

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

ВЕЛИКАТА МАЙКА

беседи пред сестрите

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

ВЕЛИКАТА МАЙКА

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

ВЕЛИКАТА МАЙКА

БЕСЕДИ ПРЕД СЕСТРИТЕ

1917 – 1932

СОФИЯ 2019

ИЗДАТЕЛСТВО ПИЛГРИМ БГ

Изданието се прави по оригинали на четвъртъчни беседи пред сестрите, публикувани за пръв път в XII том на „Изгревът на Бялото братство пее и свири учи и живее“. Словото е без никакво изменение, редакция или осъвременяване.

Уточненията на стенографката са в курсив и кръгли скоби (). Добавените за яснота букви или думи от издателския екип са поставени в квадратни скоби []. Бележките под линия са от издателския екип, подготвил и първото издание в XII том на „Изгревът ...“.

„ВЕЛИКАТА МАЙКА“, София 2019

Учителят Беинса Дуно (Учителят Петър Дънов), автор

© Издателство Пилгрим БГ, 2019

ISBN 978-619-7215-04-5

ХИГИЕНА НА ЧОВЕШКАТА ДУША

*„Който не греши в слово,
той е свършен мъж,
възможен да обуздае и всичкото тяло.”¹*

Днес ще ви говоря [н]а небесен език. Тъй както говори учителят на учениците, когато започват да изучават азбуката, както жената започва [га] пере вълната, да я влачи и преде на нишки и т.н. – приготвя плат. Днес беседата си ще нарека „Хигиена на човешката душа.”

Вие сте слушали много проповедници. Яков казва: „Който не греши в слово, той е свършен мъж, възможен да обуздае и всичкото тяло.” Тялото е вашият капитал, същественото и затова аз ще започна от това, което вие виждате. Вие много малко внимание обръщате на вашата душа. Тялото е една обширна градина, в която работи Божественият Дух. Движението изкарва кръвта на Божествената градина. Домакинята се познава от гържането на къщата. Вие не сте дошли да градите къщи, а да ги уреждате. Туй учение вие ще го приложите и към себе си. Вие търсите щастие и не можете да го намерите, но ако ви лиша от храна, вода и въздух, тогаз ще го разберете. Вашето щастие се гради върху храната, водата и въздуха.

Храната – яденето – тялото

Вода – пиенето – сърцето

Въздух – дишането – умът

¹ Послание Яковово, гл. 3, ст.2

Необходимо е да имате страдания, за да работите. Който се отказва от работа, Бог му дава да се труди. Ако се отказва от труда – страдание. Ако се отказва от страдание – мъчение. За да можете да работите, се изисква изкуство, талант. Само великите художници могат да работят. Работата е за учените. Да переш, да одумваш е труд. Вие сте напуснали работата, която Бог ви е дал, и сега се трудите. В труда, страданията, мъчнощиите няма щастие. Страданието е един костелив орех. Изкуството е да се научите да го счупвате и използвате.

Думата „мога” – по нея ще ви говоря. Вие не съзнавате вашето положение. Трябва да се пробудите, за благо на вашето щастие, то е около вас, но да почнете правилно да работите. Трябва да поразпуснете жиците на вашата цигулка. Вашето сърце е много сухо, трябва му малко влага. Без вода не може да се чисти, вдига се прах. На първо място – да имате вяра. Всяко нещо, което ви е дадено да го проверите, е да се ползвате. Защо се молите? Защо ядете? Защо пиете? Молитвата е процес на дишането. Ако мислите дали ще чуе Господ молитвата ви, значи молите се със съмнение в Бога. Макар да не Го виждате къде е, но можете да Го усещате. Във всяко желание и мисъл има три неща: ширина, височина и дълбочина. Който има дълбочина, шум не вдига. Да се научите да не заповядвате на другите, да се научите да заповядвате на себе си.

Тия мисли, които сега ви смуцават, трябва да започнете с вяра да ги изхвърляте. Вярата е един принцип, вярата трябва да бъде положителна, разумна, където може да влезе Божествения живот. Вие трябва да започнете с план да работите върху себе си, като градинаря. Като изпълните дълга си към къщата, започнете със себе [си].

Първото нещо е да бъдете здрави телесно и душевно. Човек, който изгуби всяка вяра, е болен. Както децата често пъти развалят, развалят с ножиците, режат, има такива писатели, проповедници, които развалят със своите ножици. Те са прочути развалачи, затова трябва да напус-

нете тези учители, които развалят. Яви се една лоша мисъл, която със своя нож иска да реже, да разваля, изхвърлете я навън. Някой иска да бие барабан, кажете му, че не може. Вашите мисли са живи, те като деца играят във вас и около вас. Влезе ви някоя мисъл във вас и ви смути. Например казали нещо за вас. Мислите ви може да ви разтревожат и владаят. Вие трябва да ги учите. Лъжливият учител е дяволът. Води ви и ви учи, докато останете със скъсани дрехи. Тогава ви напуца и вие отивате при Господа със скъсаните си дрехи, но Той не ще ви приеме, и ще ви изпъди. Но ако е останало едно житно зърно, има все надежда да се поправите след 12 години.

Една благородна мисъл, ако я култивирате, след 12 години, ще ви направи най-благородната жена. Вие постоянно се демагнетизирате, гневите се, тревожите се, става изтичане от нервната ви система, до дъно размътване, спукване на нервната система. Щом сте индиферентен, вашата магнетическа сила е намалена. Когато сте здрави, може да чувствувате състоянието на другите. Сърцето може да загуби магнетическата си сила. Не носете мъжете, децата си и други както вълкът носи лисицата. Вие често носите здрави хора на гърба си. Когато правите услуга на здрави хора, вие ги учите на леност. Всички жени Бог ги прати да работят, а вие трошите камъни. Ако трябваше жената да бъде слугиня, Господ трябваше да я направи от краката на мъжа. Ако трябваше да бъде господарка – от главата. А Той я направи от реброто на мъжа – значи да му бъде другарка в работата. А сега жените какво правят? Стоят пред огледалото и за женитба мислят. Женитбата аз разбирам да мине човек от животинското състояние в човешкото и от човешкото в Божественото. Веднъж е тази женитба, да станете граждани на Небето. Затова се изисква да имате здрав ум, здраво тяло и здраво сърце.

Как храните вие вашите душа, ум и сърце? Тялото си вие добре храните донякъде. Но как храните вие вашето сърце и ум? Храната, която вие приемате без да благода-

рите, тя не може да доставя нужните чувствавания на вашето сърце и ум. Мислите ви и желанията ви искат храна, грехи, вие не им давате и те измират. Вие имате чрезмерни желания. Гледайте да имате съществени мисли във вас, да не са в разрез с околните ви. Човек, който работи, много енергия губи. Следователно вие трябва да пестите вашата енергия. Трябва да имате непоколебима вяра в Бога, че Той е промислил всичко. Бог се грижи и за най-малките червейчета. Един косъм от главата ви не може да падне без Неговата воля. Всяка мисъл и желание, което поускате, ще ви се гаде, но трябва да имате непоколебима вяра. Всяко нещо, което не ви стане, не съжالياвайте за него, то не е за вас. Някоя мома напусне я годеникът ѝ, това става защото той не е за нея. Понякога вие искате големи гащи или голяма рокля, както малкото дете иска като на баща си, но не му е времето.

У всички има непотребни мисли и желания. Туй показва, че ви е слаба вярата. Господ е голям извор, отивайте при Него за прясна вода сутрин, обед и вечер. Той няма да дойде при вас, ще идете вие при Него, но ще си носите съд. Добрите мисли са съдът, върху който ще излее Господ Своето благословение. Примерът с маслото на бабичката ... Така вие, докато имате добри мисли и желания Бог ще ви благославя. Ако чувствувате, че не ви благославя, вземете назаем съд, прочетете някоя добра книга, извадете хубавото от хората. Одумване да няма. Който иска да успее, да не одумва, останете 5 минути без да мърдате, отправете мисълта си към Бога, но ще почувствувате щипене, ще мръднете и ще развалите упражнението. Някой ден кажете: „Няма да одумваме”, но дойде някой, каже нещо за вас лошо и вие започвате да одумвате – развалите упражнението. Палите свещи, светите си масло и пак нямате благословието е защото одумвате.

Започнете с една минута, две минути, три минути, четири минути, пет минути да не мърдате никак, да можете да контролирате себе си. После вземете упражне-

ние пет минути да мислите само върху едно нещо.

Пет минути упражнение върху вашето тяло

Пет минути упражнение върху вашия ум,

Пет минути упражнение върху вашето сърце.

Коемо придобие от тези упражнения, не казвайте никому. Едно желание, една мисъл, за да може да се реализира, трябва 12 месеца. За да се роди една мисъл, трябва една година. Други искат десет години и т.н. Добрите мисли и желания образуват дрехите на ангелите. Мислите и желанията са дрехи, в които се обличат Божествените духове.

Ако можете да играете туй хоро, хванете се, ако не обмислите добре, не се хващайте. Резултатът от тия упражнения идва бавно. Може след една година, но никому не казвайте какво правите. Догде не сте го изтъкали, не го режете – по един аршин да го изнасяте на пазар. Започнете с най-малкото, с думата „мога“. Дојде ви голяма скръб – кажете в себе си „мога“, страдание, труг – „мога, всичко мога чрез Христа“. Ако не разберете думата „мога“, не можете разбра и Христа. В Христовото учение винаги има думата „мога“. И когато Петър каза на Христа: „Да ти не бъде, Господи!“ Христос отговори с думата „мога“. Спрягайте глагола „мога“. Ако не можете да решите някой въпрос, казвайте „мога“. Господ ходи и казва: „Напълнете му стоманата, а който не казва „мога“ не я напълвайте.“ Лошото във вас е гориво, лошите мисли, които ви дойдат, са импулс във вашето развитие, ако ги победите. Дојде ви лоша мисъл, искайте ѝ място от Господа, не казвайте нищо, не одумвайте, мълчете. В началото ще усещате неприятност, но после тя ще изгори и ще получите енергия. Дојде болест – не бойте се, то е малко масаж, то е благословение. Да бъдем свършени в словото, то е да бъдем разумни.

Хората плачат, нещастни са, но аз казвам: Това е благословение. Сега хората работят и аз се радвам и благодаря на Бога. Сто и един милиона ангели работят на Земята и помагат. Сега става чистене, в тия времена трябва да сте бодри и весели. По-славни времена не е имало. Сега хората си

поливат градините. Тази религия да не е като старата. Разказът за религиозния човек, който откраднал кесията от прозореца. При всяка молитва кесията се изправяла пред него и той не можал да се моли. Най-после я върнал. И вие сте задигнали кесията на някой богат, затуй ви стяга. Кога одумвате, то е крадене на кесията. Върнете кесията, за да ви се чуе молитвата. Не мислете лошо за никого. То ще дойде, но вие го изхвърлете навън. Мълчете отвън, а работете отвътре. Всяко желание, за да се реализира, си има срок. Трябва да чакате. Може да мине една година, две години, десет години, не бързайте. Когато искате бързо да се реализира желанието ви, Господ ще ви прати при корените на дървото, ще ви даде лош мъж или жена. И всички ваши нещастия сега са от миналия ви живот, имали сте лоши мисли и желания.

Трябва да бъдете здрави по тяло. Позатлъстеете – радвате се. То не е здраве. Да имате здрави мускули, трябва да бъдете кротки, смирени – не разбирам да бъдете отпуснати, а да бъдете активни. Някоя ваша сестра е обременена – придайте ѝ вяра, насърчете я. Не плачете и дъвама, защото ще изгубите вяра и дъвама. Умрял някой. Не е умрял, само къщата е съборена. След година ще се създаде пак. Човекът е добрите качества в своята гуша. Смъртта е прецеждане на водата, преминаване на живота от един пласт в друг и излизане на добър чучур. Трябва да преминете през този свят, през материята, да се прецедите.

Тук чувате това, но светът ще ви разколебае. Обаче вие кажете: „мога, мога”. Ще вземете 119 псалом. Всеки ден ще учите науст една част с думата „мога”. В 22 гена да го научите. Всеки ден, преди да почнете да учите, ще си измивате ръцете и краката и ще казвате: „Ще бъдем като краката добри и търпеливи, и послушни.” Ако човешкото сърдце беше добро като краката, хората щяха да бъдат светии. А ръцете като мием, ще казваме: „Да сме послушни, добри и справедливи като ръцете.” Колко е добър Господ, че ни е дал ръце и крака, които да ни научат как да работим.

Съединете се с Господа и с всички хора и всичко ще ви се направи. Да бъдете търпеливи и услужливи като краката и справедливи като ръцете.” Колко е добър Господ, че ни е дал ръце и крака, които да ни научат как да работим. Съединете се с Господа и с всички хора и всичко ще ви се направи. Да бъдете търпеливи и услужливи като краката и справедливи като ръцете. Да владате тялото си и да настане една хармония между вас. За една година ако можете да се нагласите, ще е добре.

Да бъдете свободни както птиците, търпеливи като млекопитаещите, мъжествени като лъва и разумни като човека. Думата „мога” започнете да я прилагате. За добро е като ключ, но за лошо ако я употребявате, няма да ви послужи. Употребете я за подигане на човечеството, за просвета на ума, сърдцедто, но за лошо – не.

За една година научете да разбирате думата „мога”. „Не”-то, първата сричка от думата „не мога”, да го турите на опашката. Разтревожени ли сте и кажете „мога”, да се измени вашето състояние, настроение. Думата „не” нека ви стои, оставете я на почивка.

Като изучите псалома, някои от вас ще имат резултат едно, други две, три, до десет различно. Едно да е, пак е благословение.

*Беседа, държана в софийския женски кръжок,
преписана от бележките на г-жа Гумнерова
8 февруари 1917г.*

ВЕНЕЦЪТ НА ЖИВОТА

*„Блажен е онзи човек, който претърпи
изкушение, защото като премине изпитът
ще приеме венецът на живота, който обещава
Господ на онези, които го любяат.”¹*

Малко ще ви бъде чудно как може Господ да изпитва. Т.е. то е чудно за онези, които не са преживявали мъчнотии в живота, не знаят закона на страданието. Не се иска вънкашни понятия за живота, че например една хубава жена може да е красива, хубава, млада, бяла, червена, но тя ще я изгуби и ще остане с онова вънкашно. Питали где е останала тази вънкашна хубост, красота, знание и пр. Първоначалната хубост ще се изгуби. Ако човек има здраве, но после го изгуби, где може да го намери? Ще го загържи десет, петнадесет, двадесет, петдесет, шестдесет, сто години и пак ще го изгуби. В началото той расте и учи, а после почва да се изгубва, да се забравя, докато всичко изчезне.

Значи здраве, знание, богатство, всичко ще мине. Вашето богатство от приятели на приятели ще премине и ще изчезне. Къща ако имате, и нея ще задигнат; и други блага, каквото имате, и него ще задигнат. Да бъдете богати, но как; учени, но как? Както ви аз проповядвам: здраве, духовна чистота, красота на душата, учен, но в Бога. Да имате всичките добродетели във вашата душа и от това да станете богати, учени, красиви и да учите хората в добро учение, да им проповядвате Мир, па и във вас самите да има Мир, Любов, Правда, Мъдрост и Истина.

¹ Послание Яковово, гл.1, ст 12

Сега Яков е претърпял изкушение и казва: „Блажен е онзи човек, който претърпи изкушение, защото като претърпи, ще приеме венеца на живота.” То е, че вашия кораб, когато го пуснете да пътува, той ще се бори всред вълните на живота, та ако не е здрав, той ще се изпълни с вода и ще потъне. А ако е здрав, ще се бори всред вълните, макар и да са силни, но корабът щом е здрав, ще отстои на тези бури. Сега вашият кораб, в който вие пътувате, не е здрав, защото щом ви срещнат някои бури, изкушения, неприятности, увиснете надолу. „Отиде си, казвате, корабът, потъна.” Защо, рекох, потъна? Защото бяха тежки гумите на онзи неприятел. Трябва да си направите кораб кораб.

Когато ученикът учи и постоянствува, той ще има знание. Той трябва да изучава всичко, да се изучи добре. Вие, когато се учите, искате да получите външни венци и животът ви все един и същ се повтаря и вас ви омръзва. В какво ви се състои вашият живот и защо ви омръзва? Сутрин ставате, хващате се за закуска; свършите закуската, хайде обед; свършите обедата, хайде вечеря, хайде креват, печки, лампи и хайде пак на сутринта същото. И това е едно колело, което всеки ден се повтаря едно и също нещо. Както някой кон е впрегнат на някое колело да върти, да вади вода за някоя градина, за да я полива. И той върти, върти, вади вода две, три, пет, десет години и най-после му одерат кожата и ще го заровят и ще го хвърлят нанякъде. Това е спечелил той през тези години на живота си, въртял е това колело всеки ден на градинаря и най-после градинарят го захвърля.

Вие най-първо трябва да угаждате на Бога. Не ви говоря за онзи Бог, за който говорят учените, че е в пространството. Аз ви говоря за Онзи, живия Бог, Който е [на]всякъде и във вас, Който иска вашето добро, благо. Светът е крайно [...], ако мислите, че светът ще ви направи щастливи, лъжете се, той ще ви впрегне на колелото да му носите вода и след като му свършите работата и заболете, той ще ви одере кожата. При този лош господар,

лош син, лош баща, лош учител, в каквито условия се намирате сега, вие трябва да разрешите трудните задачи.

Деца. Защо ви са децата? Знаете ли защо сте родили тези деца? Да ги възпитавате както трябва. А вие как ги възпитавате? Майката на гъщерята почва да я възпитава: „Ти ще трябва да се държиш гордо, защото ти си гъщеря на еди кой си. Знаеш ли, че ти притежаваш наследство, имаш образование, владееш пиано, пък си хубавичка, ти много по-горе седиш от нея. Затова гръж се на положението.” И бащата дава морал на сина: „Ти синко, знаеш ли, че аз не съм като она и еди кой си. Ти имаш да наследяваш имане добро, а пък той е един простак и ти трябва да се държиш на положението, да се не унижаваш, но да се държиш на цена.” И бащата надъха сина с гордост, с подумост, да бъде жесток към слабите, а майката гъщеря си с гордост и кокетство и всичката тази поквара става от самите родители. Те дават зародиша на злите семена – гордост, съмнение и всяко зло. И казва Давид в своя псалом: „Отчуждиха се още от матката на майка си и забравиха Твоя закон, Господи.”

Момите сега се гордеят с външната красота, която сега я притежават, с външни приправки. Приличат на една мома, която се сгодила за един младеж, момък и годеникът ѝ отишъл с един момък, свой приятел, да я изпита. Като ги поздравила за добре дошли, взела таблата, за да ги черпи, но той рекъл: „Чакай да я препъна, за да видя ще ли се разгневи.“ И дал си кракът, та я препънал и тя паднала и таблата се разпръснала. Но тя веднага станала без да каже дума и се разгневи и си отишла долу. И момъкът рекъл: „Бре, колко добра мома, че не се разгневи и колко умна, не се разсърди нито нервира, колко може да понася такива случки.“ И много му се харесала и се оженва за нея. Като се оженили [тя] почнала да вика, да се кара от най-малките неща и той ѝ спомнил за този случай, колко е била добра като мома и как тогава претърпяла този случай. А тя казала: „А, да, търпех зер, да беше дошъл, та да видиш колко пострада масата, като я хванах със зъбите, че счупих я от яд.“

Че, сега и вие сте много добри отвън, но ако влезе някой във вашата изба, ще строшите костите му. И съвременните християни мязат на тази мома – много са добри отвън, прощават, но вътре в избата да ги видите какво правят. И всички вие, всеки ден се чешите с приказки недобри, защо станало това и онова и казвате: „Няма смисъл в този живот, в този свят.”

Рекох, не сте изпитали Учението, което ви проповядвам. Хорат[а], кога правят изпит на Господа и постоянно Го гразнят, но Той се държи много добре с тях. Но ще кажете: „Той може да се държи. Той е силен.” Да може, защото разбира с какво може да ви цери. Като онази гъщеря ленива, която не похващала нищо, а само: „Дай мамо това, дай онова.” И най-после от леност тя се разболяла и легнала и накарва майка си да вика лекар. И майка ѝ повиква лекаря и той дошъл и разбрал що е болна и дал ѝ наставление да прави разходки и гимнастика из стаята. А тя я мързяло това да стори и като стояла на кревата, тя позавъртвала двата си палеца да ги подвиги по малко. Като дошъл докторът, видял, че тя е в същото положение и я пита направила ли е гимнастиката и тя му казала, че я направила. Той я попитал как я правила и тя му показала с палеца и той разбрал работата, че от мързел е болна и казал, ако не стане да направи това, що ѝ казва, няма да оздравее.

Че, и християните така се подвизават – с двата пръста. Господ не ще такова подвизаване и нека гимнастика жива на ръцете и краката, да се раздвижите, да сторите. Исква Господ добродетели, добри дела, да се раздвижите добре, за да оздравеете. Защо сте болни? Защото сте лениви. Схванати сте в краката, в сърцето, в ума, в очите, в устата, а само знаете да искате от Господа: „Дай ми Господи това и онова.” Искате Господ да ви служи. Да, но вашите ръце, крака ще се схванат. Защо ви болят нозете? Нямаме добродетел. Защо ви болят ръцете? Правдата ви липсва. Те ви са гадени да ги движите в добро дело. Не работите добро, ще страдате. Защо ви болят ушите? Липсва ви

Мъдростта. Защо ви болят очите? Нямаме виделина. Ако устата ви боли – нямаме любов, зъбите също; главата – нарушили сте Истината, няма я във вас. С тях трябва да вършите добро за Господа, а вие вършите противното. Когато Господ им дава здраве, те ги мързи да си прислужват, щом запрет да правят добро, разболяват се и викате доктора. И докторът им дава гимнастика. Една майка, когато я мързи да струва добро за Господа, Господ ще ѝ даде една мързелива дъщеря, за да ѝ щета и да ѝ заповядва. Когато една мома е ленива за Господа, Господ ѝ дава един мъж да му стои диван² насреща и да му угодява във всичко. Когато Господ види мързела в бащата, че не струва добро, то Той му дава един разсипник син, за да му разпилява парите по карти и блудства. Така Господ разбира от болните, мързеливи и ги цери с гимнастика.

Мъжът не може да се подвизава с жената, не могат да се търпят, не трябва хората да се измъчват, но да живеят колективно и да си помагат. Ако вие работите заедно, ще помогнете на много хора, ще ги избавите от много беди, също става и с Духовния свят. Трябва да си помагате един друг. Ако ти помагаш на близкия си, то по-добре ще вървиш по пътя. Трябва личността да се премахне, а колективността да живее с вяра. В старо време как са живели хората заедно. Когато някой има нива за жънене, викат меджия³ и като идат на нивата, поженват я. Също и с гроздобер. Също и с царевицата. Съберат сегайка и отрошат царевицата. За каквато и да е работа ще се съберат и ще я свършат. И вие така правете. Има някой някаква беда, съберете се две-три и си помагайте и ще ви помогне Господ. Ако не може двама, трима, съберете се четирима, пет и така ще се облекчите, без разлика кой е. Живейте в едно всички!

И сега Яков казва: „Блажен е, който претърпи изкуше-

² стоя диван - стоя прав, готов да изпълнявам заповеди

³ меджия (тур.) - колективна работа, взаимопомощ от съсед, роднини на един стопанин

ние докрай, той ще спасен да бъде и ще получи венеца на живота.” И искайте венеца на безсмъртието, а не венеца на суетност, в което няма страдание, няма изкушение, няма болест, но живот пълен с добрини. Този живот е едно растение и като почне да расте, този живот се изменя. Изменя се почвата. При всяко растение, различна почва. Вие не сте еднакви инструменти, не сте еднакви струни, но ще се нагласите така, че да можете да работите в едно [...], да излиза една прекрасна хармония. И като почвате да свирите, който ви чуе, да му е приятно и като почнете да свирите ще научите този закон, ще се нагласяват вашите сърца, вашите умове, вашата воля и ще свирите отлично.

Във вас когато Небето говори не можете да го приемете, защо? Защото уста като имате, приемате добра храна и добра се дава, а гнилата се изхвърля и не е за хора. Какво става с вас? Казва Господ: „Вие сте турили във вашия ум лоши мисли, лоши желания в сърцата си и лоши гуми излизат от устата ви.“ Ще се спират устата ви от лоши гуми. Ако вие вземете помия и попръскате брата си, какво ще стане? Добро ли е това? Ще ви похвали ли вашата майка? Това не е християнство, да опръскаш твоя брат не е добро нещо. Ама, ще кажеш: „Не го искам!” Ама, ще кажете: „Човек може да съди.” И аз казвам: Иди, примири се с брата си. Иди при него и кажи му: „Братко, извини ме.” Ако не те извини, иди втори път с някого и му кажи: „Сестро, извини ме.” Ако не иска, пак иди с църквата и ако пак не ще, нека ти бъде като езичник и митар. Иди и му кажи истината и ако е сбъркал и го оправя. Ако е раната му гангрениясала, иди, покажи му и го изцели. Ако е болен, кажи му как да се излекува.

Аз виждам, че светът е болен. Болни жени викат, сърдят се на мъжа и искат да се разведат. Болни мъже търсят разни удоволствия несъвместими с Божия закон, искат неща невъзможни и оставят жените си. Виждам болни умове, болни сърца, болни души, разбира се как ще живеят? Аз един път пътувах с трен, видях един господин

наметнат с пелерина. Един господин върви свободно и маха ръце без да иска да стори някому зло и си тананика. Изведнъж онзи господин с пелерината извика: „Сляп ли си, че [се] блъскаш у мен, не виждаш ли, че ръката ме боли?” И действително, дясната му ръка беше превързана, боляла го и този господин не е знаел, че е болна ръката му, но този продължава да си вика. Вика, защото ръката му е болна. Вие трябва да ходите петнадесет сантиметра далеч от всеки човек, защото има болни хора, а вие не спазвате това. „Жената трябва да бъде близо до мъжа“ – и не го оставя да иде от нея и него му омръзва това и почва да ходи в кръчма и да пие, защото боли го душата. И понеже не сте петнадесет сантиметра далеч от него и постоянно искате да търкате болната му душа и той почва да бяга от вас.

Казва се в Писанието, че Бог направил жената от ребро [...], а знаете ли що е ребро? Буквата „р” означава „работа”, да донесе благото в света, а тя после размирила света и Господ я наказва. Значи Бог е направил жената от реброто на мъжа, ребро от Мъдростта, да бъде разумна, да свърже света, да им придане една сладост, да намират утеха в нея. А сега жената ражда неразумни деца. Отраслите ги и те почнат да хулят баща си и бащата казва, че синът е лош: „не мяза на мен“ – или е пияница или е крадлив. От глупави родители, глупави деца, от неразумна майка – вагабонтин син, това е закон. Ако син ви умре, то [е] затова, защото не сте чисти, защото сте омърсени, омърсили сте Божия закон и вие плащате за това.

Днес говоря една истина и ако ме послушате, добре ще сторите, а ако ли не послушате, ще видите, ще си научите урока. Най-накрая ще ви накара господарят да му посипе[те] вода с колелото и като си научите урока ще ви одере. Аз не бих желал това. Затова Бог се обръща към своите дъщери. Който е в страдание, той е в котела. Сега сте добри, защото човек като ври в котела, той е добър. Която душа е била в големи страдания, тя се почиства. Всинца сте страдали, а чистота е необходима за щастие на живота. Като

сте чисти на добре върви. Ставате сутрин, всичко наопаки ви върви. Защо? Защото няма чистота. Сега вземете пример от тази мома. Дава човек здраве на човека и той го мързи да работи. Бог му дава страдание. Като не иска страдание, дава му се мъка, като приеме мъка, научи се на страдания и като се примири със страданията, тогава Бог казва: „Той се научи да страда, отнемете ги и дайте му да работи.”

Сега вие, като сте на работа, какво работите за Господа? Или ще кажете: „Господ е добър.” Той е добър Господ, но Той ще ви пише бележки. Имате 2, 3, 4, 5, 6, 10, на всичко положителни бележки: за лицемерие – 6, за лъжа – 5, за гняв – 7, за невъздържание – 5 и половина. Без изпитания не може да минете. И този живот, като върви така, вашите бележки ще бъдат слаби. Аз искам да изучите тази задача, да се саморазвиете. Трябва да се молите, да турите този въпрос: „За какво трябва да се моля?” – Да имам търпение. И като продължавате да се молите, то отива в прогрес напред. Детето си науми нещо и иде и иска от майка си ябълки. То си турило в програма ябълки, орехи и други работи и иде и се помоли. Майка му даде ябълки, то поиска и орехи. Даде му орехи, то поиска сладко. Но майка му каже: „Не бива всичко, чедо, в едно, утре пак друго.” И то си знае обещаното, че утре пак ще получи. И вие трябва да си имате подобна мисъл и като си наумите нещо, идете и искайте и Той ще ви даде всички ваши необходимости.

Да бъдете добри. Добър да си, то не значи да си като овца. Господ не ще, не иска овца, а иска добри и разумни хора. Добрите хора са ония, които не се вкисват. Вкисваш ли се, не си добър. Вие трябва да имате добра почва, да очистите ония [неша], които вкисват човека. Вашата почва е гнила, затова казва Господ, че семето, което паднало в тръните, заглушило се и не израснало. Друго паднало на камък и Слънцето го напекло и то изсъхнало. Защото в камъка не може да хване корен и затова не е порасло. Не, че се лъжете. Сега ако не си създадете почва, никога няма да я създадете. Отлагане няма. Добре [е да] не я отлагате. Една добра мисъл

ще привлече всички добри мисли и ще помогнат да се свърши доброто дело.

Вие някога се чувствувате охладнели към някого и не ви се иска да идете някъде. Защо става това? Знаете ли защо? Защото там има миризма, воня, затова не ви се отива, почвата им е гнила, заклали са някоя овца и тя се вмирисала. Разбира се, че ще се вмирише. Хвърлете я, хвърлете овцата, изчистете си почвата или къщата и ще се изгуби миризмата. Това е законът на Истината. Когато във водата се набират нечистотии, то изолират резервоара, пречистват водата като я прецеждат, пресекат и после пак пуцат водата, защото тези нечистотии, като са се набрали, ще ги изпие и ще се разболеете, ако не ги изчистят. И тъй, когато хората направят грях, те го затворят, скрият го и той завони. Не, ти отвори стаята и кажи: „Заклах овца или говедо, съгреших, ето хвърлих го. Плащам го, от когото съм го взел.” И така грехът ще се изхвърли и няма да вони.

И в нашия живот има бунцища. Не е злото че иде, то нека си иде, но вие трябва да го не приемате, да ставате с него едно и да влизате в греха, като блудния син. Аз не казвам, че около вас няма да обикалят някои гарги или орли, за да ви оцанат гнездото, те отвън може да го оцанат, но отвътре то трябва да [е] чисто, да е свято. Вие чистите всеки ден физическата си къща, не ви ли стига един път в годината? Да, и духовно ще се чистите така всеки ден, както и физически. Всеки ден трябва да се чистите. Приятели ще ви идат, да ви не дотягат. Господ не ще такива хора. Някой казва: „Ама не мога да се превия.” – Ще се превиеш, ще се превиеш. Ако си греда или камък няма да се превиеш, но ако си човек [ще] се превиеш. А що е превиване? Да гледаш еднакво както за себе си, така и за близките си. Имаш гняв, не отивай никъде, седи си дома. Натоварен си с товар, не отивай никъде да си стовариш товара. Това не е по закона Божий, този живот не е добър. Някой ще ми каже, че и религиозните хора остават товара си.

И мъже, и жени, и поети, и писатели, и учители все се разтоварват едни на други. Затова пророците са ходили в гората, за да си разтоварят товара.

Ако една нива не се пожъне, то тя никога сама няма да се пожъне. Тази година ще даде малко, другата година – още по-малко и така ще престане да дава нивата жито. По-добре малка нива да имаме, пожънена, отколкото голяма непожънена, защото малкото добро, гледано, се умножава. Така е в душата, когато внесе Господ в душата ти плод, ти изнасяш през дупка да храниш мишки. Дупките трябва да се затуляват. С игла не се шие. Някои закръпват сърцата си, ума си, това не добро. Вие трябва да разбирате добре, когато Господ ви даде нещо. Да разбирате добре, когато ви говори. Какво иска Той от вас, да Го слушате. Какво искате вие от Него – за живота ви нужното. В живота най-съществените неща виждате. Ако във вас има раздвояване, не е Божия мисъл, ни желание и като се молите без да ви е необходимо и нужно, дали Господ ще ви послуша? Няма да ви послуша, защото не сте отишли със същия урок, който е бил за днес. „Ама Господ ще ни прости.” Той ще ви прости, но ученикът трябва да се учи. Учителят има програма наредена, първия час – история, втория – четене, третия – смятане, а петия – музика и шестия – гимнастика. „Ама в нас, вкъщи друго учат.” Ти си стой вкъщи, не идвай в училище. Детето иска все да сучи от майка си, но тя щом види, че има зъби, отбива го. Някое дете иска да му се сгъвче храната. Ще му сгъвква храната една, две, три, четири, пет години, но да му сгъвква храната до двадесет години, това не може. Кокоската и тя, като ѝ пораснат пиленцата, почне да ги поклъвнува сами да си търсят храна. И Господ иска да ни научи да се храним сами и да подбираме добра храна.

Ето какво иска Господ от нас: Гняв не върши, то е безумие. [С] Правда Божия всякога излизай пред човеците. Ръцете не са за зло, а са за добро. Не вършите Правда, ще ви болят ръцете; не вършите Добродетел, ще ви болят

краката, няма да сте здрави; Любов нямате, ще ви болят устата, зъбите; нямате Истина, ще ви боли главата; не мислите добри мисли, ще станете глупави; не сте мъдър, ще ви болят ушите. Понеже не сте в съгласие с Божия закон, винаги ще сте болни, неразположени.

И сега ще идете при Господа и ще кажете: „Господи, аз искам търпение, дай ми твоята сила, за да понасям всяко изпитание, което ми иде, да го понасям с готовност. Искам смирение.“ Или имам някой лош навик, когато дойде този лош навик, вие почнете да брочите: едно, две, три, четири до тридесет, четридесет, петдесет и докато изброчите ще ви мине това лошо настроение. Как ще брочите? Ето как: Днес изтърпях малко, не се разгневих толкова, утре два пъти се въздържах да не излъжа, друг път три пъти се опазих да не одумвам и така всеки порок ще се намалява по един два и три и пр. додето изчезне. Не мога да говоря добро за хората, днес ще си туря в ума, че ще говоря добро. Днес говорих веднъж добро за някого. Утре ще направя добро за някого, друг ден ще го избавя от зло и така доброто ще се увеличава всякога във вас.

Една жена, която има хиляда гуми добри, ще е една добра жена в държавата, добра майка, ще има добри синове, умни гъщери ще има и ще процъфти тази държава. И аз искам да мислите добро, да вършите добро, да гледате добре. Не се безпокойте, детето, когато почне да ходи, не се бои, че пада. Вие ще падате, ще се подобрите, но не се бойте, ще се научите. Във всинца се явяват силни желания да правите добрини. Апостолът казва, че праведният пада седем пъти. Ще имате големи спънки в живота, но и ще добиете нова опитност и нов начин на живота.

Амин.

*Беседа на жени,
държана на 17 февруари 1917г.*

ВОЛЯТА БОЖИЯ

Знанието в света има сила, само когато се прилага. Мнозина от вас не го прилагат и при това всички искате да носите хубави грехи и да ядете хубави гозби, без да знаете как се придобиват и приготвяват. Всеки трябва да знае как се снове, тъче и др.

Някой ден сте весели – то е един вид тор; скръбта – то е друг вид тор. Някой усеща приятно настроение, ще мине половин час, ще се измени. Знаете ли защо става това? Всеки, който влезе в духовния живот, ще се събудят у него всички лоши качества от миналия живот, които са били спящи и сега, като дойде Божественото благословение, са поникнали. Трябва плевелите от вашата градина да ги изхвърляте. Някои казват, че били по-добри преди да влезат в духовния живот. Деветдесет и четири процента от вашата любов е фурда¹, а другото – шест килограма е само любов. Изхвърлете фурдата, тора на нивата, да остане във вас само хубавото – шестях килограма. Ще речете пак ви дялам за нещо, но то не е дялане, вие не сте видели още дялане. Една хубава статуя художникът трябва да чука и дяла дълго, докато стане хубава и изящна.

Искам от всички ви да сте готови да изпълните волята Божия. Допуснете, че сте в първите времена на християнството. Колко от вас сте готови да претърпите гоненията и изпитанията? Вие имате малки изпитания в дома си, с мъжа си, с децата си, но те са нищо. Важното е да изпълните Волята Божия. Но вие какво правите? Ако е

¹ Фурда́ (тур.) – парчета, изрезки от кроене на греха

съгласна Божествената воля с вашата воля, вие сте готови да я изпълните, но обратното – не. Новото учение калугери не иска да прави, нито калугерици. То иска хора съвсем здрави, които да могат да носят несгодите на живота. И които разберат този закон, това Учение, ще сте готови да си помагате едни на други.

Всеки от вас си има по един трън в плътта. Павел и той имаше трън, за който се моли на Бога, но той не каза на Бога, къде му е тръна. Бог му каза: „Доста ти е Моята благодат.” Та и вие трябва да кажете на Бога къде ви е тръна, за да го извади. Не трябва да бъдете всички еднакви в своите стремежи. Ако всички тъкат все платна, ще се яви голяма конкуренция. Вие всички искате да бъдете добри. Добродетелта, какво нещо е? Каквото изработим да бъде изработено добре – готвиш ли, тъчеш ли, шиеш ли и др. Туй значи да сме добри. Вие искате да сте като една статуя положена и всеки да каже: „Колко е хубава!” И да ви се учудват всички. Не искам да сте като онзи англичанин, който взел да бяга от своя автомат, който му искал да му даде душа. Христовото учение не е едно автоматично учение, то е учение за душата. При това учение ще се подигнат много съмнения във вашия ум. Вие може да кажете, че нямаме съмнения. Една новооженена мома, колко съмнения се явяват в нея за нейния мъж? То е защото няма вяра в него. По същия закон вие тръгнете в духовния път и си кажете: „Дали ще го досвърша?” Съмнението показва, че субектът, който се съмнява, не е самостоятелен в работата си. Ако един човек е лош, има формата на един лош човек, ако е подозрителен ..., всички форми вървят след човека. Всички се стремят към Небето, всеки се стреми да угоди на Господа. Какви жертви сте дали за Господа, какво сте направили? Вие все казвате, че Бог не ви е дал туй или онуй, а вие какво сте дали? От това брашно, което вие сте дали на Господа, може ли да направи пита?

Трябва да разсъждавате добре. Все за любов приказвате, но Любов, която дава сила на човешкия дух и ум и му

дава сила да понася страданията, тя е Божествена Любов. За да я имате, трябва да замените вашата любов с Божествената. Ако вие ме слушате, ще ви кажа отгде можете да вземете тази Любов. Като ви обидят, почнете да се озорчавате, това показва, че вашата любов има граници, отпада, значи не е Любов. Павел казва: „Любовта никога не отпада.” Преди да падне орехът оканва нещо от него, то не е орехът, то е черупка. Някой казва за други, че любовта му отпаднала, но то са опаковки на Божествената Любов. От вас трябва да отпаднат всички черупки и да остане Божествената ядка, която е Любов, в която има сила. Щом я призовете, всичко да са стопи в тая Любов. По вашите лица чета, вие сте хора, които се тревожите. Бих ви турил бележки 1, 2, 3, повече не мога. Казвате: „Аз се много моля.” Значи много ядеш. Молитва и служение са две неща отделни.

Всеки ден казвате: „Да бъде волята Божия.” Мъжът каже: „Да бъде волята Божия”, но жената каже: „Не, моята воля да бъде!” Така правят и мъжът, и децата и работата не върви. Вие сте отворили с голяма фирма търговия и казвате: „Ние продаваме на едро“, но един ден гойде и вие фалирате и си кажете, че това не е за вас.

Три пъти да мислите, един път да приказвате. Всички сте гаскали и учители. Казвате: „Тъй трябва да постъпи г-н Д[ънов].“ Кажете ми, какво аз да направя и аз ще го изпълня точно, но и аз ще ви кажа какво трябва вие да направите, но трябва да го изпълните. Ако не вървите добре, ще станете по-нервни, не ще можете да спите, ще сте подозрителни и най-после ще искате да скриете това от хората и ще си турите маска. А моето Учение ще даде една приятна окраска на вашата гуша, ще сте спокойни и радостни и няма да имате нужда от маски. Някои от вас са по тридесет години, други по четиридесет години в училище, а трябва да учите най-много сто и двадесет години, значи имате още много да се учите.

Господ пита колко от вас сте готови да изпълните волята Божия? И тогава всичко ще ви върви добре. „Три пъти на ден вземате от мене, а вие какво ще свършите за мене?“ Казва Христос: „Не само с хляб ще бъде жив човек, а с всяко Слово, което излиза от Божествената уста.“ Ще ми кажете какво искате да направя за вас. Ама, ще кажете: „Не вземаме, не даваме.“ Но тогава няма да бъдете в това училище и Бог ще покаже един път само за тези, които имат добрата воля да побеждават в себе си всякога своите мисли и желания. Ще турите на своята мечка по една халка и ще ѝ давате по малко брашно. Мъжът ядосан и бие жена си. Вие критикувате все другите. Аз бих ви попитал със себе си живеете ли добре? Опитайте се за един месец да нямате никакво смущение, да бъдете тихи и спокойни, да видите доколко сте добри. Отсега нататък каквито недоразумения имате, караници между вас, Господ е заповядал: „Вън всяка нечистота!“ Бог не е Бог на гнева, а на Вярата, Надеждата, Любовта, Правдата и Чистотата. Който не изпълни този закон, да иде в Египет да прави тухли, а който иска да върви, сега е пътя през пустинята за в Ханаанската земя. Вие имате да разрешавате много важни въпроси в този живот. Не отлагайте. Турете мисълта си положително: „Ще изпълня волята Божия.“ В себе си кажете, не казвайте на други.

Чистота и искреност в мислите и желанията в душата си и Любовта ще се прояви, и туй е то живот, и Бог ще ви благослови, и Небето ще се стреми да възрасти всичко, посято от Бога във вас. Дайте му място да расте, сега са най-благоприятни времена, в кратко време много нещо да реализирате. Кое то в миналото е расло за хиляда години, сега става за десет години, което е расло за сто години – сега за една година.

Да образуват жените един съюз, да си помагат. А сега, като седнете вкъщи, едн коя си такава – онакава, въпроси и критикуи. Не може тия маски на дявола, снемете

зи! Сега се учете от Господа. С каквато мярка мерите, с такава ще ви възмерят. Това става навсякъде, все одумване.

Аз мога да ви направя като пчелици, като ви туря в котела, но аз искам вие сами да станете добри. Защото, като дойде времето, ще бъдете добри по необходимост, а сега е време на свобода, на избор – да изберете сами да бъдете добри. Доброто в човека – то е човека, то е негов дял. Туй, което ще направите, то е благословение за вашите домове, за вашите деца. „Ако опазите закона ми, ще умоля Отца си да ви изпрати Духа Утешител” – каза Христос на своите ученици.

Ще варим домати и от сто килограма ще извадим девет или десет килограма. Аз ще ви дам домати и гърва, а вие да ги сварите. А който не иска да ги вари, аз ще ги сваря, но ще искам от него домати и гърва. Всякога мислете за неща, които растат. „Не мога” е противоречие. „Не мога” в зак[она] на Любовта показва, че има спънки, препятствия. Започнал съм да фотографирам вашите мисли и един ден ще ви ги покажа. Псаломът казва: „И заличи, Господи, прегрешенията ми.” Да се запълнят плочиците в мозъка ви с повисши неща. Да се облагородят ума ви, сърцето ви, да имате здравие, абсолютно здравие. Туй е то Новото учение. Учение, което не може да се приложи, не искам да чуя за него. Всички да бъдете здрави, щастливи и блажени. Здравие е за тялото, щастие е качество на душата между ангелите, а блаженството е качество на Духа при Бога. Затова на Земята не може да има щастие и блаженство.

Трябва материалът, предвиден за 1917 година да се изучи, да не остава нивата неизработена. Ще ви разделя на категории. Който знае да тъче, върви добре, но който не знае е лошо. Мнозина се оплакват: не върви животът добре. То е, че не е нагласено добре платното, трябва наново да се надене. Да дойдат идущия четвъртък само тези, които могат да приложат, само слушатели не искаме. Гледайте да

уредите вашите отношения. Да бъдете искрени спрямо вашата душа, спрямо Бога и човеците.

Гдето се увеличава доброто, там се увеличава и злото. Който повече работи, повече яде, повече грехи къса и др. Всеки от вас да стане едно огнище за Божествения Дух. Господ изпраща всеки ден Духа си, но ние да бъдем готови да го приемем благо, което Бог ни праща. Искам да ми дадете съдействие, да изгладите недоразуменията между вас. Вие често дигате прах в умовете и сърцата си, няма нужда от това. Гледайте да успокоите мислите си, подайте си ръка и работете. Гледам, делите се на партии на млади и стари. Да се добие Божествения Дух е първото нещо, доброто да се гради. Иначе, с лошите си мисли вие си създавате карма и болести. Господ е писал, че всичко ще се уреди, и аз ви желая да растете по ум и сърдце, в Мъдрост, Знание и Любов, да не се спъвате един други.

Първи закон е на страданието.

Втори [е] законът на изкушението. Духовете ви изкушават чрез хората.

Трети [е] законът на Божественото благословение.

Колко велики закони са те! Само да можете да ги разберете. Ще ги научите по теория и практика, заедно. Доиде някой да критикува, кажи му: „Ти имаш ли стан? Ела да тъчем.“ Някой не живее добре, станът му не е нагласен добре, ще го отрежете и ще го насновете наново. Забъркали сте станове и на мъже, и на жени и сега всички плачат.

*29 март 1917 година,
четвъртък*

ОПРАВДАНИЕ И СПАСЕНИЕ

*„Защото с сърдце вярва някой
за оправдание, и с уста бива
изповядване за спасение.”¹*

Ще се спра върху гвете гуми „оправдание” и „спасение”. Тези гуми искам да приложите и да направите един опит върху тях.

Всяка една жена се стреми към независимост. Когато е мома, тя гледа да излезе от къщата на баща си, да се освободи от майка и баща, да стане господарка в своя къща. Този стремеж е естествен и Божествен. Когато се ожени и влезе в новия живот, тя занася в своята къща чеуза си – ризи, възглавници, постилки, дарува тези-онези, нарежда къщата си и изпитва приятност от тази нова, тъй добре наредена къща. И действително, нещастни са бездомните жени. Без дом човек е човек без характер. Тялото е една къща на човешката душа в духовния живот. По същия закон, като жената, душата трябва да влезе в тялото и да го устрои. Някои искат да се освободят от тялото си и казват: „Кога ще се освободя от тялото си?” Има тела, от които човек може да се освободи. Това са онези нездравословни, влажни изби, без прозорци, в които хората хващат ревматизъм. Като излизаме от тях, това не значи, че трябва да излизаме и от здравословни къщи. Павел на едно място в Писанието казва: „Има дом неръкотворен.”

¹ Послание към Римляните гл.10, ст.10

„Оправдание” излиза от „да оправим нещата”. Кой човек е оправдан? Онзи, който не греша. Но за да не греша, човек трябва да има знание, да разбира смисъла на нещата около него, да прави правилен избор. Вие се стремите към свобода. Трябва всяка жена да има тази свобода, но с условието да може да я използва, като върху нея гради щастие и здравето на своя мъж, на своите деца. Жена, която не е свободна, мъжът ѝ не е щастлив. Мислите ли, че болната жена е свободна? Жена, на която умът и сърцето постоянно се смущават, не е свободна. Не казвам, че умът не трябва да се вълнува. Смущение е едно нещо, вълнение – друго. Умът и сърцето трябва само на повърхността да се вълнуват, а не да се смущават издъно, за да не се размътват. Защото това показва, че те са плитки, дълбочината им е само десет сантиметра. Питам, с десет сантиметра дълбочина какво може да се направи? Ако вземем десет сантиметра плат, какво може да се направи от него? Първото и най-главно нещо за жената е да има дълбочина в сърцето си най-малко десет километра. В такава дълбочина, който се опита да ви смущава, ще се удави. Какво правят малките деца, като намерят плитку локви около десет сантиметра? Влизат във водата, размътват я и им е приятно. Мъже, като намерят такива плитку жени, размътват ги и са доволни от това. Тогава жените кажат: „Ние сме много нещастни.” В плитку вода се вдига голяма глъчка. Там жабите през целия летен сезон крещат – голям купеж, шум, който едва през зимата престава. Значи, сърцата ви не трябва да са плитку, не трябва да има купеж в тях.

Питам, какъв е церът за такава локва, [в] която водата е застояла? Ще внесете струя нова вода в тази локва, ще прекарате вадичка, за да може прясната вода да измие всички останки [от] миналото. Христовото учение е една нова струя, която трябва да влезе [в] сърцата ви и да ги измие и като ги изчисти, ще остави утайките на нивите ви, за да се наторят. Ще запитате: „Как да се прекара този

извор?” Изворът сам ще дойде при вас. Христос казва на самарянката: „Водата, която аз ще ти дам, ще бъде един извор вътре в тебе на живот, който извира постоянно.” Следователно, думата „спасение” погръбна този извор. Когато човек попадне в някоя пустиня, дето няма вода, устата му пресъхвта, чувствува непоносима жажда и единственото спасение е водата, иначе той е осъден да падне мъртъв. Така, както пътникът през пустинята, много жени умираат в този свят от жажда със своите камули, със своя багаж. Вие сте слушали думата „извор”. Бих желал, като излезете на разходка вън от София, да опитате водата на такива извори. Но високопоставените дами, па и всички други, ходят на разходка не по-далеч от Борисовата градина и то по едни и същи алеи, дето освен прах, нищо друго няма. Нагълтат се с прах и като се върнат дома, казват: „Каква хубава разходка направихме!” Рекох, нагълтахте се с прах. Често хората, като възприемат Христовото учение, служат си с едни и същи отъркани фрази и после казват: „Заболя ме главата да слушам.” То е, защото си гълтал прах. Това не е място за оправдание и спасение.

Думите „оправдание” и „спасение” имат седем значения. Аз ви говоря сега за едното и ако разберете него, тогава ще ви говоря за другите. Дойде някой приятел и ви каже: „Да отидем на разходка, но не далеч, защото ме боли глава, сърцебиене имам, не съм свикнал.” Значи, вие сте хора с къси крака, когато² истината иска хора с дълги крака, и вие несъзнателно ще дойдете до положението да вършите престъпления. Щом краката на хората станат къси, те започват да мислят лукави неща. Някой казва: „Не мога да отида на Витоша.” Че ако не можеш да отидеш на Витоша, как ще отидеш при Христа? Христовият път е тесен и стръмен, той е път на разумната човешка воля. В ума си кажете: „Ще отида с моите приятели на Витоша.” Ако не можеш действително, то поне мислено ги проследи, пропътувай целия път в ума си. Това е философията на живота.

² когато – гогато

Преди да се ожените, като се срещнете с вашите възлюблени, те ви наричат ангели, обичат ви, умират за вас, не могат да живеят без вас, коленичат пред вас и колко плач, ридания и преструвки се изливат. Но това е не защото те не могат без вас. С това те произвеждат ефект и искат да кажат: „Нека видят какъв е Господ.“ Когато се оженят, жените започват да коленичат. Ето вашата философия. Наместо мъжете, вие сега коленичите. Защо? Защото умовете и сърцата ви са плитки. Не го вземайте в лош смисъл. Ако взема една мярка и опитам дълбочината на сърцата и умовете ви, ще констатирам един факт, тъй както си е.

Тези думи, които ви говоря, аз ги тълкувам, те са в преносно значение, не ги вземайте в обикновен смисъл. Сърцата ви могат да бъдат и плитки и дълбоки. Ако в сърцата ви постоянно влизат утайки, гъното им ще се изпълни и ще стане плитко. Има езера, които са станали плитки, а има и такива, които са станали по-дълбоки. Защо в жената се явява желание, щото мъжът да коленичи пред нея? Да коленичиш, това подразбира закона на самоотвержението, самопожертвуванието. Като направши ъгли на коленичението, това показва, че си готов да слезнеш долу и да се самопожертвуваш. Когато умреш за някого и се жертвуваш, значи ти коленичиш пред него. Но когато някой момък коленичи пред някой мома, той я лъже. Кажете, колко българки има, които живеят идеално с мъжете си, никога да не са си казали лоша дума?

Аз ще ви остава да размишлявате, вие сами да констатираме истината. Истината трябва да изпъкне ни повече, ни по-малко. Тази истина не искам да ви я представя тъй бляскава, за да ви ослепи, прекарвам я през много облаци, за да я направя поносима за вашите очи, и с това искам да ви избавя от илюзии, които създават всеки ден нещастия, защото тези илюзии ви отдалечават от Бога.

Когато Бог е изпратил един мъж или жена на Земята, Той им е дал един бюджет. Ако някой го изяде, това е

несправедливо. Никой няма право да ти го взема, освен ако ти го дадеш доброволно. Кажеш някому: „Ти не се жертвуваши за мене.“ Няма защо той да се жертвува за вас, ако той прави тази жертва, за да ви подигне, той ще слезе. Такъв е Божественият закон – един слиза, а друг се качва. Ако жената слиза, мъжът се качва, ако мъжът слиза, жената се качва. Вие сега като вървите, хвърлите една котва, уловите мъжа и го сваляте тъй, че нито той върви нагоре, нито вие. Спирате се на едно място и се гледате. Такива са съвременните жени, спират своите мъже и не ги пушат да се качват. Тази е причината, заедно вие спите, заедно не можете да отивате на другия свят, да слизате и да се качвате. Когато ви питат: „Защо спите?“ – „За да отиваме при Господа.“ Когато кажете: „Добре спях“, то е защото сте били горе, но впечатлението, което сте придобили от там, е загладено, от него остава само една сянка на приятност. Някой път казвате: „Лошо спях, лоши сънища сънувах.“ То значи: спряла си мъжа си някъде. Това неестествено положение всякога произлиза от крайното користолюбие, което съществува у жените. Користолюбието ражда користолюбие, нещастие ражда нещастие, скръбта ражда скръб.

Когато говоря за страданията, нещастията, аз разбирам скръбта, като обвинка на Божествената Истина. А съвременните хора обвинват скръбта в радост и следователно отвън те я подслаждват. Такива хапчета има, отвън ги обвинват със захар, а от вътре са горчиви. Господ сега не поддържа ни хомеопатията, ни алопатията. Първите лекуват с малка доза от горчиви прахове, за да действуват, а вторите – с голяма доза горчиви прахове и болките престават. Когато човек е здрав, няма нужда от никакви хапчета. Знаем много хора, които по навик, от време навреме, си гълтат по едно хапче аспириин, хинин, за да не заболяват. С това те си внушават мисълта, че може да заболяят. Всеки ден си казвайте по една дума, която да е положителна. С това вашето положение ще се подобри.

Всички, които ме слушате, направете следния малък опит, за който ви давам срок една година, след което време вие ще сте свободни. Първите шест месеца ще бъдат положителни, ще орете, ще сеете, ще жънете, а другите шест месеца ще бъдат пасивни, ще берете нова енергия. Да няма никаква сянка от съмнение, защото това, което казвам, може да се направи от всекиго. Смешно е да се каже, че не можете. Някой ден ще събера малките деца и с тях ще направя опит и ще докажа, че това, което не можете да направите, малките деца ще го направят, защото вярата у тях е поголяма. Ще кажете: „Може да се излъжем.“ Може да се излъжете едната година, втората година няма да се излъжете. Ще изпъдите тази мисъл, че ще се излъжете. Там, гдето Господ работи, няма лъжа и ще знаете този стих: „Всичко, което ще се случи с ония, които обичат Господа, е за тяхно добро.“ Ще си турите това като мото: „Всичко, което ще се случи с нас, Господ ще го обърне на добро.“ И след това нека дойдат всички лоши мисли, лоши желания, нека се опълчат всички хора, вие не се бойте. Страх да няма, дръжте го вън от себе си.

Аз сега ще ви говоря за глагола „мога“. Какъв опит правихте вие досега? Вие го употребявахте само в първо лице – „мога“. Отсега нататък ще го употребявате във всички лица: мога, можеш, може, можем, можете, могат. Като срещнете спънка, ще кажете в себе си, в душата си: „Мога, можеш, може! Мога аз. Можеш Ти, Господи, Който си в мене, в моята душа. Може великият Ти Дух, Който ме ръководи.“ След това ще употребите трите лица за множествено число. Вашата вяра, вашата чистота ще помага на всички, които са горе, да съдействуват на Божествената идея да се осъществи в живота ви. В този път се иска Божествено търпение и постоянство, докато Виделината преодолее във вас. Това ще правите на всяко време, когато се усещате слаби. Ще го правите сутрин между 4 и 7 часа. Точно в 4 часа сутринта, който може да стане и да започне

драговолно своя опит. Като изгръва Слънцето сутрин ще кажете:

I-во лице: Мога – така да изгрее моето Слънце в моята душа.

II-ро лице: Можеш – така да изгрее Божието Слънце в моята душа.

III-то лице: Може – така да изгрее Слънцето на моя дух.

I-во лице: IV Можем – така да изгрее Слънцето на нашите ангели.

II-ро лице: V Можете – Така да изгрее Слънцето на Великия Господ на Мира в нашите души.

III-то лице: VI Могат – Така да изгрее Слънцето на всички слънца в нашите духове.³

Така трябва у вас шест слънца да изгреят. На всяко слънце ще се спирате по 4 минути, всичко 24 минути ще се употребят за изгръването на шест слънца.

Правилото, което ще спазвате, е следното: ще става-те тихо, спокойно и след като се умиеете, ще застанете тихо, без всякакво смущение, нищо да не ви плаши. Може да сте неразположени при ставането си, може да чувствувате като да ви е крив светът, но вие се оправате и кажете горните думи тихо, всяка за себе си. Ще си вземете едно тефтерче и всяка сутрин, в продължение на шест месеца, ще си отбелязвате в колко часа сте станали и колко пъти сте закъснели. Като изговорите тези думи, ще почувствувате една приятност под лъжичката и духът ви ще се повдигне. Трябват ви шест години, за да разберете как изгръват тези слънца. Този опит продължавайте шест месеца и го предайте, препоръчайте и на някои свои приятелки. Ще започнете от 6 април.

Някои ще кажат: „Дали ще може да се става тъй рано, как ще може“, и т.н. Такива мисли да няма. Ще отбелязвате в тетрадките си какво е било времето, като ще разделите на графи: ясно, облачно гъждовно, ветровито. Всички тези

³ Номерацията на текста в упражнението е според оригинала.

четири състояния на времето са добри. Ако е гъжзовно или облачно, да се не оплаквате никак през тези шест месеца. Ако е гъжзовно, ще кажете: „Днес времето е гъжзовно, Бог го пречиства и нивите ще рогаят повече.“ Ще гледате всичко това да приложите и да искате обещание и от вашите другарки, на които ще го препоръчате и те да го изпълняват.

През първия месец, след като изговаряте всички шест точки, ще наблюдавате най-много на първата; през втория месец ще изговаряте пак всички, но ще наблюдавате на втората точка и т.н. Искам да бъдете тихи, спокойни. Благословието, което дойде, ще бъде толкова, колкото то ви е потребно. Дъждът, като вали, ще даде на всяко растение толкова влага, колкото му е необходима. Искам да произведете една благоприятна вълна и от всичко, което ви се случи през тези шест месеци, ще се стараете да извадите поука, да извадите добрата страна от неприятността и да намерите ползата от нея. Ще кажете: „За добро ще бъде всичко това за онзи, който люби Господа.“ После ще употребите следните изречения:

Вярвам в Тебе, Господи, Който си говорил в миналото.

Вярвам в Тебе, Господи, Който ми говориш сега.

Вярвам в Тебе, Господи, Който ще ми говориш в бъдеще.

Да дойде Твоята виделина върху всички ни.

Да се прослави името Ти.

Да се въздвори Царството Ти и

Да се изпълни волята Ти на Земята, както се изпълнява горе на Небето.

През деня каквото ви се внуши да четете, някой псалом или нещо друго, четете, но само ако усещате дълбок вътрешен стремеж към това. Като прочетете горните изречения, размислявайте върху неща, които могат да ви повдигнат, за всичко, което е най-красиво в света и ще видите, как ще ви се представят най-хубави картини. Само по този начин ще можете да изправите миналото и да си

пригответе условия добри за бъдещето. Този е пътя, по който ще може да калите волята си и да облагородите ума си и сърцето си. Разбира се, светът ще върви по същия път, но всичко ще се обърне на добро.

През тези шест месеца някога ще се почувствувате пообезсолели, тогава ще употребите следното изречение: „Господи, стопли сърцето ми с Твоята Любов.” Ако умът ви някога се позамъгли, ще кажете: „Господи, просвети ума ми с Твоя Дух”, или „Дай виделина на моя ум чрез Твоя Дух.” И след това, стойте си спокойно, може да мине един, два, три, четири часа, но резултат без друго ще имате. След като изгряят шестте слънца едно след друго, ще има резултат.

През тези шест месеца ще гледате да бъдете в добри отношения с мъжете си, с децата си, с окръжаващите ви и ще говорите само за полезни работи. Ако някой път се излъжете и кажете за някого лошо, ще си го запишете в тетрадките си, ще бъдете искрена спрямо себе си.

Друго едно правило: ако някоя от вас сама не може да си помогне, ще повика още една сестра; ако и двете не могат, ще повикат и трета и заедно ще изпълнят молитвата си. Събирането всякога трябва да става преди обед, до 12 часа най-късно, защото тогава има добри влияния.

Ето как се оправдава и спасява човек. Това е първото значение на тези гуми.

Колкото приятелки имате обични, дайте им този ред, този съвет. Щом имате дълбоко побуждение, кажете това нещо и на други, тогава ще се благословите и вие и те. Така да просветне вашата Виделина пред вашите ближни.

Мир на всички.

Беседа, държана на 5 април 1917 година

КОЕТО БОГ Е СЪЧЕТАЛ

*„И тъй, онова, което е Бог съчетал,
человек да не разлъча.“¹*

Сега да се повърнем към онова, което Бог е съчетал. Аз взимам тези думи в много широка смисъл, т.е. тъй както Христос ги е разбирал. Те обхващат целия човешки живот във всички негови проявления.

„И тъй, онова, което Бог е съчетал, човек да не разлъча”. Всяко страдание в живота произтича от това разлъчване. Няма защо да аргументирам това, да го доказвам, всеки може да го провери на опит.

Като се разлъчите от вашия мъж, от вашата жена, от вашите братя и сестри, приятели, от вашата къща, от вашето отечество, вие сте скръбни. Защо? Думата „отечество” има малко по-друго значение от това, което хората разбират. Под „отечество”, хората разбират дом, фамилия, но това, което е на земята фамилия, то на Небето е отечество, Божествен дом.

Съвременните хора под „разлъчване” разбират разлъчване само между мъж и жена, т.е. това, което наричат парясване. Под разлъчване се разбира отлъчване на всяка мисъл и желание от своя ум и сърдце. Когато отлъчиш от своя ум една добра мисъл и от своето сърдце едно добро желание, ти вършиш едно престъпление.

¹ Ев. От марка, 10 гл. 9 ст.

„Не изхвърляй навън това, което Бог е съчетал.” Упражненията, които ви дадох миналия месец, имат връзка с този велик закон. Вие казвате в първото предложение²: „Така да иззрее моето слънце в моята гуша.” Защо? Както Слънцето във физическия свят е причина за растенето в природата, когато то иззрее на хоризонта, освежава природата, така и у човека има едно слънце, което изгрява и освежава по същия начин. Когато лъчите на естественото Слънце изгре[ят] в пустинята, то сгорещява само пясъка и ако пътувате бос по пустинята, то ще ви изгори. Ако Слънцето пада на една почва, богата със семенца, то гоняся бага, развива тези семенца и създава живот. И ако пътувате през такава местност, изпитвате приятност. И ако вашето слънце изгрява по същия закон, то вие ще опитате и ще видите, че всичко е тук и е много вярно. Ако вие сте разлъчили това, което Бог е създал, вашето слънце ще иззрее както в пустинята, ще образува топли и горещи течения. Виждали сте как лятно време хората се разгръщат, задъхват се, горещо им е, тази горещина се дължи на това, че има малко растителност. Защо трябва да иззрее вашето слънце? За да възрасте у вас всичко, което е добро.

Сега към първото предложение ще добавите следното: „Така да иззрее моето слънце в моята гуша и да обнови моето сърце.” Ще добавите и към следните предложения, за следующите лица, по някои нови думи.

Второ лице: Можеш. Така да иззрее Божието слънце в мене и да обнови моята гуша.

Трето лице: Може. Така да иззрее слънцето на моя дух и да обнови моя ум.

Множествено число, първо лице: Можем. Така да иззрее слънцето на нашите ангели и да обнови нашите сърца.

Второ лице: Можете. Така да иззрее слънцето на Великия Господ на мира и да обнови нашите души.

² предложение (рус.) - изречение

Трето лице: Мозат. Така да изгрее слънцето на всички слънца в нашите духове и да обнови нашите умове.

Цял месец ще се работи за обновление на сърцето, гушата и ума. Това значи: „Туй, което Бог е съчетал, човек да го не разлъча.” Това е законът, към който се връщате, за да турите съгласие между сърцето, гушата и ума си. Всеки, който е направил разлъчване от това, което Бог е съчетал, той е изгубил тази хармония.

Има много жени, на които мъжете са умрели, но някои от тях са живи, макар че хората ги смятат умрели и обратно. Има жени умрели, но те са живи. Тъй че според моето схващане, някоя жена може да е жива, но тя отдавна е умряла, тя стои в къщи, както в някоя зоологическа градина има скелети останали или както в някои музеи има препарирани птици. Турците за такива случаи казват: „За ибрет.”³

Така аз разбирам посланието на апостола Павла. Той казва: „Да не приемаш вдовица по-долу от 60 години.” Числото 6 е число на Любовта. Това показва, че такъв човек не е за работа. Млади вдовици да се женят и да отглеждат деца. Това е велик закон. Думата „женене” значи „живот”. Съвременните хора не разбират живота, понеже те не разбират духовния смисъл на нещата. Имате дете, което не яде. Майката го счита, че е болно и се безпокои. Ами дете, което престава да пее? Ами дете, което престава да се моли? Човек, който престава да яде, да пее и да се моли, е болен. Яденето се отнася към тялото, пее-нето – към сърцето, молитвата – към човешкия ум. Някои философи казват: „Човек не трябва да се моли.” Рекох, някои микроби са влезли в ума ти, затова ти си болен.

Разбира се, вие трябва да правите опит, вие сега сте като в една школа. Не ви казвам, като отидете в къщи, да изхвърлите всичко. Не ви уча да изхвърляте всичко, а да използвате. И съвременните хора, като имат парцали,

³ ибрет (тур.) – урок, поука, порицание

събират ги и от тях правят книга [черга]. Имате тор, наторявайте нивите си.

И тъй задайте си за задача да се върнете към гумите: „Това, което Бог е съчетал, човек да го не разлъча.” В какво се състои това съчетание? Съчетанието между човека и Слънцето се обуславя от пет чувства⁴. Ние можем да влезем в съчетания със Слънцето с нашите очи. Ако повредим очите си, ще се лишим от това благо. Ако повредим обонянието си, няма да влезем във връзка с плодовете, тяхната миризма, които Слънцето ги създава. Вкусът, ако ни е повреден, няма да разберем това вътрешно благо, което се съдържа в плодовете.

Очите си трябва да пазим чисти. Как се развалят очите? Някоя жена, като изгуби мъжа си, плаче, плаче за него и очите ѝ отслабват. Защо трябва да плаче? Този същия мъж тя по-рано не го е искала, а сега плаче за него. Според моето схващане плачът не е естествен в това отношение. Плачът трябва да бъде израз на едно смекчаване на сърцето. Плач, който не произвежда смекчаване, той е без благо.

Ще ви приведа следния пример за изяснение на мисълта: осъдили един крадец за кражба – откраднал двадесет и пет лева. Осъдили го на три годишен затвор. Адвокатът, който го защитава, казал: „Той тази кражба не я направил умишлено, защото ако той беше крадец, на същото място имаше десет хиляди лева, които също би взел.” Крадецът, като чул това, започнал да плаче. „Защо плачеш”, го запитали съдиите. – „Защото не можах да взема десет хиляди лева.” Мнозина сега плачат, не за това, че са откраднали 25 лв., но че не са видели десетте хиляди лева, за да ги вземат. Често някои плачат, казват: „Съжалявам, че нямам това, нямам онова!” Рекох, съжалявайте, че не сте взели десетте хиляди лева.

Знанието е необходимо дотолкова, доколкото може да ви принесе полза. Много хипотези, теории философски, са

⁴ чувства – сетива

дотогава необходими, доколкото да представляват гимнастика на ума, но за живота е необходимо същественото, защото то внася всякога здраве, мир и една вътрешна радост. И тъй, по аналогия ще съдите: това, което Слънцето произвежда в света, а именно – извори, гори, планини, всички блага на Земята, така и вашето слънце, когато изгрее във вашето сърце, по същия закон ще създаде всички блага, само ще трябва разумно да работите. Вие сте господари на вашия живот. Няма никоя сила в света, която може да ви противодействува, защото Бог, който е турил тези неща в съчетание, Той се грижи, да пази това равновесие и всяка мисъл, добра или лоша, която се породи у вас, предизвиква голяма борба. У вас едновременно се борят две разумни сили и едната и другата ви казват как трябва да постъпвате.

Разумният живот е потребен за вас, а не за обществото. Обществото е условие за индивида. Христос казва, че човек не е създаден за [съботата], а [съботата] за човека⁵. Човек не трябва да става роб за обществото. Обществото е условие за развитието на индивидуалната душа. Колективните общества са единици, събрани в едно. Когато кажете: „Защо Бог създаде света?“ Създаде го за моята душа. А вие казвате: „Нека се подобри обществото, светът.“ Ако всички хора са здрави, пеят, ядат, а ти не си добре, какво ще те ползува този свят? Каква полза, че има много ангели, светии? Светът ще се подобри, когато ти се подобриш.

Когато говоря за обществото, разбирам вътрешното у човека. Никога не казвай: „какво мога да направя аз?“ Развалата в света как е дошла? – Все от хората, от индивидите. На някоя парижка дама ѝ дошло на ума да си тури някоя перука и видиш след малко всички други тръзнали по пътя ѝ. На някоя дама ѝ дошло на ума да си направи тясна рокля – всички подире ѝ тръзват с такива. Или решила да носи широка рокля – всички други я подражават. На някой мъж се доцяло да си ушие панталони долу широки – въвежда се тази мода и всички подире му. Един дава пример за много. Не

⁵ Ев. Марк, гл.2, см.27

мислете, че всичко това, което вие правите в света, няма последствие. Има последствие и за вас, и за другите. Затова Христос казва: „Не бойте се, Отец ваш е благоволил да ви даде Царството Си.”

За да бъдете силни, трябва да възстановите у вас това съчетание. Тази дисхармония, която съществува у вас, трябва да я обновите, защото у вас има много мисли, които ви смущават, много противоречия. Например, задавате си въпроса: „Какво ще бъде моето бъдеще?” Някой път казвам: „Не мога да ви кажа нищо.“ Защо? Защото виждам, че някому бъдещето е много лошо.

Един калугерин бил много набожен, правел по петстотин поклони. Друг калугерин, като го видял, казал му, че го познава като много набожен. Първият се чуди как го познават, а се не сееща, че от многото поклони, които правил, пръстите му хванали мазоли. Тъй че, всеки има мазоли у себе си и от тези мазоли може да ви познаят какво правите. Христос казва: „Вие, жените, трябва да се повърнете към първото си положение.” Към кое положение? Към положението да се храните с плодовете от дървото на Живота. Дойде ви една горчива мисъл, горчиво желание, това е от дървото на познание добро и зло. Каквато мисъл ви дойде, веднага я отхвърлете, турете друга добра на мястото ѝ. Мразиш някого, не се старай да се махне този човек, да го избегнеш, а намери някого да обичаш. Светските хора по-добре разбират този закон. Например, някой мъж не обича жена си, той намира друга да обича. Същият закон е и за светските жени. Не обича мъжа си, обича друг някой. Не може да се избегне тази реакция в света. Не мислете, че вие постъпвате по друг начин. Ще кажете: „Такива неща у нас няма.” Законът е такъв, за да се избегне той, ще приложите всякога противоположното. Ще кажете: „Това е криво учение.” Ако е криво, няма какво да се говори за него. Турете правото напред, а кривото да остане негова сянка.

От това може да се научите как да изправите настроението на мъжа си и как да поправите вашето настроене-

ние. А вие какво правите? Обърнете се към Бога и се молите: „Боже, вземи този мъж или мене вземи да се освободя от него.” Но вие не знаете, че и тогава няма освобождаване, защото ако той замине, за вас ще бъде още по-лошо. От спиритизма има много примери, които потвърждават това. Например, един мъж, който не живял добре със жена си, се освободил от нея и се оженил за друга. Но първата му жена, макар и умряла, успяла да изпълни втората. Когато някой каже: „Аз не мога да живея с мъжа си или с жена си”, то значи, че има някой умрял мъж или умряла жена, които им пречат. Умрелите мъже и жени имат голямо действие, затова Христос казва: „Това, което Бог е създал, човек да го не разлъча.” Когато човек влезе в тази Божествена хармония, ще изчезнат всички недоволства от живота, защото сега хората не са на местата си. А сега срещам мъже, жени, все подозрителни. Например, казвате: „Той не е искрен.” Ако не е искрен, как може да се противодействува? Аз имам събрани доста картини все от характери без съчетание, без музика.

Второ лице на глагола „мога” – „можеш” – „така да изгрее Божието слънце в мене и да обнови душата ми”. Под думата „душа” в тази смисъл се разбира граница на вашия свят, това, което е оформено вътре във вас, всички възможности, които се крият вътре у вас, защото слънцето е вътре у вас и само това Божествено слънце е в сила да обнови тази голяма и обширна душа. Вие понякога мислите, че сте много малки, или пък се чудите какви ли сте. Вие не сте виждали, колко е голяма вашата душа. Всеки от вас има три лица. Например Мара. Има една Мара на физическото поле, една – между ангелите и една в Божествения свят. И трите Мари са свързани, но като ми говорите за някоя, аз питам: „За коя Мара ми говорите?” Истинската Любов се състои в това да обичаме и трите Мари. Мъж дойде, обича само едната, вие казвате: „Не може, трябва да обичаш и трите!” Жена обича само едното лице у мъжа – този, който е на физическото поле. И за такива жена или мъж

казват: „Те са хора без сърца.” На такава Мара сърцето ѝ е между ангелите. Това значи да познаваш душата на един човек и тогава ще почнете да гледате на хората малко по-другояче. Като познавате човека, който е на физическото поле, като познавате човека, който е между ангелите, като познавате човека, който е в Божествения свят, тогава ще разберете какво велико нещо е човекът. Когато казвате: „мога, можеш, може”, това са трите ти лица, все вие, аз, ти, той. Аз, който съм тук; ти, който си между ангелите; той, който е при Бога. Човек и ангелите съставляват една двойка, а Бог показва посоката, по която ангелите трябва да се стремят, т.е. образува се триъгълник, първата геометрическа фигура.

Когато дойдем до множественото число на глагола „мога”, казваме: „можем, можете, могат.” Като кажем „можем”, значи – всички хора, цялото човечество на Земята можем. „Можете”, значи вие ангелите, които сте горе. „Могат”, значи – всички богове, които сте горе. Ако така схващате този дълбок смисъл, веднага ще започнат да се събуждат у вас тези висши чувства, естествено ще растат и тогава всички окръжаващи около вас ще бъдат разположени, ще ви обичат. Не могат да ви обичат хората, ако не обичате и вие. За да се разтвори цветът трябва Слънцето да изгрее. Когато твоего слънце изгрее, непременно сърцето ти ще се разтвори. Когато Божието слънце изгрее, непременно цветът на твоята душа ще се разтвори. Когато слънцето на твоя дух [изгрее], тогава и твоят ум ще се разтвори. Това е съвременната философия, събличане от всички тези черупки. Казвате: „Много мъчна е тази философия, с толкова много черупки е.” Взимате един орех, хвърляте му черупките и тогава виждате, колко е голям той. Някои хора са много големи, но хвърлете обвивките им, ще видите тяхната големина. Вие трябва да се държите за всяко учение, което има вътрешно съдържание.

Вие сте в едно напрегнато състояние и казвате: „Какво ли ново ще ни се каже?” Не мислете какво ново ще

ви се каже, но мислете как да приложите това учение по отношение към вас. Някой колар минава покрай някое гърво и си казва: „Е, какъв хубав кол ще си направя от това гърво за колелетата!“ Минава някой гървар покрай това гърво и казва: „Колко хубава греда може да направя от това гърво!“ Минава някой воденичар през някой извор и казва: „Колко хубава вода за воденицата ми!“ Тъй и вие, като минете през едно гърво или някой извор, помислете си за какво може да го използвате.

Които от вас са правили опит през изминалия месец, забелязали ли сте някакви резултати? Имате ли апетит? У вас първо трябва да се възстанови хармония между яденето, пението и моленето. Избягвайте самоосъждането. Схванете ли, че има една грешка у вас, поправете я, не се осъждайте, но я изправете. Ако схващаш, че има грешка и не я поправиш, значи това не е правилно схващане. Наблюдавайте сутрин какъв е цветът на Слънцето. Когато цветът е много червен и това ви направи впечатление, то значи, че вие сте много преситени от живота. Ако при изгряването на Слънцето забележите един облак, това показва, че в твоего слънце има облак и затова гледай да го премахнеш. Например, някога не си разположен, не обичаш някого – ти имаш такъв черен облак на твоего слънце и Господ го вижда и казва: „На слънцето на Мара има черен облак.“ Гледайте от всички неща да добиете една приятност, едно детинско разположение, а не да мислите, че много сте живели, много сте страдали. Един вол, който е носил много товар и всеки ден е изяждал по петдесет тояги, той какво знае? Знае само закона на тоягите. Ако един вол двадесет години наред е работил добре и господарят му го е гладил по гърба, той какво знае? Знае само да го гладят и нищо повече. Колко пъти ще виждате на Слънцето черни облаци! Но всеки ден то носи за вас благословение, нови мисли, нови желания. Разбира се, това Слънце е само като обект на тези слънца, които у вас изгряват: слънцето на сърцето, душата и ума ви. Някои ви питат какви са тези слънца? Това ще

го държите за вас си. Ще направите един опит и като видите резултата, ще го кажете и на други. Ако не проверите сами това нещо, то при най-малък неуспех ще кажете: „Това не е вярно.” Напредвай малко, но това малко, в което успееш, да си сигурен.

Сега ще ви дам няколко допълнителни изречения към по-раншната молитва, която ви бях дал:

„Вярвам в Тебе, Господи, Който си ми говорил в миналото. Ти си вложил в мене всички добри семена на живота ми.

Вярвам в Тебе, Господи, Който ми говориш сега. Ти възрастваш доброто в мене.

Вярвам в Тебе, Господи, Който ще ми говориш за в бъдеще. Аз ще се радвам в Твоя живот.”

Думата „Твоя” е съдържателна. Тя разбира обединение на тези три принципа. Буквата „Г”, долната линия представлява мъжа, а хоризонталната представлява жената. Те се стремят да се обединят или има стремление към пасивното и активното състояние, между двете велики сили, които работят в света. А буквата „В”, то е принципа на обединението, то е начина, по който се работи. Тъй, както се работи в този свят, ние трябва да се радваме. Казвайте: „Аз ще се радвам в това, което Ти приготвяваш!” Но вие ще кажете като онзи, който вярва само като му се дават пари. Като му дам пари, няма защо да вярва, то е вече свършен факт.

Казвате много пъти: „Какъв ще бъде моят бъдещ живот?” Като станеш сутрин и кажеш: „Това ще направя, онова ще направя”, това ще бъде твоят бъдещ живот. Казваш: „Аз ще го смажа него.” За в бъдеще ще те смажат тебе. Като кажеш, че ще направиш добро някому, то значи, че за в бъдеще теб ще ти направят добро. Трябва да бъдете бодри и весели, защото най-великите тайни ви се откриват със страданията.

Светските хора се радват и веселят. Духовните хора си придават една сериозност и с това дават вид, че на тях

се налага сериозен живот. А духовен човек се разбира всеки, който живее съзнателно. Да ви дам пример за истински духовен човек. Един майстор зидар давал наставления на слугите си как да вдигнат един голям камък върху къщата, но като показвал, камъкът паднал върху ръката му и му откъсва един пръст. Той се обърнал към Бога и казал: „Благодаря Ти, Боже, че не ми се откъсна цялата ръка!” Който гледа така, той е духовен.

Сегашните жени трябва да образуват една велика атмосфера, трябва всички да си помагат. Гледайте да имате всички вътрешно разположение и да сте доволни от малкото, което имате. Слушал съм някоя жена казва за друга: „Тя не ме посрещна добре.” Как ще те посрещне добре, мъжът ѝ я бил, със сина си имала неприятности. Затова духовните хора, трябва да имат добри мисли за другите хора. Да казваме: „той е добър” и с това действително ще го подобрим.

Ще учите закона на подмладяването – то е възкресението. Няма да казвате: „остаряхме”, а ще казвате: „млади сме, ние отсега нататък ще работим.” Няма да казвате: „ще умра”, а ще казвате: „намислих да си направя нова къща.” Изгубил си парите, ще кажеш: „дадох ги в банката”. Тълкувайте нещата в права смисъл.

Един ден учениците на Христа, като минавали покрай едно умряло куче, казали: „Колко лошо мирише!” Христос казал: „Колко хубави, бели зъби има то!” Пази се от това, не казвай, колко лошо мирише, а си измий ръцете. Да си миеш ръцете значи да си правдив. Само така ще се оправи светът. А за това се искат много години, докато научите проявленията, които хората имат.

*Беседа държана на 3 май 1917 г.
(четвъртък)*

ПРОСТОТА

*„Това заръчане ти предавам,
чадо Тимотее, според станалите
по-напред за тебе пророчества,
да войнствуваши в тях доброто
войнствуване.“¹*

Думата „войнство“ и „подвиг“ имат сходство, защото само правилното войнствуване подразбира подвиг в света. Думата „подвиг“ означава подигане нагоре. „Войнствуване“ е подигане на човешкия дух, а слизането надолу е падане на човешкия дух.

Преди всичко от всинца ви се изисква простота, т.е. не да бъдете прости, а всички знания у вас да се опростят. В основата си нещата да бъдат прости, тъй както е проста в първо време основата, върху която тъкат, а после с преплитанията, тя се усложнява. Така че в основата схващанията ви трябва да бъдат ясни и прости.

Простота трябва да има в умовете ви и в сърцата ви. Искам да схванете думата „простота“. За да я разберете, като сте разтревожени, изговорете тази дума и ще усетите една тишина в душата си. Всяка добра дума трябва да произведе утихване вътре във вас.

Ще ви говоря върху думата „войнство“ и ще обърна ума ви върху един факт, за да разбирате противоречията, които съществуват в живота, защото такива забелязвам между вас и вие не можете да си ги разясните. Но да не си мислите: „А, сега ще ни задяла.“ Никакво задялане, но искам известни мисли и желания да ви станат по-ясни.

¹ Първо Послание к Тимотею гл.1, ст.18

Представете си, че се намирате в една богата градина, седнали сте на един стол и пред вас се намира едно ябълчево гърво, добре сформировано, с листята си, цветовете и вие му се радвате. Да допуснем, че тези листи на гървото са тихи и спокойни, разговарят се помежду си и казват: „Колко е хубав Божественият свят, живеем си в мир и съгласие.” Но по едно време излиза вятър, листята започват да се удрят помежду си и някои от тях падат. В това общество горе на гървото има крамоли, започват: „Ти не разбираш християнството, ти си дивак” и т.н.” Такова е вашето положение, като тръгнете от къща в къща и казвате: „Знаеш ли онази, тя е такава, онакава.” Това показва, че между вас има вятър. Питат някои: „Защо ходят от къща на къща да разправят за тази, за онази?” Питам: Защо е този вятър? Причината е външна. Трябва да разбирате тези външни движения, които не зависят от вас. Ако си един лист и дойде вятър, непременно ще сблъскаш някого и затова кажи: „Прости, не исках.” Затова трябва да си прощавате. Като утихне вятърът, пак ще има мир и съгласие, духне вятър – пак каране. Това е един действителен факт в живота и вие казвате: „Вятър духа.” Всеки трябва да си има по един калпак, та като духне вятърът, да го сложите на главите си и всичко ще бъде в мир и съгласие. Който има такъв калпак, това подразбира, че той умее да въздържа своите мисли и желания. Има ли човек такъв калпак, и в мислите и в желанията му ще има порядък, няма ли такъв калпак – работата е зле.

Ако се влезе в Божествения живот, няма да има такива ветрове, а ще има тихи повявания, които само ще раздвижат листята като на трепетликата, които повявания показват, че живеете в света на ветровете. Каквото и да направите, ще кажете на този лист: „Ти бъди [у]верен, че аз друг път няма да правя това нещо и се разкаях.” Ден след ден ще има грешки и разкаяния. Това са хората моралисти, които казват, че трябва да живеем добър, справедлив и честен живот. Да, колкото листята на гървото. Като

дойде прах на листята, те ще се оцапат. Тъй че в ежедневиия живот ще има напрашване, очистване, каране и т.н., но този живот трябва да се премине. Когато се съберете две сестри, които се карате, ще кажете: „Сестро, извини, вятър има, затова се клатиме.” Това е правилното разрешение на въпроса.

Ето една формула, като се скарате, съберете се и кажете: „Христос е равен на „у” (изрек), $0=0$, $I=I$.” Това подразбира последният стих от притчата: „Този, който ме слуша, ще живее в тишина и безопасност, без да се бои от зло.” Този е същия закон. Някой път между сърцето и ума има борба, раздвояване. Сърцето желае едно, умът – друго. Има спор. Решавате да правите едно, а всъщност вършите друго. И като апостола Павла се провиквате: „Кой ще ме избави от това грешно тяло”, т.е. от тези външни причини. Като дойдете до осма глава, намирате разрешение на въпроса. Задавате си въпрос: „Как ще се разреши този спор?” – Разрешава се, защото листята, които стоят отворени в някои растения, като дойде на тях някое насекомо, те го улавят и скриват. Когато листята се превърнат в едно животно, те се скриват в един калпак и следователно трябва да си направите калпак, т.е. от растения да се превърнете в животни. А знаете ли какво значи от растение да се превърнеш в животно? – То значи, да имаш кожа. А в окултизма това значи да си образуваш една аура, която да те пази от външните ветрове и бури, които стават в психическия свят.

Сега, към първата формула за Слънцето: „Може – така да изрее моето слънце в моята душа и да обнови моето сърце”, ще приложите следната формула отделно: „Господи, аз ще посадя всички добри желания, а ти ги възрасти.” Това разбирам обновление на сърцето. Да си обясня мисълта. Нали искаме да направим християнството наука за живота, а не празнословие. Допуснете, че две от вас имат до 100 декара земя, оставена от баща им. Едната от вас е работна, обработва земята си, направила си

градина, посажда я с плодни дървета, в другата част насажда жито, ечемик, царевица и др. А втората казва: „Мене не ми трябва тези неща”, и оставя земята си ненасадена. И двете отиват да разглеждат имането си. Едната има царевица, жито и др., и се радва на всичко, за нея животът има смисъл, а нивите на другата са обрасли с бурени и казва: „Животът няма смисъл.” Кой създаде смисъла и безсмислицето в живота? Вие казвате: „Господ да им даде това, онова?” Дал ви е Господ земя, тя е вашето сърце, обработвайте го. Това сърце се обработва тъй, както се обработват плодните дървета: дайте му всички добри желания, посадете ги у него. Трябва да садите навреме, а не без време. Онези, които садят дърветата, имат два периода на садене. Земледелците също имат два периода на садене: зимно и лятно садене. Тези, които садят царевицата, и те имат известни периоди на садене. Тъй че, когато дойдат у вас добри желания, не отлагайте, за да си свършите другата работа, а веднага ги посейте. Но вие казвате: „Как ще го посея – онази какво ми направи, тази какво ми направи.” Остави тях настрана, посей това добро желание.

Не си разположена, остави неразположението настрана. Твоето неразположение и ти сте две неща различни. Като се гневите една на друга, знаете ли на какво приличате? Представете си, че една муха дойде и ви наплюе по носа. Започвате: „Какво право има тя?” Хукнете да я гоните, гневите се на всички други мухи. Изчистете носа си и нищо повече. Казал някой за вас нещо. Изчисти ги и нищо повече. Ама не, вие казвате: „Знаете ли какво направи тази муха на носа ми?” Остави я настрана. Някой ви обидил, не разправяйте това, което той ви е казал на други, защото вие го посаджате в техните умове. А вие започвате да разказвате обидите си една на друга и тъй разнасяте приказките си из цялото общество. Едната като разкаже това нещо на втора, втората на трета, прибавя се към казаното по едно качулке и излиза една голяма новина. Това сте вие, учениците на двадесети век. Разбира се, това за

света, за хората, които нямат работа, е полезно, но за онези, които имат работа, има по-сериозни неща.

И тъй, Апостол Павел се обръща към Тимотеяните и казва: „На Царя на вековете чест и слава и во веки веков. Амин.” Ако Бог ви е дал такова сърдце, за да го прославите, трябва да посадите добрите желания в сърцето си и Господ да ги възрасте. Всички добри желания се саят само сутрин, вечер нищо не се саят. Вечер семенцата растат, а сутрин се саят. Така е и в Духовния свят. Знаете ли какво значи „сутрин”? Сутринта е „младост”. Сутрин Слънцето е един млад момък, на обед – женен, а вечер – стар дядо. Когато ходите вечер да го гледате, то казва: „Е, мина, мина всичко, от тогава има сто години. Трябваше да гойдете когато бях млад, когато работих да ви дам нещо.” Идете на нивата и пак накарайте един стар човек да ви помогне, той ще ви каже: „Стар съм вече, не мога, кокалите ме болят.” Повикай млад, той веднага ще гоиде да ти помогне. Кои жънат на нивата? – Младите мому и момци. За да работите в света, трябва да бъдете млади, а за да бъдете такива, не трябва да грешите. Който греша, остарява; който върши добро, той се подмладява. Затова употребявате думите: „Така да изрее моето Слънце в моята душа и да обнови сърцето ми.” Това значи да се подмладиш. Това значи да искате да бъдете добри, а добър е този, който има много плодни гървета в градината си.

Как да се саят, с вода или без вода? – С вода разбира се. Този закон действува по следния начин. Направете опит. Някой път може да ви се случи някоя голяма неприятност или нещастие в живота, която може да бъде от различен характер. Дохождате до отчаяние от това, което ви се е случило. Всякога след такова нещастие ще гоиде добра мисъл, посейте я. Тогава му е времето. Който не е страдал, не може да има добри мисли. Когато ви нападат страдания, това показва, че Господ ви обръща внимание, че е дошло време за садене. Това е правото тълкуване. Казал някой за вас нещо обидно, кръвно ви е обидил, ще пострадате, ще

поплачете, ще настане едно утихване, ще настъпи една добра мисъл – веднага на работа, посейте я. Това посяване ще плати гълга за тази обига.

Ще ви обясня закона защо не трябва да отмъщавате. Допуснете, че някой влиза в къщата ви и задига хиляда лева. Но в същия ден имате една важна работа, от която ще спечелите сто хиляди лева. Ако вземете да гоните крадеца, вие ще загубите сто хиляди лева. Господ казва: „Остави хилядата лева, ще спечелиш сто хиляди лева, свърши си работата.” Обидил ви някой, но в същото време имате да вършите една добра работа за Бога, свършете си работата, защото ще изгубите двойно повече, отколкото ако речете да си отмъщавате. Има ли философия в това? Има. Опитайте дали е вярно или не. При пръв опит, който ви се представи, приложете това нещо. Аз често срещам хора по пътя да гонят хилядата лева. „Къде отиваш?” – „Откраднах ми пари, хиляда лева.” – „Ще изгубиш сто хиляди лева.” И на вас казвам, срещал съм ви да гоните хиляда лева, внимавайте, че ще изгубите сто хиляди лева. Това е, което Евангелието препоръчва, да не си отмъщавате, защото Господ казва: „Мое е отмъщението, не съдете, за да не бъдете съдени.” Важна работа има всеки в света, а не да съди другите. Тогава ще имате един живот тих и спокоен, но ако слушате вашия Господ, Този с Когото се познавате.

Кой е този Господ, всеки ден може да Го опитате. Щом изпълнявате волята Му, всеки ден ще се чувствате тихи и спокойни. Не изпълнявате волята Му – неспокойни сте. Защо тогава го няма Господ? Господ идва само във време на страдания. Когато в света има най-големи страдания, тогава Господ слиза. Когато някой човек е много напечен, Господ го посещава, а когато е много добре, Господ казва: „Повикайте този човек тука.” Ние казваме: „Бог да го прости, заминал е.” А аз казвам: Отишъл е да види Баща си в отечеството си, в дома си, а после пак ще се върне. Тъй че, един път Господ идва при нас, а един път ние отиваме при Него. На какво прилича това? Когато някой баща ожени

сина си, отделя го в нова къща и един път той му отива на гости, а друг път синът го посещава. Кажете ми, кога вие посещавате Господа? – Когато се намирате в голямо отчаяние, страдате. А когато някой ви посети в това време, тогава Господ ви е посетил. Ето защо трябва да правите посещения на страдащи.

Отсега вече ще знаете, че всеки може да посети Бога, на ден може по десет пъти да Го посетите, а Господ – един път на ден. Молитвата е зов към Бога. Скърбни сте, натъжени сте – молете с[е]. Господ по три начина утешава: Първо ще ви прати някой човек да ви помогне, второ – ще ви прати някой ангел и трето – сам Той ще слезе. Путате: „Защо сме се родили?” За да посещавате Господа. Този е великият закон, по който хората, със своите скърби и земни нужди, се сближават. Ако няхмахме нужди, не бихме разбрали в какво се състоят хубостите на живота. Ще си турите тази мисъл: Животът, тъй както е направен, е най-добър живот и вие, тъй както сега живеете, живеете най-добре.

Някой ще каже: „Аз съм лош човек.” В какво отношение? Не си лош, но имаш земя, която не искаш да обработваш, мързи те. Трябва да работиш. Почни да работиш, няма да бъдеш грешен. Как се ражда грехът? Като не работиш, ще грешиш, ще мислиш от къде да вземеш, какво да направиш и ето че на цял свят си задлъжнял. И тъй, вие не сте грешни по същество, а по това, че някои от вас не искат да работят. Някои например казват: „Как да стана в 4 часа сутринта, става ли се тогава?” Да, става се, защото нощта е за спане, а сутринта – за работа. Когато Слънцето изгрява, всеки трябва да е вън от леглото си, а когато залязва – всеки да е в леглото си. Така правят и птиците. Ако искате да разбирате Христа, така трябва да постъпвате, да живеете. Когато дойде страданието, кажете: „А, време е за работа.” Говорете се да сеете, дойде първо добро желание, посеете го и в една година, като постъпвате така, ще видите колко богати ще станете.

Това погразбират българите като казват: „Отворили му се очите.” Като стане човек богат, отварят му се очите.

Например някой сиромаш, беден човек, направи си колиба без прозорци. Като поразбогатее, веднага си отваря един, два и повече прозорци. Който знае, той има прозорци. Страданията, които ви се пращат, са една необходимост за вашето развитие. Като казвате: „Така да изгрее моето Слънце”, това показва въплотения човек на Земята. Вие трябва да използвате това Слънце, което изгрява. Всяка сутрин човек като се събужда, той се ражда, а вечер като заспива – умира. Затова сутрин, ако не станете навреме, за да родите детето си, то ще умре. Забележете, хора, които стават късно, не са разположени през целия ден. Казваме за тях: „Не родили детето си.” Трябва да разбирате дълбоката смисъл на нещата, а не тяхната буква. Под „сутрин“ разбирам всички добри условия, които Бог ни дава, затова не ги отлагайте! Те са една утрин в живота. Със ставането рано сутрин има ли някаква реакция у вас, например някакво заболяване?

Ще ви препоръчам едно правило: забелязал съм, че някои ходят много бързо, а трябва да се ходи полека, защото иначе се изпотявате и с това се обясняват слабите заболявания. Наблюдавайте какви са цветовете на Слънцето, особено какво е то на Еньовден. С наблюдаването сеите добри мисли у вас. Да допуснем, че у нас има изобилие от добри мисли. Трябва да дадем и на други, за да си посеят и те от тях, като ги препращате и на други. Ако между вас има дисхармония, нека тя се намали поне петдесет процента.

Ще ви дам друго правило: като ви кажат, че две сестри се скарали, ще кажете: „Вятърът ги е духал, затова нека се съберем и да се помолим на Бога да се помирят.” Ще им препратите добрите си мисли. Освен това, съберете се няколко и се изредете по този начин всички у тях да ги посетите. Резултатът ще се състои в следното: например една от вашите сестри има сто лева. Дойде някой обаче и ги вземе. Затова другите, като ѝ догат, като я посетят, всяка

ще ѝ даде по един лев, тя ще спечели изгубените. Тя е пострадала и затова трябва да ѝ се донесе нещо добро.

По въпросите не трябва да гледате от ваше гледище, а принципно да се разрешават, тъй както в училището въпросите се разрешават принципно. Човек не може да живее принципно, докато не се свърже с Господа, докато не живее у него. Може ли разведена жена да живее добър живот? Никога. Оставете едно дете без майка, то огрубява. Ако живее петнадесет – двадесет години с майка си, тя ще му придаде малко деликатност. А тези, които са живели без майка, са по-груби, затова им се дават страдания, за да се облагородят. Когато някой страда, рекох: Майка ти е рано заминала, затова ти трябва страдания, за да се облагородиш. Този е пътя за тези, които искат да се развиват, да растат, да се повдигат.

Ходете да гледате как растат у чуждите градини плодните дървета, за да си насаждате така и своите градини. Всеки ден отбелязвайте в книгите си направили ли сте някакво добро, било с думи или със сърцето си. Ако изпратите някому добра мисъл, забележете си я. Често казваме: „Господ ще оправи света.“ Как ще го оправи? Чрез нас. Ако всяко клонче не цъфне и не върже, как ще се развива то? Това е практическата страна. Вие сте много честолюбиви, срамите се да не изпаднете пред едни, пред други. А колко пъти на ден се засрамявате пред Бога? Но като не Го виждате, не държите сметка за това. След време ще ви дам начин да превърнете лошите думи в добри. Искам да се въодушевите от тези добри идеи. Гледайте да приложите всичко това във вашия духовен живот в цялостност: и в ядене и в пиене и в ходене и в пение. Това значи духовен човек – да върши човек всичко за славата Божия.

Трето правило: ако у вас се зароди желание да избягвате хората, пазете се от това. Искам да имате приятели отвън, от света, а не само между вас. Защо се женят хората? Нали за да се сдружат. От сега ще трябва да отворите кесии си и да давате и на другите. Няма защо

да се плашите, защото този, който дава, печели всякога повече от този, който взима.

Четвърто правило: усещате се някой ден скърбен, обременен, мислите, че животът няма смисъл. Слезте по-долу от вас, вижте тези хора, които са по-скърбни, по-обременени от вас и ще видите, че животът има смисъл. Когато искате да се повдигнете, тогава гледайте как живеят хората, които са над вас, подражавайте ги в живота, защото животът се предава. Ако аз не ви предам нещо от себе си, нищо няма да научите. Животът се предава чрез контакт, чрез влияние, като предавате и доброто, и злото. Аз зная много добри мъже, които в обществото на лоши жени се развалят и лоши мъже, които в обществото на добри жени се поправят. Законът е много верен. Ние си влияем. А вие казвате: „Какво ли сме ние?” Турете на вашите стари тефтери кръст, турете нови листя и пишете: „Отсега нататък взмам – давам по Христовите правила.” Ще бъдете радостни и весели.

Пето правило: пазете се от следното нещо: често казвате на дъщерите си: „Ти не познаваш живота, трябва да бъдеш по-умна; ти си млада, като остарееш, ще го разбереш.” Не ги възпитавайте така, не им говорете за старост. Весела е дъщеря ти – нека е весела. Нека играе, нека пее, остави я. Като се разгневи дъщеря ти, кажи на Господа: „Благодаря ти, Боже, че видях дъщеря си да прави такива хубави гримаси.” Ами и в природата е същото: гледате как едно гърво се криви, прави гримаси, но и то е приятно. Вие искате от вашите деца това, което вие сами не правите. Чудно е, когато един грешник иска дъщеря му да бъде светица. Нека се гневи, нека поплаче, а ти като гледаш на това философски, спокойно, тогава и на нея ще се отрази. При новото възпитание ще приложите Христовото учение. Изцяло трябва да бъде ново, а не на старото – нови кърпки. Стара греха не може да се кърпи с нови парчета. Ще кажете: „Дъщеря ми ще бъде добра, ако не сега по-нататък.” Защото това, което човек мисли, то става. Ти и дъщеря ти

сте едно и също нещо. Аз защо не мисля зло за хората? Защото то е отражение. Когато помисля за хората зло, то и на мене ще се отрази. Мисълта създава нещата и се отразява и върху нас.

Тези неща ще ги прилагате този месец. Ще излизате до 24 юни на изгрев слънце и ще си починете у дома двадесет дни. Има други начини за изпълняване закона на ходенето, ако нямаш възможност да излезеш, то ще станеш рано и след като си направил молитвата, ще направил мислено една разходка. А като казвате: „Днес не мога да изляза”, вие с това разваляте работата си.

Искаш някой път да посетиш някоя твоя сестра, но нямаш възможност. Седни на стола си и духовно я посети. Не трябва да си внасяте отрицателни мисли: „Това не мога, онова не мога.” Даже на легло да си, болен да си, кажи: „Тялото си сега го поправам, но душата ми може да отиде.” Тъй че, законът всякога да е с „може”. Тъй се проявява човешката воля.

Ако някои неща ви са неясни, съберете се по няколко и размишлявайте, защото това, което опитате и научите, то е полезно за вас и ще уякчи вашата вяра, че имате една положителна наука, на която може да се базирате.

*Беседа държана на 31 май 1917 г.
(четвъртък)*

БЕСЕДА ЗА ЖЕНИ

наставления

Казва се в Писанието: „Без вяра не може да се угоди на Бога.” Аз преобръщам малко този стих и казвам: „С вяра се угажда на Бога.” Имайте пред вид това, вярата е, която апелира към Господа. Писанието казва, че каквото попросиме съгласно волята Божия, дава ни се. Тази вяра не е общоприетата, която имат хората, а е вярата на децата, там ще я търсите. Вяра като у децата трябва да имате, а не вярата на възрастните. Аз искам, които ме слушат да не мислят, че са възрастни. Ако така мислят, няма защо да идват тук. На Земята няма нужда от възрастни хора, те са хора за Небето. Ще кажете: „Аз съм петдесет – шестдесет годишен.” Не се заблуждавайте с вашите години. Според мене годините на човека се ценят според преживяванията. Колкото повече преживявания имате, толкова повече са годините ви и обратно. Важно е какви скъпоценности носите в раницата на живота си. Можете да носите петдесет килограма товар и да струва петдесет лева, може да носите само един грам диамант и да струва десетки хиляди лева. Не е в количеството товар, което носите, а в качеството.

Някой казва: „Аз зная, че се върти Слънцето.” Питам: Твоето слънце върти ли се? Казвате: „Зная, че Месечината се изпразва и се пълни.” Питам, твоята месечина празни ли се, пълни ли се? Ето къде е знанието – да знаеш кое е добро и кое е зло. Гледайте вашето сърце пълни ли се с добро, изпразва ли се от зло. Това е да знаете какво е изпразване и какво е пълнене.

Знаете, че Месечината употребява четиринадесет дни за пълнене и четиринадесет дни за празнене. Тъй че, четиринадесет дни вашето сърдце ще работи за пълнене с добрини и четиринадесет дни вашето сърдце ще работи за изхвърляне всички помии от вас и от обществото и след това да почувствувате лекота. Така постъпват и лекарите. Видят, че някому е разстроен стомахът, има гуария и вие веднага търсите лекар да спре това разстройство. Чакайте, нека си повърне, да му олекне, да изтече всичко събрало се. Някой се разфучал, развикал, не го спирайте, нека си вика, да излезе всичко навън. Ама гразни ви това, затворете ушите си, отдалечете се, не е ваша работа да спирате канала. Това е философията на Новото учение. Това е Учението на християнството.

Някой път мъжът ви се разсърди за нещо. Кара се, а вие искате да го спрете. Чакайте, нека се повърне. „Да, но ще ме цапа!“ Ти стой настрана, а не отпреде му, дай му легена и стой отзад, а той нека си повръща. Не го спирай, помози му и благодари, че се е освободил от тази тежест. А какво прави жената? Тръгне от къща на къща и разказва: „Знаете ли какво нещастие ми се случи? Мъжът ми повърна.“ Напротив, това е щастие, защото той е облекчен. Всички хора, които повръщат, гледам на тях като на надеждни. Тъй че, отсега ще говорите по-малко, а ще вършите повече.

Тъй правят и учителите и училищата, за да ги приучат да работят, дават им класни работи, домашни, развиват теми и др. Като влезете в Духовния свят, не мислете, че сте вече святи и чисти. Това ще си дойде само по себе си, не се грижете за него. Ако виждате една свещ и започнете да разсъждавате как тя свети, кога по-добре и т.н., полза няма да имате. Оставете настрана разсъжденията, а граснете клечка кибрит, запалете свещта и се ползвайте от нея. От вас се иска само стремеж за послушание на Бога на всичката пълнота. За този Господ, за когото говоря, Той ви вижда, защото има милиони очи и уши.

Той ви вижда чрез котките, чрез мухите, вижда ви като ви гонят. Господ вижда всичко, защото има много тайни места, през които ни наблюдава. Господ не е нито в котките, нито в мухите, но вижда чрез тях. Като ви види, че минавате пред някоя круша, гледате някое цвете, Той ви знае вече намеренията. Всичко е известно на Бога. Като пиете малко вода, чрез нея Той знае каква е вашата вътрешност.

Най-важните, необходими за вас неща са следните: послушание и внимание. Какво значи послушание? Послушание е да направиш нещо, а внимание е, когато Господ прави нещо, да внимаваш.

Така и вие сега ще трябва да слушате и да внимавате. Може да кажете, какво ли има да ви кажа. От вас се иска само послушание и внимание. Ако ви пратят в някоя градина с толумба¹, с маркуч, от вас се иска да насочите маркуча да поливате, а не да разсъждавате защо на вас дали да поливат, а не на други. Вас намерили. В твоите ръце е маркучът, поливай и не мисли повече от това, защото който полива Божествената градина, той се ползува от плодовете ѝ.

Наставление: прочетете девета глава от пророк Данаил. Тази глава има тясна връзка с това, което ви казах да направите. Вие не знаете бъдещето си, то е скрито от вашите очи, не знаете какво Господ е намислил. Казва се: „Молете се, за да не паднете в изкушение.“ Мнозина от вас сте заети с много работа, но има и по-важна работа, за която сте дошли. Ще бъде кратък, искам това, което ще трябва да изпълните, да помислите в себе си около четири – пет минути, да видите, готови ли сте да изпълните доброволно това, без после да се разкайвате.

Ще изпълните следното: през продължение на десет дни, начиная от 27 юни, ще ставате сутрин към четири часа и в промеждутъка от четири – пет часа ще прочетете девета глава на Данаила, ще размислите внимателно върху нея, ще се помолите и ще се изповягате пред Бога, като пред духовник за прегрешенията си, за тези на своите ближни, за

¹ толумба (от ит. - тур.) - помпа

тези на народа ви и ако иска Господ, ще ви прости. Вие ще изпратите с това вашето прошение до Бога, а какво ще бъде резолюцията, то е Негова работа.

В това време и заминалите ваши близки ще се помолят за себе си, за вас, така че ще има молитва и горе, и долу, тъй както дървото се храни и от горе, и от долу. Ще се оставите на Божието влияние. Ще ядете гва пъти на ден, никакво масло, яйца, а само растителна храна. Ще се яде сутрин след молитвата и вечер преди молитвата. И прочитането на девета глава – след залязването на Слънцето към осем часа вечерта. Господ е наложил пост на целия свят. Като закусите сутрин и като се навечеряте, ще благодарите много на Бога.

През тези десет дни ще има абсолютен пост на сърцето и ума си. Да няма никаква лоша мисъл, лошо желание, никакво одумване. През тези дни искайте от Бога само важни и необходими неща, а не празни работи. Ще се молите Бог да подкрепи всички ваши братя и сестри, където и да са те; да помогне Господ на всички страдащи, на всички, които се борят със злото. Като молитви може да четете Добрата молитва, Отче наш и др. Гледайте да не бъде всичко пресилено и сърцето ви да е всякога топло. Приближавайте се към Господа с вяра. Имайте вяра в Неговата благост и доброта. Така ще видите какъв е резултатът.

*Беседа държана на 26 юни 1918 година,
гр. София*

СЪХРАНЕНИЕ НА ДУШЕВНАТА ЕНЕРГИЯ

Беседа за жени

„И ще бъдеш венец на слава в ръката Господня.“¹

Съхранение на душевната енергия. Думата „венец“ има двойко значение. Под тази дума се подразбира правилно движение в кръг, правилно даване. Всички тела в пространството, които съхраняват своята енергия, се движат в кръгообразна орбита. Това, което е вярно за небесните тела, е вярно и за човека. Затова човек, който иска да съхрани своята енергия, трябва да се движи в кръгообразна орбита, или казано на ваш език – работа, която се свършва по най-лесен начин. Да се знаят начините или методите за съхранение на душевната енергия е необходима наука за правилното човешко развитие.

Всички съвременни страдания, индивидуални и общи, се дължат на изгубването на тази Божествена енергия. Докато сте били млади, тази енергия, която сте имали в организма ви, е била толкова голяма, че сте били наклонни да мислите, че тя така ще се продължава до веки-веков. Но това е една илюзия в земния живот. Тази енергия може да се изгуби така, както изгубвате парите си. Тя изтича от вас тъй, както когато пукнете някое шише и водата изтича от него. Така и някои винари наливат в бутилки сладко вино и го заравят в земята, за да престои там няколко години, след което ферментира бавно. При това стоене на виното се

¹ Исаия, гл. 62, ст.3

развива известно количество възледвуокис. Затова отварянето трябва да става много внимателно, защото всичкото вино може да изтече наведнъж. Така и човешката енергия, която е складирана в човешката гуша, при известни моменти може да изскочи изведнъж, което става при голяма радост или голяма скръб. Затова човек трябва да знае как да се радва и как да скърби. И това е изкуство. Не трябва да се прави в това погрешка, защото човек пострадва.

Ще ви дам един пример, отдето ясно се вижда как се отразява силната радост. В Цариград турили на лотария един английски параход, който коштувал 4-5 милиона лева. Той се паднал на един хамалин, когото накарали да отиде и види своето притежание. По пътя обаче, от радост той полудял. Сега хората от голяма радост и от голяма скръб полудяват. Що е полудяване? То е изгубване на гушевната енергия или неразбиране на гушевния език. Няма защо да се радваме много, но не трябва да скърбим много, защото голямата радост подразбира голяма скръб и обратно. Това е верен закон. Казват: „Като отидем на Небето, ще се радваме много, но които слизат долу в ада, ще скърбят.“ Това са два противоположни полюса.

Вие, които не разбирате Божествените закони и не сте запознати с тях, казват: „Защо тези хора са долу в ада да се мъчат?“ Аз бих питал, защо онези, които са горе, се радват? Каква разлика има между страдания и радост? Скръбта произтича от факта, че онова, което ни е дадено, сме загубили. Например, ако изгубим здраве, очи, слух, пари и др., ще скърбим. Следователно трябва да се научим да пазим онова, което Бог ни е дал. За да можем да пазим даденото, непременно трябва да удвояваме своята енергия, а затова е даден закон в Евангелието. Удвояването е закона на сеенето. Ако земеделецът не сее, всякога ще губи. В това отношение вашият мозък е нива, върху която вие трябва да сеете. Във вашата житница Бог е положил семето, а като дойде определеното време, Господ казва: „Посей нивата!“ Вие отговаряте: „Тази година няма да сея, имам достатъчно

храна, затова ще си почина.” Оставете мозъците си необработени и те треволясват, т.е. както се казва научно – атрофирват се.

Главното изкуство в спазване на душевната енергия е обработването на човешкия мозък. Има три начина, по които човешката енергия се изразходва: Първо – чрез физическия организъм, чрез ръце, крака, мускули, стомах, бели дробове; второ – чрез човешката мисъл, разсъждение и трето – чрез човешките страсти.

Най-опасните елементи за изразходване на енергията са страстите. И онези от вас, които се оплакват, че паметта им отслабва, ще знаят, че у тях страстите са взели надмощие. Забелязва се този факт у млади момичета и момчета на около 15-16 години. В тази възраст те почват да любят и затова започват да забравят, не могат да си учат уроците. Така е и с възрастните – те се влюбват в други неща, но това не е любов, това е привидна любов, любов на чашката. Такова е положението на всеки пияница, който обича чашката, погледне я, глътне от нея и е доволен. Такива биват и мислите. В окултна смисъл взето има мисъл чисто физическа, има мисъл на желанията и мисъл духовна. Съвременното общество страда от мислите на желанията, т.е. епохата, в която живеят днес хората, е такава.

Това движение вътре в нас, този стремеж трябва да стане на венец в ръката Господня. А под думата „ръка Господня”, ние разбираме „Волята Божия”. В съвременното общество човек трябва да има силна воля. Вие мислите, че имате воля. Да, имате, но тя е обикновена. За да имате воля, трябва да знаете да се движите в кръг. В Америка има столове, наречени „рокинг чеър”², които са най-глупавите столове, на които, като седне някой, завъртяват го. На такъв стол никога не сядайте, никога не се движете. Когато искаме да паднат ябълки от дървото, ние ги разтърсваме. Когато имате някоя еднообразна мисъл, например не

² rocking chair (англ.) – люлеещ се стол

обичате някого, вие изпращате мисли от вас до него, от него до вас. То е все едно, че сте на този рокинг чезър и няма да се мине един два дни и вие ще се усетите неразположени духом. Ако ме питате защо този човек ви е казал обидна дума. Казал ви я, за да опита вашата воля. В Писанието е казано: „Трябва да имаш шлем, за да отбиеш стрелите.” Неприятелите от Невидимият свят може да хвърлят една лоша мисъл чрез когото и да е – чрез жена ви, чрез мъжа ви, чрез децата ви или чрез кого и да е друго. Даже и тези, които най-много обичате, ще ви подхвърлят такава мисъл, каквато не сте очаквали. Трябва да отбивате всяка мисъл.

Слушали сте това старо изречение: „Господ ще направи всичко.” Как ще направи всичко? Да допуснем, че в една стая храните буби и в нея пуснете вашия млад юнак, едно-две годишно детенце. Какво ще направи то с бубите? Ще обходи и изпомачка всички тези буби. Така може да пуснете една ваша дветгодишна мисъл във вашата свята святих и тя в един час отгоре ще изпомачка всичките ви буби. Под думата „буба” аз подразбирам известен род мисли, действия или желания на вашата воля.

В живота си ние трябва да следваме точно методите, които природата употребява. Никога не може да си представяме Слънцето в един тъмен кръг, то няма да бъде Слънце, но всякога трябва да си го представяме светло. Светлината е кръгообразно движение.

Най-напред турете в мисълта си това, че всяка една мисъл, желание, действие, което прониква вътре във вас, е изпратено от Невидимия свят и да знаете, че това, което ви се случва, непременно трябва да ви се случи. Ако разбирате този закон на движение, вие ще знаете, че една мисъл, която е изхвърлена от някого, като мине от единия край на вашата орбита до другия край, на противоположния край тя сама ще падне и ако сте на този край, вие ще може да я хванете. И затова никога не хващайте мисълта, когато току-що е дошла, когато кръстосва във вашия край. Затова Христос казва: „Не противи се злomu.” То значи: Не му се

противи, но застану на другия край и го улови.

Сега, разбира се, ще ви трябва опит. В какво се състои този опит? Мнозина са ми задавали въпроси: „Как да се развиваме, как да напредваме, как да видим това или онова?“ Аз бих желал не само да виждате, но и да усвоявате нещата. Може да видите едно житно зърно, то е едно нещо, а ако вземете и го посеете, то е друго нещо. Тъй че, една Божествена мисъл, която ви се дава, не е достатъчно само да я почувствувате, но и да я усвоите и приложите. Искате, например, да видите някой ангел. Може да видите ангели колкото искате, да отидете при тях, но като се върнете, оставате си пак същите и разказвате, което сте видели, като да сте били на представление и свършва се с това въпросът. Трябва усвояване на тези принципи. Важно е, като видите някой ангел, да влезете в съприкосновение с неговата интелигентност, с неговия дух. Така и в Природата, най-напред нещата започват с чувствуване, а после с виждане. Има много животни, които ни чувствуват, но не ни виждат. Един ден, като израстят, като дойдат на нашето положение, ще кажат: „Виждаме сега това, което по-рано ни е пречатствувало в живота.“

Ще ви дам един опит, който да изпълнявате в продължение на един месец. Мнозина от вас може да го изпълните. Не мислете, че когато правите опити, всичко е приятно и всичко има резултат. Някога може да имате най-лош резултат, но това да не ви обезсърчава. Най-лошите резултати са някога най-добрите. Ще ви дам пример за обяснение на тази мисъл. Жената на един турчин, като се смяла много, челюстта ѝ се изместила и с това устата ѝ се изкривила. Търсили лекари да наместват челюстта, но никой не могъл това да направи. Затова един ден мъжът ѝ я качва на колата и я завежда при един добър лекар. По пътя обаче, конете се подплашват, обръщат колата и жена му пада от колата. Но с това падане челюстта ѝ се намества. Турчинът отива да направи опит за наместване челюстта на жена му при един знаменит лекар, но Господ намира за добре

да падне тази жена от колата и по този начин да се намести челюстта ѝ. Затова не считайте, че падането от колата е лошо, напротив, ще ви се намести челюстта.

Опитът ви ще се състои в следното:

Първо: като се породи у вас една мисъл на омраза, да се обърне в обич. Този, когото мразите, веднага се поставете на неговото място, че и вие имате същата грешка по отношение към Бога. Кажете: „Господ, при всичките ми грешки, ме обича, затова и аз ще направя същото с този човек – ще го обичам!” Каквато грешка или каквото поведение има даден човек спрямо вас, също в такова положение сте и вие по отношение към Господа. Господ и досега не си е изменил поведението спрямо вас. Той ви обича. Започнете да мислите от вас до Господа, а после се обърнете от себе си до другия – до човека, когото мразите. Тази обич, която Господ има към вас, ще мине от вас към другия човек и той ще бъде в същото положение към вас, в каквото сте и вие към Господа. В съзнанието на този човек ще бъде същото.

Второ: през целия този месец не одумвайте никого или като ви одумват – мълчете, правете се, че това не се отнася до вас. Може да се вкиснете малко, но считайте, че това не сте вие. Ако жена положи ръцете си във вкиснато тесто, тя вкисната ли е? Даже и цялото ви тяло да се вкисне, считайте, че вашата душа не се е вкиснала. Не приемайте външното вкисване за вътрешно. Не мислете, че това е лесно, да се откажете от одумване. То е сериозна работа. Аз не искам да се откажете за цял живот да се одумвате, но само за един месец. Това е само за един месец, да опитате каква е вашата воля. И като ви карам да превръщате омразата в обич, тя няма да изчезне изведнъж, все ще си върви. Ако опитът ви излиза всеки ден сполучлив, ще усетите един вътрешен мир, придобиване на една малка енергия. Ако пък опитът ви през деня излиза несполучлив, ще имате малко загуба от енергията си. През тези тридесет дни ще имате загуба и печалба, но главното е крайният резултат да бъде добър. Може да падате от колата, но в

края на месеца челюстта ви ще се намести. Тези два опита ви давам, защото те вървят в естествения път, по който ангелите работят сега в света. Вие ще имате тяхното съдействие.

Трето: произведете в себе си една добра мисъл и я задръжте през целия месец. Когато правите този опит, всякога мислете, че вие сте свободни. Не мислете, че външният свят или отношенията, които имате към хората, може да ви противодествуват.

Преди да почнете опитите, ще кажете тъй: „Този момент, когато започвам опитите, чрез силата Господня, която е у мене, аз мога да сторя всичко!“ Да не ви смуцава думата „всичко“. Тя подразбира всичко добро, но не и всичко зло. Няма сила, която в този момент може да преодолее. Дръжте в ума си живата мисъл: Всякога, когато човек иска да извърши едно добро дело, Божието съзнание е будно. Щом решиш да извършиш едно добро дело, между тебе и Бога се явява връзка, завежда се вече разговор. Моментта, в който решиш да вършиш добро заради Бога, Той мисли за тебе.

Тези три опита, които ви давам, ще бъдат като основа за обновление на вашите мисли и сърца, докато не почнете да се борите. Мнозина от вас, гледам, живеете като тези, които са купили лотарийни билети, гледам да им капне нещо. Втората година пак продължават билета, третата година – пак, а то я им капне, я не. В Царството Божие по този начин не се влиза. Царството Божие чрез сила се взима, знанието чрез сила се придобива, всичко в света чрез сила се придобива. „Чрез сила“ то значи: чрез тези разумни същества, които стоят по-горе от ангелите. Те са Силите Господни и чрез тях всичко се придобива. Тези същества са арахангелите.

По-после, като направите тези опити, ще дойдем до това да изгонваме ревматизъм, главоболие, сърдцебиене, охтика и други болести, които съществуват не само в организма, но и в ума горе, и в сърцето.

Казва се в Писанието: „Ще бъдеш венец и слава в ръката Господня.” Под „венец” се разбират най-възвишените ангелски същества. Да имаш венец Господен, то значи да си в съприкосновение със серафимите, с възвишените духове на Любовта, които са и извор на Божествената Любов. Всеки, който пие от този извор, неговата жажда ще се утоли. Има две категории: „венец” и „слава”. Слабата, това са арахангелите, които са носители на Божествената воля на физическото поле. Когато искаш да усилиш волята си, ще извикаш един арахангел, а той е мощен, силен. Това е един закон, който работи чрез внушение.

Всяка майка, която зачва детето си, какъвто идеал е имала в ума си, такава ще бъде детето ѝ. Нашите мисли и желания стават точно такива, [за] каквито същества мислим в дадения момент. Ако мома люби някой глупав момък, такава ще бъде и нейното дете. Тя го гледа с други очи, представя си го по-идеален, а той в същност не е такъв. То е едно състояние, което не съответствува на това, в което той се проявява. Ние не трябва да гледаме каква е неговата душа, а какви са проявленията му. Не трябва да гледаме неговата външност, че е хубав, че ходи спретнато и т.н. Че и един кон може да бъде спретнат, но в тази спретнатост няма никаква интелигентност. В движението разбирам разумност. Спретнатост разбирам, когато някой ти намести счупения крак или ако те облекчи, когато си неразположен. Да вземем например някого, когото мислим за спретнат. Влезе той в едно молитвено събрание и го развали, като каже лошо за едного, лошо за другото. Това са спретнати хора, които развалят настроението в едно молитвено събрание; това са ваклите мими и момци; това са чернооките и чернокоси хора. Ако си спретнат, трябва като идеш отвън с разположение, трябва да го внесеш и в останалите. Не е такъв венецът и слабата Господня. И действително в такава събрание човек скоро остарява. Как да не остарееш? Ако казвам постоянно на някого от вас, че е грозен, грозен, ще видите, че след един месец той ще

почернее. Ако на някого казвате постоянно, че е хубав, той ще се поправи. Когато ви видя някога почернели, рекох, някой върху вас е работил. Вътре в дома на Бога не искам червеи. Ако има червеи, да стоят вън. Когато хвана, ще го прехвърля през гувара отвън. Който си прави добре опитите, ако е паднал пред гувара, ще го взема и ще го туря на друга страна. Това е един отличен опит.

Когато реших да говоря на жените, времето беше гъждовно. Рекох, този гъжд, този гъжд, той показва, че на жените не им върви. Но гледам днес времето се поправи. Това показва, че и на жените се отпуща кредит. Слънцето, което грее, показва, че и то е в съгласие. Това не е само за утеха, това са факти.

Като престъпите към първия опит, не се спъвайте от нищо. Не губете вашите чувства, вашите мисли и религиозни вярвания, които имате. Всеки мъж или жена трябва да прилага своята опитност. Дошли сме на Земята да печелим, за да се върнем при Бога богати. Да се губи е лесно, но да се печели е изкуството, понеже на мнозина от вас умът не работи. Това нещо, губенето, окултистите наричат деманетизиране. Ако тези загадени опити не може да направите сами, поискайте помощта на другите, работете колективно. В цялата тази работа трябва да имате търпение. Започвайте опитите обикновено сутрин или когато имате разположение. Но ще питате: „Дали ще ни се приеме молитвата?“ Ние сме длъжни да се молим, но не трябва да се интересуваме, дали Господ ще ни приеме молитвата или не.

За да успявате в този живот, трябва ви силна воля, силен ум и силно сърце. Тези неща се добиват само когато човек води един чист и свят живот. Вън от това никаква друга сполука не може да се очаква. Като се разгледа цялата история, от единия край до другия, най-сполучливи са тези мъже и жени, които са живели най-чист и свят живот. Не мислете, че е мъчно нещо да бъдеш чист и свят човек. За да се изцапаш, някога си се опил, паднал си. Изобщо в света надделяват чистотата и святостта. Имаме грешка, като

мислим: „В грях ме зачена майка ми”. Всички, които не изпълняват волята Божия, са в грях заченати, а всички, които изпълняват волята Божия, не са в грях заченати. Някой казва: „Ние сме грешни.” Да, това не отричам, че правим грешки, но че сме заченати в грях, това отричам. Всички, които изпълняват волята Божия, са в Любов заченати. Христос иска, щото човек да бъде правдив в гушата си. Това, което съм горе, да бъде и долу. Разтревожен си, не скривай това. Като си разтревожен, то значи, че вашите деца, които са вътре във вас, са много шумни, но и това ще се нареди.

Като се упражнявате така, всичките мъчнотии в света ще изчезнат и ще дойде благословението в света. По този начин най-после ще заставим хората да не крадат и да не лъжат. Сега вече ще упражнявате волята си, за да станете чисти и святи. Като бъдете такива, ще имате силата да късате плодове от Дървото на Живота, за да видим, че всичко е възможно. Само по този начин животът ще стане интересен.

От сега нататък все в училище ще бъдете. Досега не сте били в такова училище, а сте мили паници, рязали лук и др., а от сега ще започнете от буквата „а”, която е глас на волята. Само така ще упражните волята си.

*Беседа, държана на 10 октомври 1918 година,
(четвъртък)*

КОЙТО НАМИГНУВА

*„Който намигнува с око,
докарва скръб, а безумний
в устни ще се подплъзне.“¹*

През този месец ще искам да прочетете всички Соломонови притчи и тези от тях, които ви направят силно впечатление, да научите наизуст. Аз ще ви разкажа после, защо трябва да ги изучавате наизуст.

Забележете, че от всички човешки чувства окоето заема едно от най-вдигните места. Окоето си служи с виделина и с нея се докосваме до предметите. Усещанията в ухото се предават чрез известни вибрации на въздуха. При обонянието също чрез вибрации на въздушните частици се предават миризмите. Но цом се дойде до вкуса и осезанието, трябва да си служим с чисто физически средства – с доближаване до езика, с попиване с пръстите.

Следователно окоето има чисто умствено значение. Да намигне човек, това са два момента: едният – като се затваря окоето, а другият – когато се отваря. Отварянето, това е денят, то е един миг. Като си отвориш и затвориш очите, то е един период от 24 часа. Като си затвориш очите, тогава стават всички престъпления в света, това намигване всички го вършите. Когато влезе някоя лоша мисъл у вас, вие намигате. Някой греша, значи често намигва. Мома намигва на момък и момък – на мома. В това

¹ Притчи Соломонови, гл. 10, ст.10

движение на ума се погразбира едно неправилно движение на човешкия ум. Да намигваш значи да слизаш една степен по-надолу. Очите на хора, които намигват, стават малки и за хора с малки очи казват, че са хитри и лукави. Това е резултат на намигване. По същият начин, закон и вашият ум се дезградира. Щом очите стават малки, дезградира се и умът, изгубват се от него всички благородни мисли и чувства. Това показва, че вашият свят става по-тесен и кръгът на вашите знания се стеснява.

Соломон, който е събрал тези притчи, казва: „Който намигва с окоето, докарва скръб.“ Скръб на какво? На своята душа, защото прозорците ѝ стават по-малки, по-малко светлина влиза, а през прозорците влиза и животът. Ако дойде някоя Божествена мисъл у вас и вие си кажете: „не му е времето сега“, това значи, че си намигнал. Карат те да извършиш някоя работа, но кажеш: „не му е времето сега“, намигнал си. Днес намигнеш, утре намигнеш, други ден намигнеш, намигнеш на един момък, на два, на три – виждаш, че всички тръгнаха подир теб, цял скандал станало. Ако една мома е сериозна, никой няма да я преследва. В живота има много такива момци. Не мислете, че такива момци има само на физическото поле. Има ги и в сърцето, и в ума. Под намигване се разбира човек, който не иска да учи Божествените закони.

У нас българите имат обичай да си клатят главата, в знак на потвърждение или отрицание. Когато утвърждават нещо, поклатват си главата надолу, а когато отричат – нагоре. Ще забележите, че и конят си така поклатва главата. Това движение, това поклатване означава нещо. Когато конят си поклатва главата, то значи: „Господарю, този път, по който вървиш ти, жена ти и децата ти, няма да те изведат на добро.“ На физическото поле конят е емблема на интелигентността. Ако като минавате покрай някой кон, той поклати главата си, то означава: „Приятелю, докато не изхвърлиш тази мисъл от главата си, няма да ти тръгне работата.“ Поправи поведението си, иди при този кон, ще

видиш, че той няма да поклати главата си. Когато вашият ум си поклати главата като един часовник, това показва, че няма да ти върви работата.

Гледай твоята ум да си не клати главата, да стои на едно място и да работи. Това има отношение и до някои психически състояния. Хора, които са много нервни, мигат с очите си. Когато човек започва да губи своето душевно равновесие, той клати главата си, мига с очи и си движи краката. Но това движение е неправилно, то е като една вихрушка, която само прах дига. Обяснявам си закона на скръбта. Някои казват: „Скърбен съм.” Хубаво, гръж очите си отворени. „Но много ми е тежко на душата.” Дръж очите си отворени. „Боли ме гърбът.” Изложи го на слънце.

Дръж ума си бодър, свеж и отвори очите си към Бога. Казваш: „Е, сега за Господ ще седна да мисля.” Е, та ти с това си затворил очите. Някоя мома се влюби в някой момък и затваря вече очите си за майка си, за баща си, за всички в къщи, за момъка само мисли. Така и ние – затворим си очите, душата и сърцето и започваме да мислим само за временни неща. Човек има три вида очи: едните са физически, другите – на душата и третите – на ума. Ако в това се съмнявате, направете един малък опит: Станете сутрин много неразположени, спрете се и кажете: „Няма да намигвам!” Отправете ума си към Бога, започнете да мислите за Бога, за всичко хубаво, за ангелите. Помислете това десет – петнадесет минути, най-много половин час, веднага ще придобиете равновесие на душата.

А сега, как се лекувате? Станете сутрин – неразположени сте. Турите раницата си на гърба и тръгнете по съседки и започвате: „Знаеш ли колко ми е тежко?” Другата отговаря: „Ами ти знаеш ли на мене какво се случи?” Тръгват и двете при трета някоя и ѝ разказват своето тегло. Тя им се оплаква от своите несгоди. И какво излиза от това? Всички носят раниците си. Не така. Съберете се трите сестри, седнете на стола, обърнете се на изток, помислете малко, около десет – петнадесет минути и умът ви веднага

ще се разведри и една светлина ще проникне в него. Тогава, каквато и малка мисъл да ви дойде, приложете я.

„А безумний в устни ще се подплъзне.“

В тази притча са взети очите и устата. Който намигва, докарва скръб, а безумният е този, който дълго време намигвал. Неговият ум от дълго намигване е станал безумен, т.е. говори, което трябва и не трябва. Съвременните хора всички страдат от това. Мъжът ти направил, казал ти нещо обидно, веднага тръгнеш от къща в къща да разказваш какъв е мъжът ти. Ти, като повтаряш едно и също нещо, бъркаш в един и същи кош. „Мъжът ми е жесток, вагабонтин, а аз го мислех, че е благороден.“ А другата казва: „Твоят е цвете, ами моят да знаеш какъв е.“ Кой е крив за това? Мъжът ви е намигнал, и вие отивате сега да намигвате. Мъжът ви е намигнал, а вие вече сте безумен в устата.

Това, което развъртава в света, което причинява най-големите страдания, то са онези нехармонични образи, некрасиви образи. Например, говориш някому, а той си изкривява устата. Какво значи това изкривяване? Щом се подхлъзнаш, ще има падане. Тъй че, онзи, който намига, ще му бъде тежко на душата. Паднеш от някой мост при някоя катастрофа, то е подхлъзване. Падането е всякога изгубване равновесие на душата. В това падение стават най-големите нещастия.

Най-важното нещо е да гържиш ума си бодър и свеж. Друго важно е, когато ще говорите нещо, да го обмислите добре. Дайте си един отчет върху това, което ще говорите, ще причини ли то полза вам или другиму. Ако това, което ще говориш, не ще причини никому полза, занимавай устата си с друго нещо. От устата ти трябва само чистота да излиза. Устата не е канал за помии. От нашата уста трябва да излиза всичко най-възвишено и чисто, всичко, което може да причини благородство. А лошите думи, които често излизат от устата ни, да отидат на друго място, на място специално за помии.

Аз ще ви покажа закона, как действа физиологически една мисъл. Ако не гържите вашите мисли отворени, т.е. ако не контролирате вашите мисли, тези нечистотии ще излязат от устата ви и няма да се мине много време и вие ще пострадате от запичане и ще трябва да си правите клизми. Казвате: „Запекъл се е той.” Рекох, намизнал е, не е пазил словото си. Всяка мисъл произвежда физиологическо действие върху нас. После викате доктори. Не ви трябва доктори, а трябва да потърсите причината на всяка болест. Ще кажеш: „Аз съм направил устата си канал, трябва да я изчистя.” Всички хора са направили устата си канал и искат да живеят добре. Устата ви трябва да бъде чучур на някоя чешма. Ако има запичане, наука не може да имате. Червата и стомахът трябва да бъдат свободни.

По нататък ще ви говоря какво отношение има между главата и стомаха. В тялото, между душата и духа има много тясно съотношение. Имайте предвид, че стомахът е глава на душата. Стомахът е мъж. Между този мъж и главата има тясно съотношение, те се разбират добре, защото са мъже. Белите дробове са жени на мозъка, а сърцето, това е тяхното дете. И стомахът си има жена и дете.

Аз с това искам само да ви наведем да знаете, че всяка мисъл, която минава през нас, ще произведе известен резултат в организма ни, който резултат ще се прояви или сега или в друг някой наш живот. Ако не поправите сега мислите си, те ще останат такива и за хиляди години напред. Някой ще каже: „по благодат съм спасен.” Как? Като паднеш във водата и те извадят, да, по благодат си спасен, но като те извадят, трябва да се научиш да работиш.

Аз ви говоря върху прочетения стих, защото зная, че вие много се ритате в устата. Знаете ли, че човешката уста е едно от скорострелните оръдия, ужасна картечница е тя. Досега тя е била в чужди ръце и ние трябва да я освободим. Човек, който не може да мисли добре, той си удря главата в стената.

По главите аз класифицирам хората така: едни, на които главите са разумни; други, на които главите са от тиква; а трети – с глави от чутура². Този, който си бие главата в стената, има такава от чутура. Ако главата ви е от тиква или чутура, няма шанс за успех. Трябва да направите мозъкът ви да работи и да свършива работата си. Не искам да се обезсърчавате, да не работите. Когато констатираме някоя погрешка, знайте, че тя е отвън присадена, това не са качества на душата. Не мислете, че сте се родили с раница. Влязла е някоя лоша мисъл у вас, тя не е ваша, изхвърлете я. Като ви кажа, че у вас има някоя лоша мисъл, това да не ви докача, защото аз искам да ви спася. Самата мисъл, със своето пребиване у вас, ще ви докачи. За да се утаят тези мисли, трябва да намерите противоположни на тях. Не намигайте, а гръжте мислите си отворени. Който и да дойде у вас, нека дойде, но без да му намигате. Защото Христос казва: „Всеки, който влезе през плета, крадец е и разбойник.” Всяка мисъл трябва да влиза през вашите очи и мозък. Всяка мисъл, която е влязла през сърцето ви, тя е един разбойник. Всяка такава мисъл не трябва да ви безпокои, но да се гържи вън от кошарата.

Вътре в човека има три подразделения. В православната църква има също три подразделения, които са измислени от хиляди, хиляди години. Това показва вървежа, развитието на човека. Първо иде отделиението за оглашените, после – за веруещите и трето – за свещеника, който свещеностежителства, разбира начина, по който да се служи на Бога. Попът е учителя. Олтарът е мястото на учителя, който излиза от там, турва огън и тамян в кандилницата, кади. Ако питате днешните попове, защо правят това, защо кадят, те не знаят защо. Аз зная защо. Това правите и вие често, тургате тамян в кандилниците си и тръгвате да гоните дявола. Дяволът с тамян не се гони. Тамянът е само едно дезинфекционно средство. Когато гори тамянът, това

² чутура – дълбок, тесен съд от издълбано дърво, за счукване напипер, зърнени храни и др.; прен. – глава на глупав човек

показва, че вашето сърдце трябва да бъде тъй горещо. Хубави мисли от сърдцето ви трябва да излизат и да освежават атмосферата, в която вие живеете. Ако така кадите, вие добре разбирате символа на тамяна. Но ако носите вашия буквар под мишци, без да го четете, той не ще ви ползва. Ето защо Господ ви е дал очи, които са прозорци на душата.

Следователно всякога, когато е светло, трябва да държим очите си отворени и да вземаме толкова светлина, колкото ви е необходимо. Някой път казвате: „Е, много е светло.“ Някога казвате: „Тъмно е.“ Е, добре, отвори си повече очите! Има хора, които нощем пътуват и им е светло, а други пътуват деном и им е тъмно. И вечер има светлина, само че за нея са необходими по-чувствителни органи, за да я възприемат. Нея я използват ясновидците. Истинските ясновидци виждат вечер по-добре, отколкото деном, но те не намигват. Те държат очите си отворени. Имайте всякога мисълта, очите ви да бъдат отворени. Казват за някого: „Умрял с отворени очи.“ И скоро бързат да му затварят очите. Оставете този умрял с отворени очи. Сега всички учители, свещеници гледат да затварят очите на хората. Отваряйте очите на хората!

Например някой се подвизава в живота, а вие му казвате: „И ти мислиш, че християнин ще станеш, че ти си много закъснял, ние колко неща вече знаем.“ Това значи да му затвориш очите. Какво знаете вие? Не така, не! Кажу на този свой брат: „Братко, много добре си направил, започнал си хубаво.“ Не е важно кога ще се стигне – когато стигнеш. Аз, като тръгна на разходка, вървя полека, разглеждам всички буболечки, всичко каквото срещна из пътя и най-после стигам. Не е важно да се бърза, за да се стигне скоро до Черния връх. Като тръгнеш за Черния връх, наблюдавай по пътя изворчетата, какви буболечки, какви пеперуди има, нека умът ти бъде постоянно буден, за да видиш как Бог работи. Така бих желал на всички да са отворени очите.

Казвате: „Какво да направим, за да се спасим?“ Как да се спасиш? Че като ти са отворени очите, ти си спасен. Всеки, който не намигва, той е спасен, а който намигва – той се дави. Затова не обезсърждавайте никого. Лицата, които ви гледат, на вид строги, те не са такива от истинска сериозност, но от съжаление за изгубени младини. Казвате си: „Едно време колко бях хубава, млада!“ Не си остаряла, не се лъжи. Мислите, които имах в себе си, те са стари, грехите ти са стари, но душата ти е всякога млада. Когато остарее твоето тяло, не е способно вече да предава твоите мисли, Господ казва на ангелите: „Иди съблечи това мое дете, чиито грехи са много нечисти, не може да се перат.“ Рекох, братко, ще те съблекат. Или казано на ваш език, значи: „ти трябва да заминеш и втори път пак ще гойдеш.“

Като ви говоря за отворени очи, искам да държите физическото си тяло всякога чисто. Ще ви кажа какво влияние имат добрите мисли върху физическото ви тяло. В светилите, които са живели дълго време чист живот, у тях се образува една особено приятна миризма, едно вътрешно много хубаво благоухание, наречено „нюкс“. Когато имате някое хубаво душевно настроение, когато сте били в някакво размишление, почувствате една миризма, която е на някой възвишен дух, който ви е посетил. Вземете поета. В него има такива мисли, той вижда такива неща, които други не виждат. Има религиозни хора, които много се молят, но нищо не виждат. Те само мислят как да се спасят. Долу тези мисли! Има страдания на онзи свят, но тук има и по-лоши. Като извършите едно престъпление, усещате един голям аг. Всеки е опитал този аг вътре в душата си. Защо търсите друг аг? Другият аг е играчка. Този, вътрешният, е страшен. И тогава казвате: „Този червей не угасва, рови, рови, не се свършва.“ Той е като една тения, срещу която взимате лекарства, изхвърля се тя навън, но главичката ѝ пак остава. Казвате: „Защо е влязла тази тения?“ Защото вашите очи са били затворени. В

тази тения е влязъл един нечист дух, който постоянно смучи. Тази тения ще излезе сама по себе си, ако научите закона да държите очите си отворени, а устата ви да не са безумни. Може така да калите вашата воля, че там, гдето е тенията, да я отправите от това ѝ място вътре в една минута.

И тъй, ние сегашните хора, които може да се лекуваме сами, нямаме нужда от лекар. Вие трябва да се калите. За да познаете вашата мисъл силна ли е или не, направете следното: имате ревматизъм, който с никакви лекарства не се излекува, затова вижте първо каква храна му е потребна и после със силата на волята започни да го местите от едно място на друго в тялото си. Щом започне да се мърда от едно място на друго, кажи му: „Господине, ти си влязъл в моя организъм, когато очите ми са били затворени, но сега заповядай към задните врата.” А задни врата ние имаме много. Като се простуди някой, лекарите му дават аспириин, който докарва изпотяване. Порите, през които става изпотяването, са задни врати. Не казвам, че не трябва да се изпотявате, но казвам, че една мисъл, когато се съгъсти и влезе в нашето физическо тяло, трябва да излезе вън чрез тези пори. Порите са били жертва на нашите очи и казват: „Ние сме готови да услужим на нашия господар.” През тях излизат всички нечистотии. Когато човек в моралния свят извърши една грешка, усеща една голяма скръб, защото в него се събират много утайки. Не махай тази скръб, но бъди герой, да изучиш причината на тази скръб.

Някой казва: „Искам да бъда светия.” Като искаш да станеш такъв, върви по пътя, по който са минали те. А тебе те заболи гръбнакът и хайде, скоро при мене. Болките, скърбите, страданията са необходими и за тях не съжалявайте, но намерете начин, по който да ги използвате. Дяволът е влязъл у нас, но ние няма да го изхвърлим навън, а ще го впрегнем на работа и ще му кажем: „Приятелю, ние осем хиляди години ти работихме, твоят ред е сега и ти на

нас толкова години да работиш.” Дяволът е интелигентно същество, затова трябва да го накарате на работа.

Едно главно упражнение, което ще ви предстои през този месец е следното: Първо – развиване на волята, но не тази, която вие имате, а разумната Божествена воля. При развиване на волята, мислите ни трябва да бъдат строго определени. Две мисли едновременно не трябва да ни занимават. Ще разберем едната мисъл, едната работа ще свършим първо, а после другата. Всичко у нас е свързано като в една верига.

Ще поясня мисълта си. Ние вървим по един определен Божествен план и всеки ще работи различно. Да допуснем, че един от вас е тъкач, друг – писар, а трети – на лозето работи и т.н. Търговецът ще приложи мислите си в търговията, тъкачът – в тъкачеството си, копачът – в копането, изобщо всеки в своето призвание. Онзи, който е тъкач, ще бъде здраво и солидно, преждата му ще трябва да бъде здрава, жицата – също здрава, а не прецвъкната, защото всяка мисъл се оприда от мисли на желания, които ни занимават. Така ще се формира цялата мисъл. Тази нишка ще бъде здрава и по всички правила изтъкана. Тази мисъл, така изпредена, ще влезе като сила на вашата воля, защото волята ще трябва всякога да се приложи в материалния свят.

Там, гдето искаме да приложим мислите си, ще имаме спънки и пренятствия. Ребус е този свят заради³ нас. Например вие се оженвате за един мъж и искате да бъдете щастливи, но не можете да се споразумеете. У кого е грешката? И у мъжа ви липсва нещо, и у вас също. И двамата сте влезли със затворени очи. Ако главата му отзад [е] вирната или сплескана, ако очите му са много малки, устата много тънки, какво очаквате от такъв човек? Това показва, че не сте един за друг. Добре, какво остава тогава? Да направите вашата уста по-дебела, да развиете вашето сърдце. За да развиете вашето сърдце, трябва да турите в действие

³ заради – за

волята си. Френолозите казват, че сегашните хора имат четиридесет и една врати, през които може да приемат хората. Опитвате през една врата – не може да влезете, опитвате друга и най-после ще намерите някоя врата, през която ще може да влезете. Така че, по много начини вие може да влияете на хората.

И децата знаят този закон и забележете как те искат нещо. Започват: „Мамо, дай това!” – „Не може.” Започва тогава то да те милва, целува и най-после ти се съгласяваш. То е отворило една от твоите врати и е влязло вътре. Умно е това дете и то по този начин е употребило своята воля. Но ще кажеш: „Не искам да лицемеря.” Няма какво, ще гладуш, ще милваш, ще лъснеш този човек. Неговата ръка е нечиста – ще я измиеш, ще направиш една превръзка. Трябва да изучаваме човешката гуша. Това не е лесно изкуство. Аз говоря за здрави хора, но ако и двамата са болни, тогава ще извикате някой ваш близен отвън. Някой път се роди едно дете, то ще лекува баща си и майка си. Всеки отделен член може да спаси целия дом.

Отворете очите си към Бога. Ще знаете, че няма Същество по-умно, по-добро, по-чувствително, по-отзивчиво от Бога. Никакви ангели, серафими, херувими не може да се сравнят с Бога. Някой казва: „Че този Господ с мене ли ще се занимава?” Вие с това причинявате страдания на Бога, като нямате вяра в Него. Философите казват: „Нима Господ ще се занимава с тебе, ти – един нищожен пигмей!” Знайте, че Господ се занимава и с най-малките същества в океана и тях чува, та вас ли няма да чуе? А хората на двадесетия век гържат очите си затворени и се лишават от Божествената светлина. Ако ние живеем в една изба с десетки години, ще има много болести у нас. Аз взимам това не само на физическото поле, но и в Духовния свят, гдето причините са едни и същи. Молиш се на Бога, но не излизаш от избата си. Първото нещо е, да отвориш очите си към Бога. Но ще кажеш: „Не зная какво е Бог.” Това не е важно. Аз може да не зная какви са елементите на слънцето, но излагам

гърба си на него и се ползвам от лъчите му. А учените хора казват: „Не използвай лъчите му, защото не го знаеш какво е.” Човек, който е тръгнал към Бога, колкото и малко да се замислюва за Него, той е спасен, колкото и да е лош като човек. Знайте, че в това Учение, за което ви говоря, човек не погинва. Ако изгубите ръцете, краката, очите, ушите си и т.н., и тогава няма погинване. Но казвате: „Изпъдили го.” Нищо, той е изпъден от училището за година, две, но после ще го приемат да учи пак. Който смуцава другите, той се изпъжда вън. Ако вие не изпълнявате това, което ви учат, ще ви изпъдят, за да дойдат други, които искат да слушат и изпълняват.

Сега в духовно отношение аз често ви чувам, че биете скамейки⁴. Наука не може така. Не се ползвате с биенето на скамейките вътре в училище. Който има воля, ще я упражнява не по скамейките, а на ревматизма или когато ви боли корем. Турете у вас чистите си мисли, за да видите каква сила имат чистите влияния. Ако вие се подвижите само една стомилионна част от милиметъра, то е много нещо. Не мислете, че като започнете с това учение изведнаж ще направите нещо много. Аз ще считам голям прогрес, ако само една стомилионна част от милиметъра успеете. И това е един прогрес. В цялата вечност ще има един прогрес от знание в знание. С такава бързина и аз се движа. Не се обезсърдявайте. Всеки учен, който изследва нещата, се движи много бавно. Който иска да наблюдава, ще се движи бавно. А вие искате всичко с бързина и да кажете след това: „Готов съм вече за катедра.” Тази една сто-милионна от милиметъра е вечна мярка, най-точна.

Ще ви представя една фигура: представете си проектиран един център на безконечност и да кажем, че трябва да се завърти в 24 часа, за да направи един кръг. Знаете ли с каква бързина ще се движи, за да измине една стомилионна от километъра? Тук се движи много полека, но бързината, с която обикаля горе, е много голяма. В центъра движението

⁴ скамейки - чинове

е много бавно, но горе е много бързо. Ако се подвиги материята на вашето сърце с това движение, вашето сърце и ум щяха да се стопят от тази скорост. Затова трябва да се движите много полека, за да върви движението горе хармонично. И не се обезсърчавайте. За да може да упражнявате волята си, всякога трябва да сменявате едно неприятно състояние с друго приятно.

Второ – ще ви дам начин за усилване на волята ви. Например имате едно неприятно чувство и не може да се освободите от него. Станете, употребете един час, посетете едно семейство, което е в много по-лошо състояние, отколкото сте вие. Да не кажете: „На мене огън ми гори на главата, а ще ходя да посещавам групи.“ Да, идете при таква едно семейство, което няма гърва, няма хляб, нищо няма. Постойте десет – петнадесет минути там и вижте, ще има ли някакво роптание или не. Върнете се у вас и сравнете тяхното състояние с вашето. Искам да градите вашето здание. Каквато благородна мисъл дойде у сърцето ви, изпълнете я. Ще изпълните тази мисъл не както е писано в книгите, а както ви подсказва вашето сърце. Ще я изпълните не по принуждение, а по закона на Божествената воля. Може да си кажете: „Е, най-напред ще поправя своя дом.“ Че всички хора нали са все Божи домове. Един човек, на когото може да помогнеш, е все от Божествения дом. Не престъпвай закона на баща си и майка си, гръж своята воля с тяхната и ще бъдеш спасен. Не се пресилвайте в каляването на волята си. Достатъчно е всеки ден да свършвате най-малката работа. Например, ако гадеш на един човек чаша вода, и то е достатъчно. Ще кажете: „Е, толкова малка работа!“ И то е нещо сторено.

Друго: не отивайте в групи къщи, по разни семейства, когато ви е много тъжно, скръбно, за да ви олекне, т.е. не носете своя боклук в къщата на ближните си. Това не е наука, не така трябва да ти олекне. Ще отидете с мисъл да използвате и да гадеш да използват. Ако ходите по другите къщи с цел да ви олекне, да оставяте там своя боклук, ще ви

научат всички и няма да ви приемат. Искам всички да сте чисти, да нямате нищо под ноктите, изчистете си грехите, измийте се и идете тогава при Бога. Защото самата мисъл да бъдеш чист, то е воля; самата мисъл да отидеш при Бога чист действува на ума ви. Ако си нечист, съблечи дрехата си, измий се и иди при Бога, иди да се помолиш. Ученик, който е нечист, не се приема. Не разбирам с това да станете педанти, да се вглеждате в хорската чистота. Всеки да се занимава с своето. Който се занимава с хорските нечистотии, той се покварва. Така ще започнем от физическото към духовното.

Аз харесвам светските хора, защото те вървят много добре, те обръщат голямо внимание на физическата чистота. От тях се иска само крачка напред, за да влязат в Царството Божие. Имат ли това изкуство – физическата чистота, ще започнат духовната. Тези неща са потребни за създаване на една благоприятна атмосфера за човешката мисъл. От нечистотата на мислите се създава една неприятна атмосфера, от която учениците се демагнетизирват. Не, всякога за работата на ума е потребна чистота. За да се наблюдава небето, трябва да има чистота. Като казва Христос, че чистосърдечните ще видят Бога, това показва, че чистотата е едно условие за виждане.

Тъй че, чистотата ще я държите като едно условие за усилване на волята. Тя може да се придобие, когато бъдеш ученик. Това е религия. Религията има за цел култивиране на сърцето, но не трябва да се спираме само там. Това кланяне на Бога трябва да бъде в Дух, в Истина и в разбиране. Тези сили, които Бог ни е дал, трябва да знаем как да ги владеем. Душата и сърцето имат капитал, който трябва разумно да се използва. Ще каже някой: „Ще го хвана като вол с повод.“ Не може така. Що е повод? Поводът е един закон, с който може да владеете силите на вашата душа, ум и сърце.

Не гледай гали си настроен или не. Прочети днес малко и като се свърши денят, дай си сметка какво си научил.

Написвайте това в едно тefтерче. Досега вашият живот е бил безразборен. Ставате сутрин и до обяд все в кухнята, след обяд пак нагоре – надолу и вечер си лягате уморени. Казвате си: „Е, утре пак същото нещо ни чака, кога ще се освободиме?“ Няма да се освободите, защото в този труд придобивате знания. Калете вашата воля в тези мъчнощи. Не съдете гругите, оставете ги, те в своите грешки ще учат уроците си. Събирайте се по няколко в клас, по-силните да помагат на по-слабите. Няма по-добра молитва от тази да помогнеш на брата си. Господ, на когото се молиш, Той е умен и казва: „Я слушай, не си криви устата пред Мене, я излез навън и свърши тази работа.“ Но ще кажеш: „Господи, аз не съм разположен.“ Не си разположен, защото си турил на гърба си по-голям товар, отколкото може да носиш. То е все едно като да вземе едно дете алгебра и я разглежда, макар че знае само да смята. Така и вашите мисли. Някой път имате много хубави мисли и чувствавания и казвате: „Аз имам много хубаво настроение.“ Това настроение е от един ваш приятел, който ви е посетил и нагостил. Не се заблуждавайте с тези угощения, защото утре ще останете без тях. Главното за вас е да се трудите и да знаете, че всеки ден свършвате една работа.

Необходимо за вас е: Сърцето да бъде чисто; Душата – свежа; Умът – бодър; а Духът – крепък.

Помагайте си през този месец едни на други. Не ходете да се плашите, че това казал Учителят, онова казал Учителят. Аз на място съм казал всичко, но вие криво тълкувате нещата. Който се учи, всякога е на главата, а който не се учи – на опашката. Много човешки души са се подигнали толкова, че са дошли до ангелите, а много ангели има, които са паднали. Имайте предвид, че вие имате всичката възможност да учите и ако не учите, грях е на душата ви. Не трябва да казвате, че сте остарели. Дяволът е само стар. Мислете, че сте млади за това Божествено знание, да влагате вашата воля в тези знания. Някои са богати, а други – бедни. Сиромашията е работа, а богатств-

Вото – почивка. Сега, има лоша сиромашия и добра сиромашия, т.е. лоша работа и добра работа. Добра работа е когато знаеш да работиш, а лоша – когато не знаеш да работиш. Така има лошо богатство и добро богатство. Но друг път ще си сменят ролите. Като си сиромаш, кажи: „слава Богу имам работа” и започни да работиш. Утре си богат, кажи: „днес ще си почина.”

Сега казвам, че ние ще помръднем света тази вечер с една стомилионна част от милиметъра, но трябва да работим всички колективно.

Като ви се каже да обърнете омразата в обич, чудно ви е, но всякога тя може да се извади, защото е вътре у нас. Как ще се извади омразата? Ако искате да пречистите водата, оставете я да се утаи или поставяте малко стипца в нея, за да се избистри. Имайте предвид, че вие сте в едно училище и ще следвате уроците, които ви се дават. Онзи, който ме слуша, а не изпълнява, знаете ли на какво прилича? Все едно, че го прекарвате в една гостилница само да помиреше всичко и да си замине, а той е много гладен. А с мирисане живот се не живее. Тъй и много от вас само с мирисане служат на Християнството и казват: „Отлично е, вкусно е.” Който иска да влезе в християнството чрез знания, трябва труд. В учението няма благодат. По благодат може да ви спасят, да ви лекуват, да ви обличат, но знания по благодат не може да ви наляят. Това е човешко. Павел казва: „Отчасти знаем, отчасти учим.” Не трябва само да се молим. Да се молиш, това е твоя длъжност. Да се молиш, това показва, че трябва да си платиш борча. Казваш: „Аз ги шам.” Длъжен си да ги шам, то не е работа на твоя дух. Знанието произлиза от свободата на човешкия дух, от разбиране на Божията воля. Искам да бъдете свободни, да разсъждавате, а не е важно вашето настроение. По благодат учителите не може да тури бележка на ученика. Ако не учи, не може да се тури шест. Шесторката трябва да е вътре. У мене няма шесторки, не давам нищо по благодат. Шесторка турвам само на онзи, който знае да

работи. Какво значи шесторката? Тя е закон на прогрес, на развитие. Като ви туря седем, то е закон на съвършенство.

Вие искате да започнете с големи работи, но ние трябва да се повърнем назад. Когато Христос дойде от Онзи свят, Господ го изпрати в най-ниското положение – на училище. Той се учи близо до 33 години, макар че произлиза от най-високото положение. Смири се, послушен биде, впрегна се в дърводелие, работеше столове. Той правеше столове за вас, които сега все за столове спорите. Столът е символ на известно положение, което човек трябва да заеме в света. И въкъщи, навсякъде все за столове спорят. Христос учи това изкуство, да прави столове, та като седнете на тях, да ви е приятно. Христос имаше желание и да спаси хората. В какво се състои то? Той ги учеше да ядат здравословна храна. Трябва да храниш душата си със здрава храна, ума – със здрави мисли, сърдцето – със здрави чувства.

*Беседа, държана на 7 ноември 1918 г.
четвъртък*

МАЛЪК РАЗБОР

Притчи Соломонови, глава 31. Един малък разбор върху:

„Думите на цар Лемуила, Пророчеството, което го поучи майка му.” (31:1)

Пог думата „цар” се разбира човешкия дух. Пог думата „майка” се разбира Господ, Божествената майка, която го е поучила.

„Що, сине мой? и що, сине на утробата ми?” (31:2)

Думата „син” означава човекът, както си е на Земята.

„И що, сине на моите обречения?” (31:2)

Природата майка всякога прави своите обречения все за децата си.

„Не давай силата си на жените,

Нито пътищата си на погубителките на царете.”

(31:3)

Първото нещо е да не даваш силата си на жените. Тук пог думата „жена” се разбира човешкото сърдце, което се е отклонило от правия път. Затова не давай силата си нему. „Погубител” се разбира един от пороците на човешкия ум, а то е гордостта.

„Не е за царете, Лемуиле,

Не е за царете да пият вино,

Нито за князовете да пият сикера

Да не би като се напият да забравят закона,

И извърнат съда на всичките огнетяеми.” (31:4,5)

За човешкия дух първо не трябва да се пие вино. Пог думата „сикера” се разбира подсечено вино, в което тургат малко мед, захар и черен пипер. Пог „вино“ се разбират пари.

И на най-добрия човек да гадеш пари, той се забравя. Под вино се разбират още всички слабости, които затъмняват човешкия ум, били те мисли, желания или действия, които дават крива насока на желанията. „Угнетени“ у човека се явяват всичките му добри мисли и желания. Всеки, който угнетява желанията си, изопачава съда в себе си. Щом изопачите вътрешния си съд, то какъвто е той, такъв ще бъдете и отвън, такъв ще бъдете и отвътре. Такъв е Божественият закон. Човек представлява отвън физическия свят, а отвътре – Божествения свят. Никога хората не могат да направят твоя свят по-добър, отколкото ти си го направил. И онези от вас, които очакват щастието им да капне отнякъде другаде, те се лъжат и затова остават разочаровани. Не очаквайте щастието си от другаде, то е вътре у вас. На кого трябва да се дава вино и сукера?

*„Давай сукера на тези, които са в премеждие,
И вино на озорчените в душата,
За да пийнат и да забравят сиромашията си,
И да не помнят вече злостраданието си.“ (31:6,7)*

Давайте сукера на тези, които са в премеждие, а вино на тези, които са наскърбени, гневни начумерени. Напой и нахрани лошия, гневния човек. Вие не може да разберете, защо лошия човек трябва да го нахраните, напоите, а добрия не трябва. Вие не може да си представите това противоречие. Ако имате един корав ремък, който не е годен за работа, нали трябва да го турите в мас, за да омекне? Мек ремък не трябва да се тури в мас. Това подразбира, че енергията, която е корава, трябва да се нахрани, да се тури в масло, за да омекне. Наскърбеният човек, понеже е корав, дай му вино, хлебец, той ще стане годен за работа. Добрият човек сам по себе си има това, има тази мекота.

*„Отваряй устата си за безгласния,
За съда на всичките сирачета.“ (31:8)*

„Отваряй устата си за безгласния“ значи: умният човек трябва да защитава този, който не може да говори; а този, който може да говори, не трябва да се защитава.

*„Отваряй устата си, съди праведно,
И защитавай сиромаша и оскудния.” (31:9)*

За вас жените, които сте майки, е необходимо да съдите праведно. Когато човек седне на съдийското кресло, трябва да забрави всички свои лични отношения, не трябва да мисли за себе си, а да стане едно с Бога, едно с човечеството, т.е. интересите на Бога да са негов и интересите на човечеството да са негов. Голямото включва малките интереси, а малкото не включва малкото в себе си.

„Кой може да намери добродетелна жена?

Защото такава е много по-скъпа от многоценни камение.” (31:10)

Под думата „добродетелна жена” се разбира „добро сърце”. Казва се: „Ще им дам сърце направено от плът, ще им отнема каменната плът.” „Добра жена” подразбира „добро сърце”. Който придобие такова сърце е по-добро от скъпоценни камъни.

„Сърцето на мъжа ѝ уповава на нея

И не ще бъде лишен от изобилие.” (31:11)

Под „мъж“ се разбира човешкия ум, който също има сърце. „Уповай на нея“, защото сърцето, за което се говори, е разумно. Размишлявай за сърцето си. Щом едно ваше желание ви дава възможност да разсъждавате, то е разумно желание, а не ви ли дава възможност да разсъждавате, то е опасно. Вижте как се отразява у вас едно настроение на гняв. Вие веднага избухвате и не мислите за последствията. Това е глупавата жена у вас, т.е. глупавото сърце.

„Изобилието“ подразбира всички радости, които се търсят. Всички радости произлизат от сърцето, то е почвата, в която растат Божиите блага.

„И ще му донесе добро, а не зло,

През всичките дни на живота си.” (31:12)

Като не огорчавате никого, като не оскърбявате никого, ще имате повече приятели, повече хора, които да ви обичат.

*„Търси вълна и лен,
И що ѝ е угодно работи с ръцете си.“ (31:13)*

Христос казва: „Търсете, хлопайте и искайте“. Тъй че, тя постоянно търси. Търсенето, това са разумните желания на човека. През всичките дни на живота си тя търси. Какво? Вълна и лен. Вълната и ленът имат две различни качества. Вълната задържа в себе си топлината, а ленът я изпуска. Хигиенично е лятно време да се носят ленени дрехи, а зимно време – вълнени. Еврейските свещеници са носили все ленени долни дрехи. Разумната жена търси и обработва вълна и лен, а под вълна и лен се разбират две благородни желания. От вълнените и ленените нишки излизат най-добрите платове. Под думата „ръце“ се разбира, че тази жена има разумна воля, за да изтъче от вълната и лена нещо. Ленът – това е мисълта, а вълната – това е желанието. Когато чувствува и мисли, тя знае какво да изтъче от всичко това. Вълната подразбира горещи желания, а ленът показва малко хладнокръвие. А под думите: „Що ѝ е угодно изработва с ръцете си“, то значи: добре разработва всичко със своята воля.

*„Тя е като корабите на търговците:
Донася храната си от далеч.“ (31:14)*

То значи: тя има кормило и знае да направлява корабите. Кое е човешкото кормило? То е човешкия език. Корабите са устата, в която носи храната си отдалеч, отвътре. Тъй че тя знае, че е като кораб на търговците.

„И става доде е още ноц.“

Това значи, че Слънцето не я заварва в леглото. Преди да дойде господарят и тя е на крак.

*„И дава храна на дома си.
И дял на слугите си.“ (31:15)*

„Домът“ – това е тялото. Сърцето, умът и всички желания, това са нейните слуги, които ги нарежда през дните.

*„Съглежда нива е купува я.
От плода на ръцете си сади лозе.“ (31:16)*

Тя съглежда нива с очите си, защото очите представяват извор на Истината. Вижда кое е полезно и кое не, и купува нива. Нивата погразбига външните условия на физическото поле, което Бог е дал. Под „плог на [ръцете]” се разбира света на нейното сърце. Лозето означава, че всички благородни мисли и желания са у нея посадени. За такъв човек се казва, че е магнетизиран.

*„Опасва чреслата си с крепост
И укрепява мишиците си.” (31:17)*

Под думите „опасва чреслата си с крепост”, се разбира нейната воля. Тя е жена, която обработва тялото си, прави гимнастика, не я мързи. Тялото ѝ е много добре обработено, няма никакъв недъг. Различава добре действията, желанията и мислите си и с това укрепява мишиците си.

*„Усеща, че търговията ѝ е добра:
Светилникът ѝ не гасне ноще.” (31:18)*

Под „нощ” се разбира, че когато я налегнат скърби и нещастия, светилникът ѝ не угасва. Жена, която като се намира в нещастие, каже: „До сега ходих на църква, вярвах в Бога, но от сега нататък няма да ходя”, то значи, че тя е без светилник.

*„Тури ръцете си на вретеното.
И държи в ръката си хурката.” (31:19)*

Съвременните хора откриха, че Земята се върти около своята ос като вретено. Жените преди време са казали, че ако Земята се върти около своята ос, трябва и ние да се въртим около себе си. То значи, че всяка жена трябва да обръща и двете си страни към Слънцето. Двете страни са радостта и скръбта и към тях трябва едновременно да се върти всяка жена. Страната, която е радостта, е светла, а другата – скръбта е тъмна. Затова жената трябва да върти вретеното си. Като дойде скръбта – завърти вретеното си, изправи се и запитай: „Моето вретено върти ли се?” А ти какво правиш? Оставиш хурката и казваш: „Земята не се върти.” Не, Земята всякога се върти, затова и жената трябва винаги да се върти. Ако Земята би прес-

танала да се върти, всички хора щяха да умрат, а благодарение на тази майка вие всички сте облечени. „Хурката“ означава Божествения свят. Тази връв, нишка показва откъде иде енергията. Къделята¹ представлява Слънчевата система. Хурката се турга в пояса. Млечният път означава пояса на човешкия дух. Слънчевата система се стреми към този пояс. Всеки трябва да има къделя. Престане ли да се върти [времето], да няма [къделя] и хурка, всичко се обръща с главата надолу.

*„Отваря ръката си на сиромасите
И простира ръцете си към оскудните.” (31:20)*

Вие не можете да отворите ръцете си на сиромасите, докато не изперете и опредете вашата вълна. Думата „сиромах“ в този стих означава всички семенца, които не са още посадени. Отвориш ръката си, вземеш тези семенца, посаждаш ги в градината, ти с това вършиш едно добро. Веднъж ти отвориш ръката си на сиромасите, то значи, че съизволяваш. Когато помагате някому, вие помагате на слабия, а не на силния, а сиромасите са бъдещето на света.

„Не се бои от сняг за дома си.

*Защото всички ѝ дом са облечени с двойни грехи.”
(31:21)*

„Двойни грехи” в окултен език означават магнетични грехи. Има хора, които се поддават на всяка болест, те са голи. Всеки човек, който се гневи, съмнява, той е гол. И наистина Адам и Ева, след като съгрешиха, оголяха, вследствие на което не можаха да удржат външните борби. Силата на Християнството е тъкмо тук, всеки да може да се облече. Като започнем да придобиваме тази греха, ние забелязваме у себе си една сила. За това нещо ние съдим и по естествения процес. Като облечем една греха, ние чувствуваме едно приятно състояние, една топлина, но съблечем ли грехата, изпитваме едно неприятно състояние. Скръбта не е нищо друго, освен това, че грехата ни е открадната. Когато сме радостни и весели, грехата ни е на нас. Този

¹ къделя – валмо развличена вълна, което се прикрепва на хурка

закон е много верен. Когато вашите деца са радостни, те са облечени, но опитайте се да им вземете грехата – веднага иде скръбта. Тъй че всички страдания, които имате, са защото нямате тази греха. Ако бяхте ясновидци, щяхте да видите, как сте без тази греха и как сте с нея.

„Прави за себе си завивки:

Облеклото ѝ е висон и багреница.

Мъж ѝ е познат в портите,

Когато стои между старейшините на мястото.”

(31:22,23)

„Мъжът” подразбира нейния ум. Когато говори нейният ум, всеки ще я слуша. На такава жена, мъжът ѝ е почтен. Ако е ленива, никой няма да я слуша. На такава жена мъжът ѝ не е почтен.

„Прави тъкан и продава,

И дава пояси на търговците.

Облечена е с крепост и благолепие,

И се весели за бъдещето време.

Отваря устата си с мъдрост.

И закон на благосклонност има на езика ѝ.” (31:22-26)

Този закон на благосклонност е потребен на всички. Върху тези стихове вие сами помислете, а аз друг път ще ви ги обясня.

„Внимава за управлението на дома си.

И хляб на леност не яде.” (31:27)

Тази жена никога не взема каква и да е храна, а избира здравословна във всяко отношение. Известно е, че леността е майка на всички пороци. Сега изобило съвременните културни хора са станали много лениви. Те отиват на църква да излъжат Бога, запалват свещ и казват: „Хайде да се помолим, да запалим една – две свещи, та ако капне нещо.” Вземат един лотариен билет, а след това седят по кафенетата и чакат дано капне нещо от този билет. Като дойде срокът за тегленето му – няма! Купуват нов билет и хайде пак на църква да запалят свещ и да се помолят. Купуват акции тук-там, но някога акциите спадат и така

изгубвате. Такива хора са лениви. Не, да работиш, ще обработваш всичко в себе си. Нещастията, които сега ви сполетяват, са нашето минало и с тях ние изплащаме нашите стари дългове. Защо тя не яде хляб на леност? В съвременното общество често намираме такива случаи – да се яде хляб на леност. Някой момък ухажва момата в някой дом. Той е облечен хубаво, добре нареден, но има дългове тук-там. Той търси тази мома като богата, за да плати дълговете му. Бащата и майката гледат да го уловят, без да знаят неговото материално състояние. Оженват младите. Заемодавците започват да се явяват един по един със своите полица и казват: „Той е богат сега, ще си плати дълговете.” Родителите се чудят и казват: „Чудно нещо, той беше много добър човек!” Да, понеже вие се съюзихте с този ленив човек, ще носите сега неговите последствия. Когато дойде някой дух и ви каже, че можете да минете по лесен начин живота, вие не се вземете на неговата кола и не вървайте на неговите обещания.

„Чадата ѝ стават и казват: Блазе ѝ.

Мъж ѝ я хвали и казва:

Много дъщери са се обходили достойно,

Но ти надмина всичките.” (31:28,29)

Вярно е, че такива майки и чадата им ги уважават, и светът ги уважава. С тези стихове Соломон описва идеалната жена или стремежа на човеешката душа.

„Красотата е лъстива, и суетна е хубостта.”

Жената, която се бои от Господа, тя ще бъде похвалена.“ (31:30)

Под думите „бой се от Господа”, се разбира, че всяка жена, която е благочестива, ще бъде похвалена.

„Дайте ѝ от плода на ръцете ѝ;

И делата ѝ нека я хвалят в портите.” (31:31)

Първо: през този месец ще проучите цялата тази глава.

Второ: ще направите един опит, за да познаете силата на тези стари формули, да видите каква магическа

сила има хурката. Когато сте неразположени духом ще направите следния опит: мислено ще си представите в ума десет оки² вълна; ще вземете една голяма харания³, съг пълнен с вода, и мислено ще започнете полека да изпирате тази вълна. Ще я изперете един, два, три, четири пъти, докато стане съвсем чиста. След това взимате един от циганските гараци⁴ и започвате да я влачите. Като я повлачите така около половин час, направете я на къдели. След това турете я на големи гараци и я направете на големи къдели. От готовите вече къдели вземете една, турете я на хурката да предете. Аз бих желал да ми опишете този процес. Да ми опишете, какви чувства ще изпитате докато започнете да предете. Ще ми направите описание, подобно на това, което прави естественикът, когато наблюдава под микроскоп известен процес. Наблюдавайте след всяка къделя, каква нова мисъл ще ви дойде.

Тази формула за изпригане на вълната и опригането ѝ ни е дадена от окултизма и тя в половин час ще допринесе много повече, отколкото един педагог в цяла година. Този опит с вълната ще го направите най-малко четири пъти в месеца. Ако някой заболее от испанската⁵, както лежи в леглото си, нека пере тази вълна. Ако тези опити ви дадат резултат, те са верни, истинни.

Това, което е измислено, съчетано от нас, с него не може да се направят опити. Не се заблуждавайте в някои знания, които не може да ви дадат сила. Като ви дойде някоя мисъл, спрете се върху нея, подръжте я един-два дни в живота си и ако тя нищо не роди, тя е безплодна. Не задръжай желания, мисли, които нищо не допринасят. Въртете постоянно времето и нишката му да слиза постоянно от горе и така навивайте две-три времена.

² ока (тур.) – мярка за тегло, равна на 1,282 килограма

³ харания (тур.) – меден котел

⁴ гарак (тур.) – домашен уред за влачене на вълна с два реда метални шипове

⁵ испанската болест – пандемия от грип през 1918-1920 година, която е обхванала хора от всички континенти и взела над 20 милиона жертви.

Такъв процес трябва да стане в умовете ви. Не се изисква само молитва, но и работа.

Какво подразбира думата „молитва“? Дишането има смисъл само когато кръвта циркулира. Когато влезе кръвта в гробовете и се пречиства, то е молитва. Ако в нашите гробове няма кръв, каква смисъл има да поемате въздух и да се молите? А да се молите, трябва да има въздух, който да се пречиства. Някой път вие се молите, но не знаете защо. Казвате: „Боже, благослови ни!“ Не знаете в какво да ви благослови. Казвате: „Господи, нека се подобри малко моето положение!“ Нима вашето положение е лошо? Но ще кажете: „Да съм като другите хора.“ Нима не сте като другите хора? А да се молиш, храната трябва да се сдъвчи със зъбите ви, да влезе в стомаха, той да свърши работата, да я превърне в сок, който да мине в гробовете и чак тогава да започнеш да се молиш. Само съзнателният човек може да се моли.

Някои питат: „Защо да се молим?“ За да се пречисти кръвта ти, мислите и желанията ти. Ако доброволно не се молите, то Провидението ще ви създаде условия, за да се молите. Най-коровите хора се молят. Забоеле, вика доктор и казва: „Моля ти си, докторе, да ми помогнеш!“ Постава те Господ в лишение, скоро отидеш при някой заемодавец и му се молиш. Господ е поставил като закон: Човек трябва да се моли. Някой казва: „Не искам да се моля на Бога.“ Добре, избери си когото искаш. Има хора, които се молят на конете си. Казва им: „Хайде, гий, карай, конче!“ Молиш се на коня си, дано той вземе участие и занесе твоя товар.

От чисто психическо гледище, молитвата е един необходим закон. Като се молиш на Бога, то е правилното, то е чистия въздух. Вън от тази молитва ще слизаш все по-надолу, все по-надолу. Всички среди, в които слизаш, са все по-нечисти. Когато нямаш разположение да се молиш, влез в стомаха си и поработи там. В тези опити, които ще правите, стремежът ви не трябва да бъде егоистичен, но всички трябва да се заемете с изучаването на Божест-

вените закони, тъй както се изучават разните предмети – естествена, български, геометрия и други.

Всеки, който е влязъл в училището, трябва да провери кое е вярно и кое не. Това не е като във вестниците. Във вестниците може да съобщят, че един град е паднал, подир един-два дена да съобщят, че отново е превзет и т.н. Например, пише се за Добруджа, че там са навлезли румъните и всички отпадат духом. Снощи се пишеше пък, че не са навлезли румъните там. Някой гоиде при тебе и ти каже: „Твоята глава ще пати нещо.“ Ти започнеш да се тревожиш, ето че румъните навлизат в главата ти. Вие ще приличате на онази мома, която сънувала, че се оженила, имала детенце и то умряло. Станала супринта и разказала съня на майка си. И двете се разтревожили и започнали да плачат. Вие си създавате много неприятности в ума си с тези фиктивни неща. Някоя казва: „Чух, че сестрите не мислят добре за мене.“ Ето, румъните влизат в главата ти. После кажеш: „А, излъгала съм се, те добре мислят за мене.“ Румъните излизат от главата ти. Колкото е вярно едното, толкова е вярно и другото. Някой свещеник ти каже, че си еретик. Аз ти казвам, че не си. Румъните влязоха и излязоха от тебе. Като влезете в една школа, трябва да имате критически ум, да изследвате нещата, да имате отношения към Невидимия свят, към тези закони. Само така ще може да си създадете един солиден характер. А сега очаквате всичко да ви гоиде наготово.

Аз искам тази вълна сами да я перете, да я влачите и предете. Ако не знаете как се преде и влачи, аз ще ви науча. Само по този начин хората могат да се облагородят и подигнат. Трябва да се работи, работи и работи. Рекох, не да се трудите, а да работите. Мъчението и труда оставям за хората, защото светът се занимава с тях. Щом си скърбен, тъжен, кажи си: „Да взема работа.“

Беседа, държана на 5 декември 1918 г.

ВСТЪПЛЕНИЕ В ЛЮБОВТА

Послание към Ефесяните, 4 гл.

Като встъпление на тази беседа ще ви приведа следния пример: представете си, че по улицата вървят цял керван от каруци и всеки от вас кара по една каруца. Каруците на някои от вас вървят гладко, тихо, а останалите скърцат много, гизат голям шум. Какво трябва да направите, за да не скърцат толкова много? Ще вземете гърненцето с камраника, ще потопите в него перото и ще намажете осите на колелетата, за да няма скърцане. Скърцането, това са страданията в живота ви. По същия начин и сърцето ви, когато скърца, трябва да се намаже от камраник.¹

Това послание ще го проучите в свързка с притчите. Всеки от вас да се спре върху най-важните пасажи на това послание – тези, които съставляват ядката. Това встъпление е необходимо, затова го дръжте постоянно в ума си. Знайте, че всяко страдание е встъпление, въведение към Любовта. Някой пита: „Защо страдам, защо тегля?“ Отговарям: понеже се пише твоята книга, прави се встъпление към Любовта.

Като правя това встъпление, обръщам внимание на това, да не мислите, че много знаете. Който мисли, че много знае, скоро остарява. За да не остарява човек, най-доброто нещо е да мисли, че има много да учи. Същото се

¹ В оригинала има празно място в размер на 2 -3 реда, възможно е да е пропуснат текст.

забелязва и у децата. Те имат ламтеж всичко да учат. Никога не казвайте, че това е за младите, не за нас старите, защото у вас ще остане тази мисъл, че сте стари и действително ще станете такива. Няма да забележиш как ще се прегърбиш, ще станеш въпросителна и всички хора ще кажат, че си стар. Имайте предвид, че младостта е въведение към Царството Божие. За да влезете в Царството Божие, необходимо ви е в живота едно нововъведение – да станете млади.

Ще пристъпя към разяснението на 4-та глава.

„И тъй, аз узник² в Господа, моля ви да ходите достойно на званието в което бидохте призвани, с всяко смиреномъдрие и кротост, с дълготърпение да си претърпявате един друг с любов, като се стараете да увардите единството на Духът в свързката на мира.” [4:1-3]

„Узник” значи човек, който е призван в Божието училище. Павел казва: „Аз, който бях призван в Божието училище, моля ви да се учите тъй, както аз учих, а именно с всяко смиреномъдрие, кротост и дълготърпение, като претърпявах един друг с любов.” Като стоите в клас, може някой да ви стисне, да ви мушне, но кажете: „Няма нищо, стаята е малка, Любовта ще претърпи.”

„Като се стараете да увардите единството на Духа в свързката на мира”, то значи да се стараете да свързвате един урок с друг, да имате тази вътрешна връзка, която Духът, т.е. Учителят е вложил. Павел казва: „Аз слушах този Учител много внимателно.”

В Посланието се казва:

„Едно тяло и един Дух, както се и привахте с една надежда на званието ваше.” [4:4]

С това Павел казва: „Аз подчиних своето тяло на Духа“, като Му служеше в надежда.

„Един Господ, една вяра, едно кръщение, един Бог и Отец на всички, Който е над всички, чрез всички и във всички нас.” [4:5,6]

² узник (рус.) – затворник, притеснен, безправен, угнетен

Павел казва: „Това правих, защото слушах, изпълнявах мислите на Този един Господ, Който ми говореше за една вяра – вяра по отношение на ума.” „Едно кръщение”, то значи да изпълняваш, да пренасяш всички скърби и мъчности с благодарност. Не е кръщение това, да те потопят в котела. Кръщението е изпит, през който трябва да минеш. Павел казва: „Всякога, когато Учителят ме изпитваше, аз пренасях добре, т.е. добре отговарях, защото добре проучва[х] уроците си.” Под „един Бог” разбира мястото, условията, които са били дадени на Павла от Бога, защото Павел казва: „В един Бог ние живеем и се движим” т.е. в едно училище се учим.

„А всекому от нас се даде благодат по мярката на Христовото даруване.” [4:7]

Павел казва: „Аз изпълнувах тази Божия благодат.” Благодатта се състои в това, че във време на нужда, понапреднали духове, наречени ангели, слизат да ви окрилят, да ви помогнат, да ви осветлят по известен въпрос. Това осветление може да стане по различни начини. То може да дойде чрез някакъв сън, по внушение на някаква мисъл, като спите и като станете сутрин, да чувствувате една ясна мисъл. Помощта не дохожда всякога чрез говорене. Има три начини, по които може да се говори: говорене отвън, говорене отвътре и говорене отгоре, т.е. да се говори на тялото, на сърцето и на ума. Някой казва: „Да ядем, обедът е готов”, това е говоренето на тялото. Е добре, аз казвам: „Да се обичаме”, това е говорене на сърцето. Това говорене не го разбираме тъй съществено, както като да ядем, защото за яденето вие имате опитност. Помислете как ще разберете обичта. Като ви кажа: „Да познаем Христа”, това е вече говорене на ума. Как ще познаем Христа? Помислете върху обичта и познаването на Христа. Обяснете ми, като българи, как обичате и как познавате Христа. У нас аз зная как е това, но ме интересува за България.

„За това казва: „Като възлезе на високо плени плен, и даде давания на човеците”. А това „възлезе” що е друго,

освен че е и слязъл по-напред в най-долните страни на земята? Този, Който е слязъл, Той е, който и възлезе по-горе от всичките небеса да изпълни всичко.“ [4:8-10]

Христос, като е бил на Земята, изпълнил е всичко и казва: „Аз победих света.“ Другата победа – над плътта, Той е оставил на вас. Има три неща, които спъват Живота, а именно: плътта, светът и дяволът. Най-опасен противник е плътта. Тя е връзка между човека и света, а светът е връзка между плътта и дявола. Христос, като е победил света, е скъсал съединителната връзка между плътта и дявола. Имаш гъщера, която кореспондира със своя любовник, но майката скъсва този телеграф и кореспонденцията се е прекъснала. Така Христос е прекъснал връзката между плътта и дявола и той няма място у вас, освен ако го поканите. Павел казва: „Аз ходих по този път и там нашата борба беше голяма“. Под „всички небеса“ се разбира появянето на Бога в целокупността на човешкия живот.

„И той гаде едни да са апостоли, други пророци, други пък благовестители, а други пастири и учители, за усъвършенствуване на светиите в делото на служенето, в назиданието на тялото Христово.“ [4:11,12]

Забележете, че всички тези неща са гадени, за да се усъвършенствуват светиите. Кои са апостолите? Те са тези, на които Христос говори. Пророците са тези, на които Духът говори. Благовестителите идат след пророците, а след тях – пастирите и учителите. Намерете в себе си онова, което съответствува на апостолството. Помислете върху този стих, на какво ще уподобите апостолството, пророчеството, благовестителството, пастирството и учителството? Думата „пророци“ се употребявала още преди Христа. Намерете отношението между пророка, благовестителя и т.н. Човек трябва да развива своята дарба на апостолство. Апостол е този, на когото се говори отвън. Пророк е този на когото се говори отвътре. Благовестител е този, който е опитал нещата. Като ядеш

някоя ябълка, ще благовестуваш, ще кажеш: „Сладка е.” Кой е пастир? Пастир е майката, която кърми детето, овчар, който пасе овците, учител, който предава знания.

„Докле достигнем всинца в единството на вярата, и на познанието на Сина Божия в съвършен мъж, в вярата на възрастта на Христовата пълнота.” [4:13]

Апостолите ходиха с Христа, слушаха, тълкуваха учението Му. Духът е работил в тях. Те бяха на брой дванадесет. Пророците са продължили работата на апостолите и са били на брой повече от тях. Благовестителите са били още повече, а пастирите и учителите – най-много. Намерете колко пророци са били. Във всяка църква трябва да има поне един пророк. Във всяко най-малко общество трябва да има поне един пророк. На всеки пророк трябва да има най-малко 10 благовестителя. Този ред е на увеличаване, тъй че, и дарбите по същия начин се увеличават. Дарбите у човека съответствуват на пророците, апостолите, благовестителите, пастирите и учителите и всички трябва да се развиват. Всеки може да бъде за себе си пророк. Пророк е всеки прозорлив човек, който предвижда нещата отдалеч. Той е учил в училище, свършил е и започва да прилага знанията, да прави изчисления и най-после предсказва, че еднокоя си комета след толкова и толкова години ще се върне. Като се сбъдне казаното от него, казват: „Ето един пророк.” Всички тези дарби са дадени, за да познаем Сина Божия, докато стигнем съвършен мъж във вярата на възрастта, във възрастта на Христовата пълнота. Един стих казва: „Ние имаме ума Христов.” С това Павел подразбира връзката между Божествената гуша и тяло. Като казва, че Духът ще ви научи, той турва Духа по-високо от гушата. В някои отношения турват гушата между духа и тялото. Павел казва: „За да имате Дух Христов, трябва да имате тази връзка между дух и тяло.”

„Да не сме вече младенци, блъскаеми и завличаеми от всеки вятър на учението с човеческото лъстене, с проницство, по ухищрението на измамата.” [4:14]

От това се вижда, че в света ние не трябва да бъдем младенци. Може ли твоето дете да отиде до Витоша през някой бурна нощ? За преминаване на планината в такова време се иска възрастен човек. Затова Павел казва: „Аз не бях младенец.” Аз зная, че у българите любознателността е много развита. Преди петдесет години във варненско се явила една циганка с голям охлюв, на който врачувала. Тя се много разчула и около нея започнали да се събират хора от цялата околия, за да им врачува. Тя събрала много пари, разбогатяла, за което една вечер я нападат разбойници и я ограбват. Тя всичко е виждала за другите, а не могла да предвиди, че ще я оберат. Всички обичат да им врачуват, но то е само за преминаване на времето. Врачуват обикновено на кафе, на карти, по това как пропял петелът, накъде бил обърнат, как реве магарето и т.н. Човек, като тръгне на път и тогава си има гадания. Например срещне празна кола, някой свещеник, започва да се смущава. Тези неща са от хиляди години вложени у вас, само че сте изгубили ключа на разгадаването и затова се смущавате. Защо ще ви смущава това, че сте срещнали празна кола или че ви е минала котка път? Какво трябва да направите? Трябва да научите времето, когато котката няма да ви мине път, когато котката не излиза.

„Но с истинство в любовта да порастем по всичко в Него, Който е главата, Христос.” [4:15]

Тази Любов Павел подразбира чисто духовната, която не се мени, в която няма поляризиране на обич и омраза. В духовния свят Любовта се проявява само с привличане. А любов, в която има привличане и отблъскване, вие я познавате. Запознаете се с един човек, вие го привличате, но скоро му се насищате и го отблъсквате. Това става и с млади, и със стари. Някой момък обича някоя мома, а после я отблъсква. Това е законът на Земята. Когато две същества се съединят на Земята, те непременно ще ритат. Това ритане е неизбежно. Ще ви обясня защо. Да донесем, че вие лежите на едно легло, на което

само един човек може да лежи. Да предположим, че по нямане място вашият възлюбен легне отгоре ви. Вие за половин час ще го търпите, но повече не ще можете, ще ви тежи и ще започнете да ритате. На Земята няма условия за обич. Когато обичаш някого, трябва да го държиш на половин метър на разстояние от себе си. В любовта, обикновено, единият или другият ще се качи на гърба. Като се казва „да обичаш ближния си като себе си“, то значи да го държиш половин метър разстояние от себе си. Обичаш ли го повече от себе си, ще го носиш на гърба си.

В един разказ от „Халима“³ се разказва следното: един господин минавал през една река и вижда, че на брега стои един старец, защото не можел да премине през реката. Взима го той на гърба си и преминават заедно реката. Когато трябва да слезе, старецът не искал и този господин бил принуден да го носи един, два, три и повече дни на гърба си. По едно време му дохожда на ума да извади шишето си с вино и да си пийне, за да успее да напие стареца. Пие си той виното, а старецът го стиска за гърлото – и той иска. Господинът му давал, давал, докато най-после старецът се напил. Пуснал се тогава от гърба на младия господин и започнали да играят и двамата. Тъй че, когато не те пуца обичният човек, понапий го малко, а после и двамата ще си поиграете. Днес вие все от любов страдате. Аз наричам хората на земята „нещастни хора от любов“. Всички хора страдат от любов, а после се оплакват, че не ви обичат хората. Аз бих препоръчал, за да се намалят страданията в света, да има по-малко любов.

„Прочее, това казвам и свидетелствувам в Господа, да не ходят вече както ходят и другите езичници в суетата на ума си.“ [4:17]

Вие мислите, че сте много учени. Ученият човек е здрав, той няма циреи, няма болки, богат е. Езичниците говореха на много езици и не се разбираха. Хора, които не се

³ Приказките на Халима – под това име в някои средновековни и по-късни литературни източници се визират арабските „Приказки от хиляда и една нощ“.

разбират, говорят на много езици. Едни говорят на езика на стомаха, други – на сърцето, трети – на ума. Ако ви заговоря да познаем Христа в Неговата пълнота, вие ще ми кажете: „Имаш ли купон, захар имаш ли?“ Това не е познаване на Христа. Някой казва: „Като познаем Христа, ще има повече ядене.“ Ако ние познаем Христа, за да ни даде повече ядене, то е неразбиране на въпроса. Яденето е една необходимост само докато имаш кола. Тъй че, докато имаш кола, трябва ти и катраник. Оставиш ли колата, не ти трябва катраник. Ти оставаш само с коня, затова ще вземеш храна в торбата за тебе и за коня. Като дойдеш много стръмно място, ще оставиш коня, ще оставиш торбата с храната му, а ще вземеш само твоята торба. На човека му трябва три катраника: за колата, за коня и за себе си. Имаш мъж, ще носиш катраник и за него. Но не го искаш. Който е вързан, да се не развързва. Деца имаш – ще им носиш катраника. Помислете какво е отношението на децата към родителите, на мъжа към жената и обратно. Защо мъжът търси жена и жената – мъж? Това ще си напишете като упражнение.

„Помрачени в разума и отчуждени от живота Божий за невежеството, което е в тях и заради окаменението на сърцето им.“ [4:18]

Аз тълкувам тази мисъл обратно: когато сърцето е окаменено, по-малко работа има, а когато има по-малко работа, умът е помрачен. Окаменено сърце не може да ражда. Ще ядете по-малко, а при по-малко ядене разумът се окаменява. „Сърцето“ е по отношение на почвата. Тялото трябва непременно да е здраво. „Сърцето“ означава условията, животът – това, което се произвежда от сърцето, а разумът – плодът от вътрешния процес.

„Като в нечувствие са се предали на похотливост да вършат ненаситно всяка нечистота.“ [4:19]

Павел казва, че чистотата е необходима вътре в Живота. Когато сърцето, стомахът са окаменени, явява

се вътре известно разлагане, вмириране, затова те не трябва да бъдат окаменени.

„Но вие не сте така познали Христа.“ [4:20]

Христовото учение е учение на Живота, разбиране на основните закони не тъй, както са на Небето, а както се развиват на Земята. Ако познавате Христа, то като се разгневите, като сте недоволни нещо, трябва веднага да се поляризирате и да дойдете в спокойствие. Ако повърхнината на морето се вълнува, то не значи, че и дълбочината му се вълнува. Като познаем Христа, ще имаме тази сила да не се вълнуваме и ще заповядваме на себе си. Вие искате да заповядате на сили, които са в Природата. Н[е], заповядайте на силите, които са вътре у вас. Не може да заповядваш на нещата, докато не знаеш езика им. Докато не научиш езика на едно животно, не може да го разбираш. Като кажете на коня „дуй ...“, той тръгва. Ние трябва да научим езика на тези живи сили вътре у нас, та като кажем на сърцето си да кротува и то кротува. Като кажеш на ума си да мирува, и той да те чуе.

„Да се съблечете от ветхия човек, според по-предишното си поведение, който тлее в прелъстителните похоти; и да се подновявате в духа на вашия ум, и да се облечете с новия човек, създадения по образа на Бога в правда и в светост на истината.“ [4:22-24]

„Ветхия човек“, това са всички лъжливи навици, мисли и желания, които от миналото са вложени у нас и сега се проявяват. Тези стари навици представляват ветха греха, която е надупчена и вятърът влиза в нея. Ветхият човек е съдран, а новият е здрав, няма дупки. Духът е съединителната сила между ума. „Да се подновявате“, значи да си турвате всеки ден по малко масло. Духът е сила, която превръща работата в гориво, а умът я използва. Новият човек трябва да бъде създаден по образ на Бога в Правда, Светост и Истина. В Правда – по отношение на тялото, в Светост – по отношение на душата, в Истина – по отношение на ума. Затова отхвърлете лъжата, която е

качество на ума, негов недостатък и всякога с ближните си говорете само истината. Всички спорове между близките стават само за лъжата, заблуждаваме се един друг.

„Затова отхвърлете лъжата, и всеки с ближного си говорете истината, защото сме удове един на друг.“ [4:25]

Не се лъжете. Не лъжете и стомаха си. В Америка често хората, като са гладни, за да пресекат глуда, ядат леденица⁴ или пият кафе. Не залъгвайте стомаха си с кафенце, с чай или с друго нещо. Така няма да вървят колата. Ще вложиш в стомаха си нещо съществено.

„Гневете се и не съгрешавайте;“ слънцето да не зайде в разгневяването ви, нито давайте място на дявола.“ [4:26,27]

Друг недостатък е гневът. Той е качество на сърдцето. Сърдцето ви да не гори, то е опасно. Не давайте място и на дявола, който живее в тялото. Не му давайте възможност да се загнезди.

„Който е крал, да не краде вече, а най-паче да се труди, да работи доброто с ръцете си, за да има да раздава и на тогози, който има нужда.“ [4:28]

„И не оскърбявайте Светия Дух Божий, с когото сте запечатени за деня на изкупуването. Всяко огорчение и ярост, и гняв, и вик, и хула да се дигне от вас наедно с всяка злоба; а бивайте благи един другиму, милосерди, прощавайте си един на друг, както ви е Бог простил чрез Христа.“ [4:30-32]

Работата ви през този месец ще се състои в това да намерите най-главните основни мисли, които Павел е вложил в това послание. Ще намерите мислите, които се отнасят до тялото, душата и духа. Опитайте да намерите метод, чрез който да приложите това Учение в живота си. Предметът е обширен, затова отчасти да има приложение, достатъчно е. Не мислете, че искам изведнъж да станете учени. Главното е упражнението да се разбере в даден мо-

⁴ леденица - сладолед

мент. Намерете връзката между посланието към Ефесяните и притчите.

Друго нещо, което ще спазвате, то е да загържате езика си, да не говорите много. Обсъждайте всичко, което ще говорите. Възбудени сте – не говорете! Говорете само същественото, контролирайте езика и речта си. Да няма скърцане на кола, да няма преплитане краката на коня. Господарят, който кара колата, да не е със замаена глава.

Трето упражнение, което ще вършите поне един път на ден, е следното: ще седнете хубаво на един стол или пра-ви ще стоите. Ще отворите прозореца, ще оставите временно раницата си, за да имате добро разположение. Затворете дясната си ноздра, а с лявата ще поемате въздух, като броите до десет. Ще затворите и лявата ноздра и при двете затворени ноздри ще загържите въздуха в гробовете си, като броите пак до десет (*мислено*). След това ще отворите дясната си ноздра и от нея ще изпуснете въздуха, като броите пак до десет. После затваряте лявата ноздра, а с дясната поемате въздуха. Направете същото, каквото и в първия случай. Това упражнение ще направите десет пъти едно след друго или два пъти по пет, като поемането на въздуха се редува – ту с лявата, ту с дясната ноздра. Преди упражнението ще отворите Светото Писание при Посланието към Ефесяните, ще прочитате всеки ден по десет стиха, като започнете от първата глава и ще пожелаете да разберете основните мисли на тези стихове и най-главната да се влее у вас.

*Беседа, държана на 16 януари 1919 г.
(четвъртък)*

ТОВА УЧЕНИЕ

„Всеки, който престъпва и не пребъдва в Христовото учение, няма Бога; този, който пребъдва в учението Христово той има и Отца и Сина. Ако иде някой при вас и не носи това учение, недейте го приема в къщи, и не го поздравлявайте.”¹

Прочетените стихове представляват ядрата на Посланието. Думата „престъпва” има двояко значение. Детето престъпва, например и каква радост усеща майката, когато детето ѝ започне да престъпва. Тя отива да съобщи на съседите си, че детето ѝ престъпва. Разбирате ли защо майката се радва? Детето ѝ, което е ходило на четири крака като животно, започва да се изправя, т.е. престъпва, а това радва майката. Апостолът казва: „Всеки, който престъпва и не пребъдва в Христовото учение, няма Бог, а този, който не престъпва, той е в Отца и Сина.” Вярвам, че мнозина са смели да престъпват, но има двояко престъпление. Когато човек се разгневи, в душата му влиза омразата и той престъпва. Престъпи ли по този начин човек, той вече не може да пребъдва в Христовото Учение. Христовото Учение е Божествено, то е Учение на Вечния Живот, не на човешкия временен.

Животът може да се раздели на три категории: животински, човешки и Божествен. Животинският живот е живот на постоянни мъчения, човешкият – на постоянен труд, а Божественият Живот е на постоянната Любов

¹ Второ послание на Йоана, 9 и 10 ст.

или на Блаженствата. Човешкият и Божественият принципи се сменят в душата на всекиго. Например, вие обичате някого – някоя ваша приятелка, давате ѝ подаръци, каните я в къщи, приемате я добре, но един ден казвате: „Аз я намразих вече.“ Как е възможно любовта да се превърне в омраза? Тази любов е човешка, любов на съображения. И днес всички домове, всички общества страдат все от такава любов. Ако сте богат или учен и влезете в някое общество, всички ви посрещат добре, защото има какво да вземат. Вземат ли ви каквото имате, показват ви вратата, през която сте влезли. Макар че толкова пъти сте влизали и излизали, все още не сте научили урока си.

Когато се говори за това Учение, вие си казвате: „То няма отношение до мене.“ И добрата и лошата страна на едно учение имат отношение до вас, защото, ако ти страдаш, страдаш за себе си или ако се радваш, пак за себе си. Никой не може да влезе в твоята радост или в твоето страдание. Следователно в това отношение всеки си носи кръст. Мнозина искате някой да ви вземе страданието и затова го разказвате на един, на друг, на трети и т.н. и казвате, че хората не ви разбират. Да допуснем, че кракът ви е изкълчен и отидете при някоя ваша съседка да ви го намести, но тя, като не разбира това изкуство, върти го, върти го и с това ви причинява по-голяма болка. Отидете при втора ваша съседка, но и тя не може да ви го намести и болката ви се усилва. Кой е виноват за това – вие или тази жена, която не разбира от това изкуство. Вие сте виновати, защото давате крака си на човек, който не разбира от тази работа. Трябва да се предадете в ръцете на опитен човек. В Писанието се казва: „Изповядайте греховете си един на друг.“ Сега има друг надпис: „Крийте греховете си един от друг.“ Ако вие изповядате греховете си един на друг, тъй както давате крака си на вашите съседки, които не разбират, те ще въртят и нищо няма да излезе. Затова изповядайте болките си на този, който разбира.

Христовото Учение възстановява Божествената хармония или изгубените добродетели у човешката гуша. Най-първо то трябва да ви направи чисти по сърдце. Ще кажеме: „Може ли човек в този свят да живее и сърдцето му да е чисто?“ Може. Когато човек стои във водата, всякога може да бъде чист. Второто нещо, което може да направи Христовото Учение, то е гушата ви да бъде девствена. В какво се заключава тази девственост? Земеделецът нарича девствена почва тази, която е богата със сокове, а бедната от сокове почва не е девствена. Следователно ако вашата гуша може да роди нещо добро, възвишено, тя е девствена. Ако не може да ражда такива неща, тя не е девствена.

Йоан казва: „Да пребъдваме в това учение.“ Пребъждането е както когато човек пребъдва в чист въздух, живее в него и го гуша. Когато влезем в Христовото Учение, когато то се всели в душите ни, то непременно ще произведе у нас едно олекване, ще почувствуваме една чистота. Тъй че, очистването ще дойде от самото Учение. Съвременните напреднали физици си имат големи дискове, с които се чистят. Когато някой от тях прави опити и не може лесно да се очисти, той влиза вътре в този диск, пуца електричеството и в пет минути е очистен. В Христовото Учение е този Божествен ток и като го пуснете в гушата си, той ще произведе тази чистота. Казва се: „Всеки, който пребъдва ...“ Ако мнозина от вас не могат да успяват и да прогресират, подразбира се, че те престъпват в нещо, но не като малките деца. Когато ние престъпваме някоя Божествена заповед, веднага изгубваме равновесието си и спокойствието си. За да може да живее човек в този свят спокойно, трябва да има това учение, защото то е храна за гушата. Както всеки ден трябва да взимаме храна и да я превръщаме в сила, така и Христовото Учение трябва да се превръща в постоянна сила. Забелязвам, че много от вас, вместо да стават тихи, кротки, стават нервни, докачливи, но това е болезнено състояние.

Друга грешка има у вас – мислите, че много знаете и затова всяка една на общо основание осъжда другите. Много от вас чакате да ви дойде от някъде сила, някакво откровение, за да покажете на света, че Господ е с вас. Че Господ от хиляди години е вътре във вашите души, затова няма какво да показвате, че Господ е с вас. За света е потребно слънце, каквото е нашето, за да им дава храна. Вие мислите, че като запалите една свещ, ще просветите света. Не, други ще запалят по-голяма свещ и вашата ще остане на загнен план. Трябва да прилагате Христовото Учение за благомото на вашите души.

Като ви казвам някоя истина, гледам ви, обръщате погледа си към други и мислите, че за него се отнасят тези думи. Аз никого не изключвам, а говоря за всички. Злото си е пак зло, та ако ще някой да се облече и в златни грехи, ако त्याлото му е прокажено, той не може да бъде обичан. Душата е, която дава тон на त्याлото. Когато душата ви е чиста, когато в нея е Христовото Учение, त्याлото ви ще бъде здраво и всички неща лесно ще понасяте, и най-големите страдания ще понасяте с най-голяма радост. Не забравяйте, че земният живот не е живот на удоволствия.

Наблюдавайте, как малките деца ловят риби на реката. Те вземат една малка въдица и поставят на края едно малко червейче и я хвърлят във водата, а рибата погълне червейчето и се закача на въдицата. Често и вие поглъщате въдицата и дяволът ви изважда навън. Като глътнете въдицата, вие мислите, че вървите по пътя. Първото нещо, което ви предстои, е да прережете въжето, а после да викате лекар, който да извади въдицата от гърлото ви. Аз виждам у вас много такива въдици, които са останали от миналото ви. Колко куршуми има останали у войниците. Лекарите казват, че те полека-лека ще излезат, но развалили се времето и болките се явяват. Христовото Учение е учение на Божествената и вечна Любов. Следователно, ако човек може да ви обича десет пъти на ден и да ви намрази десет пъти на ден, не вярвайте на това учение и не прие-

майте такъв човек в къщи. Любовта е, която носи вечния Живот. Имате ли този Живот в себе си, ще разберете Божествените тайни.

Искам да положите тези два принципа в живота си, защото те работят еднакво: „който престъпва“ и „който не държи“. Жена, която не знае да тъче, не я туряйте във вашия стан – ще развали платното. Слугиня, която не знае да готви, не ѝ давайте да готви. Човек, който не се учил, не го приемайте учител на децата си. Не приемайте прокажените хора, защото тази проказа ще се яви във вашите души. В Небето нищо нечисто не трябва да влиза, а Небето е вашата душа. Сега у вас владее този принцип: да сте като ленивите ученици и да искате учителят ви да бъде снизходителен. Това не може да бъде. Например, архитект свършил науките си, но учителят му бил винаги снизходителен към него и какво излиза от това? Дойде този архитект и му възложили да ви направи един план. Този план ще бъде като на онзи архитект, който преди десет години гради едно здание във Варна, в което наскоро се събори една стена. Какво щеше да стане с чиновниците, ако бяха влезли вътре? Следователно всеки човек, който е свършил със снизхождение, ще съгради едно лъжливо учение и мислите, и желанията ви ще бъдат затрупани.

Не искам да кажа, че вие не сте на пътя, че сега търсите истината, защото ученикът, когато решава една задача, знае дали е права или не. Много пъти задачите имат отговор, който по някого бива проверен. Този ученик, който не разбира работата си, иска отговорът му да бъде точно според книгата, но способният ученик казва: „Отговорът на тази задача в книгата не е верен.“ Следователно вие трябва да поправите отговорите по книгите и да смятате по всичките правила на математиката. Този процес, през който ще минете, ще бъде за вас полезен.

Христовото Учение е живо и апостол Павел казва: „Христос е дошъл в плът.“ Как си представлявате Христа? Апостол Павел казва: „Не познаваме Христа, тъй както е

бил.” Тогава как Го познаваме? Значи има начини, чрез които Христос може да се познае, да се почувствува. Когато казваме, че Христос можем да Го познаем, аз разбирам, че светлината можем да я познаем само с окото си, но не и с пипането, нито с мириса, нито с ухото си. Как познаваме Мъдростта? Чрез ухото си. Тъй че, слушането е мисъл. Как ще познаем Любовта? Чрез езика. Вкуси я и ще познаеш Любовта. Езикът съдържа в себе си два елемента: той внася най-голямото благо в света, от него излиза разумната реч. Сладките и хубавите гуми са плодове на Любовта. Следователно, ако сте разбрали Любовта, вашите гуши² ще бъдат плодове. В Любовта всяка изказана дума е мощна. Някой път гумите ви са слаби. Защо? Защото нямате Любов вътре в себе си. Някой път казвате: „Да се любим!” Същото е и когато казваме, че трябва да ядем и говорим за кокошки, за агнета, а няма нищо сложено. Това са празни гуми. Да предположим, че на маса съм ви сложил нарисувани или от гипс направени кокошки, пуйки, заляни с хубав сос. Ще ви ползват ли те? Това учение ли е? Не е учение. И вие, които ме слушате, сте вървели и вървите по този път.

Казвате: „Да се обичаме!” Досега не съм забелязал между вас Любов. От толкова години работя с вас и от вашата любов не съм могъл да направя едно въже, да извадя някого. А Господ казва: „Привлякох ви с нишките на Любовта си.” Това, което наричаме „теготене”³, то е много тънка нишка. Цялата Земя се държи на такава една нишка, всяка гуша се държи на такава една нишка. Ако тази нишка се къса, вие ще паднете далеч от Бога. Държите ли се за Бога, вие ще сте свързани за тази нишка и ще сте в един център, около който ще може да се движите. Това подразбира учението на Божествената Любов. Може да проверя колко от вас имат тази Любов.

Някои казват: „Аз съм крайно обиден!” Защо? “Защото не ме приеха добре.” Питам ви: Вие приехте ли вътре в

² гуми – (бел.кор.)

³ теготене – привличане, гравитация

себе си Бога Христа, както трябва? Това не е упрек, а въпрос за човешкото развитие. Защото храната, която приемаме, влиза в нас, за да създаде нашето ново тяло и тя трябва да е непрестанна и непрерывна. Божествената Любов е също непрерывна и пресъхне ли тя и реката пресъхва. Божествената Любов никога не пресъхва, а човешката пресъхва на всеки шест месеца. Пресъхне ли тази любов, пресъхва и коритото, но понякога има големи наводнения и водата се разбърква. Когато вашата душа се размъти, вашият дух-ръководител ви показва, че се намирате в човешката любов, а не в Божествената. Ако не обичаш никого, това показва, че дяволът живее у вас. И дяволът си има любов. Когато у вас любовта се смени с омраза, това [е] имитация на любовта и такава любов се нарича любов на смъртта, за която гнес всички умираат.

Ще ви приведа един пример от такава любов. Във Варна един млад господин, богат бакалин, намислил да се жени. Намира една мома, която харесва, и се оженва за нея. Наскоро след оженването си заболява много сериозно. От що? От жена си. Заминава за Европа да се лекува и едва след четири-пет години успява да си спаси кожата. Затова всяко учение, с което се свържете, ако произведе у вас такова състояние, трябва да го отхвърлите. Поставете Христа или видимия Бог вътре в себе си и си кажете: „В Божията Любов няма промяна.“ Мислите ли така, няма да кажете, че сте грешни, защото няма съществуване, което, като влезе в Божествената любов, да получи отказ.

Вие може да влезете в Божествената Любов, да се радвате, без да я познавате. Като влезете в Божествената Любов, вие ще плавате и всеки, който не знае да плава, ще се удави. Някои казват: „Аз като влеза в Божествена[та] Любов, ще изпия само половин килограм вода, за да не се удавя.“ Да, но там има милиони, милиони килограми вода. Затова всеки ще се държи за Божествената любов, за да може да плува в нея. Що е плуване? Като ходите по земята, вие казвате: „Ние искаме да сме в съприкосновение с Бога.“

Но какво излиза? Влачите се. Когато сте във водата, ще се покриете в нея. Такъв е законът на плаването. Същият закон е и в Божествената Любов – в нея ще останете на повърхнината. Когато някой е ударен от гръмотевица, поставят го с лице на земята, за да изсмучи земята електричеството, което е влязло в него. Така и вие, като се поразите от злоба, скоро падайте на лицето си. Това значи да потънеш в тази Божествена Любов, за да може тя да се просмукне, докосне до материята и да проникне вътре у вас.

Йоан казва: „Отец и Син.“ Отец е от Когото сме излезли, а Синът е видимата Любов. Тази Любов, за която ви говоря, не е нещо временно, не едно приятно настроение, а една постоянна топлина. Това може да го проверите. Ако след половин час у вас настане промяна, това е човешка любов. Някой път лицето ви е светло и казвате: „Близко до Христа съм.“ На другия ден обаче – друго настроение. Това са фази на човешката любов, която от една страна е топла, а от друга – студена. Щом влезете в животинската любов, там ще усетите жажда за отмъщение. Следователно любовта на дявола се заключава в това, че той се радва на отмъщенията. Божествената любов хармонира двете състояния – на животинската и човешката любов, изважда соковете им и ги привежда в съгласие.

Това учение е необходимо за вашия личен живот. Вие вярвате в Христа, ходите на църква, палите свещи, срещате се с този – онзи и все Христа търсите. Казвате си: „Като умрем, ние ще видим Христа.“ Че вие може и сега да умрете и пак да продължавате да живеете. Смърт е да умрем за злобата, а не да се освободим от физическото си тяло. Някои казват: „Смъртта е затвор.“ Не, затвор са нашите недостатъци. Ако сте много борчлия, продават къщата ви и пак ви държат отговорни, задържат част от заплатата ви. Тъй че, и да излезете от тялото си, кредиторите ще ви хванат във втората и третата, докато се изплатите. Какво трябва да правите? Единственото спа-

сенце е Христовото учение – да влезете в Божествената Любов и всички, които любят Бога ще ви помогнат.

Във всяко училище се задават задачи, а такива задачи и Господ задава във всеки дом. Задачи могат да бъдат вашите мъже и жени, вашите деца, вашите приятели и т.н. Често и аз решавам задачи, а такива сте вие за мене. Много пъти се замислям защо се карате помежду си. С това каране вие разваляте това, което аз гроя, късате цветята, които сая. Как ще ви посрещнат напредналите души, като отидете при тях на Небето? Представете си, че се намирате при ученици, които знаят да свирят, а вие нищо не знаете. Как ще ви посрещнат такива ученици? Ще ви посрещнат като слушатели, а ако знаете да свирите, ще ви приемат между тях. Същият принцип е и в Християнския живот.

Някои искат аз да ги направя свършени, аз да им дам наготово знания, да ги направя разумни. Не, такова учение няма. Учението, което проповядвам, е Учение на Любов, на постоянство, на самоотричане и т.н. Ще учите сами всички предмети, ще учите българска литература и гр. Казвате: „Българските писатели са глупави.“ Ако ви обясня какво е писал Пенчо Славейков, например, ще видите, че той стои много по-високо от вас, но ако би дошъл тук, щяхте да го оставите вънка. Вие не четете и мислите, че като вземете една моя беседа и я прочете, запомните някоя мисъл от нея и често я повтаряте. Не, това не е ваше, това е възпроизвеждане на грамофон. Вие трябва да пеете и да свирите, т.е. това, което ви давам, трябва да влезе в мозъците ви, да се превърне на мисъл и чувства, за да влезе в Божествения свят и да даде плод. Това е Учението, което Христос е проповядвал. Той и сега помага в това училище. Някой път се борите, имате страдания, но изведнъж ви гойде светла мисъл и вие си разрешавате въпроса. Това показва, че ви се помага.

Преди няколко дни гойде при мене един господин, който ми каза: „Един господин ме обиди, но понеже тръгнах в пътя, не исках да му отвърна по същия начин. Започнах да

търся да му кажа две такива думи, които отвън да са гладки, а да са тъй съдържателни, че никога да не ме забравя и реших нищо да не му казвам, да не му давам горчиви хапове.” Всички вие давате такива хапове в софийското общество, но бих желал този господин да ви служи за пример. Христовото учение по този начин трябва да се прилага. Обичта се състои в това да понасяме обидите. Две обиди не правят една добродетел. Когато Господ ни прощава, Той иска сами да признаем, че сме го обидили. Но когато дойдем до положение да съзнаем това и започнем да плачем и скърбим, Бог ни изпраща ангели да ни помогнат.

Понеже иде възкресение Христово, то откажете се от тези две думи, които отвън са гладки, а отвътре не носят мир, а вложете в себе думите: „Отец и Син”. Искате да направите нещо лошо, то кажи си: „Какво ще каже Тамко, Който е горе, като ме види в този вид?” Или: „Какво ще каже по-големият ми брат – Синът?” Веднага лошото желание ще се парализира и ще дойде обратното действие. Този е начина, по който можем да се обновим.

Сега в света идат големи изпитания, които го пречистват. Ще кажете: „Какво мисли Господ за нас? Какво мисли Христос?” След като знаем какво мисли Господ, ще научим какво мисли Христос за нас. Защото ако не разбираме какво мисли Господ за нас, няма да разберем какво мислят и другите хора. Любовта само тогава ще влезе между нас, когато сме гладували три-четири дни. Върнете се уморен, убит и аз започвам да ви проповядвам, че Господ е Любов. Какво ще разберете от тази Любов, щом сте гладни? Като ви измия, нахраня, вие ще почувствувате Любовта. Това е Христовото учение.

Обиди ви някой, представя ви се случай да отидете при Господа и да кажете: „Моля ти се Боже, превърни това докачение, тази обида, в любов.” Някой път почувствувайте мир в душата си при нанесена обида и казвайте: „Мене ме обидиха, но аз простих.” Неочаквано, обаче, след една или две години тази обида отново я почувствувате.

Ако три години след обидата не се разтревожите, значи треската е минала. Щом дойде Божественото учение, бъдете уверени, че обидата в света няма да има. Ето защо старите християни са били радостни, когато са ги гонили, преследвали. Този човек, който ходи в Божествената Любов, счита хулите като венец. Пазете се да не огорчавате вашия Баща, а не мислете какво аз мисля за вас, но какво Бог мисли за вас. Ще ви кажа какво Господ мисли за вас. Той казва, че вашите прозорци са затворени, светлината не е достатъчна и макар, че толкова храна ви праща, вие сте гладни и болни.

Сега гледайте да се научите да пристъпвате като малките деца, а да не престъпвате Христовото учение. Имате ли някой труден въпрос, повикайте вашия Баща и кажете: „Татко, понеже Ти изпрати Христа на Земята, то нека бъдат Твоите думи тъй, както си ги казал!“ Девизът, който трябва да турите, да бъде: „Ние ще изпълним Твоята воля тъй, както искаш!“ Ще кажете: „Не се обещаваме, защото мъчно е да се изпълни волята Божия.“ Веднъж имате такова съмнение, то е от лукаваго. Трябва да се изпълнява волята Божия, заради Господа, а не заради света. Какво иска Господ? – Да изпълниш това, което си обещал. Това иска и Христос. Христос, Който е светът, Той е в плът, която не умира. Това, което умира, то е човешко.

Вие може да разберете вашите приятели по два начина: приятел, който само ви хвали или показва само погрешките ви, той не ви е истински приятел. Онзи, който ви показва погрешките ви и ви хвали, той е истинския ви приятел. Последният, като види, че имате едно леке, взема четката и ви изчиства, а вие му благодарите. С тази четка той ви показва погрешките. Вие с четката изчиствате само праха. Ако четката употребявате на лицето си, не е на мястото си тя. Вие имате такива четки за пугрене на лицето. Не съм против пугрите, както не съм и против да измазвате и къщите си, но рекох, никога да не прекарвате четката по лицето си грубо, макар пуграта да е екстра. По-

хубава пугра от Христовото учение няма, по-добра четка от това учение не съм срещал. Затова ви го препоръчвам. Следователно, като турите Христовата пугра и Христовата четка, ще имате съвсем друг изглед. Тъй като живеете, Христовото учение ще ви доведе в съгласие с природата, ще може да почерпите нейната енергия. Всяка сутрин, като произнасяте „Отец и Син“, ще придобиете голяма енергия. Излезете ли със съмнение, вие едва ще успеете да посрещнете разноските си. Тъй че, ако разбираме тези две думи, ще влезем в цялата природа и ще сме в хармония с нея.

Явява се въпрос: кое започва по-рано – учението или раждането? Раждането. Следователно, ако някой не се роди от дух Божий, на какво ще се учи? Някой казва: „Аз не мога да разбера това нещо, нямам подтик.“ Как ще го разбереш, ти трябва да се родиш, Божественото трябва да дойде вътре в тебе и тогава ще започнеш да разбираш елементарните неща. Най-елементарното е да може да измените своето състояние. Ако в пет, десет или петнадесет минути може да измените своето състояние, след като ви е някой наскърбил, вие имате тази наука в себе си. Например, някое куче ви ухапало. Изкуството е да турите на раната такъв лек, щото да не остане никакъв белег. Христовото учение носи лек за всички недъзи.

Сега за часовете. Някой казва: „Дали точно в пет часа да стана?“ Когато усетите едно голямо желание да се молите, то е пет часа, т.е. вашия ум. Когато усетите голяма скръб, то е четири часа. Когато сте забъркали всичките си работи, то е шест часа. Когато ви сполетят големи нещастия, то е седем часа. „Кога да го направя“, пита някой. Когато усетиш побуждение. Някой казва: „Това побуждение ще дойде друг път.“ Не, пропуснеш ли го, няма да дойде. Някой път Духът ти казва: „Стани да се помолиш!“ Казваш: „Няма пет часа.“ Не, стани защото Духът ти казва, че е пет часа. Следователно, като извадите от вашето време два часа, остават пет часа. Ще каже-

те: „То е много рано.” Защо? Защото сте легнали късно. Лягайте си рано с птичките. Казвате: „Не мога да излизам рано сутрин, защото не съм си уредил работата.” И без да си уредил работата си, излез. Ако стане някакво земетресение, а ти си правиш тоалета, ще чакаш ли да си го направиш и тогава да избягаш? Когато Господ ви призове, не трябва да довършвате тоалета си, той и на друго място ще се довърши.

Днес всички наши тоалети ще се развалят и то главно отвън, а отвътре ще дойде онзи, истинският тоалет, който ще прилегне добре за душата ви. Господ казва: „Ще ви дам нови грехи.” Тези нови грехи ще бъдат хигиенични, топли, приятни и ще бъдете доволни и способни за всяка работа. Тази греха в окултизма се нарича магнетична греха. Днес всички болести не са нищо друго освен продирани на тази Божествена греха. Ухото те боли, там се скъсала грехата. Кракът те боли, там се скъсала грехата и т.н. Тази греха няма да се кърпи, а ще се обърнете към Господа да изпрати майстори, които да я обновят, защото те знаят това изкуство.

Сега забелязвам у вас едно смущение. Не трябва да се смущавате, а да разглеждате обективно нещата. Решили сте една задача криво, ще започнете отново да я решавате. Ще кажете: „Аз грешки не правя.” Правят се, правят се грешки, и учените хора ги правят. Като се върнеш да поправиш задачата, ще намериш какво си пропуснал. Целият ваш живот не е лош, но погрешки имате. Малките грешки са по-опасни от големите, защото не се виждат. Необходимо е у вас да се създаде хармония между темпераментите и съм решил да ви разделя на класове според темпераментите. Двама нервни хора, като събереш на едно място, не могат да се спогаждат, затова единият трябва да бъде по-студен, а другият – по-горещ, за да има преливане. Двама с шилести глави не могат да живеят, ще има между тях ритане, тъй както у конете. Всички, които се хаят, които се огумват, са с шилести глави. Затова като се срещнете, питайте се:

„Твоята глава шилеста ли е?“ – Да. Тогава друг потърсете. Човек, който не е милостив, главата му е като покрив. В бъдеще възпитанието в училищата трябва да бъде с оглед на френологията.

Сега, като ви говоря, вие се ритате, защото не сте добре наредени, теченията ви не са еднакви. Трябва да сте на разстояние един метър един от друг, а сега по необходимост стоите като в затвор и си казвате: „Ела зло, че без тебе по-зло.“ Някой, като се ръкува с вас, и ви стисне ръката, вие се сърдите, но ако го обичате, не му се сърдите. Това показва, че вашите мисли са различни. Не съм против ръкуването, но и многото ръкуване е вредно. Но ако кажете да не се ръкувате, това е още по-лошо. Бедният човек трябва да има при кого да работи, за да разбогатее. Някой казва, че е глупав, но той не говори истината, защото ако това някой друг му го каже, той ще се разсърди. Нямаме право да казвате, че Господ ви е направил глупави. Господ всички ни е направил умни, но после, като сме се учили при дявола, станали сме глупави. Бих желал да подражавате на доброто. Някои от вас имат много добри черти, но не тези, които са изкуствени, но тези, които са ви дадени от Бога. Някои идат с големи кокове, с по-бели лица, но всичко това е изкуствено, а то се взима. Изкуственото е потребно, но не е съществено. Следователно добродетелите не могат да бъдат изкуствени, затова виждайте във всяка сестра само хубавото. Христовият закон е следния: Никога не мислете, че вашата сестра е лицемерна или лоша.

Обърнете се към минералното царство, вземете един кристал и го разгледайте. Идете после в растителното царство и разгледайте едно житно зърно, минете след това към животинското царство и като дойдете до човека, ще видите, че той има такива добродетели, каквито няма ни у минералите, ни у животните, ни у растенията. Това показва, че у човека Господ живее. Тази е причината, по която мнозина от вас се спъват. Мислите ли, че една или друга от вас е още зелена, вие не ще можете да се разви-

вате. Ако внесете една погрешка в себе си, вие си препятствувате тъй, както една малка прашичка, влязла в окото ви. Сега, ако изкарам някой от вас да поговори пет-шест минути, вие не ще можете да я търпите. Ще кажем: „Само тя ли има опитности, и ние имаме такива.” Имайте предвид, че няма двама души, които да имат еднакви опитности. Някои преувеличават нещо в своите опитности. Например някоя видяла един старец с бели грехи, с бял калпак и казва: „Аз видях Господа!” Този старец каза ли ти, че е Господ? „Не ми каза, но предполагам, че е Той.” Ти видиш някой момък и го харесваш, и казваш: „Той е за мене!” Момъкът обаче мине и замине и не дохожда. Това значи, да разбираме истината, която ни се проповядва, да се научим да говорим истината, без да прекаляваме. Някой, за да покаже, че е много скромен, си преписва грехове, които няма, а друг отрича грехове, които има. И двата метода са погрешни. В Христовото Учение всичко трябва да бъде точно предадено. Колкото по-близо си до същността до предмета, толкова по-близо си до това Учение.

Говоря ви за начините, по които да изправите вашите сърца, умове и души. Говоря ви, че като служаци не изпълнявате на време службите си. Закъснявате малко, а после давате лъжливи извинения. Говорете истината тъй, както си е. Само така Господ ще ви научи на всичко и другите хора ще ви съдействуват в мислите и желанията ви. Всяка книга, която прочетете, ще има смисъл за вас. Някой казва: „Да четем само Библията.” Добре, да кажем, че ти си проучил Библията и ти се иска друга книга – прочети я и не мисли, че тя е от дявола. Всяка книга, от която може да почерпите поука, прочитайте я. Това значи да пребъдваме в Божествената Любов, която е вечна и която носи всички блага. Тя носи сокове и за носа, и за устата, и за очите, и за сърцето. Ако имате тези сокове, ще бъдете безсмъртни. Безсмъртието е потребно, за да намерим вечно щастие. Може и на Земята да бъдем щастливи. Вие мислите, че сте нещастни. Защо? Защото Господ не ви обича. Кажете ли

така, това са кармичните ви грехове, затова излезте от вашите зимници и турете в сърцето си думите: „Отец и Син”.

За идейния човек трябва борба, но християните сме малодушни хора. Сега, ако ви погонят малко, ще кажете: „дали това учение е право или не?” Че кое учение е вярно? Ще кажете: „дали тази храна е реална или не?” И да ядете от тази храна, и да не ядете, пак ще умрете. С тази само разлика, че който е ял повече, ще има повече опитност и знания. Важно е да не мислите зло един другиму. Това искам от вас. Вашите лоши мисли много ме засягат, не ме карайте да повръщам, защото ще опръскам всички ви.

Като говоря за Христовото учение и като казвам, че то ще ви спаси, аз имам предвид всички ваши мъчнотии и не искам да станете светии. На една давам най-простата задача: да събере едно и две. На друга – три и четири. Като съберете едно и две, ще получите три. Числото три показва, че вие като единица ще умрете, а ще останат на ваш гръб да живеят децата ви. Майката умира, а децата се подмладяват, т.е. соковете на числото три ще влезат във вашите деца. Казвате: „Тогава ще умрем.” Да, втори път като се върнете, децата ще умрат, а вие ще живеете. Смъртта подразбира самопожертвуване. Всички трябва да гледате един на друг тъй, както майките на децата си. Христовото учение е да се не цапате.

Друго нещо ще ви препоръчам. Когато някоя ваша сестра се намира в скръб, в тревога, нека пет-шест до дванадесет сестри отидат в къщи и се помолят за оправяне на работата. Ако някой е болен, ще се съберете у него на молитва, макар и да сте скарани някои от вас. Ще кажете: „Господи, ние сме решили да работим тъй, както ти искаш, затова сме се събрали да ни научиш как да живеем.” Така искам да посрещнете Великден. Имайте широки сърца, не бъдете тесногръди. Границите на Божествената Любов са безпределни. Когато кажете за някого, че той е лош, той е вратата, през която ще мине злото, през него ще минат

всички нечистотии. Когато видите, че вашият мъж е неразположен, да знаете, че той изхвърля сметта навън. На другия ден, когато вие изхвърляте сметта на вън, мъжът ви трябва да благодари на Бога. Днес вие сте доволни, когато не изхвърляте сметта и вашите ръце са чисти, но дъното, къщите ви са нечисти. Аз ви говоря днес, за да умре всяка злоба, всяко зло, всяко съмнение. Приложете тези практически правила и не разправайте за резултатите, а само уякчавайте, докато видите плодовете. А сегашните християни само реклами дават.

Сега ще размишлявате върху девети и десети стих от тази глава и върху думите: „Отец и Син”.

*Беседа, държана на 17 април 1919 година
(Велик четвъртък)*

ПРИЗОВАХА ИСУСА

*„А призоваха Исуса
и учениците негови на сватба.“¹*

Няма съмнение, че на Земята най-приятните, най-тържествените неща са обредите на сватбата, както и самата сватба. Аз искам да поразясна малко вътрешния принцип, вътрешното значение на сватбата, защото във вашия ум тя има съвсем друго значение. Според вас сватбата означава събиране, оженване на двама души, мъж и жена, като предварително ги сгодяват с участието на свещеник, който изпълнява няколко молитви, след това надошлите гости ядат и пият. Тези веселби се продължават един-два дни, след което време гостите се разотиват, а остават младоженците сами. Това е външната страна на сватбата, което и вие най-добре разбирате.

Обаче, под думата „сватба“ в дълбок смисъл се разбира започване на нов живот. Тази дума произлиза от старосанскритски език, от корен, който означава: „това, което става и се проявява като съзнателен живот“. Сватбата е процес, който изважда човека от едно състояние и го води в друго, т.е. излизане от един живот и влизане в друг, при което се напушат старите идеи и се заживява с нови.

Забележете, че на тази сватба биде поканен Исус и Неговите ученици, тъй че, на тази сватба присъствува един от Великите Учители. Тази сватба стана принцип, който за в бъдеще да разрешава какви и как трябва да стават

¹ Ев. Йоана. 2 гл. 2 ст.

сватбите. За в бъдеще на всяка сватба трябва да присъства Исус със своите ученици, но не Исус като човек, а Негово учение. Няма да се спирам да обяснявам в какво се състои Христовото учение, защото то може да се изрази на кратко в двата велики закона: „Обичай Господа Бога твоего с всичката си душа, сърдце, ум и воля и ближния си, както самото себе си.” Няма да обяснявам какво нещо е Любовта.

Ще резюмирам накратко това, което съм ви говорил в четвъртъчните беседи. Имайте предвид две неща: когато слушаш някой да ви говори, трябва да обърнете ухото си в такава посока, че да схващате думите, а не само да ги чувате. Умът ви трябва да бъде поставен в такава посока, че не само да разбирате думите, а да долавяте смисъла им, защото всяка една дума съдържа в себе си известна сила. Затова и Христос казва, че всяка Божествена сила е начало на нов живот, т.е. новият живот започва с Божествените думи, а не само със слово.

Преди да отида нататък, ще ви обясня по колко начина си служи съвременната медицина. Тя си служи главно с два метода: алеопатически и хомеопатически. Първият метод препоръчва силни дози от лекарствата и да бъдат те по възможност по-горчиви; вторият метод поддържа щото лекарствата да са по възможност сладки, а ако това за даден случай е невъзможно, то препоръчват хапчето да се обвива поне външно с една тънка корица от нещо сладко. Съвременният свят е алеопатичен, но хората днес са толкова хитри, че всички неща в живота ги покриват с една сладка корица. Божественият начин на лекуване е обратен: хапчетата отвън са горчиви, а отвътре – сладки. И тъй лекуванията в живота стават по два начина: някой път даден човек го лекуват с горчиви думи, а някога със сладки думи. Аз взимам нещата от обществения живот и от природата.

На някои хора, обаче, нито горчивите, нито сладките хапчета помагат, а то е защото не са разбрани условията,

при които биха помогнали. Не забравяйте, че в света нещата са строго математически определени. Както има определено време за сеене, тъй има определено време за лекуване. Това е Божествен принцип, Божествен закон, който е верен и по отношение на тези, които искат да изучават Христовото Учение с цел да подобрят живота си, защото то е Учение на Живота. Ученикът ходи на училище, за да придобие знания, които ще трябва след излизане от училището да ги приложи. На същото основание и аз желая да приложите Христовото Учение в живота си. Вие може да имате много желаня, било те за придобиване на знания или на богатства. Това ще бъде за в бъдеще, но важно е в дадения момент, колко разумно може да използвате Христовото Учение.

В прочетеня стих се казва, че на сватбата били призвани Исус и учениците Му. Това показва, че младоженците съзнали, какво² ако на сватбата не поканят Исуса, нещо важно ще липсва. Така постъпвайте и вие: при началото на всяка работа призовавайте Христа. Ще си кажете: „Друг някой не можем ли да призовем?“ Може, но той трябва да съдържа в себе си двата принципа – Любов към Бога и към ближния си. Любовта към Бога и към ближния е едно разширение, а не едно обикновено чувство. Да любиш Бога и ближния си, то значи да им дадеш една от своите стаи. Ще кажеш: „Ами аз къде ще живея?“ Ти ще живееш във волята си, Бог – в сърцето ти, а ближният – в ума ти. Ти не може да обичаш ближния си, докато не започнеш да мислиш за него, затова ще го държиш в ума си, а Бога ще държиш в сърцето си. Тези двама души ще ти бъдат гости, а ти ще работиш за тях, т.е. те ще те учат, а ти ще им бъдеш ученик. Бог, Който е в сърцето ти, е Исус, ближните ти са Неговите ученици, а ти ще бъдеш един от сватбарите.

Като знаете това, ще може да мислите правилно с ума си. При изучаване творенията на някой велик поет или писател, при слушане на някакво музикално произведение,

² какво - че

при разглеждане картината на някой бележит художник вашият ум трябва да схваща тези неща, защото те са вашите ученици [учители], вашите близки и от тях ще се учите, а Божественият принцип ще бъде в сърцето ви.

Сватбата е начало на един нов живот. Момъкът и момата излизат от дома на баща си и заживяват един нов, самостоятелен живот. Тази аналогия може да я приложите навсякъде в живота. Учениците и учителите дохождат на училището и започват един нов живот. Това се отнася до добрите учители.

На сватбите има обикновено три вида гости: едни са прости зрители, вторите са [по]канени гости, а третите са близките на младоженците. Простите зрители в църквата ги наричат оглашени, поканените – веруюци, а близките на младоженците – ученици. По същия начин на няколко категории и вие трябва да нареждате вашите мисли. Трябва да определяте мястото на всяка ваша мисъл. В света има три вида мисли: едни, които произтичат от Бога – Божествени мисли и втори, които произтичат от нашите близки и трети, които произтичат от самите нас. Едни мисли идат от света, други – от ангелите, а трети – от Божествения свят. Ето защо трябва да се научите да различавате кои мисли от къде идат, за да не грешите в своите действия. Никой от вас не е свободен от окръжаващата среда и затова вие ще възприемате нейните мисли. Когато правите сравнения между трите вида мисли, ще видите коя мисъл каква е, ще може да се борите с тях и по този начин ще се развивате правилно.

Друго нещо важно е това, че сватбата е място за работа. Когато започнете една работа, трябва да сте на сватба. Вн от сватбата всяко започнато дело е труд или мъчение. Всички сватбари са весели. Когато искате да работите в този свят, трябва да си представлявате, че сте на една Божествена сватба или в епохата на един нов Живот. Само в това се състои спасяването на една душа. По същия закон се създава една култура религия или какво и

да е друго. Но главното нещо, от което трябва да се пазите, когато сте на сватба, то е да не дадете ход на вашата алчност.

Един ангел бил изпратен от Бога на една сватба като представител, но той много харесал царската гъщеря, която била невестата на тази сватба и пожелал да я вземе за себе си. Когато вие присъствувате на една сватба, не пожелавайте никога мястото на невестата, нито самата невеста, защото с това започват всички раздори и падания. Аз виждам между вас неуспехи, раздори несъгласия, защото искате да заместите царската гъщеря, невестата. Казват: „Ние искаме да сме на нейно място.“ Може, но в някоя далечна епоха, а засега сте сватбари. Да сте сватбари значи да работите.

Христос присъствуваше на тази сватба, за да благослови младоженците. Когато се решите да влезете в един нов Живот, т.е. да се жените, трябва да съедините вашия ум, който е момъка, със сърцето, което е момата. Ако искате вашата сватба да стане по всички Божествени правила, по всички Божествени съчетания, непременно Божественият принцип трябва да бъде у вас. Как мислите, сватба ли ще бъде това, когато булката, като влезе в къщата, прогони свекърва, сестри, братя и други близки на момъка? – Това ще бъде свада.

Това, което ви говоря, не е за мене, а за вас. Ако изпълнявате волята Божия, вие ще се подигнете и ще давате простор на душата си. Грешите или правите добро, това е за вас. Всеки се подига чрез своите действия. Спазвате ли този Божествен, принцип умът и сърцето ви да са в съчетание, вие ще имате в себе си Христа и учениците Му. Тогава, като прилагате Христовото Учение, ще разберете Божествения живот, който се изразява в Природата, ще знаете как да възпитавате вашите домашни. Защото синовете и гъщерите ви, които трябва да се родят, ще минат през тази сватба.

С това аз обяснявам защо се раждат добри синове и дъщери. Ако сватбата не [е] сватба, а свада, ще се родят синове и дъщери. Когато ви дойде някоя мисъл или желание, тя ще зависи напълно от вашия ум и сърдце. Каквото съотношение имат те, такава ще бъде и вашата мисъл. Ако умът е покварен и мисълта ще бъде такава. Ако сърдцето е покварено и желанието ще бъде покварено. Не мислете, че мислите и желанията се неща фантастични. Те си имат свой образ и тяло и си живеят самостоятелно. От тези именно ваши мисли и желания ще бъдат изтъкани ваши, за в бъдеще, вашият мозък, гробове, стомах и т.н. Някои питат: „Защо да мислим добре?“ За да може за в бъдеще да си изтъчете нова греха. Следователно ние приготвяме нова греха, в която за в бъдеще да облечем духовното си тяло.

И тъй, Христовото Учение не е учение на формите, да се придържаме в някоя църква или да вложим парите си в някоя банка, но то е учение на личната инициатива. Никой не може да мисли, да действа и да чувства за вас. Вие ще мислите, ще действувате, ще чувствувате за вас си. Ако мислите, действувате и чувствувате добре, ще имате Божието благословение. Когато съчетаете вашия живот с този Божествен принцип, вие ще можете да поправите много несподоби, които срещате. Трябва да намерим начин, по който да подигнем живота си и всеки търси такъв начин. Ако сте ябълчна семка, ще молите Бога да ви даде всички условия, за да прораствате най-напред и после да се развие. Ако сте в положение на една човешка душа, ще изисквате благоприятни условия за своето развитие. Това, което страда, което въздиша у нас, това е душата, която е затворена. Често ние искаме да премахнем страданията. Страданията не трябва да се премахнат, но да се превърнат в радост. Превръщания могат да стават навсякъде в Природата. Например възленът може при специални условия да се превърне в диамант, диамантът после може да се превърне в семка, в дърво, отново после пак във възлен.

Исус гојде на сватбата, за да покаже да младите как треба да живеат. Секу од вас се е женил, знае колко хубаво е времето до сватбата, какви мечти, какви фантазии на ума и мислата има. Секу, како се ожени, казва: „Всичката прелест е до годежа.“ Момќот и момата са идеални, но цом се ожена, всичко минава и затоа хората казват: „Не струва човек да се жени.“ Действително, не струва човек да се жени, защото това не е сватба, а свага. Според мене умът, който се жени за сърцето, трябва да е здрав, да не е заразен от никаква болест. Сърцето, което се жени за ума, трябва да е здраво, чисто. Ако това бъде така, то нашите мисли и желания по същия закон трябва да бъдат здрави и чисти. Зная, че вие, които ме слушате, имате неспокойни сърца и умове. Защо? Защото този първоначален закон е нарушен. Когато християнството проповядва, че трябва да се върнем към Бога, то значи да се върнем в рая, към онзи първоначален живот, който създава условия за един спокоен и разумен живот. За тези условия не се искат векове. В един момент може да станеш добър и в момент да станеш лош. Това, което казват, че се родил някой добър или лош, това не е вярно. Може да сме родени в доброто или злото, но в момента, когато действуваме, ние сме добри или лоши. Може да си много лош, но престанеш ли да вършиш зло, ти си добър и обратно.

Следователно Бог ни определя какви сме според момента, в който действуваме. Даденият момент определя какви сме били в миналото и какви ще бъдем за в бъдеще. Този момент, в който вършиш лошо, показва, че си бил такъв и в миналото, но той е отражение на миналото. Някой ще каже: „Аз за сега съм лош, но за в бъдеще ще стана добър.“ Не, още сега измени твоите действия! Ти трябва да престанеш да си лош, а това значи да предизвикаш доброто от своето минало. Този е първият принцип, който Христос е препоръчал на младоженците. Той им е казал да се обичат. Обичта не [е] нищо друго освен възприемане на доброто, посаждане и оживотворяване на доброто в нашия живот.

Аз ви говоря за сватбата, защото мнозина обещавам това, което не може да стане. Обещания за в бъдеще, това са празни приказки. В Божествената икономия няма какво да се предвижда. Бог е предвидил всичко добро за тези, които вършат добро. Тези, които не действуват добре, ги чакат злини. И едните и другите ще носят последствията на великия закон. Това е не защото Бог иска да ги наказва, но следствията са плод на самите наши действия и затова ние не може да ги избегнем. В самата наука, култура първо трябва да се създаде един морален живот, т.е. сърцето трябва да се приготви, за да може умът да възприема неговите желания и да ги произвежда като мисъл. Това е факт. Проверено е например в Америка, че ако жените на някои мъже са добри, те са се издигнали до положение на проповедници; мъже, на които жените са лоши, са паднали до много долно положение. Ако имате един даровит ум, но сърцето ако не му подхожда, то ще свали ума на нисък уровень. Ето защо Бог трябва да живее в сърцето ви, за да го измени. Не давайте никому другиму да обръща сърцето ви. Често говорим, че еди-кой си обърнал сърцето на жена си. В света само обръщания стават и от това днес страдат всички хора. Обръщането е движения на колело.

На тази сватба се дадоха общи принципи, по които човек може да се издигне и облагороди. Често някои стоят и плачат за свои минали погрешки, за това, че са били много грешни, че се отнасяли зле с майка си, а днес им дават добри условия за живот, за работа, но той се отказва и казва: „Аз съм грешил и пак ще греша.“ Ти си човек и може да измениш действията на закона, защото тези действия са подобни на движенията на колелата, които се движат механически и то само в две посоки – от дясно към ляво и от ляво към дясно. И нашият живот, тъй както е направен, може да се движи в същите две посоки. И в такъв случай, ако не се движиш в едната посока, ще се движиш в другата. Същото е и във водениците. Там има две колелета, от които едното се движи в една посока, а другото – в противоположна, но

резултатът е един и същ. Сега твоето колело се движи от дясно към ляво или в обратната посока и ти питаш: „Може ли да бъде добър?“ Питай воденичаря, той ще ти каже. Тези колелета може да се нагласят и по двата начина и да мачкат хората.

Когато отивате на една сватба трябва да формирате вашия език. Дълбока наука е да разбирате характера, нравите и обичаите на езика и неговите действия. Няма човек с по-силна воля от този, който може да обуздава езика си. Някой път искате да кажете нещо на някого, за да му покажете, че и вие разбирате работата. Но какво излиза от това? Не само че не оправяте работата, но още повече я забърквате. Знайте, че всички лоши думи се казват извън сватбите, защото там, гдето няма сватба, има свада. Щом замислиш нещо лошо, ще знаеш, че не си на сватба, при тебе не е Христос. Мислиш ли добре, ти си на сватбата заедно с Христа и учениците Му. Всеки ден ти можеш да присъствуваш на сватба заедно с Христа и учениците Му.

Аз взимам това като общ принцип, а не го разглеждам с онези догматични схващания, които има църквата. Аз говоря за енергията, която произтича в Живота. Земята постоянно се приближава към Слънцето, но тъй бавно, че едва след милиони години ще дойде при Слънцето и ще го види, какво е то. А днес всеки може да съдържа в себе си елементите на Слънцето – топлина и светлина. Може някой да те пита: „Ти виждал ли си Слънцето, знаеш ли го какво е?“ Не, но елементите му зная. Някой ще те пита: „Ти виждал ли си Христа и неговите ученици?“ Не, но две неща аз зная, два Божествени принципа, а именно – Божествената Любов и Мъдрост, които се вливат както в моя ум, така и в умовете на всички, по същия начин, както се възприема слънчевата светлина и топлина. Всяко добро желание и всяка добра мисъл е Христос и Неговите ученици. Нямаме ли добри мисли и желания, Христос не е с вас. Ако схващате принципно въпроса, Бог ще бъде за вас една разумна сила. Вие може да правите опити в това отношение. Един ден ще

постигнете способността не само да възприемате светлината, но със слуха си да чувате някаква песен от нея, а после да различавате и отделни гуми. Може да мислите, че това е една илюзия. Не, това е факт, защото има хора, които не само външно възприемат топлината и светлина, но чуват и техните песни, а разбират и техните гуми. Да бъдат ума и сърцето ви чисти, то значи да сте ясновидци. Като се очистите така, вие ще можете да разберете от кого ви е изпратена дадена мисъл, от кого ви е изпратено дадено желание. А днес ние чувствуваме една мисъл, без да разбираме вътрешния ѝ смисъл.

Като ви кажа например, че трябва да се обичате, вие разбирате вече по особен начин любовта. Да любите вие разбирате, като имате една приятелка, тя да принадлежи само на вас и в деня, когато тя се сближи с други някои, вие разваляте приятелството. Представете си, че сте запознати с моя пръст и разговаряте с него, казвате му, че го обичате. Подир малко дойде другият ми пръст, но вие започвате да се сърдите и казвате: „Какво право имаш да се разговаряш с първия ми пръст, когото аз обичам?“ Но това зависи от мене, а не от пръста.

Тези дни дохожда при мене една госпожа, която ме наведе на една хубава мисъл и която ми показва колко правилно схваща Христовото учение. Разказа ми, че мъжът ѝ вече не я обичал и я напуснал. Тя страдала много от това нещо, постоянно плакала, но една вечер ѝ се присънва един много жив сън. Сънува, че дохождат при нея някои хора и ѝ казват: „Жено, няма защо да плачеш, трябва да знаеш, че сърцето на мъжа ти не е твое и като тъй, ти нямаш право да искаш да го обръщаш. Представи си какво би било положението на твоя мъж, ако утре дойде друг някой и иска да обърне сърцето му към себе си, какво ще излезе от това сърце?“

Така и ние искаме, щото всички хора да имат като нашите сърца и се стараем да ги обърнем. Това е най-голямото зло. Нека всяко сърце си остане такова, каквото го е създал Господ. Всяко сърце поначало е добро, но става

такова, каквото направление му дава умът. Като се поуспихна някому, кажа му някоя блага дума, веднага и вие сте доволни от мене, намирате, че съм добър. Но понамръщя ли се малко, казвате, че съм си изменил характера. Тези неща в света са привидни, те са едно фокусничество. Някой път бащата се показва по-сериозен отколкото е в действителност. Не трябва да става по-сериозен, но да каже: „Синко, това, което вършиш, не е добро за тебе, то те води към погибел, защото не изпълняваш Божията воля.” Не казвайте, че еди-кой си е лош, защото такива бяха родителите му, прагедите му и така нататък. Учителят може да те обича, но като правиш грешки, той ще ти забелязва. Ученикът в такива случаи апелира към любовта: „Господин учителю, ние нали се обичаме?” Да обичаме се, но си направил грешки на няколко места и трябва да ги поправиш.

В правилното решение на тази задача почива животът на мнозина, неправилното ѝ решение компрометирва и мене. Преди два дни говорих нещо върху късането на цветята и им казах, че всяко откъсване на десет цветчета води след себе си смъртта на някой човек. Ако кажете някому десет лоши думи, къщата на някого ще изгори. Ако посеем някъде десет цветя, някой добър човек ще дойде на Земята. Правете наблюдение от този характер, за да видите, че това не е само приказки. Наблюдавайте плодните гървета в някой двор. Докато клоните на гърветата са зелени, хората на тази къща си живеят добре, но започнат ли да съхнат, то животът се разваля в тази къща, благодарение на лошите мисли, които взимат надмощие. След това някой от тази къща ще умре.

Един господин ми разказваше следния случай. Той имал в София голяма градина, която се наглеждала от един градинар. Един ден трябвало да се подрежат гървчетата, а едно от тях даже и да се отсече. Градинарят обаче много обичал това гървче и настоявал да не се отсича, но, по желанието на господаря, било отсечено. Не се минали и три месеца и градинарят умрял. Отсече ли се гървото, което

обичате, и вие ще отидете след него. И вие, които ме слушате сега, извадили сте ножове и фехтувате нагоре-надолу с тях, много учени сте, много неща знаете. Бих желал обаче тези хора да ни разказват не само как се преде, тъче, снове, ами сами да седнат в стана и да покажат на практика. Виждам съм такива учени какво правят, като влезат в стана. Започват да си сноват, да прегат, но не върви и хайде – режат. Започват да тъчат и пак не върви. Дойде втори, трети – все режат и не върви напред. Дойде майсторът и работата тръзва.

Христос дойде на сватбата, за да научи младоженците да тъчат, защото сватбата дава нови условия за живот. Когато искате да издигнете вашето настроение, представете си, че сте на сватба, защото на сватба има всякога ядене и пиене, а също и музика. Зъбите са инструментите, а езикът е пръчката, която удря на арфата и произвежда песента, която ви много разполага. Бих желал всички хора да свирят и пеят. Яденето се отнася и до духовния живот, защото като възприемеш една мисъл или желание, то се обръща на храна, която после влиза в твоята кръв, в живота ти и ти се проявяваш. Това показва, че сме разбрали Божествения живот.

За тази цел, стремете се вашият мозък да бъде винаги в нормално състояние. Ще питате: „Кое [е] нормалното състояние?“ Нормалното състояние се намира всякога между две крайности, т.е. то е по средата. Как ще намерите средата? Представете си, че ви дават една празна линия, за да намерите средата ѝ. Средата ѝ ще намерите, като от двата ѝ края опишете с помощта на един пергел дъги. От точката дотам се пресичат двете дъги, ще спуснете перпендикуляр към дадената линия и тази именно точка на правата линия, ще представлява средата ѝ. По същия начин вие може да постъпвате и с вашите мисли. Лошите мисли в света съществуват, за да калят вашата воля, тъй че ние може още в момента да неутрализираме тези мисли. След всяка радост, след всяка приятна мисъл иде неприятна.

Наблюдавайте колко време е траяла у вас всяка добра или лоша мисъл. Това е нова психология.

Трябва да проучаваш себе си, защото ако не знаеш как се проявяваш ти, то как ще знаеш външните неща? Всички неща в природата са отражение на Божествения живот, който е вътре у нас. Отражението показва един образ, който иде от вън. Този образ не си го създал ти, а е чужд. Дойде ли ти някоя радост, тя не твоя, ти не си я създал. Тя като мисъл пътува и се спира за малко време у теб. Добрите мисли пътуват и се спират на различни станции, гдето им е определено. Всяка станция си има свое име. Станциите сте вие. Мислите се спират за толкова време, колкото им е определено и доколкото стои трена. Понякога се спират за минута, две или повече, според важността на станцията. Има екскурзианти, които искат да се спират някъде повече и затова прекарват там по месец, два или повече. Както има добри мисли пътници, така има и лоши мисли, които излизат от някои немирни деца и по същия начин се спират по известно време на определени станции. Тъй че, нито добрите, нито лошите мисли са наши. Ако искате някоя добра мисъл да се загържи повече у вас, трябва да ѝ създадете за това условия.

Това учеше Христос младоженците, казваше им, че в живота ще имат много приятности и неприятности, много добри и лоши мисли, но ще знаят, че те не са техни, а са посещения. Трябва да знаете, че нито доброто е много добро, нито лошото е много лошо. Доброто или лошото са такива само за момента, в който се вършат. Престанат ли да се вършат, те не са вече такива. За да бъда по-ясен, ще ви дам следния пример: вие стоите на разстояние на десет метра от нагорещена пещ. Какво ще усещате? – Една голяма приятност. Какво ще изпитвате, ако седнете пет сантиметра от тази тъй нагорещена пещ? Ще изгорите ръцете си и ще бягате далеч от пещта. Такова е отношението на нещата, което ги прави добри или лоши. Такова е отношението на една Божествена мисъл, която иде от

различни посоки. Каква ще бъде мисълта, добра или лоша, то ще зависи от състоянието, в което се намирате.

Затова нам са необходими знания, да не се поставяме на пътя, когато ще мине влакът. Царският път [влак] минава и затова няма да се изпречвате на пътя му. Христос е учил така: На железния път няма да стоите, на покрива няма да се качвате. Човек, който се качва на покривите, мисли да бяга. Така правят апашите, когато ги гонят. Железният път, това е старостта. Одумваш някого, неразположен си, не вярваш – ти си все на железния път.

Излизането и влизането в света има съвсем друго значение от това, което вие разбирате. Например ние си правим къща, в която ще живеем. Защо си правим къща? Понеже условията на живота са такива, че ако нямаме поклон, ние ще пострадаме, затова си строим къща. По същия начин и ние трябва да имаме една обвивка, която да ни запазва от различните мисли, които ни нападат от вън. Ето защо, ние трябва да живеем чисто и свято, за да образуваме около себе си такава аура, която да ни предпазва от всички напасти и злини. Затова е присъствувал Исус на сватбата с учениците си.

Бих желал всички да започнете добре и тези от вас, които не работят, ще останат назад. Извадете от всички гържани до сега за вас беседи общия принцип, който тя включва и него изучавайте. За два-три месеца ще ви дам следната работа и следните опити.

Първо: на една тетрадка ще си гържите бележки за всяка по-важна добра или лоша мисъл, която ще ви дойде. Ще следите по часовник, когато е дошла добрата или лошата мисъл или желание и щом изчезне, ще отбележите времето, по което ви е напуснала.

Второ: когато ви дохождат лоши мисли или желания, ще се опитате да ги превръщате в добри мисли или желания. Затова ще се върнете назад 2000 години от времето, в което сте сега, за да си представите сватбата, на която е присъствувал Христос с учениците си. Ще се опи-

тате да си представите къщата, в която е станала сватбата, сватбарите и младоженците. Постарайте се да определите на кое място е стоял Христос, на кое учениците Му, но гледайте да не създавате илюзии, а да има нещо поне приблизително в представите ви. Тъй че мислено ще фотографирате цялата сватба, като си представите мястото на младоженека, вашето място и т.н. Христос ще поставите в сърцето си, а учениците Му – в ума, младоженека – в ума, невестата – в сърцето. Невестата и младоженекът ще бъдат разделени, защото в духовния свят двама души в една стая не живеят. А тука в една стая живеят по няколко души, затова се и карат.

Жителите на онзи свят свободно си четат мислите. Затова, когато някой от тях е неразположен, то другите, като прочетат мисълта му, отминават го, без да става нужда той да ги пъди. Ето защо от онзи свят няма условия за грях. А в този свят някой ви дойде на гости и стои без да разбере, че ви е отегчил и става нужда вие да го излъзвате. Оставете тези стари методи, защото докато държите тях, не може да бъдете ученици. Ще си представите, че си облечен със сватбарски грехи, че си радостен и весел и ще слушаш какво е говорил Христос на присъстващите. Ако може да произведете една такава картина, веднага ще се освежите и ще бъдете готови да се борите с мъчностиите си на този свят. Много философии на този свят ще ви станат ясни и вибрациите на вашия ум ще се подигнат. Такова представяне на картината има и здравословно влияние. Трябва да знаете, че доброто се учи само на сватбата, а злото на свадата.

Трето: задайте си въпрос защо у вас се пораждат добри и лоши мисли и желания. Защо към някои сте разположени повече, а към други – по-малко, някои обичате, а други – не, някои ви са приятни, а други – неприятни? Ще кажете: „Това е кармично.“ Да, но кармата още нищо не обяснява, защото тук се явяват ред причини. Като сте неразположени, размишлявайте върху причината върху [за] това не-

разположение. Припомнете си къде сте ходили, в коя къща, колко време сте прекарвали и след излизането от коя къща иде неразположението ви. Обяснете си защо от някоя къща излизате неразположен. Обяснете си защо някога, като се върнете дома, тогава идва неразположението и дали то иде от север, юг, изток или запад. Като намерите причината на неразположението, не се нахвърляйте върху човека, който го е създал, но изменете посоката му. Някой ваш приятел ви иска пари на заем с условие да ви ги върне след десет дни, но не ви ги връща. Не се сърдете за това. Ако някой човек е неразположен спрямо вас, то [е] защото има да взема нещо от вас. Ако няма да взема, той е сгрешил и затова казва: „Твоят баща има да ми дава, а ти понеже имаш възможност да платиш, плати вместо него.” Когато имате едно добро разположение, трябва да съхраните енергията му в себе си. Важна наука е да съхранявате енергията на добрите мисли и желания.

Четвърто: всяка вечер като си лягате, ще употребите десет-двадесет минути, за да си дадете отчет за постъпките ви през целия ден. Това ще извършвате безпристрастно. Ще видите кое [е] лошо, за да го избегнете на другия ден. На другия ден ще се помолите: „Помогни ми, Боже, да избегна лошите постъпки и да изпълня добрите, които съм пропуснал предния ден.” Ще разглеждате живота си, тъй както един художник своята картина, без да се самоосъждаме. Ако не успяваме в живота, то е защото се смятаме за глупави, грешни хора и т.н. Ти не си нито добър, нито лош, но трябва да присъствуваш на сватбата и да работиш. Ако вашите деца в къщи дигат шум, то представя си дали и те са били някога на сватбата. По този начин вие до известна степен – петдесет процента или седемдесет и пет процента ще може да промените неразположението на мъжа или на децата си. Тези упражнения ще уякчават добрата ви воля.

Младоженеца ще поставите в ума, а невестата в сърцето. Обикновено на сватбата почетните гости

стоят на първо място. Христос е гост на сватбата. Булката посреща гостите и първа целува ръка, а после младоженекът. Какво означава целуването на ръка? Когато целуваме ръка, ние обещаваме, че ще изпълним Божията воля и закон. Ученикът, който иска да се учи, трябва да има желязна воля, нищо [да] не го отчайва.

Аз постепенно ще ви обяснявам всички форми, по които мислите и желанията действуват, как се градят общества, домове, култура и причините, по които се раждат добри и лоши деца. Когато вие остарееете, вашите деца ще изпълняват това. Младостта е образувана от думата „махатаги“, което значи „превръщане на Божественния принцип в една човешка форма“, т.е. обновяване на остарелия живот. Когато остарееем, ние не слушаме Бога, ставаме недоволни, сърдим се и казваме, че в света няма нищо. Аз зная, че трябва да се действува в момента, когато Господ действува, да се мисли, когато Господ мисли и да се чувства, когато Господ чувства.

Едни от упражненията ще правите сутрин, а другите – вечер, защото сутрин сте положителни, а вечер отрицателни. Затова като заязва Слънцето, хората са тъжни. Ето защо, когато човек иска да се смири, да се моли вечерно време. Когато иска да се моли за милосърдие, да се моли сутрин. Енергията на Земята сутрин е положителна, след обяд – отрицателна, същото е и с човека. Затова псалмопевецът казва, че радостта иде сутрин. Радостта е положителна енергия, а скръбта – отрицателна. Доброто е положителна енергия, злото – отрицателна. Ако някоя ученичка е слаба, ще помоли другарките си да ѝ помогнат. Когато кажете, че условията са лоши, аз разбирам, че нямате книга. Който иска да се учи, не може да каже, че няма условия, няма време. Поне пет минути имате на разположение. Като правите опитите, не поставяйте мисълта, че не може да ги правите. Аз не искам изведнъж да направите хубава картина. Може да цапате, но вършете работа. Ако не работите, ще платите за това здание, което сме наели. Така че,

работим или не, пак ще плащаме. Аз ще ви направя един ген сметка, колко струва нашето пребиваване тук на Земята. Срамота е, като се харчи толкова много за нас, да не работим нищо.

Упражненията за сватбата ще правите три пъти през неделата³ и то сутрин: в неделя, вторник и петък.

Упражнението за поведението ви през деня ще правите всяка вечер преди лягане.

У нас предшества ума, после сърцето, а после волята, но първоначално е действувала волята, после желанието и най-после ума. Бог чрез своята воля ни подтиква, при което нашата мисъл започва да действува, после сърцето ни и най-после волята.

*Беседа гържана в четвъртък,
на 19 юний 1919 г.*

³ неделя (рус.) - седмица

ПОЯСНЕНИЯ ВЪРХУ ОКУЛТИЗМА, СПИРИТИЗМА, ТЕОСОФИЯТА, МИСТИЦИЗМА И ХРИСТИЯНСТВОТО

Ако известна сила, която съществува в природата, няма съотношение към нашите сетива, към нашите чувства, тя не може да реагира против гадено чувство. Допуснете, че вие се намирате при слепи хора и им запалите клечки. Светлината на последните съществува ли за тях? Не. Следователно всяка сила, която действа в нашия живот, ако не можем да я възприемем, т.е. да възприемем светлината на тази сила, ние не може да разберем самата сила. Слелият може да пипне кибритената клечка и да каже: „Това е кибритна клечка”, и че разбира що е клечка, обаче всъщност той нищо не е разбрал. Тя наистина е клечка, но вътре в нея има нещо по-съществено – светлината. Ако очите ви могат да възприемат светлината, вие отваряте книга, четете и разбирате написаното в нея. Та, когато дойдете и до окултните сили, трябва всяка такава сила да се хване и да се впрегне на работа. Ученикът, който се усъмни и рече: „Докажи, че тази окултна сила действително съществува”, той не е ученик. В окултната школа няма никакви разисквания и спорове, тя не е школа за проверяване на факти и истини. Ние не се занимаваме с мъртвите истини – има и мъртви истини, а с живите истини на света.

Спиритизмът показва движение на духа. Той е ембрио на нещата – нещо неоформено. За да разберете спиритизма, трябва да създадете на този зародиш условия да мине през всички фази на развитие и оформяване. Следователно спиритизмът е учение неоформено.

Теософията е учение за примирение противоречията в света. Тя е наука за примиряване мъжа с жената. Нищо повече. Като казвам да примиря мъжа с жената, подразбирам да примиря човека с Бога. Онзи, който мисли, че е теософ, трябва да знае този закон: как да се примирява с някого, когото мрази. Има противоречие между теб и Бога – трябва да го примиряш. Ако не можеш да го направиш, не си теософ. Ние, съвременните хора, със своя критичен ум, мягаме на онзи български чорбаджия, който бил много стиснат и като повикал един абаджия да му крои грехи, понеже знаел, че абаджиите обичат да пооткрагват, постоянно седял при него и наблюдавал как крои, да не би да отпреже от плата. Обаче абаджията, като виждал плата хубав, отрязал едно голямо парче и рекъл: „Това – за Свети Никола” и го хвърлил навън. Чорбаджията извикал: „Какво правиш” и се завтекъл да вземе парчето. В това време абаджията отрязал едно голямо парче и го турил под себе си. Та рекох, ние, които критикуваме и гледаме да не ни излъжат, [в]се ни лъжат. Някой ще хвърли парче за Свети Никола и като отидем да го вземем, той скрие друго, по-голямо парче под себе си и мислим, че никой не ни е излъгал.

Мистицизъм не е закон за възлизане, а закон на слизане. Мистикът не е възлязъл, а слязъл към Бога. И е опасен затова, че при слизането, който не знае как да слеза, може да падне и да се осакати.

Сега за окултизма. Аз го сравнявам със съвременните естествени науки. Окултизмът, това е наука за изучаване явленията на Земята, на невидимото, а не видимото. Той не се занимава с безформените светове. Това, което се е оформило в себе си, което има форма, съдържание, смисъл – то е област на окултизма.

Тогава къде ще поставим християнството? Мислите ли, че то е наука?

(Запитване:) – Едно обяснение. Правите ли разлика между християнство и окултизъм? Изложеното в Евангелието дали е едно и също учение с окултизма?

Изучавайте природата както е. В окултизма няма никакъв морал. Той изучава нещата както си са, като чисти факти.

– *Значи християнството е отделно?*

– Отделно. Окултизмът е наука да се познават природните сили, тяхната област, как действуват и как може да се използват. Окултизмът е човек реалист, той не вярва, а борава само с природата – с материалните неща. Мистикът постоянно живее със сърцето си, изпитва неговите вибрации и всички състояния, през които то може да мине. В християнски смисъл може да бъде християнин и мистикът, и теософът, и спиритистът. Ако вземем областта на Духа в широк смисъл, в неговите разклонения – то е спиритуализъм. Опасността при изучаване на спиритизма лежи в това, че хората имат групи утайки, които собствено им причиняват вреда. Но ние ще остави[м] засега настрана онова, що говорят за него критиците.

Спиритизмът е движение; теософията – примирение на противоречията; мистицизмът – сливане, а може да се каже още, че той е закон за труд, за работа; окултизмът дава всички форми, по които можем да живеем на Земята, единствената наука, която ни научава как да живеем. Той само може да ни избави от всички нещастия. А християнството е наука за ликвидиране на кармата – за изплащане на стари дългове. Ако вземем стиха на Евангелието, който казва, че Христос е понесъл греховете на света, то значи, че Той е платил дълговете му. Що е християнството? То е да знаеш да плащаш дълговете на хората. А кой може да плаща дългове? Само богатият. Следователно богатият може да бъде християнин, сиромашът не може да бъде такъв.

(Обаждат се:) Ами обещанието, че Христос обогатява.

– То е за християните на кредит – за ония, които Христос кредитира, търговци с чужд кредит. Съвременните хора са християни, защото Христос е християнин.

Теософията е наука за примирение на половете, а християнството – за сближение и обединение на последните. Християнството, в неговия вътрешен смисъл, е наука за обединение на духа с душата. Това, което сега учат, не е християнство. То трябва да претърпи преобразуване. Ако бе християнството тъй, както ние го схващаме, светът сега щеше да бъде в друг вид. Но ние ще оставим това, защото то не влиза в нашата област.

Сега ще ви запитам: вие научихте ли що е мъчение? С него ще започнем. От гледището на мъчението, в неговия дух, ще разгледаме всички групи науки – теософия, мистицизъм и прочее, защото за тях аз ще ви дам и друго пояснение. Теософията има седем начина на изяснение, така също и окултизмът и мистицизмът имат своя вътрешна и външна страна. Теософското общество сега разбира външната страна – организирането. Теософията приготвя ония форми, които може да се нарекат анатомия на теософията. Християнството е изкарало първата фаза на развитие и след изминатите 2000 години е взела да се развива анатомията на християнството. Дали Синът изтича из Отца или не и още какви ли не спорове са ставали във вселенските събори и сега християнството се заключава в това, като ви срещне някой християнин, пита: „Ти вярваш ли в трите лица на Бога?“ – „Вярвам.“ – „Християнин си.“ Аз обаче ще попитам: Ти, който вярваш в трите лица на Бога, какво подразбираш под това? Ще го обясня аз. Второто лице на Бога е лицето на Любовта. Мъжът и жената, всички хора, трябва да търсят това второ лице – Любовта. И когато кажат, че Бог бил троеличен, също така говорят неразбрани думи. Великите учители, които са писали върху това, са имали много ясни разбирания по въпроса, но техните ученици са изопачили учението.

И спиритизмът е учение, което е дошло от Бялото Братство, но и неговите ученици опетниха. Теософията е друго учение, пратено пак от горе, което учениците също така опетниха. Окултизмът, е учение, също дадено от

Бялото Братство, но и в него има черни и бели окултисти. Мистицизмът и той е опорочен. Християнството също е опорочено. Нека бъда ясен. Когато един свещеник или влади-ка тури одежди, патрахил и корона, венчае някого и каже: „Плати толкова“, аз го наричам чер маг. Белият маг работи без да му се плаща. Ако мома се облече в хубави грехи, с намерение да оплете някой момък, тя също е чер маг. Ако момък се нагизди, за да омотае някоя мома, и той е чер маг. Ако правник, съдия си послужи със закона, за да обвини някого, той е също чер маг. Прочее, както окултистите, тъй и теософите, и мистиците, и християните трябва да се делят на бели и черни. Някой ще рече: „Аз съм теософ.“ – От кои? От белите или от черните? – „От белите.“ – Може да се разберем. – „От черните.“ – Ще остана на особно мнение.

Били сте спиритисти, теософи, мистици или християни, ако сте от черните, светът е пълен с такива. Двадесетте милиона, паднали в сегашната война, показват какво християнство е днешното. Не казвам, че самото християнство е виновно, виновни са черните християни.

Нам трябва правилно разбиране на окултизма – да слезем до дъното на мъчението, защото в него няма разединение, а обединение. Грешните хора са грешни защото не са се мъчили, а праведните са праведни, защото са се мъчили. Ако ми речете, че има противоречие в това, което ви говоря, ще ви кажа, че Христос на едно място дума, че в края на века ще прати лошите духове и техните синове на вечно мъчение – ще ги прати в дъното на ада да се мъчат. Защо? Именно защото не са се мъчили. Лошите хора не се мъчат – добрите се мъчат. Работили сте и сте печелили пари, гойде лошият и ви обере – той не се мъчи. Ако вие не се решите да се мъчите, аз ви считам, знаете ли какви? От черните. Такива, които не се мъчат, рекох, писано е, че в бъдеще ще отидат в мястото на мъченията. Може да мъдрувате колкото щете, там ще бъдете.

Първото нещо за ученик, който иска да стане окулист, е да не мисли, че другите спъват неговия ум, понеже светът е толкова широк, че има място за всички, но че той сам се спъва. После, не трябва да мисли, че може някой да спъне неговото сърдце, понеже светът на чувствата е толкова широк, че за всички има място. Ще рече, първото правило в туй положение на ученика – мъчението, е да мисли, че никой не може да повлияе на неговия ум, да го изопачи; че не може да повлияе и на неговото сърдце в една или друга посока, защото светът е широк.

Тази мисъл не ви е ясна, нали? Една мисъл може да бъде ясна и да повлияе само тогава, когато дойдат на същия уровень, на който стои онзи, който я изказва. Как действа законът на влиянието? За да ви повлияе кой да е човек, добър или лош, трябва да ви снесе до своя уровень. Само тогава той може да ви повлияе. Или той ще ви повлияе, или вие ще му повлияете. Щом не сте на неговото равнище, по никой начин не може да ви повлияе. Следователно, докато гържите ума си в безграничния свят, дето действа Божественият закон, вие сте свободен, невредим. Щом помислите, че някой може да ви повлияе, вие сте слезли долу от този свят. Когато слугата помисли, че господарят му го ограничава, той вече се ограничава със самата мисъл, че господарят му го ограничава. Ходите из улицата със скъсани дрехи, срещнете някой познат благородник или богаташ и той ви отмине, не ви поздрави и си кажете: „Нали съм сиромас, никой не ме поздравява.” Питам, като ви поздравя, ще ви придаде ли нещо? Нищо. Само ще ви погъделичка малко. Ако някой ви погледне и се усмихне насреща ви, какво ще спечелите от туй усмихване? Нищо. Това са илюзии на черния маг. Когато се усмихне човек, трябва да почувствува това от дълбините на душата си, че Бог присъства в този момент.

Какво трябва да разбираме под усмивка? Като се засмеем, да сме доволни от своята усмивка. Дали хората ще се зарадват от нашата усмивка не е важно. Ние лично трябва

ва да сме доволни от нея. И когато се начумерим, и него може да направим, и в него трябва да действа същия закон. В окултно училище и начумерването трябва да става по всички правила – и в него да почувствуваш присъствието на Бога. Мислите ли, че като видя някой човек, когото бесят, ще се усмихна? Не. Ще се начумеря, ще призова Бога и ангелите и ще кажа, че това, което става, не е право. Не че фактът не е верен, но че тези хора са криво разбрали Божия закон. Осъдили са известен човек по едн-кой си член от едн-кой си закон. Е, моля ви се, къде е авторитетът на този и изобщо на всички други закони? Те трябва да бъдат вечни, неизменни. В окултизма може да се накаже човек, но когато сам иска това. Сам трябва да даде молба да го накажат. Така гласи окултизмът.

Ще вмъкна една мисъл. Някои казват, че не бива да измъчваме животните, но знаете ли, че много от животните сами искат да бъдат мъчени, за да се повдигнат? Следователно, като казват да не се мъчат животните, трябва да разбираме: да не мъчим ония от тях, които не искат да бъдат мъчени. Обаче тези, които искат да бъдат мъчени, ако не ги мъчим, закъсняваме тяхната еволюция. Много кокошки, изядени от вас, са прогресирали. Но вие не прогресирате. Следователно, ще трябва да кажем на кокошката, която иска да прогресира: „Съжалявам, не мога да те заколя, защото не искам да спра пътя на своята еволюция, но понеже искаш да прогресираш, намери някой друг, който да те заколи и изяде.” Ученик, който е влязъл в една окултна школа, няма право да причинява мъчение никому. Има право да причинява мъчение, но само на себе си. Да слезе в гръното на мъчението и да го опита и като се върне на Земята, да работи според закона, който е изучил. Затова казвам, че не бива да се измъчват едни други.

Един приятел ми разправи анекдот за себе си. Много чувствителен и с хубави пориви в душата си, иска да живее добре с хората, но като се върнал от странство и се срещнал с българите, те почнали да го шокират и подиграват. По

едно време взел да мисли за някакво средство, да може да се владее и затова си наел двама хамали да го псуват. Сигнал при тях, издържал всички техни псувни с надежда да може да издържи и псувните на другите. Но след като правил това няколко дена, рекъл си: „Защо наемам хамали да ме псуват, когато в обществото има толкова много хамали? На тия им плащам, когато на другите няма да им плащам.” Всички неприятности, които се случват между вас в окултната школа, са благо. Когато имате недоразумения, гледайте да ги изгладите, не по изкуствен начин. Зная случаи, съберат се двама, целунат се и рекат: „Да се примирим.” Но като излезат вън, пак почват да се огумват. То не е начин на примирение. Примирението трябва да стане вътре във вас. Като слезете в гръното на мъчението, готови ли сте да кажете: „Светът е широк за моя ум и за моето сърце, аз ще приема мъчението във всичките му форми.” Това е най-важния психичен момент.

Искам всички, ученици, като се върнат дома, да си създадат благоприятна атмосфера. Тази вечер е последната четвъртъчна вечер.

(Обаждат се:) – Имаме още един четвъртък.

– Тогава, следния четвъртък е последният – гости вече не приемам. Тъй постъпват бедуините: три дена може да гостувате у тях, но на четвъртия ще ви дават работа – или на нивата ще ви пратят, или ще ви дават да гледате крава и смятам това правило за отлично. Който остане в нашата школа, ще му намерим работа: или ще го пратим на лозето, или ще му дадем крава, или кърпене, или писар ще бъде, или разсилен – ще има и такива.

После друго. Каквото се говори тук, в школата, не искам да се изнася навън. Може да го изнесете, но за последниците не отговарям. Не изнасяйте едно учение докато не го изпитате. Инак то ще бъде най-голямата глупост, която може да направите. Опитайте го, защото още не знаете дали е верно. В Англия има комисия със свои експерти, която проверява стоките, що фабрикантите изработват и

търговците продават. И само когато експертите турят щемпел, че са проверили, фабрикантите и търговците имат право да изнасят или да продават стоките си във или извън Англия. Вие сте търговци на дребно, но аз не обичам търговците. Всяко нещо трябва да бъде проверено.

Първата задача, която ще дам на жените в това направление, ще бъде например следната: да кажем, някоя има дъщеря, която не обича – да направи така, че да я обикне. Или мъжът ѝ е неверуещ – то е една задача, която трябва да разреши. Някой от вас е беден, други – болен, ще трябва да направи потребното. Някой има в стомаха си тумори. Ако не ги отмахне, те ще го унищожат. Всяка болест се образува от същества, които живеят в нас и се образува психологически и органически от изверженията на тия същества. Когато дойде едно такова същество във вашия организъм, трябва да приложите закона, че три гена може да седи, като на гости, защото ако го оставите за повече, ще се загнезди, ще образува тумори, ще събере кръв и вие ще умрете и другите ще кажат: „Бог да го прости.” Господ не прощава на такива. Той прощава само когато хората не крадат и не лъжат.

Някой ще дойде тук да вземе нещо и да го обърне против мен. Горко ономува, който ще направи това. Проклятие ще има отгоре си, не до четвърта, но до хиляда рода. Такъв е Великият Божи закон. Той е Божествената истина: „Който съгреши против Духа, казва Христос, нито в този век, нито в бъдещия ще му се простят греховете.”

Всичко, което тук ще учите, е велика истина, която трябва да приложите в живота си и да бъдете искрени със себе си при приложението ѝ. Искрени не спрямо мен, а спрямо вашия Господ, спрямо вашия ум и вашето сърце, спрямо вашия дух и вашата душа във всичките им пориви. Вие трябва да застанете на нозете си, да не кажете утре: „Дънов иска да ни хипнотизира и да ни влияе.” Нямам намерение да ви влияя, защото в момента, когато ще искам да сторя това, ще бъда демон с главата надолу. Па и вие, ако

искате да ми вляжете, ще бъдете с главата надолу. Туй е Божественото учение.

Да се разберем. На Земята отсега нататък има да живеете с хиляди години, но в която окултна школа и да влезете, да учите пътя на вашето развитие, [в]се правила ще ви се дават. Ако не приемете мъчението като фактор на вашето бъдеще съществуване, вие ще се лутате в света, без да разбирате вътрешния смисъл на живота. Мъчението ще направи всички ви герои. Аз искам да бъдете, да не се страхувате. Щом обаче не се мъчите, вие ще се страхувате, не ще бъдете герои. Не искам да употребя фразата: „Не се страхувайте,” а ще употребя другата: „Мъчете се!” Приемете мъчението, защото то ви е дадено от Невидимия свят. Не се силете никога. Има някои от вас, които и да искат не са определени за мъчение. Не всички, които ме слушат, ще бъдете мъчени. Всички не сте герои, а мъчението ще дойде за героите. То ще заобиколи някои от вас и ще каже: „Хайде, за друг път.” Който се мъчи, той трябва да счита мъчението за една привилегия.

И първото нещо, което ще почувствувате, когато започнете да слизате в гръното на мъчението, е една тишина; ще прониквате в душата на страдаше същество, ще започнете да разбирате колко много страда то и ще си кажете: „Толкова криво съм мислил досега!” У вас ще се събуди едно съжаление към всички същества, които се мъчат, и ще пожелаете, от това място, дето сте паднали, дето стоите, да започнете да подигате другите същества нагоре или поне да им облекчите мъченията. Онзи, който не е разбрал мъчението, той туря другите хора под краката си, качва се на тях и казва: „Слез долу, аз ще възляза нагоре.” Учението, което Христос е учил, е да почувствуващ, че всички същества се мъчат. То е разбиране на великото християнство.

Когато излезем от мъчението, ние ще дойдем до други методи, а именно ще учим методи как да обработваме, как и за какво да използваме окултните сили. Ако вие

приемете мъчението, светлината ще дойде във вас от вътре, т.е. Божественият Дух, който е у вас, ще се събуди и ще подигне вибрациите на вашия мозък и на вашето сърдце. Органически клетките на ума и на сърдцето ще се видоизменят, а с това ще се измени съзнанието на мозъка и на сърдцето ви. Думата „клетка“ има двояко значение. „Колко е клет“ на български значи „колко е нещастен“, но и „колко е обвързан“. Но и съзнанието на всяка клетка е ограничено. Затова има много клетки в нашето съзнание, които са недоволни от положението си. А като се съберат милиони такива недоволни клетки, ние ставаме неразположени. Първо нещо, което ние трябва да направим, то е да превъзпитаме клетките на нашия мозък, на нашето сърдце и на стомаха. Много лесно може да превъзпитаме тези клетки, но това превъзпитание става, когато слезем до гъното на мъчението, което е основа на живота. От там Божественият Дух ще започне да ни подига нагоре. Ще се качим на крилете на Божията Мъдрост и като влезе Божията Любов в нашата гуша, ще влезе в нея вдъхновение. Тогава ангелите на Живота ще започнат да ни подигат в еволюцията и ще излезем от гъното на мъчението.

Защо Христос възкръсна? Защото Този, Който е бил горе, слезе долу и Го възкреси. Бог едновременно се намира и на Небето, и в ада. Който отива горе при Бога, Бог го праща долу, а който отива долу, Бог го праща горе. Всички днешни проповедници на християнството учат, че трябва да отидете горе, на небето, при Бога, а аз казвам: Ще отидете горе, за да ви прати долу. Всички, които ме слушате, сте от ония, които обичат лесния път. Лесен път в света няма, има тесен път.

Друго нещо за учениците, което трябва да научат, е примирението, но не индиферентността, да слезат до гъното, да забравят какво мислят хората за тях и да чувствуват само своето мъчение.

Тези са няколкото практически правила, върху които трябва да помислите и които да се постараете да приложите.

те без да правите никакви изкуствени усилия над себе си.

Някой път, като ми се отгаде случай, ще ви поговоря върху произхода на греха – как е влязло злото в света. Било е време, когато не сме били такива, каквито сме днес. Кои са причините за нашето падение? Сега няма добър човек в света. И онзи, който плаче и онзи, който се смее, и онзи, който говори добро, и онзи, който говори лошо – всички са под еднакъв знаменател. Като гледат един забогатял търговец на кожи, всичко го облажават, без да знаят, че неговото положение се гради върху кожата на хиляди овце, които е ограл. Търговецът казва: „Това е моя стока, спечелил съм си я.” Възражявам: Ти си лъжец и крадец, защото си придобил богатството на гърба на животните, като си ограл кожата им. Някой ще каже: „Това е моя къща, съградил съм я с труд, с пот на челото.” Отговарям: Направил си я на гърба на толкова хора, чиито кожи си ограл. Някой каже: „Това е мое тяло.” Да ме простиш, не е твое тяло, защото, за да се поддържа човешкото тяло знаете ли колко същества страдат? Колко майки, бащи, сестри, братя са положили живота си за него? Затова вие нямате право да мислите, че това, което имате е ваше. Според християнството, първо нещо, което трябва да имате предвид, е това да признаете, че всичко, което имате, не е ваше, а на Бога. Когато някои говорят против мене и аз казвам: Слушайте, това което казвам, не е мое. Аз не защитавам своя собственост, защото този Бог, Когото аз зная, е много добър и едновременно много лош. Той е толкова добър, че няма по-добър от Него, когато вършим волята Му, но няма и по-лош от Него, когато не изпълняваме волята Му и вършим зло. В момента, когато кажем, че това тяло е наш[е], върху нас, върху децата ни, върху всички ни идва проклятие. Трябва да каже[м]: „Господи! Благодарим Ти, че си ни турил вътре в това Твое тяло.” Така трябва да мислят всички.

А днес ние се хокаме хамалски и казваме: „Махни се от тук!” Няма какво да се махаме. Аз често казвам, че съм

готов да отстъпя, ако съм причина на вашите страдания, но да ви дам тялото си, това няма да направя – то не е нито мое, нито ваше, а ще го предам на Господаря му. Моят ум, моето сърдце ще предам Нему, вие не можете да бъдете господари на тях. Това трябва да знае всеки ученик на окултизма, на теософията, на спиритизма, на мистицизма, на християнството, защото всички тези наименования изразяват една цел. Те представят онзи Божествен живот, който се проявява. Състоянието на духа е едно, а състоянието на душата – друго; състоянието на ума и на волята е едно, а състоянието на сърдцето – друго. То са пет състояния, които се различават помежду си. Воля, сърдце, ум, душа, дух са неща непознати. Туй, което знаем, то е че страдаме. Усещаме само известни промени: някога мислите ни са ясни, а някога – тъмни; понякога умът ни е ясен, а някога – тъмен; някога чувствата ни са ясни, а някога – тъмни; понякога имаме сила, а някога нямаме. Някои [казват], че имаме душа, но какво нещо е душата? Туй, което чувствуваме, то е само проявление на душата.

Първото нещо, което искам от вас, то е да накарам това бурно море у вас да утихне – да бъдете. При сегашното общество и строй ние имаме нужда от работници, които да спасяват затиснатите, защото много здания ще се съборят и много души ще бъдат затрупани под развалините им, под съборената материя, която трябва да се отровят. Моето желание е да ви изтегля изпод вашите съборени къщи. Под всяко ваше психично неразположение аз разбирам, че някоя ваша греда е изгнила и се е съборила. Завистта, омразата, всички подобни отрицателни качества, това са съборени греди вътре във вашето здание – вашето тяло.

Като ви гледам сега, знаете ли какво ми напомняте? Деца, които са огладнели, когато им помирише ядене, а учителят им продължава да разправя урока, си казват: „Дано спре вече, да идем да се нахраним!“ Или: „Не ни говори, Учителю, а сложи да ядем!“ Право е вашето схващане – трябва да ядете. Но, ако ме слушате, трапеза ще имате, ще ви дам

да ядете. Не ме ли слушате – няма трапеза. Колкото за трапеза, такава още няма да ви сложа, защото на гости се дава малка закуска, а на работници се слага трапеза. Като ви дойде гост, нали му давате само едно сладко и вода и – „хайде със здраве”. Трапеза слагате и гощавате само онзи, който е работил на нивата ви. Когато ви дойде на гости някой възлюблен или заслужил приятел, вие го нагостявате добре, а това що показва? Че той е работил дълго време на нивата ви. Сега ще видя кому от вас ще сложа трапеза. Който не е работил за мене, ще му дам само едно сладко и вода, а който е работил, ще му сложа царска трапеза и сам ще му прислужвам.

И тази вечер има хванат един, още един, който е разбрал закона на мъчението. За два четвъртъка – двама. Бих желал да преброите колко души сте тук, за да видим как работи този закон.

*Беседа – пояснения, дадени на 12 февруарий 1920г.
четвъртък, 7 часа
Стенографирана и дешифрирана от госпожиците, а
проверена от Т.Г.*

СИЛИТЕ В ПРИРОДАТА

Ще направя едно обобщение между кротост, смирение, електричество, магнетизъм и мъчение.

Кротостта и смирението показват пътя на Духа; електричеството и магнетизмът – пътя на душата, а мъчението – пътя на тялото или физическия свят, т.е. живота на Земята. Всякога свързвайте кротостта с Духа; смирението – с душата; електричеството – с мозъка; магнетизмът – със симпатичната нервна система, а мъчението – с всички несполуки в живота. Тази е правата свързка. Ученикът на окултизма трябва да говори на разбран език, разбрано трябва да говори на себе си.

В българите има предание, че на Йорганов ден небето се отваря и следователно онзи, който може да види отварянето на небето, каквото пожелае в този момент, дава му се. Един българин, ред години наблюдавал небето през тази нощ, та дано някога види това нещо. Една година, като наблюдавал по това време през прозореца, вижда, че небето се отваря и искал да каже на Господа: „Дај ми една крина злато,” но в бързината си казал: „Дај ми една крина глава,” и главата му станала голяма като крина и не могъл да я прокара през прозореца. Този закон действа и в окултизма, т.е. каквото човек помисли или пожелае, то става.

И тъй окултизмът гласи: всички блага в живота са свързани с кротостта и смирението; всички сили са свързани с електричеството и магнетизма, т.е. с мозъка и симпатичната нервна система и всички несполуки – с мъчението. За да бъда ясен, ще ви обясня от какво произтича мъчението. Всеки ученик, който не спазва един от вечните закони,

които съществуват, той създава мъчението. Обаче този ученик или съзнателно или несъзнателно отхвърля факта, че е направил грешка и върви в живота от едно прераждане във второ и трето, а законът на мъчението постоянно си действа. Този закон действа тъй, както една река си пробива път и взема ново направление от това, което е имала по-рано. Следователно аз наричам мъчението метод или начин за изправление на човешкия живот.

Вие, които сте се събрали тук да слушате окултното учение, сте на различни възрасти, нали? Аз искам от всички ви да се освободите от мисълта, че някои неща ги знаете. Не отричам знанията ви, но знанията в окултизма имат валидност само тогава, когато минат през Божествения огън седем пъти и се пречистят. Само такива знания може да се приложат в преорганизирането на нашия живот. Ние имаме наука, с която може да пресъздадем сегашния си живот. За да се изучи тази велика Божествена наука, трябва да се разбират нейните форми, правила, чрез които тя си служи.

Ще си послужи с едно малко обяснение. Ако посадите едно житно зърно, жълъд или една ябълчна семка, силите на раздвояването или поляризирането на тази семка или зрънце ще действуват така, че най-първо всички магнетически сили, които действуват вътре в земята, ще привличат стремежа на ябълката надолу. Това значи: всеки корен търси онези магнетически течения, които служат за храна. Тези корени се стремят не само да придобият стабилност, но търсят онези течения в почвата, които се кръстосват като малки рекички. Ето защо, всички корени отиват в разни посоки, за да намерят онова течение, което им е потребно, и спират службата си. Затова някои корени потъват дълбоко в земята, други – по-плитко, трети излизат на повърхността на земята, поради което различните корени биват различно дълги. Ако почвата е чернозем или някой насип, корените търсят винаги тези течения, които вървят по земята. И в съответствие на тия течения корените се проектират надолу, а клончетата се проектират в разни

посоки. Всяко течение долу в земята има съответно течение горе във въздуха. Тези течения вие не можете да ги проверите, понеже не сте чувствителни. Ако имате време, някоя ясна вечер може да направим една малка екскурзия към Витоша, за да ви покажа тези магнетически течения, които вървят във разни посоки.

Всяка добра мисъл, която излиза от вашия мозък и я проектирате в пространството, върви нагоре-надолу, като тези течения в растенията, и търси съответстващ жив магнетизъм или електричество, които служат за нейното оформяване или развитие. Следователно онзи, който често изпраща добри мисли, те не се отделят далеч от него, а остават тясно свързани с него. Съвременните учени, които са малко запознати с окултизма, мислят, че нашите мисли са далеч от нас. Не, всяка добра или лоша мисъл, която вие изпращате, си остава винаги ваша, никой не може да ви я вземе, тя си е ваша собственост, защото вие сте я създали. Тази мисъл трябва винаги да задържите в ума си. Всяко едно растение, след като пусне по всички посоки своите коренчета, след това започват последователно да се развиват клончета, листа, цветове, плодове и най-после зреене на плодовете. Така се развива и всяка мисъл. В окултната школа се забранява всяко одумване, изтъкване погрешките у другите хора, изобщо лошите мисли се забраняват. Знаете ли защо? Понеже, щом мислите лошо за някой човек, вие отправяте ваши корени към този лош човек, а там в него няма никаква храна за вас. Тези ваши коренчета започват да всмукват сокове от този човек, но тези сокове са чиста отрова, която постепенно трови, разваля вашия живот. Много жени се развалят не само от това, че имат лоши мъже, но мислят, че мъжете им са лоши и започват от ден на ден да отпадат, да съхнат, докато един ден кажат сбогом от този свят, а мъжът мисли и си казва: „Не знам от какво се помина моята жена.” Същото нещо става и с ученика от окултната школа. Затова се казва на ученика: „Не мисли зло,” т.е. не пуцай корените на

твоята душа в лош човек, стои настрана от него. Тъй стои научната страна на въпроса.

Разберете следния факт: Мъчението показва истинския път на отклонението. Когато казвам, че трябва да слезем до гръното на мъчението, това сравнявам със следния прост факт от съвременния живот: някой човек пътува в едно планинско място, но се заблуди из пътя. За да вземе друга, права посока, той трябва да се върне точно на това място, отдето се е заблудил, отклонил от правия път. Когато дойдеш в мъчението и видиш, че си се заблудил, след като си пътувал дълго време, ще се върнеш назад, за да дойдеш до мястото, от което си се отклонил. Това подразбирам слизане и връщане назад, за да поправиш погрешките си.

За да може да схванете силите в Природата и да ги употребите за добро, непременно трябва да развите съответни сетива или органи на душата си. В сегашното състояние на съвременната цивилизация много от тези органи са осакатени. Мнозина Християни, които са влезли в този път, са станали по-чувствителни и казват: „Не струва човек да бъде много добър“, т.е. не струва да бъде много чувствителен, да страда. Благородството на човека се състои именно в това – да бъде чувствителен, възприемчив към чуждите скърби и радости. Мозъкът е орган на електричеството. Задната част на мозъка съдържа отрицателно електричество, а предната част – положително, значи има раздвояване. И тъй, ако електричеството в предната част на мозъка вземе надмощие над това от задната част, човек става чрезмерно активен по мисъл, но същевременно и груб. Ако отрицателното електричество в мозъка вземе надмощие, човек става пасивен, но в същото време пълен и ненаситен с неосъществими потайни желания, вследствие на което се раждат омраза, завист и други подобни чувства.

Когато говоря за положителното и отрицателното електричество, подразбирам закона на приливите и отливите, които стават в мозъка. Приливите, това е положител-

ната страна на мозъка и се извършват в предната част на мозъка – на челото, а отливите – на задната част на мозъка. В природата тия приливи и отливи стават равномерно, планомерно, защото в нея Бог действа. В природата няма погрешки, но в нашата земя, в мозъка ни стават такива, понеже не сме научени да управляваме тези течения – приливите и отливите и вследствие на това стават закъснения. Когато ви се случи някое нещастие, например къщата ви изгори, пари изгубите, кракът ви се счупи, стоите няколко дни гладни или какво и да е друго, във вашия мозък веднага се нарушава равновесието между приливите и отливите. Имайте пред вид, че от тези планомерни приливи и отливи в мозъка ви зависи растежа и успехите на вашия живот в света. Това наричат в някои школи да бъде човек „магнетичен”. И аз казвам: за да бъде човек магнетичен, приливите и отливите в него трябва да стават правилно.

И тъй, първото нещо, което се изисква от вас, е да не спъвате вашите приливи и отливи. Много умопобърквания, аномалности в живота се дължат на нарушаване равновесието между тези приливи и отливи. Запомнете това изяснение, защото то има приложение в живота ви. Ще знаете какви действия произтичат вътре в душата ви при приливите и отливите. Приложете този метод и ще видите, че той във всички свои подробности е напълно естествен. Като наблюдавате Природата, ще видите, че за всяко нещо има точно определено време. И в Притчите се споменава, че за раждане, за смърт, за всичко има точно определено време.

В окултизма, на окултиста ученик не се позволява да прави предпочитание между добро и зло. Тази мисъл е малко тъмна, нали? Ще я поясня: Ако трябва да направя една операция, аз ще си послужа с един остър нож, а не с тъп. Острият нож е лошият човек, а тъпият – добрия. Следователно при една операция ще си послужа с лош човек, него ще предпочета пред добрия. Когато Господ иска да накаже света, предпочита лошите хора, а когато иска да съгради нещо

– предпочита добрите; когато иска да корени – предпочита лошите хора, а когато иска да насажда – добрите; когато иска да корени дупки ще предпочете лошите хора, а когато ще съгражда дупки – добрите хора. В окултизма не се сърдят на хората, когато правят зло, но всяко действие трябва да се извършва точно в определеното си време.

Сега аз не говоря за обществения морал тук, на Земята, защото той от окултно гледище не търпи никаква критика. Ако аз раздам богатството си на бедните, това е зло за мен, а добро за своите ближни; ако аз обера ближните си, това е добро за мен, а зло за другите. Тъй че, в света за всяко нещо има две мерки: добро за себе си и добро за другите. Следователно аз имам два избора: или да раздам парите си на другите хора, или да взема парите на другите. Значи два метода има, по които може да се действува, и двата са прави. Ако десет души, натоварени с по двадесет килограма злато, се давят в морето, а аз снема златото от гърба им, зло ли им правя? Не, избавям живота им. Щом ги спася, аз имам право на златото им. Ако аз съм натоварен с двадесет килограма злато и се давя в някое море, а някои ми се притечат на помощ и свалят товара от гърба ми, те имат право на това злато. Така аз примирявам този морал, тъй гледа окултизмът на доброто и злото. Обаче, ако ти срещнеш човек, натоварен с злато и ти го спреш, свалиш златото от гърба му и го вземеш, тогава рекох, ето една постъпка, извършена не на точно определено време, т.е. плодът е откъснат зелен.

И тъй, стягайте се сега, за да приложите този закон, според който ще ме обирате и ще ви обирам, но на време. Аз употребявам думата „обирам“ в много добра, в много широка смисъл, а именно както обираме плодовете от градината, а не както правят крадците – господарите на лозето видели или не видели още плод от труда си, а те бързат да оберам крушите и ябълките от лозето им.

В първата си беседа ви говорих върху кротостта и смиренieto. Те имат връзка, отношение към чистата чове-

шка мисъл. То значи: човек, който няма кротост и смирение, не може да има чиста човешка мисъл. Всяка човешка мисъл се отхранва само чрез кротост и смирение, а вън от тези две качества мисълта ще бъде като тази на животните. Този закон е точно определен. Така и всяко желание, което е отхранено в живото електричество и живия магнетизъм, е желание на душата, а всяко желание, което не е пропито от това живо електричество и магнетизъм, не е желание на човешката душа.

Следователно всички лоши мисли са отхранени вън от кротостта и смирението; всички лоши желания са отхранени вън от живото електричество и живия магнетизъм. А мъчението е отгледано в неразумния живот на глупавия човек. Разглеждат това живо електричество и магнетизъм като две велики, разумни сили в света. Мъчението е незаконороденото физическо дете на човека, което бащата и майката трябва да признаят, че е тяхно. В окултизма не се позволява помятане и убиване на деца, т.е. не се позволява да унищожаваме никоя мисъл или желание, била тя своя или чужда. Ти можеш да приемеш или не някоя мисъл или желание, но нямаш право да я унищожаваш. Следователно всеки трябва да се остави да действа тъй, както желае. Никой няма право да противодейства и да влияе нито на добрия, нито на лошия човек. Аз предупреждавам моите ученици да не се опитват нито да ми противодействуват, нито да ми влияят, защото и аз постъпвам и ще постъпвам по същия начин – нито ви противодействам, нито ви влияя.

Аз излагам велики Божествени закони, които, ако искате, ще ги изпълните, ако не – ще носите последствията. Имайте пред вид, че тези закони, тези сили, с които влизате в свързка, ще започнат да действуват върху вас, щом вашето съзнание се разтвори. Този закон е неизбежен. Никакви чадъри, големи шапки не ви е позволено да носите, за да пазите главите си от Слънцето, от тази жива светлина. Привиквайте главите си на тази жива светлина,

ходете гологлави. Имайте предвид, че ви предстои сериозна работа. Под думата „сериозна работа” подразбирам движение, че трябва да се върви, да не се стои на едно място. Да не мислите, че сте стари или млади, но ще мислите, че сте ученици, които трябва да учат. На живота ще гледате тъй, както някой ученик постъпва, когато му предстои да решава някоя задача: легне си вечерта, но в ума си гържи мисълта, че сутринта ще трябва да стане рано, за да я реши, и става. Някои от вас може да имат още няколко, например още два-три часа да учат и после ще заспят. Нищо от това, на другия ден ще продължат или ако не в този живот, то в другия живот ще продължат и то от там, докъдето са дошли. Онзи ученик, у когото мисълта не е съсредоточена, цял ден ще мисли върху какво е мислил предишния ден и не ще може да си припомни.

Друго едно положение: ще научите, че има моменти през деня, които съответствуват на кротостта, други, които съответствуват на смиренieto, трети – на електричеството, на магнетизма, на скръбта и мъчението и всички се поляризират. Мъчението е най-силното, а скръбта е противоположна на мъчението.

Сега съвременните учители често забелязват едно противоречие в училищата. Влиза учителят по математика в клас, всички ученици са добре разположени, защото този предмет събужда в тях електричество. След учителя по математика влиза учителят по химия, който предмет също възбужда електричество у учениците. Вследствие на това събрало се в голямо количество електричество, учениците се чувствуват вече малко нервни. Ако влезе трети учител, чийто предмет събужда пак електричество у учениците, те са още по-нервни и стават скандали. Не, предметите в училищните програми трябва да бъдат така наредени, че единият предмет да събужда електричеството, а другият – магнетизма на учениците, да има смяна в предметите. Това се забелязва и в Природата. Законът е същ. Например ражда се син, създали са го електрическите

влияния, значи влязло е в него кротостта, електричеството и мъчението. Ражда се дъщеря, създали са я смиренното, магнетизма и скръбта. Ако ме пита някой: „От какви елементи е създаден синът ми?“ – От кротост, електричество и мъчение. – „А дъщеря ми?“ – От смирение, магнетизъм и скръб. Ето защо момъкът се мъчи, а момата скърби.

В нашата работа ние трябва да се трудим да избягваме еднообразието. Не искам да ви направя набожни, защото това е еднообразно учение. Тъй както днес разбират набожния човек, той е като впрегнатия кон, който има отстранени на очите си капаци и поглежда само отпред. Набожният човек едва що стане – и на църква, вечер – пак на църква, сутрин – на църква, вечер – на църква и всички казват за него: „Набожен човек е този.“

В работата, която ви предстои, ще започнете последователно да развивате разни области. Първо ще предизвикате долната част на мозъка, нисшия ум на човека върху природата, върху всички форми, образи, цветове, числа. После ще предизвикаме по-висшите форми на ума, въображението, слушането, разсъждението, музиката, творческия ум. Най-после ще предизвикаме любовта към Бога, към хората и към животните, ще предизвикаме още чувството на вяра и надежда, на дружелюбие, общителност, приятелство, но не в тази смисъл, както сега се разбират. Ще предизвикаме още закона на справедливостта, изпълнителните сили, от които произтича разрушението, т.е. ексекutive-ната страна на живота. Разбира се, това е трудно, понеже ако речем да предизвикаме сега музиката, не ще можете всички да я възприемете, защото у едни от вас музикалното чувство е доста развито, а у други слабо. У някои от вас обективният ум е много силно развит, а висшият е слабо развит; у някои от вас религиозното чувство е силно развито, а схващането за кротост и смирение са слабо развити. Защо Христос е казал: „Аз съм кротък и смирен по сърце“?

Смиреният и кроткият човек лесно може да се справи с всички мъчнотии в света.

Един естествен метод за самовъзпитание е да се поставите в положението на гладния човек. Щом е така, не мислете какво сте яли в миналото. Как сте яли ред години, това не е важно. Може да сте яли много добре, важно е днес как ще се нахраня. Не се ли нахраня добре, ще изгубя живота си. В окултизма е важен настоящият момент.

Сега ще ви свържа с живата Природа и знаете ли какво ще стане след това с вас? Ще ви дам една картина. В Европа, при един много богат учен, физик, влиза един разбойник с намерение да го ограби. Физикът имал в лабораторията си две вълма¹, с които правил опити по електричество. Затова, като разбрал намеренията на разбойника, подава в ръцете му двете вълма и казва: „Подгръж ги малко, докато си направя опитите, а после прави каквото знаеш.” Разбойникът улавя вълмата, а физикът пуснал тока. Разбойникът започнал да подскача силно. “Пусни ги” – казва ученият. – „Не мога!” Физикът го запитва: „Ти друг път ще обираш ли учени хора?”

Сега ако вие дойдете да ме обирате, ще скачате пог тези вълма. Живата Природа е тъй умна, затова не се е намерил досега човек, който да я измами в нейните методи. И за в бъдеше няма да се намери човек, който ще може да я излъже, затова аз наричам живата Природа „най-добрата майка”. Ако вие я слушате, тя ще ви даде такова учение, каквото никога не сте имали. Престъпните ли нейните правила, ще опитате как тя възпитава своите деца.

Ще ви дам още една формула: ще мислите, че всичко в света е живо. Ще ви разясня думата „живо”. Когато гледате картина на някой велик художник, питам ви: жива ли е тази картина? Да, жива е, ви казвам аз. Но вие ще ми възразите, че тя не се движи. Допуснете, че имате едно дърво насадено в земята и въздухът около него е много спокоен, няма никакъв ветреца, затова и на листата му не се

¹ вълмо - влакнеста тонка, кълабо

забелязва никакво помръдване. Като гледате, че на това гърво няма никакво помръдване, какво бихте казали за него? Че не е живо, нали? Затова и картината е толкова жива, колкото и гървото в това си състояние. За в бъдеще художниците няма да имат нужда от платна. Аз мога да проектирам пред вас една жива картина и да я държа един, два, десет часа или два дни и след това тя да изчезне. Има ли някакво противоречие, има ли съмнение, че тя е съществувала? Тя си съществува, но след време я пренасяте на друго място. Следователно, един художник, който ще нарисова една картина, може да я проектира гето иска. Следили ли сте как се боядисват цветовете, как постепенно се оформява тяхната краска през време на растенето им? За забелязване е, че бои, които са изкуствено получени от хората, избеляват и се разрушават от Слънцето, а тези които Природата е създала, колкото повече Слънцето ги пече, толкова по-хас² стават, защото са живи. Колкото повече един художник мисли върху цветето, което създава, толкова е по-живо то, но престане ли да мисли върху него, и то изчезва.

Първото нещо за един окултен ученик е да има силно въображение. Без въображение не може да извърши нищо, затова той трябва да го развива. Аз ще ви дам един метод, който ще трябва да практикувате, за да съсредоточавате мисълта си. Ако някой от вас е разсеян, а иска да се съсредоточи, нека вземе една игла и я забие половин сантиметър в ръката си. Като го заболи силно, ще започне да мисли върху ръката си, разсеяността ще изчезне. Като забиеш десетина пъти иглата в ръката си, докато потече кръв, подсъзнателният човек у тебе ще каже: „Не струва човек да се разсейва.“ Нещастията, които днес се срещат в обществата, са именно такива игли, които Природата забива в нашите умове, за да мислят правилно и в нашите сърца, за да дойдат на местата си. Като се забива тази игла в тебе, тя те кара да мислиш за същественото. Така мнозина хора,

² хас (ар.-тур.) – чист, истински

като отидоха на бойното поле, върнаха се, но вече с наместен ум и сърце.

Гостуването ви вече се свърши и сега ви питам ще си ходите или ще останете? Който си отива, ще му дам препоръка да отиде на друго място да гостува, а който остане, ще му се даде работа. Сега вие си мислите: „Какви ли сериозни работи ще ни се дадат?“ Много приятни работи ще ви се дадат и то две от тях ще бъдат приятни, а една неприятна.

Сега искам от всинца ви да бъдете кротки и смирени. Кротост и смирение, както и стремеж към абсолютна чистота, това е смисълът на живота. Без тази чистота вие не може да пристъпите нито крачка напред. Най-първо ще трябва да изнесете навън своите недъзи и да се погрижите за изправянето си. Не крийте недъзите си, не ни заставайте да ви ги търсим. Тъй че, ако искате да се ползвате, ще бъдете смели и решителни в себе си, за да изкарате недъзите си, без да имате това високо понятие за себе си, каквото сега имате, и ще слезете десет градуса надолу. Всички ученици, които имате недъзи в ума, в сърцето или в тялото си, ще ги представите ясно. А най-мъчното нещо е човек да изкара своите недъзи на лице.

В Америка имаше един знаменит професор по красноречие – Силва Неа, при когото отиваха свършивши висше образование по ораторство, красноречие, с достойнство, че знаят да говорят. Като излизали от този професор всички се чувствували като попарени, оквасени, защото той режел безцеремонно. Всичкото изкуство на този човек се състояло в това да им казва направо истината. Излиза някой пред него, започва да декламира, но професорът му казва: „Слез, слез при мене“ – и започват да се разговарят. „А, сега те разбирам, качи се отново.“ Ораторът започва отново. „Чакай, чакай, не разбирам, слез, слез.“

Не декламирайте, кажете ми една проста истина без никаква приправка. Поставете я в яснота, за да изпълне. Аз искам всички да бъдете естествени и затова казвам: окул-

тизмът е такава школа, че който влезе в нея, излиза много прост. Който влезе тук, най-първо казва: „Аз имам особено мнение по това, тъй мисля, иначе мисля, тъй разбирам Бога и т.н.” Е, хубаво, приятелю, ти тъй или иначе мислиш, но работите ти не са оправени, ти не си здрав човек, имаш недъзи. „Да, но Господ тъй иска.” Не иска Господ хора с недъзи, това е лъжливо учение. Господ не иска да мислим, да чувствуваме криво. Ако мислим и чувствуваме криво, това е наше, а не от Бога. „Господ тъй ме е създал”, казва някой. Не те е създал Господ тъй, а ти сам си се създал. Ние сме наленили толкова много мазилки върху това, което Бог е създал, че трябва дълго време да ги разлепяваме, докато намерим Божественото. В съвременните хора много добродетели не може да се забележат веднага, но има външни признаци, по които може да се забележат. Например честността у някои хора е изразена с две черти на челото, а с една черта по средата на челото – справедливостта. Тези черти, както и чертите на любовта у някои хора са тъй загладени, че за тях казват, че мязат на месечинка. Това аз наричам „джунгур-лунгур-пук”, т.е. пълнички хора и нищо повече.

И тъй, ще се стараем да въдворим простота и хармония в нашите обноси. Между мене и вас трябва да има най-прости, най-естествени действия и обноси. Всяко действие на ръката, на главата трябва да се стреми към най-правилни форми. Например ръката, насочена напред и свита на юмрук, както кога мушкат някого, изразява движение на зло. Правилно движение е, когато свиеш трите пръста на ръката, а палецът и показалецът доближиш един до друг и във вид на колелце. Защо е правилно това движение? То означава змията, която е хванала своята жертва, то е колело, движение, в него няма опасност. Щом се отвори колелото, започва съскане и казва: „Пази се, защото мога да те ухапя.” Следователно когато един ученик се разгневи, покажи му така свита ръката си. А вие какво правите? Показвате му шамар. Това не е окултно движение, това е движение на черните маги. Когато някой

момък хване под ръка някоя мома, това движение е на черните маги. Някой дава пари на някой беден и му ги мушва грубо, като си отминава. Не, гайте пари на просяците и им направете почести. Всички тези лоши образи и движения, събрани вътре в нашия ум, предизвикват и съответни сили, които разстройват хармонията на мозъчните центрове, и вследствие на това се ражда известна дисхармония. Ние трябва да имаме пластични движения, а ще ги добием като се оглеждаме пред огледалото. С тези пластични движения ще възстановим загубената хармония. Вие не може да възпитавате децата си, ако не постъпвате хармонично. Много прости сте, нали? Няма да се обиждате, като ви казвам, че сте прости.

Днес аз ви показах едно правилно движение, а друг път вие да намерите едно такова и ще помислите върху него. Пазете се от лоши подражания в живота си. В Америка, в една област имало един евангелски владика, който обичал да носи главата си на криво малко, едното рамо издигнато повече. Всички проповедници от неговата област му подражавали, носели и те главата си малко настрана. И днес всички наши лоши привички са подражание на лошите привички на някой владика. Аз взимам гумата владика не в прямия, а в широкия ѝ смисъл, защото бащата е владика в къщата, майката – владичица.

Първото нещо, което ви е необходимо, е да развивате силно въображението си, за да може нещата силно да изпъкват. Щом ви се каже нещо, ще трябва веднага да можете да го проектирате в ума си. Без въображение нищо не може да постигнете в окултната наука.

Считайте, че живеете в един широк свят и сте сами сред него. Щом се затъжите, представете си, че се намирате пред хора. Като ви дотегнат хората, мислете, че сте сами. Аз не искам да очаквате всичко от мене, пазете се от тази илюзия. Ще ви обясня какъв е този Божествен закон със следната формула: Когато житното зърно се постави в земята, то трябва да прояви тази енергия, която е скрита в

неговата гуша. Кои са условията за това проявление? Светлината и топлината, които идат отгоре му, както и влагата и дъждът. Щом има тези условия, то започва да расте. Аз употребявам и към вас законите на окултната наука, защото и във вас има всички възможности, необходими за вашето развитие. Топлината и светлината идат от Бога, влагата, това е животът и нам предстои да използваме тези външни условия. Почвата, това е нашето тяло, в което житното зърно, т.е. нашата гуша е посята. Топлината, това е Любовта, светлината това е Божествената Истина, а Мъдростта се изразява чрез процеса на растенето. Това е правилния път, по който стават движенията в тялото.

Това учение, върху което ви говоря, не сравнявайте с други учения и не говорете абсолютно нищо за него навън. Защо да не разправяте? Докато не опитате това, което учите, какво ще разказвате на другите хора? Добийте опитност, резултат и тогава ще имате силата да разказвате и на другите хора. Който от вас обича да разказва натук-натам и не държи в тайна, ще го хвана по всички правила на окултизма. Българите казват: „Който много говори, малко върши.“ И вие сте от тези герои.

В гревността един цар имал мечи уши. Когато викал берберин³ да го бръсне, на излизане от двореца отрязвали главата на берберина, за да не разказва, че царят има мечи уши. Един ден повикват един берберин да избръсне царя, но той, като свършил работата си и видял какво го чака, започнал да моли да се пощади живота му, като обещал, че никому няма да съобщи това, което видял в двореца. Царят го пожалил и освободил. Берберинът, за да бъде сигурен, че няма да изказва никому нищо, забегнал в един галечен край. Дълго време той крил тайната, но толкова много се измъчил, че отишъл сред гората, изкопал една дупка и извикал силно в нея: „Царят има мечи уши!“ На това място един ден израсло голямо дърво, от което един овчар си

³ берберин (тур.) - бръснар

направил свирка. Като започнал да свири, чувало се: „Царят има мечи уши!”

Така и вие ще направите една гунка и ще извикате в нея: „Царят има мечи уши.” Какво и накъде ще разказвате, това за мене е безразлично, но за вас е безполезно. Опити, опити ви трябва. Това учение има вътрешни реални преживявания, които трябва да проверите на опит, тъй че не искам да казвате, че това е заблуждение, онова е заблуждение. Който не иска да се заблуждава, да влезе в света, там няма никакви заблуждения. Това е предупреждение, защото сега сте ми гости, а правилата на учтивостта не позволяват човек да бие гостите си. Когато ученикът от окултната школа сгреши нещо, най-голямото наказание е това, че всички наоколо му мълкват и с това го изобличават.

Друго правило за ученика: Да бъде искрен спрямо духа си, искрен спрямо душата си и искрен спрямо себе си или на ваш език казано: искрен спрямо баща си, искрен спрямо майка си, искрен спрямо братята и сестрите си. Двама елемента – бащата и майката не ги виждате, те са горе, а остават само вашите братя и сестри, които виждате, тук на Земята.

За следния четвъртък искам някой от вас да напише нещо върху костната система, костите на скелета; друг – върху функциите на сърцето и кръвообращението, а трети – нещо върху храносмилателната система.

*Беседа, държана на 19 февруари 1920г.
четвъртък, 7 часа вечерта*

ВЕЛИКАТА МАЙКА

Прочетоха се зададените работи от миналия четвъртък върху костната система, сърдцето и неговата функция и храносмилателната система.

Ние сме пратени на Земята не на гости, а на работа. И Земята търпи своите гости само три гения. Всички съвременни нещастия произтичат от факта, че ние искаме да бъдем гости на Земята. И тъй, като ви говоря от чисто окултно гледище, ако ме попитате от какво произтичат нещастията в света, ще ви кажа, че те произтичат от това, че вие искате да бъдете само гости тук на Земята. Земята е място за една от най-сериозните работи. За всяко същество, колкото малко и да е то, има математически точно определено място и работа, която то трябва да свърши. И днес в света по-висшите същества живеят на гърба на по-нисшите.

Аз нарочно поухах за пояснение да се опише костната система, сърдцето и храносмилателната система, защото вие, учениците на окултизма даже и не подозирате какво се върши всеки момент вътре у вас. Всеки от вас трябва да проучи добре своя организъм. Единственото реално нещо, което притежавате в този свят, то е вашия организъм. Докато вие не проучите вашия организъм, ще бъдете невежи и не ще може да разбирате природата. Нашата велика майка – природата спира постоянно своите деца по всички правила, които има. Имайте предвид, че тя е безпощадно

груба. Някои окултисти не трябва да се самоизмамват, да мислят, че това ще мине за тях незабелязано. Когато тази Божествена майка те хване, тя ще те прекара през всички правила на възпитанието, без да ѝ мръдне окото.

Аз ви говоря върху възпитанието, защото от там трябва да започнете, в нея се крие начина на възпитанието. Туй, което на един обикновен човек се вижда грубо в света, това, което ние съвременните хора забелязваме като някаква дисхармония в света, в същност това са най-хармонични действия. Аз не смея още да ви кажа, че Природата трябва да се изучава от опаката ѝ страна. Вие трябва да започнете да изучавате и своя живот от опаката му страна. Например добрината на един човек зависи от лошавината, която се съдържа в корените на неговия живот. Следователно математически може да определим, че добрината на един човек ще бъде толкова голяма, колкото лошавина има в корените на живота му. Аз изключвам вашите морални разбирания и не взимам думата „лош“ в смисъл на „лоша постъпка“. Под думата „лош“ разбирам онези материали, които работят в разрез с вашия живот.

Казах ви, че трябва да проучавате живота от неговата опака страна. Сега у мнозина от вас има желание да се покажат по-добри, отколкото са или по-лоши, отколкото са. Това е едно лъжливо положение и Природата не търпи такъв фалш. Природата има два метода, чрез които тя си служи: или точно математически трябва да определяш нещата, във всичката им точност, или никак не трябва да ги измерваш. За да се измерят точно силите, които действуват в нас, ние трябва да развием тези сетива, които имаме в организма си, за да работят, т.е. да развием нашата душевна чувствителност.

Вземете понятието „студено“, имате физиологически процес, физиологически причини на студа. Как ще преведете студа? Той е емблем на какво? На омразата. Значи подобно на студа е омразата. Направете една аналогия между студа и омразата. Какво произвежда студът

върху организма? Свиване. И наистина, всички тела от студа се свиват до известна степен. Омразата предизвиква същото действие – и тя свива човека. Противоположното на студа е топлината. Преводът на топлината е обичта. Какво произвежда топлината? Разширение. Какво произвежда обичта? Също разширение. Следователно окултистите, които разбират законите, могат чрез топлината да въздействуват на омразата, а чрез студа – на обичта. Великите маги в бялата окултна школа употребяват топлината против омразата, а черните маги употребяват студа като противодействие на обичта. Белите маги употребяват топлината за усилване на обичта, а черните употребяват студа за усилване на омразата. Ако ме запитате защо имаме студена зима, ще ви отговоря: тия две ложи – Черната и Бялата действуват в Природата. И според този закон, онези от вас, които са наблюдавали какво е било времето, когато воюваха помежду си Централните сили и Съглашението, са забелязали следния резултат: когато Централните сили имаха победа, времето всякога беше студено, а когато побеждаваше Съглашението, времето беше топло. И тогава, от чисто окултно гледище, ние заключавахме, че Бялата окултна ложа беше на страната на Съглашението, а Черната – на страната на Централните сили. Дали те знаят това нещо или не, това е друг въпрос. При сключването на мира, Черната ложа измени тактиката си и започна да действува върху Съглашението, а Бялата ложа започна да действува върху Централните сили – размениха ролите си. Аз няма да се спрам, а само мимоходом минавам този факт.

Положението, в което се намирате в даден момент, когато поддържате известна идея, може да бъде подкрепено или от Бялата или от Черната ложа. И тъй, ако вие искате да се самовъзпитате, най-първо трябва да определите от къде се дирижират идеите, които имате и които ви вълнуват. Някой ще каже: „Аз вярвам в това и това.“ Но това още не те спасява. И глупавите хора вярват. На

глупавия човек, като му даваш нещо, например сто наполеона, той е готов веднага да ги вземе, като казва: „Аз ще ти дам сто и петдесет процента”, макар че може след това всичко да изгуби. Не е въпроса за печалбата. Имайте предвид, че всички наши постъпки и идеи на Земята определят нашето бъдеще. Може би някоя ваша сегашна мисъл да определи бъдещия ви живот след хиляди години. Затова имайте предвид, че което вършите сега, вършите го за себе си. Може да минат и хиляди години, но вие няма да избегнете от да влезете в една права посока.

Сега тези лъжливи учения на черното братство идат да изопачат стиховете на Свещеното Писание. И когато искат да те впримчат в някой грях, да изопачат нещо, веднага цитират някой стих, който им благоприятствува. Бялото братство, когато иска да те спаси, взима друг стих от Светото Писание, който на тях благоприятствува. Черните братя, когато искат да поставят някого в грях, биват с него много любезни, учтиви, предлагат му кокошки, баници, докато му турят юлара на главата. Но турят ли юлара, подкарват го напред и с остена го побутват, а после нито баница, нито кокошка ще има. Тогава започва тъй наречената „черна съдба”. Българите казват: „Каквато ме майка залюляла, такава ме отлюляла”. Обаче ученикът на окултизма не може и не трябва да мисли по такъв начин. Неговите възгледи за живота трябва да бъдат строго определени, да не се обуславят на онези глупави тълкувания и вярвания, които имате от миналото. Ученикът трябва сам да проверява основно нещата, а сенките на нещата, второстепенните и третостепенните неща само по себе си ще дойдат. Всеки трябва точно да разбира закона, служи ли на закона или не, има ли вяра в Бога или не.

Аз не взимам гумата „Бог” в тази смисъл, в каквато вие я разбирате. Аз поставям окултния закон така: имаш ли вяра в живия закон на Природата, но не като влияние, защото всяко влияние ви е известно. Всяко влияние е резултат, то произтича от един жив и разумен център. Следова-

телно, когато кажем, че нещо ни влияе, това се дължи на мисълта, която е вложена в това влияние. Когато хвана някого с ръката си и му влияя да ходи, това е резултат на мисълта, която е вложена в мене. Следователно в мисълта си трябва да бъдете строго определени – имате ли вяра или не. Как ще определите вярата? Щом гойде истинската вяра, ще гойде и неверието, а с това и противоречието в живота. Там, дето има противоречия, Животът е започнал. Това е един признак, по който се познава, че истинският Живот на ученика е започнал. Няма ли противоречие, вие сте далеч от истината. Това е закон за Земята, но това противоречие не трябва да става спънка за вас, които искате да се учите.

Когато в миналата си беседа казах, че онзи от вас, който не е готов да следва, кракът му да не стъпва в окултната школа, погразбирам – не си туряйте крака в школата на тази ваша Майка, понеже тя ще ви изхвърли навън по всички правила на изкуството. Може да влезеш при нея, но ще влезеш с всичкото смирение на гушата си и ще ѝ говориш меко и нежно. Всяка груба интонация на ума и гушата ти, ще предизвикат всички противодействащи сили и ти ще се спънеш в пътя си.

В Стария Завет се казва: „Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат”. „Бог” погразбирам Майката, живата Природа. Как изразява Майката своето противене? Живата Природа се противи на своите горделиви деца, като ги хваща с трите си пръста, дигне ги нагоре, после ги хвърля и казва: „Ти познаваш ли ме, знаете ли какво мога да направя с вас, ще се гневите ли? Аз мога от един човек да направя най-малко едно микроскопическо животно”. Вие ще кажете: „Не, човек не може да се върне назад в своята еволюция, да стане животно”. Не е вярно, човек може да се върне назад в своята еволюция и то по всички правила на този велик закон на Майката. Християните казват: „Човек, който се е родил веднъж, остава си винаги като човек”. Да, но ако престъпи правилата на Майката, тя

ще го върне назад и тогава той ще започне едно дълго правилно пътешествие от форма в форма и ще минат милиони години, докато се пречисти. Докато мине през този път, той ще напълни десет джобури¹ със сълзи. Като ги напълни, ще носи своите възпоменания, та срещне ли го някой и го запита: „Ти няма ли да сгрешаваш вече?“, той ще му отговори: „Ти пълнил ли си джобури със сълзи?“

Когато Христос казва, че ще прати някого на вечно мъчение, аз казвам, че ще изпрати всички духовници, учени и философи, както и техните слуги да се мъчат, да пълнят джобурите си със сълзи. Затова ще минат през голям огън. Този огън не е такъв, какъвто го описват, той е тих, има си и своите приятности. Той е огън на чистене и смирение. Аз ви предупреждавам да се пазите от трите пръста на вашата майка – Природата, тя е опасна. И когато в православната църква се кръстят с три пръста, това значи да се пазиш от трите пръста на Майката, за да не те бутне. Особеното значение на кръстенето в окултна смисъл е следното: „Помни трите пръста на Майка си и в ума, и в сърцето, и във волята си“. А религиозните хора казват, че единият пръст бил Отец, другият – Синът, а третият – Отец и Син. Може и така да бъде, но вие трябва да знаете, че това са трите пръста на вашата Майка, трите разумни сили, които работят в нея. А тя е велика, велика е вашата Майка Природа. И вие, които обичате да дигате шум, трябва да знаете, че без да ви изобличавам, мога да се оплача на Майка ви и ще ѝ кажа да ви хване с трите пръста. И тогава, мъж или жена, момък или мома, да му мислят! Тя ще ви попира и ще каже: „Аз ви пратих да се учите ли или да философствувате, да служувате ли или да заповядвате?“

Този закон е разбрал и Христос, като ученик на тази велика окултна школа. Казва се в Писанието: „Като се намерил в образ човешки, смирил се“. За да има благословението на тази Божествена Майка, Христос беше готов да понесе всички страдания. В окултизма знаят Отца като

¹ джобур – гървен съд като ведро.

Майка, Той е Любовта, не както вие разбирате тази майка – любов. Не туряйте даже в ума си мисълта да сравнявате тази Божествена Майка с любовта, която вие познавате. Няма образ, с който да сравним това понятие. Аз я наричам Божествена Майка, не в смисъл, че родила Бога. Окултната школа разбира Божествената Майка – същината на всичко живо в света.

Да се повърнем назад, защото това са отвлечени неща, които могат да внесат в умовете ви страх и трепет. Целта ми не е да се внесе страх у вас, защото страхът е едно чувство, а досега са открити 40 способности у човека. Страхът съставя една четиридесета от сегашния живот, тъй щото отношението на страха трябва да бъде едно към четиридесет. Ако целият ви живот се обърне само на страх, вие не разбирате живота. Страхът трябва да бъде само предупреждение на човека, да ви напомня дали това, което сте учили, сте разбрали добре, дали сте го приложили добре или дали сте постъпили добре. И тъй, страхът е, за да ви покаже, че имате отговорност, след това иде чувството на съвест, което ти казва: „Направил ли си го по всички правила на Божествения закон?”

Сега, първото нещо, което се изисква от всички ви, е да вземете като правило мотото: „Ако не станете като малките деца, не може да влезете в Царството Божие.” Аз превеждам: Ако не заемете положението на малките деца, в никоя окултна школа не може да влезете, в никое разклонение на тази велика разумна окултна школа.

Второ правило: Ученикът на окултната школа трябва да се научи на мълчание, да мълчи, за да може да мисли. Неговата мисъл трябва да бъде строго определена, не трябва да бъде разсеяна, да има тези противоположни мисли на съмнения. Някой казва: „Аз мисля”. Но какво мислиш? Ако погледнете лицата на съвременните хора, те показват, че тези хора не мислят, а се чешат. Сегашното философско мислене е чесане, но черепите и костите показват до каква степен е тяхното правилно мислене. Първото

нещо, което ви предстои, е да възстановите правата мисъл. Вие ще запитате: „Отде ще знаем кое е правата мисъл?” Това не се доказва. В окултната школа няма доказателства. Това е един закон, вложен още от начало в човека – душата му да мисли правилно. И тъй, понеже душата всякога мисли право, няма какво да доказвам това нещо. Всеки може да го опита, стига да се върне към това положение, от което се отклонил. Това е достатъчно.

Какъв ще бъде първият резултат на тази права мисъл у тебе? Щом дойдеш до това положение, да изпиташ тази права мисъл в себе си, всички мрачни мисли ще те изоставят, в ума ти ще се появи една светлина и ти ще започнеш да се примиряваш с всички. Ти ще започнеш да назърташ малко, ще схванеш съотношението, което съществува между причините и последициите, и ще разбереш защо всичко става така, а не по друг начин. Писанието казва: „Да мълчи земята, за да говори Бог”. Мълчанието, това е първото правило във всяко училище. Когато дойдат учениците в училището, а след тях влезе учителят, всички ученици мълкват, за да говори учителят. Затова, когато заговори тази Божествена Майка, всички трябва да мълкнат. По някой път тя насила ни застава да мълчим. Тя ни изпраща едно голямо нещастие и с това ни казва: „Мълчи!” Тогава ти казваш: „Нямам разположение да говоря” и започваш да размишляваш. Мислиш, мислиш и най-после казваш: „Животът няма смисъл.” Рекох, още не си научил смисъла на мълчанието. В мълчанието именно има смисъл. Чул ли си в това мълчание гласа на твоята Майка, който глас иде от дълбочините на душата? Този глас е спокоен и ще ти проговори тъй тихо и нежно, както никога друг глас не ти е говорил. Но кога ще ти проговори този глас? Когато човек е минал през най-големите мъки и страдания и след като е напълнил десет джобура със сълзи. Това проговаряне на този глас ние наричаме тук на Земята любов, обич и т.н. Този глас предизвиква в човека моментално, магическо променение. Ти може да си бил най-

оскърбения, най-огорчения човек на Земята, може да се намираш на умирање, но проговори ли ти този глас, у тебе веднага се заражда едно съживяване. Вие търсите тайната, истината на живота, някъде вън и ми казвате: „Научи ни как да я намерим?”. Научете се да разбирате себе си и да намирате тази тайна в себе си.

Някой път, вие без да знаете, полагате ръката си на челото на детето, което плаче. Питам ви защо я полагате. Колко философи и учени има в България, които знаят причината на това нещо? Аз ще ви кажа, когато полагате дясната ръка на горната част на челото, вие предизвиквате едно от най-благородните чувства. В тази част на главата се намират много чувства, но вие засягате главно милосърдието – Божествената Любов. И ако онзи, който полага ръката върху главата ти, има чувство на милосърдие, ти веднага ще почувствуваш в себе си една приятност. Майката, като полага ръката си върху главата на детето, с това тя казва на неговия дух: „Майката природа, която ме е оставила да те гледам, те обича и нейната Любов никога не се мени.” А тази майка, която полага ръката си върху детето, тя е неговата мащеха, оставена да гледа това дете. После някога, когато се разтревожите, турете си [ръката] вие или друг някой върху челото си, съсредоточете ума си върху това място и като повикате вашата Велика Майка, всичко ще мине. Това е едно красиво движение. Да знаете значението на всяко едно действие, това са новите начини на възпитание.

Всяко действие в Природата е строго определено и оттам, всички хора могат да бъдат или добри, или лоши. Ако вашето дете плаче, а вие вземете горната част на ръката му, доближете я близо до устата си и му духнете, болката на детето минава. Но ако при подобни случаи, ти свиеш долната си устна и я изкараш навън, ти си опетнил вече ума си. Всяко неправилно мърдане на ръката или на устната ти опетнява ума ти. А тези действия влияят. Ето защо, всяко действие на ръката, на очите ни, трябва да

бъде строго определено, да става по всички Божествени правила. Сегашните много учени хора са като онези деца, които за пръв път започват да пишат и затова като вземат калема², започват да грацията по хартията. Това дете граще, граще по хартията и казва на майка си: „Мамо, виж какво написах“. Но това гращение не съдържа никаква Божествена мисъл, в него няма никакво съдържание. Така и днешните вестници грацията. Така и при някои сеанси, някой пишуц медуум първо започва да гращи върху хартията и после започват да се определят някакви букви.

На мнозина от съвременните християни умовете и сърцата им приличат на тия дракулки на децата, грацията, но нищо не излиза. И тъй, най-първо започнете да гращите, после да образувате кръгчета и най-после да излизат буквите. Научете се да се спирате, да се вглеждате в действията си, та като направите едно какво и да е движение, действие с ръце, глава, очи или уста, да сте сами доволни от него. Внимавайте в действията си, но не се страхувайте.

Някои поети често говорят и си разтърсват главата. Това тяхно движение аз тълкувам така: „Ех, дано тези гнили круши паднат!“ Вие казвате за тях: „В тези идеи, които се зародили у тях, има нещо съществено, те са поети, ще напишат нещо“. Нищо няма да напишат. И тъй, внимавайте действията ви да бъдат хармонични. У вас може някога да се зароди желание да поправите някого. В окултната школа не се позволява никой никого да поправя. Това е обида. И онзи, който поправя, и този когото поправят, вършат и двамата престъпление. Мислите ли, че движението на онова колело във фабриката, което веднъж се е завъртяло и върти, не е точно определено? Мислите ли, че онзи господин, който се е разгневил, господарят му не е определил това действие? Мислите ли, че трябва да затворите онази канализация, през която излизат всички нечистотии? Не, вие с това ще създадете най-голямото нещас-

² калем - 1. разг. молив; 2. пръчица от мек камък за писане върху ученическа дъска през Възраждането.

тие на хората. Онзи човек, който се гневи, е един канал, затова нека изтечат всички нечистотии, не го спирайте. Този твой брат, който се гневи, днес е дежурен, изризва толкова много неща и затова ти му кажи: „Братко, ти днес извършваш една велика работа, изхвърляш много нечистотии и с това помагаш на толкова хиляди хора.“ Ако ти не разбереш това нещо така, утре ти ще станеш дежурен.

И тъй, разумният ученик трябва да разбира добре причините и последствията на всяко нещо и да знае следното: че животът е определен много разумно, в него няма никакви изключения, никакви случайности и всичко е предвидено до най-малките подробности. Това не е ограничение на човешката воля, защото в тази стадия, в която се намирате, вие още нямате никаква воля, казвам ви истината. Аз намирам, че има воля само този човек, който като го обидят, може да прости; воля има у този човек, на когото, като отнемат всичкото богатство, той забравя стореното; воля има у този човек, който помага на някой паднал, макар и да има много работа. А да заповядаш на едного и друго, това не е воля. Волята започва с грях. Ако схващате тъй въпроса, веднага в ума ви ще дойде едно просветление.

Направете един опит, за да може Майка ви да ви проговори. Ако се държите за вашите възгледи, каквито имате днес, вашата Майка няма да ви проговори и след хиляди години, но ще ви хване само с трите си пръста. Като ви казвам, че вашата майка ще ви хване с трите си пръста, аз не виждам вашия индивидуален живот, а ви говоря принципиално какви са законите. В тези закони има изключения, те не са абсолютно механически. Тъй че, като казвам, че майка ви ще ви държи с трите си пръста, то ще бъде до момента, когато се противите, но в момента, когато се промените и тя ще се промени по отношение към вас. Никаква философия, никаква логика не е в състояние да измени Природата, но в момента, когато вие почувствувате в себе си едно разкаяние, че не е този пътът, по който вървите,

веднага във вашата Майка настава друго разположение. Щом настане в нея това разположение, веднага вие ще почувствувате една приятност, едно облекчение. Докато изпитате това разположение, вие ще се борите и всеки, който се изпречи на пътя ви, ще бъде лош. Сега природата не съжалева, че има такива опърничави деца, напротив, тя се радва на тях, защото те вършат една отлична работа. Тя поставя тези свои деца дето им е мястото. Когато се уморят, те казват: „Мамо, ние изучихме това изкуство”. Майката им отговаря: „Добре, аз ще ви преведа в друга област.”

Тъй както ви виждам, вие сте се уморили от живота и казвате, че той няма смисъл. Това, което досега сте изучили, не ви задоволява и вярванията, които имате, и те не са положителни. Ако ви подложат на мъчения за вашите вярвания, колцина от вас са готови да се самопожертвувате, да умрете за тях? Ще кажете: „Трябва да си помислим малко, че тогава да отговорим готови ли сме да се самопожертвуваме.”

Сега да се повърна към мисълта си, към красивите движения. Ще ви представя два примера. Казвам така: Денят е ясен, Слънцето хубаво грее, висока скала, обърната към юг, а под тази скала извира чист, бистър извор на изток и малка рекичка тече също на изток. Ако ви представя същата картина, само че обърната така: Висока скала, обърната към север, на запад от нея – бистър извор извира. Ако вие посетите такива две местности, у вас, във вашия ум ще се зародят две различни идеи. Наблюдавайте какви са хората, които живеят при такива северни склонове и на които реките текат към запад, и такива хора, които живеят в южни склонове, а реките им отиват към изток. Направете сравнение между едните и другите хора, имайте това като задача. Тази задача някои от вас могат да разрешат след една седмица, други след месец, а трети след една година. Затова ние при възпитанието трябва да използваме Природата, защото в различните форми, които

тя е създала, лежи онази основна, велика мисъл – да изменя настроението на нашия ум, сърдце и воля.

Ще ви дам едно малко пояснение, за да обръщате внимание на облаците, да се свържете с тях и да не мислите, че те са мъртви, а да ги считате винаги като живи. Някой път на небето се образуват цели планини от облаци, насочени към север или към юг. Наблюдавайте тези живи образи вътре в пространството и размишлявайте защо едни са обрънати към север, а други – към юг. Съвременните хора днес са изтощени, издребнели, защото не излизат да наблюдават небето, а се обръщат само към земята, към това, което ние сме създали, а то е дребнаво. Ако хората излизаха да наблюдават небето, облаци, звездите, тяхното настроение щеше да се измени и ние, съвременните хора на бялата раса, щяхме да бъдем по-благородни, отколкото сме сега. Понеже ние доброволно не искаме да се откажем от стария ред на нещата, затова от Бялата ложа са решили да ни направят хора, да ни освободят от тези постройки, за да гледаме природата. Едно време хората са си правили идоли, покланяли са се на тях, а ние днес им се смеем. Но и съвременните хора са си правили къщи, имат си имоти, рагват им се, защото те ги прехранват. Нима това не е идолопоклонство? Никога не влагайте каква и да е мисъл в това, че вашата къща, нива или лозе ще ви прехранват. Не туряй никаква надежда в тях. Мислиш ли така, ти си на крива посока. Аз ви говоря като на ученици от окултната школа. Ще изхвърлите от ума си тези ваши къщи и ще гледате на тях като на едно просто упражнение. В Америка има къщи с по двайсет-тридесет етажи. Рекох, това, което имаме, това не са къщи, това са най-ужасните затвори, които досега светът е виждал, това са гробища. Има случаи, дето Слънцето не е прониквало с години. Това не е култура, затова не се възхищавайте от тези големи здания. Аз бих предпочел да живея и в най-простата българска колиба извън града, отколкото да живея в едно двайсет етажно здание,

което да струва няколко милиони, па макар и да има най-големите удобства.

Аз правя една аналогия: един автор описва къщите на един град, описва улиците, как е нареден този град и ти четеш и си казваш: „Защо всичко това не ми предизвиква никакъв ефект?“ Защото няма нищо ново. Нека той развие това действие всред природата, нека опише нейните прояви, да видише няма ли да има ефект. Този автор описва как двама се любили, единият бил на сцената, а другият – в някоя ложа. Има ли по-изопачени действия от тези? Като окултисти, не си хабете времето за тези романи, а прочитайте само идейното. Ако някой от вас започне да пише, да не подражава на тези писатели. Вижте как пише псалмопеецът в своите песни. Той казва: „Да плескат реките, да се снушат горите и високите кедрови“. Той уподобява всички хора на дървета, на планински върхове, на реки, извори, а света уподобява на море и т.н. Във всичко това има смисъл. В тези описания, като окултисти, те са влагали онези истински Божествени идеи, които ръководят света. Тълкувателите, като взели тези форми, изопачили са ги и сега съвременните хора не могат да мислят правилно.

На вас сега предстои една задача, да се повърнете най-малко 8000 години назад, да дойдете до вратата на райската градина, да ви покаже, че сте хванали крива посока. Когато хората излязоха от рая, имаше два пътя напред им и трябваше да изберат единия от тях. Цялото човечество взе кривия път и казваше: „Така е определено.“ Не, имаше друг път определен, а той беше тъй нареченият, правият, тесният път. Под „тесен път“ се разбира онзи велик път на живота Природа и в този път трябва да влезем. Не може да се върнем през пътя, по който сме излезли, но аз ще ви върна по обратния път, по тесния път. Като дойдем до това място, аз ще ви посоча пътя, който трябва да вземете в новата насока на своята еволюция.

Направете си едно малко размишление в ума, кажете си така: „Где съм бил преди 100 години?“ Поспирете се, после

си помислете: „Де съм бил преди 1000 години, де преди 2000 години, де преди 3000, 4000, 5000, 6000, 7000 и де преди 8000 години?“ Направете си мислено един такъв малък процес и се спирайте на всяко положение. Вие няма нищо особено да разрешите, но като се връщате мислено по пътя, който сте минали, ще се подчините на този закон и като дойдете до състоянието, в което сте били преди 8000 години, отбележете си състоянието, което сте преживели, и мисълта, която ви дойде, и после пак се върнете в сегашното си състояние. Ако не се породи никаква мисъл или ако не преживеете никакво състояние, това да не ви смуцава, върнете се пак назад. Аз постепенно ще ви показвам математически съотношения, как да работите.

Тези упражнения са най-малките, които ви завалям. Във вашия ум възниква идеята: „Как мога да се върна 8000 години назад, как ще направя това?“ Вземете пример от малкото дете, което, като се изправя на краката си, има ли идея как ще пристъпва? Не, то се подчинява на инстинкта, изправя се на краката си, пада, отново се изправя, пак пада и т.н. Така и вашият ум е едно четвероного животно. Умствените хора са четверокраки, започват да се изправят, падат, пак се изправят и най-после казват: „Не можем да разсъждаваме.“ Не, ще падаме, ще ставаме, ще се покланяме, докато най-после застанем на двата си крака и започнем да мислим. И тъй, запомнете, че умът ви не е човешки, той е на четири крака, но това не е за обида. Ако умът ни беше човешки, то животът ни щеше да бъде другояче устроен и нямаше да бъдем на този хал, на който сме сега.

Че умът ни не е просветен, това може всеки да го провери. Може ли да намерите две души в къщи, които да са на един ум, които да живеят в любов? Много рядко, и то когато хората имат разположение. Това е не че нямаме желание да живеем, но има нещо изкълчено в нас. Щом се повърнем в първоначалното си състояние, ние веднага ще се освободим. Тогава ще се намерим в положението на човек, когото лекуват с вода или слънчеви лъчи – той се изпотпява,

докато изхвърли всички нечистотии и след това се усеща като новородено дете.

Ето защо, нам предстои първо да се освободим от тези нечистотии, събрани у нас от хиляди години, и да остане само чистата кръв, т.е. чиста Божествена мисъл и чисто Божествено сърце. След това с нас ще стане същото, каквото става с някой човек, който е тежал 120 kg, но после заболява от тифус и отслабва, става като чироз³. И с вас ще стане същото. Ще изхвърлите едно-друго, всичко, което е непотребно и ще почувствувате, че сте оглупял. Докато не оглупеете, нищо няма да излезе. След като се изпразните съвършено, тогава новият Божествен живот ще гоїде от друго място и той ще напълни вашето шише.

От вас не се изисква голямо геройство, а само вяра и послушание, за да можете да направите този малък опит. Вие ще ми цитирате онзи стих, дали това е съгласно с волята Божия. Всяко добро действие в света е съгласно с волята Божия. Всяка добра мисъл, всяко добро начинание, колкото малко и нищожно да е, е съгласно с волята Божия. Знайте, че всяко добро започване, всяко добро начинание показва резултат и ще може да се реализира, но се изисква за това дълго време. За това, най-малкото добро желание, най-малкият добър подтик след време ще произведе добър резултат. Всяка добра мисъл и желание се дължи на подтика на нашата Божествена Майка, която иска да ни подигне на уровеня, на който тя се намира.

Между вас сега има една малка дисхармония, аз ще проверя дали аз или вие сте причина за тази дисхармония. Вие ще правите вашите упражнения и аз — своите и като ги разрешим, ще се срещнем в някои допирни точки. Имайте вяра и не се колебайте.

Като правило ще имате следното: от вас се изисква вяра в себе си, във вашата разумна душа и то дотолкова, доколкото тя ще бъде свободна да мисли и да разбере всичко, което Бог е направил. Доколкото вашата душа е

³ чироз (гр.) – сушена риба

събудена, дотолкова и вие ще се ползвате от Божествените блага в света.

И тъй, между всичките правила поставете вярата.

*Беседа, държана на 26 февруари 1920 г.
(четвъртък)*

В Я Р А

Каква е мисълта ви при последното събрание?

– Последното петъчно събрание беше да се научим да мълчим, да станем като деца, да развиваме милосердието, да се упражняваме върху Духа, упражнения върху добродетелите върху развиване на сетивата и приготовления за Петдесетницата.

Като дойде Петдесетницата, трябва да влезете в закона на самопожертвуването. Който приеме Божественния Дух, той трябва да върши волята Божия, а не каквото сам си поиска. Впрочем, и сега вие не вършите своята воля, все някоя чужда воля се намесва вътре във вас. Ще гледате да усилите вярата в себе си. Има един стих, който казва, че без вяра не може да се угоди на Бога, но се иска вяра, която да върши чудеса.

Упражнявали ли сте се във вярата и какви упражнения сте правили?

За да се развие вярата ви, изисква се щото всеки един от вас да си изработи един вътрешен мир. Човек трябва да се нагоди според съвременния живот, според условията в които живее, за да погеме развитието си оттам, отдето се намира сега. Например, колцина от вас биха имали смелостта да се качат на един аероплан? Малко биха сторили това, защото се изисква геройство. А колко такива изпитания могат да се случат в света! Ако човек може да се качи горе на аероплан, той ще укрепи вярата си. Вярата ще схващате като коренчетата на едно растение, което посаждате в земята, и то чрез тези коренчета се крепи. По същия закон човек чрез вярата се крепи в Бога. Като се закрепвате силно

и Бог ще ви крепи. През всички времена и изпитания, онези хора, които са имали вяра в Бога, никога не са били излъгани. Разбира се, има вяра, която може да се осъществи, но мнозина, макар и да са имали силна вяра, пак са били изложени на големи страдания, защото те са били необходими за тяхното развитие. Но като имат вяра, техните страдания се осмислят. Всички вие имате опитности за вярата и затова няма да градите нова, а ще развиете тази, която имате, за да мине тя през нова фаза.

Да допуснем, че имате лодка, която искате да изтеглите на брега. Тегли, тегли я един, не може сам да я изтегли, изгуби вяра. Дойде още един, теглят двамата, не могат да я изкарат; дойде трети, четвърти – пак не могат да я изкарат. Съберат се най-после 10-тина души и я изкарат на брега. Те имат вяра, че само десетина души ще могат да я изкарат. Така и вие ще приложите същия закон в действие. Ако един не може да направи някоя работа, то ще се съберат двама, трима, четирима, до десетина души, докато най-после могат да я свършат. Това е законът на вярата. Когато всички се обединят, Божественият закон започва да действува. Слабостта на християните се заключава в това, че са разединени и като не може един да я свърши някоя работа, те се отчайват и мислят, че и повече не могат да я свършат. Не, трябва да се обединят десет, двадесет до тридесет души и с тази обща сила ще я свършат. Само по този начин като действувате, ще имате резултат. Воля, воля трябва! За да успеете в мълчанието, трябва да развиете добрата си воля. Доброто, което е затаено в тебе, трябва да се развие по един или по друг начин. Всеки човек си има методи, чрез които може да си работи.

Сегашното положение на хората е като това на чиновниците, които очакват всеки месец заплатата си. Добре, ако тези чиновници бъдат изхвърлени от местата си, какво биха правили? Значи вярата е онова състояние, онази сила вътре в душата, която може да направи човека да се приспособи, т.е. във всеки даден момент човек да не се

изненадва от условията. Но трябва да размишлявате, да премахнете тази съгъстена атмосфера, която съществува между вас. Бъдете постоянно в размишление, докато започнете да чувствувате, че придобивате една малка сила. Онези, които се упражняват в гимнастиката, започват мускулите им да нарастват, а след това могат вече да дигат и по-големи товари. Това е процес, който постоянно ще се увеличава. Вярата на едно дете и вярата на един светия се различават. Вярата на детето е в едно направление, а тази на светията – в друго. И ангелите имат вяра, но тяхната вяра е съвсем друга. Вярата подразбира един велик закон, в който няма изключение. Ако ние постъпваме съобразно с този велик закон, в резултат не щеше да има никакво изключение. Ако някога няма резултат, причината на това се крие в туй, че ние сме престъпили този закон. Ако някой от вас проси, а не получи, то е защото зле проси. Онзи, който се двоуми, няма да получи това, което иска. Първото нещо във вярата е да няма раздвояване, да няма двоумение.

Понеже досега сте говорили, говорили, то най-умното е, като се събирате в петък, да прекарвате половин-един час в мълчание. Това, което е говорено в неделя, това, което е говорено в четвъртък, постарайте се да го приложите. Ако не се приложат някои от тези правила, ще стане натрупване на материал без някакво приложение. Така е и в училищата, когато учителите задават много уроци. Учениците не могат да ги усвояват, претрупват паметта си и с това затъпяват. Говори се за воля, за интуиция, за вяра и за още много работи и човек не знае какво да избере. Започнете да съзерцавате върху вярата. И тъй, като се съберете, започнете да мълчите, да съзерцавате, докато почувствувате, че у вас се създаде хармония, у всички има едно подигане. Това показва, че умовете ви започват да хармонират. Но за това се изисква работа. Упражнявайте се така неделя, две, три, постоянно правете такива упражнения тук, а после и вънка.

За този петък имате ли определени въпроси, определена цел, върху която да разисквате?

(Отговарят:) – За да постигнем единство, хармония помежду си, за да може да работим, ще се разпределим на групи.

– Започнаха ли тези групи да действуват?

– Някои са започнали.

В тези групи може да влизат по две-три и те ще могат да свършат работа, каквато биха свършили и десет души. Някога двадесет души ще могат да свършат работа за тридесет, изобщо не зависи от мнозинството. Вяра, вяра трябва, за да може да се установи едно тихо разположение в духа, голяма увереност, за да няма вътрешно раздвояване, за да може да владеете вашето естество, та във време на мълчанието да издържите всичко. Има методи за тази работа, но същевременно има и толкова залъгалки, които ви отвличат, та не ви остава свободно време. Но от друга страна това е по-добре за вас, защото иначе не бихте знаели как да употребите времето си. Това място, на което ви е поставил Господ, е най-добро за вас. Той добре е разпределил работата ви, само че трябва да знаете как да я вършите. Например, ако всяка от вас си зададе за цел, колкото познати има, които не си живеят добре, да възвори между тях хармония, да им говорите за възвишени неща, за Бога, като оставите личните си дертове, колко нещо бихте направили!

Ако чакате така да се оправи света, то и след десет хиляди години няма да се оправи. Ако не работите, по-добри от това, което сте, не можете да станете. От вашата воля зависи и бързината на вашето развитие. От силата на волята ви зависят и богатствата, които ще имате. Един човек се познава по това, като му дадеш сто лева и го следиш как ще ги употреби. Ако отиде да ги изпие, то утре, като му дадеш хиляда лева, и с тях ще направи същото. Мислите ли, че ако една пчела ви ужили със задницата си, та ако [има] възможност, не би ви сторила нещо повече?

Смисълът не е в това, което имате, а как го употребявате. Ако Господ ви даде талант и с него разколебаете умовете на хиляди хора и ги тикнете в пропастта, питам ви, този талант защо ви е? Така и сегашните учени хора изнамират различни средства, с които убиват хората. Защо тогава им е тази наука? Вашите знания трябва да се употребят само за благо на човечеството.

Ето какво може да направите вие. Да допуснем, че вие сте ключ на една инсталация, тази работа ви е определил Бог да вършите. Ще кажете: „Какво зависи от мене да направя?“ Много зависи. Като се завъртите, навсякъде ще светне. Като ключ от вас зависи дали някой ще направи някое престъпление или не. Ако се завъртите и му светнете, той ще има възможност да види ясно и ще извърши престъплението. Ако не се завъртите, той няма да види нищо в тъмнината и престъплението е избегнато. Добрите хора са ключове. Някои казват: „Да се помолим за лошите хора.“ Няма защо, вие ще държите ключа и според нуждата ще го отваряте или затваряте.

Едно време Илия молил Господа да вали гъжд, защото цели три години Бог беше заключил небето и не пусна гъжд. Така трябва да схващаме въпроса. Всеки да знае, че е един ключ и че много нещо може да извърши. Ако той е верен на своя пост, много полезен ще бъде. Но ако той остави този ключ на произвола и каже: „Въртете този ключ както искате“, ще дойдат първо децата, които ще го въртят без нужда ту на една, ту на друга страна, докато го развалят. Когато хората оставят да ги водят децата, те изгубват всичката си сила. Някои стари хора, като гледат как вървят сега работите, казват: „Сегашните хора децата ги управляват.“ Така и много майки дават на децата си всичко, което пожелаят, не им се противопоставят, докато децата им ги вземат в ръцете си, те държат ключовете. Не, майката трябва да завърти ключа и да каже на детето си: „Когато си гладен, ще те нахраня; когато си жаден, ще те напоя; когато си гол, ще те облека; когато си неучен, ще те

изуча, но ако не искаш да се учиш, да пишеш, да ядеш, ще те набия!” Действително, това нещо става в света с всички хора. Някой човек е недоволен от това-онова, роптае, оплаква се, затова Господ му изпраща някое нещастие, подлага го на Божественото възпитание, набива го. И тъй, когато Господ ни храни, ще ядем; когато ни пои, ще пием; когато ни учи, ще учим и така ще избегнем неприятностите в живота.

Кой е ключът в нас, къде се крие той? Ключът е в знанието. Как заключи Бог Небето? Какво направи Илия, за да се отвори? Помоли се и каза да се отвори. Трябва да имате вяра и знание. Ако човек не знае, как ще се моли? Молитвата подразбира знание. А има за какво да се молите. Трябва да се молите да бъдете умни, добри, честни и справедливи. От човек се изисква много работа, обработване на човеешката гуша. Това, което човек може да направи за себе си, никой не може да му го направи. Ето защо човек трябва да се затвори в себе си и дълго време да мисли, да отстранява постепенно всички онези чувства, които го спъват и да внесе положителни чувства. Да не внесе страх, за да не зрешу, а да внесе безстрашие, да не се запитва какво не трябва да прави, а какво да прави; не да мисли в какво да не вярва, а в какво да вярва. Събирайте се в размишления и всяка да намери в себе си най-слабата си страна, най-слабата си черта. Всеки човек има поне едно слабо място. Забелязали ли сте, как прасето, когато иска да си намери излаз, как обикаля натук – натам, докато намери някое слабо място на оградата и от там мине. Всеки си има слабо, недобре заградено място, затова ще гледате да го заградите. Това прасе, като го намери, ще мине през него. Лесно се намира тази гупка. Всеки си има такава слаба страна, един в едно отношение, друг в друго отношение. А една слаба страна често разваля добрите черти у човека, т.е. прави ги безполезни.

(Запитват:) – Как може нетърпеливият човек да стане търпелив?

Забийте една топлийка някъде в ръката си и вижте до колко може да търпите. Няма защо това сами да си го правите, има кой да ви забива игли, вие на това нещо поне сте майсторки. Която иска да се научи на търпение, да повика някоя да ѝ забива игли. Имайте пред вид, че всички желания, които се зараждат у вас, не са ваши. Направете опити в това отношение и проверете. Замислите някога да направите нещо за Бога, но паралелно с това ви желание, дойде ви друга мисъл, да си ушите някоя рокля, да си направите обуца и първото ви желание отстъпва, най-важното нещо е отложено. Винаги, като дойде най-важната мисъл, с нея заедно дохожда и най-маловажната. Ще гледате да отстраните тази маловажна мисъл, защото тя иде от черната ложка чрез внушение. Щом решиш да направиш нещо хубаво, от черната ложка ти казват: „Това не е за тебе.” Много пъти ти си казваш: „Аз ще бъда търпелив.” От черната ложка ти казват: „Ти не си узрял още, затова не можеш да бъдеш търпелив.” И ти отлагаш това за по-благоприятни времена. Ами че ти, докато не си узрял, имаш нужда от търпение, като узрееш, то си идва само по себе си, естествено.

Сега ще се учите на изкуството да мълчите. Като се научи човек да мълчи, това е най-голямото благословение.

(Отговарят:) – Има някои които мълчат само външно, а от вътре кипят.

Вие ще разбирате духовното мълчание, да се мълчи пред Бога. Като се събирате, изолирвайте се, създайте си навик, че като се замислиш за нещо, да мислиш, че си сам; като говориш нещо, да мислиш, че говориш за себе си; като мислиш за мълчание, да мислиш, че мълчиш за себе си. Само така ученикът ще може да се научи на мълчание. Ако аз ви дам едно правило, взимам във внимание, че имате деца, мъже, обществени работи и ако не може да го изпълните, това не е умно от моя страна.

При това положение, което имате, вие искате да бъдете силни, но първото нещо, което ви предстои, е да победите малките мъчнотии, които ви се явяват в дома.

Домашните ви мъчнотии са много сериозни. Например някой казва: „Аз не мога да търпя едн кого си.“ Там ти е слабата страна. Ами тогава как ще влезете в Небето? Първото условие, за да влезете в Небето, е да търпите всички. Казва се, че всинца ще се изменим. Ако не се измените, и след десет хиляди и повече години да дойдеш, пак същото разположение ще имате. Така и един американски професор е казал, че има някои хора, които не би желал да ги вижда и след десет хиляди години. Но и тогава да ги види, ако не се измени, пак ще се бори. Времето само по себе си не лекува нещата, времето лекува само готолкова, доколкото в сегашния момент ние правим усилия да ги изменим.

Аз бих желал сега да започнете със себе си, със саморазвитието си, това е най-трудната работа. Ще развивате вярата си, милосърдието, сърцето си, разсъдливостта, въображението, музиката. Всичко това ви предстои да го развивате и то според времето, което имате на разположение. Засега Господ ви е определил два часа време за работа. Какво правите в това време? Аз съм гледал как някои магарета, след като са били дълго време затворени, а после ги пуснат на свобода, отиват да се търкалят, но не в тревата, а в някои пепеливи места. Не се смея на това магаре, то постъпва много умно, то има бълхи, които го безпокоят, и затова казва: „Аз ще ви дам да разберете“ и ги насипва с прах. Магарето е символ на човешката упоритост. Упоритият човек все по пепелища се търкаля и казва: „Аз ще ви дам да разберете, още един път да не ме заключвате.“ Това са сравнения. Животни, които се търкалят в пепела, имат съвсем друго разположение. Ние разглеждаме осела¹ от човешко гледище и виждаме, че той не постъпва умно. Ако е лятно време, магарето трябва да отиде на някоя зелена ливада или в някоя чиста вода и там да се потопи.

Някои от вас сте повече прогресирали, но всички трябва да работите. Всеки човек си има известни слабости,

¹ Осел (рус.) – магаре

които не произтичат от неговата зла воля, а са кармически.

(Запитват:) – Може ли чрез усилено работене върху себе си да изменим положението на душата си?

Ако сме в положение на гъсеници, колкото много листа и да изядем, не ще може да се превърнем в пеперуди, докато не се изпълни времето, необходимо за този период. И през това време ще трябва да се съберат сили, за да се дойде до положение на пеперуда. Вие може да се поляризираме. Човек в един момент може да се спъне за сто години, както и в един момент може да напредне за 100 години. Всяка вечер човек трябва да се очисти пред Бога, но не и да става мек. Добрият човек трябва да бъде силен. Често казват, че човек трябва да победи себе си. Не е важно това нещо, да победиш себе си, това е лошо, но трябва да познаеш себе си.

И тъй, смисълът не е в побеждаването на себе си. Да допуснем, че имаш обичай да побииваш по малко. И сега, за да не вършиш това нещо, вземеш да строшиш ръката си. Спечели ли нещо от това? Защо трябваше да трошиш ръката си? Напротив, ти трябваше да кажеш: „Тази ръка е под моята воля и аз трябва да я владея.“ Аз не искам да се побеждавате, а да владеете себе си. Разгневите се, дойде ви някоя лоша мисъл, работете върху владането на тези мисли и им кажете: „Тука вътре на вас не е мястото, тука е канал и вие може само да минете, без да се задържите.“ Вие трябва да бъдете като онзи служащ при железопътните станции, които със своя ключ отваря станциите, за да минат различните тренове, и им дава оправен път. Така и вие с вашия ключ ще можете да гадете правилно направление на вашите мисли и желания.

(Запитват:) – Понякога човек външно се въздържа, но отвътре му трепери. Как да спре това вътрешно вълнение?

Нека си трепери. Аз бих могъл да ви излекувам всинца ви в една година, ако бихме имали на разположение една хубава цветна градина с разнообразни цветя и кошери с пчели, една овощна градина с различни плодове, една зеленчу-

кова градина и да ви пратя в тях да ги обработвате, за да черпите между тях енергия и спокойствие. Ако сте анемични и неразположени духом, ще ви пратя да обработвате черешата и ще видите, че ще придобиете ново разположение. Слаба ви е вярата – ще ви пратя да обработвате зеле, да го полива[те] и наглежда[те]. Това са формули, макар и от външни действия. Неразположена си духом – тури ръката си на челото, всичко ще се измени вътре в пет – десет минути. Ако не това средство, то тези от вас, които обичате да смятате или да пишете, или чертайте, приложете едно от тези ви любими занятия. Начертай един триъгълник, боядисай го червен, син или зелен и няма да се минат три-четири минути, настроението ще ти се измени.

(Отговарят:) – За да се отвлече вниманието, нали?

Не, то ти дава известна сила, с която впрягаш дявола и казваш: „Разбираш ли тези триъгълници?” Той ти казва: „Разбирам ги.” А сега стоиш вкъщи онзи те гразни, този те гразни – и най-търпелив човек да си, ще излезеш от нетърпение. Най-трудното нещо е човек да бъде винаги търпелив, учтив. Следя някога някои, намират се в много натегнато състояние. Едва чакат да мине покрай тях някой и без да гледат дали той е виноват или не, наплюват го, избухват с всичката си сила срещу него и казват: „Да не минаваш от тука!” Олеква му сега, но като се размисли, вижда, че този човек не бил виновен в нищо, той е един случаен минувач. Тези са чисто психологически състояния. Това е едно натегнато състояние на атмосферата. Срещнат се например два черни облаци, тяхното електричество се привлича, въздухът се озонира, а вие започвате да привличате това електричество от долу нагоре.

Гневен си, излез някъде из гората, започни да викаш, да кряскаш на дърветата, на камъните, ще се озонираш и ще ти мине. Ще видиш после колко смешно ще ти стане, като се забележиш в такова положение. Разправяше ми един американски професор един такъв случай. Той не обичал да ходи на бал, но обичал да си поиграва, затова, когато имал

силно желание да танцува, взимал си един стол и си поизгравал с него в къщи. Смешен бил в това положение и пред себе си, но му олеквало. Тези методи, които ви се дават, може да ги приложите, като едни ще използват един от тях, други-друг и т.н., според нуждата, която имате.

Ние трябва да използваме природата, тя е истинския начин на лекуване. Сегашиният градски живот е много неестествен, вследствие на което се поражда натезнато състояние, липса на енергия, която няма от де да се почерпи. Всеки я търси, а от никъде не идва. Имате и друг метод за работа. Например някой от вас има големи препятствия, затова няколко от вас насочете вашите добри мисли към нея и ѝ помогнете. Когато някой е болен и не може да изоревивата си, нека двадесет негови близки отидат вместо него на нивата и да поработят двадесет часа, ето че нивата ще бъде изорана. Нали се казва, че трябва да си помагаме. Най-тежкият живот е, когато човек живее сам. Никой не живее за себе си, никой не умира за себе си. Защо в Природата на едно място изникват много треви заедно? За да задържат влагата. Там, дето се среща само едно цветенце, то по-скоро изсъхва. И тъй, когато в едно общество са събрани повече хора, те задържат за по-дълго време влагата. А когато човек е сам, той трябва да се намира при много благоприятни условия, да има много знания, за да може да издържи в света. Сега и вие имате условия, имате всичко.

Често забелязвам, че когато употребявам някои символи, вие ги тълкувате криво. Например, аз цитирам един закон, казвам, че в Божия закон няма изключения, но в Божията милост има правила, които могат да смекчат закона. Казвам още, че нищо не се дава даром, и това е вярно. Но Божията милост е друг закон и според него, ако човек е приготвен да възприеме нещата, дава му се и даром. Вярно е и едното, и другото. Вън от Бога нищо даром не се дава, а вътре в Бога всичко даром се дава. Ако един генерал иска да се подигне в обществото, това е достойнство, но той трябва да направи това по силата на своите знания, по

силата на своята храброст. Един професор може да се подигне в своето положение само по силата на своите знания, но не и по богатство. Като те повикат на една трапеза, може да те турят на първо място; на кола като те возят, могат да те турят на първо място, но в обществото не могат да те поставят на първо място, ако не заслужите това. Тъй че, първото място подразбира работата.

Някой казва: „Аз искам да бъда талантлив.“ Нали знаете приказката за недоволството на магарето? Когато го създал Господ, то се оглеждало тук – там между многото животни и забелязало, че всички били много големи, а то било по-малко и от заяка и било изложено на много страдания. Дълго време се молило на Бога да го направи по-голямо животни и с висок и силен глас, за да могат всички да го чуват. Бог чул най-после молбата му и му дал голям ръст и силен глас, но хората започнали да го впрягат в работа и с това го направили по-нещастно.

Тъй че, смисълът на живота не се състои в многото, а в малкото, което Бог ни е дал, и в мястото, което Провидението ни е определило. Сега вие не знаете де ви е поставил Господ и какво ще излезе от вас. Ако сте едно малко семе и ви посеят в една песъчлива почва, нищо няма да излезе от вас, но ако ви посеят в хубава почва и ви наглеждат добре, хубава ябълка ще излезе от вас.

Сега ще се замислите за вашето саморазвитие. Не мислете, че няма да имате изкушения, отегчавания. И Христос се отегчи. Ще дойде момент, когато човек ще каже: „Докога ще нося това време?“

Да определим една премия за тази от вас, която успее да развие една добродетел. Каква премия да определим?

(Отговарят:) – Ние сами не можем да си определим.

А, колко сте умни вие, продавате ме десет пъти на пазара. Някои хора казват: „А, ние нищо не знаем по тази работа, кажи ти.“ Но като дойде го техния интерес, те казват: „Не е така работата, ти не вярвай.“ Значи имат и

те мнение. Някои казват: „Ние сме готови за всичко, готови сме да те слушаме.” Тъй се говори само, но право е, че не сте готови да слушате всичко. Ако ви предпиша всички да станете вечерта в 12 часа и да излезете всред града, колцина от вас биха сторили това?

(Отговорят:) – Ще излезем, стига да е за добро.

Не е важно това, някои ще го направят, а някои не. Ако ви кажа, че вие, децата ви и мъжете ви ще умрете, ако не излезете, тогава ще отидете. От страх ще го изпълните. При това положение и картечници да турят зад гърба ти, ще излезеш дори и на война. Вие трябва да изпълните това, което вашият дух в даден момент и случай може да приеме.

Сега у всички ви липсва силата на добрата воля. Лошата воля е по-силно развита. Това е не защото не сте добри, а лошата воля взема надмощие над добрата воля. Тези две сили – добрата и лошата воля – взимат едно или друго направление и понеже част от материята на нашето тяло не е чиста, вследствие на това у нас стават пертурбации. Трябва да се пречистваме от греховете си, защото у нас има нещо нечисто, което пречатствува на нашата добра воля, и ние трябва да направим големи усилия, за да изхвърлим тези нечистотии навън, да призовем Божествена материя, т.е. да създадем Новия човек. Казвате за някого: „Той е слаб.” Разбира се, докато човек не се очисти от тази материя, която го спъва, той не може да бъде силен.

И тъй, ще работите сега за развиване на вярата и волята. За да развиете волята си, трябва в ума си да си поставите някакъв идеал. Вземете за идеал Христа, т.е. живия Господ, Който се е проявил в света. Отбелязвайте най-възвишените, най-разумните моменти, които се проявяват във вашия живот, те са проявление на Божественото. Такива моменти са рядки, но този образ, който се е проявил, е сила за вас, ще гледате да го запазите. През тези редки моменти Господ ви е проговорил. Той говори най-много един или два-три пъти в годината, затова трябва да запазите

това говорене. Колкото повече Господ ви проговаря и колкото повече се отдалечава от вас, толкова повече се усилват страданията ви. Това е много естествено. Имате дете, което ви обича, но отдалечи ли се то от вас, започвате да се безпокоите за него и да страгате. Така постъпва и Господ. С това отдалечаване и приближаване Господ чисти храма ви. Когато се очисти храма ви, тогава ще дойде Господ – затова се казва в стария завет: „Слава Господня изпълни храма.”

И тъй, добрата воля всички може да имате. Аз говоря за опитности, които може да имате всички.

Воля, воля ви трябва, всички сте добри. Вие се смеете, като казвам, че сте добри. Като ви казвам, че сте добри, знаете ли какво подразбирам? Това значи, че който живее с Бога, той не може да бъде лош; понеже всички се стремите към Бога, значи сте добри. Тази е моята мисъл.

Аз ще ви определя към коя категория се отнасят известни ваши преживявания. Например, усещате глад. Какво чувство е гладът? Физическо. Наядете се – усещате една приятност. Какво чувство е приятността в този случай? Пак физическо. На тази приятност не може да разчитате, защото тя е на физическото поле. Имате някой приятел, когото обичате, и когато е при вас, вам е приятно, усещате се силни, мощни, отдалечи ли се той от вас, усещате една неприятност. Това е душевно състояние. И това чувство е още непостоянно, на него човек не може да съгради къща. Сега ще дойдем до онези чувства, които изразяват висшото проявление на обичта. Когато вие обичате някой човек и не усещате никаква промяна, безразлично дали той е при вас или не, дали той ви пише или не, това е Божествено чувство. Всички форми, които се менят у вас, са несъществени, а онези, които не се менят, те са съществени.

Вие си представяте Христа тъй, както едно време сте Го знаели. Тази пластична форма, която остава винаги във вашия ум, е една и съща, та като се обърнете към нея, от нея изтичат някакви разумни сили.

(Запитват:) – Тази форма еднаква ли е за всички?

Тя е различна за всички. Щом имате състоянието на гладния човек, ще си представите Христа бос и ходи из Палестина. Някои видели Христа в светлина, с ореол на глава и т.н. Има форми, чрез които Христос се изявява някога във физическия свят, някога в астралния свят, а някога в Божествения. Като правите опити и наблюдения в мислите си, ще дойдете до това положение, да възприемате мислите така, че да не произвеждат във вас никакво раздвояване. Когато мислите идат от астралния свят в тях ще има едно малко съмнение.

(Запитват:) – Когато Христос се яви на една душа, няма ли тя да разбере, че Той е нейния идеал?

Христос ще каже на всички: „Ако не се отречеш от баща си, от майка си и от себе си, не можеш да бъдеш моя ученичка. Ако не дигнеш кръста и не дойдеш след Мене, не можеш да бъдеш моя ученичка!“ Това е първото проявление, по което Христос ще се изяви. Щом приемете Христа в тази форма, всички страдания ще изчезнат. С това ще трябва да дойде саморазвиването на вашето съзнание. Това е отвлечена материя. Някои от вас имат религиозни преживявания, а за други това е тъмно.

Друго нещо, което трябва да научите, е да се научите, да мълчите. Който е видял Христа, той трябва да мълчи. Тогава Христос ще бъде една сила вътре във вас. Ако аз съм една горяща свещ, ще има ли нужда да доказвам, че съм такава? Има ли нужда розата да доказва, че е роза? Няма нужда, миризмата ѝ ще докаже това. Ако ти не вярваш в миризмата ѝ, то по формата ли ще познаеш, че е роза?

С тази мисъл свързвам друга една потаена ваша мисъл. Вие искате да се освободите от много страдания, колебания, да станете силни. Тогава направете следния малък опит: Вземете някоя ваша бедна сестра и заработете върху нея, вижте какво може да направите. Какво подразбирате, че трябва да правите с нея? Ще ви приведа една фигура: допуснете, че някоя ваша сестра е изгубила всичкото си

състояние, няма никакви пари, къща, никакъв имот. Намира се в безизходно положение. Вие как ще ѝ помогнете? Тези от вас, които имат повече, нека ѝ дадат едно супниче, друга – тиганче, трета – възглавница или някоя постилка и т.н. Ще видите как в скоро време тя ще се съвземе. Това са форми, с които искам да схванете мисълта ми. Помагайте на всеки с това, от което се нуждае. Някой няма търпение – дай му твоего саханче² на търпението. Друг няма вяра – дай му твоего тиганче на вярата. Трети няма възглавничка – дай му една от твоите. Няма да мине много време, ще видиш, че твоят брат или твоята сестра се поправили и казват: „Колко са добри тези братя и сестри!“ Ако не занесете нищо, ще страдате. Това не може да го направи един човек, мнозина могат да го сторят. А на всинца ви липсва по едно саханче. Направете един опит в това отношение. Коллективната молитва е силна и затова, когато всички се молят едновременно в едно направление и са искрени и сърдечни, молитвата има резултат. Молитвата има сила, когато между вас има хармония. Дисхармонията произтича от това, че ви е акордирал човек, който не разбира от това изкуство. Затова дисхармонията между вас мога да нарека акордиране или настройване. И действително, най-хубавата част от един концерт е настройването на цигулките и на другите инструменти.

Първото нещо, което желая от вас, е да се надпреварвате в отдаване помежду си взаимно уважение и почит. Това, което извършваме отвънка, да е израз на онова вътрешно разположение, което ще извършим заради Господа. Да допуснем, че някоя от вас ви е неприятна, то направете следната маневра: представете си, че вие се намирате в най-голямото бедствие или се давите в някоя дълбока река и тази именно ваша сестра ви спасява. Поспрете се тогава в себе си и вижте какво чувство изпитвате. Веднага ще започнете да се смекчавате и ще си кажете: „Ако това нещо може да направи моята сестра, аз ще си изменя

² Саханче (тур.) – медна купичка, чиния

мнението за нея и ще я обикна.” Или обратно, допусни, че тази твоя сестра, която не обичаш, се дави в морето. Веднага иди при нея и си кажи: „Хайде, аз ще я спася, защото сега съм по-силна от нея, а всякога по-силният трябва да спаси по-слабия.” Това са случаи, които ви се дават за саморазвитие.

Вие сега ще правите опити. Ще кажете: „Как?” Щом пожелаеш да извършиш този опит, ще се молиш един, два, три, четири до четиринадесет деня наред да го изпълниш и след това време ще почувствуваш в себе си едно разположение, че си готов да го извършиш и ще пристъпиш към това добро предприятие. А сега вие чакате нещата сами по себе си да се изгладят. Наистина, те се изгладят и по този начин, но резултатът е съвсем друг. Опитайте се всинца да направите един от тези опити. Само така стихът ще има смисъл: „Молете се един за друг, за да изцелеете.” Молете се от един [до] четиринадесет деня и Духът ще каже: „Сега вече може да се направи опита.” Духът казва: „Когато пътят на някого е Богоугоден, Той ще ви примири.”

И тъй, сега всички трябва да започнете да се молите да станат вашите пътища Богоугодни на Господа, за да ви примири с другите и да внесе хармония и Божественото у вас, за да можете да се разберете и обичате.

Този е пътят, тези са опитите, които трябва да правите, за да се приготвите за Петдесетницата.

*Беседа, държана за жените на 5 март 1920 г.
петък, 4 часа след обяд*

РАБОТЕТЕ С ЛЮБОВ

(Беседата е държана по желанието на жените преди заминаването на Учителя за провинцията.)

Учителят: – Искам да зная защо искате тази среща?

Отговарят: – *Искаме още един път да бъдем с Вас, Учителю!*

Учителят: – Имате ли да загадете някои въпроси?

Знаете ли от какво произтича българската гума „познай“? Тя произтича от един стар корен, който означава да живееш съзнателен живот. Само така имат гумите смисъл. Да живееш съзнателен живот, това е Живот вечен. Значи тук са синонимни две гуми – „живот“ и „съзнателен живот“. Тъй че, не само да живее човек, но да живее съзнателен живот. Да познаваш, значи да живееш в пълната смисъл на гумата.

И сега хората живеят, богатеят, но живеят неуверено. Нали сте наблюдавали някои ученици, които започват да се учат по музика и сте виждали, че някои от тях нищо не разбират, т.е. нищо не могат да свирят. Питам: учителят влага ли нещо в тях? Ако у такъв ученик нямаше онова силно желание и любов към музиката, можеше ли Учителят да развие нещо у него? Не. По същия закон, ако у вас няма това силно, интензивно желание за Живота, какво може да направи Господ за вас? Тъй че това, което търсите, то е вътре у вас, същественото е у вас, но има и неща, които не са вътре във вас.

Учители, които преподават музика, винаги карат учениците си да се занимават само с етюди, упражнения, да не си отвличат вниманието с музикални парчета, да не дават концерти, защото ще се извратят. Ученикът трябва да се научи първо на изкуството да свири. Тук животът върви по един правилен начин. За времето, за което един ученик се учи, той постига целта си, така и човек, който иска да придобие Божествен Живот, трябва да има методи за постигане на този Живот. Всеки ученик трябва да си има свои методи.

Сега забелязвам онези от вас, у които Духът започва да говори, да казват: „А на мене вече Духът ми говори”. Но знаете ли каква голяма разлика има кога говори Духът? И на Илия, и на Исая, и на Осия е говорил Духът, но въпросът е как е говорил. Значи Духът не говори еднакво на всички хора. Някой учител по музика може да преподава на петдесет – сто ученика, но единият от тях едва научил нотите, другият – взел два, три, пет урока, третият – петдесет урока и т.н. Вие не може да разберете, че между вас има градация в проявлението на Божествения Дух. Не е важно само да говори у нас Духът, но трябва да разбираме живите Божии закони. В това отношение съвременните изобретатели, техници дават най-добри примери: направят за нещо един опит, два, три – несполучливи, 15-20 години правят опити – все несполучливи, най-после някой достигне целта си, друг не достига целта. Настойчивост се иска. Така трябва да има настойчивост и този, който върви в Божествения път. Това не е учение, което може да се постигне в един ден, не че е мъчно, но се изисква време.

Когато почнете да проучавате това учение, ще срещнете много мъчности. Представете си, че някой учител има двадесет – тридесет ученици по музика, но са при различни условия. На един от тях бащата е богат, купил му добър инструмент. На друг бащата е беден, този ученик няма обуца, има нужда да навакса външните условия, които му липсват, а при това и да заучава уроците си. Обаче често

у по-бедните ученици се развива по-добър характер, отколкото у богатите ученици. Бедните се повече каляват. Много от вас сте тези богати ученици, които искате без много мъчнотии да придобиете това изкуство. Такъв е стремежът.

В съвременното християнство има две категории. В едното християнство има наслояване, тъй както когато храните някои прасета, сланината им става все по-дебела, по-дебела мазнина се образува, но това не е мускулна сила. Това е както земята се наслоява, пластове над пластове или ако оставите една къща без да я чистите, наслояват се пластове прах един върху друг. Това е придобиване, забогатяване, но външно. В другата категория християнство придобивката е вътрешно растене, всяка частица е съединена и в тази частица участвува Живота. В един случай тия частици не са съединени, всяка си живее индивидуално и казва: „В моята работа никой не трябва да се меси.” А в друг случай всяка частица е свързана една с друга, всички са живи.

Та, вашата опитност трябва да бъде от тази втора категория. Например вие прочетате една книга – това е наслояване. Някой автор е писал нещо, то може да е много право, но вие мислите, че като прочетете това, което е писал, разбирате го. Вие не може да го разберете. Защо? По простата причина, че вие не сте в неговите условия, не ги разбирате, не знаете кое го е накарало да пише. Четете Евангелие, четете какво казал Христос, какво казал Исая, но не знаете кое е побудило Христа да каже това нещо. Докато не дойдете до същите условия в живота, вие не можете да разберете това учение. Като дойде Духът, той ще създаде у вас това разбиране. Затова понякога, като се наслои вашият живот и се заемете да го опитате, дигне се от вас само прах и вие мислите, че го знаете. Защо? Всички тези частици се отделят, но то не е нещо органическо. Това го има у вас. Вие казвате: „Това не е така, ние сме се излъгали.” Да, щом сте се наслоили, аз ви казвам, че сте се

излъгали. Това не е живо нещо. Като мине водата, през ва-
шия прах 9 пъти и той остане, не се задигне, то е нещо
органическо, а ако се задигне, то е несъществуващо. Сега кон-
статирам закона, който направлява Живота.

Вие не можете да се избавите от съмненията. Те са
неща естествени, неизбежни, не че са някакви закони, но при
сегашните условия са неизбежни. При всички хора на малове-
рието, гнева, омразата, завистта, лъжата много неща са
неизбежни.

*(Запитват:) – Ако тази свецица е запалена в умовете
ни, както казвате, то тези неща неизбежни ли са?*

Не, като се запали тази малка свецица в Божествения
ум, т.е. Господ като запали тази ваша свецица, ще я тури
на светилника и ще каже: „Така да просветне тази светлина
пред хората!“ Така има смисъл. Тъй ще прославят Господа.

*(Запитват:) – От кого зависи да се запали тази
свецица – от Бога ли или от нас?*

Запалването идва чрез контакт с Бога. Ами тези
огнени пламъци не бяха ли тези свецици. От Божествения
Дух зависи всичко. Той се различава от всички други духове.
Много други духове има.

Нещата и се казват, и се посяват, но за всяко нещо си
има определено време. Аз казвам да не мислите, че не е дош-
ло времето. Тази работа с тревога не става. Не мислете, че
ако седнете да плачете, да се окайвате, всичко това ще ви
помогне. Няма да ви помогне нищо. Когато плаче човек,
плачът има съвсем друг смисъл. Когато отидете при някой
жесток човек, плачете, за да го смекчите. Нали сухата
почва има нужда от вода, от плач, а мократа няма нужда от
вода. Като отидете при някой добър човек, има ли нужда да
плачете? Той, като ви види, че сте голи, боси, няма [ли] да
ви облече? Мислите ли, че като му кажете, че ще се
самоубиете, та той и без това няма да се застъпи за вас?
Бог е разумно същество и като отидем при Него с тази
положителна вяра, в Него няма две мисли. Сега ние отиваме

при Бога със своите човешки разбирания. Някой път сме много тревожни, спъваме Божествения Дух в себе си.

Представете си, че майката прави баница, а детето стои и вряка подире ѝ. Тя точи, а то я пита: „Стана ли вече баницата?” Нека детето чака, докато майката омеси и опече баницата. По-скоро ли ще стане баницата, ако детето стои над главата на майката и вряка и постоянно я запитва кога ще стане готова. Не, нека отиде да донесе малко вода, да донесе дръвца да се запали печта, да се радва около майка си и баницата ще стане по-скоро. Християнският живот лесно ще се придобие, но има някои криви разбирания. Ще кажете: „Толкова години вече, не сме ли станали християни?” Вие сте християни, но от разбирания до разбирания има разлика. Може да имате двама-трима синове, три-четири дъщери, но само едната от тях да ви разбира. Питам ви: как преминавате с останалите синове и дъщери? И с тях преминавате. Те ви са като гости. „Това мамо, онова мамо”, ще си излязат, а другата остава в къщи да помага. Така и вие казвате: „Господи, това искам, онова искам”. После казвате: „Аз казах на баща си това да ми купи, онова да ми купи и той ще ми купи”. Това е една от спънките, поради което мнозина не успяват.

Сега, в този истински Живот има друго едно вътрешно разбиране, което с думи не може да се разбере. Вие ще дойдете до онази дълбочина, до онова вътрешно спокойствие, до онзи мир, разбиране на Божествения Живот. Това са отвлечени неща, а вие ще дойдете до практическата страна на Учението, да направите вашите домове като някои оазиси в някоя пустиня, с плодни дървета, та като мине някой пътник с натоварени камили, да може да се спре там.

(Обаждат се:) – В една от миналите си беседи казвахте, че когато искаме да изменим положението си спрямо нашите ближни, трябва да изменим отношенията си към Бога.

(Запитват:) – Как може да се прилага това учение практически?

За това са нужни три положения: първото положение е, когато служим на хората. Тогава сме в положение на слуги. Второто положение е, когато служим на себе си, заякване на нашия индивидуален живот. Трето положение е, когато служим на Бога.

Разпределете всеки ден служенето си пропорционално и вижте към коя от трите категории се отнасят работите, които вършите. Човек и като служи на Бога, може да служи пак и на хората. Неговото положение ще бъде друго. Така именно ще измените първоначалното си положение – ще служите на Бога. Това желание ще намерите дълбоко в душата си, то е стремеж на душата. То е едно положение, което вие разбирате, не е положение, което сега ще учите. Вие всинца го съзнавате, знаете, но казвате, че не му е време сега. Това е мъчно служене. Трябва училище. Вие се спъвате, когато искате да служите на Бога. Трябва да се освободите от положението си и да не казвате: „Ние сме жени”. Мъжете искат да служат на Бога и те казват: „Ние сме мъже”. Децата искат да служат на Бога, казват: „Ние сме деца”. Учителите искат да служат на Бога, но казват: „Ние сме учители”. Това е едно временно положение, гадено ви само, за да научите известни уроци от него. Вие играете в някой театър една роль¹, например слуга сте. Тя ви е гадена, за да научите тази роль, защото във всяка роль има особени черти, характеристика, която трябва да изучите, но вие нито сте едното, нито другото, което представяте на сцената. Като жена сте дошли, само за да научите тази роль. В какво стои жената, вие това изкуство още не сте го научили, т.е. не че не го знаете, но сега го учите. Някой, който ви гледа отвън, ще каже: „Това жена ли е?” И ще си даде своето мнение. Сега, като ви говоря това, не значи, че трябва да се освободите от това си положение, защото животът си е живот, ролята, която си играете, която ви е

¹ Роль (рус.) - роля

гадена, е роля, а вѣн от това ще изучавате неща, които принадлежат към същността на вашата душа.

Представете си следното положение. Например вие сте четири сестри в къщи. Баща ви има някак си повече разположение към едната си дъщеря, майката – към другата, единият брат – към третата сестра, а към четвъртата никой няма разположение, всички я тласкат, все тя виновна за всичко. Естествено у нея ще се зароди едно отчаяние, ще бъде скръбна, тъжна, докато не разбере смисъла в живота. Да допуснем, че всички ви изтезават, наричат ви невежа, глупав, несръчен и като дохождат гости, все за вас говорят. Вие ще се намерите в чудо, не ще знаете де да се генете. Да допуснем, че у вас се зароди желание да се молите на Господа да ви освободи и да допуснем, че Господ не обърне сърцето на никого към вас. Най-после отвѣнка вие си намерите приятелка, която ви съчувствува. Вие веднага се освежавате, понасяте всичко с радост, у вас вече има промяна. Носите си бремето, но ви е по-леко. И тъй, положението ви в света няма да се измени, но ще си намерите приятелка и ще носите с приятност бремето си. Светът ще се чуди и ще каже: „А, тази приятелка има един плус”. После у вас ще се зароди съмнение: „Хубаво, тази приятелка да не е временна?” Сега вие се намирате в тази фаза. Светът още няма да се измени, баща ви, майка ви, сестра ви ще бъдат същите, те си имат свои планове, идеали, но трябва да дойде един нов елемент в тях.

Да ви обясня как стои това в природата. Онези цветя, които са по-близо до прозореца, поливат ги, както и другите, но те са по-свежи, на тях пада повече светлина. А това, което е по-затъмнено, към север, все ще се чумери. Това е четвъртата дъщеря, никой не се грижи за нея. Все тя е лоша и всички казват: „Какво да се прави с нея?” Аз намеря едно малко прозорче, туря я там, тя започва да вирее, светлинка иска тя.

Та, първото нещо, гледайте Божествената светлина да тече постоянно вътре в душите ви, защото в света

може да се изгуби, но Божествената светлина вечно ще си пребъдва. Бог е виделина!

Другото положение в света е това, че често всички очакват от другите повече, отколкото могат да им направят. Забележете, има друг един закон, според който вибрациите в трептенията на душата не са едни и същи. Има някои веруващи хора, с които като дойдете в съприкосновение, не само че няма да ви подизнат, но ще ви снемат по-голу, на техния уровень, тъй както във физиката, като се размесят две течности с различни температури, приемат средна температура на двете течности. Затова, според този закон, вие трябва да се приближавате съобразно трептенията на душата си. Души, които имат еднакви трептения, могат да си действуват, но които нямат еднакви трептения, остават назад. Патици, които хвърчат еднакво, вървят напред, а които хвърчат нееднакво, остават назад. Можете ли да впрегнете коня и вола заедно? Ще имате едно неразумно съчетание.

Заемете се сега да премахнете това, което ви смущава, да се освободите от утайките, които имате у вас. За да се освободите от тези ваши утайки, това подразбира, че всякога в живота ви трябва да има прииждане на нов Живот, защото старата вода, колкото и да я покривате, все е стара; старата греха, колкото и да я изпирате или кърпите, все е стара, нова греха трябва. Сега, някой път ще кажете: „Аз едно време, като дете, тъй вярвах!“ Вярата на децата е едно нещо, на възрастните – друго. И вярата се развива. Апостол Павел казва: „Когато бях дете, като дете мъдрувах, но като станах мъж, напуснах детинските работи.“

Онези от вас, които не могат да разберат, ще се създаде у тях интерес и от там додето сте стигнали, от там ще продължавате. Кой додето е стигнал! Както пуца растението по едно малко заколче², тъй трябва и вие всеки ден да пуцате по едно малко заколче. Не го ли пуцате –

² заколче (диал.) – клонче, разклонение, съчленение

няма растеж, няма разбиране. Трябва да дойдете до онова състояние, че когато поискате да извършите нещо, да усещате присъствието на Господа тъй живо, че да се спрете преди да го сторите. А сега вие казвате, че имате присъствието на Господа, но дойде някой изпит, не го издържите и се разкайвате после. Като се прекатури колата, намирате пътя си, но важно е преди да се прекатури тя, да го намерите. Силата на Живота е в това.

При сегашния развой на живота, ще срещате мъчно-сти и ще ви казват: „Вие не сте на правата страна в живота, еди-как си е писано в Евангелието”. Рекох, много неща са писани там, но вие не ги разбирате. Понякоя път тези, които казват, че еди-какво си е писано в Евангелието, постъпват като тези, които дават наставления в пакетчетата с бои за Великденските яйца. В тях е писано каква боя има, какви яйца се боядисват, как се размива боята, в колко вода и т.н. Там пише: „Тази боя ще се размие в толкова вода, след това яйцата тъй и тъй ще се поставят и тогава ще имате резултат.” Всичко ще се свърши по упътванията в това пакетче, но трябва да се мине през целия този процес.

Но има други познания, още по-дълбоки от боите. При сегашните условия хората само се спъват. Атмосферата е пълна с ненапреднали души, които се домъкват до вас. Често усещате една неприятност, едно недоволство. Те са причината за това. Теософията нарича тези души „елементарни души”. Всички трябва да се изтърсите от тях, гребло да имате. Тези души трябва да се възпитавам, да се научат да се подчиняват на Божия закон, да работят.

(Запитват:) – Тези души ли ни правят спънки?

– Да.

(Запитват:) – Те навярно печелят?

– Да, идат да те оберат.

(Запитват:) – Не трябва ли да знаем начин как да се предпазваме от тях?

– Като дойдат, впрезнете ги на работа, научете ги да тъчат, предат, турете ги на работа в кухнята. Те действуват само върху ума. Вие ще кажете: „Тази мисъл не е моя, това желание не е мое” и ще ги отхвърлите. Ако рече човек да се поддава на всички желания и мисли, които минават през ума, през сърцето му, какво би станало? Тези мисли и желания ще си вървят като водата и вятъра, а ние ще взимаме от тях само това, което ни е potrebno. Всичко не е за нас.

Аз ви оставам свободни и искам от всички правила, които съм ви дал, да ги проучите доброволно, да ги прилагате тъй, че да можете сами да си туряте юлара и сами да си го хвърляте. Аз не ви налагам никаква дисциплина, оставам ви всичко свободно да вършите. Вие искате някой път да ме надлъгвате, но аз печеля, а вие губите. Така вие един друг се събаряте. Често гледам, много неща, които съм поправил, вие ги разваляте. Много пъти, в доброто си желание да сторите туй-онуй, имате ревността на апостола Павла и казвате: „Имах ревността, но не по право разбиране”. Ако влезете в някоя градина, де ще отидете? Нали при онази круша или ябълка, която има най-хубавите, най-сочните плодове? Нали така правите? Няма глупав човек в света, който да отиде при киселиците. Той ще отиде при най-хубавите. Ако няма никакви ябълки, тогава ще отиде при киселиците, но ако има хубави, ще отиде при тях. Същият закон действува и в света. Ако имате хубави плодове в себе си, без да каните някого, той ще дойде при вас. Тъй стоят практически нещата и са много верни. И според богатството на вашия ум, според богатството на вашето сърце, ще бъдат и днес отношенията ни към окръжаващите ни. Та, аз не наричам любов това, което се мени. Това е смешно нещо! Обичал, пък след 10 години си обърнал гърба. Павел казва: „Любовта никога не отпада.”

(Една от сестрите казва:) – „Много пъти съм си мислила, че който се насили, ще вземе Царството Божие.”

(Запитват:) – Коя добродетел е най-силна, за да добием големи резултати?

Под гумите: „На сила се взима Царството Божие”, се разбира, че само този, който се движи, той ще придобие Царството Божие. Представете си, че излизате сутрин на някой планински връх да посрещате Слънцето и ако всички излезете и се пръснете по разни места, а не останете на една точка, то ще даде на всички своята сила. Ако всички се наредите един след друг и чакате в този ред тъй да получите неговата благодат, непременно ще се яви дисхармония. Изведнъж всички се изложете и чакайте неговата благодат. Това е Божественото учение, в него няма време, ред, изведнъж всички ще се представите.

(Запитват:) – Ние всички си познаваме черупките, не можем ли така да се опознаем, да се обикнем, че да станем една голяма сила в София?

– Какво ви спъва вас? Мъчнотията стои в ума ви.

(Отговарят:) – Да ни поизкачите малко на планината.

– На планината сега и малките деца се качват. Не е мъчно човек да се качи на планината.

Вашето положение със задаване на въпроси е следното: представете си, че седите в стая, в която има голям прозорец, а срещу прозореца – голямо огледало и сутрин, като изгрява Слънцето, то се отразява в огледалото. Сега всички стоите и чакате да го видите в огледалото. Това е вашето положение. Аз искам да излезете из стаята навън, да не гледате слънцето в огледалото. Никога не може да намерите истината в този път. Огледалото ще ви покаже от где изгрява Слънцето, някъде от дълбоко, то ще ви покаже, че истината е зад гърба ви.

Всяка от вас трябва да вникне малко в своята гуша. Вие още не сте познали гушата си. Трябват ви опитности, които всяка от вас трябва индивидуално да преживее.

И тъй, трябва да се обърнете към Господа и да кажете: „Господи, по който и да е начин, запали свещицата ни, само запали я.” Ще оставите на разположението на Бо-

жествения Дух и той ще запали свецицата. Тази свещ ще се запали по начин, който Господ избере. Духът, който раздава всички дарби на хората, не е това, което вие разбирате. Ние разбираме гумата „Дух“ в особен смисъл. Тази свещ не е ли запалена още у вас? Свецицата трябва да се запали, да се тури на светилника, да махнете шиника³ и да кажете: „Така да просветне виделината!“

(Учителят погледна навън – вали ситен дъждец.)

Дъждът показва, че ви трябва повече Живот. Аз подразбирам по времето, което показва, че това, което ви спъва, това са горните мъгли, а те са емблем на Живота. Мъчностиите, които имате, сами по себе си не са тъй големи, колкото вие ги преувеличавате. Туриш една малка мъчнотия под микроскоп, наблюдаваш я и казваш: „Като моята мъчнотия няма друга по-голяма“ Това е вярно. Твоите мъчнотии са точно за тебе. Ще се приближите, ще вървите по пътя на Любовета и ще видите какво може да направи Господ заради⁴ вас. Ставайте всяка сутрин тихо, гледайте да съсредоточавате мислите си, да поутихнете вътре малко, да проникнете вътре в Божествената мисъл, защото някои опитности, които ви идат, са кармически, неизбежни.

(Запитват:) – Вие вчера казахте, че като се запали тази свецица, кармическите неща изчезват.)

Да. Вие може да решите и да свършите с тях. Имате ли, например, тази положителна вяра? Имате ли я? Аз взимам положителната вяра чрез разширението на съзнанието. Както и да е, аз ще ви помогна тъй, както вятърът прави. Ще ви махна праха, да не ви смущава. В Божествения свят нещата са тъй, както когато се качвате на някой трен. Ще спазвате правилата на трена. Закъснеете ли, той няма да ви чака. Ще се качите на него, ще се возите, ще слезете на определено място. Няма да правите усилия да мислите

³ шиник – цилиндричен дървен съд за зърнени храни, подобен на крина, но по-малък. Фразата се споменава в Ев. Матей, гл.5, ст.15

⁴ заради - за

какъв е машиниста и че по пътя машината може да се раздели. Ще кажете: „Да се молим на Бога, да не стане по пътя нещо”. Това са все предположения. Не, ще отидете при Бога, но с душата си, а не с тялото си, ще турите вярата си в Бога. Гледайте да не се смущавате, живата вяра е необходима.

Да кажем, че имате едно несносно положение, измъчвате се. Това положение някой път произтича от храната, яли сте някоя мъчносмилаема храна и у вас се набрали известни утайки. Някой път от вашите противоположни чувства се явяват боджежи. Например обичате и мразите едновременно, тогава в сърдечната област ще чувствувате шишовете. Казвате: „Имам боджежи.” Как не! Ще имаши. Премахни противоположните чувства и боджежите ще изчезнат. Друг път, някой може да се нахвърли с мислите си отгоре ви и той може да произведе известни боджежи. Затова трябва да се научите да се укрепвате, да водите такъв живот, че всички жизнени стрели да отскачат от бронята на вашето тяло. Понякога трябва да се освобождавате от дявола. Знаете ли какво прави той? У него има една хитрост. Дължите му, гойде при вас, изплатите му полицата, пък забравите да си вземете полицата. На другата година гойде пак при вас, казва: „Ти мислиш, че си платил. Не, плащай!” Та, от него ще си вземете полицата. Някога, преди двадесет години си направил някакви грехове, молил си се Богу да ти се простят, но след двадесет години пак гойде дяволът, казва: „Плащай!” Ти ще му кажеш: „Аз ги платих, няма какво повече да плащам, дай ме под съд!” От това става у вас терзание. Човек трябва да знае кои неща са прави и кои криви. Има неща морални и неморални, прави и криви постъпки, добри и лоши дела. Душата ви трябва да изхвърли всички лоши, криви постъпки навънка, да се освободи от старите терзания, за да ви останат само едни опитности.

(Запитват:) – Ние ще се освободим, ами ако те не ни освобождават?

Ще ви напуснат. В това училище трябва много да се работи, а някои път хората си създават неприятности от незнание, затова всички страдат. Гледайте да бъдете богати с вяра, със знания. Трябва да богатее човек. Едно време хората са ходили в манастири, къде не са ходили, прекарвали са в уединение по десет-петнадесет-двадесет години, за да уякнат.

Една задача, която може да извършите е следната: Всяко училище си има своите мъчнотии, своите трудности, та, гледайте сега да ликвидирате със старата си карма, не отлагайте. Гледайте да насадите нови мисли, нови разбирания, в които да има растеж и разширение на душата, за да уякне човек. Та сега всинца си имате по някой малък борч, по някой падеж на полица. Ще дойде денят за изплащане и всинца вие все търсите пари да изплатите полиците си. Това са все нови дългове.

Гледайте всяка една от вас да направи това, което може, да извършите по една работа, да изучите по едно упражнение. Едни от вас имат повече опитности, други – по-малко, едни в едно отношение, други – в друго. На всинца ви все Духът говори, но по различен начин. На всички ви трябва усърдна молитва.

Когато говорим за запалена свещица, ние говорим в друг смисъл. У човека е запалена свещицата, но от запалване до запалване има разлика. Например, имате обикновени лампи, които горят с газ, издават миризма, после има други лампи, в които газът се превръща във въздухообразно състояние и така се запалва. Горението в тези лампи е по-силно. Тези газове пък, като им се вкарва още въздух, изгарят по-пълно и дават по-голяма светлина. Та, умът трябва да премине в това Божествено състояние, без да остави някакви излишеци, в него да има чиста светлина, чисто горение.

Гледайте да намерите вашата душа и ще се обърнете навътре към нея. Като намерите душата си, вие ще чувствувате една вътрешна пълнота, а сега чувствувате празно-

та и всеки ден отивате назад. Вземете нещо – не вземете, усещайте се пълни!

Христос казва, че не сте онзи жив извор, който взима отвътре, а отвънка и всеки ден се изчерпва по-малко. После, нали Писанието казва: „Молете се един за друг, за да изцелее се.“

Е, досега какво ви е говорил Духът? Кое е най-възвишеното, което ви е казал? Понякога човек сам си говори, а понякога друг му говори. В говорението на Господа има нови елементи, има нещо особено. Когато Господ почне да говори на човека, той чувствава това говорене в ума, сърцето и волята си, то навсякъде прониква. То е живо слово. Който чуе гласа на Господа, той е жив, не е мъртав. Вие ще чувствувате дълбоко в душата си една радост, която само този я знае, който я опитвал. Тя е като онази тиха вода, която не пресъхва, но може да се изгуби. Направиш една погрешка, изгубваш я, дойдеш до обикновеното си състояние. Пак чуеш този гласец, пак се подигнеш. Най-мъчно е да се задържи това състояние. То идва всеки ден, но вие не можете да го задържите, а трябва да се научите да го задържате.

– *Как може да го задържим?*

За това трябва воля. Трябва да бъдете готови да работите в името на Божията Любов, в името на живия Господ. Когато работим в името на Любовта, ние не поменаваме нейното име. Когато аз избавям един човек и го лекувам, трябва ли да му кажа, че това върша в името на Любовта? Аз това върша за себе си и дали той ще го разбере или не, това е безразлично. Няма да му чета молитви, няма да му кажа нищо за Любовта, а ще му направя всички услуги и ще си замина. Слънцето като дава светлината си, казва ли ви: „Аз съм светлина“? Любовта казва ли ви: „Аз съм Любов“? Ако тя каже това, ограничава се. Това, което е Любов, то няма да каже, че е Любов. Ще бъде много чудно, ако попитам някого: „Ти живееш ли?“

Който живее, чувствава и прави добрини, той живее разбира се.

Има много неща, които спъват хората. Тези спънки са много лошо нещо. Събирайте се по закона на свободата. Обменяйте мисли, не се прекъсвайте. Вие не сте още научили това изкуство да отстъпвате мястото на друг да говори. Онзи, който не се научил да слуша, да се напъне да се научи да слуша. Някой казва: „Как ще слушам глупости?“ Нима вятърът, като вее, [в]се умности говори? Като влезете в някое общество, все умни работи ли говорите? Че ти, като си слушал някого и го осъждаш, ти много право ли говориш? Научи се да си затваряш ушите. Като се дойде до разбиране, освободете се в себе си от мисълта, че един е по-умен, друг е по-глупав. Вие се лъжете. По-умни и по-глупави хора в света няма. В даден момент си умен, а в даден – глупав. Ще гледате сега, вътре в Духовния свят, пред Бога, да не считате, че нещата са глупави. Ако нещо е глупаво за тебе, остави го. Този, който прави глупости, той трябва да научи нещо, да придобие опитности.

Ето в какво стоят глупостите. Да допуснем, че сте облечени с хубава, бяла, копринена рокля. Дойде някоя с нечисти ръце, опита каква е роклята, дойде друга – също. Ще кажете: „Е, че глупаво е това!“ Питам ви: Защо се опетнихте? „Е, дойде една, дойде друга, те ме опетниха.“ Да, но във всяка една от вас има желание да пипне, а пръстите им са нечисти. В дадения случай твоята рокля не трябва да бъде оцанана. Та, като влезете в християнството, опасността седи в това, че вие попадате в положението на онези търговци, които изнасят стоките си за продан и започват конкуренция и не могат да се търпят. Така и вие, изнасяте своите опитности. Оставете, гайте място на другите, нека те си продадат стоките, а като дойде ред и за мене, ще остане място, ще прогам колкото може, а като остане непродадена, ще я върна назад. Вие казвате: „Да, но аз съм дал толкова много пари.“ И състезанието започва.

(Отговарят:) – Всичко е от това, че не можем да се търпим.

Търпението произтича от обичта. Обикнеш ли някого, ще можеш да го търпиш. Но има друг закон. Трябва да бъдете съобразителни в следното: да допуснем, че сте гладували три дни, а аз казвам: „Чакай да ти разкажа една опитност.” Той се инервира. Тогава му казвам: „Хайде иги си!” И след това се оплаквам, че не иска да ме слуша. Аз не влизам в положението му, че той е гладен, три дни не е ял. Нека си каже, че е гладен и след това да му се разказва. Затова се иска голяма гостеприимност.

А вие може да работите навънка, навънка. Вие сте направени от знание, трябва да гадате от знанието си навън. Вие страдате от много имане, а не от недоимък. Ще кажете: „Да кажа ли това?” Оставете това, и в света има много работници. Вярвайте, че в света всичко върви по един определен път. Божественият план по никоя начин не може да се изопачи, той си върви по точни математически изчисления. Ако се опълчите, ще страдате, а това, което Бог е определил, ще стане. Например, искат да ви закарат на разходка – не искате. Връзват ви, гърпате се, но като стигнете на мястото, ще чувствувате умора, но пак ще отидете. Затуй може да отидете без противене. Тъй че, вие, като се противите, пак ще свършите работата си, и като не се противите, пак ще я свършите. Трябва да се молите една за друга. Добрите мисли, които си отправяте, действуват добре, а лошите мисли действуват зле. Ако свирите и аз дойда, та ви поръся малко червен пипер в носа, как ще можете да свирите? Ще има кихане. Тези правила са верни, Писанието казва: „Молете се един за друг, за да изцелеете.”

Целият свят в лукаваго лежи. Какво очаквате в един свят, който е в лукаваго? Тъй, както днес е той, нищо не може да стане. Всичко е утайки, всичко пада на гъното и един ден, когато на това гъно се съберат утайки, утайки, Господ ще го подигне, ще отстрани водата, а гъното ще го

направи градини, полета, планини. Тъй ще стане с морското дъно.

Вие вярвайте, че по душа всички сте добри. Няма защо да казвате, че аз съм лоша. Да, когато действуваш по воля, си лоша.

(Запитват:) – За да намерим душата си, трябва ли еволюция или това зависи от волята на субекта?

Трябва да се премахнат препялствията. Представете си, че отгоре на едно цветенце турите един трън, ще може ли [то] да расте? Не може. Така е и с вас. Ако вие не можете да растете, то е защото някой ви е турил трън. Трябва да гледате да няма такъв трън върху вас.

Ако ви дават везни, с които мерите течностите и твърдите материали и следвате правилата, които ви са дадени при меренето, всичко ще върви наред. Но представете си, че някой дойде и ви каже: „Тези везни не са тъй чувствителни, ние ще ви дадем други.“ Тогава отношенията се изменят. Всичко трябва да турите на Божествените везни и по тях да мерите. Тогава не може да има дисхармония. Ако у вас има дисхармония, ще ви създадат неприятности. Когато Господ иска да застави някои да Го слушат, дава им неприятности, болести, глад. А когато Го разбираш, говори им разумно. Има два начина на говорене от Бога: един физически разумен, а друг – с разумно слово.

Та, ако вие дойдете в съгласие, в хармония помежду си, ние сме готови да ви помогнем. Даже и да не сте тук, всеки, който е готов, аз му помагам. Всеки, у когото има условия, аз му помагам. У някого има желание да учи, спра се, помагам му. Някой си напълнил главата с правила, знания, преживявания, а те не живеят в него. И той казва: „Да се любим, да се обичаме, да бъдем милосърди!“ Е, хубаво, добре. Но всичко това са качества, а не правила. Е, как да се любим? Ти дойдеш при мене, помолеш се, искаш двадесет лева. Нямам – не му услужвам. Вървя по пътя, минава някой покрай мене, иска да му подигна торбата. Рекох, не може, бързам. Някой паднал на пътя – ще се спреш, ще му помогнеш. Във всеки

гаден момент ще се спреш, ще употребиш закона на Любовта. Отидеш в някоя къща, твоята сестра е натъжена, запитва те: „Не можеш ли да ми помогнеш нещо?“ – „Е, Господ да ти помогне!“ Не, спри се, помогни на сестра си! Кажу ѝ: „Господ и на тебе, и на мене ще помогне“. Кажу и ще бъде! Аз мога да ви правя добро, но често се спирам в това, по следните съображения: ще бъде ли умно да моля Господа да ви праца гъжд, когато нивите ви не са изорани и посяти? Ако нивите ви са посяти, поискайте, аз съм готов да ви се прати всичко. Дъжд, гъжд, колкото искате. Днес знания, знания, толкова знания имате! От това, което съм казал, вие не сте се спрели да помислите малко, да разберете поне една стотна част от всички гадени формули. Вие казвате: „Това нещо го разбирам.“ Да, но не го прилагате.

Друго нещо: Знайте, че в света има живи същества повече, отколкото вие подозирате. Не сте сами. Не мислете, че когато седите сами, няма кой да ви наблюдава и да следи постъпките ви. Започнете да работите нещо за Христа, за този Господ, Когото обичате! Свършете нещо заради Него! Като казвам „свършете“, подразбирам „свършете нещо съзнателно“, та като направите някакво добро, да ви е приятно, че сте направили нещо заради Господа.

Християните имат сила. Ако се съберат четири-пет или десет хиляди души в една мисъл и да се съсредоточат, те могат да помогнат на когото и да е, но затова трябва взаимност. Днес да помогнат на тебе, утре на друга, после на трета и така постепенно всички ниви ще бъдат изорани, посети, пожънати. А сега в домовете си ще имате мъчнотии, индивидуални – вътрешни, в ума, в сърцето си. Ще имате мъчнотии от обществен характер, мъчнотии за прехраната. Тези мъчнотии са реални, трябва да ги премахнеш. Мъжът ти е недоволен – моли се, не можеш да му помогнеш. Мехлем му туряш, но има трън. Казваш: „Намазах го, но не може да му се помогне.“ Да, мехлемът помага, но дето няма трън, дето е трънът, не помага. Ще извадиш тръна. У когото трънът не може да се извади, той си има мъчнотии,

които не могат да се премахнат. Например, имате такива мъчнотии, казвате: „Мене не ме обичат.” Това е една от големите мъчнотии. Насила не можеш да накараш хората да те обичат. Защо не те обичат? Окултистите казват, че този, когото никои не обича, той се е дегмагнетизирал. Той започва да гледа на хората от лошата страна, всички го отбягват – дегмагнетизирал се е. Затова се пазете! Като почнете да не виждате в никого добро, вие сте се дегмагнетизирали и малко хора ще ви обичат.

Сега Господ ви е дал забавление. Като ви гледа във вашите мъчнотии, Той казва: „Тези хора много добре си вършат работата!” Понякоя път аз намирам грешката у самите учители. Ако седнете на моята трапеза и ви дам да ядете според правилата, а именно – малко да ви дам, ще останете гладни, ако ви дам повече, един ще яде повече, друг по-малко. И след това ще ви нахокам. Не, правилно е, като ми дойдете на гости, всекому да дам по три ореха и по едно парченце хляб. Тъй трябва да се учите!

(Запитват:) – От какво се явява голямата радост?

От изобилие на енергия. Някоя път, когато човек се въздържал, въздържал, придохожда голяма радост. Това е състояние у всички хора. Радостта често спада към физическия живот. Радост, изразена на физическото поле, е радост на душата.

Ще ви дам един пример, да видите де стои лошото. Да кажем, че вашият извор е чист, но чашата, с която подавате, е нечиста и човекът казва: „Ех!” Лошото не е във водата, не е в желанието, а в чашата. Чашата трябва да бъде чиста. Хлябът, който давате на човека, не е лош, но ръцете ви трябва да са толкова чисти, че този човек да остане благодарен. Тези работи от осем хиляди години насам все ги учат.

Сега ще минете в една стадия по-горе. Ако искаш да целунеш някого, трябва да знаеш какво ще изразиш с целувката. Или пък, например сегашното ръкуване какво изразява? Не мислете, че целувката е изобретение на чове-

ка. Тя е една икономия на природата. Това са два тока. Горната устна е положителния полус, а долната – отрицателния полус. Когато човек доближи двете си устни, токът от едната устна минава в другата. Когато майката често целува детето си, и то, и тя се обновяват. Забелязали ли сте, че тя не целува детето си на едно и също място? Колко пъти, обаче, този закон се извършва добре, правилно? Ръкуването е същият закон. И чрез него става обмяна отвътре на енергиите. Ръкуването означава опознаване, поздравяване.

Вие си турете широко сърдце, гледайте да учите в света, благодарете за всичко, стремете се към чистота! Първото необходимото нещо за вас е вътрешна, душевна чистота. Да се запазиш в чистота, това е най-мъчното. Затова, за да стане човек чист, трябва да гружи с Бога, с добри хора. На вас са нужни нови опитности, да се измени у вас настроението. Имате много начини за това. Като излизате сутрин рано, ето един начин за обновление. Докато минете тази школа, още много ще се учите. Ако станете много чувствителни, ще забележите каква тежка аура има у хората. Ще почувствувате вибрациите на техните мисли, желания, ще усетите у тях недоволство, неблагоприятност. А всичко това трябва да се утаява и да кажете: „Заради Господа трябва да утая всичко долу.”

Гледайте да се саморазвивате. Всеки ден оставайте в мълчание десет-петнадесет минути, за да се научите на мълчание. Всеки да се задълбочи в себе си и да размишлява тъй просто, без да чака нещо да му кажат, както в природата всеки си отправя погледа накъдето и да е или пък както е на обед, седнат и всеки си гледа какво ще яде. И в размишленията бъдете така: всяка да се вдълбочи, да гледа да придобие тази енергия. Щом наблюдаваш другите, кой как стои, как се моли, това не е медитация. За медитация се иска голяма стая, да няма кой да ви смушава, да сте на разстояние половин метър една от друга. Добре е във вашите събрания да разглеждате белезите на някое цвете,

на един карамфил например, на ягодата и т.н. Да разглеждате техните психологически прояви. Всички цветя трябва да се изучават на място, под микроскоп трябва да се наблюдават. Ще забележите колко цветовете са чувствителни към обичта, но затова трябва повече екскурзии.

Старайте се към повече свобода, да няма ограничения. Многото правила водят към друга крайност, но гледайте да престанат самоосъжденията, да ги избягвате. Ще почнем да говорим върху по-отвлечени предмети. Трябва да разисквате обективно, та когато говорите, да нямате никого предвид. Някога може да си представяте някого като модел, да го рисувате, но да не бъде той прицелна точка. Този модел ще стои толкова, колкото сам иска. Когато позирате, нали позирате толкова, колкото вие искате? Така трябва да постъпвате и в живота. Понеже не сте научили още закона на концентрирането, Невидимият свят си служи с негативен начин, за да развие у вас концентриране. Когато намразите някого, не го обичате, вие го носите в себе си и по този начин се концентрирате. Друг път ви гоиде някоя болка, излезе ви някой цирей, концентрирате се. Корем ви боли, глава ви боли, това са естествени начини за концентриране на мисълта. Доиде ли случай да обичате някого, вие се разсейвате, не можете да се концентрирате. При концентрирането, умът трябва да се постави на мястото си и всички хубави желания да се отделят от лошите.

Като работите над себе си, всеки ден ще развивате нещо за душата си. Каквото извършите, не се бойте! Не мислете, че е дефицит. По видимому само може да е дефицит. Религиозните форми, осъждането, морализирането спъва много. Аз схващам въпроса така: не съм глъжен да ви морализирам. Вие сте цветя, които трябва сами да се поливат, наглеждат. Те сами ще израстнат. Някой казва: „Аз искам да стана по-добър!“ Ако вървиш в пътя, ще се развиеш правилно. Понеже се намираме в разни състояния, някой казва: „Неразположен съм!“ Като не разбираме тази

философия, щом се сближаваме, не се разбираме, спъваме се. Човек не може да бъде еднакво разположен на физическото поле. Някой път се намира в разположението на едно гърво, на което всичко е окапало – листа, цветовете и казвате: „Изменихме мнението си за него.” Няма какво, той се е съблякъл, но плътта пак ще се облече.

Работете с Любов! Работете с тази Любов, за която Толстой говори – да бъдеш готов да напуснеш всичко и да останеш тъй, че да си готов да служиш на всичко, без да очакваш да ти платят. Това е Любов – да се съблечеш от всичко и да служиш на всичко. Можеш ли да направиш това, имаш Любов; не можеш ли да направиш това, пак имаш любов, но такава, която не може да подигне хората. Да, но после да не се разкайваш. Можеш ли да направиш това, въпросът веднага разумно се разрешава. В Любовта като служиш, ти няма да се цаниш⁵, ще бъдеш свободен, гаром ще работиш, няма да се считаш длъжен, няма да си отговорен. Ще вършиш доброволно това, което Любовта изисква. Тази Любов изисква щото и царят, и слугата да се откажат от своето, да станат слуги. Тази Любов казва: „Аз не признавам господари.” А след като си работил дълго време в нейно име, тя казва: „Ти си достоен сега да бъдеш господар в почивката си, но починеш ли си, веднага на работа!” Тъй че, почиваш ли си – ти си голям човек, работиш ли – малък човек си. Знаете ли колко е мъчно да работиш тъй? Хората са тъй егоисти, че мислят какво⁶ ти си направен от желязо и да работиш и двадесет и пет часа, няма да ти кажат „стига“. Никой не трябва да упражнява влияние, ще оставите всеки сам да се проявява, да работи, защото в тази Любов той ще се саморазвива. Дойде някой, казва: „Тъй трябва да се постъпи.” Ами той знае ли как трябва да се постъпи? “Ами съвременното общество тъй препоръчва.” Че съвременното общество не е идеално, и то си има своите недъзи.

⁵ цаня се – предлагам се да бъда нает на работа

⁶ какво – че

Главно, започнете с Любовта, станете герои, та да ви е приятно, когато работите заради нея.

Моминските сълзи показват, че човек трябва да се чисти. Плачът всякога е един метод за чистене. Когато човек сгреша, той трябва да поплаче, за да се очисти. Дойдеш на Земята, плачеш, тъжиш за прегрешенията си горе в Невидимия свят. Не мислете грубо! Всички души са дошли тук на Земята, за да изкупят тези си прегрешения. Като ѝ дойде на ум за някоя грешка, трябва да си поплаче, за да се освободи от нея. Тези погрешки може да са твои, може да са и на други, но това е един общ принцип. Сълзите показват едно омекчение на сърцето, подигане на съзнанието и такъв човек е в пътя на обновлението.

(Запитват:) – Защо някога се чувствуваш изоставена?

Изоставят те, за да се развиваш. Понякога чувствуваш, че умът ти е отслабнал, което може да трае някога малко време, някога с дни и после се освежаваш. Това са илюзии, не са реални неща, това са временни състояния, които трябва да ги изпитате. Когато някой се усеща изоставен, в един случай той се ожесточава, озлобява, става по-лош, а друг път отива към Бога. Последното е добро, затова трябва да оставаме по-често сами. Когато човек има Живота в себе си, много лесно се изчиства от тези си състояния. Оцана си ръката, лесно се измива, а когато няма вода, носи нечистотата с километри. Щом дойде Божественият Живот, човек лесно се измива, но няма ли тази водица, с дни ще се носи това оцапване на трите пръста.

Учете се на закона на доволството и то не от вънка, а отвътре, от сърдце да бъдете доволни. Като е тъй, каквото и да ти се случи, ще го понесеш с дълбоко съзнание. Може да попълкаш, да пострадаш, но ще си го понесеш доброволно, съзнателно. Човек трябва с достойнство да понесе страданията си. Проявявайте любовта си към всички – към слаби, към немощни, към деца. Щом станете тъжни, идете някъде другаде, при хора, които са по-тъжни

от вас, направете им добро и ще ви мине; или вземете да прочете биографията на някой автор, на някой велик човек, който е страдал. Има много методи за лекуване. А този свят, от единия край до другия, аз го наричам „свят на разочарование”. Някои го наричат „свят на очарование”, аз го наричам „свят на разочарования”. Когато се родиш, всички се радват, първата година всички треперят като към цар, каквото заповядаш, всички те слушат; каквото кажеш, всички ти дават, но после постепенно те дезградиват. На третата година ставаш княз, на петата – министър, началник, докато най-после станеш слуга и те пращат долу, като казват: „Сега не е както едно време, когато беше дете.” Дават ти мотиката и хайде на лозето!

В Духовния свят Господ започва по обратен път. Най-първо те поставя слуга, а най-после – цар. Затова сега на Земята вас ви шибат, шибане има. Ожениш се за един мъж, той ти е учител и казва: „Това не е у дома ти, при баща ти, знаеш ли кой съм аз?” Казваш: „Този мой мъж!” И гледаш, след няколко години той ти претрир врата. Казваш: „Не обичам този си мъж!” Има причини за това. Някой път обичаш някого. То е защото ти е направил добро. Минат няколко дни, това състояние се смени, не го обичаш. Защо? Защото ти е направил някакво зло. Тогава казваш: „Аман от този мъж!” Той казва: „Аман от тази карма!” После мъжът ти, и той не те обича и казва: „Мразя те, двадесет години заради тебе лежа в затвор, двадесет години от живота ми отидоха напразно!” Сменя се картината. Дойдеш в друг живот, поправиш грешките си и казваш: „Аз ще си поправя грешката, в затвор няма да те туря.” Това е един закон, който се върти като колело. Като станете ясновидци, ще се прехвърлите в една епоха, когато сте живяли някога в Египет или другде, дето ще видите сцени от вашия живот, ще разберете каква роль сте играли и ще кажете: „Слава Богу, сега разбрах какво съм била!” Затова, като станете ясновидци, като се подигнете, това положение ще ви стане

ясно, приятно. Тъй животът на всички хора може да стане приятен.

Ще се стремим да поправим живота си тъй, както Бог го е наредил и да го разбираме тъй, както е направен. Ако сте ясновидци, ще видите най-хубави картини.

*Беседа, държана на 10 май 1920 г.
(понеделник)*

ДВАТА ПРИНЦИПА

Във висшата окултна математика има два принципа, които гласят така: Отношенията на Земята спрямо Слънцето определят отношенията на Слънцето спрямо Земята. Заменям Земята с човека, а Слънцето с Бога. Тогава имате един превод: Отношенията на човека към Бога определят отношенията на Бога към човека. Това е принцип, върху който не може да има никакъв спор. Следователно, от този закон произтичат всички противоречия в нашия частен и обществен живот и от туй съчетание на съотношенията правя един втор превод: Отношенията на душата към Духа определят отношенията на Духа към душата. Правя друг един превод – заменям душата с детето, а духа с майката и тогава имаме пак същия закон: Отношенията на детето към майката определят отношенията на майката към детето. В Писанието ще намерите онзи стих, в който е казал Христос: който съгради къщата си на пясък и на канара. По правилата на този окултен закон, за отношенията си имайте предвид, че вие не сте свободни да мислите, чувствувате, нито да действувате както искате. Някой казва: „Аз съм свободен да правя каквото искам.“ То е една крива мисъл. За да може да става това, трябва да си свободен от всички чужди мисли. Ако ти мислиш това, което хората искат, то не е право. Така също е и ако карат някого стражари, той върви накъдето го карат десет души стражари.

Пазете следната мисъл: Аз не искам да ви убеждавам в нищо, не искам да ви налагам нищо, аз искам да ви освободя от робството, в което се намирате. Може да разбирате криво, „искам” е един човешки израз. Това е желание на Невидимия свят, или желание на Бога – всички негови деца да са свободни. С вашето минало аз не искам да се занимавам, това е ваша работа, аз се занимавам само с вашето настояще и с вашето бъдеще. И единствения човек, който може да ви помогне в пътя, в който сега се намирате, то съм аз. Ако аз ви изоставя, вие сте изгубени в гадения момент. Ако аз пусна пръчката, за която сте заловени, може само след хиляди години да гойдете и да ви избавя. Тук няма никаква философия. Онази майка, която носи детето си в утробата си, от нея зависи живота на детето. Ако тя реши да го износи – ще го роди, че ако реши да го пометне, то няма да се роди живо. Ще бъде смешно, когато едно дете се намира в утробата на майка си, да гоиде друга и да му каже: „Излез от тази утроба и мине в моята.” Трябва да се износи. Който гървен философ каже противното, той е първокласен невежа, не разбира този велик закон.

Второ: Аз не искам да изменям Божественния ред на нещата нито на една сто милионна част, нито желая вие да се опитате да го измените – то е светотатство. Друго положение: От седем милиона години законите на Бялото Братство не са се изменили нито на една сто милионна част. Вземам това число, което е една величина, принадлежаща на висшата Божествена математика на Божественния свят. Тия закони са строго определени. За всяка мисъл, чувство и действие има специална форма, в която може да се изрази мисълта ни, чувството и действието ни. И законът е: Когато се изрази в тая форма, усещаме едно задоволство и приятност. Значи формата е изразена както трябва. А в противен случай усещаме едно [не]доволство. То не е лош признак, а подтик да се стремим да възприемем тази висша форма.

Във време на апостолите имаше разделение на тогавашните християни на петровци, апостоловци, павловци и христосовци. И Павел казва: „Аз посях, други поляха, а Господ възраства.“ Та що от това, че си посял или посадил и полял? Важното е, че Господ възраства. И всички принципи се свеждат към възрастването, а не към това кой посадил и кой полял. И на вас казвам: Там, гдето Бог ви е поставил; там, гдето земледелецът ви е посял; там, гдето майката ви е турила, в училището, не напущайте вече тия отношения, които са създадени. Земледелецът и майката са по-умни отколкото вие, които напущате училището.

Сега аз ще спра тук. Тази година Бялото братство ще има своята среща на 19 август. Не си правете илюзия, че вие сте от Бялото братство. То всяка година си има своята среща. Искам да не сте невежи. То се състои от човешки души, които са свършили своята еволюция, от хиляди години. Те се събират всяка година и определят съдбините на всичките народи. Сега с тяхната среща ние правим своята среща на Земята. И те са на Земята. Ако вие вървите правилно по този път, и вие ще бъдете някога членове на това братство, а сега сте само служители. В „Евреем“ има нещо загатнато от апостол Павла за това.

Тази година от тук, от София се поканват всички ония, които са били до 1914 включително, те ще дойдат на 17-ти сутринта в Търново, а ония от 1916-1919 година включително – на 18-ти сутринта; а онези от новите – на 18-ти вечерта.

Аз желая да се създаде между вас една хармония, да може да използваме времето. И ще има да се извърши работа. Върху софиянци Бялото братство не гледа с добро око, да ви кажа истината. Не че не ви обича, но съжалева за ония права, които вие сте си дали. Свободата иска права, но да знаете, че има права и задължения. Оттам трябва да научите начините, как трябва да се управляват държавите и народите. Нито един от досегашните методи на Земята не може да се приложи и резултатите ги знаете.

Ще се учите, защото пак ще дойдете на Земята, докато свършите своето развитие. Ще ходите, ще се връщате на училището, като ученици, докато свършите. Не мислете, че ще ме убедите на своя страна. Само един начин има за това: Ако живеете в Добродетелта, в Любовта, Правдата и Истината. Аз не мога да бъда там, където не е Господ. В злото Бог го няма. Аз казах на един приятел, че няма да позволя никому да извърши престъпление. А като си замисля, може да правите каквото искате. Който се опита, ще го хвана и ще му причиня една болка. Аз няма да му позволя да извърши самоубийство. Ще дойдете един ден да разберете този закон. Някой казва: „Ама мен не ме е страх.“ Но покажи ми любовта си, ти си първокачествен страхливец.

Сега имате задължение спрямо белите братя на Школата, на която принадлежите. Нищо не може да ви извини, не можете да се освободите от задълженията си към тях. Никъде не можете да се скриете, даже и в гръното на ада. Това да разберете добре. От Белите братя няма укриване. Те са носители на светлина, на всяка нова култура, на всяко добро. И човек, когато има тяхното съдействие, във всичко успява, а когато се лиши от тяхното съдействие, всичко е свършено. Вашите отношения към мен са отношения към Бялото братство, а отношенията ви към Бялото братство са отношения към Бога.

Ще кажете: „Ние познаваме само един Господ.“ Вие имате грешка. Слънцето се познава чрез светлината, но и за нея има един посредник. То е етерът, иначе то ще бъде невидимо. Също така и Бялото братство е посредник между вас и Бога.

Тази година трябва да се организирате, разпасана команда няма да има. Аз съм готов всекиго да изслушам и аз бих желал да бъдете поне наполовина от мен. И Христос е казал: „Ученикът трябва да бъде като Учителя.“ А аз как съм живял между вас? Видели ли сте нещо от мен? Искате

да направите нещо, аз казвам: „Опитайте, направете!” Но аз зная, законът е такъв: С каквато мярка мери човек, с такава ще му измерят. Да бъдете свободни.

Аз познавам вашия живот от миналото, зная всичко, но аз не робя, но зарабям нещата отгоре. Знанието не всякога ползува, но каквото вие вършите аз се ползвам. Ако искате да имате Божието благословение – туй ми е казано и аз нарочно дойдох – трябва да слушате Господа. И тогава аз казвам: Той има три положения, категоричен съм. Първо, ако не искате да вървите по учението, което аз проповядвам, аз казвам: Много добре, свободни сте. Второ, готови ли сте да изпълните Христовото учение, както е в Евангелието? Но изпълнете го във всичката му пълнота. Трето, готови ли сте да изпълните Мойсеевото учение във всичката му пълнота? Или Мойсея, или Христа, или Мен, ние сме едно. То е проявление на Бога. Това учение е Божествено. Мойсеевото учение е Божествено; Христовото учение е Божествено и сегашното учение е Божествено. Той е един и същ източник. Само формите са различни, Духът е един и същ.

Да допуснем, че ви казвам една максима, един закон, а не го подписвам – вие го изпълните, няма да изгубите много, ако името ми го няма. Но Христос казва, Неговото учение трябва да се изпълни. Вие изпълнете или това, което Бялото братство разкрива, или Христовото, и [ли] Мойсеевото учение, но едно от тия учения трябва да се изпълни. Аз ви поставям тия три положения, понеже вие навърляте мисли на съмнения. Аз не мисля да махам никого и аз бих желал да изпълните едновременно и трите учения. В пълнотата си те са едно и също. Христос в Мойсея е същият, Христос в Иисуса е същият и Христос, който е в мене, е същият. Искам да разбирате вътрешната страна. Слънцето за нас важи според светлината, която ни праща.

Тази година още сега трябва да се самоопределите в себе си, да бъдете искрени, защото от тази искреност зависи благословието, което искате да получите. Аз

виждам мисълта ви: „Дали сме ние толкова приготвени, та нас викат?“ Спомнете си за онзи цар, който повикал гости на трапезата си – званите като не са дошли, вас – клосните¹, хромите² ви викам. Да благодарите, гдето ония не са дошли. Тук не е въпроса за достойнство, а вие сте дошли да се учите. И аз ще дам доклад за вас, както никои не е дал. Ще кажа как се учите, с всички подробности, после, ако дойде тоягата, аз не съм отговорен. Ако баща ви употреби тояжката, аз ще седя с всичкото благоговение и ще чета ударите. Не се самозаблуждавайте да мислите, че единият е по-достоеен от другия. В Бялото братство всичко върви като в музиката. Ние не пълдим никого и не викаме никого, Бог го повиква, а повиканият сам се изпъжда. Вие сте свободни в туй отношение, никои не може да ви озорчи [ограничи], но и от последствията никои не може да ви избави.

Аз желая между всинца ви да се възстанови хармония, живот, но не по буквата. Аз не искам да се ровя между вашия живот, не искам да ви съдя, но ви казвам последствията и като болни ви лекувам. Може ли онзи, който лекува, да не причини малка болестка?

Черното братство вас ви е поомотало, то направи цяла буря. Грехът си е грях пред Бога. Такова престъпление може да се прости, но не и да се извини. Ще дойде един брат цял живот да прекара, за да изкупи едно престъпление. Това е право за всички: и за големи, и за малки. Аз не искам да изхабявате силата си. Аз съм казал това или онова. Не черпете от втори източник, от втора ръка. Елате при мене. А вие му туряте 99 панделки и после заключавате. Някой казва: „Господин Дънов се е осигурил.“ Преди години Маню Райнов³ дойде при мене и ми предложи 30 000 лева, за да ги употребя за каквото намер[я] за добре, аз му отговорих: „Нека стоят у тебе.“ След смъртта му

¹ клосен (арх.) – сакат, инвалид

² хром (арх.) – куц

³ Маню Райнов (1861-1918) – виден казанлъшки търговец и общественик

неговата жена пак ми ги предложи и ги остави при мен. Тия пари, които постъпят в братството, строго е определено за какво да се употребят. И ако някой злоупотреби, сам ще понесе последствията. Доктор Миркович искаше да ми остави наследството си, аз му казах: „Продай го и парите раздай на бедните или на своите роднини.” И този брат (*посочи Лазар Котев*) ме питаше за къщата, аз му казах: „Един да я вземе.“ Ако ме излъже единият, ще ме излъжат и другите.

В Бялото братство има един закон: Не можем да съдим един брат, докато не извърши престъпление. Да мислиш, да желаеш и да подействуваш – чак тогава. Първо на Земята ще те съдят, сетне – в астралния свят, за твоите пожелания, сетне – в умственото поле, и там, и най-сетне – в причинния свят ще се ликвидира. Не е за нас съдбата. И Христос каза: „Не дойдох да съдя, а да спасявам.” Отец е дал съдба на Сина Человечески, а Синът Человечески представлява това Бяло братство, на което е дадено право да съди света. Като изучите окултната наука, ще узнаете за тази велика йерархия, която има власт да съди помалките братя. Вашето отношение към мене е временно. „Във време на пътя не смущавайте, казва се, каруцаря.” Ако е майстор, той ще ви закара, ако пък нямате вяра, не се качвайте на каруцата му. Сега не изпъждаме никого.

Има три вида закони: За братство, приятелство и познанство. Вие не сте ми братя още. За да бъдеш брат в Бялото братство, трябва да пожертвуваш живота си за другото. Това е законът на братството. Ти си дължен на всичкото. Не изпълните ли, вас ще държат отговорен. Сега изпълнявам закона на приятелството за вас, а не закона за братството.

Учението, което аз ви проповядвам, преимуществено се състои в това: аз искам да ви запозная със законите на живата Природа – туй, което досега никой не е учил. И това става много медлено⁴. В книгите, които

⁴ медлено (рус.) - бавно

четете, това е лесна работа, но ако искате да учите законите на живата Природа, тази школа е трудничка. Аз искам да бъдете свободни в мислите и чувствата си. Аз не съм ви ограничавал в нищо, но други има които ще ви ограничат. В годишното събрание, пригответе се да няма вече повръщане към елементарните работи, т.е. към кръщение и спасение. Да пристъпим към нова формула, в която трябва да се изрази новият Живот. Аз не желая никой от вас да се спъне в нищо.

Сега ще изучите закона на смиренieto и кротостта, то е първото нещо, а второто е електричеството и магнетизма и третото е мъчението. А вие в София почнахте с мъчението. Трябва да имате запас от енергия, за да минете през този огън. Аз ви казвам само начина да се пригответе за кротостта и смиренieto, електричеството и магнетизма. Тия неща не съм ги създал аз, те съществуват. А софиянци трябва да изгладите туй. Ще кажете: „Как?“ Можете: Сто души са осъдени да лежат в затвора за гълговете си, аз съм богат, плащам и казвам: „Пуснете ги.“ Бъдете самостоятелни. Всеки да има своя мисъл, един от другия да не се влияете, а помагайте си. Ако вие се влияете от вълн, може да ви кажат: „Господин Дънов е такъв и такъв.“ Но ако вие сами не можете да познаете Истината, тя не може да се предаде от вълн. Желая да имате взаимна почит и любов, да се почитате и любите един другия. Това е първият закон на Бялото братство. Не можете да измените този закон. И там, на Сините камъни⁵, гдето прекарах 25 гена, получавах всичките ви мисли и мога да ви дам фотография на мислите ви. И ако искате да стреляте, стреляйте на месо, а не само „дан-дум“. То е само дунанма⁶.

Време нямате. Вие сте в двадесетата година на двадесетия век. Кармата ви е назряла вече и ако не ликвидирате правилно сега, ще останете за две хиляди години

⁵ Сините камъни – местност в Сливенския Балкан

⁶ дунанма (тур.) – голяма възбуда, шум, глъчка

назад. Вие като минете напред, други идват, които ще ви заместят. Не се спирайте. Вярвайте във великия Божествен закон, имате опитността на миналото, разбирате много добре работите, не сте слепи.

На 17 и 18 да бъдете в Търново. Вярвайте в живия Господ и Той ще ви се изяви, защото Той казва: „Ако вярвате в моите думи, Истината ще ви се изяви.” Все трябва да вярвате в някого. Все една майка трябва да ви роди. Това е закона. С личности ние не боравим. Един ден пак като се срещнем, пак ще говорим, защото работите ще се изяснят. На черната ложа трябва да се даде отпор. Черното и Бялото братство са в стълкновение и вие трябва да вземете участие на едната страна. Ако вземете участие на страната на черното братство, от месото ви суджуци ще правят, от кожата ви ремъци, а ако вземете страната на Бялото братство, ще ходите на двата крака, кожата ще ви бъде здрава и ще имате всичкото Божие благо. (*Лазар Котев: Неутралитет не се ли позволява?*) – Никакъв неутралитет – с Господа или против Господа. От това, което е станало между вас, не са се изменили моите отношения. Аз съжалявам гдето хората не могат да разберат този закон. Аз искам да не ме знае този, на когото съм направил добро, а да каже: „Господ да благослови онзи, който ми направи това добро.”

Гледайте да въдворите хармония. Имали сте опитности, страдания и стремежи. Станалото, станало, то не е за първи път, но всички недоразумения трябва да изчезнат. Доброволно, а не по насилствен начин. Тази година вие софиянци сте които спирате малко работата. Затова войдох да ви предупредя. Да създадем много работа, защото човешката мисъл, желание и действие, съединени в Бога, са една велика сила.

*Беседа държана на мъжете в София
на 8 август 1920г.*

ВЛИЯНИЕТО НА ХАРМОНИЯТА В ЖИВОТА

Върху всичко това, което съм ви казал, трябва да упътвания. Трябва да разберете, че законите в природата няма да се изменят за вашите разбирания, дали разбирате или не разбирате. Всички трябва да турите в ума си мисълта, че Природата няма да тури специални закони за вас, за да ви извинява.

Когато говорим за хармония, погразбираме съзнателния живот на човек, животът, в който душата се развива, човешкото аз, съзнанието на човека, че той е нещо отделно в света, че той се е проявил. Човек съзнава, че е едно отделно същество. Сега, представете си, че имате една нота в музиката – тя може да бъде половина нота, или четвъртина, или осмина, или шестнайсетина. Тази нота сама по себе си е само един символ, един характер, без да има някакъв смисъл. Ако тази нота, обаче, се постави на петолиннето и в началото на петолиннето се тури ключа, и определите какъв ще бъде характера ѝ, тя вече има смисъл. И тогава всяка от нотите, наредени по ред на петолиннето, не може да има вече свое мнение, да казва: „Аз така мисля, аз иначе мисля.” Тя ще мисли тъй, както ключът е казал и тонът на една нота в този ключ не може да се измени.

Когато влезете в Божествения живот, и там има ключ и според този закон на Божествената хармония вие сте турени на това петолинне. Вие се качвате на това петолинне и казвате: „Знаете ли, че аз съм на особено мнение?” „Аз” значи да произведете тези вибрации, които съответствуват на този закон. Щом не искате да се

подчините на закона на хармонията, на Божественото, трябва да слезете от петолинието, т.е. от този ключ, и там можете да правите каквито искате объркания, но на петолинието ще правите това, което ви каже Духът, т.е. капелмайстора. Той ще ви мести, ще ви туря ту горе, ту долу и ако го слушате, ще минете всички положения на този хармоничен закон. Това наричам на музикален език „съзнателен живот”. Значи, ръководени, ние вървим по тази крива линия, слизаме и се качваме, но всичко това върви хармонично. Това е философия, която трябва да разбирате и който не я разбира, хващат го за ухото.

Ако например една нота е турена на петолинието като четвъртина, а тя иска да стане половинка, капелмайсторът ще я хване и ще ѝ каже: „Не половинка, а четвъртинка ще бъдеш.” – „Ама по-голяма искам да бъда, повече време да трая!” Не, ще бъдеш толкова голяма, колкото ти е определено, ни по-голяма, ни по-малка.

Сега някои от вас искат да бъдат по-големи. Това са криви религиозни схващания. Животът седи в изпълнението на онова, което Бог е създал по закон и по ред. Тази хармония е необходима, както за вашия индивидуален живот, тъй и за вашия семеен и за вашия обществен живот. Тя е необходима и за вашия ум и сърдце. Вашият ум и сърдце не могат да се развиват без хармония. Сега няма какво да ви говоря, вие сте опитали какъв крах настава в сърцата ви, като нарушите хармонията. Всяка дисхармония се изразява със сълзи. Щом има хармония, в сърдцето има радост; щом има хармония, в ума има радост.

Първият ключ на хармонията вътре в живота, това е Любовта в първа степен. Как наричате първия ключ в музиката? Той е ключа „сол”. И действително, на хората трябва сол. То е едно съвпадение – ключ „сол” и сол за ядене. Забележете, че когато се взимат нотите „до”, „ми”, „сол”, „си”, в тези четири основни ноти „сол” е третата.

За сега вие сте поставени на този ключ. Искаме да ви нагласим всинца според този ключ „сол”. Тактът ще бъде $\frac{3}{4}$.

В музиката музикант се нарича не само онзи, който разбира знаците, знае например какво е ключът „сол“, а музикант е този, който знае нотите, може да взема правилно всички тези ноти и разбира отношенията на тоновете от „сол“ до „сол“. Тъй искам да разбирате и вие ключа „сол“, да взимате тези ноти не дисхармонично, а много правилно, много хармонично. В ума ви трябва да легне идеята, че щом дойдете до ключ „сол“, има само едно мнение, не може да останете на особено мнение. В Любовта няма особени мнения, няма специални мнения, защото щом хората останат при особено мнение, това е неразбиране на Великия закон. Всички велики майстори на музиката, които я разбират добре, като дойдат при ключа, всички работят добре, разбират работата си. Само понякога път коригират, гали някоя нота е поставена на мястото си, тъй както изисква законът на музиката. Това наричам учение, това наричам прогрес, развиване на съзнанието и т.н.

Сега за всички неразположения, за всяка дисхармония, която се яви между вас, ще търсите де са погрешките, ще започнете от ключ „сол“. Искам да видя дали вие жените поне ще бъдете в състояние да изправите живота си по ключ „сол“. Аз не говоря сега за изправяне на вашия живот, но казвам, че нареждането на вашите мисли, на вашите чувства и на вашите волеви действия не са по този ключ и трябва едно трансформиране на мисълта. Всичко да се нареди по този ключ на Любовта. Или ще кажете: „Колко я познаваме тази Любов!“ Вие още на ключ „сол“ не сте били нареждани. Знаете ли каква прекрасна хармония има у този, който се нареди един път на ключ „сол“? Това е най-възвишеното, най-благородното у човека. Когато той се нареди на ключ „сол“, у него става един подъом на мисълта, на чувствата, на съзнанието. Той вече не страда от неврастения, не страда от никакви болести. Това е ключът „сол“! Ако някои от вас имат всички тези качества в себе си, рекох, вие сте нагласени на ключ „сол“. Ако не сте, не си правете илюзия за друг някой ключ.

Сега хармонията е потребна изобило за жените. Хармонични мисли, хармонични чувства и действия, това е най-великото в живота, което човек може да изучава. Единственото нещо, което издава човека, това е хармонията. Този закон може да го проверите. Когато имате хармония в ума си, когато имате хармония в сърцето си, когато имате хармония във волята си, всичката работа добре върви и лъкът ви в половин час е препържен. Всичко свършвате скоро и казвате: „Днес работата ми върви много добре.” Това е само една малка хармония, а колко нещо може да извърши тя? Всичката работа съкращава. С хармонията се съкращава част от времето. Времето, което е необходимо, за да се извърши една работа, понякога може да се съкрати тъй: ако някой път чрез нашия обективен ум изучаваме някое явление, години време отиват, докато се изучи. А някога, чрез човешката интуиция, този процес, който е трябвало да се изучава цели две години, една минута време е достатъчно, за да се изучи. Сега този велик закон на Любовта изглажда всичко. Ако се изисква известно време, за да изгладите някоя ваша погрешка, то като дойде Любовта с четката си, веднага в пет минути всичко изглажда.

А сега пейте! Това е бързият метод на лекуване. Значи, като бърз метод на лекуване аз считам поставянето хармонията в живота. Понеже езикът на Писанието е уносказателен, там един пророк е казал: „Привлекох ви със закона на Любовта”, т.е. ключът „сол” ги е привлекъл. Щом хората почнат да се разбират, с хармонията всичко може да се уреди. Сега вие казвате например, че православните, евангелистите нямат тези познания, които вие имате. Не е въпросът да се различавате само по това. Трябва да знаете как да пейте по ключа „сол”, да имате едно съществено различие, да имате хармония помежду си. Ако хармонията преобладава, ако можете да оперирате с ключа „сол”, тогава ще имате едно съществено различие, тогава може да кажете, че разбирате живота и се различавате от другите.

Сега някои от вас сте като онези певци, които, като ги викат в музикалното училище или в някой хор, пеят гедва, после напуснат хора, казват: „Ние нямаме глас.“ Защо нямате глас? Защото нямате хармония. Първо трябва да се въдвори хармонията и гласът ще дойде; като се въдвори хармонията, мисълта ще дойде; като се въдвори хармонията, чувствата ще дойдат; като се въдвори хармонията, правилните действия ще дойдат. Всичко това зависи от тази Божествена хармония. Щом тя се нагласи, то, като махнеш като с един магически жезъл, всичко ще се нагласи. Като няма хармония, с години може да работиш, нищо няма да направиш.

Сега всички вие във вашия живот мислите само за себе си, т.е. вие казвате: „За това мисля, за онова мисля“, но доколкото схващам, хората, които мислят, че са много духовни, мислят само за себе си. Съвременните хора мислят за другите само кога? Когато имат много голям багаж, не могат да го носят на гърба си и казват: „Да ти направим една услуга, да ти дадем от нашия багаж.“ А тези, които казват: „че аз съм готов да се жертвувам“, това е по мисъл тъй, но я ми покажете хора, които действително са готови да се жертвуват. Те са голяма рядкост. Доброволно, по този Божествен начин трябва да мислим за Бога. Някой път, даже и най-развитите от нас, като ни обиди някой, започваме да се нахвърляме върху него, а после съзнаваме и казваме: „Аз не направих добре.“ Това не е само по един, а по два-три пъти на ден. И после питаме защо Господ не идва. Че как ще дойде! Любовете е закон на хармония. Имайте хармония и тя ще дойде. Нямате ли хармония, няма да дойде.

Сега искам във вашето съзнание да се появи сила да угържите хармонията, да не мислите какъв е светът. Искаш да направиш нещо – помисли да не би да направиш нещо, с което да обидиш своя Господ, защото обидиш ли Го, спиращ всичката си работа. Кажу си: „Чакай да завъртя колелото.“ То се завърта само когато си на ключ „сол“.

Сега младите се извиняват, че са били неопитни, а старите – че са нервни. Господ никого не извинява – нито младите, нито старите. Които влизат в училището, трябва да се учат. Ако си стар и имаш съзнанието, че си стар, това е дисхармония. Ако мислиш, че си млад и това е дисхармония. Щом помислиш, че си стар, това значи, че един ден ще погмладееш. Ако мислиш, че си млад, това значи, че един ден ще остарееш. Това значи да подхвърляш една топка и да си играеш: млад – стар, млад – стар. А що е „млад“ и „стар“ в музиката? Началото на музиката е младостта, а краят на музиката – старостта, т.е. младият е в началото, а старият – в края. Как разбираме музиката? Като остарее музиканта, няма никакво ръкопляскане. Щом се завърши музиката, всички се възхищават и публиката ръкопляска: „бис – бис“, да се повтори. Започват отначало да свирят. Значи няколко пъти може да се остарява и да се погмладява, това е схващане в музикално отношение. Няма старост, както вие мислите. И в тази смисъл, в музиката, под „млад човек“ се подразбира човек достигнал разивета на своята възраст, а когато той развие до най-висока степен всички свои чувства и способности, това е старост. Тогава той е най-силен, най-мощен. А най-силното, най-мощното извън музиката го разбираме като най-старо, най-неспособно и казваме: „Стар човек!“

Та, щом влезете в хармонията, ще измените вашите схващания. Като кажа „млади“, подразбирам, че сте започнали, а старите ще завършите в най-висока степен, до която вашата душа може да достигне, тази хармония. Сега, не че у вас няма усилия, у вас има много усилия, стремеж, всички тези неща са добри, но стремежът, желанията ви трябва да се насочат разумно във великия стремеж на Любовта. Може да имате стремеж, но ако не изберете онова време, което изисква хармонията, ако не вземете в съображение законите, които работят, всички ваши усилия ще бъдат безплодни. Сега вие се питате: „Защо аз не раста, защо нямам това схващане, защо мислите ми са малко разбър-

кани?” Хармония, хармония трябва. Хармонията трябва да я възстановите по всички начини, при каквито и да е жертви. Възстановите ли хармонията, каквито жертви и да дадете за нея, нищо не е изгубено. Необходимо е да се възстанови тя в душите ви.

После, вие, като не разбирате живота, мислите, че обществото много ще ви даде. Обществото може да ви развали само. Вие се събирате по няколко да дръжте и ако не разбирате закона, обществото, животът ще ви разгласят. Вие нагласявате някоя, те ви разгласяват. Казвате: „Хайде да се нагласим!” Ти го гласиш, той те разгласява, цял ден минавате в нагласяване: тин-тин, тин-тин. Утре пак започвате. Отвлъгне струната, обтегнете я някой път повече – скъса се. А тези четири струни, на които трябва да свирите, това са вашите четири темперамента, които трябва да се нагласят. Тези четири темперамента са: сангвинически темперамент, тъй наречен жив, въздухообразен. Хора с такъв темперамент имат валчести лица, коси руси, очи сини. Те са като пеперуди, скачат от цвят на цвят, обещавам всичко, а едва една стотна от това, което са обещали, могат да изпълнят. Много щедри са, дават всичко, но като дойде да изпълнят, казват: „Нямам нищо.”

Другата жица е тъй нареченият холерически темперамент. В такива хора е добре развит черния дроб, мускулите, нервната система. Такива хора са енергични, огън палят навсякъде. Дето минат, огън палят. Те са хора с черни коси, продълговати лица, дебели навъсени вежди, широки носове, ръце мускулести и като не им се покоряват, аргументират винаги с юмрук.

Третата жица е флегматическият темперамент. Те са хората на благоутробие, тяхното лице е валчесто, мяза на Месечина, само очите им се виждат. Ръцете им са късички, а като ходят, едва кретат. Тези хора имат английски темперамент, те като седнат, мъчно стават и докато седнат, мъчно сядат. Те никога не се тревожат.

Четвъртият темперамент е меланхоличният или нервният темперамент. В него преобладава мозъкът и нервната система. Хора с такъв темперамент имат деликатно телосложение, лице някой път крушообразно, вежди възтънки, очи някой път кестеняви. Те са хора на мисълта, в тях има бързи възприятия, впечатлителни са, бързи, нервни, мислят хубаво. Те са, които носят философията в живота.

Това са четирите темперамента, които трябва да се нагласяват, да има хармония и съотношение между тях. Тези четири темперамента, тези струни като се нагласят, тогава започват да се редят нотите по тях и цигуларят, като вземе лъка, всички ноти се разкачват. Ако не сте нагласени както трябва, излиза известна дисхармония. Някой път, като не се спогаждате, това показва, че се събирате гва остри камъка. Например гвама сангвиника или гвама флегматика. Кръстосване в темпераментите трябва да става, за да се спогаждате. Например, ако аз наредя все сухи на едно място, ще има бутаница помежду ви, няма да може да се търпите. Например някога казвате: „Бях на едно място, но се чувствавах там като на парила.“¹ Е, разбира се, прима души с еднакъв темперамент се събрали на едно място, на парила ще са. Кръстосване в темпераментите трябва, тъй ще вървят те хармонично.

Например сангвиническият темперамент спомага на дихателната система, разширяват се гърдите, кръвообращението става правилно, дишането е добро и такъв човек от малокръвие не страда. Затова ще извикаш този темперамент. Когато искаш да изправиш мускулите, лигаментите си, ще извикаш холеричния темперамент. Когато искаш да развиеш мозъка си, ще извикаш флегматичния или нервния темперамент. Като се турят на тези четири струни вашите чувства, мисли и действия, започва музиката на живота. И тъй, от това гледище на хармонията, ако сте много активни, ще повикате флегматичния темперамент, да даде малко повече жизнена сила на стомаха, да стане

¹ парило, парилка (гуал.) – горещи извори на баня

уравнобесяване. Ако имате много огън, ще повикате сангвиничния темперамент, да подуха малко, да разнесе огъня. Нали знаете какъв е законът? Когато в стаята е много топло, веднага отваряте прозорците и въздухът, като навлиза вътре, проветрява. Та, сангвиничният темперамент е въздух, дето мине проветрява. Като стане студено, повикайте холеричния темперамент, той пак ще стопли стаята.

Сега този закон на хармонията ще изисква дълго време, докато го изучите. Лесно се говори, мъчно се прилага. Най-първото нещо е: ще вложите в ума си мисълта, че хармонията е необходима за вашето развитие. Всички спънки в живота ви се дължат на липсата на тази Божествена хармония. А хармонията, трябва да знаете, всякога е резултат на разумното у човека, на Божествения Дух, Който работи, на вашия дух, който ви ръководи във всички действия. Всякога у вас има едно същество, което ви казва: „Чакай, помисли преди да започнеш една работа.“ Вие се борите и когато работите ви са нагласени, той казва: „Може вече да тръгнете напред.“ Някой път сте като непослушни деца – майка ви макар че казва да не излизате, вие отваряте вратата, и хайде навън. Върнете се вечер окаляни, съдрани, майките ви понабият и после си казвате: „Утре като стана, работата ще се нареди.“ Тъй стои животът досега. Няма никой от вас, който да не е бит досега. Всички сте бити. Сега законът на хармонията изисква да обръщате внимание, не как пеят онези, които не взимат правилно тоновете, но да внимавате, как пеят най-добрите певци, от тях ще се научите да взимате правилни тонове.

Следователно, в окултна смисъл, когато казваме, че не трябва да се занимаваме с грешките на хората, то значи да не се занимаваме с онези, които пеят криво, няма какво да ги слушаме тях, а ще слушаме онези, които пеят правилно, и от тях ще се учим на хармония. Сега всички можете да бъдете музиканти, никой от вас няма право да каже: „че аз не мога да направя това.“ Необходимо е да го направите.

Хармонията изключва думата „не мога“. Който иска да живее, да се развива, той трябва да казва „мога“, а който не иска, той трябва да отиде на гробища. Който не може, пращат го вън от училището и тогава започва обратният живот. Хармонията съществува само тогава, когато казвате „мога“. Сега не е въпросът за бързане, няма какво да се бърза, а ще се мине от началото до края. Някой казва: „Да стигна до онзи край, да видя какво има.“ Рекох, каквото е началото, такъв е и краят. На онзи край ще има същото, каквото и в началото.

Та, вие се лъжете като казвате: „Чакай да отида на Небето, да видя какво има.“ Че Небето, това е краят на тази музика. Ако сте изпели и дойдете в Небето, до края на музиката ще има ръкопляскане и вие ще учите. Ако не сте изпели, ще дойдете в Небето и ще кажете: „Долу, долу на Земята да отидем.“ Това значи Небесен живот, че от Земята до Небето тази музика е една и съща и като си завършите там, има ръкопляскане, а после ще ви поканят да слезете долу. Каквото е началото, такъв е и краят. Ако започнете добре, добре свършвате; ако започнете зле, зле свършвате. Някой казва: „Зле да започна, добре да свърша.“ Това подразбира Законът на силите.

И тъй, музиката на Земята е единственото условие, което помага на човека да се развие, затова приложете музиката навсякъде в живота си. Неразположени сте почнете да пеете. Пейте и не бойте се! Неразположени сте, почнете да пеете каква и да е песен, да възворите у вас хармония. Така ще помогнете на вашите мисли, на вашите чувства, на вашите действия. Ако сами не можете да пеете, идете в градината, седнете под някое дърво и ако има вятър, в това огъване на листата ще има такава музика, че ще започнете полека-лека да утихвате, да се унасяте в това шумоление, което аз наричам музика. Тези вибрации, които идват от шумолението на листата, въздействуват върху ума ви.

Та, музиката ще имате като един фактор в живота си, за да се махнат тези недоразумения, които сега съществуват между вас. Често вие се спирате и казвате: „Еди-кой си там не пее хубаво, фалши.“ Да, но и ти не пееш хубаво. „И аз не пея хубаво, но и той не пее.“ Трябва да се намери някой друг да каже: „Чакай, аз ще взема правилни тонове и всички с едно усилие ще се нагласим.“ Не е философията там, че еди-кой си пее фалшиво. Философията е да се нагласим всички правилно. Като има камертон, ще започнем всички да пеем правилно.

Сега разбира се, аз нямам време да коригирам ключовете на всинца ви, но говоря общо за погрешките ви. Като се върнете дома си, ще видите къде е ключът „сол“ и ще си поправите погрешките. Някой път учителят поправя грешките на черната дъска и учениците от там поправят своите. Тъй е по-добре и вие да се коригирате. Често казвате: „Нямаме вдъхновение, нямаме разположение.“ Но трябва да знаете, че Божествената Любов е хармония, тя не търпи дисхармония.

Сега аз ви говоря за хармонията във връзка, понеже тя ще ви послужи, за да почнете вие да се организирате съзнателно. Знаете ли какво е организиране? Всичките клетки се организирват съзнателно в този Божествен организъм и всички работят правилно. В този живот ние сме Божествени клетки и всеки от нас трябва да разбира и изпълнява добре своята мисия, своето сегашно предназначение, и да не желае ни повече, ни по-малко от определената за него работа. Никой не трябва да се отдалечава от Божествения план. Другите хора могат да говорят за вас, но това, което вие дълбоко съзнавате в душата си, старайте се да го реализирате и няма да бъдете далеч от истината. Вървете по своя план, нищо няма да ви спъва. Нали сте виждали как вървят войниците, всички вървят в такт. Така и вие, като вървите сами, може да си вървите както искате – и по-полека, и по-бързо, но като тръгнете с някоя компания,

която си има свой ход, ще вървите според нея. Не вървите ли според нея, ще останете назад.

Та когато хората влязат в Божествената хармония, всички трябва да изменят такта на хода си, ще тръгнат хармонично, правилно. А знаете ли какво значи да си приспособите краката, да ходите правилно? Да ви преведа това. То значи, че вашите добродетели трябва да вървят правилно. Краката на човешката душа – това са добродетелите; ръцете на човешката душа – това е вашата справедливост; ушите на човешката душа – това са мъдрите мисли на Мъдростта, а устата на човешката душа – това е Любовта, външната страна на Любовта. Чрез нея тя може да говори, чрез нея Божествената Любов ще излезе. Едната Любов, външната ще дойде като услуга на вътрешната, тя ще дойде отвън, чрез нея. Затова сега трябва да сформирувате ушите на вашата душа, за да бъдете мъдри; да сформирувате устата на вашата душа, за да бъдете в Любов; да сформирувате краката на вашата душа, за да бъдете добри, добродетелни; да сформирувате ръцете на вашата душа, за да бъдете справедливи. Като отидете на онзи свят, ще видите, че някои нямат уши, например. Та, всички добродетели, които сега упражняваме в този свят, служат да създадем някои органи. Защо човек трябва да е добродетелен? За да има душата му крака. Защо човек трябва да бъде справедлив? За да има душата му ръце. Защо да бъде мъдър? За да има душата му уши. Та, всичко онова в света, което Божествената хармония го извършва, има право отношение към нашата душа. Значи, всички усилия, които правим, това са едно благо за нас, за нашите ближни и за Божествения принцип. Това значи да се проявява Бог в делата ви.

Например да кажем, че на всички, които сте тук събрани, ви се даде една работа да я извършите. Как бихте започнали тази работа? Да кажем, че ви дават около стотина сирачета и ви накарат да им помогнете. Как ще постъпите вие? Как ще организирате тази ваша работа?

Ще започнете да избирате комисия помежду си от пет – шест – седем жени, ще ги упълномощите те да наредят работата. Между тях ще започне спор коя да бъде председателка, коя – секретарка, коя – касиерка. Цял ден ще мине в тези разпръви. След това ще трябва да се събират пари, вие ще чакате. После пак спор – кой ще раздава тези пари? Е, пак избраните седем души – комисията. Ами вие, останалите, какво ще правите? Как ще наредите най-практично тази работа?

(Някои отговарят:) Ще се разделят децата помежду.

– После пак ще има спор кое дете при кого ще се пагне, къде ще бъдат най-интелигентните деца и т.н.

(Отговарят:) На късмет, кому което се пагне.

Когато човек си знае урока, всякога е късметлия. Който не знае всички уроци, тогава идва нещо, което не е по късмет. Ще разрешите въпроса по закона на хармонията. Да кажем, че всички вие сте женени и имате деца. Всяка майка разрешава тази задача. Ней са дадени няколко деца сирачета, да ги отглежда. Има избрана комисия въщи за тази цел – има председател и председателка. Отглеждането на тези деца започва. От Невидимия свят е така. Тогава другите, които не са женени, казват: „На нас за бъдеще ще се дадат деца.” Те могат да си намерят друга работа. Всички на работа в света! Никой не трябва да стои празен. Сега именно, при сегашните условия на живота, а не при бъдещите условия, ние трябва да използваме този съзнателен живот, закона на хармонията.

Умните хора използват сегашните условия, а ленивите хора – бъдещите условия. Умните хора се учат от своето минало, а глупавите – от своето бъдеще. Сега искам между вас да се заглади по възможност всяка дисхармония, която съществува. Всяка дисхармония, която сте създали, искам да я изгладите вътре в един ден само. Давам ви един ден на разположение, не по-дълъг срок. На жените давам само един ден срок за изглаждане на всички недоразумения и дисхармония. И тъй, в един ден срок да се нагласите в ключа

„сол” и да изгладите всяка дисхармония. Всяка в себе си да изгладу това – речено и свършено. Ами представете си един такъв случай: Да допуснем, че живеете в един дом, гето имате четири сестри и трима братя и живеете с тях в дисхармония. Те са ви побийвали и вие сте ги побийвали. Един ден казвате: „Ще изляза в друга къща.” Е, ако вие не сте се нагласили в ключа „сол” и минете на друго място, мислите ли, че на това ново място няма да ви стане погорещо? Защото онзи певец, който не пее добре на сцената, всички ще го снемат от там, а добрият певец всички ще желаят да им пее и един, и два, и повече пъти. Добрият живот, това е Божествената хармония. Значи да прилагаме в действителния живот хармонията. Затуй тази хармония е необходима и само чрез нея може да наваксате изгубената хармония, а хармонията е, която носи новия Живот.

Сега във вашите умове се явява мисълта: „Как може да се оправи тази дисхармония?” Може. Ще насочите ума си към Бога, ще знаете, че Той е великата хармония и само за Него ще мислите. Няма да мислите за Бога като за някой стар, белобрад дядо, а ще мислите за Бога като за велика вечна хармония, в която всичко живо дава внимание към Него, затова всички се стремим към Него и всеки иска да Го схване.

Мисли за великата хармония на Живота и веднага ще ти стане леко. Не се старай да схванеш какъв е Бог, каква е формата Му, а мисли за Него като велика хармония и веднага ще ти стане леко. Защото ако ти гледаш лицето, косата, брадата на певеца, веднага ще се отдалечиш от хармонията, но ако слухът ти е съсредоточен, ще разбереш какво е хармонията. Ако дойдем до лицето, лицето е особена хармония за очите. Ако сте ясновидци, ще видите, че лицето не стои спокойно на едно място, то е подвижно, в него стават много бързи движения. Но понеже тези движения са тъй далеч от нас, нам се вижда като да е спокойно. В Невидимия свят всичко е в движение. Най-първо ще обърнете ума, сърцето и душата си към Бога на хармонията, т.е.

към Бога на ключа „сол”, към Който всичко живо е насочило ухото си, към нейните закони. Ще слушате един от тях и като възприемете, ще започнете заедно с този велик хор да пеете. Един ден срок ви давам, за да се настроите на ключа „сол”.

Аз ви откривам един практичен метод, как да се тонирате. У вас има един недостатък, че вие без да опитвате това, което ви казвам, като излезете, започвате да разказва[те]: „Ето какво казва Учителят.” Не казвайте никому нищо, докато не го опитате. Всяко нещо, което съм ви казал, не го разказвайте, докато не го проверите. Щом сте го проверили, разказвайте, тогава то има двойна сила: от една страна аз каквото съм ви казал и от друга вие което сте казали и проверили. Направете опит и като излезе опитът верен, кажете на някой и той да го провери. Като направи и той опит и излезе сполучлив, резултатът ще бъде три пъти по-силен; този трети, като разкаже на свой приятел и той направи опит и има добър резултат, силата ще бъде четири пъти по-голяма. Четвъртият казва на пети, този последният – на шести и т.н. Тъй като постъпвате, това се усилва и става като една голяма вълна. А сега как постъпвате? Една от вас чула от друга някоя нещо, но нито едната, нито другата проверили тази работа и се питат: „Как беше това нещо? Хайде да се върнем назад.” Забравили го и двете, почват отново да сноват. Ние нямаме време за сноване. Нашето платно – петолинието е насновано, иска само да се тъче. Тъкането значи хармонията, да се изтъче един плат от едно място на друго. Да пееш, да живееш, да тъчеш, това са синонимни думи. Казвате: „Какво да правя?”пей! “Че живота песен ли е?” Ако не можеш да направиш това, тъчи! Ако не можеш да тъчеш, яж. Това значи тъкане на петолинието. Петолинието е основа, а нотите, това са ключът, турен в началото на петолинието. Като се изтъче платното, снима се от кросното и тогава се продава. Друга музика настъпва сега. Музиката се мени в много ключове.

Първото правило, за да се нагласите в този ключ, е следното: всички ваши недоразумения, всички ваши спорове да се изгладят и вие да се нагласите хармонично или с музикален език казано: там, дето не взимате вярно разните тонове, не спазвате времето, една по-бързо пее, друга по-бавно, една с една не се срещате, трябва да се нагласите в едни ключ. Щом се нагласите в един ключ, ще знаете, че Бог е великата Хармония в света. Ще се нагласим като Него, ще пеем, ще се веселим заедно с Бога.

Вчера казах на мъжете: „Аз оставям сега жените да ви нагласят.“ Нищо друго не им казах. Сега да видим можете ли да ги нагласите? Ама да не направите като някой си слуга Стоян, когото господарят му, поп, го изпратил на лозето да го прекопает, да изреже пръчките му. Отишъл Стоян на лозето, взел ножиците, рязал, рязал дето завърнал, не разбирал от тази работа. Връща се дома си, попът го пита: „Стояне, плаче ли лозето?“ – „И ти да го видиш, дядо попе, и ти ще плачеш.“

Ще питате госпожа Дойнова, като реже лозето си, до кое място реже пръчките, тя разбира това. Така и вие трябва да знаете на кое място от петолинието трябва да стоите. Досега сте рязали пръчките до основата, но повече това няма да бъде. Ще режете само тези пръчки, които не трябва да родят. На всинца ни трябва хармония, само така ще можем да се разберем. Ако всички сме в хармония с Бога, тогава ще разберем Бога, ще разберете мене и аз вас. Без хармония животът е несъвместим. Това е и в обществото, и в науката, и в търговията, и навсякъде. За да е успешна работата, навсякъде трябва да има хармония. Обличате ли се, готвите ли, спите ли, навсякъде и всичко с хармония трябва да е. Не спите ли с хармония, махмурлии ще бъдете. Ако животът е с хармония, и в най-гребните си проявления той е велик, няма ли хармония, той е безсмислен.

Сега всички ще приложите хармонията – и млади, и стари. Младите – от началото, старите – от края. Младите ще бъдат първите ноти в една музикална пиеса,

средната възраст ще бъдат по средата на пиесата, а най-старите – на края, последните ноти. Като се изпълни цялата пиеса, тогава се дига голям шум, глорултия и ще има ръкопляскане. Пиесата се свършва с най-старите. Ако има подсвиркване, тогава е лошо. Някой път има ръкопляскане, някой път – подсвиркване. Аз желая да има ръкопляскане, а не подсвиркване, защото ако има подсвиркване, ще слезете от сцената и втори път ще се прераждате.

Сега вие ще се съберете помежду си, ще обмислите тази работа, понеже ще се организирате, да видим какво могат да направят жените. Нали трябва да се работи във външния свят? Например имате някоя нива да се прекопае, лозе да се реже, градина да се обработва, плодни дървета да се наглеждат, как ще разпределите тази работа? Посилните на лозето ще копаят, по-слабите на нивата ще жънат, най-слабите гъсеници ще чистят, а тези, уморените ще ги пратите да вкусят от плодовете, да си наберат и на вас да донесат и тогава ще имате една богата трапеза. Тъй ще разпределите работата си. Ще трябва една разумна работа, в която да имате хармония. Ако нямате хармония, работите ви ще бъдат разнебитени, ще се яви съмнение, разочарование, лутане от едно място на друго и животът ви става без смисъл.

От вас жените, които учите хармонията, се изисква работа. Сега да допуснем, че имате едно женско събрание, как ще го направите? Ако говорите за първенство, на първо място ще турите младите. В музиката на първо място са младите. Добре, правите събрание, туряте младите на първо място, те стават първи. Да кажем, че има да се пренасят 500 чувала, тогава на първо място ще гойдат старите, а младите ще останат назад. Ако е въпрос за първенство, лесно е да се провери кой човек е пръв. Пръв човек е този, който при всички условия на живота е пръв, а този, който не може да работи, той ще остане назад. Ако някой за ядене е пръв, а за работа последен, той не е пръв. Някой казва: „Аз съм пръв!“ Радвам се, че имам един пръв, хайде чувала на

гърба, вземи едн кой си тон по ключа „сол“. Ако вземе всички тонове правилно, от начало до край, значи той е пръв. Ако до половината ги взема правилно, а другата половина – неправилно, значи той е наполовина пръв. Ако взема само четвърт от тоновете правилно, той е на една четвърт пръв. Ако не взема никак правилни тонове, той има нула.

Това значат Христовите думи: „Първите ще бъдат последни, последните ще бъдат първи.“ Какво иска да каже Христос с тези думи? Които са били първи, като дошли до чувалите, станали последни. После, като дошло яденето, от последни станали първи. При чувалите – последни, а при яденето – първи. И тъй, Христовите думи: „Последните ще станат първи и първите – последни,“ са само положения, принципи, които са изказани.

Това не е за смях, но това показва нашата слабост. Някой път ние не измерваме силите си, но като ни поставят на работа, казваме: „Аз мислих, че съм пръв, но сега ще остана малко назад.“ Като дойде яденето, казваме: „Аз съм пръв, помнете ме, имайте ме предвид.“ Като дойде до чувала, казваме: „Малко слаб съм, признавам слабостта си.“ Е, и то е хубаво, че признава слабостта си. „Гърбът ми малко не носи“ – казваме. Значи не си пръв. Сега ще работите по закона на хармонията. Щом влезете в училището, претенции, привилегии няма. Привилегии има само онзи, който учи, който е способен. Не учи ли, не е ли способен, няма привилегии. Който пее хубаво, който се учи, той е достоен, за него има привилегии; който не пее хубаво, не се учи, той не е достоен, няма за него привилегия. Като влезете в това училище, ще се стремите да учите; не учите ли, другите хора нищо не могат да ви дадат. Когато другите хора ядат, това нищо не ни ползува; това, което ние ядем, то ни ползува. Другите хора за нас не могат да учат, ти ще учиш. Това е една необходимост. Ще знаете, че знание по лесен начин не може да дойде. Ще учите и то тъй здраво – по закона на хармонията. Вие ще учите по закона на

хармонията, това зависи от вас, друг не може да ви хармонизира. Някой казва: „Хайде да се хармонизираме!“ Всеки сам ще се хармонизира. Ако се хармонизирате сами, хармония ще има. Ако не се хармонизирате, хармония няма да има.

Всички хора в света си имат свои лични дертове. Всеки си има по един дявол пенсионер вътре и вие го храните в дома си. Квартиранинт ви е той за зор заман² и като дойде, гощавате си го. Като се намирате в трудно положение, казвате му: „Излез ти да ми оправяш работата.“ Той излиза и казва: „Какво търсиш ти, вагабонтино?“ Той ти урежда работата. А някой път, като забатачиш, казваш на добрия си дух: „Слушай, не можеш ли ти да излезеш зарад мен? Забатачих тази работа, не мога да направя нищо, ела да ми помогнеш.“ Добрият дух, като проговори на дължника ти, той казва: „Хубаво, ще отложа полицата.“ Та ще зависи, кой квартирант ще повикате на помощ. Сега, според закона на хармонията, ще повикате добрия квартирант, той ще ви покаже тона и как да започнете. Това е необходимо за вас.

В Небето не се приемат хора, които не се хармонизират. Такъв е законът и в него няма изключения. Ако не се хармонизирате още сега на Земята, то като отидете горе, няма да ви приемат. Ако се хармонизирате, ще напуснете къщите си с песни, няма да плачете и там с песни ще ви посрещнат. Ако тръгнете от Земята без песни, докато отидете до рая, ще кажат: „Не приемаме хора, които не знаят да пеят.“ Небето е място на песен и хармония, там няма плач, няма тъги и скърби, навсякъде се чуват песни от всички видове – от най-тихите до най-бурните и всеки може да си избере, да слуша.

Сега и ние на Земята ще започнем да вършим всичката си работа с песни, но ще приложиме хармонията. Който не приложи хармонията, няма да му проповядвам нищо, няма нищо общо с моето училище. Когато хвана, че не е нагласен, ще го изпъдя навън по всички правила на Божествената

² зор заман (тур.) – трудно време, черни дни

наука. Като научи хармонията, пак ще го приема, но докато я научи, вънка ще седи. Това ще го знаете, ще бъде без изключение за всички. Тъй пише Господ в Неговото училище. Неговите закони са неизменяеми за никого и никой не може да ги престъпи. Всички ученици трябва абсолютно да се подчиняват на закона на хармонията, тъй е писано. Погрешил ли някой – навънка! Колко пъти на ген вие ставате оглашени! После, като запеем – хайде пак на училището. Погрешите ли – пак навънка! И като излезеш навънка, тогава чувствуваш положението си. Затова и законът се прилага вътрешно. Вашият дух, който ви ръководи, той ще ви изведе навънка. Като казвам, че аз ще ви изпъдя, подграбiram закона, който работи в Духовния свят. Той е един за всички. Учителят постъпва също. Направи ли ученикът погрешка, никому никаква отстъпка не се прави. Не се прави отстъпка ни на учителя, ни на ученика. Направи ли грешка – вънка, поправи ли се пак – вътре, защото в дисхармонията цялото Небе се разкламва. Ето защо се казва, че нечист не може да влезе там. Това ще имате като правило, това е съзнателния закон. От вас зависи да сте в хармонията или вън от хармонията. Вие сте, когото си налагате да бъдете вън или вътре в хармонията.

Та, казвам ви да прилагате този велик закон на Природата. Той е потребен на Земята, той е практически закон. Не мислете, че той е строг закон, той е велик закон, който ни учи на ред и порядък. Адам беше щастлив в рая, но като хапна от плода на дисхармонията, веднага го хванаха за ухото и хайде навънка! Разбира се, онова е много по-голямо наказание, защото той много престъпи в хармонията. Съгрешил ли в една нота, един ген ще те държат извън училището, съгрешил ли в две ноти – два дни, в три ноти – три дни и т.н. В колкото ноти сгрешил, толкова дни ще те държат извън училището. Поправиш ли се после, това е благотта.

Законът е абсолютен: дисхармония абсолютно не се търпи. Не казвай: „Ако ме обичаш, потърпи малко”, но ако

ти обичаш хората, не ги карай да търпят твоите глупости. В това отношение ще гледате да си помагате, ще гледате да се въдвори тази хармония между вас, тя ви е необходима. Ако не се въдвори, другояче не може да си помогнете. Може цял ден да се молите, но излезете ли от събранието, хармонията е нарушена. Трябва да държите в ума си мисълта, че Бог е вечна хармония. Тази мисъл трябва да стане у вас плът и кръв, навсякъде да я чувате, тогава ще бъдете силни да се борите с външните изкушения на света.

Сега аз ви тълкувам любовта в ключа „сол“ в първа степен. Казвате: „Да се любим!“ Че за да любиш, трябва да туриш ключа „сол“, да се нагласиш според него. Тогава ще имаш хармония и ще започнеш с Любовта. Като казвам „Любовта“, подразбирам, че Любовта предшества хармонията, а хармонията създава условия да се прояви тази велика Божествена сила, която, като дойде, внася здраве, а здравето внася хармония. Външната хармония дава условия за Любов, Любовта – живот, животът – здраве, а здравето внася вътрешна хармония у нас. Тъй че, хармонията отвън се формира вътрешно. Това учение, което днес ви казвам, ще искам да го приложите. Аз ще определя една комисия да ви изпита всички ноти, отначало докрай ще има изпити. Една комисия от Небето ще дойде тук да ви изпита. Тя ще посети домовете ви, ще държите изпити по хармония, ще пеете. Сега гледайте, като дойде изпитната комисия в дома ви, да има хармония, за да остане Божието благословение у вас. Ако дойде и не ви намери подготвени, никакво благословение няма да ви остави. Да не съжбявате после. Една комисия от Небето ще се изпрати. Как бихте проверили тази мисъл?

Тази мисъл е малко неразбрана. Комисия значи общинари, може да бъдат три, четири, пет или десет души общинари от обща хармония, те ще ви изпитат на хармония, как пеете, как живеете, как чувствувате, как мислите, как действувате. Тази година е 13-та (*по сбор от цифрите ѝ*) ако нямате резултат, по-нататък няма да имате. Ако

преминете от единия край на пеенето до другия, какво ще има, ръкопляскане или освиркване? От другата година нататък, нов курс се започва, нов ключ. Ако не оправите ключ „сол” както трябва, няма да минете на нов ключ, ще останете пак на същия. Ако минете изпита, ще започнете на новия ключ. Това искам да ви кажа. Тези неща са понятни, вие сте живели с тях, знаете ги, но сега си ги спомняте. Някои неща, които сте забравили, като се намерите на тясно, ще си ги припомните. Онзи вълк, който се научил да яде овци, казва: „Корени не се ядат,” но като погладува пет-шест дни, спомня си за сладките корени, намира ги. Та и вие, като се намерите на тясно, спомняте си това, което сте знаяли.

Вие знаете тези неща, но ще ви напомня една стара истина, която сте забравили. Христос казва: „Когато този Дух на Истината дойде, Той ще ви припомни това, което аз отначало съм казал.” Това нещо е написано в душите, в мозъците ви, вие го знаете. Не се смущавайте, не казвайте: „Този тон не мога да го взема правилно, това не го зная.” Знаете го, ще си спомните, ще отворите книгата на едн-коя си страница и като прегледате годината, месеца, деня, времето, през което е било едно след друго и както си е било, ще си кажете: „А, спомням си, разбирам сега ясно.” Ще направите една малка справка. Хубаво е всеки да влиза, да поработи вътре в себе си. Не мислете, че нямате способности. Не, всички вие имате способности и чувства, но трябва да поработите съгласно закона на хармонията. Когато работите според този закон, всичко се удесеторява, а когато работите без закона на хармонията, животът е тежък, непоносим. Ядеш без хармония, спиш без хармония, живееш с хората в дисхармония, тогава животът е тежък, скърби, скърби една след друга и започвате да пеете песните: „Девет години болен Дойчин лежал” или „Години, години, усилни години!” Това значи живот без хармония.

И тъй, сега ви дадох един ключ, един метод, много прост, но много естествен и вие ще го приложите. Вън от

тази мисъл за хармонията няма да мислите какво е Бог. Ще схващате Бога като една Велика разумна хармония, която се разнася навсякъде из вселената, из цялата природа и всичко живо.

Всяка вечер ще съсредоточавате ума си, мисълта си към един тон от тази хармония. Ако схванеш един тон, това е много нещо. Всеки ден по един тон. Караш се с мъжа си, с дъщеря си, казваш: „Мъжът ми не взема правилно тоновете.“ Не, трябва да кажеш: „Аз ще взема правилен тон на ключа „сол“, ще му покажа как се пее.“ А ти започваш: „Какво си се разгрънкал!“ Той грънка, тя грънка, и какво излиза, като се разгрънкаат двамата души? Две грънканици. Ще се успокоиш и ще кажеш в себе си: „Любовта, това е ключът „сол“, чакай да взема камертона.“ Взимаш камертона, нагласяваш се и казваш на мъжа си: „Любов и съгласие, любов и съгласие.“ Ще пееш, ще пееш, ще повишаваш тона си и току го погледнеш, той се засмял, започва да пее и той: „Любов и съгласие. Хайде да се примирим!“ Туй е Божествено, ще слушаш какво казва Господ отгоре. Тъй като се живее, животът става разумен и лек. А сега, ходите от къща на къща, цял ден разправяте какво сте преживяли. Ходиш цял ден, на десет места си разправила огорчението си и пак ти е тежко. Живееш ли в хармония, никому няма да разправяш нищо и пак ще ти бъде леко на душата.

Сега ще ви дам едно упражнение. Ще видим дали може да го приложите. Можете ли да направите първото упражнение? Опитайте го още сега. (*Упражнението се продължи две минути.*) Ще мислите две минути върху думите „любов и съгласие“. Ще правите това упражнение десет пъти на ден по две минути и ще видите резултатите. Ще се стремите да имате хармонията всеки момент в ума си. Умът ви трябва да свикне да се съсредоточава. Той много се отклонява, но като го концентрирате една-две минути върху хармонията, умът ви ще навикне да се съсредоточава, да се приспособява.

Като правите тези упражнения, вашите клетки, вашите нерви ще започнат да се тонират и ако имате главоболие или какво и да е неразположение, то ще мине и ще се почувствувате по-здрави. Ако правите тези упражнения по-често, ще започнете да се лекувате. Те са един добър метод за лекуване. Всяко лекуване е изчистване, а изчистването е здраве. Като живеете цял живот по такъв начин, като правите упражненията за хармонията, всичко у вас ще се пречисти и душата ви ще стане бяла като сняг.

Като направите няколко такива опити и видете резултата, ще ми съобщите. И като се уверите в добрите резултати, тогава може да помагате на най-близките си.

*Беседа, държана за жените
20 юни 1921 година
Понеделник, Свети Дух, 10 часа сутринта*

СВИДЕТЕЛСТВОТО НА ДУХА

*„А когато дойде Утешителят,
когото аз ще ви изпратя от Отца,
Духът на Истината, който от Отца изходи,
Той ще свидетелствува за мене.”¹*

Тайна молитва

„Благославяй душе моя Господа”

Ще ви прочета 15 глава от Евангелието на Иоана. Ще ви говоря за лозата. Тази лоза има три съдържания. Има лози, които не са се развили. Ходили ли сте на лозе, когато лозата е без листи, виждали ли сте? После, когато се е разлистила, и трето, когато е дала плод и е узряла. Не всички лози имат грозде. И аз ще ви чета за лозата, която има грозде.

Изпейте първи стих от „Любовта”. Тихо я изпейте.

Ще ви говоря върху 26 стих от тази глава: „А когато дойде Утешителят, когото аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, който от Отца изходи, Той ще свидетелствува за мене.”

Духът, това е най-възвишеното, най-чистото, най-святото. И в тази святост, Духът носи условията на разумния човешки живот. Аз употребявам тази дума „разумен”, но бих употребил и друга дума. В най-широк смисъл, когато

¹ Ев. Иоана, гл. 15, ст.26

човек има в себе си разумния живот, той живее като музикант и като поет. Той е всякога весел, има мир в душата си, него светът не го тревожи, нищо не го смушава. Такъв човек не е дребнав. Той не се спира върху дребнолиите на живота. Той се спира само върху онова, великото, което Бог е създал.

Сега да допуснем, че някой донесе таралеж в градината ви. Когато вие рачите да хванете този таралеж, той ще ви убоде. Как мислите, тия тръне на този таралеж Господ ли ги направи? Не, те са изкуство на самия таралеж. Вие може да питате: „Защо на този таралеж Господ му е турил тръне?“ Той сам ги е създал, културата му е такава – нему му трябва тръне. Това е неговото разбиране на живота. Следователно вие няма да се питате за неговите тръне, ако вие искате да изучите таралежа, ще се спрете на основните му черти: как се храни, как си прави своето легловище, как отглежда малките си, какви са неговите отношения към неговите ближни и т.н. Таралежът е добър учител за змията, той като я срещне, хваща я най-напред той за опашката, скрие си главата, тя се увие около него, а той постепенно дърпа по малко, по малко, докато остане само главата, а после и нея гълтне. И когато змията го пита: „Защо постъпи ти тъй нечеловекολюбиво към мен?“ Какво ѝ отговаря таралежът? „Ами ти как хващаш жабата? Тя кречи, ти гълташ. Този занаят аз от теб го научих и затова правя този пръв опит, да видя как е тази работа.“ Питам сега: когато змията глътта жабата, Господ ли я е научил? То е пак нейно изкуство.

Когато дойдете до живота, вие най-първо ще отделите всички ония видими качества, които съществуват в човешкия живот, туй, което е създадено от самите хора, за да дойдете до чисто Божественото, а Божествен е Духът. И казва Христос: „Аз ще ви изпратя този Дух.“ А сега хората живеят без Духа. И ако вие попитате: „Защо хората не живеят братски?“ Как ще живеят братски? Таралежът живее по таралежешки, змията живее по змийски и т.н. И

всички животни живеят тъй, както разбират. Духът го няма у тях, всеки един си има особено разбиране. И ако гоидем до хората, пак има: „Защо той така постъпва?“ Той живее тъй, както разбира. „Защо да не живее другояче?“ За да живее другояче, трябва да гоиде Духът. Ако не гоиде Духът, той ще живее тъй както разбира. Ако вие искате принципално да се измените, да живеете друг живот – Духът трябва да гоиде във вас. И този Дух като гоиде, няма да се питате: „Този Дух в мен гали е Божествен?“ Той е само един Дух, Великият Дух, който носи Светлина, Който носи Мъдростта, Истината, Който носи всичко в себе си. Той носи всичките блага от памти века, носи ги в себе си и няма друг като Него. Този Дух носи всичко в себе си и Той е разпоредител на всички блага. И когато гоиде той, хората почват да стават умни, гениални. Когато гоиде някой, приемаш го с радост, гоцаваш го, вършиш всичко с Любов, но когато Духът си замине, казваш: „Днес не съм разположен, в дома ми да не влезнеш, друг път ела.“ Защо? Духът е, Който е богат, а в него сега го няма. Много естествено, когато аз съм болен, ще кажа: „Днес не приемам гости.“ Защо? Защото съм болен. И освен, че аз не мога да приемам гости, но ако някой може да ми послужи, аз се нуждая от такъв един. Христос казва на своите ученици, след като им е говорил за лозата: „Ще вземете на първо място Духът.“ Духът иде само у кого? При онези пръчки, у които има грозде. Сега аз не искам да се спирате върху въпроса: „Имаме ли ние грозде или не?“ Вие си задайте този въпрос, гали имате грозде или не. Обаче този въпрос вие не може да го разрешите, този въпрос го разрешава само Духът. И Христос когато казва, Той обръща внимание върху плода. И тъй е. Затова Господ обрязва тия лози, заради плода, който е вътре в душата. Той важи за Бога – нашият плод, а не външната форма, не самата лоза, но туй, което излиза от нея.

Сега, когато майката роди дете, какво очаква тя от туй дете? Тя очаква нещо разумно, от устата на туй дете

идва този плод. Ако тя роди едно дете глухо и нямо, и сляпо, да не може да говори, да има всички най-лоши навици, какво си казва майката тогава? Тя тъй си казва: „Кешки² да не беше, не ми трябваше такава дете, дал ми го Господ да ме наказва с него.” А когато роди туй хубавото дете с плода – гроздето, обърне се тя нагоре и казва: „Колко се благодаря на Бога, че ми даде туй хубаво дете!” Плодът е това. Сега вие, които сте тръгнали, вътре е плодът. Плодът на вашата гуша, той е вътре.

„И когато – казва Христос – дойде Духът, Той ще ви научи”, първото нещо е: „А когато дойде Утешителят, когото аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, Който от Отца изходи, той ще свидетелствува за мене.” Той ще свидетелствува дали вие имате грозде или нямате, после дали вашето лозе правилно се развива или не. Тъй щото всичките усилия на живота на една гуша, на един човек на Земята да бъдат насочени към известен плод, вън от този плод, той не може да се радва никога. Кое е онова, което ви радва? Вас самите ви радва, ако имате някоя добродетел. Добродетелта, която живее във вас, вложена от Духа, тя ви радва.

И казва Христос, понеже Той представя Божията Любов и Мъдрост: „Духът, който аз ще ви изпратя, Той ще свидетелствува” и на друго място казва: „Той ще ви научи и ще ви припомни.” Какво ще ви припомни Духът? Духът ще ви припомни за всичките тия плодове, които вие трябва да имате в гушата си. Защото, когато дойдат гроздоберите, какво правят? Спират се къде? При ония лозя, дето има грозде, а дето няма, минават и заминават. И Духът, когато дойде, Той всякога ще се спре при една гуша, у която има това грозде. Три вида лозе има: едни, които не са се развили, обещават нещо; други, които са се развили, листа имат много, това е втората фаза; и трети, на които плодът вече се е оказал и очаква да узрее и всеки, кой как погледне, казва: „Тази лоза приближава.” И всички чакат да узрее и да опитат

² кешки (тур.) – по-добре би било да...

гроздето. И може да ви кажа кои са онези причини, които ви заставят да имате приятели. За да опитате неговия сладък плод. Това е причината. Искате да имате някой приятел, някоя приятелка. Защо? Основните причини са това: всеки един човек иска да опита плода на Духа.

Сега, за да могат тия лози правилно да се развиват, за да може Духът правилно да работи във вас, тази лоза трябва да има почва. Т.е. три неща в живота са необходими: първо – почва, второ – семето и трето – онзи, който ще посее плода. Ако ние имаме почва, а нямаме семето, нищо няма да излезе. Ако имаме лозата, а нямаме почва, пак нищо няма да излезе, а ако имаме почва и семе, а няма лозар, който да обработва семето – и това не може. Значи тия три елемента: почва, семе и самия лозар, който да обработва, са необходими. И тогава, такава една лоза може да принесе плод.

Сега ще направя едно сравнение: почвата – това сте вие, сега според думите на Христа; лозата – то е Словото, което е вложено във вас, а лозарят – то е Духът, който обработва, това е Божественият Дух. Всяка една възвшена мисъл, всяко едно възвишено желание, които се разработват във вас, цъфтят и радват душата ви, те се подкрепят от този Божествен Дух.

Сега, за да може да гоїде у вас Духът и да заживее този Божествен Дух, изискват се особени условия. И ще ви направя едно сравнение. Ако вие си направите къща и очаквате някой ваш приятел или наемател да гоїде да живее, той най-първо ще разгледа каква е къщата ви, после ще избере само ония стаи, които са най-хигиенични, да имат източни и южни прозорци и прозорците да са големи и хубави и после ще каже: „Вашиите стаи са отлични, аз ще гоїда да живея при вас.“ И когато Божественият Дух гоїде да живее у човека, той гледа дали имате истински стаи. Същият закон е и тук. И като четете цялата глава, Христос разправя какви са условията, за да гоїде Духът. Едно от условията е Любовта.

Сега вие ще кажете: „Тази любов, все за любов говори!“ Аз сега говоря за Любовта в нейната трета степен, не за любовта като неразвитото лозе, нито за любовта, като лозето само с листа, а говоря само за Любовта като лозето с грозде. Вие може да имате любовта на неразвитите пръчки, може да имате любовта на разлистените пръчки, но най-важната любов, Любовта от трета степен, то е когато листата са хубави, а гроздето узряло. Тази лоза и отличният плод показват нейното вътрешно качество какво е. Затова казва Христос: „От плода ще ги познаете.“ Та сега и Господ иска вас да познае, всинца ви, от плода. И Той иска да ви опита. Вие се криете, но Той работи, да ви накара да дадете нещо, да ви застави да се изявите, вие не искате да се изявите, казвате: „Не е дошло времето.“ Не, не. Дошло е времето да се покаже какво е естеството на човека. Но вие ще си кажете тъй: „Ако дам плода и ако той не е тъй, както трябва да е?“ Там е, трябва да излезе всичко наяве, защото колкото по-рано излиза, толкова по-хубаво, понеже вие ще знаете какви сте. А сега вие имате за себе си едно понятие по-високо или по-долно, тъй вие ще знаете какви сте. Кое е най-хубавото грозде в България? Мускет турците го тъй наричат, после друго има – кечемемеси. После има едно като кехлибар бяло, как го наричат? Чауш.

Сега е необходимо Духът да се възприеме. Без този Божествен Дух, без тия блага, вашият живот ще остане всякога непроявен. И когато аз говоря за Любовта, че трябва да се освободите, аз подразбирам Любовта, която произтича от Божествения Дух, а не обикновената любов, която произтича от хората. Има любов, която произтича само от хората, тя е като прегоряла слама. И тя живее ден и половина. Тя е толкова интензивна, че онзи, който я има, и казва: „Аз без тебе не мога да живея!“ Но след ден и половина разбира тази любов и казва: „Не я искам, тя не струва – ден и половина живее.“ И следователно, сегашните хора аз ви виждам все плачете за изгубената си любов. Писанието казва: „Понеже сте изгубили първата любов.“

Тази любов я имат и християни, те като пламнат, казват: „Аз за Господа съм готов всичко да направя.” Но като дойде до жертвата, казват: „Това е празна работа, човек пък да не е толкова идеален и толкова усърден, малко по-хладен да бъде” – и свършва. И тази е първата любов, която свързва всички същества, тя ги стопля като печка, която трябва всякога да подклаждате и туряте дърва. Знаете ли как се подхранва тя? Дойде някоя приятелка. Вие малко сте изгубили доверието, но тя ви каже: „Колко сте хубава, колко ви обичам, искам да ви презърна и целуна!” А вие се въодушевите, разположите се, но тя като си замине, след някое време, кажете си: „Лъжа се аз, дали ме обичаше или ме мрази?” На третия ден пак дойде и казва „миличка”, утре пак „миличка”, докато ви се зазуби нещо и вие затворите вратата и кажете: „Тази миличка не я искам вече.”

А тази Любов, за която аз говоря, за онзи Дух, който иде, той всякога носи, той няма да ви каже някоя сладка дума, но той ще ви донесе някоя хубава книга или ще ви донесе ябълки, или круши и ще ви каже: „Похапнете си малко, да разберете колко е благ Господ. Най-първо да опитате колко е благ Господ, че после да опитате колко съм аз благ.” А сега любовта каква е? Дойде бащата каже: „Знаеш ли какво ти нося? Една хубава кукла”. Но тя нито се яде, нито се пие и след 4-5 гена гъщерята счупи куклата. С такива кукли ще ни залъгват – това било, че онова, обещавам ни Царството Божие, а вие се питате дали е тъй. А когато дойде Духът, вие ще имате една жива, положителна опитност, ще изпитвате навсякъде и ще разбирате що е смисълът на живота. То е Духа. Той като дойде, ще свидетелствува, вие ще бъдете смели, решителни, с всички хора ще се справите. Защото няма да говорите вие, а Духът във вас ще говори. Как ще говори? Вашата душа ще бъде просмукана с тази Божествена Любов и когато ще излезнат тези гуми, те отворят вратата навсякъде. И ония, които искат да ви бият, по-малко ще ви бият. И след това и те ще се обърнат към Господа, и те ще

почнат да Го славят. Тъй че, опасни хора сме! Никой няма да остане ненаказан. Как? Ще дойдат, и те ще служат на Господа, тъй както и вие.

Необходимо е да пристъпите, да пригответе сърцата си за Духа. Сега духове имате вие, аз ги виждам, много духове имате, но тия духове аз ги наричам „душички“. Такива душички и духчета са, които ви обикалят. А когато дойде този великият Дух, всички тия душички и духчета ще слушат само този Единия. А сега понякога път слушате и лошото, понякога тия малки душички кажат, че ти си глупав, че си тръгнал криво: „Гледай живота, ти трябва да си поживееш, ти си млада, почернила си се.“ Но туй почерняне, то не е учение на Духа. Божественият Дух никога не почерня. Почерният само тия малки духчета. Божествения Дух като дойде, Той внася светлина, внася мир, сади знание, носи здраве, щастие, блаженство. Туй носи великият Дух, когато дойде!

И казва Христос: „Аз ще ви изпратя този Дух.“ Кога? „Ако моите гуми пребъдват във вас и вие пребъдвате в мене и ако вие имате Любовта на Отца ми, тогава аз ще изпратя Духа, ако вие имате моята Любов, с която аз ви възлюбих. Когато аз я показвам към вас и вие я показвате към другите.“ Към кой? Не разбира да възлюбите всекиго безразборно. Може ли да любиш един камък? Нека се определим хубаво. Ти може да любиш само едно разумно същество, туй, което има разум и което носи съзнателен живот. Туй може да любиш, а другите работи не може да любиш. Може да се любят само две съзнателни души. Не може да любиш един камък, една мечка, разбирам в първата степен, как ще я любиш? Следователно в Любовта разбирам туй, разумното. Има ли го, има и Любов. Христос казва: „Както аз ви възлюбих, така и вие възлюбете.“ Разумното е възлюбил Той в света.

Сега този Дух, вие няма да запитвате дали ще дойде при вас или не. Ако вие вярвате в Христа, тогава ще дойде във вас. И Христос казва: „Аз ще ви изпратя Духа, ако

вярвате.” С коя вяра? Хората имат две понятия за Христа. Те мислят Христос сега е излезнал от Бога и следователно, да вярвам на света е станало чрез Него и всички хора са излезли от Него, следователно Той е пътя най-познат на хората. Първият, Когото познавате в света, като сте излезли, Първият Той е, Който ви е изпратил на този свят и Той е, Който ви спасява. Следователно това е първият. И казва Христос: „Аз съм алфа и омега, начало и край.” Вие казвате: „Как да познаем Христа?” Вие Го познавате, там не се спирайте, познавате Го. И ако не Го познавате, имате да давате, а ако Го познавате, имате да вземате. Нали човекът, който има от вас да взема, вие не го познавате, обаче този, от когото вие имате да вземате, него много добре го познавате. Защо го познаваш? – „Има да ми дава!”

Вие как познавате мъжа си? Има да ви дава. Мъжът как познава жена си? Има да му дава. Затова вие познавате мъжа си, да нямаше да ви дава, нямаше да го познавате. Следователно, в тази смисъл, имаме познание и любов. Когато казвам „възлюбих някого“, значи имам да вземам от него. И ако Христос ни е възлюбил, има да взема от нас. Затова ни познава Той. И Той не отрича: „Вложил съм аз капитал, няма да остава да го изядете, аз ви познавам и ви държа.” Ти казваш, не Го познаваш, но Той казва: „Ти не ме познаваш, но аз те познавам.” И следователно, щом ви познава, Той ще ви изпрати Духа, понеже хората са се заблудили из пътя, ще изпрати Духа да свидетелствува за Него. Да изпълните Неговия закон, като Го познавате, да добиете смисъла и разрешение на всички въпроси, които вас ви вълнуват, като женени.

Вас ви вълнуват на първо място семейните въпроси. Най-първия въпрос на жената е семейният въпрос: какъв мъж ще има, какви деца, а след туй идат другите въпроси, второстепенни разбирания, мнения. Тя е царица, мъжът е, от когото има да взема, а децата – които ще служат. Жената има големи претенции, тя обича децата, тя иска един министър, мъжът ѝ е първия министър, а децата ѝ са

първите поданици. Казва: „Моето царство”. Сега туй констатирвам, туй е великата истина. Мъжът, като съзнава това, той от осем хиляди години се бори да отхвърли това владичество на жената – бие я, но тя казва: „Макар и да ме биеш, аз съм царица”. Макар и децата да я не познават, но тя казва: „Вие трябва да знаете, че вие сте ми поданици, ще признаете това!”

Пак ви казвам, че тия неща са стремежа на човешката гуша. И прави са жените. Жената трябва да бъде царица. Че дето тя поддържа, че е царица, харесвам, но дето не признава, че мъжът е цар, това не харесвам, и че децата и те са царчета. Ако ги признае, от политическо съображение ще се роди един раздор. И Писанието така разрешава въпроса, казва: „Ще бъдат царе и гъщери на Бога живаго.” Не признава жената, не казва: „Ще бъдете царици”. Понеже жената е станала царица първа, сега мъжът се туря, защото неговият авторитет е побит, но не на сегашния мъж авторитетът, но на Божествения.

И аз бих попитал сегашните жени: Вие вашия мъж срещали ли сте някъде? Какви са чертите на вашия мъж? Я опишете чертите на вашия мъж, по какво се отличава той? Казвате: „Не е най-важния въпрос.” И затова светът се пита: „Аз как мога да разреши главния въпрос?” Жената мъчно познава, тя мъжа го има като нещо второстепенно. Тя признава само децата си. Нищо повече. И веднъж щом има деца, тя турне мъжа на опашката, а това го най-много шокира, той е вън от кожата си. И сега знаете ли защо ви говоря така? Вие ще мислите, че аз искам да се нахвърлям от горе ви, да ви нападам. Но и туй противоречие вътре в жената произтича от друго едно влияние. И затова най-нещастното същество, това е жената. Защо? Защото тя признава, че е царица, без да има някой, който да признае, че е тъй. Тя признава, другите отричат. Мъжът казва: „Ти си слугиня, нищо повече, ще готвиш!” Майката каже на децата: „Вие, моите поданици!” – „Как поданици ли? Ти ще слугуваш!” И ѝ заповядват: „Не е тъй, както ти мислиш.” И

следователно в самия дом има един вътрешен раздор, не само вън, но и вътре, в самата душа има раздор.

Аз отивам по-дълбоко, не гледам тъй, както светът гледа – тъй вътре вие сте раздвоени. Голяма борба има. Защо си раздвоен? Някой път си доволен от себе си, някой път – не. Защо си недоволен, кои са причините? Спорят се, вътре спор има голям и тогава тази е една от причините, дето най-нещастното съществуване на Земята е жената. И затуй нейният живот, девет десети от живота, е само от сълзи. Скрие се в стаята си, плаче, плаче, плаче и после ще се изтрие, ще излезне. Втория ден – същото, третия – все си поплаква, казва: „Какво си мислех, а то какво е.” Защо? – Няма го още Духът. Духът го няма, Духът го няма. А когато този Дух гоиде, Той ще възстанови всичко. И Павел казва: „Сгодих ви за един мъж”, знаете ли този стих. За кого? За Христа. „Сгодих ви”, казва. И следователно, докато гледа докато вие не признаете този мъж, Който е глава на човечеството, а глава на този мъж е Бог, все ще има знаете какво – сълзи.

Тъй е, и Христос на туй познание ще изпрати Духа и „този Дух ще свидетелствува заради мене”. И този е важният въпрос. Христос трябва да гоиде между вас. Този мъж трябва да гоиде вътре във вас. И тази борба, която сега още съществува, с нея трябва да се ликвидира веднъж за винаги. Доиде ли Духът, познаете ли го вие. Кой е глава на вашия живот? Духът е глава на живота. И когато Той гоиде, вие ще се освободите от сегашните раздори. Тогава ще гоиде новото познание, новото разбиране на Природата, ще влезнете във връзка с новите закони, които сега се поставят. И казва Христос в тази глава: „Всичко, каквото попросите в мое име, всичко ще ви се даде.” Някой път някои не са спокойни. Защо? Щом има подписа на Христа, всичко става, но без неговия подпис нищо не става.

И тъй, Духът е, Който внася всичките тия страдания. Страданията показват, че вие не сте се примирили напълно. Докато имате страдания, не сте познали вашия

мъж. Не вземайте познанство на мъж тъй, както вие познавате мъжа. „Познанство”, аз употребявам тази дума в следующия смисъл: когато излезнеш през месец май, в някой приятен майски ден в гората и като те огрее Слънцето и ти чуваш птичките как хубаво пеят – то е познанство. И тъй ти причинява една велика радост, ти се въодушевиш. Туй е познанство. Защото има и познанство, което ограничава – щом ти познаеш твоя длъжник, ти го ограничаваш, щом намериш твоя вол и го познаеш, какво правиш? Туряш му юлара, взимаш остена и хайде.

И сега, защо Христос е заминал горе за Небето? Той знае, че юлар има за Него. В туй грешно състояние, в което сме ние, всеки ден бихме Го разпъвали. И следователно, Той се е вдигнал толкова високо и чака. Изпратил е духът Си, докато хората дойдат до съзнание. Вашият ум, сърдце да бъдат готови да дойдат до туй съзнание – да изпълните волята на Христа. Туй е вътрешно дълбоко разбиране. Затуй на първо място се изисква от всички ви да се обедините. Когато дойде Христос, всички жени трябва да станат една жена. Няма да бъдете много, но една жена.

Сега всяка една от вас ще каже: „С нас какво ще стане?” Жените още себе си не познават. И първото нещо: жените трябва да познаят себе си. По какво се отличава една жена от друга? Кажете ми. Ако сравня две жени, всичките имат еднакъв стремеж: едната иска да се ожени и другата; едната иска хубаво да бъде наготвено, хубаво да се облече и другата – същото. Всичките им стремежи са еднакви. Няма нещо различно, едната да има нещо особено. Във всичките къщи един и същ живот. Сега, защо да не си дадат ръката – може да си подигнат духа. Всички жени, ако се съединят, още по-лесно може да го подигнат.

А сега всяка една от вас казва: „Аз да бъда първата!” И тогава вашето положение мяза, аз съм превождал и друг път този пример – слабата ви страна на неразбиране. В Европа отива на едно място един германски княз. Трябвало да го посрещнат в Дания или Холандия в един театър. И в града

избрали дванадесет от най-хубавите жени, най-красивите да го посрещнат. А между тях дванадесет трябвало да изберат една, която да му поднесе букет. Сега, коя ще бъде? Решили да гласуват. И в кутията намерили дванадесет билетчета с дванадесет имена – всяка една е гласувала за себе си. И сега вие, в тази Христова кутия, всяка гласува за себе си и няма кой да поднесе букета. Като се отвори кутията, вътре има толкова имена, колкото и жени има. Всяка е гласувала за себе си. Това не е лъжа. Не е лошо да бъде човек първ, но при изпълнение на волята Божия първ е само Господ. Начало на нещата, това е Той, а ние не може да бъдем първи. Онзи, Който създава нещата, Той е първият.

Та, когато дойде този Дух, той ще внесе това дълбоко разбиране в душите ви. Самоотверженост се иска. Казвате някой път: „На този мъж аз толкова съм служила!” Но вие на мъжа още не сте служили. Павел казва: „Съгдох ви за един мъж.” Аз бих се радвал, ако бихте служили, защото тогава вие нямаше да остарявате, космите ви нямаше да се изменят. Не този мъж като дойде да се разфучите. *(Затова приехме един мъж да слуша, да не би жените да направят някой заговор.)*

Значи, когато Духът дойде, ако вие признаете този авторитет на Христа, всичките други въпроси, обиди, съмнения, те се разрешават кардинално. Основният въпрос е, който ще разреши останалите въпроси. Той трябва да бъде въпрос полюбовен, по силата на Божията Любов и Мъдрост, така ще се разреши. И тази Любов трябва да бъде толкова силна във вас, като едно силно течение да помете всичко наоколо, да няма нищо да ви противодействува. И когато вашият мъж, който е на Земята, ви се кара, ще кажете: „Чакаме ние Христа.” Този приготвява пътя за Онзи. Тогава на мъжете, когато ще говоря друг път, на вас казвам, че има само един мъж, а на мъжете ще кажа: на света има само една жена. Тогава вие ще пратите една делегатка. Техния авторитет подигам. Разбирате ли? И тогава ще говоря, че има само една жена и всичките мъже

трябва да се съединят, защото само една жена има. И когато този Дух дойде, той ще внесе туй, от което вие имате нужда. Аз съм говорил много пъти и не искам моята беседа тъй да остане, без последствие.

Вие запитвали ли сте се като какви жени сте сега? Може ли да ми опишете? Ако аз бих ви дал тази тема: „Какви жени сте, по какво се отличавате“, как бихте се описали? Сега в света, за да се опише някой човек, ти трябва много да го обичаш или много да го мразиш. Тъй е. Ще изкараш всичките неговии отрицателни черти. За да опишеш един човек, трябва или да го обичаш, или да го мразиш. Сега тия мъже на земята вие ги мразите, това го зная. Следователно, жената казва за мъжа си: „Не му вярвай, каквото и да каже, не му вярвай!“ Прави сте. Щото, в историята на човеишката култура, мъжете колко жени са продавали, колко крака не са счупили? И прави сте. Сега, ако ви кажа за онзи мъж: „Сгодих ви за един мъж“, как ще го опишете вие него? Вие, че живеете при сегашните мъже, се дължи на този мъж, който е горе. Той всеки ден го изпраща при нея. „Макар че е такава, дайте ѝ. Няма нищо.“ Той недовижда вашите грехове. „Нека си живеят добре, нека са щастливи на Земята.“ Но щастливи ли сте? Не сте. Не само не сте щастливи вие, но и вашите мъже, и те са нещастни. Че мъжете ви са нещастни, те постоянно пишат книги. Сега туй, което става вънка в обществото, туй е, което става в семейството, туй е, и което става и в душата. В своята душа някога вие изгубвате туй упование, този авторитет, туй съзнание, всяка любов и ударите го тогава и казвате: „Да върви!“ И изгубвате всяко понятие за онова възвишено, гадено на душата и тогава се отказвате и от Бога, оставате в света само да ядете и пиете. И сега всички вие жени, ако още търсите много мъже, ще има сълзи, сълзи, сълзи. Но ако търсите този единия мъж и когато Той дойде в света, на всички сегашни мъже ще кажете: „Да си вървите!“

Ето това е: когато жената падна долу, мъжът остана горе, в Небето, а когато мъжът падна, жената остана горе. Тъй щото сега истинските мъже и истинските жени са горе, а тези, които напуснаха Небето и дойдоха да търсят своето щастие тук на Земята, те са героите на деня.

Сега този Дух на Истината трябва да дойде. Чрез Него ще стане туй спасение. Сега ни най-малко не казвам, като идете в къщи, да се нахвърлите върху мъжете си. Няма какво да се нахвърляте. Вие ще го търсите със свец, ще го търсите докато го намерите. Вие чели ли сте „Песен на песните“? На вас ви препоръчвам да прочетете „Песен на песните“. Мнозина са чели, казват: „Това е широк живот.“ Ще разбирате дълбокия, вътрешен смисъл, не по човешки, а по Божественому. И защо аз на вас не ви откривам тайни. Че как? Де е мъжът ви? Вие като дойдете при мен, ще ви кажа: „Нека дойде и мъжът ви с вас.“ А вие идвате само жени, без мъже. Как тъй жена без мъж? И Писанието казва: „Жена без мъж не може и мъж без жена не може.“ А двамата в Христа. Жената, като дойде, тя иска любов да върши, любов с мъжа си – ще бъдете ти с мъжа си двамата и ще дойде третият. Любов може да има само между трима хора. Знаете ли вие това? Вашият мъж и вие ще дойдете при мен и тогава може да се любим. Тъй разбира Писанието смисъла на нещата. А между двамата, тяхната любов ние я знаем.

И тъй, не се лъжете да търсите любов между двамата, търсете я между трима. Защо? Тъй казва Христос: „Когато вие сте заедно с мене и Отец дойде, тогава аз ще ви се изявя.“ Трима души трябва да бъдат. Когато аз ви говоря за Любовта, да се обичате, аз не съм срещал две жени да се любят. Ако може тук в България да намерите две жени, които да се обичат, аз бих желал да видя тези жени и ще си сменя една фотография. Не че е невъзможно това на Земята, но жената трябва да има своя мъж и третият, който ще дойде. Тогава ще се изяви Бог и туй, което търсите, тогава ще дойде. Духът и Христос. Само тогава ще дойде Духът. Трима души се иска, за да дойде Христос. Искам да се избавите от

илюзиите си. Искате да сте ученици, търсите щастие, дето го няма. Ако търсите щастие, аз ви казвам къде е – при мъжа ви. Но той ще ти турне юлара на главата, после, той си има остен и кола ще ти турне и ще ти каже: „Хайде на нивата да ореш!” Не мислете, и вашият мъж, и той е впрегнат, този мъж, лъжливият – на Земята, а другият мъж, аз няма да му кажа сега името. Не искам да казвам Неговото име. А тия мъже са само неговии представители. Те са неговии слуги. И каквото той заповяда, на Земята те го правят.

Сега знаете ли кой е Той? Знаете сега. И дойде някоя мома и казва: „Аз го намерих.” Да, рекох, не си го намерила още. Ти, когато намериш този, за когото Павел казва: „Сгодих ви за един мъж”, той ще бъде най-великия ден в живота ви. За жената това ще бъде възкресение и затова казва Христос: които се сдобият с този ден, с туй разбиране „нито се женят, нито за мъж отиват”. Кой мъж? На мъжете когато ще говоря, ще кажа, че има само една жена. Не си правете илюзии, един мъж има, схванете това. Ще го търсите. Ще се чувствувате като една душа и тъй ще можете да разрешите един въпрос: защо страдате? Въпросът е да намерите кого? Да намерите Христа. Не историческия Христос, не този Христос, в когото вярват хората, не, но онзи Христос, който казва: „Аз съм начало и конец, алфа и омега”, Този, който ви е изпратил тук, който е изпратил благословието си, който ви е подкрепял при всичките ваши идвания и странствувания в този свят и ви е ръководил в пътя на Истината. Той е бил всякога бодър, никога не се е навъсвал, бил е деликатен, казва: „Ще дойде време на тази велика развръзка.”

Сега Божественият Дух иде за жените, да ги събуди, да потърсят този единия мъж. А сега, понеже има много мъже, има и скандали. Една жена казва: „Защо си го взела ти?” – „Ами ти, какво си направила с него.” Спорят се за мъже. Рекох, никакви мъже нямате още! Вашият мъж, истинският мъж никога не може да ви го вземе, той е горе на Небе-

то. Той ще бъде вашия възлюблен, той не се нарича мъж. Възлюблен на душата! И за жената се казва – не за жената, която е сгрешила, за „възлюблената ми” и за „възлюбления ми”.

И тъй, възлюбления на вашата душа, ще го търсите. И когато го намерите, вашата душа ще бъде доволна, щастлива. И казва Писанието: „И през онези дни ще залича всичките ви грехове.” Когато намерите вашия мъж, всичките ви грехове ще бъдат заличени и помен няма да остане от тях. Най-важният въпрос е, основен въпрос е да намерите възлюбления на душата ви, за когото душата ви копнее и толкова сълзи сте проронили и казвате: „За какво сме останали, няма ли избавление?” Защо? И когато този възлюблен дойде, Писанието пак казва: „Ще обърша сълзите ви”, няма да има сълзи тогава; „ще снема оковите”, няма да има окови; ще изцери сърцата ви, няма да има рани, там просветление има, няма да има тъмнина; ще въздигне душата ви – жената ще бъде царица тогава.

И тъй ще вложите това и ще се молите живо, най-първо да добиете Духа и туй просветление. А този, черния мъж, ще го вържете и ще му кажете: „Наложници не може да бъдем вече!” Всяка една жена трябва да каже: „Наложница не мога да бъда вече!” Разбирате ли? В себе си дълбоко кажете ли, че не може да бъдете наложници, решавате въпроса – тогава Духът ще внесе Любовта. Ще дойде истинският мъж и тогава започвате вие новата епоха. И тогава ще се яви новата жена. И аз бих желал и вие да образувате поне пръстчето на тази нова жена.

Вашият закон е велик, само трябва да отхвърлите външното робство, туй терзание, да знаете какъв е смисълът. Следователно, вашия възлюблен намерите ли го, всичко друго, което разрушава вашия живот, изчезва. Тъй се разрешава основно въпросът. Тогава може да говорим за възпитание и за Любов. Ако аз ви говоря за любов, за целувки, гумите ми са разбрани съвсем в преиначена смисъл. Не, не. Вие досега целувки не сте имали още. Целувка, такава

целувка не сте имали. Трябва да ви целуне този мъж, този, който е чист, в който е било вашето начало. А сега, че ви целува сегашният мъж, това не е целувка. Та когато ние говорим за целувка, ние ще я чакаме, още дълъг период има, докато дойде тази целувка. И когато човек получи тази целувка, той на Земята не седи. Той си заминава за своето отечество и напуща този дом. Тя неща, които сега ви спъват, той ги напуща и по форма той е свободен. Та, гушата е нещо вътрешно. Човек не може да се опорочи отвън, той е вътре. Грехът не е нещо външно. Грехът е нещо вътрешно, в гушата.

И тъй: „Когато този Дух на Истината дойде, Той ще свидетелствува за Мене, и вие ще свидетелствувате.” И аз желая всинца вие да свидетелствувате. Може ли да свидетелствувате?

(– “*Можем*”)

Можем. Не смесвайте вашата гуша с вашето тяло. Защото сега имате едно тяло, после – друго тяло, но има нещо по-съществено, което ви отличава. То е гушата, не тялото. И като се срещнете, трябва най-първо да се чувствувате като гуша. И силата на Любовта седи в противодействието. Ако вие може да издържите едно противодействие, имате любов. Тази Любов ще бъде на Духа, тя ще бъде Любовта на вашата гуша. Между Бога и вашата гуша, от там трябва да започне Любовта, не отвън. Толкова пъти сте говорили за любов, целувате се и пак говорите за себе си, угощавате се, а работите не се уреждат. Тази любов трябва да започне между Бога и вашата гуша отвътре.

И Павел казва: „Първо видимото.” Това е видимото. Някои сега тълкуват: „първо този живот”. Аз казвам: видимото това е Бог, а невидимото, това са хората. Видимото е Бог зараг мене, от там ще започнем. Животът е вътре. И прави са били тези думи. Като сме слушали от горе, видимото е било долу, сега поемаме обратния път – гледаме нагоре. Първо трябва да се яви Любовта към Бога и после ще се проявим към вънка. Ако аз нямам Любов към Бога, не

може тази Любов да се прояви към вас. Бог, моята душа и ближния – трима души, само там има Любов! Те съставляват света Троица. Бог в три лица, погразбирам проявление на Божествената любов. Понеже Духът е първото изтичане на Бога. Бог и Духът и Любовта – това съставлява една троица, а ние сме четворицата – Добродетелта на Земята.

Сега първото: ще започнете гругия метод – с Любовта. Жените да търсят своя възлюблен! Ще кажете: „Със сегашните си мъже какво да правим?“ Какво казва Писанието? След като умрете, вие сте свободни от тях. Жената е свързана с мъжа докато е жив, щом умре, тя е свободна. Значи, ако тя се върне в света, той няма право да я вземе. Туй не е мое учение, Павел казва тъй. Моралният закон е: ако някой гължи пари и умре и се върне на света, трябва да плати. Моралният закон е такъв. На сегашните мъже ще кажете: „Ние ще идем да намерим нашия мъж и вие ще идете да намерите вашата жена.“ И още ще кажете: „Ние двама не сме прокопсали, затуй ти да вървиш при жена си, а аз ще уда при мъжа си.“ Нали тъй е кардинално решен въпросът? Какво трябва да прави мъжът? Да иде при жена си. И ще се реши развръзката. Ще разрешите този дълбок въпрос. Духът като дойде, трябва да изпълним волята на този Бог, който ни е изпратил на Земята, защото при Него ще се върнем. Няма друг път! Колкото и дълго да седим на Земята, все един ден ще трябва да се върнем там, отдето сме дошли.

И казва Христос: „А когато дойде Утешителят, когото аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, който от Отца изходи, Той ще свидетелствува за мене“ за тази Велика Истина, която носи Любовта, носи Свобода на жената. Най-първо трябва да се освободи жената, вие трябва да се освободите и като намерите Христа, вашият въпрос е решен и вие сте свободни. Сега някои вече са близо, стремете се, докато реализирате туй дълбоко разбиране. Тъй сега въпросът. Като разберете, вие ще бъдете завинаги спасени. То е спасение. Туй е очистване, да бъдете доволни.

Тъй, тогава, такава каквато е била първоначално душата на жената, тя да бъде доволна, да се очисти. И тя ще се очисти. Когато Духът дойде в нея, тя ще почне да свидетелства. За кого? За Този, който е вън и вътре.

Сега Духът, Който вече работи, Той да ви просвети, да подтикне душите ви, сърцето ви, ума ви към разрешение на най-важния въпрос, а другите въпроси вие може да ги разрешите, но този въпрос в Новото учение, не в Новото учение, а във Висшето Божествено Учение, той е основен, кардинален, който трябва да го разрешите и тогава всички други въпроси ще разрешите последователно.

Тайна молитва

Ще прочетем тихо Отче наш.

Ще прочетем Добрата молитва съвсем тихо.

Пазете сега една мисъл. Да не влезе едно обезсърчение. Сега сте по-близо до Царството Божие, отколкото в миналото. Този въпрос, ще мислите върху него. Той не трябва да ви бъде една спънка, а един въпрос, от който зависи разрешението на всички други въпроси. Всяка една жена трябва да реши този въпрос и да няма колебание, тя трябва да знае това. Решите ли този въпрос в душата си, дойде ли Духът, въпросът е сам по себе си свършен. Само по този начин може да работите. И вие може да решите въпроса. Той не е един от най-мъчните въпроси, а той е най-лесния въпрос. Но вие все го изоставяте за най-послед, а той най-първо трябва да го решите. А този Дух на Истината „Той ще свидетелства за мене”, а на друго място се казва: „Той ще ви научи и ще ви припомни всичко, каквото аз съм ви казал.”

Да. Вторият път ще говоря по нататък. Втория път ще говоря на жените след един месец, какво трябва да правите като намерите този мъж. Духът, който иде, Той ще ви отвори умовете и ще говори какво трябва да правите тогава. Жените да вземат участие във всички действия на света. Жените спъват света. Съдбата на света, ключовете от вас зависят. Целокупното спасение от вас зависи. И сега, понеже не сте решили най-важния въпрос, вие заблуж-

давате синовете и дъщерите си. Нали? Ти ще повикаш дъщеря си, ще ѝ говориш каква е великата истина вътре в живота. Да знае тя истината, защо я заблуждаваш. Никакво щастие няма, ще ѝ одерат кожата, тъй както на един вол. Кажете: „Да се изпълни Волята Божия!“ Волята Божия се изпълня само чрез закона на Любовта.

Следователно вие ще ме разберете много широко, няма да ме разберете тъй тясно. Кардинално, основно ще разберете въпроса. Да се подигнете, не само вие, в целия свят, всички жени все този въпрос разрешават. Онези, които говорят за жените, как трябва да постъпят, и понеже те подигнаха въпроса и щяха да го решат кардинално, и дойде всеобщата война и те спряха малко. Започнаха въпроса за еманципацията на жената, не еманципация, а разбиране, кардинално как сега въпросът. Дойде войната, пак се сплетоха и мъже, и жени и не могат да разберат основно въпроса. А той трябва да се реши. И по този начин жените ще решат въпросите. Вие живеете в една епоха много важна, както светските хора казват „с историческа важност“. Сега или никога! Тъй сега въпросът! Сега е въпросът, сега ако не решите този въпрос, никога няма да го решите.

И ще имате сърдце отворено, няма да кажете: „Не сме добри.“ Господ ще залочи греховете, ще ги хвърли зад гърба си, няма да ги погледне. Всичките грехове тъй ще ги хвърли зад гърба си. Но сега, тъй както сте, и да се молите не може. Сега се молиш да вършиш Волята Божия, а утре търсиш един от чуждите мъже и казваш: „Кой ще ме храни?“ Стига вече толкова! Осем хиляди години робуване е достатъчно. Понеже от осем хиляди години е, ще се скъса вече ремикът. Тъй, когато човек скъса веднъж за всякога със злото. То е великото зло, с което трябва да скъса човек, да се отдели. И тогава ще обърне ума си към Бога. И ще разбере, че в Бога няма промяна, няма измяна. Той е един и същ. Той не е човек. Той е Великият Дух, няма промяна у него. „Благоутробен“ се казва за Него, „многомилостив“, пълен с

Любов към онези, които се каят, които вършат Неговата воля.

Този въпрос сега ще го решите. Няма да си правите илюзии: „Аз не съм като другите жени!“ Едно ви моля само: не си правете илюзии – „не съм като другите жени“.

Гледайте да бъдете тази жена. За едната жена аз не съм говорил още, да ви кажа каква е едната жена.

Хайде поздравявам ви с ... Ще атакувате сега, на нож ще влизате. Сега всички с Духа, със Словото Божие. Не да вземете губерките, но със Словото Божие ще решите важния въпрос.

*Беседа държана на 10 ноември 1921 година,
София, четвъртък, 3 часа след обяд
(само за жени)*

АКТЬОРИ И РАБОТНИЦИ

Тайна молитва
Добрата молитва

Животът има две страни: едната страна, това е живота на актьора, а другата – това е живота на работника. Актьорът работи вечерно време, а работникът – денем. Първият използва вечерта, а работникът – деня. Следователно резултатите не могат да бъдат едни и същи, понеже животът се развива при различни условия. Вечерта няма тази светлина за актьора, а работникът, който работи денем, има условията за един правилен живот. И тъй, аз ви различавам на два класа: актьори и работници.

От актьори в тази школа нямаме нужда. Бялото братство изключва живота на актьора, а приемаме работници. Аз считам вас, женените, работници на Божествената нива, а някои от вас искат да играят ролята на актьори. Вие още не знаете какво значи Божествена правда. В тази школа, колкото е строг законът за работника, толкова е строг и законът за актьора. Сега, като работници, аз ще ви запitam: Изпълнихте ли задълженията си за своята работа? Аз искам от вас, женените, да пригледате работата си – нивите си, градините си, изворите, къщите си измазани ли са, говедата си, овците си, домовете ви изчистени ли са? В какво положение се намират тия ваши сътрудници? Понеже сте работници, трябва да знаете това. Мнозина от вас,

женените, искате по-големи привилегии, а по-малко задължения. Искате да се отлагат падежите на вашите задължения, но в Божествената книга отлаганието на падежите е изключено. То става само по благодат. Трябва да се търпи и да се чака да дойде някое по-голямо същество да ви помогне. Не мислете, че даром ще ви се даде.

Вие минавате за женени и затова ще давате морал на младите. Мислете, като напуснете тия ниви, ще дойдат на тях младите. Какво ще намерят те? Аз говоря в пряк и преносен смисъл. Това са разсъждения, които трябва да пригледате. Аз съм задължен да ви кажа това тази вечер. Това е по инициативата на Бялото братство и те, Белите братя ви гържат отговорни за нивите ви, овците ви, за къщите ви и пр. Вие, които се съмнявате, има такива между вас, в една година ще проверите, дали сме от Бялото Братство или не. На него Христос е глава. И когато Той е решил това свое разпореждане, питал е главата и тя е позволила. Ама тази глава е Бог. Въпросът е изчерпан и по-форма, по съдържание, и по смисъл – по всички направления.

Следователно, от вас женените се изисква да изпълните доброволно Божия закон. Няма нужда да ви кажа какво да направите, а тъй както вие мислите, както желаете, както вашите души желаят. Когато душата на някого пожелае нещо, в неговото съзнание се определя туй, което има да стане. В туй съзнание влизат три велики сили: умът, сърдцето и волята. Те ще се проявят според формата на съзнанието – такова ще бъде и проявлението на ума, сърдцето и волята. И когато отиваме в другия свят, всякога се подразбира промяната на нашето съзнание от една форма в друга. Това е разширение на съзнанието – в друга сфера ще имате други разбирания. И следователно Христос слеза в душите само когато съзнанието се разшири. Например, когато говоря нещо на женените, вие казвате: „Учителят каза еди-какви си думи, Той има мен пред вид.“ Щом казвате така, не сте разбрали моите думи. Когато аз говоря, имам пред вид да се разшири вашето

съзнание и Христос ще слезе да ви изясни. Аз се стремя да обясня външната страна, като работника да изчистя и след туй ще слезе Христос. Аз искам да се разшири вашето съзнание, за да може да слезе Христос да ви изясни това, което никои човешки ум или мисъл не може да ви обясни.

Питам ви женените: Какъв пример давате на младите, на вашите деца по отношение пак на съзнанието ви. Вашето съзнание служи ли да се разшири съзнанието на младите, за да дойде Христос в тях и да им обясни този закон: какво нещо е животът и как трябва да живеят? Вие ще кажете: „Господ всичко може.“ Това нищо не значи, то не е философия. Кръвта на бащата е силна, когато влезе в жилите на сина и тече по същите закони. Не тече ли, резултатите ще бъдат различни. Сега мнозина от вас посещавате братството само да се изправят работите ви. Идвате тука като на театро, ще ви понагостим, ще си излезете и ще кажете: „Вие не сте такива, каквито сте.“ Вие още не сте разбрали какви сме ние. Ще минат още хиляди години, докато разберете това. Ние сме от тия, които разширяват съзнанието на всеки човек, за да слезе Христос и да разясни Истината на Живота. А тая истина трябва да бъде такава, да влезе Божественото съзнание, за да се изрази законът на Божествената Любов във вселената. И какво по-хубаво от това? С тази истина можем да работим. Е, вие казвате: „Да ни помилва Господ.“ Е, как ще ви помилва, когато нямате туй дълбоко съзнание Христос да слезе, да ви изясни погрешката ви. Погрешките и съблазните са неизбежни от всички страни и ако Христос не влезе във вашето съзнание, тия погрешки ще създадат един живот дисхармоничен, а от тая дисхармония всички страдате. Има ли някой, който да не страда?

И аз често привождам този пример как си служат Черното и Бялото братство. Черното братство има черни агенти, които слизат и казват: „Аз съм обуцар, имам специален калъп за обуца, ще си вземете едни обуца от мен, че да ме помниш.“ И туй ми навява един случай с мен в

Ямбол. Бях у един обуцар, който ми казваше, че изслушал беседите ми и се влюбил в мен, та иска да ми направи един чифт обуца, за които каза той: „Ще ме помниш.” И наистина, още го помня. Туриш ли си крака в моя калъп на Черното братство, в него има специални номера и ще го помниш. Първото нещо: ще се осакатят вашите добродетели. Туриш ли си краката в моя калъп, непременно вашите добродетели ще се осакатят и ако не дойде Бялото братство да те освободи от него, много ще страдаш. Не давайте краката си на тия черни братя да ви ги турят на моя калъп. Сега аз не ви обяснявам всичко, но в друга специална беседа, ще ви говоря само за калъпа.

И после, вие, женените, не живеете тъй както трябва – мъже и жени. Това е противно на Бялото братство. Сега, ако искате женените да живеете като света, вълка можете, но щом влезете в Бялото братство, тук има отлични¹ правила. Вие още не знаете как да живеете. И можете да научите тия правила. Мъже и жени трябва да живеете по закона на Любовта. Всяка работа, извършена по моя закон, е свещена, а без Любов тя е престъпление. Кое е право, ако ме попитате? Кое е по Любов. Любов наричам онова чувство, което седи над всички други чувства. Когато влезе то, ти никога не се навъсваш. Любовта ще се схваща в мъжа, но не този, който е облечен в кожа. Тъй ще се схваща Любовта. И мъжете така ще я схващат.

Това говоря на вас, женените, които Христос е оженил, а за ония, които Христос не е оженил, за вас нямам нищо. Като казвам „женени от Христа”, подразбирам: ако вашето съзнание не се разшири и не влезе Христос да ви обясни, вие ще се хванете за буквата и после и аз ще се чудя какво ви е дошло на ума. Павел казва на едно място: „Нагпреварвайте се да си отдавате почит един на другото.” Как? За да се нагпреварвате, трябва да стане една промяна в съзнанието ви. Трябва да има едного от когото да се научиш. Ако майката не ни научи, от где ще дойде това

¹ отлични – възможно е да е в смисъл на: различни (бел.кор.)

знание? И този закон е верен: Съзнанието се разширява от съзнание. Ако вашето съзнание не дойде в контакт с друго съзнание, не може да се разшири. Ако един ум не дойде в съотношение с Божествения ум, не може да се разшири.

В братството, аз забелязвам, има голяма дисхармония. Аз търпя тия работи, но бъдете уверени, тази дисхармония не ми е приятна. Вие може сега да заплачете, но аз не искам вашите сълзи. Аз искам да влезе Христос във вашето съзнание и да го разшири. Искам да се прояви Христос във вас. Моето желание е да живее Христос във вас. И за мен най-щастливия ми ден ще бъде, когато видя, че Христос живее във вашето съзнание. Бъдете уверени, че той ще бъде най-щастливия ден в живота ми. По кой начин може да се рогу пак мисълта. Има два начина: някои риби ги ловят генем, а други вечер. Има ли някаква разлика? Христос е определил този закон: Любете докато е генем, иде ноц, когато никои не може да работи.

Следователно, за да се разшири вашето съзнание, трябва да работите генем. Не да актьорствувате. Аз съм решил да работите с опит в школата. Най-малките постепенно, един след други, те ще вървят така, но затова трябва да има разширение на вашето съзнание и да стане тази вътрешна промяна. Тогава ще дойдат тия лъчи на духовното съзнание, за да създадат условия на тия семена, вложени във вас от хиляди години, и да се получат добри резултати. Сегашните ви мисли дали ли са добри резултати? Вие всички сте недоволни. Най-същественото ви липсва: Вашето съзнание не е още разширено и Христос не е още влязъл във вас да ви обясни. Той прави усилия, но временно стават повдигания и спадания. Правите усилия, но те ще бъдат безполезни, ако Христос не проникне в съзнанието ви и ако след Него не проникне Божествената Любов. Няма да се достигнат очакваните резултати.

Не мислете, че туй, трансформирането на един живот в друг, е лесна работа. За да се трансформира едно растение във форма на едно животно, какво изкуство и

знание е нужно. Вие сериозно бихте се замислили. Но сега мислите, че то става много лесно. Не, така лесно не става. Духът Божи, който работи във вази, ще свърши всичко, а не като говоря аз. Трябва Христос да проникне и тогава ще дойде възкресението, а то подразбира Новия Живот, в нови форми. „Ще излезете от гробовете.“ Но ако бъдете като сега, ако ядете и пиете като сега, не мислете, че това тъй ще бъде. Не, от това сегашното, от тази форма ни помен няма да има. Ще останат известни принципи, които ще напомняват, но свършено ще се изменим. Някой ще каже: „Сегашните условия на живота ме спъват.“ Не, те не могат да ви спъват.

Аз говоря за онзи ученик, който е решил. А вие не сте още пълни ученици. Има няколко разрези: ученици – оглашени; ученици – веруюци и ученици – ученици. Първият разряд има известни задължения и права, вторият – също; третият е най-горен от всичките.

Това, което ученикът върши, не е длъжен да го върши оглашеният и обратно. И всеки ще разглежда живота според степената си. Ако е оглашен, има известни задължения и известни права. И вие няма да го питате защо върши това. Ако оглашеният пита верующия: „Защо така правиш,“ верующият ще му каже: „Когато дойдеш на моето място, ще разбереш защо така работя и живея.“ Бог не е длъжен да ни съобщава защо прави тъй или иначе. Той ще каже: „Когато минеш през тия седем огньовете, за да те очисти, ще разбереш.“ Абсолютно никакво друго обяснение няма да ти даде. И Иов го е питал, но Господ е мълчал. Но след като мина седем пъти през огъня, тогава Господ се обади и му каза: „Я, застанувай да ми кажеш сега.“ И Иов казал: „Чувал бях за Тебе от груги и много грехове направих, но понеже сега Те видях, глупости няма да говоря.“ Някой от вас се намира като Иов и пита: „Господи, докога тия страдания, тия дългове?“ Господ си мълчи. И не мислете, че можете да се избавите, ако имате някой приятел или неприятел – лъжете се. И избавлението седи в следното: да разширите

съзнанието си и да влезе Христос да ви обясни факта. Стане ли това, вие сте избавени, не стане ли, моя факт ще бъде постоянно при вас и като един демон ще ви прави пакости.

Сега някои идат при мен и ми казват: „Ама кажи ни защо става това, онова?“ Днес дойде един и ме попита: „Знаеш ли какво правят тези твои ученици, що не им кажеш?“ Казвам му: „Не мога да им кажа, ние живеем по закона на свободата.“ – „Ами дисциплина няма ли?“ – „Няма!“ – „Но вие може да турите тази дисциплина.“ И ме покани да отида в дома му. Тогава аз му казах: „В твоя дом аз няма да стъпя.“ – „Защо?“ – „За да стъпя в твоя дом, трябва да се разшири твоето съзнание и да дойде Христос, т.е. Любобва. И ти си като моите ученици, ти искаш да ме туриш в клопката, като моите ученици, от един калъп сте.“ И те не са ученици на Христа. И аз казвам: Ние имаме един велик закон с правила. Ние искаме да живеем, разбираме живота по-другояче и искаме да го изправим. И вие можете да кажете: „Знаете ли какво прави Учителят ни?“ Но вие отговорни ли сте за мен? Или казвате: „Жълти обуца или бяла шапка подобава ли му? Бялото палто е за децата, а за него трябва черно джубе.“ Но що важи всичко това за вас? За вас важи какъв е моят ум, какво е моето сърдце и воля. А вие ще се натъкнете на тия дребни работи. Вие може да носите каквито щете грехи и обуца, но мен ме интересува умът ви, съзнанието ви, сърдцето и волята ви, а най-много душата ви и присъствието на Христа в душата ви.

Зная, че тия неща почват да се обработват и вашия живот ще придобие оня смисъл, който трябва да има. И следователно ние ще се разбираме. Някой път е благословение човек да бъде в света баща, а пък някой път е благословение да бъде дете. Някой път е благословение да бъдеш учител, а някой път – да бъдеш ученик. Ще дойде време да разберете отношенията между Учителя и ученика, Бог ще ви ги обясни. И аз бих желал да бъдете вие от тия, благословените ученици.

(Отговарят:) „Амин, амин.“

Някой от вас търсите спасение, да се отвори Божието царство, за да влезете. Няма такова спасение, а спасението сега е туй, да се разшири вашето съзнание и да влезе Христос и тогава сте спасени по същество. Тогава всички външни условия, [които] ви стесняват, беднотията и други, всичко туй ще се хармонизира и животът ви ще придобие друг изглед. Сега във вашия ум остава друга мисъл: „Ако днес не свършим тая работа?“ Ще остане тя за друг ден. Но трябва да се работи.

Аз да взема себе си за пример: Вие сте господар, а аз работник, наемате ме вие да ви обработя лозето, но през целия ден преброявам чуканите и вечерта ви казвам колко са те. На втория ден отивам пак на лозето, но не копая, но преброя колко пръчки има и зная колко грозде ще родят те. На третия ден броя и колко тревички има и т.н. И казвам на господаря, че свърших работата. Той мисли, че лозето е прекопано и ми заплаща. Но като идете на лозето и видите, какво ще помислите? Вие сега – ще ме извините – работите на Божествената нива като мен на лозето – броите чуканите и пръчките, а не копаете лозето. Нямам нищо против, ако четете пръчките, чуканите и тревата, но и прекопавайте лозето. Първият начин на работене е актьорство, а втория начин е: след като прекопаете лозето, можете да прочетете чуканите, пръчките и тревата. И вие идвате при мене и казвате: „Нашето лозе не расте.“ Да, не расте. Сега говоря като никога, защото моите ученици не копаят лозето. Тогава аз разрешавам въпроса по следния начин: вие имате статистика, прочели сте чуканите и тревата, а аз ще взема мотиката и ще прекопая лозето. Ако вие сте прекопали, аз ще чета чуканите. Има и учители, които четат чуканите и пръчките. Ако прекопаете вече лозето, всичко ще се уравни.

Това са методи, символи за бъдеща работа. Аз ви казвам това, за да знаете по кой начин да разширите съзнанието си, в което Христос още не е проникнал. Христос

работи, прави всички усилия. И вие имате дълбоко желание, но имате нужда от търпение. Като ви турят на масата за операция, ще ви изпитат. В Бялото братство н[е] дават упоително, когато ти правят операция и трябва да стоиш съвсем мирно, защото ако мръднеш, ножът ще влезе по-дълбоко. И сега на всинца ви правят такива операции. И тия живи операции са най-добрите, а операциите с упойка са най-лошите. Аз съм прибягвал сам в някой случай към живи операции и тях могат да издържат само един верующ ученик. Ако съзнаете, че това е извършено по закона на Любовта, готови сте да издържите, а в противен случай ще имаританица, ножът ще влезе по-дълбоко, операцията ще стане несполучлива и такива хора в духовно отношение стават хилави.

По-нататък няма да отида, за да не разклащам съзнанието ви и да помислите, че нищо няма у вас. Същественото не е дошло още. Тази нива още не е узряла, житото още не сте турили във вашия хамбар. Когато се свърши моя хамбар, ще настан[е] новото направление на живота.

С тази ми беседа аз искам да ви разпределя за работа. И искам да създам работа за всинца ви, женените, като работници. Правя пак най-малкия опит: ще ви дам работа само по пет минути да работите за мен, за Христа, разбирам пет минути на любовта за Христа. В пет минути бихте извършили чудеса. Не искам един час, а само пет минути. Има ли някой нещо против това? Ако някой злоупотреби с тия пет минути, не е никакъв ученик. Ако пет минути не поработим за Христа, Неговата работа е свършена. Няма разисквания, никаква философия, а право на работа! Ще забравиш и жена си, и децата си, и всичко в тия пет минути, съзнателно ще работим за Христа. И след това ще философствуваш и ще разискваш, и ще питаш свърши ли се този въпрос. Забележете: пет минути. Сто гена по пет минути колко прави? Този опит ще продължава по пет минути десет години. Един микроскопически опит е, а за една година – тридесет часа и двадесет и пет минути, за

десет години – 304 часа или 25 дни и 4 часа. В десет години ще посветите двадесет и пет дни на Христа по закона на Любовта, като работници. Всеки ден по пет минути. Няма никаква друга философия. По кой начин да бъде, няма да обяснявам никому. На вас ще дам две седмици отсега да размишлявате върху петтях минути или всичко върху двадесет и петтях гена за Христа през десет години. Който от вас е готов да работи, ще влезе да работи. Като влезнеш в петтях минути, ще забравиш, че си женен, че си чиновник или друго, а като новороден в Царството Божие, който ще извърши волята Божия. И тогава ще разберете смисъла на моите думи, и още от първия ден, който ще работите за Христа.

Този е втория опит. Ще определя един ден през тия дни, ще бъде едн-кой си час или месец – пет минути за Христа ще работите. И аз точно ще определя и тогава ще провоя на пътя ви всичките мечки. Туй да го знаете! И ако вървите смело, те ще ви отворят път, ще кажат: „Може да се работи за Христа пет минути.” И тия мечки разбират този закон. И аз ще мина напред. И след това ще чакате най-важния опит – пет минути за Христа!

И да си почистите хубаво вкъщи. Който не се почисти... Туй ми е казано да ви го кажа, разбирате ли? И ако вие бъдете верни, тогава ще познаете истината и истината ще ви познае.

Аз оставам въпроса неразрешен, понеже другите чакат отвън. Женени, сега искаме да ви женим! Тъй ... Ще турите многоточие, недосвършено... Две седмици ще мислите за петтях минути. Свобода ще дадете на ума, сърдцето и волята си. Свободно искам да мислите вече. Ще дойде опитът. Туй е начало. Тия неща са микроскопически, но като ги наченете, ще дойдат по-големи работи. С малки неща ще започнем, те са за децата. А когато децата се занимават, Господ се радва.

Следователно ние ще направим едно веселие на Господа, като види, че ние съзнателно работим за Господа без принуждение.

Добрата молитва

Едно нещо, туй можете да го съобщите на младите след две седмици. Като ви питат: „Какво ви говори Учителят?“ След две седмици ще предадете моите думи на младите.

(След това стана общо събрание на женени и неженени, с беседа: „На изгрев и залез“².)

*Беседа само за женените,
присъстващи на събора в Търново
2 юни 1922 година, четвъртък*

² Беседата е публикувана в томчето „Трите живота“ ООК, год. I

ПРИЛОЖЕНИЕ

Добрата молитва

Ще прочета няколко стиха само от 4-тата глава на Иоана, до 29-ти стих.

„Бог е Любов”

Туй, което до сега съм говорил на всинца ви, то е че ви трябва приложение. Предизвиквам друга дума вместо „мога”. Приложението изключва думата „мога” в отрицателна смисъл, защото вие взимате „мога” в отрицателна смисъл. Думата „мога” е положителна. Вие омаломощявате думата „мога” наполовина. Рекох, ще трябва да учиш. Питате сега: „Мога ли?” А така, тази дума „мога” у вас понякога път се омаломощява. „Мога” тази дума е почнала да се обезсилва. Ако имате някаква спънка, „не можете”, разбира се. Всякога за туй, което спира думата „мога”, трябва да има вътре някаква спънка. Спънката в живота ще бъде или в ума – в идеите, или в сърцето – в чувствата, или във волята – в действията. В идеите ви може да бъде спънка, понеже всеки един от вас мисли, че туй, което той ще направи, то ще бъде най-доброто и като неговата работа втора няма да има, тъй си мисли той. Туй е едно вродено чувство в художника, в поета, в писателя, в свещеника, в проповедника. И всеки, като е сам, мисли, че туй, което е минало през неговия ум, такива идеи, мисли, през друг ум не са минали. Но, когато неговата мисъл се реализира, тогава почва да вижда нейните дефекти.

Един знаменит английски проповедник, когато бил в университета, чел Библията и казал: „Колко неизчерпаема книга е Библията, по нея може да се проповядва хиляди години и не може да се изчерпи”, а сам се изповядал в училището, че след като казал четири пъти по нея нещо, намерил се в чудо, какво може още да каже. То е една погрешка. Човек, който така лесно се изчерпва, туй показва, че има някакви дефекти вътре в живота му. Някаква кауза, която вие застъпвате, или идеите, които искате да прокарате, трябва да знаете какъв е произхода им, Божествен ли е или не. Положително трябва да ги знаете, без никакво съмнение. Вие не трябва да имате слабостта на онзи вълк, който викал сина си и му казал: „Синко, слушай, аз не искам ти да се отдалечаваш от традициите на твоите деди и прадеди. После, туй вярване, което те са имали, отношенията, всичко туй трябва да го спазваш и никакво друго ново учение да не приемаш. Свещената религия, която сме имали, тя е единствената религия, която има в света.” Тъй е казал вълкът на сина си. Е, каква е религията на вълка? Той казва, че за всеки грях трябва умилостивение и жертвоприношение. Нищо повече. Когато един вълк сгреша, той дави овците и му се прощават греховете. Тъй мисли вълкът.

Сега вас в обществото ще ви питат българин ли си, православен ли си, еретик ли си и т.н. Такъв един въпрос мене ми се вижда малко неестествен, т.е. вие, като ученици на тази Всемирна Школа на Бялото братство, трябва да схванете въпроса малко по-другояче. Даже в един съвременен германски университет, като българин, няма да ви питат, българин ли сте или не, а ще се запишете там. За науката не важи дали сте българин или не. После, може да сте православен, но и православието не важи за науката. Може да сте православен, може да сте българин и да сте един от най-последните ученици в Школата. Сега като дойдете в Школата, не важат вашите вярвания, нито вашият произход. За вас се изисква най-първо да учите. То е свещеното. Човек, който иска да учи, то е Божествен импулс. И в

гадения момент, човек, който има желанието да се учи, който иска да върши волята Божия, това е свещеното, това е живия човек, който се проявява. Туй, за което мислите, то са традициите. Това, което проявявате, това е.

Вие искате да служите, да сте полезни на човечеството. Как ще бъдете полезни? Туй, за което искате да служите на другите, били ли сте полезни на себе си? Аз ви питам: Кой от вас е бил полезен на себе си, но в правата смисъл? Ако някоя вечер, след като преядете, ви е тежко на корема, били ли сте полезни на себе си, на вашия стомах? Ако някой ден се смутите и главата ви се развълнува, били ли сте справедливи спрямо вашия ум? Ако се отчаеете, били ли сте справедливи спрямо вашето сърдце? Ако обещаеете и не изпълните, били ли сте справедливи спрямо вашата воля? Човек, който не е полезен спрямо своето сърдце, спрямо своя ум и спрямо своята воля, не може да служи на Бога. Законът е такъв! Ако ти не зачиташ своя ум, ако ти не зачиташ своето сърдце, ако ти не зачиташ своята воля, която служи за твоего повдигане, в какво ще служиш на Бога?

Сега казваме еди-кой си, какво е направил. Ще слушаме какво Бог е направил в света или какво са направили хората? Първото, свещеното нещо е: аз искам да уредите вашите отношения с Бога. – „Ами църквата, ами всичко друго?” Първото отношение във Всемирното Бяло Братство е отношението ви между Бога и вас. Ще ви докажа защо. Всичките други отношения, които може да имате в света, са неестествени отношения. Вземете едно от най-благородните неща. Ти имаш дете, кърмиш туй дете, но то постоянно плаче: „дай, дай”, все изтегля. И майката живее с идеята, че туй дете един ден ще я храни, ще я обича, обаче дали ще бъде тъй, то е въпрос още. И аз бих питал: Колко щастливи майки има в света, на които децата да са оправдали тази любов? Значи туй, което майката върши, не е право, не е благородно? Не, отношенията между детето и майката са неестествени. Защо? Тази майка е заченала туй дете без да

познава Бога. И следователно законът е същ, детето се ражда без да познава Бога. И всички нещастия в съвременния свят произтичат от факта, че всяка работа, която започва без да познаваме Бога, и тази работа ще има такива отношения към нас. Затуй всяко нещо в света се руши. Каквото и да започнем, може да го започнем много добре, но краят ще бъде разрушен. Защо? Защото хората нямат прави отношения към Бога.

Отношенията на Бога са прави, защото Любовта, която ти ще покажеш към Бога, има един отговор, защото Бог е едно от най-възвишените, най-благородните същества. Значи, отношенията ни към Бога, Който ни познава много добре, ще бъдат прави и каквото дадем, в замяна ще ни се даде. И ако ние образуваме тази правилна връзка между Бога и нас, тогава, като се свържем с Него, третото отношение ще бъде към нашите ближни и като слезем, ние ще знаем как да работим, ще се отправим от света на човеците към Бога, ще знаем какво да правим. А сега, на Земята ние не знаем как да се обърнем към Бога, не спазваме условията. Вследствие на туй у вас се заражда желание, всеки иска да работи, но иска да намери един като себе си. Не, човек трябва да се свърже с такъв, който познава Бога като него. Вие познавате Бога по традиции, философски, теоретически, но туй, по същност, по естество, по опитност, но да ви е говорил Бог туй, както на Мойсея на планината, или както на Христа, нямате го още. Някой от вас правите опити, но ако някой ви зададе някакъв въпрос, вие лесно може да се усъмните.

Онзи, който е говорил веднъж с Бога, този момент остава неизгладим в съзнанието на човека. Всичко може да се изглади, да изчезне, но този момент – веднъж да си проговорил с Бога, този момент остава абсолютно незабравим, неизгладим. Целият свят може да се обърне, но никоя сила не е състояние да изглади този Божествен образ. И следователно, когато Писанието казва, че Бог е направил човека по образ и подобие, подразбира се, че когато Бог е

направил този човек по образ и подобие, Той тъй се врязал, че не е могъл да се забрави. Първите хора, които са видели Бога, те сега угват, това са Белите Братя, това е културата, която върви по съвсем друг път на развитие. А сегашните хора на Земята са направени от малко по-друга материя. Те са направени от пръст и им е вдъхнато малко жива гуша. Живи души са те, нещо смесица от кал и Божествено дихание, една каша е станала. Та, тази каша тепърва трябва да стане по образ и подобие на Бога.

Сега вие ще трябва да премахнете вашите предубеждения. Най-първото нещо: ще трябва да вложите смирение в душата си. То е едно от качествата на всеки един ученик, който ще постъпи в тази Школа. Знаете ли какво значи смирение? Абсолютно смирение! Каквото положение и да заемате, цар, философ да сте, всеки, който влезе в Школата, ще забрави първо[то] място, което е заемал. Ще влезете в Школата без никакви претенции. Най-първо ще изучавате своите задължения, всичко ще изучавате, а за права зъб няма да обелите, няма да претендирате. За вашите права друи ще се грижат. Всички Бели Братя, те ще се грижат за вашите права. Вие се грижете за вашите задължения, те се грижат за вашите права, а не за задълженията ви. Вие, като влезете в школата, ще се учите на вашите задължения. Не спазите ли туй правило, вие ще седите вълнка от Школата. И тогава знаете ли на какво ще мязате? Ще ходите, ще обикаляте около тия университети на Бялото Братство, ще знаете какво има вълнка, но вътре какво има, не знаете. И като се върнете, ще разправяте за величието, но вътре какво има – не ще знаете. Сега някои от вас ще кажат: „Ние сме слушали тия неща.“ Хубаво, слушали сте ги. Сега ще ги разберете, а за да ги разберете, трябва да влезете вътре.

И тъй първото нещо за ученика е смирението, но смирение, каквото се предполага. Когато човек почувствува, че е смирен, той ще почне да расте. Вземете запример онези синове в света, които чакат бащата да им остави,

мислят само за онези права, които имат и си казват: „Какво ще се падне от баща ни? Ние сме шест сина, баща ни има дванадесет милиона лева, значи на всеки по два милиона лева.” Всеки син, където ходи, все това казва: „Право имам, два милиона лева имам. Мене не ми трябва наука, не ми трябва работа, аз съм осигурен.” И сегашните християни проповядват, казват: „Вие сте спасени, Христос е умрял заради вас, два милиона имате!” Е, хубаво, като сте спасени. Седите, пеете си и казвате: „Като умрем, ще идем в рая.” Това е едно погрешно схващане. Като отидете в Духовния свят, не че ще ви изпратят, но каква полза, ако живеете в Духовния свят, а не сте ученици на тази Велика Школа? Значи у вас трябва да се зароди едно такова дълбоко, непреодолимо желание, каквото досега не сте имали. По някой път аз ви гледам, че плачете, и си казвам: Ако тия сълзи, които досега сте проляли, бихте ги проляли само за да станете ученици, какви велики промени биха произвели! А вие за какво плачете? Плачете, че някой ви обидил, плачете, че нямате средства, плачете, че не сте млади, че сте остарели, че нямате знания, че нямате това-онова, че нямате обществено положение, че нямате сили. И мъже и жени все плачат. Плачът, той е гаден за другите. За вас обаче, ако плачете, то е плачене за училище, да проливате сълзи да станете ученици. То е най-великото, най-хубавото нещо.

Сега туй, като ви говоря, ще кажете: „Толкова време ние търсиме Христа, ние Го слушаме, ние Го обичаме, жертвуваме се заради¹ Него, проповядваме заради Него!” Имате едно лъжливо схващане. Ако вие искате да учите музика при един съвременен професор, обаче срещнете го на пътя, говорите му, хвалите го, казвате му, че като него няма друг, давате му по една китка всяка сутрин и тъй десет-дванадесет години наред, хвалите го, но не отивате да учите музика. Питам, какво ще спечелите? Нищо няма да спечелите. Вие ще сте профани по музика и учителят ще каже: „Много добър е този ученик, цветя носи, но много съжаля-

¹ заради - за

вам – не учи.” А представете си обратното, че вие сте вътре в училището, не носите букети, цветя, не хвалите учителя си, но учите. И той е доволен, радва се, че има един способен ученик и казва: „Добър ученик е този!” Каква полза, срещнете Бога, дадете Му букет, казвате: „Господи, Ти си добър, такъв-онакъв, като Тебе друг няма, Ти си Любав, Ти си много добър”. Направите му една молитва. Казвате: „Срещнах днес професора си, дадох му един букет и той се радва.” Това е хубаво, не казвам, че не трябва да го правите, но рекох, занесете букета на вашия професор, вземете инструмента на рамо, кажете му вашите сърдечни думи. Това е плюс учението и туй, което научите, ще можете да го предадете.

Сега вие искате да въздействувате на някои хора, казвате: „Е, този да го обърнем към нас.” Как ще го обърнете? Той не е някой камък, да го хванеш от едната страна, да го обърнеш на другата. Той не е някоя кесия, да го обърнеш, че да извадиш съдържанието му. Обръщане! Да обърнеш човека, той може да вземе една посока и после друга посока в своето обръщане.

Та, искам сега и ние да имаме едни правилни схващания. Сега във всинца ви има едно предубеждение, вие мислите, че знаете. Вие се показвате, че сте смирени, но няма смирение у вас. Аз ви говоря искрено, тъй както ви схващам, вие прилично сте смирени, а в сърцето сте горделиви. Може да направим опит. Допуснете, че вие сте една високопоставена светска дама. Обличате се хубаво, поканени сте на един банкет в някое висше общество. Да кажем, че сте религиозна, верующа. Отивате на банката и по пътя ви среща една баба, просто облечена, носи една кошница цветя, и ти казва: „Сестро, можеш ли да вземеш тази кошничка, да занесеш някъде този букет?” Ако туй е едно изпитание и те накарат да занесеш тази кошница някъде, ще я вземеш ли? Ще кажете: „Чудя се на твоя ум! Аз съм поканена на едно място на банкет, там отивам.” Именно, две покани имате. От една страна, поканени сте на банкет, хубаво

облечени сте, гледате се на огледалото, а от друга страна Христос ви поканва на друг банкет, казва ви: „Ще занесеш кошницата.” Откажете ли, свърши се работата! И тогава вие ще сте от онези, които обикаляте около университета, как е направен той, какви прозорци има, как са наредени, но какво има вътре в университета, не знаете.

Е, сега вие сте християни, нали? Толкова години следвате при мене! За Небето съм ви говорил и ви казвам сега: Я, ми опишете какво нещо е раят! Опишете ми какво има в рая? Така е, кажете ми, някой от вас: „Че, аз ходих в рая, туй има, онуй има там.” Нека има кандидати да ми кажат какво има там. Вие сте ходили в рая, но след като излезете оттам, понеже Белите Братя там ви знаят какви сте, те имат едно широко езеро, потопят ви в туй езеро и ви измиват. И тогава вие казвате: „Бях някъде снощи, но забравих всичко.” Че туй е тъй, да не ви се вижда чудно! Някоя вечер сънувате някой много ясен сън и си казвате още тогава: „Ще си го запиша”. Станете сутринта, изчезнал, казвате си: „Сънувах нещо снощи, няма го.” Тъй е със съня, сънувате, но не го записвате и го забравяте. А вие, като сънувате нещо, ще си вземете една тетрадка и ще си записвате всичко, а тези, които не си записват сънищата, за тях казваме, че те са от тия ученици, които само обикалят университета.

Сега, най-първото нещо: като ученици ви трябва смирение и пълен мир на душата – спокойствие и мир. В Писанието се казва: „Мирът Господен.” Този мир трябва да се добие. Мирът може да се добие само когато се образуват пряма връзка между Бога и вас. Тази пряма връзка ще ви даде такъв импулс, както никоя друга сила в света не е в състояние. Тя няма да ви лиши от нищо. С такава една връзка може да заемате в света най-долното положение, може да се намирате в най-лошите условия, но при такава една пряма връзка, вие ще се намирате в такова едно състояние, при което външните условия, освен че няма да ви спъват, но туй Божественото ще превърне всички тия

елементи, ще изважда сокове от тях и ще се намирате при по-благоприятни условия в живота, ще бъдете по-силни. Това е Божественото.

Сега виждам, че във вашите умове пак се заражда същият въпрос: „Как може?“ Христос казва: „Ако се не родите изново, не може да влезете в Царството Божие.“ Никодим Го запитва: „Как е възможно старият човек, проявеният човек, да се роди изново?“ Христос не разбира стар човек на години, но онзи човек, който има знания, който има мъдрост. Ще ви го изтълкувам по друг начин. Казва Никодим: „Онзи, който е придобил знания, който е завършил своите науки, подобава ли да се върне, да започне пак от „а“, „б“?“ Христос казва: „Той трябва да се повърне, да започне от „а“, „б“, да започне от вода и дух.“ Водата, това е Новият живот, истинския живот, Божественият живот. Духът, това е разумният, Божественият живот, в който трябва в ново да се облече човешката душа. Това е една фаза, минаване от един живот в друг – тъй го наричат в Писанието – значи, минаване от живота, който носи смърт, към живота, който носи вечен Живот. Да минаваш от безумното, което носи безумието, в разумното, което внася разумното. Защото, дето има разумно, няма грях. Само безумният човек може да греши, умният човек не може да греши. И всеки от вас, който по някой път греши, той е бил в състояние на умопомрачение. Всеки от вас, който направи най-малкия грях, това е все едно умопомрачение. Запример, разгневиш се, казваш: „Чакай, аз ще му отмъстя!“ Веднага дойде помрачението и почваш да мислиш как да си отмъстиш.

В тази глава, която прочетох, Христос показва на тази самарянка истинския път, който е учението за служенето на Бога, понеже трябва да бъдем работници. Работници трябва да бъдете! Ученици искате да бъдете и да приложите Новото Учение. Ако някой ви попита по какво се отличава вашето учение, как ще го определите? Може да ви оспорят, да кажат: „Къде е това Бяло Братство, на което

вие сте ученици?” Е, как ще защитите вашата кауза? Ние ще запитаме съвременните учени: „Вие в какво вярвате?” – „Ние вярваме в Христа.” – „Где е този Христос?” – „Е, преди две хиляди години е живял Христос. Апостолите са писали за това.” – “Но вие с Христа били ли сте?” И на вас ще задават същия въпрос. Но вие може да имате тази опитност. Всеки от вас, като стане ученик, като придобие тия качества на смирение и мир, ние ще го въведем вътре в Бялото Братство и всеки от вас ще види какво е то.

Сега у вас се заражда най-първо желанието, преди да се очистите, да влезете в Царството Божие. Всичко може в света, но нечист да влезе в Царството Божие, това е невъзможно. Чист, абсолютно чист трябва да бъдеш! Знаете ли какво значи чист? Сега ще ми каже някой, защо аз не се интересувам понякога път за този свят. Ето защо аз не се интересувам. Като ми задават хората този въпрос, те мислят, че са умни. Не, те са глупави. Аз ще им докажа, че това нещо от наше гледище е разумно, логично и правдоподобно. Вие искате да се интересуваме за този свят повече, отколкото за онзи. Ако мислите, че трябва така, ние сме глупави. Вие, които ни препоръчвате тази философия, постъпвате ли съобразно нея? Рекох, вие поставяте на масата един диамант толкова голям, колкото яйцето на едно врабче, и друг един диамант, добре обработен, голям колкото едно паче яйце. Е, питам, къде ще отидат очите ти? Погледнеш малкия, но като погледнеш после големия, няма да отстраниш очите си. Кой искаш? Ще кажеш: „Диаманта, който е голям колкото пачето яйце.” Ако вие сте толкова умни, че ще вземете диаманта, който е голям като пачето яйце, ние толкова глупави ли ще сме, да вземем малкото яйце? И ние не сме толкова глупави. Ние виждаме и този, и онзи свят. За нас онзи свят е този голям диамант и ние постъпваме правилно, като се интересуваме от него. Значи ние ще съпоставим две истини. Ние най-първо ще ги запитаме, как определят те: „В какво седи хубостта на вашия живот?” Ще ви кажат: „Ами ние имаме култура!”

Ами че тази култура, която вие имате, тя е взета отгоре, от нас, от Бялото Братство. Науката, това геометрията, математиката, естествената история, астрономията, музиката, поезията, изкуството, всичко е взето отгоре. Това не е ваше. Те казват: „Измислих нещо.“ Вие нищо не сте измислили. Тия хора тук на Земята, които казват, че са измислили нещо, нищо не са измислили, всичко е взето от Невидимия свят и е пренесено във формите. Следователно тази култура на видимия свят е взета от Невидимия свят, неразбрана култура е и принципите, които те употребяват, и те са неразбрани.

Не само това, но понякога път вие не разбирате и себе си, задавате си въпроса: „Какво съм аз вънка от тялото?“ Представете си, че един ден се съблечете, ще излезете вънка от тялото си, ще влезете в друг свят, как ще се познавате? Пипнете си главата, косата, казвате: „Аз съм, аз съм Елена!“ Един английски философ всяка вечер се пипал, казвал си: „Дали съм аз, да не би да е нещо илюзия?“ И като се увери, че е той, тогава се успокоявал. Е, питам, вънка от своята мисъл, има ли ясна представа какво е той, или вънка от своя мозък има ли ясна представа за своята мисъл? И ако при сегашното си състояние някой път вземете да мислите за себе си, може да ви мръдне гръската, ще се уплашите. А тъй, може да направим с вас някой опит в Школата. Ще ви извадим от тялото ви навънка, ще ви дигнем нагоре до бялата лампа. *(Учителят сочи средната лампа в салона.)* И от там ще се гледате. Две неща трябва да има в ума ви, за да разсъждавате. Ще се виждате вън от тялото си и ще се чудите как става това. Само че, онова същество, което е горе при лампата, тази материя ще се движи по силата на волята, а за долното същество други условия му трябва. И някои от вашите идеи се спъват по тази простата причина.

Запример вие искате да направите нещо, искате да говорите на някой човек за Бога, но веднага във вас влиза мисъл, която ви парализира: „Мога ли да говоря аз? Туй,

което ще кажа, ще го приеме ли, ами ако се присмее?” И вие се намирате в едно противоречие в себе си, мислите, че не знаете. Мислите ли, че аз, който съм един виртуоз и седна да свиря, та ще се боя от хората? Най-първо ще свирите за себе си, няма да мислите за никого. Аз, като говоря тази истина, най-първо я говоря за себе си и като я говоря тъй, както аз я разбирам, ще разберете и вие. Представете си, че аз свиря нещо хубаво и вие слушате. Аз се радвам и вие се радвате. Аз свиря на себе си, вие ме слушате и казвате: „Много хубаво, благодаря!” Рекох, няма защо да благодарите, аз свиря за себе си, а вие, които сте възприели, благодарете за това. Ние, като имаме отношения, трябва да имаме отношения с Бога. Като се домогнем до тази велика Истина да служим на Бога, то като говоря на вас, аз говоря на Бога, имам отношения към Него, а вие слушате този разговор.

Пряки отношения трябва да имаме към Бога и когато имате тия пряки отношения, душата ви ще се изпълни с един вътрешен мир и страданията, всичките ви сегашни мъки ще бъдат толкова приятни, че като се върнете в къщи, ще помилвате вашите страдания. Те ще ви бъдат тъй приятни! И вие ще бъдете толкова искрени спрямо тях, ще им кажете: „Аз досега исках да ви изпъдя и да оставя само няколко деца и мислих да ви дам за слуги, за обуцари, за шивачи и шивачки, за готвачи, за кошничари, а сега откак ходих при Бога, толкова забогатях, че хайде сега мамините, елате всички при мене по закона на Любовта.” И тази скръб, която една неволя ви е причинявала досега, и тя ще почне да скача, да играе, ще каже: „Мама забогатя!”

Но знаете ли защо скръбта скърби? Представете си, че вие имате едно дете, което е деликатно, то изисква една хубава храна, но нямате пригодна храна за него, давате му твърда храна. Туй дете ще почне да плаче. Ако вземете да му давате твърда [мека] храна, това дете ще стане весело. Знаете ли какво нещо е скръбта? Аз определям скръбта, че това са възвишени духове, които са свързани с нас. И когато ние скърбим, и те скърбят и плачат с нас. А когато

се върнем към Бога, тогава ще се зарадваме, скръбта ще се измени и този ангел на скръбта няма да плаче. Този ангел, като ходи, обикаля около вас, постоянно ви казва: „Много лошо си казал. Туй, което направи днес, не е хубаво.” Тогава ти се обръщаш, казваш на скръбта: „Слушайте, аз от децата си не искам съвети, ще се подчинявате, няма да се месите, в моите работи аз заповядвам.” – „Ти можеш да ни заповядваш, но не прави зло!” Вземеш тоягата си и казваш: „Навънка тия!” – „Ти можеш да ни биеш, но не си прав!” Нищо повече! Тия, вашите деца, които сега ги наричате „скръб“, един ден ще видите, че са вашите учители. Цялото човечество аз го наричам „непослушните ученици” – нищо повече. Не че имате зла воля, но считате, че тия страдания, всичко туй трябва да изчезне и вие, като някои богове, като някои царски синове и гъщери, като ударите звънеца, всичко по волята ви трябва да стане. Даже и най-бедните, със скъсани грешки дечица, казват: „Е, аз да съм един княз или една княгиня, какво ще направя!” Значи имат понятие за княгиня. Казвате: „Туй бедното детенце!” Няма какво. Турете му ново облекло, ще видите как ще ви посрещне. Ще каже: „Не съм разположен.” А туй „не съм разположен”, то е театрално представление.

Е, сега аз искам да видя колко души от вас, ако им кажа: „Дигнете си пръста и кажете: решаваме” – всички ще го вдигнете, но аз искам да дигнете ума си, да дигнете сърдцето си, да дигнете волята си. Ще направите един опит – вечерно време, като си лягате, ще кажете: „Тази вечер аз искам да отида при Бялото Братство, ще отида при Господа!” Първото нещо ще кажете: „Аз чист ли съм?” Хубаво, тия разсъждения прави ли са? Когато някой болен страда от някоя болест с десетки години и е опърпан, окъсан до гуша, той отива при някой добър, благороден и чист лекар, казва ли му че: „аз съм болен, дали трябва да гойда при тебе?” Не, той отива при този лекар и казва: „Заради него ще отида, той ще ме приеме.” Вие трябва да имате тази вяра на болния, каквато той има към лекаря. И

ученикът трябва да има абсолютна вяра към Учителя си, че като отива при Него, Учителят му ще го приеме такъв, какъвто си е. Турите ли си тази мисъл, че няма да ви приеме, въпросът с вас е ликвидиран. Никакво съмнение! Ни помен от съмнение за вашите глупости, за вашите грехове, за вашите слабости, това-онова. Всичко туй в дадения момент ще го оставите и ще отидете с пълна вяра при този Учител на Живота, Когото търсите. Той ще ви приеме и тези ваши Бели Братя и те ще ви приемат. Туй е едно правило без никакво изключение, на сто едно няма изключение.

Турите ли туй правило в душата си, можете да направите първия опит. Първия опит ще го направите в мълчание. Искате да знаете дали Господ е с вас и дали слуша душата ви. Вървите по улицата и слушате някое младо момиче плаче, без майка останало или някой болен охка. Вие ще минете, няма да кажете нищо, само ще се доближите и ще го бутнете, без да ви забележи и ще си заминете, ще гледате резултата на вашето бутане. Резултатът е, че след като го бутнете, от вас ще мине един ток, той ще се затече подире ви, ще познае. Вашата ръка веднага ще му подействува. Няма да му кажете, че аз ще ви излекувам. Ще направите опит с един, с втори, с трети, навсякъде ще внасяте мир и радост и ще видите, че носите едно велико изкуство със себе си, ще имате такава радост със себе си, каквато никога досега не сте имали. Сега, някои от вас ще кажат: „А, като зная туй изкуство, ще мина покрай някой милионер, ще го бутна и той ще раздаде богатството си.” И то ще бъде, но сега опитът ще правите с болните, а после с богатите. Някоя бедна вдовица се моли на някой милионер, а сърдцето му е като камък свито. Вие ще минете тъй, полекичка покрай него, ще го докоснете с пръста си и той веднага ще извади кесията си и ще ѝ даде.

Силата е в нашите ръце, разбирате ли? На света ние заповядваме, а не друг някой. Аз, който съм ученик на Бялото Братство, на което Христос е глава, аз заповядвам. Аз съм казвал толкова пъти. Казвате: „Туй ще стане, онуй ще

стане.” Нищо няма да стане. Ние знаем, че нещата стават тъй, както са определени от горе. Сега гледам някои от вас имат слабостта, казват: „Да влезем в църквата, че да бъдем полезни на този народ!” В коя църква? Тази църква познава ли Христа? Църква, която да познава Христовата Любов, аз не познавам. Аз не познавам още нито една църква в света, която познава Христа. Всички тия, които Го познават, трябва да Му служат без пари, даром. Ще бъде безобразно от моя страна, като отида при един мой приятел да му работя и вечерта му кажа: „Плати ми сега!” Не, даром ще му работя. Ще бъде смешно, като обичам Христа, да Му кажа: „Сега плати!” Не, това за нас трябва да бъде едно очакване, една радост. Ние считаме това, да работим за Христа, като един дълг и като знае това, и Той ще работи заради нас. Ние заради Него и Той заради нас. Бог заради нас и ние заради Него; Учителят за учениците и учениците за Учителя.

Сега, вие трябва да се проникнете от тия принципи. Казвате: „Туй е като старото.” Не, това са две положения абсолютно верни. Вие може да отидете в онзи свят, но ако не работите тъй, както ви казвам, никакви съществени резултати няма да постигнете. Ако работите по този начин и сте една учителка, ето какво ще постигнете: тия ученици, на[г] които сте работили четири години, те няма никога да ви забравят, ще се образува една пълна, братска връзка. А при това положение, както са сега, ще срещнат учителя си, с когото нямат никаква връзка, и ще кажат: „Едно време беше наш учител, сега е обеднял.” Не, в Бялото Братство такива отношения няма. Никоя сила не може да Го смъкне там. Той може да се смъкне сам, но обществото никога не може да Го смъкне. Обществото може да смъкне един учител, учениците му може да го смъкнат, но в Бялото Братство това не може. Там няма сила по-голяма от Неговата.

Сега, тия твърдения, които правя, те са положителни твърдения, които не трябва да ви обезпокояват, но те

трябва да бъдат като един импулс във вашите стремежи. Вие още не сте прекарвали големи изпитания. Запример, вие не сте имали изпитанията на Христа. Някой от вас имали ли сте изпитанията на апостола Павла? Удариха му пет пъти по тридесет и девет. И след като удариха на апостола Павла пет пъти по тридесет и девет, той каза: „Братя, с голяма скръб ще влезем в Царството Божие.” Тия страдания трябва да ги минем до седмата глава. Той беше във вашето положение, като вас разсъждаваше, като вас мислеше, но след като му удариха пет пъти по тридесет и девет, той влезе в осмата глава и тогава разбра какви отношения имат страданията, измени тона си и каза: „Има един изходен път в живота и днешните ни страдания не са в състояние да ни изменят в Любовта Христова!” И казва тогава той: „Не зная в тялото си ли бях или съм от тялото си, но забедоха ме на едно място, няма да ви кажа где, но видях и чух неща, които не мога да ви ги изкажа.” Къде е ходил? В Бялото Братство. Това той го нарича третото Небе, бъдещата култура и казва: „Това, което видях и чух там, не мога да го изкажа!” За днешните страдания той казва: „Образът на вълниния свят минава и вие се обновявате, но докато дойде тази бъдеща култура, докато дойде Ио[а]н, ще бъдат тия страдания.”

Иоан описва сегашното в Откровението, пише за онзи новия град, Йерусалим. Туй не е нещо фантастично, но нещо реално, което не се изменя. И при тия условия вие, като ученици, ще продължавате да се учите. Не мислете, че в туй Бяло Братство ще се учите само за пет-десет-петнадесет години, но се изисква един, два, три, пет и повече животи. Това е хубостта – има какво да се учи. И колкото повече време има да се учите, толкова по-добре. Ако влезете в Бялото Братство с вашите схващания, тъй, както се учите, тъй, както вързате, вие ще имате един нещастен живот, а като видите този материал, колко има да се учите, вие ще се зарадвате, че за всичко това ще имате условие и ще бъдете полезни.

Сега, каквото и да ви говоря вече, няма да ви говоря върху това, което толкова пъти съм казвал – да се обичате, да имате обич един към друг, но трябва да имате отношени-ния към Бога, трябва да обичате Господа. Нищо повече. За нищо друго няма да ви говоря – Любов към Бога! Никой няма да пита другия: „Ти обичаш ли ме?” Любов към Бога! Решен този въпрос, всички други въпроси се разрешават тъй естествено, магически се разрешават. Всички други социални въпроси се решават по един много естествен начин. Не можем ли да решим този въпрос, никой друг въпрос не ще можем да разрешим. От осем хиляди години всички философи се занимават с разрешението на тази проблема. Няма друг изходен път освен този. И тъй, всяка вечер се запитвайте, казвайте си: „Господ ме обича и аз Го обичам!” После ще си кажете: „Ама, дали ме обича?” Обича ви, нищо повече! Каквото друго и да ти дойде на ума, то не е вярно. Онова, вътре у вас, което може да ви каже, че Господ не ви обича, то е сатанинско, дяволско. Това е, като изучавате индийската философия, от ония духове, как ги наричат там? Прочете някой път, ще видите как ги наричат. Една индуска дума има за тях, намерете я. С тази дума се означават лошите, падналите духове. Намерете името, с което индусите наричат тия падналите духове. Ако за втория път не можете да намерите името им, аз ще ви го кажа. Сега не искам да ви кажа тяхното име.

И тъй, щом кажете, че обичате Бога, ще чуете нещо, което ще ви каже: „Не, не Го обичаш.” Долу, под пъпа, нещо ти говори: „Не, ти не Го обичаш!” Започваш: „Обичам Го!” – „Не Го обичаш!” – „Обичам Го!” – „Не Го обичаш!” И ще почне спор. Тогава ти ще кажеш: „Бог ме обича. И понеже Той е безграничен, понеже Той нито се изменя, нито се променя, в Негова обич аз нямам никакво съмнение. И светът да се обърне, на прах да стане, Бог ме обича, свършена работа!” В първата формула няма никакво съмнение. Във втората формула може да отстъпите, може да се усъм-

ните, но дойдете ли до първата формула, всички замълчават.

Сега, това са формули, ще се учите. Понякоя път аз съм опитвал да видя дали ще се обезсърчите. Запример, мога да ви кажа тъй: От вас нищо няма да стане. Какво значи това? Вие ми казвате намерението си: „Аз ще отида до Варна.” Рекох: „До Варна не можете да отидете.” Обезсърчите се. То значи: „За един ден не може да отидете до Варна пеш, седем дни ви трябват.” Казвате: „Във Варна не мога да отида.” Можете. Това е игра на думите. Мога, не мога, това са неща относителни. Когато на един окултен ученик кажат, че от вас нищо няма да стане, говори му се на един положителен език и с това вие ще му направите най-голямата услуга. Той знае, че от него всичко става – по закона на отрочането. „От тебе нищо няма да стане” значи, че от тебе нещо ще може да стане. А пък: „от тебе нещо може да стане” значи: от тебе нищо няма да стане. Запример някое дете се ражда и умира. Такъв е езикът на Земята. Рекох, туй дете ще умре непременно. Кога? То е въпрос. Може след един месец, след два, след година, след две, след петдесет-сто-сто и двадесет години, но то е един случай, който ще стане. Сега може и не може, раждането и смъртта, това са обратни процеси, но раждането, предизвиква смъртта и смъртта предизвиква раждане. Един ученик от Бялата Школа никога няма да се обиди. Рекох, туй, вашето дете ще умре, понеже е една недоразвита душа, контрабанда е дошла във вашия дом и ще я повикат от онзи свят. Ще ви пратят друго дете, много по-добро. Е, какво има да съжалявате тогава? Дали сте една греха на един разбойник, на един престъпник. Нека си върви с грешката. Даденото – дадено. Туй значи езикът. Нищо повече.

Сега, между вас аз искам да схващате нещата в положителна смисъл, да не се роди в душата ви една извратена мисъл. Всички извратени мисли се зараждат вънка от Любовта. Щом дойдем до онази велика Любов, да познаваме Бога, никакви извратени мисли не могат да вземат място нито в

човешкия ум, нито в човешкото сърце, нито в човешката воля. Всички тия страдания, всички ваши грехове, каквито и да са те, Писанието казва: „Аз ще залича всичките ви грехове.” Като се върнете тази вечер, прочетете шеста глава от Исая, шести стих. Положителната страна на туй учение трябва да имате, положителна вяра вътре във вашия ум! Вие ще се стараете да бъдете свободни. Имаме ли отношения към Бога, ние ще определим правилно и отношенията си на Земята, ще изпълним отношенията си към хората. С други въпроси няма да се занимаваме. Всички ще знаете, че имате да разрешавате един важен въпрос. Този въпрос е толкова назрял и вие вече имате всичката възможност. Това аз няма да го нарека новораждане, но аз наричам тази първа стъпка: съзнателна връзка между вас и между този живия Господ, Който сега действа в света. Образува ли се тази връзка, тогава всичките ви отношения, каквито и да са те, ще бъдат уредени по най-добър начин, идеално ще бъдат уредени. Туй ще го изпитате. Не направите ли вашата връзка, у вас ще останат пак същите връзки, които имате сега. И тогава, ако се зародят страданията у вас, никой не ви е виновен, всеки е виновен за себе си.

Сега, за пример, вие живеете в София и понякоя път питате какво ще каже църквата, какво ще кажат свещениците. Църквата, това е Бялото Братство. Нищо повече! Това са живи същества, същества от най-висша култура, това са църквите, това е царството Божие. Те са тази църква и ние я познаваме. И ако някой каже, че ние не зачитаме църквата, не, не, ние не искаме да се лъжем с туй, което не е църква. Нас никой не може да ни лъже с това, което не е църква.

Ще мислите сега. Това са мисли, които ще ви вземат доста време, да обмисляте сериозно върху тях. Да бъдете като малките деца. Да възприемате тия мисли всяка вечер, без да мислите, че Господ няма да ни прости греховете. Не, няма по-благо същество от Бога, няма същество по-внимателно от Него. Той е толкова внимателен! Той е

толкова зает с много работи, но за всички същества, в каквато йерархия и да се намират, в който свят и да се намират, най-малката им съществена въздишка Той я чува и веднага взема във внимание да поправи погрешката. Няма нищо, което може да избегне Негово ухо и око. Но, щом влезете в училището, понеже там сте съзнателно израстнали, отношенията там са други. Понеже в школата сте свободни, там трябва да проявите воля. Господ няма да ви застави насила да се учите, не, Той ще ви остави свободно да си изберете. Ние на сила не можем да направим някой праведен. Ние можем да му проповядваме, ние можем да му помогнем, но не можем да му въздействуваме. Един проповедник, който иска да обърне някого, той трябва да отиде на негово място. Казва Господ: „Измени ролята си сега!“ Не, ние не искаме да си сменим ролята с никого.

Сега тия неща, като ученици, трябва да ги спазвате. За в бъдеще, ще искам да се образува помежду ви една благоприятна атмосфера. Като се събирате тук, в зданието, да се образуват благоприятни влияния помежду ви. Като влизате, да се чувствувате свободни. Тишина, радост да се прояви. Искам да бъдете свободни. Ако искате свободно да действувате волята ви, трябва да дойде във вас Любовта и тя ще ви донесе широчина и свобода. И после трябва да се задоволят вътрешните нужди на всички ви. Трябва да бъдете внимателни. Вечерно време, като си седите, няма да мислите само заради вас, но ще размислите за кого мисли Господ и вие ще мислите за него.

Тогава аз ще ви задам следующия въпрос: вие следвате в един клас и сте около тридесет ученика, възможно ли е, след като сте следвали няколко години заедно, да бъдете груби едни към други? Следователно, като ученици на Всемирното Бяло Братство, трябва да се отличавате най-първо с честност. Знаете ли какво нещо е честността? То се отнася до личното достойнство на човека. То не е едно спомогателно средство. Честността е нещо морално. Като мислите разумно, не ви погobaва да бъдете безчестни! Обеща-

еш, трябва да бъдеш верен на гумата си. Кажеш гума, на гумата си трябва да стоиш. При това, ученикът на Бялото Братство трябва да бъде добър. Това е вече едно морално качество. Ученикът на Бялото Братство трябва да има една висша интелигентност, трябва да бъдем толкова досетливи, че да можем да дадем на всекиго отговор в това, което вярваме. При това, трябва да бъдем доблестни и благородни и да имаме една воля възвишена, неумолима, постоянна, тъй, както е постоянна волята на Бога. Туй е желанието ми. С това трябва да се различавате. И като минавате, да казват: „Учениците на Бялото Братство са честни хора, те са хората, които каквото започват, и свършват.” Каква друга препоръка трябва? Ами че на тази препоръка се крепи всяко едно царство, всяко едно общество, всяка една държава. Цял един обществен строй на това се крепи. Църквата на това се крепи. Ами че може ли да се крепи една църква, ако няма честност? Може ли да се крепи една църква, ако няма интелигентност? Може ли да се крепи една църква, ако няма добра воля? И в дома ще направим тия черти като отличителни от външния свят. Казват: „И ние сме като тях.” Щом кажат, че и те са като нас, няма да бъдем като тях, нищо повече! Следователно, тия трябва да бъдат отличителните черти на учениците, външно, за света.

Сега вече от учениците, които са пред мене, първия изпит, ще ви задам един урок на честност. Първият урок – за честността. Сега всички, които влизат в класа като ученици, един изпит ще ви дам. Всички вие, колкото сте тука, млади и стари, всеки от вас до края на годината, ще изработи една сума от триста лева и ще я внесе в касата. Ще съберем една сума и ще видим после за какво ще може да се употреби. Всичката тази сума ще може да се внесе, но тъй, с труд, по един честен начин да се изкара. Ако ги вземете назаем, това не е по честен начин. Да кажем, че вие имате мъж, ще му ваксате обувката и по един честен начин ще му кажете: „Дай ми пет лева!” Ще ви плати. Отивате в

града, може да се качите на трамвай по три-четири пъти на ден. Ще се откажеш от трамвая, ще ходиш пеш. Изобщо, за всяка работа по честен начин ще се извърши. Ще напишете нещо, ще ушите нещо, но всичко по честен начин. Хубаво. Тази сума за някои може да е малка, но за някои от вас е голяма. Искам да преодолеете, но да разрешите задачата по честен начин, честно да спечелите парите. И тогава ще видим за какво ще можем да употребим тази сума. Другояче може да я разрешим много лесно. Може някой от вас да бръкне в кесията на баща си. Не по този начин. А пък ако не можете да разрешите задачата, аз ще ви кажа как да я разрешите. Това е едно хубаво упражнение.

Сега, искам за тази задача никому вънка да не говорите. Вие ще си изпълните вашия план, всеки може да отдели по пет-десет минути, колкото време празно имате. Като решавате тази задача, да не влезете в някакво стълкновение. Ако работите по този път, по който ви говоря, значи сте ме разбрали; ако срещнете много големи мъчнотии в пътя, не сте ме разбрали. Щом се улеснявате, разбрали сте ме. Ще кажете: „Много мъчнотии срещнах.” Не си ме разбрал. Щом сте ме разбрали, и мъчнотия да срещнете, лесно ще я отмахнете. Ако не се премахне, има нещо, което куца, трябва да се премахне. Две мнения няма. Това е една от най-лесните задачи.

Ние започваме от материалните задачи – треста лева. Аз ви казвам, че тази е една от най-лесните задачи за ученика, една от най-лесните задачи, която може да се намери в учебника за задачи. По-проста задача няма. Ако мислите, че тази задача е мъчна, по-проста от нея няма. Това е на втор план. То не е толкова съществено. Да не би да кажете: „Как ще намерим тия треста лева?” Това е маловажен въпрос. Съществен въпрос е връзката, която трябва да се осъществи между Бога и вас. В туй отношение аз ще ви съдействувам, ще ви покажа какви са отношенията между връзките, които досега сте имали и тази, новата връзка, която сега се образува. Да видим каква е разликата.

Мъчно може да си представите каква е същинската разлика на нещата. При сегашното ви състояние, до което сте достигнали, може да се образува тази вътрешна връзка, понеже имате опитности. Тази, първата връзка, е нов елемент, който ще разреши вашата задача и ще осмисли живота ви и бъдещото ви състояние ще се урегулира, тъй че няма да бъдете като онези пет глупави девизи, а ще бъдете онези пет девизи, които ще влезете с младоженека. Искам сега да бъдете тихи. Така ще се върнете в къщи свободни, вдъхновени, с надежда, че ще има да разрешите една велика задача, на която цялото ваше бъдеще ще се държи. Няма да се спъвате. Че ние познаваме професора, живота му, дошли сме в училището. Аз не говоря за отношенията в къщи, за отношенията навън, в света, аз говоря за вътрешните отношения, а то е Божественото.

Сега, постарому трябва да ви запитвам: разбрахте ли? Няма да ви запитвам. Аз изнесох едно ново положение – туй, което хората наричат „учудване”. Когато човек седи горе и гледа, учудва се, гледа отгоре надолу, учудва се. Като не се е качвал, учудва се, той сам се възхищава, вижда мъчнотиите, а вие изведнъж се виждате пред планетата², на която трябва да се качите и може да се качите. Сега думите „мога” и „не мога” те са изключени. Ще кажете: „Ще бъда герой”, понеже то е процес на движение. Думата „ще бъда герой” изключва „мога” и „не мога”. Някой казва: „Колкото мога, толкова и не мога.” „Ще бъда герой”, нищо повече! Някой казва: „Ще бъда герой, ако е рекъл Господ.” „Ще бъда” подразбира, че Господ е рекъл, пък аз Неговата воля на две не правя. Понеже Господ е казал, ще влезем в училището; понеже Господ е казал, ще учим; ще бъде тъй, както е казал.

Сега, някои ще кажат: „Защо да не сме по-млади, ами сега, на стари години?” Тези от вас, които мислят, че са много стари, кажете ми на колко години сте? Защото ние наричаме човек на средна възраст този, който има 20 милиона години. Ние на колко сме? Ами че тъй! Ние сме на Слън-

² планината (бел.кор.)

чевата система. Слънцето, за да се завърти, да направи едно обръщане, взима двадесет милиони години. Тогава вие сте едно малко бебе. На колко слънчеви дни сте сега? Вие сте четиридесет годишен. Изчислете каква част съставляват вашите четиридесет години от Слънчевата система. Следователно хората на Слънцето не могат да разберат какъв ще бъде този човек, който ще има десет слънчеви години. Колко години правят десет слънчеви години? Един човек от Слънцето, който е там на десет години, тук ще бъде на двеста милиона наши години и там ще бъде едно младо момче, ще припка и като го питат на колко години е, ще каже: „На десет години.” Думите „млади” и „стари”, това са само отношения. Сега имате едни отношения, за бъдеще ще имате други отношения, други мерки. Тогава ученикът не може да бъде стар. Който се учи, той всякога е млад. Вие в Бялото Братство трябва да знаете онова изкуство на подмладяване. В тях човек тъй лесно може да се подмлади, както един човек подмладява къщата си или градината си със своите гръвчета. Туй, което за нас съставлява мъчността, за тях е тъй естествено, те постоянно се подмладяват, постоянно са млади. Там няма да срещнеш такива стари хора, все млади са там. Те могат да вземат всичките форми, които хората имат. Това е наука, това е изкуство, което ние не можем да го направим.

Сега вие трябва да решите същественото. Туй е въпрос на бъдещето, то е една дълбока наука. Важна е връзката, която трябва да направите. За тази връзка много пъти са ви говорили, решавали сте и сте дошли до това положение. Може вече да я направите. Значи напълно сте подготвени и може да стане.

„Духът Божий“

*Беседа за сестрите
държана в новия салон на 21 юни 1923 г.
четвъртък, 4 часа след обед*

СЪБИРАНЕ И ИЗВАЖДАНЕ

ЗАПАЛВАНЕ И ИЗГАСВАНЕ НА СВЕЩТА

*И ако бъде там синът на мир,
ще почива на него вашият мир;
ако ли не, ще се повърне на вас.¹*

Тайна молитва

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

Интересно е защо Христос казва на учениците си никога да не поздравляват, когато вървят по пътя. Нали сега се счита за културно да поздравяваш някого, а Христос казва да не поздравляваш, като вървиш по пътя. Стихът е ясен сам по себе си. Христос казва, че ги изпраца като овци между вълците. Питам: когато една овца срещне един вълк, как ще го поздравява? Думата „поздравление“ подразбира, че само двама разумни хора, които се обичат, могат да се поздравляват. Само разумните хора могат да се поздравляват един с друг. Хора, у които няма никаква разумност, не могат да се поздравляват, не могат да се разговарят. Много пъти многото говорене не постига целта, която се гони, която се има предвид. Няма какво да се спирам в живота, да ви покажа, че е така, вие сами знаете това. Когато някой говори много, малко работа свършва.

Сега, каква е целта на вашите събрания? Да ви се говори ли? Казвате: „Да се съберем.“ Че в това няма нещо нео-

¹ 10 глава от Евангелието на Лука, 6-ти стих.

бикновено. Кой не се събира? В кръчмите се събират, по улиците се събират, в кинематографите се събират, в църквите се събират, навсякъде се събират, та и вие казвате: „Да се съберем!“ Че кога не сте се събирали? Мен се вижда много обикновено това, да се събирате. По-необикновено щеше да бъде това, да не се събирате и тогава [една] да отиде на едно място в гората, друга – на друго място в гората, трета – някъде на един километър разстояние от първите, че никоя да не знае коя къде е. Разбира се, не вземайте това за чиста монета, но аз само ви правя намек, защото често ние търсим смисъла на живота там, дето го няма. Ако събирането става съзнателно, под влиянието на Божествения Дух или под влиянието на Божествената Любов, това събиране има смисъл, но когато събирането става под съвсем други съображения, тогава и резултатите са други.

Сега, да дойдем до същественния въпрос: какви са качества на събирането. Всички вие сте ходили в първо отделение, вярвам даже да сте свършили и четирите отделения². В такъв случай, какви са качества на събирането, по какво се отличава то? При събирането всякога има едно увеличаване. С това се отличава събирането. Значи всякога, когато се събират нещата, се увеличават. При изваждането имаме обратния процес: когато изваждаме, нещата се намаляват. Тъй че, у вас същинската идея на събирането ви е да се увеличавате. Добре, след като се събирате, увеличавате ли се? Не е достатъчно само да се събирате, но всеки от вас, като излезе от събирането, усеща ли да е станал по-голям, отколкото е бил? При всяко събиране органически тялото на човека трябва да нараства поне с една десетохилjadна част от милиметъра. Човек, като отива на едно събиране, особено молитвено или както е това тука, по закона на събирането трябва да се е увеличил поне малко.

² отделения – първите четири класа в училище, по образователната система преди 1944 година.

Да допуснем сега, че някой от вас отива в някой първо-класен ресторант, дето има голям майстор готвач и той е приготвил десет най-хубави баници, каквито нам се нравят: една от зеле, друга от лук, трета от моркови, четвърта от спанак, пета от сирене и т.н. и вие ядете от всички тия баници. Какво печелите? Ако аз вляза в същата тази гостилница и си взема една сладка баница, направена от мляко и полята отгоре със сладко, а вие сте яли и от десетте баници, кой е спечелил повече? Вие, които сте яли от тия десет баници, ще се смалите, защото тия баници са много скъпи. Вие, преди да сте влезли в гостилницата, сте тежали повече, понеже сте имали повече пари в джоба си, но като излезете навън, тежите вече по-малко, смалили сте се. Та, най-първо, като влезеш в гостилницата, постъпваш според закона на събирането, събираш първо от баниците, но като излезеш от гостилницата постъпваш според закона на изваждането, вадиш от джоба си. Тогава, при едното събираш, при другото вадиш, в резултат какво става? Неутрализиране. Придобивката се неутрализира. Досещате ли се сега каква е главната мисъл, към която искам да насоча умовете ви?

Всички вие сте все от умните, хайде ще ви дам една задача, да видим как ще я решите. Имате, за пример, една единица – можете ли да я разделите на повече от десет части? Не, единицата може да се раздели само на десет части. На повече от десет части тя не може да се раздели, без да се повторят тия числа. Например, ако я разделите на 12 на 13 части, ще имате сумата на числата 1 и 2, 1 и 3 и т.н. Значи тия същите числа пак се повтарят. Тия числа до девет пак се срещат, не са нещо ново. Значи една ябълка може да се раздели само на десет части, на повече от десет части не може да се раздели. Такъв е законът. Така е в Божествения свят. Единицата може да се раздели само на десет части. Щом дойдете обаче до човешкия свят, там можете да я делите на много части.

Сега, да пристъпня към важния въпрос. Нали всички хора изобщо се стремят към Божествената Любов. Кои са качествата на Божествената Любов? Вие от толкова години търсите Божествената Любов, знаете ли поне едно от качествата на тази Любов? Може ли някой от вас да прочете нещо от 13-та глава от Първото послание към Коринтяните? Щом любовта се прояви на физическото поле, вие всички я знаете вече, тя се занимава с материални работи. Детето казва на майка си: „Мамо, ако ме обичаш, дай ми хляб!“ Нищо повече. Ученикът казва на учителя си: „Ако ме обичаш, дай ми знания.“ Това е едно малко по-високо състояние на любовта. Значи, дотогава, докато ние погръбваме в любовта материални работи, Божествената Любов не може да се прояви, понеже всякога ще има състезание. Ако имате един благодетел, който ви издържа, но същевременно този благодетел издържа и още десет души и на едного от тях субсидира повече пари, у вас ще се породи недоволство, макар че този човек облагодетелствува и вас. Недоволство има и в училището. Онзи, който напредва в училището, и той бива недоволен. Следователно истинската любов е там, когато се дойде до границата, когато това недоволство изчезва.

Гледам някоя майка обича много детето си, но това дете умира. Тя плаче, страда, казва: „Не мога без това дете, защо ми го взе Бог?“ Бог ѝ даде друго дете, тя също го обича много и пак казва, че не може без това дете, но не се минава много време, детето пораства и между майката и него настава един разрыв. Питам, как отпадна тази любов? Къде отиде тя? Това, че майката не може без детето си, това са наши схващания. Майката държи детето си на ръце, отглежда го и мисли, че не може без него. И детето си мисли, че не може без майка си, но по някаква случайност тази майка е принудена да даде детето си да го отгледа служинята или някоя друга жена и виждаме, че след десетина години тази жена за детето представлява същото нещо, каквото предс-

тавялаше и майка му. Значи идеята, че „без това дете не мога“, е права само по отношение към Бога.

Да ви обясня какво се подразбира под мисълта, че „без това дете не мога“. Представете си, че вие имате тук една малка лампичка и казвате: „Без лампичката не мога.“ Без какво всъщност не можете? Без самата лампичка, без самата крушка на лампата или без друго нещо? Вие не можете без светлината. Светлината на лампата всъщност е същественото нещо, без което не можете. А крушката е само проводник на тази Любов. Дотогава, докато Божествената Любов тече през това дете, без него не мога, но щом престане да тече през него, то вече няма смисъл. Следователно тази форма има смисъл само поради съдържанието на светлината. Светлината обаче не е крайния предел на Божествената Любов. Заг тази светлина, която ние виждаме във вид на лъчи, има друго нещо, по-съществено. Не е светлината, която може да ни задоволи. Кое? Отваряме Книгата на Живота, тази светлина пада върху книгата и ние четем. Значи тази светлина е необходима, за да можете да четете Книгата на Живота. Но не е само това, че ще чете. Това четене ми показва пътя към Бога. И тъй, лампичката е потребна, за да се прояви светлината. Светлината е потребна, за да се прояви книгата, да четем. Книгата ни показва живота, разкрива скрития смисъл на живота, а животът ни посочва пътя към Бога.

Постигнем ли всичко това, ще се радваме и тръгваме със светлината към този път. Та, същественото, което трябва да знаете, е че всички тия неща, които съществуват, това са пособия, упътвания към великото и Божественото в света. Любовта, която съществува към хората, отношенията, които съществуват към хората, това са неща, които ни упътват към Бога. Ако човек знае как да гледа, във всеки друг човек, във всяко същество, колкото и да е малко, все ще намери нещо хубаво. Ако той съумее да схване тази хубава черта, той все ще прибави нещо в живота си.

Сега гледам ви, в събранията всички вие сте започнали по обратен път. Във физическо отношение се събирате, а в духовно отношение сте започнали с изваждането, все отрицателни качества си намирате. Какво изваждате? Вие казвате: „Еди коя си сестра все има някаква отрицателна черта.“ Като кажете, че еди-коя си сестра има някаква отрицателна черта, знаете ли какво става? Един лъч от тази лампичка изгасва. После казвате за друга някоя: „Знаете ли тази сестра какъв негъг има?“ Хайде и втор лъч от лампичката изгасва. „Ами третата, от как дойде в събранието, внесе само разединение.“ Хайде и трети лъч изгасва. „Ами тази четвъртата пък, от как влезе между нас, всичките нещастия ни сполетяха.“ Хайде и четвърти, пети лъч от светлината на лампичката изгасва. Вие говорите тъй отрицателно за петата, за шестата, за седмата, за осмата и т.н. сестри и току-виж един след друг лъчите на светлината в лампичката изгасват, докато най-после изгасне и цялата лампичка. Вие изваждате, изваждате и настане най-после тъмнина. Това е един психологически закон, който предизвиква загасване на светлината в нашия ум, в нашето съзнание. Изваждаш, изваждаш, докато най-после се намериш в пълна тъмнина, в ума ти е всичко загаснало и най-после казваш: „Господи, защо направи света така?“ Господ казва: „Който гаси тъй като тебе светлината на своя ум, той като тебе ще остане да живее в тъмнина и в мрак.“

Какво трябва да направите? Ще започнете обратния процес. Ще кажете: „Онази сестра там е почнала да се поправя, станала е отличен свирец. Нека дойде да ни посвири!“ Тя дойде, седне на пианото, започва да свири и хубаво свири. Веднага лампичката светва. После казвате за друга някоя сестра: „Ами знаете ли, че еди-коя си сестра била писателка, пише много хубаво.“ – „Тъй ли? Хайде да я викнем да ни прочете нещо.“ Тя дойде, прочете някое свое стихотворение. Всички са доволни, радват ù се. Лампичката още повече светва. „Ами онази сестра там била

художничка. Нека си донесе картините да ѝ ги разгледаме.” Тя си донася картините, всички ги разглеждат, радват се. Лампичката още повече светва. За друга казват: „Ами тази сестра там свършила някакъв курс по шев и хубаво работи. Нека я накараме да ни отвори един курс.” Лампичката още повече светва. За някоя казват: „Ами знаете ли тази сестра какви отлични баници прави?” – „Хайде, нека ни направи една баница!” Тя направи една баница, всички се радват, доволни са. А лампичката светва и все повече светва. Колкото повече се изтъкват положителните черти един на друг, толкова повече светлината на лампата се усилва, докато най-после светне със всичката си светлина. И тъй, като се стремите към положителната страна на живота, само така ще създадете в себе си характер. Това е вече Божественото в човека. Иначе, като си търсите само отрицателните страни на характера, ставате банални.

Аз днес обяснявах един велик закон в живота. Той е следният: В света има два вида мъже и два вида жени. Единият вид жени са герои, а другите страхливици. Единият вид мъже са герои, а другите – страхливици. И на едните, и на другите Господ казва: „Страдания ще има!” От Невидимия свят ви питам: „Като герой ли искаш да страдаш или като страхливец?” Ние, съвременните хора, искаме да избегнем страданията. Никой не може да ги избегне. Рекох, страданията в днешния век са като условия за развиване на човека. И страхливите страдат, и героите страдат, но питам ви, като какъв искаш да страдаш: като герой или като страхливец? Кое е по-хубаво за вас? Като герой. Ако аз ви кажа, че трябва да страдате като герои, вие казвате: „То не е за нас.” Ако пък вие кажете, че трябва да страдате като страхливици, то пък съвсем не е за вас. В Писанието се казва: „Страхливите няма да наследят Царството Божие.” Какво значи този стих? Той трябва да се изясни. Той означава, че в душата на страхливия Любовета не може да проникне. Страхът е едно отрицателно качество. Страхливият човек представлява една каменеста почва, на която

нищо не може да расте. Затова страхливият не може да наследи царството Божие. Аз бих превел този стих друкъясче: „В пустинята извори не могат да текат, плодове не могат да се раждат, там смърт навсякъде владее.” Следователно пустинята не може да бъде наследена от хора. Значи, за да може пустинята да се наследи от хората, в нея трябва да извира извори, а изворите на живота идват само от Любовета. Реките, изворите, дърветата, всичко това е като емблема на една сила, която иде от Любовета. Та, всеки от вас трябва да се спира, да обмисля добре нещата, да има една положителна мисъл по отношение Божественния Промисъл и да знае къде именно да намери този Божествен Промисъл.

Всяка добра мисъл, която се отпечатва във вашия ум, това е един добър отзвук на Божествената мисъл. Като ви дойде една добра мисъл, или като ви дойде един добър подтик, или като ви посети един добър приятел, или като прочетете една добра книга, или когато небето е ясно, или когато някоя хубава звезда ви обърне вниманието, недейте пропусча тия неща, всичко това е един говор от Небето. Щом тази звезда ти е обърнала вниманието, ще се спреш да видиш какво иска да ти каже.

Сега ще ви представя една картина, да видите как говори Небето. Представете си, че вие се намирате в една тъмна, бурна нощ, не можете да се ориентирате, изгубили сте си пътя, не знаете на коя точка се намирате, но по едно време духне малко вятър и вие виждате Северната мечка³. Какво ви показва тя? Тя ви показва посоката, показва ви накъде е изток, накъде запад, накъде север и юг. Тази звезда иска да ви покаже, че вие сте взели запада на пътя, а трябва да се върнете и да вземете изтока, там е посоката на вашия път. Щом ви каже това, след малко небето пак се заоблачава и затваря. И звездата се изгубва. Казала ли ви е нещо тази звезда? Да, тя ви определя пътя. По-нататък, далеч

³ Северна мечка – съзвездието Малка мечка, в което се намира Полярната звезда

някъде, виждаш някоя свещ, някоя колиба. Ти трябва да разбереш гласа на тази свещ, която свети.

Ще ви представя друга картина. Представете си, че вие пътувате пак през една тъмна, бурна нощ, вълн – голяма виелица и вие изгубите пътя. По едно време виждате вече недалеч от вас светне някоя малка свещ. Какво иска да ви каже тази свещ? Тя иска да ви каже: „Ела на гости у нас! Само по този начин ще бъдеш избавен от смърт. Нашият господар е много добър. Затова ние отворихме прозореца.” Така някой път и във вашия живот ще бъде тъмно, бурно, неприятно и ще си казвате: „Не искам да живея. Дано се намери някоя болест да ме прати в онзи свят.” Но тъкмо по това време ще се намери някоя светлина от някъде и ще ви каже: „Ела в дома ни!” Значи чрез тази светлина Бог проговаря на тази гуша и казва: „Не бой се, има едно прибежище за тебе.” Това е, което говори тази светлина в тъмната, мрачна нощ. Тази светлина е израз на Любовта. И когато ние обичаме Бога, Той чрез тази светлина изпраща Любовта си на световите. И всеки, който разбира езика на тази светлина, ще види, че зад всеки лъч на светлината седи Божествената Любов. Това значи да се разбира истинския смисъл на светлината. Или, казано на мистически език: Вътре в гушата си ти ще почувствуващ един свещен трепет и ако си бил отчаян, веднага в тебе ще настане една вътрешна мекота, ти ще се ободриш, ще се подигнеш и ще почнеш своята работа.

Та, рекох сега на всинца ви: като се събирате, да не почвате да изгасвате лъчите на светлината. Това изкуство, да намирате погрешките, хората вече го научиха, па и децата го знаят. Даже и животните, като те срещнат, изгледат те и си кажат: „Не те бива, знаем те, нямаме вяра в тебе”, и си заминава. Срещне ме някоя птичка, погледне ме и си казва: „Познавам те.” И тя няма вяра. И тя загасва един лъч от светлината. Таман се моля някъде в гората, но изведнъж някой заяк мине покрай мене. Като му потропам, той хукне някъде навътре в гората, скрива се, казва: „Не

вярвам в твоята молитва.” И той заличава един лъч от светлината на лампичката. Аз си пиша някоя поезия и току ми покрай мене някоя птичка и изведнъж хвърква надалеч. И тя казва: „Не вярвам в тебе, аз съм опитала такива поети като тебе.” И тя заличава един лъч от светлината. И птичките са неверни, и те вярват в тази негативна мисъл по отношение на вас.

Аз съм опитвал птичките. Някоя птичка лети, дойде към мене, аз ѝ казвам: „Ела тук, на ръката ми!” Тя ме пита: „Каква гаранция ще ми дадеш, че няма да ме повредиш нещо? По-добре ще си пея на гървото, отколкото да кацна на ръката ти.” Не хваща вяра, не кацва на ръката ми. Досега аз зная само едно птиченце, което е кацнало на ръката ми, което ми е хванало вяра. Другите все бягат, не хващат вяра. Но ако човек дойде и прояви Божията Любов, и птици-те ще му вярват.

В 917 година, когато бях във Варна, имах един килер в хотела, дето живеех, там турях кюмюра си. По едно време в този килер влязоха два косера⁴, мъжки и женски. Аз ги взех горе в стаята си, понеже в килера беше много студено, зимата беше студена, имаше големи виелици. Казвам си: Колкото трябва ще платя за тях. На сутринта вземам една кофа със зрънца, наклаждам един мангал и сядам при мангала да се грее. Мъжкият косер се уплаши, избяга, отиде до прозореца, а женският дойде при мангала, качи се на крака ми и отиде до прозореца. Пак дойде до мангала, качи се на рамото ми и пак отиде до прозореца. Най-после дойде при мене, качи се на ръката ми. Питам: Как бихте изтълкували това? Защо се качи на крака ми, после на рамото ми и най-после на ръката ми? Мъжкият косер ѝ казва: „Ти жена, разправяй се с този човек, но аз съм опитал мъжете, зная ги!” Тя ме гледа с един тъжен поглед и аз я гледам. Тя хвъркна от рамото ми, отиде до прозореца и ми казва: „Господине, ти си много добър, накладе ни огън, вода ни даде, зрънца ни даде, но

⁴ косер (диал.) – птица кос

отвори ни сега прозореца, да си излезем навън, да си продължим работата.” Аз ѝ говоря на птичи език: „Сега времето вън е още лошо, бурно, като се стопли, аз сам ще ви отворя да си отидете.” Тя отиде при мъжкия, говори му нещо и после утихнаха. Легнаха си спокойни вечерта. Тази е единствената птичка, която ми се напълно довери. Значи и у тях има съзнание. Мъжкият косер не хваща вяра. И вие сега мязате на този мъжки косер. Господ ви прави добро, но вие казвате: „Господ ни прави добро, но кой знае...” Колцина от вас мязате на женския косер? Рекох, ето един похвален пример. Всеки човек трябва да има такава вяра в Бога и да знае, че и при най-тъмната и бурна нощ той може да попадне в кълмюрлука, отдето Бог ще го вземе в стаята си. Господ ще промисли и за тебе.

Та, Царството Божие с поглеждане навън няма да се вземе. Външният свят заради нас няма да се измени. Когато говорим за Божествения свят, ние разбираме туй вътрешно променение, туй вътрешно смекчаване на човешкото сърце. Аз считам една бурна, тъмна нощ за нещо много красиво. Ще ви кажа защо. Една такава нощ може да бъде едно благословение за мене. Представете си, че аз съм един човек, който цял живот съм ходил натук-натам безцелно, нищо добро не съм направил и като обикалям така, през една тъмна, бурна нощ се заблудя някъде из гората и по едно време видя, че се отвори някъде един прозорец и светне една малка свещица. Аз се напътя по направлението на тази светлина и вляза в колибката на един добър, благороден човек, който ми отвори Книгата на Живота, упъти ме към Бога. Тази нощ не беше ли за мене едно голямо благословение? Тази нощ ме спаси.

Някога пък, добрият ден може да погуби човека. Представете си, че аз съм тръгнал да отида при този човек, който ще ми покаже пътя към Бога. Но по едно време, като минавам покрай една кръчма, гледам вън насядали около масите мои другари, познати, които пият и се веселят. Денят е хубав, приятен, хубаво слънце грее. Като погледна

към тях, казвам си: „Кой ще ходи сега при този човек? Не е ли по-добре да се отбия тук и да се повеселя.” Отбивам се и пропущам своето благо. Този хубав ден не може ли да ме съблазни? Не мислете, че външната обстановка е нещо реално. Не, тя не е нещо меродавно, тя не говори, че в нея е скрито вашето благо. Не мислете, че вашето здраве всякога крие вашето щастие. Може би, някога в някоя болест се крие вашето щастие. Толстой сам казвал, че при всяка една болест и след всяко оздравяване му дохождала по една хубава идея, придобивал по нещо Божествено. Някой път човек седи, гледаш го, нито тук е, нито на Небето. Но след това мине в една нова фаза. Тъй щото истинското здраве на човека седи в това, да се намира в съгласие с Бога, да е в съгласие с праведните и добри хора по лицето на Земята или с онези хора, които живеят горе на Небето.

Та сега всички трябва да се стремите да бъдете образец на чистия живот. Гледам ви, сега между вас има едни особени навици, които аз си обяснявам съвсем грубо. Всички вие сте влезли в една област на омагьосан свят. Почти всички хора от религиозните общества минават през тази област. Тази област се отличава по това, че отвън не се дава никаква светлина и кой каквато светлина има, дотолкова осветлява пътя си. Всеки светли за себе си, а самата зона е тъмна. В тази тъмна зона ще се срещнете с много същества, изостанали от хиляди години в своята еволюция, и те ще се нахвърлят върху вас като хищници, ще се ползват от вашата светлина, ще ви нападнат със своите критики, ще ви казват: „Ти си такъв, ти си онакъв” – целият свят за тях е лош. Най-после, като изгубите вяратата, нахвърлят се усилено върху вас и ви казват: „Ами и ти не си от светците. Като тебе по-голям грешник няма в света. Да не мислиш, че си тръгнал в правия път? Едно време и ние като вас тръгнахме в този път, но ето, нищо не излезе. Остани и ти при нас, ще ти покажем с какво се занимаваме.” Ако им повярваш, ще останеш като жител на тази омагьосана област, да им служиш. Та, сега именно

няма какво да слушате чуждите съвети. Който минава през тази област, ще си запуши ушите, да не ги слуша. Като излезе из тази област, ще си извадите памука от ушите и ще чуете най-хубавите работи. Като минава човек през тази област, трябва да бъде глух.

Светът може да се поправи, но нас ни трябва методи. Бог има всички начини, методи за поправянето на света, Той ще го обърне. За да можете да помогнете на себе си, за да можете да помогнете на своите ближни, трябва да научите методите на Бога. Често вие, като четете Евангелието, не можете да го разберете. Защо? Защото духовното не може да се предаде на книга. Запример вземете една нарисувана лампичка, тя представлява ли светлината? Не, тя е само мнимо изражение на светлината. От нея може ли да излезе светлина? Не може да излезе никаква светлина. Та, първото нещо, когато дойде Божественото в човека, в ума му трябва да стане поне една малка промяна и той да е доволен от всичко онова, което Бог му дава, да работи най-малките работи и да гледа да реализира всяка една добра мисъл или всяко добро желание, колкото малко и да е. Защото хилядите, милионите камъни образуват изворите. Многото извори образуват реките. Многото реки пък образуват морето. Силата на човека седи в тези малки подгници, в тези малки добрини, които човек може да направи. Всичко, което ви говорих, вие го разбрахте, нали?

(Учителят рисува едно минаре.)

Вие знаете, че в тия минарета ходжата, на което стъпало и да се качи, все едно си говори. Така и вие, колкото високо и да се качите, все едно си говорите. Една сестра казва: „Ти не разбираш какво нещо е говоренето на Духа.” И другата казва същото. Не, то е говорене на ходжата от минарето. Казва ли някоя сестра така, аз ще ѝ кажа: „Да, сестро, ти говориш много хубаво. Хайде сега да отидем при един болен и да направим една молитва. Ти понеже разбираш по-добре, ще ръководиш, а аз само ще пригласям, та дано помогнеш. Ти от повече време служиш на Бога, направи как-

Вото знаеш, пък аз ще донасям вода и ще пригласям.” А пък вие казвате: „Не, сестро, с такива работи не се занимавам. Кармата на този болен още не е изтекла, няма какво да ѝ помагаме.” Въпросът за кармата седи другояче. Ти се притечи да помогнеш, пък не мисли за кармата на другите.

Аз гледам от друга страна на въпроса. Туй лошо, което се явява в човека, не е лошо, то е само за изпитание, понеже трябва да има нещо в живота на човека, с което да се изпита неговата сила. Лошото в човека, това е положителната страна на неговия живот. Ако той е разумен, ще знае как да се справи с тия силни движения в живота си. Ако една мисъл е силна в него или ако едно чувство е силно в него, или ако говорът му е силен, той ще употреби всичко това за свое добро. Не е лошо човек да се гневи. Той ще хване гнева си и ще му каже: „Слушай, толкова години вече от как съм те родил. Аз те храних, ти яде, пи, сега вече е време да те впрегна на работа и да ме слушааш.” Ще му покажеш тоягата и ще го питаш: „Ще ме слушааш ли? Най-първо ще се научиш да мируваш, после ще чакаш, ще слушааш и само когато ти кажа да хванеш някого, ще го хванеш. Докато не ти кажа нищо, ще слушааш моята заповед.” Той ще каже: „Слушам, ваше високоблагородие!” Той само ще седи и ще пита: „Време ли е да го хвана?” Той седи, точи си ножа ден, два, три, чака, но аз всеки ден го изваждам в гората с брагвата и му казвам: „Започвай!” Като се върнем, питам го: „Доволен ли си?” – „Доволен съм.” Накарайте гнева да сече дърва, да маже, това е негова работа. Това той ще свърши отлично.

Сега да се повърнем към съществената мисъл. И тъй, на всички ви трябва една вътрешна работа в живота, но каквато работа да започнете, мълчете си, никому нищо не говорете. В окултната наука има едно правило: Каквото вършите, никому няма да говорите, само плодът трябва да излезе навън. Така трябва да работят музикантът, поетът и всеки друг. Ако хората слушат техните упражнения, ще се отегчат. Сам ще свири и ще се упражнява. Кога ще свири

пред хората? Когато завърши своето учение или когато завърши своята картина, или когато завърши своята поезия.

Та сега, всички вие трябва да мълчите, но да не мълкнете за всичко. Не, ще мълчите за съществените работи. Ако разбирате буквално, ще мълкнете. Някоя сестра ще ви пита нещо: „Сестра, кажи нещо!“ Ти мълчиш. „Кажи нещо, моля ти се!“ Ти пак мълчиш. Не, то е буквата на нещата. Аз говоря за същественото. Само за него ще мълчиш. Тя казва: „Ама Учителят казва да мълчим.“ Не, то се разбира по буква. Не, ще мълчиш за същественото. Друг път ще кажа да говорите. Тази сестра, която ме разбира буквално, ще започне да говори и то безспирно. Другите ѝ казват: „Мълкни вече.“ Не, тя кара пет, десет, петнадесет, двадесет минути, че половин час не може да спре. „Ама Духът говори в мене!“ Ако Духът говори в тебе, ти ще кажеш нещо умно и ще мълкнеш. После пак ще проговориш и пак ще мълкнеш. Ако аз имам двадесет събрания, какво трябва да направя? Ще поговоря тук пет минути и ще отида на другото събрание. Там ще поговоря малко и ще отида на третото събрание. И там ще поговоря малко. Тъй щото, когато Духът ми каже да говоря, то значи, че на едно място ще мълкна, на друго ще говоря. А вие разбирате, че като заговорите на едно място, трябва да говорите през всичкото време. Малко ще говориш!

Ще ме питат някои: „Ти вярваш ли в Бога? И как вярваш? Аз ще му кажа: „Ела утре на гости у дома.“ Той ще гоиде, ще го нагостя добре, ще го заведа из градината си, ще се поразговоря с него. „Ама кажи ми нещо за Бога.“ Аз ще му кажа: „Ела утре пак у дома!“ Туй е разрешението на въпроса. А туй, как вярвам в Бога, няма какво да му разправам. Щом ме пита, ще му кажа: „Ела утре у дома.“ Нищо повече.

Какво нещо е свещта? Какво нещо е нейната светлина? Какво нещо е книгата? Какво е нейното съдържание? Какво нещо е човекът? Какво нещо е душата? Какво нещо е неговата мисъл? Какво нещо е душата? – Това е живота на човека. Какво нещо е духът? – Това е неговата сила. Какво

нещо е Бог? – Той е всичко! Това са философски отговори на тия въпроси.

Сега, като излезете вън и ви питат, какво ви говори Учителят, какво ще кажете? Някои ще кажат, че нищо не са разбрали, а други ще кажат, че съм говорил много велики неща. Питат ни: „Защо ви е светлината?“ За да четем Книгата на Живота. Тази книга е самия човек и в нея ще разбере себе си.

Сега аз ще ви остава сами да мислите, да не се забъркате и кой каквото е разбрал, сам да го приложи. Да не иска много – и най-малкото приложение ще е добре. Накарайте тази лампичка да свети. Силата е в малкото. Всеки да намери за себе си един метод, да приложи и най-малкото, да направи едно най-малко добро. Вие сте слушали много работи за вашия ум, за вашето сърце, за вашата воля, но от тази беседа искам едно малко приложение. Да обясня думата „приложение“. Представете си, че вие имате отделни части, от които трябва да се образува един мост. Вън от подпорките, които са нужни за моста, още какво се изисква? Нали се изисква една съединителна брънка, нишка отгоре? Следователно един човек на друг не може да се наложи. Ако мислите, че може да се наложите, това е криво схващане. Между единия и другия може да има само съединителни нишки, както и в организма. Всяка клетка е отделна, но между една и друга клетка има съединителни нишки. Следователно всеки човек, от каквато категория и да е, той има съединителни нишки. Вие трябва да се стремите да не късате тия нишки, а колкото може повече да се образуват. Колкото повече такива нишки има, толкова повече животът става по-хубав, по-красив или с други думи: колкото повече възвишени духове ви обичат и изпращат своите мисли към вас, толкова животът ви ще бъде по-смислен, по-красив, а колкото по-малко мислят за нас, толкова и животът ви ще бъде по-обикновен.

Когато разбиват планините, не викат на помощ златото, а желязото. Когато преплават реките и морета-

та, не викат на помощ камъните, а гърветата. Следователно, в ръката на умния човек, копието може да се превърне в перо – ще напише нещо хубаво с него. А който е още по-умен човек, ще превърне копието на език, ще пее с него. Тъй щото, който не разбира, ще има копие; който по-добре разбира, ще има перо, с което да пише; а който още по-хубаво разбира, ще има един мек, хубав език, с който ще може да изказва най-хубавите Божи Слове.

Та сега, искам вашето копие да се смекчи, от желязо да се направи на перо; перото – на един хубав, мек език, с който да изказвате най-хубавото, най-доброто в света, но не само да го изказвате, а и да го прилагате.

Тайна молитва

*Беседа, държана от Учителя само на сестрите
18 декември 1925г.
четвъртък, 4 часа след обяд*

БЕЗ НАУКА НЯМА СПОЛУКА

4 часа след обед

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

Размишление

Ще взема един стих, който казва: „Без наука няма сполука”. Или, сполуката зависи от науката. Въобще, съвременното човечество е в стълкновение със своите стари вярвания, със своите стари приеми. Туй е много естествено. Представете си кон, на когото е естествен навикът да рита, това е в неговата култура, в неговото развитие, от хиляди години на миналото това е служило като едно оръжие против неговите врагове, да избавя живота си. И не е нещо лошо това от страна на коня, да рита. Това е едно средство да се брани. Но представете си съвременния кон, впрегнат в една каруца и пак по същия начин иска да рита. Нали ще бъде смешен? Там конят трябва да се отучи от навика да рита. Защо? Тази каруца той ще я прекамури, ако рита. Някой път във всичките хора има такива ританици, такива навици, които в миналото са били потребни, но при сегашните условия те са вредни. Та, когато ние кажем, че известни навици са вредни, те не трябва съвсем да се изкоренят, но да се обезвредят, защото не са на мястото си. Вие ще имате предвид вредната им страна. Един вреден навик никога не принася полза. Той е бил полезен някога, но сега не е полезен.

Второ. Казвате: „Без наука няма сполука.” Може ли някой да стане турист, без да пътешествува, без да ходи по високите места? И може ли някой да стане цигулар, без да се учи да свири. Или може ли някой да се научи да пее, ако той не се е учил на това? В каквото и да е изкуство той трябва да посвети дълги години, цял живот трябва да посвети, за да го научи. И чудното е, че съвременните хора, не всички, но някои от тях, когато е дошло християнството, те са мислили и мислят, че може да се усвои по един много лесен начин. Не, по същия закон принципите на християнството изискват цял един живот, за да се приложи. И не само да се приложи едно учение, но резултатите, които се добиват, трябва да се запазят. Всички говорят за хубавия глас на една певица, която е родена така по естество, има отличен глас, но ако тя не пази своето гърло, ако обича да яде лютото и да пие студена вода, ако е немарлива към гърлото си, мислите ли, че тя за дълго време ще запази своя хубав глас? По същия закон и човешкото сърдце трябва да се пази. Някои казват, че човешкото сърдце било развалено и следователно няма какво да се пази. То е така, но когато един човек се обърне към Бога, неговото сърдце се обновява. И ние говорим за тези сърца именно.

Искате да вървите из пътя и да прилагате вече. Добре, сърцата ви са обновени. Питам: тези обновени сърца ще ги изложите ли на тази външна промяна. Пазене трябва. Това вече е наука. Може някои да са слаби, като че друг някой трябва да се грижи за тях. Така например е в ранната възраст на детето. Майката се грижи за него. Когато то е на една година, има нужда други да се грижат за него, но когато то стане на 5-10-20 години, то ще се грижи само вече. В Разумната Природа¹ това го има. Бог така е дал, че във всеки един човек са вложени тия качества и той трябва да ги пази.

Другото условие. Всеки човек трябва да се намира постоянно на работа. Никой от вас да не бъде в бездейст-

¹ Живата Природа – в друго копие на беседата

вие. Щом човек почне да се отпуща, той е в бездействие. Вземете и най-видният цигулар, който знае хубаво да свири, лишете го за един месец от цигулката му и той почва да се инервира. Дайте му цигулката, веднага ще стане весел. Вземете един учен човек и го лишете от труда му и той ще почне да се инервира. Вземете коя и да е къщовница, лишете я от потребното ѝ в къщи и тя ще почне да се инервира. Всички трябва да работите. Сега ще кажете: „Ние нямаме условия за работа.“ Не зная, може би вие нямате условията на един цар, нямате условията на един пръв министър, или условията на някой пръв министър в Англия, или условията на някой милиардер в Америка, или условията на някой шах в Персия, но рекох, вашите условия, в които сега живеете, са с хиляди пъти по-добри, отколкото условията на щурците и условията на врачите.

Аз ги наблюдавам: когато времето е лошо, влязат в една дупка и излязат, не могат да останат там. Влязат под някоя керемидка на някой покрив, излезе, повика другарчето си, влезат заедно вътре и казват: „Слава Богу, намерихме място де да се подслоним, тук ще прекараме.“ Такива са разсъжденията на птиците. Ние казваме: „Те са птички, задоволяват се с малко.“ Ха, ние с какво трябва да се занимаваме? Добрата черта на тия две врабчета ето коя е: мен ме радва тяхното доволство. Те като намерят една дупчица, благодарят на Господа. Казват: „Тук е добре, няма да ни духа вятърът!“ Сгушат се и двете вътре, доволни са. Има ли нещо по-хубаво от това? И през цялата нощ тия две птички са доволни. Те имат Божието благословение. И казва се в Писанието за тях: „Без волята на Отца нито едно врабче не може да падне на земята.“ И техните ръководущи ангели им казват де има някоя дупчица за тях, насочват ги към това място по инстинкт и те благодарят.

При сегашните условия, при които се намирате, животът не може да бъде тъй приятен. Те нямат идейни разбирания за нещата, понеже сега човечеството се намира при най-трудни условия, минава през най-гъстата среда.

Най-гъста е сега материята и няма благоприятни условия за работа. Представете си един земеделец, който има четири – пет хиляди декара земя, но капка дъжд не е валило. Той има всички плугове и приспособления, но земята е като камък твърда. Питам: как може да се оре при такава твърда почва? Следователно той трябва да чака да падне дъжд, да падне влага, а тази влага в духовния живот всеки един трябва да я предизвика.

И аз ще ви дам един пример. Когато българите нямат огниво, те взимат две дървета и почват да ги трият и ще мине час, два, три часа, докато се загорещат много дърветата и се образува огън. Та и вие някой път като българите ще настоявате, ще търкате може би час, два часа ще минат, докато произведете това състояние на огън. Произведете ли го, вие вече може да сготвите хубаво яденце на този огън. Може да си опечете хляб, при това може да си възварите и водича.

Сега ние ще приложим това в живота. Този същият закон е верен и по отношение на човешките чувства. Ако човек е ангажиран с външния свят, той съвсем не може да се отстрани от света, но ако всичкото му внимание е погълнато от света, всичката му енергия ще бъде изсмукана. Представете си някой лекар, който препоръчва на някой пълен човек да се къпе в морето. Ако той седи целия ден в морето, какво ще стане с него? Достатъчно е един месец по четири часа да седи, за да изгуби и малкото здраве, което има. Ако трябва да прави морски бани, нека влезе във водата само пет минути, достатъчни са му. Някой пита: „Не трябва ли да живеем в света?“ Ще живеете пет-десет минути. Под „света“ ние разбираме условията – водата. Благоприятните условия някой път са приятни, а някой път не.

Допуснете сега, че имате възможност да ходите всяка вечер на представление, на концерт или на разни такива. Е, всяка вечер ако ходите, какво ще добиете в края на краищата? Ако знаете всички пиеси, коя как се изиграла, какво ще печелите? Една-две пиеси през живота са полезни,

но многото посещения на театри и концерти се втръсва. Та сега и религиозният живот на хората е същ. Аз не препоръчвам на хората религиозен живот. Под религиозен живот подразбирам външната страна. Религиозният живот трябва да бъде отмерен. А като говорим за духовния живот, то е същината на човека. Всяко едно същество е духовно в същината си. А религиозният човек трябва да изпълнява. Но ако всичкото внимание на човека е погълнато от външната, обратната страна, изгубва се вътрешната същина. Вие, като ученици, трябва да се пазите. Щом съзнанието ви се пълни само с външни форми, образува се едно вътрешно блънкане – човек става недоволен от себе си. Човек иде до известна възраст, дето растенето спира. Растене и спиране ще има периодически. Та, застои ще има. И този застои не е нищо друго, освен когато вашето растене спре, започва растенето на друго същество. И вие ще прибирате известна енергия за следната година, за да може да продължите тогава растенето. Вие искате всякога да сте радостни, да скачате, но то е невъзможно. Едно дете, след като скача десет часа най-много, след това ще заспи, ще престане скачането. Щом се събудите, вие ще усетите едно отмалвяване на краката.

Без наука няма сполука. Трябва да изучавате основните правила във вашия живот. И ще се стремите да бъдете доволни от малкото знание, което имате. И туй знание да служи като една основа на нова придобивка, която може да прилагате всеки ден. Всички искат да служат на Бога, но ако ви попитат по кой начин може да се служи на Бога, ще го определите ли? Служенето на Бога всеки един може да изпълни по хиляди начини. Той може да служи на Бога като обработва своите мисли, облагородява своите чувства, кали своята воля, после, като заздравява тялото си, пресъгражда го. След това той може да влезе в обществото, да служи на всичките хора, да изучава техния живот и да им помага. Та именно първата фаза на всеки един живот трябва да започва с обработване на човешките

чувства. Аз ви говоря за обработване, но не зная дали вие сте правили усилия да обработвате вашите чувства.

У съвременните религиозни има един навик, който е останал от техните прадеди, а именно: някои богати хора, като осиромашеят, не отиват да работят, но седят и се ровят в ума си само за някой свой чичо някъде, да му пишат някое писмо, да им изпрати малка помощ, или се интересуват за старата си леля, но богата. Навсякъде ровят те своите тейфтери и очакват отнякъде да дойде даром нещо. Малцина обаче са тези, които сами могат да работят. После, съвременните религиозни хора мязат на тия, които вървят по лесния път. Отиде в църква, запали една свещ, прекръсти се три пъти и после седе. Той три пъти ще отиде на църква, но работа няма да похване. Сутрин ще отиде, на обед ще отиде и вечер ще отиде. Не е мъчна работата да се молиш три пъти на ден. И в къщи можеш да се молиш. То е лесно, но кажат ти да отидеш в някой град да помогнеш на някои бедни, ти казваш: „Тази работа е мъчна, не е за мен.“ Да, и тази работа е Божия работа. Ще претърпиш малко страдания, но ще отидеш да помогнеш. Тогава се явява друго едно положение и казваш: „Ама аз искам да чуя гласа Божий, че тогава ще отида.“ Ние имаме един такъв пример. Ион, като чу гласа Божий, взе си багажа, качи се на кораба и хукна да бяга. Някой път хората изпълняват точно това, което Бог не иска. Когато Бог каза на Ананий: „Иди в тази улица, там има един човек, който се моли“, той му каза: „Аз го зная, той е опасен човек, страх ме е да отида при него!“ Тогава Бог му каза: „Не бой се, той се моли, иди при него. Аз ще ти кажа какво трябва да направиш.“ Този човек се разговаря, мисли да не попадне в такава една клонка.”

Та рекох, наука се изисква. Без наука няма сполука! И потребна е тази духовна, тази вътрешна опитност. Всички трябва да се стремите към това! Малката опитност, която имате, трябва да я използвате, да я прилагате. И трябва да различавате вашите състояния. Много пъти могат да се промъкнат и във вашето сърце, във вашия ум,

посторонни чувства и мисли, които да спънат вървежа ви, желаниа, които не са ваши, или мисли, които са чужди. Всеки един от вас ще работи тъй над себе си. Туй, което принадлежи на вашия живот, именно с това започва само-възпитанието. Някой път се явяват чувства на подозрение или един вътрешен страх. В религиозния ви живот ще дойде една фаза, почва да те е страх, ама няма никакви причини. Като седиш в къщи, обзема те един вътрешен страх. Защо е това? Всички ще го претърпите. Или по някой път мислиш, че сърцето ти ще спре и ще умреш и няма да можеш да се приготвиш. Тия положения са все мисли на някой от външния свят.

Първото нещо: Без наука сполука няма. В чисто Духовния живот, когато вървите по Божия път, нещата не могат да се случат по друг начин, освен както Бог ги е определил. Едно нещо има, което вас, сестрите, ви спъва и то е следващото: между вас няма онази наука, т.е. вие не знаете как да се оценявате и между вас няма тази хармония, която е необходима. Вие всички ще потвърдите, че я няма. Това не е лошо. Когато се съберат в един хор, нима всички знаят да пеят? Нима всички познават нотите? Не, онзи капелмайстор ще ги учи на нотите. И няма да се мине една година и между певците ще има хармония. Ние можем да създадем хармония. Когато човек иска да пее, той може да се научи да пее. Когато човек не иска да пее, и най-добрия учител по музика не може да го научи. Сега това хармонизиране не е един външен процес, то с думи не става. Можем да кажем: „Хайде да се хармонизираме“, но от това нищо не излиза. В Невидимия свят има разни методи. Бог най-първо започва чрез съвет, внушение. Ако човек не иска да слуша, има и външни начини. Ще дойдат земетресения, мор, глад, болести, сиромашия и т.н. Те са все методи за изправяне на хората. Не мислете, че у Бога има някаква слабост. Той е дълготърпелив, чака хората да се изправят и да изпълнят волята Му, но дойде ли последния час на послушанието, тогава всичките грехове на хората трябва да се

изправят. Ние не трябва да бъдем от тези, да чакаме да дойде Божествената тояга, че тогава да влезем в правия път. Аз вярвам, че във всинца ви има едно горещо желание да се домогнете до вътрешната истина.

Мнозина казват: „Искаме да знаем Истината.” Аз превеждам думата „истина”. Искате да бъдете свободни, но да дойде човек до свободата, трябва да има живот, трябва да има светлина. Най-първо трябва да има живот. След туй, светлина, знание, а след знанието иде свободата. След свободата вие ще научите какво нещо е Истината. Казаха евреите на Христа: „Ние сме свободни.” А Христос каза: „Всеки, който прави грях, е роб на греха, значи не е свободен.” Щом човек греши, той не може да бъде свободен. И следователно, той ще се лиши от едно от най-хубавите си чувства – да усети вътрешната радост на Духа. А свобода[та] е отношение, да имаш работа с най-разумните същества.

Ако си в един модерен, съвременен симфонически оркестър, няма да те питат за твоеето произхождение, там всичко се определя от твоеето свирене. Те няма да те питат какво е произхождението ти, те са свършили. В това и въпрос не става. Ще ти дадат един стол и парчето, което трябва да свириш, и веднага онзи, който дирижира оркестъра, ще знае, кое място да ти даде. Можеш ли да свириш хубаво, ще ти даде първото място. Не свириш ли хубаво, на последното място ще те турят. Тъй е в един оркестър, тъй е и между военните. Най-силният взема първото място. Най-слабият взема последното място. И в обществото е така, и в Невидимия свят е същото. Онзи, който използва условията, които Бог му е дал, и е прогресирал, добил познания, за него има сполука. И в Невидимия свят имат много добро мнение за него. Като разгърнат живота му и видят, че той е изправен във всяко отношение, те имат добро мнение за него. А друг донякъде е бил изправен, но после направил много черни чертици, питам: какво мнение могат да имат за него? Ще каже някой: „Искаме да

поживеем малко, че после ние ще се поправим.” Хубаво, щом кажете, че може да се поправите, отвори се книгата на миналото и тогава ще погледнат гали в миналите ви съществувания има някой красив живот. И този живот ще вземат и ще го пренесат, за да създадат нещо красиво сега за вас. Като говоря [за] човешкото самовъзпитание, разбирам всичко красиво на миналото, вие ще го предизвикате сега в ума. Или казано на вътрешен език, човек ще се моли [да] се предизвикат хубавите, красиви чувства. Да работи той занапред с тях.

Сега аз не зная на какъв изпит трябва да ви поставя, за да видим колко сте хармонизирани, вие, сестрите. Аз бих желал, каквото става, каквото се каже тук, нито думица да не излезе навън. За един месец никои нищо да не знае отвън. Е, може ли да го направите? Вие ще кажете: „Можем да го направим” и после все ще излезе нещо. Тогава от де е излязло? Значи, то може да проникне. Това, че обичате да казвате, не че е лошо, то е един добър навик, защото така се предава културата, но туй мяза на ритането на коня. Имаш ли такива навици, ще бъдеш внимателен. Ще кажеш: „Няма ританици.” Някой път мълчанието е злато. Туй не значи, че винаги трябва да се мълчи. Щом нямаш навици щом нямаш никакви задължения, можеш да говориш, колкото искаш. Сега вие всички сте научили това изкуство. Има такива кореспонденти, в Америка ги има много. Те плащат големи възнаграждения на хора да питат за новини. Е, на какво мяза това? Да се пълнят вестниците.

Аз ви дам една задача, вие ще я раздрънкате преди да сте я направили. Аз нямам нищо против, след като я направите, тогава да я разправяте. А вие ще я раздрънкате наляво – надясно и след туй тази задача няма да стане. И вие ще търсите причината. Не че го правите от някоя зла воля. Аз ще ви помоля, защото мисля, че сте вече израснали, че разбирате нещата. У човека има придобити навици. Има един проповедник в Америка, който, като говори, си мърда рамото, лоши са тия навици. И всеки трябва да се стреми да

обуздае своите навици. Другите, които го слушат, всички се смеят, а той не се досеща, че си мърда рамото. Там е всичката слабост. Много пъти ние искаме да поправиме някоя своя слабост, а когато говорим, я забравим. Не, ти ще контролираш ръката си. Не е лошо това, че той си мърда рамото, но има случаи, когато ръката трябва да се подчинява на човешкото съзнание. Тя трябва да слуша, нищо повече! Дисциплина трябва да има. Ами ако окото почне да прави каквото то иска. Па и лицето? Знаете ли какви гримаси ще имате? Не, лицето трябва да слуша. Пък няма желание, което човек да не може да реализира. В дадения случай всички неща могат да се въздържат.

Сега на вас ще ви дам едно упражнение. То е следното: трябва да вземете участие всички, които ме слушате сега, до следното събрание. Четири пъти в този месец, всеки петък, ще ставате точно в четири часа сутринта и цял един час ще прекарвате в размисление, на дълбоко размисление. Ще се молите за благословение и за хармонизиране за себе си и за малката група тук, да се хармонирате вътрешно. Цял един час ще бъдете на размисление и ще се молите. Ще знаете: точно в четири часа – на духовна работа! И после, като дойдете тук идущото събрание, който от вас не е спазил правилото, да си каже сам. Ще си напишете имената, да видим кои сте. Или как искате, да не знае никой? Защото, като знае тук, навсякъде ще се разпространи из София, всички ще знаят. Там е лошата страна на говоренето. Втората част на задачата е мълчна. Първата част е лесна, но щом дойдете до втората – да кажете, ще развалите всичко. Аз ще направя друг един опит. Ще намеря колко души от вас не са изпълнили правилно задачата, без да кажете вие. Следния път ще имаме смятане. Аз ще изкарам само числа от вас и ще знаем колко души не са изпълнили задачата си. Тогава следния път ще имаме едно приятно забавление по смятане.

Вътрешната хармония е необходима за човешкия ум и сърдце. Това е необходимо за здравето на тялото и за него-

Вото благосъстояние. Невидимият свят е свят на вътрешната хармония. От Невидимия свят са готови веднага да услужат щом има хармония. Но щом хората не са в съгласие, от невидимия свят нямат разположение да помагат. И ако работите никак не вървят, трябва да знаете, че животът ви има нещо, което куца. Но дойде ли хармонията, Невидимият свят е много точен. При хубавото цвете всеки се спира. Хубавият извор, хубавите местности всеки посещава. Музикант, поет, художник, всичко, което е възвишено и красиво, всеки обича да го слуша, всеки обича да го гледа, понеже то е Божествено. Аз не говоря за човешките работи, а Божествените работи без изключение всеки обича да ги слуша. Ако ние говорим по Божественому, то има цена. Божественият живот, без разлика в кое и да е същество, има цена. Когато говорим ние като хора, то е друго, но когато говорим по Бога, там има една особена благодат.

Желая всички да говорите по Божественому. Спрете се, кажете: „Туй, което аз говоря, по Бога ли го говоря или по себе си?“ И ако мълчите, пак се запитайте: „Като мълча, по Божия Дух ли е или е човешко?“ Защото има едно мълчание по съображение. Казват: „И глупавият, като мълчи, минава за умен.“ Ако аз мълча, когато говори някой, това не е от незачитане, аз сега, давам част от времето си за него. Когато другите говорят, мен ме интересува тяхната реч. Туй мълчание в мен е Божествено, интересувам се какво иска да каже той, а някой като седи, ще си мръдне ту лявата ръка, ту дясната, мърда се на стола си – това е човешката страна на мълчанието. Божественото търпение е слушане. То е най-красивото нещо. Ако се научите всички да знаете да слушате, то е много. А туй в събранията ви е много малко застъпено. И после, човешкото говорене има една опасна страна. Тя е следната: когато един човек е подпушван дълго време, той мяза на вода, която се набира и като я отпуснеш, изведнъж тече. Такъв човек започва да говори и после пак млъква. Обаче в Божественото говорене, законът не е такъв. Там, като си туриш стомната, чуваш и

гласа. Господ ти казва тъй: „Взemi си стомната от извора, защото колкото повече стоиш, нито капка повече няма да влезе вътре.” Взemi си стомната! Колкото се е напълнила, то е достатъчно за тебе. Нещата са приятни, докато те стимулират в нас желанието, защото, ако говориш дълго време, има хора, които са много чувствителни, казват: „Не ми говори повече, защото ще ми се размъти умът.” А има други, които казват: „Кажи още, още говори!” Някои казват: „Стига, много съм уморен, повече не мога да издържам!” Това е Божественото. Ще дойдеш до една мярка и ще се спреш. Не бързай и за себе си не желай повече, отколкото ти трябва.

Някой път имаш неразположение на духа си, паднал си, унил си, като че си изоставен. Ами че то е едно прекрасно състояние, не са те забравили. Господ казва: „Не си научил урока.” Страданията са път, да се събереш в себе си. Какво представляват страданията? Че то е едно красиво състояние на духа! И който е силен, ако благодари като страда, няма да се мине и един час, два часа, и най-лошото си състояние, като го триеш два часа, изведнъж ще ти светне. Една славянка, като правила този опит, тя била скръбна и след два часа почнала да играе. Тъй е и у децата. Ние, за да изразим своята радост, ще се разиграем. Ние мислим, че игрането е едно грешно състояние. Не, но да играеш когато трябва, и да седнеш когато трябва. И Давид играл пред израилския народ. И жена му се докачи и каза: „Как се разиграл царят пред народа, тъй, по демократически начин!” Той играл, тя обаче осъди неговата постъпка.

Сега, едно от правилата: Тия тъжни и скръбни състояния, които идват на обезсърчение, вие криво ги схващате. Най-голямата илюзия понякога път е следната: Вие седите и мислите, че сте изоставени от всички. Ами били ли сте вие в положението на онзи, който е бил заробен в гроба? Вие не сте ходили при мъртвите, да видите, какво е тяхното състояние. То с хиляди и милиони пъти е по ужасно, неговото състояние, отколкото вашата самотия в къщи.

Той сеги в земята и чака, докато се освободи. И след това всички духове ще се нахвърлят отгоре му. Той плаче, страда, докато се разнищи съвсем и остават само костите. И тогава той се освобождава и казва: „Отидох вече!” Една последна нишка само остава и той се зарадва в душата си, че всичкото тяло се стопило и той се освобождава от него. Защото туй тяло, в което е човекът, физическото, то е един замбор.

Та, тия състояния, в които вие може да се намерите, да ви не плашат. Вие ще си кажете: „От моето състояние има и по-лошо.” Туй да го знаете! Влезте в положението на подобните! Към красивото ще се стремите, а с другите лоши състояния, с тях ще регулирате вашето неразположение. Това е наука! Тази наука вие прилагайте в живота си! И старайте се тогава да създадете в себе си едно чувство на милосърдие. Не е лошо човек да се ожесточи, но се старайте да предизвикате в себе си да се събуди Божественото чувство на милосърдие. Защото иначе човек най-първо вреди на себе си. Да оставим другата лоша страна. Когато човек се ожесточава, разрушава в себе си хубавите неща. Най-първо, за своето добро, ще се обърнете, ще кажете: „Няма да причиня вреда на себе си!” А да оставим другото хубаво. Ожесточението е вредно за самия човек. При това, изгубват се ония връзки между него и Бога. Ако един ученик се ожесточава, той губи връзката между него и Учителя си. Първото нещо, за да може да действа Бог във вас чрез Любовта си: човешкото сърце трябва да бъде милостиво и меко. Никакво ожесточение. Онова състояние, когато човек е готов като дете да възприеме, да забрави – то е милосърдие. Сега, това е достатъчно. Разбрахте ли?

Сега, за упражнението. Ще ставате точно в четири часа. Ще се стремите да забравите всичко и на дълбоко размисление да се отдадете. След като разгледате вашия живот, като пожелаете какво добро трябва да имате, като помислите как да подобрите вашия живот, ще помислите за всички добри хора по целия свят – в Америка, в Австралия,

навсякъде, навсякъде ще ги обиколите и да се запознаете с най-добрите и най-учените хора в света, а после, ако ви остане време, ще се качите горе на Небето, при ангелите, и там ще се постараете да се запознаете с тях. Тъй за един час ще си направите една хубава разходка, една отлична духовна разходка по цялата Земя и на Небето. Но да не заспите! Като идете на Небето, ще гледате да не останете там.

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

5 часа вечерта

*Беседа, държана на 21 януари 1926 г.
(четвъртък, 4 часа след обед)
гр. София*

СГЪВАНЕ И ПРЕЧУПВАНЕ

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

Размишление

Има едно положение, при което всякога се учи и никога не се научава. Ако жената наполовина е омесила хляба, не го е опекла, извършила ли си е добре работата? Ако шивачката наполовина е ушила грехите си, тъй през куп за грош, добре ли е извършила работата си? И ако вие чакате ангелите да дойдат от Небето, да ви вземат на ръце, да ви дадат китара в ръцете и с венци на главите да ви наградят, готови ли ще бъдете за това положение? Желанието ви е отлично, но на един човек, който не знае да свири на китара, може ли да му се тури в ръцете китара и на една глупава глава може ли да се турят венци? Глава разбирам, но разумна глава.

Сега, аз ви говоря това според вашето развитие. Когато дойдете да тъчете и отивате най-напред при една учителка, която знае това изкуство, и ви разправя как се снове, вие ще разберете ли? Вие казвате: „Разбираме.“ Добре, тя ви оставя сами, но ако не сте се научили, ще плачете отгоре на стана. Сега, трябва да знаете, че Учителят няма да бъде постоянно между вас. Един ден ще останете сами и тогава ще ви видим.

Има две неща, които са необходими за вас: Мекият човек трябва да се огъне, а силният човек трябва да се пречупи. Значи мекият човек образува кръговете, а силният човек образува гуаметъра. У вас има едно чувство на непреклонна воля. Какво трябва да се прави с волята ви? – Да се пречупи. Но кога? Когато една непреклонна воля прави само зло,

трябва да се пречупи. Това е и за мъжете вярно, и за жените вярно. Ако една жена е тръгнала по кривия път, трябва да се прегъне правилно. Но прегъването, това е преминаване от едно състояние в друго. Само тогава има едно огъване. Само при една огъната линия може да има живот. Някои казват: „Аз не искам да се огъвам.” При обикновения живот няма огъване, но при минаването от едно състояние в друго, от физическия към духовния живот, непременно трябва да има едно огъване. Туй е в реда на нещата. Ако Земята не беше се огънала, какво щеше да бъде нашето положение? И Земята се е огънала. Ако Земята беше останала тъй, валчеста като топка, нищо не би израснало на нея. Земята щеше да бъде равномерно навсякъде покрита с малко вода и нищо нямаше да расте на нея, но Земята се огъна, образува долините; Земята се пречупи, образува планините. Когато се огънете, ще образувате долини; когато се пречупите, ще образувате планини, ще дадете условия за развитието на вашия живот.

Думата „пречупване” и днес се схваща криво. „Пречупване” значи, като вървиш точно в една посока, да вземеш посока перпендикулярно на първото движение, следователно, това са качества или методи на самия живот. От кривите линии се образуват долините.

Та рекох, мнозина от вас трябва да се огънете и то на място да се огънете, не навсякъде. Да се огънете дето трябва, за да се образува там един континент, да се огънете хубаво. И да се пречупите точно там, дето може да се образува един планински връх, както на Хималаите, и в тези високи върхове може да се зародят вашите идеи.

Тези изводи са такива, каквито и в природата се срещат. Природата работи така и човек трябва да работи така. Очите ви как са: изпъкнали и[ли] вдълбнати? Вдълбнати. Значи, за да се създадат очите, ще трябва едно вдълбяване вътре. После, за да се създадат ушите, пак има едно вдълбяване. Хубаво, ако ви каже: „аз не искам никакво вдълбяване”, знаете ли на какво ще замязате? Ако нямаше

по лицето ви никакво огъване, на какво щеше да мяза то? И благодарение на това огъване се ражда и красотата. В носа има едно пречупване. Във веждите има едно прегъване. Сега вие ще вземете това в най-добър смисъл. Да се огъва човек, да се пречупва човек, но на място. Има хора, които се огъват, но то е друг въпрос. Огъване, то е вземане правилна посока на нещата. Огъването е признак на мекота, а пречупването е признак, когато човек може да издържи всичкия напор. Острите неща всякога си пробиват път. Вие трябва да се пречупите, за да образувате едно острие, с което да атакувате неприятеля си. Пречупването означава вземане друга посока.

Та сега, някои от вас трябва да вземете перпендикулярно движение на вашите възгледи. Запример решавали сте, решавали сте, но я ми кажете, кое решение сте изпълнили досега? Кое решение сте турили в действие? Сега, при тези твърдения, ние не казваме, че у вас няма никакъв стремеж. Когато се твърдят нещата, то значи, че човек трябва да се пречупи в добрата смисъл, да вземе едно перпендикулярно направление от своето първо положение или да се движи в кръг, в хармонични движения. Казвам на един правилен език: човек трябва да се движи или по диаметъра на своя кръг, или перпендикулярно на своя кръг, но това са научни термини, които трябва да се преведат.

Вземете думата „разпуквам се”. Тази дума [има] и добър смисъл. Наистина, ако шишето ви се пукне, лошо е, вие губите, но когато житното зърно се разпукне, когато вашата вода се разпукне и т.н., това е добрата смисъл на думата. Нещата трябва понякога път да се разпукнат. Когато разумният човек се разпуква, когато добрият човек се разпуква, от него излиза благоухание. А когато глупавият човек се разпуква, от него излиза воня. Тъй щото рекох, лшият човек да седи, да се не разпуква, а добрият човек да се разпуква. И когато Господ иска да изпита някой човек, Той го вземе, постисне го и го опитва. Нали някой път вземеш някой лист, не го знаете какъв е, но като го стиснете,

виждате, че издава воня. Та, някой път от Невидимия свят ви разпукват, издавате благоухание и като постоите малко, издавате воня. Ето защо често трябва да ви постискват.

Да допуснем, че имате една семка, ако тази семка не се разпукне сама по себе си, туй разпукване ние наричаме разтваряне, разумно разпукване, ще могат ли слънчевите лъчи да влезат в нея. Та човек трябва да често по този начин да разтваря душата си, а за да разтвори душата си, той трябва да се освободи от известни временни предубеждения. Временни предубеждения има във всички съсловия, във всички класи. У жените има един рог предубеждения. И вие, като се съберете на едно място, човек трябва да има един фонограф¹, за да чуе какво приказвате. Като се съберете в интимния си живот, за какво приказвате? За новини, нали? В туй отношение хубаво е човек да учи новините, да говори, но трябва разумно говорене. Когато човек влезе в този път, той трябва да намери именно онези целесъобразни методи, с които природата си служи, с най-малко труд да изкара повече работа, за да му остане достатъчно време да се занимава с полезни работи в живота. И всякога, когато ученикът дойде до известна фаза на развитие, той се излага на известни изпитания, съзнателни изпитания, излагат го вече. Така е в законите на природата. Туй и в живота е вярно. Когато имате едно малко детенце, никъде не го пращате, нито на бакалина, нито другаде по-далеч. Но като стане на 15-16 години, вие го пращате и на бакалницата, и някъде вън, по-далеч. Защо? Защото разчитате на него. И като го пращате навън, ще има и вятър, и град, и дъжд, и бури, и неприятности ще срещне, но това е в реда на нещата. Та, сега вие сте станали малко по-възрастни и ще ви дойдат някои изпитания: ще ви изпращат на бакалницата, ще ви изпратят за гърба, ще ви изпратят вън от града и т.н. Ако отидете в Еленско например, ще видите, че която жена носи повече гърба на гърба си, тя се счита за героиня. Обаче

¹ фонограф (гр.) – един от първите уреди за записване и възпроизвеждане на звук, изобретен от Едисън 1877 година. Предшественик на грамофона.

ако някоя софиянка би турила гърва на гърба си, всички вестници биха проглушили това. Биха писали: „Такова чудо виждало ли се е, софийски гами да носят на гърба си гърва!” Питам: необходимо ли [е] човек да носи на гърба си гърва? Не е необходимо. То е една нужда, която ние сме създали изкуствено.

Та, в тази посока вие ще изучавате себе си, в тази посока вие ще изучавате своето състояние, в тази посока вие ще изучавате своето разположение, в тази посока вие ще изучавате и окръжаващите ви хора, всичко ще изучавате. Ще изучавате и времето.

Сега, за десет дни ще ви дам следното упражнение: ще вземете една кòла² и ще отбелязвате времето и вашите състояния: сутрин, на обед и вечер. Станеш сутрин, неразположен си – отбележи какво е времето. На обед какво ти е състоянието, пак отбележи времето. Вечерно време – също. За десет дни ще бъде това упражнение. Това са тридесет пъти. Да видим има ли някакво съответствие между вашите красиви състояния и вашето неразположение с времето отвън. Някой път ще се случи, когато вие сте радостен, отвън времето да е облачно. А друг път, когато вие сте скръбни, времето да е ясно. Друг път ще видите, че когато вие сте скръбни, и времето е скръбно, когато вие сте радостни, и времето е ясно. Интересно е да видите вашето състояние в колко случаи ще съответствува на времето. Разбрахте как ще стане. Сутрин ще си отбележите тъй: „Имам тежко разположение на духа.” По обед: „Ужасно съмнение ме обхвана.” Вечер: „Голяма ревност ме обхвана.” На другия ден сутринта: „Ужасно малодушие.” На обед: „Озлобление.” Вечерта: „Голямо отмъщение.” На другия ден сутринта: „Силна вяра.” На обед: „Голяма надежда.” Вечерта: „Голяма любов.” Тъй ще пишете, а не много. Ще пишете часът и времето какво е: дали е облачно или ветровито, дали има слънце или не. Например ще пишете: „Слънцето тук-таме се показва.” Пък ако го няма, ще

² кòла – вероятно печатарска кола, т.е. свитък от листи

пишете: „Напълно облачно или ветровито.” Най-първо ще гледате какво е вашето състояние, а после на времето отвън. Ще започнете упражнението утре сутринта и ще видите кой как ще започне, но ще се оставите спокойни, просто ще хроникирате известни състояния.

Човек трябва да изучава своето естество и да не се безпокои от състоянията, които преминава. Често радостите, които имате, не са ваши. Ако отидете в Америка например или в Англия, когато някой господин е поканен на някой бал или на някоя богата вечеря, а не разполага с хубав костюм, понеже ще му трябва няколко хиляди, той отива в някой магазин, в някоя известна фирма и взема под наем някой костюм. Ако му трябва някои украшения, и тях ще вземе, ще се накичи и тъй ще се яви. На другия ден остава пак в своите стари грехи. Така също и вие, гледам ви някой ден сте радостни, но сте взели тази радост от някъде. Но аз не се лъжа. Гледам някой се разскачал, рекох, този еди от коя си фирма е взел тази радост. После, гледам го, върнал я. Рекох, втори път, пак ще те поканят, пак ще вземеш назаем и хората ще видят хубаво облечен, модно докаран.

Хубаво е човек да има един свой костюм. Едно нещо зная: Духовната радост на човека е нещо постоянно, тя никога не се изменя, не се взима, тъй зная аз. А какво знаете вие, то е друго нещо. Отвън може да има бури, нещастия, но дълбоко в душата духовният човек вижда вечната радост. Той добре носи страданията. Може да плаче по 20 пъти на ден, но отвътре пак е радостен. Това е опитност. Важното е отвътре какво е състоянието, а не как се проявява човек навън. Радостта никога не се губи, тъй разбирам аз. И с вярата е същото. Може да дойдат отвън колебание, съмнение и други неща, но тя не се мени. Така е и с надеждата, и с Любовта. Любовта никога не се губи, тя не охлаждава. Така знаем ние. Как знаете вие, то е друг въпрос. Тъй зная за себе си нещата. Човек може да падне и да се охлузи, нищо не значи това падане. Нима един лъч, който е слязъл от горе, е паднал на Земята, е по-грешен от другите

лъчи? Не, дошъл е да свърши своята работа и след като я свърши, неговото положение се изменя. Свършил ли е работата си обаче, той все е придобил нещо. И загубата в едно отношение е печалба в друго отношение.

И Бог за наше добро праща ни на Земята временно да пострадаме, за да придобием нещо хубаво и красиво. Тъй зная аз. Някой казва: „Защо слязох на Земята?” Екскурзия сте направили. Сега сте избрали един ден малко неподходящ за екскурзия, но все пак е приятно нещо. След гържовно време, след облачно време все ще се оправя времето, няма да бъде все така. Христос казва на учениците си: „Сега имате скърби, светът ще се възрадва, а вие ще плачете, но после аз ще ви видя и вие ще се възрадвате и радостта ви никой не може да отнеме.” По този начин вие ще работите практически или опитно ще работите. Подложени сте на изпит и никой не може да ви помогне. Даже и ангелите не могат да ви помогнат – и да искаш, не може, защото всяко нещо става по закона на абсолютната свобода. Че как ще помогнеш на онзи мързелив ученик, който не иска да учи? Учителят може да го прекара от един клас в друг, но знания трябва, добродетели трябва на човека. Добродетели в нас трябва да израснат.

Аз, като ви говоря за онзи идеалния свят, подразбирам, че у човека трябва да се развият всички онези добродетели, всички онези способности, и тогава той ще има сила за себе си. И няма да има никакви животни около него, защото животните са признак на неговите слабости. Тъй разбирам този живот. А вие се зарадвате и казвате: „Колко е хубаво!” Да, това е тонка за децата, тъй се говори. От онези вътрешни добродетели трябва да бъде съграден този живот. Ако ги нямате никой не може да ви помогне. Да живее на подаяние всеки може, но вие знаете какво нещо е подаянието. Толкова пъти съм ви говорил и пак ви питам: Вие може ли да влезете в един съвременен симфонически оркестър, ако не можете да свирите? Там слушател ще бъдете. – „Ама аз искам да свиря!” След като теглиш десет

пъти този лък, капелмайсторът ще ти каже: „Бъди тъй добър да слушаш само.” И няма какво да се докачате, само онзи, който е способен, има право да свири. И като гойдете до Онзи свят, тъй ще бъде. – “Ама благодат има!” Благодат има за онзи начинаещ, който цял ден стърже цигулката, но за виртуоза няма никаква благодат. На него казват: „За тебе благодатта е свършена, ти трябва да проявиш своето изкуство и да свириш хубаво.” Нищо повече!

Сега, аз говоря за вас, които сте виртуози, а пък които сте ученици, благодат има толкова, колкото целия океан, но за виртуозите няма. Само виртуозът има права, той има право да свири тъй, както намери за добре, а ученикът няма права, той ще свири по правилата, по методите, които учителят му дава. Като ученик, ще се подчиниш на дисциплината на училището: със своите съученици скандали няма да вдигаш, в клас няма да се смееш, няма да говориш, разумно ще отговаряш, ще мълчиш и ще се учиш. После, няма да носиш каквото искаш, в клас няма да ядеш семки, фъстъци и други такива работи, не се позволяват такива неща. „Ама аз не съм ли свободен?” Никаква свобода няма. Туй трябва да се спазва в клас.

Когато постите, туй е признак, че сте ученици, възгържане трябва. Ученикът пости. Що е пост? Вие ако турите тези правила в живота си, ще имате известни добри резултати, но и ако не ги турите, пак ще си учите уроците. Защото Невидимият свят е толкова строг, справедлив е той. Досега, откакто светът е създаден, нито един ангел не е успял да се промъкне без да учи. Всеки, който се е опитал, все е слязъл долу на Земята. Туй са правила за всички. Няма никакво снизхождение и лицепрятие. Законът е еднакъв и за млади, и стари. Онези, които имат съзнание, които искат да бъдат в този свят, еднакъв трябва да бъде законът за тях. Да не мислите, че в другия свят има някакво лицепрятие, както в този. Не, там няма никакво лицепрятие. Като влезете там, ще ви очакват да бъдете чист, а чистотата е свойство, качество само на безсмъртните

души. Туй трябва да знаете! Смъртен ли си, чистота нямаш! После, разумността също тъй е качество само на безсмъртните души. Смъртната душа не може да бъде разумна. Истината, правдата, добродетелта – всички тези добродетели са все качества на безсмъртните души. Щом човек е безсмъртен, и той ще има свои добродетели, и той ще има свой начин на разбиране, но те се различават.

Та рекох, някой път на човека му става тъй тежко, че му иде да си вземе главата и да бяга в гората. Е, ако гората можеше да лекува главата! Колко пъти ние сме ходили в гората, без да се лекува главата. Главата може да се лекува само когато Истината влезе да живее в човека. Та сега, ще внесете в ума си мисълта, че в света, към който се стремите, лицеприятие няма. Вие не гледате сега на временния живот. Вие много повърхностно гледате. Не се заблуждавайте от временни прояви. Вие може да имате един приятел, който ви обича, но вие не се заблуждавайте още от първите прояви на любовта. Любовта се познава по своите крайни резултати. Вие не се заблуждавайте от временните прояви. Онзи, който ви обича на Земята, той трябва да ви сочи пътя нагоре. Сочи ли ви пътя, той ви обича; не ви ли сочи, той не ви обича, нищо повече. Тъй подразбираме ние обичта – подтикване към целта, към благомото на душата. Ако някой спъва моята душа, ако я заробва, ако ме спъва от пътя да разберам Бога, каква полза имам от неговата любов? Значи, любовта в своя вътрешен смисъл се познава по това, че всеки, който ви обича, трябва да даде един вътрешен подтик на душата ви. Туй наричаме ние взаимен труд, взаимна работа за самоусъвършенствуване. Туй е красивото!

И когато дойдете да разсъждавате, ще знаете: всяка сестра, която може да ви подтикне напред, тя ви обича, а всяка, която не може да ви подтикне, нейната любов не е още силна. Вие казвате: „Ама тя не ме обича.” Това са временни, субективни схващания. Светът има такава любов. Каква е обичта в света? Аз ще ви се усмихна, ще ви дам

стол да седнете, ще ви нагостя, но това още не е любов. Аз може да имам някакъв интерес. Ако идете при някой съвременен учител американец като ученик и му платите два-три пъти повече хонорар, отколкото някой беден ученик, той ви посреща добре, а бедния ученик го изпъжда, иска да се освободи от него, макар че и той му плаща. Рекох му: „Не си губи времето.”

И тъй, в продължение на тия десет дни, като ставате сутрин, няма да бързате веднага да станете да се измиете, но оставате десет минути в леглото си в размисление, за да възприемете Божиите лъчи на Истината и тогава се измийте. Вечерно време пак, преди да си легнете, спрете се за десет минути и размишлявайте. Имайте тихо и спокойно състояние и благодарете на Бога за всичко това и отправете душата си нагоре, към Невидимия свят, за да възприемете туй великото, Божественото. Сутрин десет минути, вечер десет минути – в това седи благо на човешката душа. Туй е красивото, хубавото. Една минута, преживяна при Бога, струва милиони минути при хора. Тъй зная аз. Милиони минути трябва да се живее при хората, за да ти дадат една минута при Бога. Не че хората са лоши, но туй, което аз търся, няма го при тях. Те трябва да работят много време, за да може да дадат това нещо. Туй само Вечното може да го даде. Затова трябва да се приближаваме при Бога, понеже съкратяваме времето си. В Писанието сте чели, дето Христос казва: „Радвайте се и се веселете, когато скърбите дойдат върху вас; радвайте се и се веселете, когато вашият ум се смути; радвайте се и се веселете, когато хората казват лоши работи за вас; радвайте се и се веселете, когато работите ви не вървят; радвайте се и се веселете, когато нямате къде да спите; радвайте се и се веселете, когато боси ходите; радвайте се и се веселете, когато сте гладни“ и т.н. И ако ние бяхме турили един вътрешен закон, бихме казали: Силен е онзи човек, който може да влада себе си. Ние бихме могли да заставим света да

върви по нашия път, но ние се страхуваме. [Н]а, вие се страхувате кой ще свърши работата ви.

Например, питам ви: „Колко часа трябва, за да изметете стаята си?“ Мен ми трябва само пет минути, за да измета четири стаи, десет-петнадесет минути – да сготвя вашето ядене, пет минути да се облека, една минута да се измия. Колко ставам? Седемнадесет минути. След туй, да се разправа с децата вкъщи – пет минути, пет минути – за приемане на гости и т.н. Тъй щото, ще се наберат приблизително шестдесет минути, докато свърша всичката ваша работа, а ще ми остане толкова свободно време. Запример при мене често дойде някой, пригответил един поменик от много въпроси, мисли да ме държи четири-пет часа да се разговаря с мен, но казва ми: „Учителю, всички тия въпроси аз съм ги написал, но докато дойда да Ви питам, аз ги разреших, няма защо да си губите повече времето. И тъй, както си поприказвахме четири-пет минути, всичко ми става ясно.“ Значи, от Невидимия свят му ги обясниха. Другояче, аз трябваше да му разправам, той да спори, аз да му доказвам и след четири-пет часа той пак ще си замине с особено мнение. А сега и той е благодарен, и аз съм благодарен.

Когато вие чистите къщата си, то е друго нещо. Но в къщата на един праведен човек прах не пада. Като дойде прах в къщата му, той седи във въздуха и като отвориш прозореца, той излиза навън. Запример, един светия, като стане сутрин, той каже с устата си: „Пфу, пфу,“ и изчиства стаята си. Хем тъй хубаво я изчиства, с най-хубавата метла. Никакъв прах няма в нея, всичко отива навън. Но кога? Та, трудът ще се съкрати, в това именно седи бъдещата цивилизация, да се съкрати, да се съкрати труда и да се освободим от този непосилен труд, който сега имаме. Действително много работим сега. Три часа на ден работа е достатъчна, а не [както] сега – всички сме станали роби на труда. Работа трябва вече! По-малко физическа работа, а повече на ума и на сърцето.

Сега някой казва: „След като ходя в този път, какво ще спечеля?” Ето какво ще спечеля: в петнадесет минути ще сготвиш яденето, в петнадесет минути ще свършиш работата си в стаята, в пет минути ще се разправиш с гостите си и никога няма да бъдеш в лишение. Разбира се, туй е за в бъдеще. Ако живеете така, туй ще спечелите. А за сега аз зная, вие готвите по четири часа на ден, два часа ви отнима метенето, три часа – да се разправите с вашите гости, четири часа – с децата, два часа – за шене и най-после жената казва: „Еди коя си работа е останала несвършена, за другия ден ще я отложя.” Значи, освен че не е могла него ден да свърши работата си, но и другия ден продължава. И цяла седмица като работи, все нищо не е могла да свърши, а тази работа е само за двадесет и пет минути.

Сега, вие не сте учили изкуството да направите хората доволни. Защо не сте се научили да заставите домашните си да бъдат доволни? Вие казвате: „Туй нещо само Господ може да го направи.” Но вие може да накарате вашите домашни да бъдат доволни. Сега няма да ви казвам как, туй е най-голямото изкуство. Можете да направите и децата си, и мъжа си – всички доволни. Туй е най-голямото изкуство, но няма да го кажа сега. Не е мъчна работа, но наука е това. Сега аз няма да ви разкривам начина, но представете си, че аз виждам още от улицата, че идете туй раздразнени и аз зная, че вие обичате розовото масло. Влезеш вътре, помришеш, приятно ти става. Веднага твоето настроение се изменя, нали така? Значи, розовото масло спаси положението в този случай. Но туй не е моето изкуство, казвам само, че може да употребите този начин. Ако пък този човек има отвращение към розовото масло, вие можете да попаднете в грешка, че съвсем да загубите. Не, вие трябва да знаете, какво обича този човек: розово масло ли, масло от теменужки ли или друго някое. В Америка аз зная, един господин напуца жена си и знаете ли само защо? Той имал отвращение към червения цвят. Един ден той отишъл за някакви търговски сделки и жена му в негово

отсъствие мобилирала стаята с червен цвят. Като се връща и вижда това, той скъсал всичко с нея.

Човек ще изучава и себе си, какво обича. Някой път вие искате да знаете и вие какво обичате, но и вие трябва да знаете, какво обичате, та по-добре можете да си услужвате. Аз [наричам] обич дълбокото желание на душата, Божественото в човека. Под „душа” и „дух” аз разбирам Божествения човек, а под „сърце” и „ум” разбирам човешката страна на живота. Дайте ход на вашата душа и дух, да се развива всичко, каквото е скрито там, това е благо за ви, а оставете вашето сърце и вашият ум сами да се развиват. Не се месете в тях. Да възпитаваши ума си, да възпитаваши сърцето си, трябва да имаш знания.

Когато аз употребявам думата „скръб”, подразбирам онези разумни условия, при които известна добродетел може да се развие. Докато добродетелта се развие, ние все ще усещаме скръб, а това са условия, при които тези добродетели могат да се развият. Следователно скръбта ще донесе радост, защото тя дава условия на добродетелта да се прояви. Затова именно ние трябва да разберем, че всяка скръб носи нещо хубаво в света. Имаш ли скръб, нещо хубаво ще се роди в тебе. Аз не говоря за мъчението, а за скръбта. Това са закони в Природата. Тя е поставила така нещата. Някой казва: „Ама с тия скърби ми дотегна вече.” Не, радвайте се, защото животът на Земята без скръб е такава безсмислица, такава пустота, каквато не можете да си представите. Радвайте се докато имате скърби. Вие не сте опитали живота без скръб.

Та, трябва да схващате живота. Дойде ли ви скръбта, нека се яви радостта във вашата душа. Някой казва: „Ама аз много страдам.” Хубаво, радвай се, нещо хубаво зрее в тебе. Като узреят тези хубави плодове в тебе, те са едно благо за твоята душа, и тогава ще ги разбереш.

(– Каква е разликата между скръбта и мъчението?)

– Мъчението е за по-силните натури. Скръбта е само начин за развиване на известни добродетели. Когато човек

се стреми да създаде нещо ново в себе си, той се мъчи. При мъчението нови неща се създават, а при скърбите добродетелите се развиват. Тъй сега Истината. Душата скърби, а духът се мъчи. Когато духът иска да създаде нещо ново, той се мъчи, но не защото е слаб. Но хората са дали едно криво понятие за думата „мъчение”. Когато се казва „мъка”, може да се замести с „усилие”, преодоляване на условията.

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

*Беседа, държана от Учителя за сестрите на
18 февруари 1926 година
четвъртък, 4 часа след пладне
София*

ИСТИНА И ЖИВОТ

Духът Божии
Тайна молитва

Ще прочета 3-та глава от Посланието към Коринтяните, дето апостол Павел се обръща към младите християни, които са тръгнали скоро в Пътя.

На всинца ви трябва едно ново разбиране. Сега имате едно разбиране, но туй разбиране аз го наричам разбиране на гъсениците. Там всички сте специалисти. Дето и да ви тури човек, вие озобвате листата, на което и дърво да ви турят, по всичките правила си вършите работата. И право е, за да живее човек, той трябва да иззобва. Но това е старият живот, живота на плътта. И после, като погледнеш, листата ги няма там. Путам: след като са яли гъсениците, има хора по-умни, те им дават да ядат, ядат и после, като станат какавиди, взимат ги, опарят ги и като им извадят нишките, направят си хубави копринени грехи. Но пострадаха гъсениците и дърветата. Но хората казват: „Нека страдат гъсениците, ние си направихме копринени грехи да имаме.” Ще кажете: „Отвънка коприна, а отвътре коприва.” Това са един вид разсъждения.

Хубаво е външното, но трябва един вътрешен живот. Външното има смисъл, когато има съдържание вътре. Ако имате една малка къща, а вътре живее един философ, тази къща придобива смисъл. Може да е някоя колиба, но светия като живее вътре, и колибата става светийска. Пък и църква и да е, ако разбойници живеят вътре, и църквата става разбойническа.

Та сега, понеже сте отворили едно заведение, искате да печелите, като идете в Небето, да ви посрещнат. Сега не

казвайте: „Ние все се молим на Господа.” Не ви казвам сега за упрек, но има една молитва, която не е за похвала. Има една молитва, която нищо не е свършила. Някои казват: „Двадесет години аз съм се молил на Господа. Господи, жена ми е болна, жена ми е болна, пари ми трябва.” Питам: ако синът ви отиде в странство и все иска от майка си, това е светията, който двадесет години се е молил на Господа по три пъти на ден и казва: „Аз живея за Господа, вярвам в Господа,” и само моли. Това е светията. А друг, който не се е молил, а е орал на нивата и каквото е спечелил, все го донася и го туря в Божествената житница. И двамата си турят диплом. Единият казва: „Двадесет години по три пъти на ден съм се молил.” Синът пише на баща си: „Татко, аз имам нужда от пари”. И бащата все е пращал по едно любовно писмо. Тури хиляда лева, две, три, четири, пет хиляди лева, обуца изпрати и всяка сутрин, ако синът иска, и бащата все изпраща по нещо. Питам: кой син е, който обича баща си и да иска толкова?

Вие сега казвате, че много се молите. Аз ви похвалявам, като се молите. Но молите все Бог да ви изпрати по нещо. И някои казват: „Домегна ми вече да се моля.” Рекох, действително така не трябва да се молиш. Сега, да се научиш, като не се молиш, какво да правиш. Защото този, който се моли, по този начин пак живее. Рекох, той живее, но щастлив не може да бъде. Защото, ако ти отидеш при един банкерин и той те кредитира, днес отидеш, утре отидеш, все те кредитира по хиляда, две хиляди, три хиляди и двадесет години като ходиш и всеки ден ако той ти е давал по хиляда лева, след двадесет години какво си спечелил? Ти си загубил, ти си заборчлял. Двадесет години вие сте внесли все в банката, след 20 години вие какво ще имате? Досега вие все сте просили. Добър е Господ. Като се молите, вие все сте искали нещо. Сега вече трябва нещо да внесете. Сега сам ще идеш на нивата да сееш. После, като роди нивата, ще дадеш всичко на света, ще загържиш само семето за себе си и всичката печалба пак ще дадеш.

Та, на вас ви трябва едно разбиране. Не на всички християни е дадено както искат. Има едно неразбиране. Всички казват: „Сега Господ да ни даде, пък на стари години, като си свърши науките, като си наредя децата, после, една-две години като останат, ние ще работим за Господа тъй, с всичкото си сърце.” Отлична програма е тази, но аз не съм срещал нито един стар човек, който да е изпълнил своята програма. Щом дойдат стари години човек каже: „Краката не държат. Господи, аз обещах, но не мога да изпълня обещанието си. Не мога ли да отложам за друг живот?” Тъй щото, на млади години той се е молил и на стари години се е молил все да го кредитират и щом иде в онзи свят, там кажат: „Този е от тези, кредитираните.“ Но в онзи свят нищо няма да му кажат, ще го върнат назад.

Превърнете сега правилото. Като ставате сутрин, турете правилото върху себе си, за да го разберете. Ако имате син или дъщеря, който всяка година ви се моли по три пъти на ден и за всяка негова молитва вие трябва да плащате по хиляда лева на ден, значи в годината 365 хиляди лева трябва да давате. В края на живота си, като върви така, за двадесет години по 365 хиляди, ще отидат милиони и нагоре. Питам: Вие ще бъдете ли доволни от вашия син или дъщеря, че ви се молили по три пъти на ден? Но вие не сте мислили така. Казвате: „Господ е богат, Той може да носи нашите молби.” Той може да носи, но по такъв начин, както вие искате! И затова Господ е дал страданията. Страданията в света произтичат от неправилната молитва. Когато много се молим, ние винаги искаме Господ да ни даде нещо. Тъкмо се молиш, Господ ти даде, но след това молитвата има друга реакция. Защо? Когато много се молим, ние винаги искаме. Бог ти дава и ти като отидеш при Него, поседеш повечко, отколкото трябва, взел си времето на друг някой, който чака отвън. В такъв случай, ти, като излезеш навън с придобитото или полученото от Бога, онзи, на който си взел ред, те ограбва и казва: „Иди пак при Господа да си вземеш каквото ти трябва.”

Това зависи от кривото разбиране на Божията Любов. В Любовта има един закон: Ако първият ден се молиш на Господа и вземеш три хиляди лева, втория ден трябва да внесеш три хиляди лева. На третия ден ти пак ще вземеш, на четвъртия пак трябва да внесеш. Това е правилното. Но десет пъти да взимаш и веднъж да внасяш, това Любовта не допуща. Веднъж ще вземеш назаем, ще върнеш пак, пак ще вземеш, пак ще върнеш. И казва Христос: „Събирайте си съкровища на Небето.” Ако вие не внасяте, какво ще правите, като отидете на Небето? Там никой няма да те кредитира. Ако отидете там, ето какво ще стане с вас. Понеже там можете да бъдете гости само един ден, в един ден, след това ще си вземете паспорта и ще слезете. И да гостувате не се позволява. При това, в Небето не можеш да кажеш, че си гладен. Такова нещо няма там. Ако идете на Небето, вие трябва да бъдете богати, трябва да имате събрано съкровище. Трябва цялото Небе да ви кредитира, да сте внесли нещо. Само тогава ще бъдете радостни, понеже имате един съработник и горе, и долу.

Писанието казва: „Да бъдем съработници на Бога” – не само да харчим, но и да взимаме, и да плащаме. Питам сега: Каква трябва да бъде вашата печалба в света? Вие трябва да печелите души. Който спечели една душа, той е спечелил нещо добро. Какво нещо е да спечелиш една душа? Да кажем, че някоя душа е запалена от някой лош дух, богатство му е заграбено и ако ти успееш да върнеш тази душа при Господа, ти вече имаш едно богатство. Като срещнеш този лош дух, дявола, колкото и да е силен, спри го и гледай да освободиш душата.

Сега се изисква най-първо да освободите себе си. Учете се да освобождавате себе си! Сега, гледайте да приспите дявола, който много пъти у вас не е приспан още. Той не е приспан по единствената причина, че щом се съмняваш, дяволът не е приспан; щом завиждаш, дяволът не е приспан. Не че е лош дяволът, но той подушва и щом подуши, че ти отиваш при Бога, той ти предаде завистта.

После, като види, че вярата ти се усилва, той се страхува и ти предава и своя страх. Това е негова работа. Страхуваш ли се, неверник ли ставаш, все той ти предава тия работи, като наследство. Като си замине от тебе, тогава дохождат други да го търсят, дето е квартирувал, и ти плащаш всичките разноски за дявола. Де ще го търсиш! Всичко е изядено и изпито, оставаш само ти.

Рекох, това е една алегория, за да разберете вътрешния смисъл, докато човек се освободи и стане силен не по един механически начин. Вие искате да станете щастливи отвън, да ви помагат, вие да грешите, а Господ да работи за вас. Ако другите работят, те ще заякнат и прави ще станат, а вие, които нищо не работите, от вас нищо няма да стане. Който оре, богат става, а който става добър – живее, защото животът това е една велика работа. Някой седи и казва: „Не зная какво да правя.” Друг казва: „Помоли се!” За какво ще се молиш? Най-първо ще се помолиш сутрин, питай: „Да работя тук?” Питай една станция, втора, трета и като намерите работа, идете. Или идете в някоя дирекция и питайте: „Работа тук има ли?” Да кажем, че вие отивате при един банкер и искате той да ви даде нещо, но Господ така е направил работата, че ако вие можете да го обърнете към Господа, той ще ви плати, каквото искате. Пък ако не можете да го обърнете, той казва: „Аз давам само на онзи, който може да ме освободи, да ме извади от ръцете на дявола, който не може, ни пет пари не давам.” Мъжът казва: „Жена ми, децата ми не ме обичат. Ако можете да ми помогнете, да ми покажете един изходен път, готов съм да ти дам половината от богатството си.” Вие казвате: „Добър е Господ.” – „Аз зная, че Господ е добър, но аз съм търговец, черно на бяло трябва тук.”

И тъй, по сегашния път, както хората вървят, те ще дойдат до едно място и ще кажат: „Като бяхме млади, друго беше, но сега вярата ни отслабна.” Младият е по-работлив, старият е по-мързелив. Сега, как ще си обясните, защо старият става по-мързелив? Младият човек не разчи-

та на никого, а старият, понеже има синове, дъщери, приятели, този-онзи, той разчита на тях. Той казва: „Те ще ми помогнат” и става мързелив. Така и остарява, а младият е млад и работи сам, той казва: „Нямам познати, но аз да се стегна.” Хубаво е понякога човек да е млад, да не разчита на хората. Аз считам тия неща лъжливи обещания. Дойде момъкът, който ще се жени за някоя мома, какво ѝ говори? Вие тук сте женени. Сега ще ви приведа, да видите дали е вярно това. Аз ще говоря, а вие ще видите, това, което говоря, вярно ли е или не. Младият момък, ето какво увещава младата мома. Той ѝ казва: „Аз съм в състояние да те гледам, баща ми е заможен, имам хубава къща, имаме ниви, сестрите, братята ми са много умни, ти ще живееш много добре при мене, ще носиш хубави грехи, ще ходиш като княгиня, хубави шапки, обуца лачени, хубави ръкавици и пеш няма да ходиш, поне талига ще има” и т.н. И момата, и тя казва: „Така е у вас.” И вечерта, като дойде, тя мисли, че така ще бъде. Обаче той дойде, позабъркат се работите и той казва: „Аз така мислих, но тази година се забърках, за идната година всичко ще се оправи. Имам един приятел, който ми каза, че идната година ще имаме едно предприятие и тогава ще имаш нов костюм. Но минава и тази година и той пак казва: „Работата не провървя.” И така 20 години – това било, онова било и тя все живее с тази измама. Аз така го уподобявам.

Разправяха ми в Ямбол за един кон. На една площ са поставили сено в един чувал. Площта се движи. Конят, като върви към сеното, върти дарака, за да изяде сеното. То[й] все върви към сеното и най-после, като извлече вълната, на обед му дадат сенцето и той казва: „Стигнах сенцето!” После пак върви и влачи вълната, и вечерта пак каже: „Слава Богу, стигнах сенцето.” Такива възопчета двадесет години наред следва пред дарака и все не ги стига. От такива обещания нищо не се постига. Вълната е извлечена, но конят си остава кон.

Това е старото учение, така не трябва да се залъгваш. Казва някой: „Аз ще подобря работата“, но работата не се подобрява. Ти, като работиш за Господа, трябва да внасяш в Божията банка. Само тогава работата ти ще се подобри. „Ама, помолете се на Господа.“ Ще се молиш, ще се извиниш и ще кажеш: „Господи, аз бях закъснял, не плащам, но сега внасям в Божията каса. Ще ме извиниш. Позакъснял съм малко, но идната година ще бъде по-добре.“ Това е смъртта. Най-после мъжът вижда, че тази работа не върви. Защо не върви? Каквото можеш днес да свършиш, това е важно. Малката работа, която е свършена през деня, онзи малък придатък в мисълта и в твоите чувства, то е важно. Не онова, което хората знаят, какво съм направил, но да има в нашата работа, която вършим за Бога, всякога да има нещо, което ни препоръчва пред онези, които са завършили този път. Работата ми трябва да е известна пред тях. Пък като дойдем до тяхната висота, тогава ние да сме идеал за онези, които идат отпоздире. Ние да дигнем нашия фар, да ги насърчим. Като вървиш така по пътя, всеки да гледа този фар. Ти няма какво да търсиш своето фенерче. Понякога ние мязаме на онези хора, които, като Диогена, денем запалват своето фенерче и вървят. Питат Диогена: „Какво има?“ – „Хора търся.“

Та новото, към което сега трябва да се стремите всички, е да станете от онези добри работници в света. Това давам само за обяснение. Богатите хора, всеки сам си услужва. Ще си намери един скъпоценен камък, ще си направи една огърлица или на пръста ще си го тури. И хората на Новото Учение трябва да бъдат като тези бижутери. Те трябва да се стремят да издирят да има някоя грешна, паднала гуша, те трябва да я купят, не само нея, но и всички, които са около нея. На огърлица ще ги турите, на пръстени. Бижутери ще бъдете.

Сега всички казват: „Господ да ни прости греховете!“ Ние се молим само за това, за обикновени работи. Така е. Ще бъде смешно ако аз, като ученик в едно училище, след

като учителят ми е предал урока, отида на другия ден и се извиня, че не съм научил урока си. На другия ден пак се извиня, на третия ден – също. Ако цяла година се извинявам, че не зная урока си, какво ще мисли учителят за мене? През цялата година не трябва да имаш нито едно извинение, но всякога трябва да отиваш с научен урок. Пък като си направил някоя погрешка, това е в реда на нещата. Втория път ти ще се изправиш. Третия път ще бъдеш с поправена погрешка. Този човек се подига. И мъчнотиите, които сега имате, това са известни задачи. Някой казва: „Не може без страдания.“ Това са известни погрешки. Ако в живота си нямате мъчнотию, нищо не можете да научите. Ако учениците, като отиваха на училище, даваха им все разрешени задачи, какво щяха да научат? Ако не им се дадеше някоя лекция да развият или някоя теза да разработят или да нарисуват нещо, какво щяха да научат? Накъде ще работят, накъде ще пеят, но остане ли да не работят нищо, какъв щеше да бъде животът им? Този живот е безсмислен, той е живот на светските хора. Светските хора само си въртят очите на една и на друга страна и казват: „Този е религиозен, този е богат, има голяма къща“ и т.н.

Сега вие ще кажете: „Аз го зная този човек, добър е той.“ С въртене на очите нищо не се придобива. Някоя си банка фалирала. Що от това? Ако ти имаш пари в нея, и ти плачеш с нея. Защо влагаш парите си в тази банка, да плачеш и ти с нея? Вложи парите си в държавната банка. Защо ти трябва частна банка? Ти влагаш парите в мъжа си – това е частна банка. Или в банката на сина си – той пак е частна банка. Вложи парите си Божествената банка, дето никой не може да ти ги изяде. Сега в Америка спестените пари на много от банкерите ги изядоха. Хората все спестяват за черни дни, но черните дни отидоха. Ако те бяха внесли парите си в ангелската банка, парите им щяха да бъдат сигурни, а те ги внесоха в частни банки и парите отидоха. Така ще стане с всеки от вас, който влага парите си в една от тия спасителни банки. Имайте пред вид следното

правило: Внасяйте парите си в Божествена банка! Можеш във всяка банка да внесеш по сто лева. Стотина банки по сто лева, това са десет хиляди лева. Това са достатъчно. Онзи капитал, който имаш, внеси там, дето парите да са сигурни.

Вие ще кажете: „Ние сме слушали това, Учителю!“ Една майка преподавала уроци на детето си, като му казвала: „Не ме безпокой, направи си едно хвърчило.“ Детето отива на стана на майка си, взима ножиците и започва да реже нишки, с които да си направи хвърчилото. То отрязало горните конци и си направило хвърчилото. Майката, като дошла, останала изненадана: вижда платното, нишките му отрязани и до кросното седи синът с хвърчило в ръка. Втория път майката не оставяла сина си около кросното, да не отреже с ножици нишките на платното. Така и вие често режете с ножиците нишки от Божественото кросно. Рекох, като имате нещо за тъкане на стана, заключвайте вратата, да не влезе някой да развали цялата ви работа. Колко пъти вашите деца са отрязвали нишки от кросната ви.

И тъй, хубавото между вас е да се роди желание да бъдете ученици. Не само да се учите. Ученикът трябва да придобива знания от детство до стара възраст, той всякога трябва да добива знания и да работи. Първо трябва да работи за Бога, после за ближния си и за себе си. Ученикът трябва да работи за трима души: За Бога; каквото да остане, да внесе в банката на ближния; и каквото още остане, да внесе в своята банка. Но всичкия си капитал той трябва да внесе в Божествената банка. Това е сигурният живот, който иска умът му да е спокоен, сърдцето и душата му да са спокойни, този е Божественият път. И всички хора ако така живееха, нямаше да има никакви противоречия в света. Някой ще каже: „Ти не ми ли вярваш?“ Вярвам ти, как не. Аз вярвам на тебе, че ти си в състояние да не си изпълниш обещанието, както всички хора. – „Как!“ – Като нямаш пари, какво ще правиш? Утре ще изпълниш. Вземете в статистиката например, тя прави изчисления, колко хора,

които са обещавали, не са изпълнили обещанията си. Тогава как ще се извинят? Сега не е въпрос какъв е бил човекът в миналото, то е минало. В бъдещето какъв ще бъде, то е друг въпрос, но сега какъв може да бъде е важно.

Казвате: „Как ще се живее?” Този е новият начин. Чрез закона на страданията Бог иска да ни научи да бъдем благодарни от днешния живот. Ти, като си извършил нещо, ти си го внесъл в Божествената банка. И за утрешния ден не се грижи. Ти не мисли ни за мъжа си, но като станеш сутрин, благодари на Бога, че си здрава. На обед пак благодари на Бога, че си здрава. Благодари на Бога, че децата ти са здрави. И като се разболеят, пак благодари на Бога. Болестта е от теб, а здравето е от Бога. Синът или дъщеря ти може да са загубили нещо – благодари на Бога, че не са загубили всичко. Това е тяхна работа. Ние казваме: „Защо Господ допусна това?” Игват при мене някои и се оплакват, че не им върви. Дојде една майка [мома] и ми казва: „Не ми върви, десет пъти вече как се годявам и се разгодявам.” И тя почва да ми казва името на първия. Аз ѝ казвам: „Ако ти беше се оженила за него, той щеше десет пъти да ти снее кожата.” – „Вторият?” – „Той щеше да те продаде като робиня.” – „Третият?” – „При него ти щеше да бъдеш като една слугиня и на края ти да бягаш. А пък четвъртият щеше да те води по кръчмите да ядеш и пиеш, а ти щеше да плащаш за него. Петият ще те направи разбойник, да бъдеш съучастница на неговите престъпления. Шестият на гърба ти щеше да напише всичките обявления и вечер ще се кара, че не си свършила толкова работа, колкото трябва.” Тя ме гледа. Рекох, Провидението иска да те избави. Не ти е определено да се жениш. Можеш и да се ожениш, но ще ти кажа, че ако направиш това, мъжът ти ще те бие по три пъти на ден. Има нещо, което Бог не позволява, но като настояваме много, Той казва: „Дайте му го!” Но не ти е определено.

Ще кажете: „Може ли човек да се не жени?” Никой не е останал неженен. Още като дойдеш в света, ти се ожениш

вече. И като обичаш, когото обичаш, ти си свързан. Що е женитбата? Женитба без любов не става. Всякога, дето има обич между двама души, това е една връзка, то е от Бога. Дето няма връзка, защо ще се лъжете? Два вола събрали на едно място, впрягат ги и те се женят. Аз съм виждал, че и две крави ги женят – крава с крава женят. Виждал съм някой път вол с биволица женят. Виждал съм и вол с крава. Рекох, това е по-естествено. Има съчетания съвсем не по Бога. Сега хората вървят по естествен път. Има вече трактори, няма да впрегнат добичетата, освобождават ги. Дето има трактори, остават свободни кравите и воловете. Те си имат друга работа. И волът е доста служил, трябва вече да се освободи. Те трябва вече и умът, и сърцето, и душата ни да се освободят от непоносимия труд. Ние някога прекарваме целия си живот в терзания и след като минат двадесет-тридесет-четиридесет години, казваме: „Няма вече изходен път.” Има изходен път в живота. Дойдеш до една задънена улица, не можеш да вървиш напред – ти трябва да се върнеш назад.

Сега лесният път е път на Божествената Любов. Да работиш за Бога, като станеш сутрин ще кажеш: „Днес ще свърша една работа за Бога, най-малката работа, тя ще бъде за Бога.” Някой ще каже: „Как може така?” Може. Ако съм на ваше място, ето какво ще направя. Като стана сутрин, ще напиша едно любовно писмо на една вдовица, ще кажа: „Сестро”, тъй ще напиша. Тя ще се чуди от кого е това писмо. Ще ѝ напиша адреса, а пък после ще изпратя едно колетче от две симитчета¹, то е пак нещо. На трите ѝ деца ще изпратя по едно симитче. Това е волята Божия. Ако съм на ваше място, аз ще ѝ изпратя едно пакетче, в което ще туря едни чорапи или някои ръкавици. Изобщо, за да се върши волята Божия, разни начини има. Или ще изпратя някоя хубава книжка, евтина, не голяма. Тъй бих правил всеки ден, ако бях на ваше място. Пък вие, като гойдете на

¹ симид (ар.-тур.) хлебче, или геврече приготвено от нахутена мая и козуначено тесто

моя живот, с книжки не може, и със симитчета не може, и с любовни писма не може. Обаче на вашето място ще кажете, че можете и с малки работи. Хубаво е хората по този начин да си пишат любовни писма. Я, да имате такива писма често, какво насърчение са тези писма. Бихте ли отпаднали духом?

Сега, някой не е доволен от малкото, иска да му обещае хиляда и петстотин лева за това, за онова. Този човек едва има за себе си двадесет лева. И казва: „Много ще съм ти благодарен, ще се моля на Господа за тебе.” За хиляда и петстотин лева ще се молиш. Че ти ако дадеш на един свещеник десет лева, той ще се моли два пъти повече. Този е пътя на изключението. Ако някой би поискал от мене хиляда и петстотин лева, какво бих направил, ако бях на ваше място? Ще му пратя звонкови² хиляда и петстотин лева – петнадесет лева ще му изпратя и ще кажа: Десетте лева ще потопиш във водата и те ще станат толкова, колкото и ти искаш, а петте лева, и тях ще потопиш във водата, и те ще станат толкова, колкото ти искаш. Ако не станат, пиши ми. Може да не знаеш какъв е начинът. И ще му кажа да направи този опит сутрин, като изгрее Слънцето. Друг път ще ги потопи посред нощ, трети път ще ги потопи при облачно време и четвърти път – при звездно небе. След това ще му кажа: „много си невежа“ – ако не успее, разбира се. Сега вие се чудите на мене, казвате: „Как може да бъде това нещо?”

Сега, да ви направя мисълта си малко по-ясна. Представете си, че вие ми искате по хиляда и петстотин лева и аз ви пращам петнадесет житни зрънца и казвам: „Сега е есен, посадете ги по последната система, която съществува в Америка.” Аз ви казвам, че в пет години вие ще имате не хиляда и петстотин лева, но повече от двадесет хиляди лева печалба. Трябва да знаете, как да употребявате нещата. Не само това, но ако той би повярвал, като тури тези

² от звонк (*остар.*) – монета

пари десет пъти във водата, те ще станат повече, ще се умножат. Ако има нужда от пари, те ще се умножат.

Когато синът на онази бедна вдовица щяха да продават като роб, тя отиде при Елисея и той ѝ каза: „Имаш ли празни съдини?“ – „Имам.“ – Друго нещо имаш ли?“ – „Имам една стъкленица с масло.“ – „Събери колкото съдини можеш от съседките си, затвори се и почни да преливаш стъкленицата с маслото в празните съдини.“ Като почнала да прелива, напълнила съдовете и каза: „Дайте още съдини!“ – „Нямам.“ Казва пророкът: „Иди сега и продай маслото и откупи сина си.“ Стига вие да имате съществената нужда и маслото ще потече.

Този закон е верен. Всяка една мисъл в човека и всяко чувство в човека може да принесе своя плод. Та рекох, трябва да дойдете до положителната страна. Може някога работата да излезе несполучлива, погрешката е у вас. Направете втори, трети, четвърти, пети, шести опит, докато вашият метод се замени и придобие съществено знание и разберете мистичната, духовната страна на нещата, в която сега силата на човека. И когато добиете тази сила, вие няма да [я] употребявате за себе си. Тя ще бъде благо за другите. Защото, когато един човек направи една чешма, той само не пие от нея. Като се прочуе чешмата, всички ще пият от нея. Като си направил едно благо, то става достойние на всички. От това благо всички ще пият. Ти не можеш да затвориш чешмата с кранове. Като е готова чешмата, и животни, и хора, всички ще пият от нея и ще благодарят, че се е намерил един умен човек, който е разрешил един от важните въпроси.

Сега мнозина от вас страгате, боледувате, и бедността, и немотия имате, но това са задачи, които трябва да разрешите. И ако ги разрешите правилно, това е едно благо за вас, но ако сами ги разрешите. Пък ако други ги разрешат, вие само ще се учите. Но има неща, които непременно за вас са дадени. И благодарете на Бога, че са дадени за вас. Ако носите болката ден, два, три ще я оставите. Имаш ли

някаква дисхармония на гърба си, тя е неразрешена задача. Като дойде у вас ревматизма и седи три дена, изпратете го. Ако седи дълго време у вас, това показва, че вие не сте от много способните ученици. Тъй гледам аз. Ако съм на вашето място, така ще гледам, а пък вие гледате малко по-другояче. Един ревматизъм, като го впрегнеш на работа, той оре като вол.

Сега да ви определя. Някой момък, като се влюби в някоя мома, най-първо той я хване за ръката и не я пуща, а тя трябва да се отдръпне и да си отиде вкъщи. Та и вие някога трябва да се изтръгнете и да отидете вкъщи си. Това са все души, които нямат работа. Те те ангажирват и казват: „Ти не разбираш, влез в положението ми.“ Той те хванал там и си образувал частна собственост. Заградил се с тел, иска да си гради нещо. Ще му кажеш, че това място е тясно. Изведи го малко настрана с мотуката и му кажи: „Аз имам по-широко място. Тук и за мене няма място.“ Като му говориш така, той ще излезе и ще те напусне. Това са резултати, които се дължат на известни мисли.

Сега опасността е другаде. Ако разбирате вътрешния закон, вие [ще се] натъкнете на друго нещо, защото главната цел на живота е да живеем за Бога. Понеже целият живот е на Бога и за Него ще живеем. Та животът никога друг не ни го е дал и затова трябва да живеем за Него. Ние всички излязохме от Бога и за Него ще живеем. Той не е такъв, какъвто го описват другите хора. Ние ще мислим, че всички блага, всичко разумно е взето от Бога. И този, който ни е дал живота, за Него ние ще работим. Ние ще кажем: „Ние знаем истината, както знаем водата, както знаем, че вятърът духа.“ Истина и живот ние ги знаем. Този живот е дошъл от Бога. Всички вие трябва да се въоръжите с мощна сила и всеки ден да изпращате по нещо, ако искате да се осмисли животът ви.

Някога, като гледам сегашните хора, правя своите наблюдения. Някой път аз съм зает с някоя хубава мисъл. Какво се случавя. Нещо ни в клин, ни в ръкав отвлеча моята

мисъл в миналото ми. Рекох, тази мисъл е чужда. Някой е намислил да ме посети. И наистина, не се минават един или два часа, ще дойде някой да ме занимава със своя минал живот. Тази мисъл е чужда. Този човек ще те занимава с чужди работи. Ще му кажа: „Ти това не си направил, онова не си направил и вследствие на това имаш такива постижения. Ти трябва да измениш живота си, защото другояче не върви работата.”

Във Варна имаше един богат търговец – Янев. Живееше на Балък-пазар. Един ден той става евангелист, чете евангелието и работата му върви. Той казва: „Сега ще бъда добър бакалин.” По едно време почва да му върви назад. Той казва: „Аз употребявах по-рано всички лъжи пред онези турци, които идваха от Дели-Орман. Те казваха: Дай ми десет килограма захар, но аз ми давах осем. Всичко, каквото спечелих тогава, сега го изгубих. Сега вече наново трябва да печеля, по Бог, по честен начин. Всичко, спечелено чрез неправда, ще си отиде по пътя и всичко, спечелено по честен начин, ще остане. Животът, който съм живял с неправда, ще си отиде, няма благословение в този живот.” Сега ще започнете чистия, светия живот. Сега ще започнете живота на Любовта. Аз, като живея по Любов, тъй да продавам, че всички да живеем по Любов. Това не е свят само за мене, но той е живот на всички хора, всички трябва да живеят добре. Светият живот е добър живот. В ума ти няма нищо да те безпокои, но всякога си радостен. Сега искам всички да живеете по новия начин. Като влезете в този живот, като теглите всякога да мине от вас по десет грама повече – никакво поядане. Като говорите за някого, спрете се, защото понякога вие преувеличавате неговите погрешки, тълкувате неговите погрешки, критикувате неговите погрешки. Ако купувате, купи ги на свят, ти много ги обезценяваш, ти ги увеличаваш, за да му дадеш по-малко пари. Като ги погледнеш, че са по-малки, тури им по-голяма цена. Тази сестра не е толкова лоша, тя е по-добра, отколкото вие я мислите. Вие сте умната жена, а лошата

се продава, ако пък кажете, че е много лоша, вие я обезценявате.

Когато укоряват някой човек, те го продават на пазаря. Така е било някога робството. Един роб ще го продадат, ще му продадат злото, че това било хилаво, това-онова, за да дадат по-малко пари. Дяволът те изнесъл някъде да те продава. Дяволът дойде там и като чуе, че укоряват някого, той го продава. И когато хвалят някого, пак го продават. Само че при укоряването те го обезценяват, а когато го хвалят, те го надценяват, но и двамата отиват в робство. И след това тия хора казват: „Ти знаеш ли, колко добре съм говорил за тебе? И ти направи нещо за нас, знаеш ли колко добре съм говорил за тебе.” Той ще каже: „Ти знаеш ли колко зло си ми направил? Аз ще ти се отвърна със зло.” Затова, като дойде този брат, ти кажи: „Този още не е за продан. Не си струва хич, не го купувайте.” Та, като казвам, че хората не трябва да се одумват, то е за да се развали продажбата. Вие попитате малко този човек и втори път го изнесете на пазаря. Така правите за няколко месеци или за една година. Някога човек е в робство, нещо го измъчва и той се чуди, страда. Ще дойдат от Невидимия свят, да го освободят и той казва: „Слава Богу!” След това те хвалят и пак те продават. И това е пак измъчване.

Един княз се оженил за своята възлюбена и трябвало да отидат на бал. Той ѝ казал: „Ти ще се облечеш по този начин, каквато е модата.” Тя не искала, но той казал да се облече според реда и порядъка на бала. Затова я посмушкар. И тя се облякла. Като се върнали от бала, той пак я посмушкар, понеже нарушила някакво правило в бала. Рекох, и като се обличаш, ще те смушкат, и като те хвалят, пак ще те смушкат. В бала има едно смушкване и в началото, и в края. При другите положения има други мушкания. Те са от друг характер. Това се отнася до вътрешната страна на живота. Та, като дойдат тези мушкания, вие трябва да се

подигате духом. Не се подавайте на една слабост, да казвате: „Забравил ме е Господ.“

Казвате: „Трябва да си починем.“ Почивката е един факт. Почивката сега в добрата мисъл. Ако мислим добре, ние си почиваме; ако не мислим добре, не си почиваме. Това е физиологически вярно. За да си починеш, ти напълно трябва да смениш мисълта си, да имаш една много приятна мисъл. Мисъл, която ти тежи, ти можеш да я смениш в пет минути, за да си починеш, като си отвориш мисълта. Като дойдеш до една отрицателна мисъл, замени я и кажи: „В Бога промяна не може да има и измяна не може да има. Бог, Който ми е дал всички блага, Който ми е дал живота и тялото, аз трябва да работя заради Него. Колкото години имам още, ще посветя на Бога, защото, като отида на Небето, големият Живот ще свидетелствува за работата, която си свършил. Другите пък, които са гледали, те ще свидетелствуват за моя начин на работата. В начина на работата ти има други, които те наблюдават. Нали в едно училище, за един способен ученик, който е даровит, цялата гимназия го знае. Аз като съм ходил при разни учители, те са посочвали на някои ученици и казват: „Тези са много способни, много даровити.“ А като дойдат до някои слаби, казват: „Тези не ги бива, тъпи са.“ Ако си тъпак, всички знаят, че си тъпак; ако си даровит, всички знаят че си даровит. Законът е верен и в духовно отношение. Ако и в Невидимия свят живееш добре, ще те сочат с пръст; ако не изпълняваш волята Божия, пак ще те сочат с пръст. Правилото не се мени.

Та сега, всички трябва да свършите първото учение. И вие добре започнахте, но се спряхте на едно място. Един свещеник, от най-добрите свещеници в България, една вечер му се явява неговият ръководител, съботен ден било, и го бутнал по окото, като му казал: „Едното ти око почнало по земята да гледа.“ Като станал сутрин, дето го бутнал ръководителя му, почерняло. – “Не те харесвам. Де си се ударил? Като че окото ти е ударено. Де се удари снощи?” –

„Каця тамян на Господа.” Не му казва причината, че го предупредил да гледа нагоре, а не към земята.

Очите нагоре трябва да гледат. Ако гледаш надолу, към земята, работата ще върви тежко. Та, всички ще бъдете работници, надолу няма да гледате, но нагоре ще гледате. Това е законът на Любовта. Каквото и да се случва, ти нагоре ще гледаш. Божията Любов трябва да изпълва сърцата ви. Никакво обезсърчение. Обезсърчението ще дойде, плачът ще дойде, аз не правя въпрос, даже за плаченето отвън. Отвън е едно, а отвътре е друго. А у тебе е още по-лошо. Някой си хленчи отвън. Обезсърчението зависи от това, че не ходите всички по закона на Любовта. Трябва да ходите по този закон и да бъдете съработници на Любовта. Понеже много добри работници се изискват сега. Та сегашните времена, които са трудни, това показва, че приближава време за матура, годината се навършва и ще минете от един клас за друг. Трябва да се държи изпит. Последният срок е вече приближил. Ако си поправите бележките, добре; или ще си поправите, или ще държите повторно изпита. Сега не зная, някои повтарят изпита си, те си знаят.

Сега, да остане у вас мисълта: Ние сме съработници с Бога, да работим за Бога. Тази е хубавата мисъл – да работим за Бога. Това е хубаво нещо. Щом работим добре за Бога, ще работим добре и за ближните си, ще работим добре и за себе си. И тогава работата ни от сутрин до вечер ще бъде блажена и щастлива.

Тайна молитва
Добрата молитва

*Втора беседа от Учителят, държана на сестрите
на 17 март 1932 година
четвъртък, 4 часа след обяд
Изгрев*

ПРИНУЖДАВА НИ

Добрата молитва

Прочете се 5 глава от II-ро Послание към Коринтяните.

„Защото Любовта ни принуждава.“ – 14-ти стих

Любовта принуждава босият да се обува, гладният да се наяде, голият да се облече, невежият да придобие знание, богатият да му се отвори сърцето да дава. Любовта ни принуждава на какво? На всичко. Всяко добро, което искате да го направите, ще го направите само ако ви принуди любовта. Тази дума е силна. Онези, най-способните християни, отдавна са свършили своето училище и дипломи са взели на Небето и са на разни места на служба. Тук останаха посредствените. Вие сте от посредствените, от останалите не сте, от много способните не сте, защото ако бяхте от много способните, щяхте да свършите. А пък някои от вас от две-три години сте повтаряли класовете и вие казвате, че не помните. Когато някои сте направили нещо, което не е хубаво, все не помните. Когато има да дава, не помни, когато има да взема, помни. Когато са го обидили, помни, понеже има да взема.

Вие ще кажете сега: „Защо ли съм останал?“ Да ви разправам защо сте останали. Аз зная защо, но ще изгубим време да ви разправам защо сте останали. Нали знаете защо вашите синове и гъщери остават понякога път. Същите причини са и вашите. Някои искат да си поживеят. Кой е останал по 4-5 часа вечерно време да учи. Той казва: „На

стари години ще уча.” А на стари години съжاليا, че не се е учил. Тази е една от причините, но причини има и външни. Някой ще ти каже: „Защо ти трябва да ходиш по този път?” Поне сега да не оставате в класа. То миналото е минало. Да знаете и да не знаете, все едно. Но какво може да се направи при сегашните условия, то е важното. Главното е да се свърши училището, да се пригответи за работа, а не само да се говори.

Аз искам да ви наведе на една действителна реална мисъл. Например не знаете как да правите опит. Четете Библията. Когато Христос говореше, и тогава хората бяха като вас, не го разбраха какво иска да каже Той. И учениците един ден му казаха: „Защо говориш така?” Христос им каза: „На тях не им е дадено.” Защото не бяха от способните, а невежи, бяха изостанали. Евреите във времето на Христа бяха изостанали назад, най-способните бяха Неговите ученици, пророците. Иоан казва, че от всичките евреи 144 хиляди има способни. А от българите колко има, няма никой български пророк да го каже. Аз не искам да пиша по това. Ако дойде някой български Иоан, може да пише и да пророкува.

Един ученик може до известно време да бъде неспособен и после да стане способен. Възможно е един ученик до известно време да бъде много способен и после да бъде неспособен. Възможно е до известна възраст да не бъде красив и после да бъде красив. В Клетниците Козета не е била красива и после стана красива. И като стана красива, какво придоби със своята красота? Кой е най-големия герой в този роман? (– *Жан Валжан*.) Козета беше едно голямо изпитание за Жан Валжан, да видим той как ще постъпи. Той се тури на едно изпитание, направи жертва и се повдигна. Всеки един човек ще има някоя Козета, тя ще стане красива и ще го напусне. И той трябва да жертвува нещо от себе си. В тази книга Хюго иска да изнесе идеята, че без жертва няма повдигане в света. Без жертва не може да се издигнете. Ако не работите, богати не може да станете.

Ако не се облича човек, облечен не може да ходи. Ако не се обува, обут не може да ходи.

В казания стих Павел казва: „Любовта Христова ни принуждава.” Някой път вие сте чувствували любовта. Кой от вас не е чувствувал любовта? Когато някой е чувствувал да го принуждава любовта, той все глупав става. Когато детето от любов прави нещо, майка му казва, че е глупаво. Навсякъде то все трябва да претърпи укорите, да му се присмиват. Но ако това дете постоянно е в принуждението на тази любов, то в края на краищата ще се повдигне. Най-напред любовта ще започне с маловажните работи. Тя първоначално ще се осмива, първоначално тя трябва да се осмива. Любов, която не се осмива, тя не е любов. Като дойде любовта, човек забравя смеха на хората, те се смеят, а пък той си мисли за съвсем други работи. Те да казват каквото искат. Нито на смеха, нито на укорите обръща внимание. Той си има една идея, все се ухилва, а пък като изгуби любовта, той става много умен, почва да си стиска устата, да си примижава очите, да си маже лицето, грехи си туря, това-онова си туря. Но той сам съзнава, че с това не може. Ти ядеш, за да се намажеш отвътре, за да затлъстееш, да станеш мускулест. Ядеш и пиеш, но няма я Любовта, нищо не те принуждава. Най-после затлъстееш и пак почваш да се мъчиш. Когато Любовта дойде, яденето става по друг начин. Хората на Любовта мазнини не турят, но турят мускули. Хората на Любовта носят едно мускулесто тяло. Тези хора на Любовта са много издръжливи. Един човек, в когото действа Любовта, той издържа на всички страдания. Човек, който има Любовта, и на [п]оста издържа. Аз съм виждал хора да страдат и се смее на болестта. Казва ѝ: „Ти, като нямаш работа, с мене се занимавай” – и се смее. Друг да е, ще кряска, а пък той се смее и казва: „Болестта ще си замине, на крива врата е дошла болестта”, казва той. И действително болестта си заминава.

Или казано на друг език: Има страдания, които се причиняват от същества, които седят по-ниско от човека. Страдание, което ожесточава човека, е по-ниско същество. А пък има страдания, които се причиняват от [висши] същества. Запример твоят Учител може да ти даде една задача, някоя мъчно изпълнима работа. Ще се умориш от тази работа, но все таки ще придобиеш нещо. Нима майката не работи, нима учителят не работи, нима художникът, архитектът, не работят. Всички работят. Онзи скулптор със своето глето удря, има си идея. Ще извае някоя статуя, за да възпитава хората. После има моралното възнаграждение, че е внесъл някоя идея, за да видят хората доброто, което е вложено в тази идея. Или някой човек, който е писал с години една книга, да четат хората с години и да се ползват. Говоря за годините писатели.

Вие сте дошли в училище да учите, не да ви говоря за спасението. Вие го знаете. Спасението е най-лесната работа. Когато Любовта те принуждава е най-лесната работа, а когато не те принуждава е най-мъчната работа. Когато Любовта действа в тебе и царят на гости ще ти дойде. Когато Любовта действа, навсякъде те приемат. Дето и да похлопаш, ще те приемат. В Любовта има магическа сила. Тя прилича на следното: както гладния като [го] види човек, който носи хляб, му казва: „Заповядайте!“ Той, дето влезе, все ще даде нещо.

Човек трябва да носи нещо в ума си. Някой път човешкото сърце е празно. Защо ще те обичат хората, ако твоята гуша няма нищо посадено. Самият човек е душата. Някой пита има ли гуша човек или не. Душата е, която чувствува, която съзнава. Ако нямаш гуша, ти не може да живееш. Следователно, всяко същество, което има гуша, живее, има живот. Само че тази гуша се различава. Има гуша по-малка, по-голяма, по-напреднала, по-неняпреднала. От всички гуши човешките са най-напреднали, а пък животинските гуши не са напреднали. Вие знаете, ако оставите едно животно въщи, какво може да направи. Както и да го

възпитаваме, много не може да се направи от него. Но вие трябва да благодарите, досега те са орали на нас, работили са на нас. Ако не бяха конете, които да превозват това, което трябва на човека! Ако не бяха и растенията, които да се жертвуват за човека, да ни помагат, да ни дават плодове! Ако не беше житото! Това са все души, растителни души. Всичките тия души дойдоха на помощ, все да помагат на човека. Някой казва: „Какво трябва да правим?“ Аз му казвам: Каквото прави житото, прави го; каквото прави крушата, прави го; каквото прави дървото, прави го; каквото прави волът, прави го; каквото прави конят, прави го; каквото правят добрите хора, прави го. Ако така не се схваща, не може да се разбере правилно.

Някой път за християнството, за Новото учение някои имат повърхностно разбиране. Някой ученик иска да му турят висока бележка. Високата бележка трябва да съответствува на знанието. При някои повествователни предмети, като са зазубрени, може да се тури бележка 6, но тези повествователни предмети в живота не помагат. Запример, като копаеш на лозето, някоя поезия ли ще четеш? Трябва да се дига и слага мотиката, да знаеш да копаеш. Когато дойде да съградиш къща, той трябва да разбира изкуството, или трябва да разбираш тъкачество, или противоположното. Тези неща като ги навеждам, те трябва да бъдат за вас един стимул, защото от Невидимия свят вашите напреднали братя, които са завършили своето развитие, те ви преценяват според усилията, които правите. Като влезе някой светъл брат, той гледа усилието ви и дотолкоз се интересува от вас, доколкото имате усилие. Ако имате желание, ще ви научи, а ако сте заспали и чакате на готово, той ще мине и ще си замине, тогава нямате зор да разбирате.

Понеже сте се събудили, щом човек се събуди в живота, той първа в живота ще среща препятствия. Защото живите хора страдат, а не мъртвите. Камъните страдат малко, а растенията повече, животните още повече, а

човек, понеже съзнанието му е най-развито, страда най-много. А пък вярващите, тези, които имат Любовта, у тях страданието е по-голямо. Човек, който страда, живее. Някой страда и ги е жал да страдат. Това не е страдание. Страданието не може да произведе жалост. Този, който жали страдащия, е здрав, той не страда, той иска да избави страдащия, иска да премахне тези усилия [условия], които причиняват страдание. Докато иска да премахне тези условия у тебе или у другите, има нещо, което помрачава ума.

Някой път се безпокоиш. Запример у някого влезе мисълта, че ще умре, и не може да се освободи. Доиде въкъщи, мисли, че къщата ще се събори върху него. Качва се на колата и мисли, че ще се катури колата. Не смее да мине през реката, за да не се удави. Горкият, той се намира в много лошо положение. Той се озърта наляво надясно и мисли, че животът няма смисъл. Защо го е страх този човек в дадения случай, че ще умре. Има нещо, което го плаши много, той не може да го обясни. Има у него един вътрешен страх, който му причинява страдание. Тази душа трябва да се освободи. От какво произтича страхът в този случай? Някой се е качил на гърба на един кон и пренуска. Ти казваш: „Спри се”, но конят не спира. Някой се е качил на коня и постоянно мушка. Този кон го е страх. От кого? От онзи, който се е качил на гърба му. В твоя ум се е качил някой и мушка, ти пренускаш, ходиш, обикаляш, търсиш някой да те освободи. Най-после се яви някой добър човек, каже: „Я слез от този кон!” Грехът е едно състояние, [от] който човешката душа е възседна[та]. Цял ден го разкарват като някой кон. В какво седи спасението? Да те избавят от този, който се е качил. Как ще стане това? Ще го свалят от гърба ти, ще те ударят. Ще кажат: „Хайде в гората, стой там и паси.” И ако ти предлагат торба с ечемик – никакъв ечемик не ти трябва, никакъв зоб не ти трябва. Паси тревата, пий вода там. Каквито небесни думи да ти казва, ти не обръщай внимание. Не сте ли получили много

любезни писма и после с години носиш този всадник.¹ Все имаш надежда, че след години това ще стане, онова ще стане. Онзи, който е възседнал на гърба ти, той не мисли доброто ти. Той мисли своя интерес, крадец е. След като е карал коня няколко години, ще го продаде и ще си замине. Ще ходиш от господар на господар и най-после няма нищо да остане от тебе.

Когато говорим за Любовта, ние разбираме едно същество освободено от несгодите на живота. Щом има някой да те обича, ти си вече в онова Царство на избавлението. Това е денят на избавлението. Щом се говори за Любовта, тя е дошла да освободи човека. То е цяла наука. Не само да се освободи, но има и много пакости, които са станали, много работи в себе си човек трябва да поправи. Има пакости в човешкия ум, в човешкото сърце, всичко това трябва да се поправи. Запример, вземете следното: заражда се съмнението. На какво се дължи съмнението? На всадника. После се заражда омразата. И тя се дължи на всадника. После се заражда озлобяване, да си отмъстиш. Всички лоши качества са произлезли от онзи, който те е измъчвал. Онзи, който те е язвил, ти е предал всички лоши качества от себе си. Когато дойде някой лош дух в човека, той ще го нацърка, ще му прави като лекар всички лоши инжекции и ти после с години има да се чистиш.

Запример, някой ти казва: „Умре човек и всичко се свършва.” Вие веднага повярвате в това. Но знаете ли на какво прилича това? Представете си, че вие живеете вечерно време, иде философът и казва: „Тази светлина ние си я образуваме.” Той завърти ключа и след това казва: „Аз правя светлината.” Това е само за дванадесет часа, след дванадесет часа може да чакате от философа, той другояче разсъждава. И като наближи да изгрее Слънцето, той казва: „Хайде, легни си и довечера пак ще ти говоря за това учение.” През целия ден вие спите и вечерта той пак ви говори. Ти кажи: „Чакай да направя друг опит.” Има свет-

¹ Всадник (рус.) – езгач

лина, която не става със завъртане само на ключа и тази светлина не осветява само едно същество, но осветява цялата Земя. Рекох, почакайте шест часа. Вижте, че на изток се вижда голяма светлина, изгрява Слънцето. Ако дойде вечерно време някой да ви казва, че той прави светлината, ще вярвате ли? Земята прилича на тази философска любов, любов на ключове. Дойде и завърти ключа. Тази любов може да се яви, като запалят лампата или свещта. Но изгори газта в лампата, изгори свещта – свърши се любовта. При електричеството може да се скъсат жиците, както онзи ген, и изгасва светлината. Това е обикновеният живот, за който обикновен живот казвам: „Умре ли човек, свърши се всичко.”

Човек като мине в другия свят, ще влезе в един свят много по-красив отколкото е Земята. Но трябва да е готов за него. Даже някой път не ни е много потребно да мислим за онзи свят, защото ще забравим този свят, няма да свършим работата си тук.

В човека трябва да се развият нови органи. Някой казва: „За Онзи свят замина баща ти и майка ти.” Но ако ти нямаш органи, не може да се съобщаваш с тях. То е все едно, когато човек е глух и тебе ти е мъчно, че [е] глух този човек и ти кряскаш силно, за да чуе този човек едва. След като кряскаш, той ще се мъчи по устата ти да разбере и я разбере, я не. Та рекох, онези близки същества, които са заминали за онзи свят, има у някои от вас изработени органи, може да се съобщавате с тях.

Вие не сте правили опити. Ще кажете един опит за предаване на мисълта. Сестри, които се обичат, едната да седне на едната страна, другата на другата страна и в 12 часа едната да предаде мисъл и другата да я приеме. Сутринта да каже какво е приела. Да напише мисълта в плик. Такива опити са правени. Ако така развиете апарата си, то близки същества, които са заминали горе, ще могат да ви кажат нещо. Запример някои от тях виждат, че ви предстои голямо изпитание и ще ви кажат да се пазите.

Запример ще гоїде у вас крадец, те ще ти кажат да се пазите, да не го приемате. Това е практическата страна. Или да се пазите от друго нещо. Запример вашето дете е палаво, може да запали къщата. Тези от другия свят ще ви укажат благоприятни условия: „Еди кой си ще ви помогне, няма какво да се обезсърчавате, в скоро време работите ще се оправят.” Ако някоя от вас, сестрите, има тази гарба, то тази сестра ще бъде телеграфоощенска станция. Това да стане фактически. Да има една връзка между видимия и невидимия свят.

Някой живее за себе си, за стомаха. Главата, стомахът, дробовете и пр. трябва да живеят за цялото тяло. Аз съм срещал учени, не само в България, но и в странство, има различни калибри учени и не разбират това.

Едно дете трябва да има гарба. Щом няма гарба, въпросът е решен. Та сега, се постарайте някой от вас да си предадете една на друга мисълта. Сега вие телепатически се съобщавате, но много криво се схващате. Някоя казва: „Еди коя си сестра не ме обича.” Това [не] е телепатия. Или казваш: „Еди коя си сестра ме обича.” Това не е телепатия. От някакво движение на тази сестра, или от свиването на очите и устата, или от някоя дума вадите заключение. Това не е телепатия, но е криво тълкувание. Телепатия е, ако една сестра, която не сте я срещали и да знаете, че ви обича и вие я обичате. Тази сестра, без да ви е виждала ви пише писма. Тя нито на портрет ви е виждала. Сега трябва да се образуват хубавите връзки, но вас ви е страх да се образуват любовни връзки между душите. Вас ви е страх от Любовта. Вие имате само малка любов, любовта на макароните. Земната любов аз я наричам любов на макароните. Хубава е, как не, госта е хубава тази любов. Като сварих макарони и настържех малко кашкавал и полееш с малко хубаво масло. Аз правя сега едно сравнение. Това е само ягене. Каква по-хубава гозба има от макароните. Може ли да се сравнят макароните с хубави ябълки, круши, грозде или с някой тропически плод или със сварено хубаво жито?

Любовта, трябва да схванете каква е тя. Любовта е това, което създава човек, ко[е]то внася живот, светлина, радост, знание, богатство, всичко това. Вие трябва да преминете най-първо през любовта на света, докато дойдете до онази Божествена Любов, до непостижимата Любов. Най-първо човек трябва да започне с малката любов, докато дойде до голямата Любов. Малкото насекомо колко вода трябва да пие. И колкото расте, малката мушица пие все повече и повече, докато дойдете до човека. Само човек знае да пие вода. Животните често умират от препиване на вода. Млекопитаещите често умират от препиване на много вода. Така не се пие вода. Някой път птиците, кокошките по-хубаво пият вода. Като вземе една глътка, дигне си главата нагоре и пак пие. Това пиене вода на кокошките го намирам за най-хубаво. И гледам, някои хора има, които не знаят да ядат. Една свиня, като си тури муцуната в коритото, никак не я вдига вече нагоре. Това е най-лошото ядене. Ти, като глътнеш една хапка, ще благодариш на Бога, после – втора хапка, пак ще сдъвчеш и ще благодариш и т.н. А пък сега, като ядеш, плющят ушите. Това търкане образува болест. Яденето е дадено като метод за възпитание. Понеже Бог е скрит в житото и ти като благодариш, Бог ще се отвори и ще ти даде благословение. Бог е в хляба. Ти постоянно молиш Христа да дойде, да Го видите. Като дойде Христос в хляба, ти по-скоро гледаш да се отървеш от него и остатъка хвърляш. Там, отдето Христос ще дойде, хората го отхвърлят, а там, дето Христос няма да дойде, там хората го търсят. Христос никога няма да дойде там, дето хората го търсят. Казано е: „Аз съм живия хляб и който го яде, ще има живот в себе си.” Ще държите тази мисъл в ума си един ден, два, три, месец и тогаз тази мисъл ще израсте в тебе, този хляб се разраства в теб.

Казваш: „Какво нещо е Любовта? Да се намери някой да ме обича и да го обичам.” Какво значи обичането? Да обичаш някого и да те обича. Господ, като те обикне, ще те умори. Мечката, като те срещне и те обикне, ще те изяде.

Бог никога няма да накаже мечката, че те е изяла. Ако мечката те изяде, няма да те държи в ума си след това, а ще търси друг, и него да изяде. Ако мечката изяде само един човек и никого друг не яде, това ядене е на място. Ако иска да яде всеки ден по един човек, тогава...

Това са сравнения. Когато вземете думите Христови и на пророците, тези думи трябва да се връзват във вас. И тогава целият свят ще добие друга осанка за вас. Какъвто и предмет да пипнете, ще бъдете възприемчиви, чувствителни към нещата. Дете, което обича майка си, ако е от чувствителните, като пипне един предмет, който е пипала майка му, това дете знае, че го е пипала майка му. Ако ние обичаме Бога, Той трябва да дойде при нас и ако ни обича Бог, ние трябва да идем при Него. Ако Бог ви е оставил, Той ви чака да Го обикнете, за да дойде при вас. Когато дойде някоя болест, то Господ иска да ви повика за онзи свят, но вие казвате, че не сте готови още. Той иска да ви обикне и болният казва: „Кажете на Господа, че още не съм готов, да отложи тази работа.” Рекох, може да се отложи. Господ казва: „Или ще ме обичате, или ще ви обичам.” Няма среден път. Тук има голяма свобода.

Сега според мене, аз имам едно схващане. Да ви кажа аз как гледам на нещата. Когато някой разбойник ме обере, аз се радвам, че Господ му е дал свобода да ме обере, но не одобрявам постъпката на разбойника. Свободата на разбойника е от Бога, а постъпката му не е от Бога. Защото утре ще дойде друг майстор, ще обере разбойника. Колко е добър Господ. Аз виждам, че Господ ви е дал свобода, а пък някой път виждам, че не искате да учите.

Сега да оставим домовете и да почнем да учим. Христос никога няма да дойде насила, ако не Го обичаш. Момата като седне и мисли, тя привлича момъка, телепатически предава. Тя си тури едного в ума си и почва да си го представя, „ела насам”, тя казва, „остарях вече, смеят ми се хората, искам да се женя.” Най-после у него дойде една мисъл, че трябва да отиде да я търси. И от край света той тръгва да

я търси. Казва: „Едва намерих адреса ти!“ Не може да намери адреса. Важен закон е и за Духовния свят – ако вие не мислите дълго време за Бога, не може да имате постижение.

В православната църква нали кръстят. Какво значи „прекръстене“? Животът, който е на главата ми, като си турите прите пръста на главата – значи трябва да мислиш. Направите един кръст, трябва да мислиш. Ти ще туриш ръката на челото и ще мислиш. Ще туриш ръката на сърцето, ще мислиш, ще правиш опити, ще туриш ръката си настрана и ще кажеш: „Ще отида да работя!“ Това е кръстене. Така правят сега кръстенето. Запример, дойде някое страдание – страданието е кръстене. Вие трябва да мислите защо страдате. Турете страданието в ума си, мислете за него, защо е дошло и за какво. После, тури го на сърцето си, после на рамената си, мисли, мисли и ще дойде в тебе светлина, ще изчезне страданието. Като го държиш три дена в главата си, три дена в сърцето си и три дена на рамената си, ще станете приятели. Ще кажеш: „Досега бях мърморко, но сега вече не съм!“ И страданието ще каже: „Какво искаш ти? Имам скътани парици.“

„Любовта Христова ни принуждава.“ Сега е време, когато всички трябва да бъдете носители на Божественото. Божественото във вас да блика. Аз отивам при някоя чешма, спирам се, правя някоя почивка при някой извор, седна и се разговарям с водата. Тя ми разправя една история. Тя разправя как е ходила при тревите, при цветята, какво е правила там, как влизала в някоя градина, как влизала в някого, който е бил болен и тя му е помагала, как уточила жаждата на някого, как утетила някого – цяла една история. Ти казваш: „Водата само си мърмори.“ Тя не мърмори, тя приказва. Ако ние не можем да работим, както тя! Светиите отиваха при изворите. Водата никога не може да се окаля. Животът никога не може да се окаля. Сърцето може да страда малко. Някои работи ви смущават. Душата някой път страда, но тя обикновена никога не става, защото тя не е от материалния свят, тя

временно е свързана с тялото. Един ден тя ще напусне тялото и ще се освободи. Всякога тя може да се освободи. Никакви затвори, никакви окови, като дойде времето, тя си заминава, свободна е.

И човек е свободен, стига да обича Доброто. Дойде ли Любовта веднъж, ти от затвора навън ще излезеш. Разбира се, който знае, ще напусне тялото си. В първите времена на Християнството, които помагаша в църквата се молеха, и ще дойде един ангел. Възвишените духове имат сила, владеят законите, за тях няма преграда. Вие не сте се молили дълго време, за да заставите някой ангел да дойде. Сто и двадесет души се молиха и дойде ангелът и каза на Петра: „Да отидеш да проповядваш. Да кажеш, че там, дето има Любав, оковите падат.” В новото направление трябва да се съедините в едно, ще ви покажем пътя. Не мислете, че в малко време много може да се постигне. Този път е труден.

Но аз бих препоръчал на вас един опит: всяка една сестра да си вземете по една тетрадка. Вземете най-първо Евангелието на Йоана. Дойде ви някой път някое съмнение, изберете си един стих. Извадете си десет стиха, най-важните от Евангелието на Йоана. За да познаете, че сте намерили най-важните стихове, които са необходими за вас – дойде ви някой изпит, някоя болест, искате да проверите, искате да се лекувате. Имате десет стиха, ще ги прочетете, ще искате болестта да я обърнете към Бога. Тя е едно живо същество. Ще прочетете първия стих, втория, третия и т.н. – три дена наред ще четете тия стихове. Ако ви укажат влияние тия стихове, те са за вас, ако не, не са за вас. После изберете други десет стиха, после пак, докато дойдете до едно място, че тази болест да се махне. Като изберете три пъти по десет стиха, като кажете последния стих, болестта я няма.

Да ви кажа един пример. Един брат, който обичаше да се занимава със спиритизъм, преди петнадесет години заведе ме на един свой сеанс, бил много успешен сеансистът му, заведе ме и аз да се радвам. Отидох. В една къща бяха събра-

ни толкова, колкото и тук. Това беше във Видин. Наредиха се на голяма верига. Събрани бяха с разни възгледи, вярващи и невярващи, смеят се. Един от учителите се смее и казва: „Празна работа.” Една сестра се обсеби от един дух, те се смеят, тя си удря ръката и е в несвяст. Той е един дух, българин, искат да го пращат на училище, не излиза. Вече часът става 12 полунощ и не излиза. Моят приятел идва при мене и ми казва: „Какво да правим? Язык² за учителката!” Тя беше в класа.³ Рекох: „Сега, втори сеанс. Наредете се всички, коленичете и четете Отче наш. Ще четете Отче наш така, както никога не сте я чели.” Всички бяха заинтересовани, всички са подтиснати. Братът я държи за ръката и когато казахме думите: „Защото е твое Царството, Силата и Славата во веки веков. Амин”, тя се събуди, дойде на себе си. Брат ѝ се убеди, че това не е внушение, но има външна сила. Българина го пратиха да се учи вече. Който не разбира законите, ще каже: „Какво ни трябва такива сеанси, ще подгудее човек!” А пък целият свят сега е подгудял. Тези убийства, тези кражби, които стават, се дължат на такива „напреднали” същества, които обсебват хората и изкарват живота си в празна работа.

Хората сега трябва да се научат на правия път, на Божествения път, да дойдат до истинския път, който осмисля живота.

„Любовта ни принуждава.” Като дойде едно страдание трябва да го обърнем. Онези, които обичат Господа, всичко им съдействува за добро. Някой път и омразата, и съмнението, това са живи същества. Вие сте пълни все с квартиранти. Под наем сте. Аз не съм против кираджиите, но поне да бъдат добри кираджиии и да си плащат. А пък той идва и разваля къщата. Да бъде човек изправен. И обратното е вярно. Писанието казва: „Ще изпратя Духа си – Духът на Истината.” Тези светли духове, като дойдат, те ще внесат нещо в човека. Той ще стане човек на изкуството,

² язык (тур.) – жалко

³ Вероятно е посещавала беседите на Учителя. (бел.кор.)

ще почне да работи, да помага. Когато Божественият Дух дойде в човека, тогаз човек не е плесенясал и почва да работи.

Не само за болести, но каквото и да имате, например, някое неразположение на духа, намерете някой стих, втори, трети, четвърти и този стих, с който се маха неразположенето. Дойде светлината, този стих турете на особено място, да видите силата на Бога. Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът.” Пътят е материалния живот с всички негови блага. Истината, това е знанието вече, а пък животът, това е сърцето, всичко онова, което желаш. Само когато познаваш Бога, всички материални блага ще дойдат. Като познаваш Истината, тя ще даде светлина в тебе. Бог не само е създал човека, но е вдъхнал жива душа в човека. Това е живия Христос. Сърцето ще се обнови. Тогава ще разбереш какво нещо е Истината. Когато животът на Земята почне да ти става ясен, ще се зароди в тебе желание да помагаш. Тогава си в пътя на Истината. Когато имаш Любов към всичко, тогава си в Живота. Това е цяла една наука, която тепърва трябва да учите. Някой път чувствувате някое неразположение. След един-два часа то изчезва. Да бъде това във вас като изкуство, че като вземете цигулката, да можете да свирите. Когато човек знае да свири хубаво, вдъхновението всякога ще дойде.

Казва се: „Духът, Който аз ще ви пратя, Който ще ви настави на всяка Истина.”

Любовта трябва да ни принуждава на всичко.

Следният път си донесете тетрадки с по десет стиха. Хайде, аз ще ви ги кажа:

1.) 14 глава, 15 и 16 стих. „Ако имате любов към мене и опазите моите заповеди и аз ще моля моя Отец и Той ще ви даде друг Утешител да пребъде с вас.”

2.) 11 глава, 42 стих. „Аз знаех, че Ти винаги ме слушаш. Но това казах заради народа, който стои наоколо, за да повярват, че Ти си ме пратил.”

3.) 12 глава, 26 стих. „Ако служи някой на мене, мене нека последва и дето съм аз, там ще бъде и служителят ми. Който служи на мене, него ще почете Отца ми.”

4.) 8 глава, 29 стих. „И Той, който ме е пратил, с мене е, не ме е оставил самичък, защото аз върша всякога онова, което е Нему угодно.”

5.) 6 глава, 63 стих. „Духът е, Който дава Живот, плътта нищо не ползува. Думите, които съм ви говорил, Дух са и Живот са.”

6.) 3 глава, 3 стих. „Исус в отговор му рече: Истина, истина ти казвам, ако не се роди някой отново, не може да види царството Божие.”

7.) 3 глава, 33 стих. „Който е приел Неговото свидетелство, потвърдил е, че Бог е истинен.”

8.) 20 глава, 22 стих. „И като рече това, духна върху тях и рече: Приемете Светия Дух.”

9.) 21 глава, 5 стих. „Исус им рече: Деца, имате ли нещо за ядене? Отговориха му: Нямаме.”

10.) 15 глава, 26 стих. „А когато дойде Утешителят, когото аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, Който изхожда от Отца, Той ще свидетелствува за мене.”

Проверете тези стихове, когато ви дойде неразположение. Научете ги за следния път. А пък, който не може да ги научи, поне някои стихове да научи. Научете ги за две седмици. Вечер да ги казваме след 10 часа и сутрин, когато имате най-добро разположение.

Отче наши

*Беседа, държана на 24 март 1932 г.
(четвъртък),
София, Изгрев*

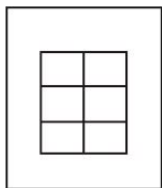
ВЯРАТА КАТО ЗАКОН

Добрата молитва

“Духът Божи”

Първите десет стиха от петата глава от Евангелието на Иоана.

Сега, знаете ли какво нещо е предметно учение? Предметно учение аз наричам това, да изучавате всичко, което Бог е създал. А пък вие сега не изучавате Божиите работи, а някои предмети, които човек е направил, оръжия и др. Това не е предметно учение. Например черната дъска, това не е предметно учение. Под „предмет“ аз разбирам живите предмети. Доколкото на тази дъска един разумен човек може да пише и може да послужи като едно огледало.

Какво е това? Прозорец. Вие сте като малките деца. То е хубаво. В света стари деца няма и стари хора няма. Има малки деца. Човек, докато не стане малко дете, не може да влезе в Царството Божие, т.е. да изучава. Каква е целта на прозореца? Прозорецът става по-голям и по-голям и тогава къщата става по-красива и светла. Такава къща е напълно хигиенична и човек няма да боледува в нея. Ако този прозорец става все повече и повече тесен, то ще се намали светлината, предметите в стаята ще станат по-тъмни и по-неясни. Най-сетне ще стане тъмно и ще почнете да се удряте. В тъмната стая може ли да учи човек? Прозорецът само за влизане на светлината ли е? Втората му служба каква е? Да влиза въздух. Какво се

погразбира под прозорец? Щом има прозорец, има и врата. Всякога в къщата, в която има прозорец, има и врата и в която къща има врата, погразбира, че има и прозорец. Вратата трябва да бъде всякога затворена, а пък през прозореца не само трябва да влиза светлина, но и въздух. И когато е задушно, вие отваряте прозореца, за да влезе повече въздух.

Но същевременно човек е една къща. Това е най-хубавата къща, която е съградена. По-хубава къща от човека на Земята няма. Той има два прозореца и една входна врата. После, има два вентилатора, има две слушалки за съобщение с външния свят. После, има един инспектор, който проверява нещата, и един език, който проверява, като влезе нещо, дали е добро или не. Като не е добро, не го иска. В тази къща има и двама слуги – те са ръцете. Като дойде някой, ръцете казват: „Заповядайте!” Тази къща си има прозорец, слушалки. Значи у човека има пет сетива. Петте сетива, това са живи сетива. Трябва да знаете дали са нормални сетивата ви. Дали е нормално запример обонянето, зрението.

Има едно виждане в света – не да виждаш само човека отвън. Тогава не познавате човека. Вътрешно и външно трябва да познавате човека. Човек може да си тури много красива маска и на тази маска да са написани всичките черти на един отличен, добър човек. Как ще познаете дали някой е добър или лош? Как ще познаете дали човек има маска или няма маска? Лесна работа. Ти ще кажеш на човека, който е дошъл с маската у вас: „В нашия дом правило е, който дойде гост, трябва да се окъпе.” Тази маска, във водата тя ще се стопи и той с маска не може да се къпе. Той ще почне да се поти. Всички хора, които се потят, все маски имат. Между маската и тялото има място. Това е предметно учение. Ако дойде някой, как ще го познаете? Ще му кажеш, че той трябва да се умие, ще се махне маската. Той ще каже: „Много съм се изпотил, обичам да се потя, много съм се стопил отвътре.” Защо се потят хората? Кога се

поти човек? Когато е болен. Щом се изпоти, той става добре. Той ще каже: „Извинете, аз отвън си турих маска. Сега ще си снема маската.” Той ще си снеме маската и вие ще го видите. Това е предметно учение. Вие ще кажете: „Как може човек с маска?” Хубаво, когато вие вземете една роля такава, каквато не сте, тогава какво носите? Запример вие се представяте такъв какъвто не сте. Тогава не сте свободен, тогава имате маска. Значи тази маска трябва да я снемете. Хората, които имат маски, се различават с две качества: те са крайно меки хора, крайно добри хора. Онзи, който е крайно мек, той носи маска. Ти не може да разчиташ на него, той се огъва. Турците казват: „Със седем краля става барашък.”¹ Дето влезе, всичките роли играе. Та, крайно меките хора и крайно грубите хора носят най-големите маски. Понеже маската му е голяма, той като върви, много се е уморил и казва: „Нямам сили.” Маската му тежи и затова е мек. А пък онзи, който е груб, неговата маска е много лека, затова е силен. Да се освободите от онази мекота, която произтича от вашите маски, и от онази грубост, която произтича от вашите маски. Аз не говоря сега за вас. Във всичките хора, животинското и растителното царство – това е като правило. Рядко ще срещнеш някой човек, когото, като видиш, да ти е приятно. Това е за прозорците. Има и врата.

Това какво е? (– Чаша.) Но толкоз голяма чаша може ли? Прилича на чиния. В една къща чинийка ли трябва да бъдеш или чаша? Кое е по-важно: чиния или чаша? В едно отношение човек трябва да бъде чаша, а в друго отношение трябва да бъде чиния. Това на какво прилича още? (– На поливалник, на лейка.) Чашата е един символ. Не се смущавайте. Аз не искам да ви уплеата, че да не знаете, не, но искам да ви покажа, че символите могат да се превърнат. Един символ може да се превърне. Това какво става? – „а”. Значи, ако туриш една лийка на корема на

¹ Барашък (тур.) – сговор, спогодба

„з“ става „а“. Значи, като съединиш двете букви „з“ и „с“ на едно място се образува „а“. Щом те се кръстосат, ти си научил първата буква. За да научиш втората буква, какво трябва да бъдеш? „б“, значи трябва да туриш някаква основа, темел, някъде да се хванеш. Първото показва, че имаш семе, а второто показва, че си посял семето и поникнало в земята.

Ние се отклонихме от предметното учение. Значи чашата стана на чиния, стана и на лейка. Ако от чашата премахнем дръжката, става на гърне. Гърнето на какво ще стане. Това са длъжности, служби, които гърнето взима. Те са високи служби, разбира се. Каква е службата на чашата? Службата на чашата е да гребе и да взема. В чинията има прогрес. С чашата ще вземеш, ще напълниш чинията и ще изливаш. Чинията е само за човека, а лейката е за растенията. Значи чашата може да върши няколко служби: да черпи вода, да гържи гореща вода в себе си. Като чиния? А като лейка има служба да раздава водата на растенията. Чашата е преобразувана от цветовете. Човек е направил чашата, той взема чашата и я пълни с вода. Човек винаги подражава на Бога. Де са тогава чиниите в природата?

Ще се върнем към прозорците. За да бъде къщата хигиенична, прозорците трябва да бъдат големи, вратата да бъде добра, да не скърца, стаята да има достатъчно светлина, да има достатъчно количество въздух. Де е чашата на човека? Това е неговата ръка. Господ му е дал една чаша. И ако човек би пил само с ръката си, той никога не би се разболял. Човек, който отива на чешмата, не трябва да си тури на крана устата, а ръката. Всички хора, които не употребяват своята Божествена чаша, ако турят устата си на крана, може да влезе в човека червей, пиявица и с години да страда. Ако употребява ръката си, ще види дали е чиста водата и ще я пие.

Онзи, който прави нещата, той е майстор. Трябва да имате най-хубавите стъкла на прозорците и най-хубавите врати. Трябва да теглим едно заключение. Очите на човека

са неговите прозорци, чрез които той разбира нещата. Човек, който си прави къща, се учи от нея. Отваряте и затваряте прозорците цяла година, значи научили сте се. Прозорците са направени, за да учи човек и да му служат. Стъклата трябва да бъдат чисти. Ако не са чисти стъклата отвън и отвътре, ще влезе много малко светлина. Светлината вие викате ли я или тя влиза без покана? Тя е дошла на гости без ваша покана. Въздухът, който влиза през прозореца, и той без покана влиза.

Сега от този предмет реално какво може да научиш. Защо светлината влиза без покана вкъщи. Понякоя път, когато ще ти направят хората нещо лошо, ще затворите прозореца. Като дойде някой добър човек, трябва да отворите всички прозорци, а като влезе някой лош човек, трябва да затворите всички прозорци. Сега аз ви говоря за вашите състояния. Всяко едно състояние, което затваря у вас способностите ви и чувствата ви, и постъпките ви, за да проявите това състояние на добро, запример, казваш: „Мене не ми трябва много знания, много чувствувания.“ Човек не пострадва от много знания, от много чувствувания, от много добро, от много любов. Това не е вярно. Аз не съм срещал човек да страда от много любов. От безлюбие съм срещал да страдат. Целият свят страда от безлюбие, не от много любов. И ако някой път има страдания в името на любовта, то това нещо е фиктивно, което минава под името на любовта. Първо какво трябва да разбирате вие под любов? Любовта в света е най-великата сила, която доставя на човека това, от което душата има необходима нужда. Когато ти се достави това, от което ти имаш необходима нужда в живота, това се нарича Любов. Животът, който се доставя чрез Любовта се нарича живот. Това е живот, а външните красиви прояви, ласките, това не е Любов. Това са панделки, накити червени, сини, зелени, но това не е Любов. И като ги няма тези панделки, Любовта не се мени. Това са само етикети. Някой може да направи

нещо за вас, без да ви обича, а пък някой може да ви говори ласкави думи, без да направи нещо за вас.

Тогава какво е лъжата? Лъжата показва отсъствието на Любовта. Човек трябва да подражава на Бога. И той си има една печка – сърцето. В сърцето се развива известна енергия. Само че тази печка, за да тръгне по-хубаво, има си духалка. Дробовете са духалката. Тези дробове постоянно работят, печката гори, топли, и кръвта се разнася по цялото тяло. Това сърце има клапи. Ако влезе някой човек по видимому у вас и внесе любовта, затвори всичките клапи и се запушат, какво става? Ако влезете в една къща, където се запушат тръбите и не може да гори печката, в къщата има дим. Щом има дим, значи клапите на сърцето са затворени. Първо ще отворите клапите, за да става вентилация.

Та първото нещо, когато ще хванете приятелство с кой да е човек, какъвто и да е, ще гледате да не затвори клапите на сърцето ви. Защото в света живеят само двама души – това са мъжът и жената – единият наречен мъж, другата наречена жена. Освен тях никой друг не съществува. Хилядите жени са отражение на едната жена. Някой път те си съдействуват и образуват голямата жена. После тази, голямата жена, пак има свойство да отлъчва подобни на себе си и стават много в света. Не е ли от ваша страна смешно, когато искате да господарувате на вашата майка? Защото с раждането заедно, и дъщерята започва да заповядва на майка си. Тя казва: „Майка ни е толкоз учена, но не е модерна, тя е от старите жени.”

Да ви обясня мисълта, защо вие сте дошли жени на Земята. Първоначално, като поехте тази служба, каква декларация дадохте? Насила ли ви направиха жени? Жената се отличава на Земята с едно качество: за нея вярата трябва да бъде закон. Ако ние вярваме само в това, което е станало, то не е вяра. Вяра е да вярваш във всичко това, което може да стане. Защото това, което за тебе не е станало, за друг е станало. Някой е богат, а друг не. Но онзи, който е направил другия богат, и тебе ще направи. Не си

учен, ти вярваш, че и ти може да станеш учен. Всеки човек може да стане. И жената трябва да вярва, че всичко може да стане. Някой ще каже, че това е лековерие. Във всичко ще вярваш. Именно онзи, който във всичко не вярва, той е лековерен. Той вярва в това, в което не може да се вярва.

Запример вие, жените, мислите, че имате вяра, нали така? Мнозина от вас образуват гом, вярвате, че с вашия другар ще живеете щастлив живот. После казвате: „Не излезе така, както ние вярвахме.” Вие не разсъждавате, вие не се намирате на Земята в един завършен свят, но в един свят, който е в процес, който се развива, сега се развива. Вие сте влезли с един другар в отношение вземане и даване, но този човек има капитал някъде, изисква се 10-15 години, за да събере той този капитал. Той, макар и да е много богат, но не разполага с пари и ти почваш да се съмняваш. Ти казваш: „Мислех, че той е богат, но той не е. Ако най-малките спънки могат да разклатят вашата вяра, тогава в какво ще вярваш?

Искам да ви кажа, откъде произтичат страданията на жените. Началото на всички страдания на жената е слабата сегашна нейна вяра. Запример майката, бащата казват на младата мома: „Ти с този момък не може да живееш.” А тя казва: „Без него не мога да живея, ако не се ожения за него, ще умра!” Така вярва тя. Като се ожени за него, след две години казва: „Умирам от него.” Питам тогава: тя го е взела с вяра или със знание? Не, тя се е заблудила от неговата маска: със завъртяни мустаци, ръкавици, с лачени обуца, може да се кланя хубаво. Той казва: „Вие сте много жестока към мене, аз без вас не мога.” Като кажат на жената, че тя е богиня, тя се отвори като охлюв. Като ѝ каже: „Ти си ангел, ти си богиня”, тя се отвори. После, след брака, той казва: „Аз мислех, че си ангел, но някои неща в твоя живот показват, че ти по ангелски не постъпваш. Забелязвам, някои думи от твоя говор не са ангелски, не са от ангелския свят. Аз почнах малко да се съмнявам, че знаеш ангелски език.”

Това е предметно учение. Аз ви казвам отношенията, които се зараждат. Когато двама души се съединят, в какво да е отношение, те образуват два полюса. Двама приятели, между тях се образува една права линия. Докато умовете на тези две същества функционират правилно, правилно мислят, тази елипса е много правилна. Върви и се движи, усъвършенствува се. Но щом влезе някаква дисхармония, тази елипса се обезформява и най-после се образува толкова дим и те, за да се избавят от тези нещастия, решават да си направят комин. Казвате, че къща без комин не може. Влезе ли комин, то ангелският живот не може да се проявява, имате вече обикновен човешки живот. Виждате, че жителите на тази къща боледуват. Как няма да боледуват, като има дим? Между неразбраните хора къща без дим не може, а пък при разбраните хора от прозорци и врати се нуждаят, но не от комини. Фабриците имат комин и във вас се заражда едно желание, казвате: „Какво иска да каже Учителят?“ Нищо не искам да кажа. Просто говоря за прозорци и за врати. Искам да зная дали има дим в къщата или не. Вие ще кажете: „Зачервени са очите ни от много пушек.“

Рекох, онова, което Бог е създал, ние трябва да го турим на първо място. Човек не трябва да смущава своите чувства, своите мисли, своите постъпки и своето физическо тяло. Запример казваш: „Аз не трябваше да турям толкова доверие в него.“ От вяра досега човек никога не е пострадал, от доверието може, от вярването може, но от вярата – не. Вярата може да туриш в един човек – в това да вярваш, което Бог е дал. Вярвай, че той има душа. Твоята вяра не трябва да се разклаща. Този човек може да говори зло или добро, може да е добър или лош, това не трябва да ръководи твоята вяра. Защото, ако вие сте меродавни, ако вие мислите от ваше гледище, че някой човек ви е неприятен, ако действително това беше право, то Бог щеше да го

премахне от света. Но щом Бог не го премахва, значи вие не мислите право. Лошият човек за едного, за друг е добър. Вие имате едно познание, в което показвате вашето невежество. Наместо да вярвате, казвате: „Този човек е лош!“ Това не е вяра, а знание. На какво основавате вашето знание? Защо е лош?

Та, първото нещо е, като жена да имате пълна, абсолютна вяра. И като те лъжат, като знаеш, че те лъжат, вие трябва да приличате на извора. Който и да дойде и разбойник да дойде, да пие, да се не смушавате. Че е пил някой вълк, мечка, разбойник, някоя змия, паяк – вие да кажете: „Няма нищо.“ Или че вашата вода отишла до някой трън или при някоя нечистотия, вие да кажете: „Няма нищо.“ Вие не трябва да се смушавате, че това, което излиза от вас, се е изцапало. Ако водата мислеше като вас, ако се откажеше да дойде да помага на хората, тогава какво щеше да стане с хората? Тогава всички вие бихте измрели.

Вие имате един стремеж, искате всички да станете щастливи. Но щастие то е обосновано на един вътрешен душевен закон. Цялото общество щастливо не може да бъде. Не си правете илюзии. Всеки един като вярва, може да бъде щастлив. То е специфичен закон, който се обуславя от вярата на човека. Ако човек вярва абсолютно в Бога, казва, че всичко каквото става в света, е за добро, казва: „Бог, Който ме е пратил в света, ако е допуснал известни страдания, те са за добро.“ Затова човек трябва да вярва в Бога и да не се разколебава никога вярата на човека. Вие искате да оправите работите си. Как ще оправите работите си? Работите на Слънцето не може да оправите, работите на водата не може да оправите. Работите на цял народ може ли да оправите? Едва може да оправите своите работи, а пък вие искате да оправите работите на всичките.

Един човек от село Николаевка в много горещо време носеше голям калпак. Той казва: „Срам ме е да си извадя калпака. Дойде един да ми остриже косата на главата и много смешно ме направи. Чакам да израснат малко коси и тогава

ще махна калпака.” Вие искате да оправите хората, тогаз вие накълцвате ги така, че после трябва да носят калпак цяла година. Коя и да е сестра иска да научи другите сестри и казва: „Да бъдеш много щедра.” Как ще ù гадеш пример като професор. Трябва да ù покажеш пример. Как ще покажеш на един човек да бъде щедър? После, щедрият човек и друго качество трябва да има – този човек, който двадесет години е давал и никой още не знае, че е давал нещо. Вие може да бъдете щедри, но всички знаят. И то е хубаво. Не е грях това, не е престъпление. Но рекох, как ще предадете урока на щедростта? Помнете всички следното: ти не може да предадеш едно учение, една добродетел комуто и да е, ако тази добродетел не е в тебе. Това е закон. Ти никога не може да запалиш огъня, макар и да имаш една кутия кибрит, ако той е овлажнен. Значи, ако имаш една добродетел, може да я предадеш. Не се изискват за това големи усилия.

Ако аз съм, как ще направя доброто? Дојде някой просяк. Няма да му дам пари аз. Аз ще го подложам на изпит. Той ще бъде следния: от 10 души свои приятели аз ще искам по един лев и аз ще дам един лев, после ще купя малко брашно, сол, ще се върна, ще го пресея, ще го меся, ще накла[да] огъня и ще опека хляба. Ще го гледам какво ще прави. После ще му кажа: „Насечете малко дърва, да стане по-скоро.” После ще купя малко боб, ще го сваря. Ще го уча да чака. Ще го видя дали е беден. Ако той се притеснява, той не е беден. Ако седи и взема участие, той се учи с мене и се радва с мене, че му меся хляб, че му варя боб и той взема участие и се радва. Той е беден човек, но ако се мъчи, не е беден човек. Аз зная тогава защо Господ го е направил беден човек.

Като дојде някой беден човек, съберете десет лева, купете брашно и го замесете, накарайте го да чака. Който проси оттук-оттам, той е търговец. Нека чака три часа у вас, да се опече питата, да сварите боба и ще видите, дали втори път ще дојде у вас. А вие ще имате една реклама. Той на целия град ще разправя, че изгубил от времето три часа.

Вие ще го опитате. Вие ще опитате едновременно и себе си, и бедния и работата ще бъде благоприятна за Господа. Ако сте в старото време, когато жените са ходили да носят на светиите, жената сама ще замеси хляба, сама ще вземе гърнето, ще вземе топлия хляб и ще занесе. Светията седи и чака, казва: „Господ ще те благослови!” Този просяк е светия. Всички светици са просяци из горите. Някоя жена да му опече хляба и да занесе, понеже той е бил зает с много работи, той се е молил. А пък Невидимият свят ще внесе някоя мисъл в някоя душа да му занесе нещо. Просякът не трябва да е прост човек. Ако просякът е светия, приемат го вкъщи. Ако дойде някой гървенияк, дай му мотиката да копае на лозето. Аз считам за унижение да дам на един човек един лев. Че аз за този лев не съм работил. Като му дам един лев, не съм направил никакво добро. Никакво добро не е това, никаква услуга не е това. Дам му един лев, той погледне лева и казва: „Колко малко се е откъснало от сърдцето.” Казва: „По-добре да беше казал, че няма пари.” Аз ще омеся хляб.

Вие искате начин, как да работите за Господа. Вие искате да работите по стар начин. Старите начини вие ги знаете всички. Новото учение е несъвместимо със старите навици. Ако на един човек, който е дошъл в дома ви, ако вие не може да му направите добро, както на своя син и на своята гъщеря, които любите, това добро не е прието от Бога. Ако ти не може да направиш добро, както на своя син и гъщеря, ти не си направил доброто. И ако майката не служи на своите деца от любов, тя не е майка и това добро пред Бога не е добро. Тя минава за майка. Това, което прави майката, трябва да е приятно пред Бога. Нали Бог живее във всеки човек, както твърдите и както се мъчите да вярвате. Ти казваш, че във всеки човек живее Бог. И ако дойде някой човек при мене, в когото Бог живее, и ако аз искам да се отърва от него, тогава вярвам ли в един Господ, Който живее навсякъде? Значи аз не вярвам в Господ, Който живее навсякъде. После пак се моля на Господа: „Господи, покажи

ми коя е Твоята воля!” Дойде друг беден – и на него даваш един лев. Тогава как ще се молиш на Бога?

Ако ние коренно изменим нашите възгледи, тогава ще дадем един нов тласък на света, ново разбиране. Ако ние съжаляваме бедните хора както сега, ние не можем да им помогнем. Ако ние съжаляваме нашите деца, както сега, то повече не може да направим. Няма да се постигне това, което вие желаете. Защото един дом е една Божествена единица. Вашият син, и след като замине за другия свят той трябва да е привързан за дома ви и да помага на дома ви. Той трябва да пише писма на баща си, на майка си. И бащата, като замине, и той да пише писма на домашните. Преставаш ли да пишеш, нямаш дом. Ако е дом, и тук на Земята да е, и на онзи свят да е, то е все едно, домът си е дом. Домът е основан на Любовта.

Та рекох: Между вас искам да се образува едно голямо семейство. Вие сте все сестри от един по-голям род. От един баща и от една майка сте всички, но още не се познавате, че сте сестри. Значи вие сте от един баща. Родът ви започва преди две хиляди поколения и като турите на едно поколение 25 години, то най-малко преди 50 хиляди години е започнала да се образува една връзка между вас. Вие още не се познавате, че сте от едно семейство. Вие казвате, че сте сестри, но не сте готови една за друга да жертвувате нещо. Много сте добри, но до тази наука – да се жертвувате един за друг, не сте дошли. Казваш: „За какво да се жертвувам за тази сестра?“ Ако е Божествена сестра?

Да ви направя едно тълкувание. Разликата между момък и мома в какво седи? Мома, момъкъ. В думата „мома” четири букви са, а в думата „момъкъ”² – шест букви, четири плюс шест е равно на десет. На жената умът ѝ винаги на края дохожда. В момъка има мисъл. Момата, след като ѝ се свърши работата, тя научава. И той тури още две букви. Защо той ѝ туря още две букви? Момата трябва

² момъкъ – според правописа до 1945 година

да направи само две пожертвувания. Най-първо трябва да напусне бащиния си дом на Земята, в материалния свят и втората жертва е: трябва да умре. И момъкът трябва да напусне бащиния си дом и прави лодка – „К“, с която те трябва да се преселят на Небето. Буквата „К“ е лодка, „Ъ“ е кормилото.

Сега да преведа. Човешкият ум и човешкото сърдце погрязва когато говоря за момъка и момата. Това е отношението на човешката душа и човешкият дух. А пък когато говорим за мъж и жена, това е най-долното пояснение.

Сърдцето на човека е мома. Когато любовта ти е правилна, то сърдцето работи правилно. Когато любовта не е правилна, то сърдцето тупа ту бързо, ту бавно. Жената непременно трябва да има вяра. Ако нямаш вяра, ти не си жена. Ако си жена, то ти имаш най-голям чин, който Бог може да ти даде в света, то е да бъдеш жена. Ти не искаш да бъдеш жена. Тогава какво искаш да бъдеш? Мъж? Станеш мъж, но и мъж не искаш да бъдеш. Какво трябва да станеш тогава? Човек. Човек трябва да станеш. Това е третото положение. Да станеш човек, това значи да хармонизираш тези два полюса в едно. И двата полюса трябва да бъдат еднакви, и мъжът, и жената.

От осем хиляди години всичките безобразия, които човек е гледал, са все турени на гърба на жената. Всичко това трябва да се чисти, додето намерим жената като скъпоценен камък. Много лошо са писали за жените. Всички автори са писали какво ли не за жената. Това са измислици. Според тях жената е най-лошата, а пък при все това без нея нищо не става на света. Без жена светът не може да върви. Какво трябва да се прави? Някой ще каже: „По-грешен човек от жената няма.“ Ако това беше верно, жената не трябва да съществува в света. А пък тя съществува, Господ я турил на една работа. Господ я турил да поправи света. Мъчнотията ви седи в това: Вие се намирате в едно противоречие, понеже трябва да поправите света, пък трябва

да поправите и себе си. А пък за да поправите себе си, трябва да имате един основен закон: Не трябва да съжелявате, че сте жена. Бог, Който е мислил толкова, като ви направил жени, това е най-голямото щастие за вас. Ако човек нямаше сърдце и ако човек нямаше душа, тогава на какво щеше да прилича човек? В света тогава не щеше да има никакъв израз – един човек без сърдце, един човек без душа, той щеше да бъде един жесток човек.

Следователно, на вас Бог ви е дал служба да развивате сърдцето си и да служите на душата. В този живот вие се повдигате и приготвяте не за Земята. Вие искате да угодите на мъжа си, да отхраните и угодите на дъщеря си и сина си. Няма да угодите на мъжа си, на дъщеря си и на сина си. За да угодите, този мъж иска от вас големи работи. Вие с милиони не разполагате. Утре мъжът ви осиромашее, пропие се, тръгне по неприличен път, какво ще направите? Ще кажете: „Да се разведе с него.” Тогава де беше вашата вяра, защо се оженихте, като сега се развеждате. Разводът нищо не разрешава. Преди години при мене дойде един българин, беше недоволен от жена си и се занимаваше с окултни науки, казва: „Не се живее с моята жена, мисля да я напусна вече.” Рекох му: „Може да я напуснеш, но после мислиш ли да вземеш някоя друга?” – “Да.” Рекох му: „Тогаз по-добра от тази не може да намериш. Ако ти я напуснеш, ще се намериш в най-голямото нещастие. Ако изтърпиш, в следното прераждане ще се повдигнеш.” Също и жената, ако изтърпи всичките неприятности на този си мъж, в следното прераждане Бог ще ѝ даде едно високо положение. Ако направиш нещо, което Бог не иска, то значи да спънеш своята еволюция.

Има един страх, какво трябва да направиш? Ще го запиташ. Ти се плашиш от мъжа си. Мъжът не е страхлив, но ти си страхлива. Ти ще кажеш: „Страхът е едно благословено чувство, което Бог е дал.” Върху страха е създадена човешката съвест, човешката справедливост. Ако нямаше страх, ти нямаше да бъдеш справедлив. Корените на спра-

ведливостта са турени в страха. Когато ти се страхуваш, от какво се страхуваш? Оберат те и ти се страхуваш. Ще кажеш: „Няма нищо, няма нищо“, ще бъдеш щедър Ти като даваш, страхът ще престане. Страхът не е нещастие, но като мислиш, че ще умреш, че могат да те убият, там се лъжеш. Тогава живееш без вяра. Страхът ти казва: „Върши волята Божия!“ И ако не вършиш волята Божия, има закон, има опасност. Ако не вършиш волята Божия, много ще ти пати главата. Този страх трябва да се слуша. Ще си кажеш: „Ще изпълня волята Божия.“ Щом изпълниш волята Божия, няма да имаш страх. Вие се плашите в гората от една мечка, хуквате да бягате. Бог ви опитва дали сте упражнени в бягането. Ще каже: „Моего дете много знае да бяга.“ Един човек, който бяга от мечката, аз зная, той никога няма да вдигне скандал. А онзи, който не бяга от мечката, скандал може да вдигне. Онзи, който не бяга, там има друга опасност.

Определете какво нещо е старият човек. Ако една сестра е стара, че не може да ходи и трябва да я водят, тя не е стара. Тя е инвалид. Тя е саката. Ако не може да мисли, глупава е; ако не може да чува, глуха е; ако не може да вижда, сляпа е. Защо я наричате тогава стара? Една сестра може да ходи, ушите ѝ са на място, очите ѝ са на място, защо я наричате стара сестра? Аз искам сега да ви освободя от това схващане, че тя е стара. Да можех да ви намеря на млади години на хорото! А пък сега ще напуснеш хорото. Ако от голямо благоприличие не съм дошъл, да не ви разваля хорото. Като си играл на хорото, нали беше хубаво? Имаше тропане, скачане, хубаво сте били облечени. Всичко това е било хубаво, отлично е било. На хорото са ви казали така: „Ти не знаеш да играеш, не те искаме на хорото!“ Сега сте дошли при мене, за да знаете как да играете на хорото. Колелото на хорото е живота. На хорото човек скача, дига краката си. Това значи да правиш добро. Това не е добрата мисъл. Тръгнеш с десния крак – значи едно добро, после – с

левия крак, значи – друго добро. После си мърдаш ръцете. Всяко движение в тебе трябва да бъде чиста мисъл.

Защо трябва да ходиш? За да ти се покаже, как трябва да правиш добро. Защо ви е дал краката? За да правиш добро. Ще кажеш: „Да бъдат благословени краката ми, Бог ми ги е дал, за да правя добро. Да бъдат благословени ръцете ми, Бог ми ги е дал, за да правя добро.” Бог обича умните хора. Толкова години ги е чакал Той. Той ви е гледал, като сте играли, като сте тропали, Той ви е гледал и чакал и казвате: „Намерих си един другар.” – „Много хубаво.” – “Роди ни се дете.” – „Много хубаво.” Почвате да гладувате, Той казва: „Много добре.” – „Гладни сме!” Той казва: „Много хубаво.” – „Жадни сме!” Той казва: „Много хубаво.” Бог никога те казва, че е лошо. И в глада, и в жажда всичко, което става в света, е все хубаво. Това са условията, които създават бъдещата култура, към която се стреми човек. Всички тези мисли и чувства, които измъчват човека, всичко това ще се превърне за ваше лично добро. Целият ваш бъдещ живот, вашите сили, вашето бъдеще зависи от това, което преживявате. Радвайте се, че преживявате тези страдания. Дърветата и животните не преживяват като вас, но утре изсъхнат, умират. Колко дървета биха искали да бъдат на ваше място, но не им е позволено. Ако ти не си доволен от живота, Господ ще те направи щастлив, като ти даде една форма. Вие чувствувате, няма щастие. Ще те направи в друга форма, но ако искаш да растеш, ще те направи човек.

Ще трябва да имате вяра в Бога. Няма нужда от доказване. Ако вярвате това, което вие не знаете, други го знаят. Та по-широки прозорци да имате. Очистете сърцето си. Да имате вяра повече, да си помагате като сестри. Сестрата е вътре. Ти една сестра не може да я обичаш отвън, като не я обичаш отвътре. Всяка една сестра ти трябва да я намериш вътре. Като я намериш отвътре, ще я познаеш отвън. Ако сестринството не се зароди в отношенията между душите, тогаз ще умрете без да научите нещо. Ще пише на гроба: „Една сестра живя и замина за онзи

свят. И там не е готова.” Непременно тази сестра пак трябва да се върне на Земята. Та, ще повторите първото отделение, докато се научите да произнасяте една буква и като я научите, ще бъдете силни. Живейте, но не трябва абсолютно никаква погрешка. За каквато и да е погрешка, ще се върнеш на Земята. Не се прави изключение никому. Ти казваш: „Но аз не зная.” Не, всеки трябва да бъде съвършен. Казано е: „Бъдете съвършени, както е Отец ваш съвършен.”

Трябва да имате мощна вяра. Една сестра от вас страда, не може да живее, не се погажда с мъжа си. Съберете се всички, пратете ѝ хубави мисли на нея и на нейния другар. Кажете мислено на нейния другар: „Много сте добър, ние много ви обичаме.” Всеки ден като изпращате по пет минути тези мисли, ще видите, че мъжът ще почне [да мисли], че и тя е един ангел. А пък ние казваме: „Действително, тя е много такава.” Ще си изпращате една на друга хубави мисли, на една сестра, на две, на три, на четири, на колкото искате сестри ще изпращате такива мисли. Нали искате опит. Най-първо помолете се за един дом, дето няма съгласие, пратете добри мисли. Помолете се Бог да прати благословение в този дом.

Стиховете заучихте ли ги? Един стих казва: „Ако имате Любов към мене, ще опазите моите заповеди.” Първата заповед е да имаш абсолютна вяра. Мъчните въпроси, като имате вяра, се разрешават.

Щом дигнете камъка, тогаз умрелият оживява. Човек, с когото не може да живеете добре, е умрял. Този, умрелият, ще оживее, значи ще дойде Любовта, ще дойде смисълът на живота. Сегашните хора живеят между умрели. Писанието казва: „Без вяра не може да се угоди на Бога.” Не може да служиш на Бога без вяра. Слугуването е слугуване само като става с абсолютна пълна вяра. Казано е тогава: „Бог ще ви преведе.” Щом ще ви преведе, значи е с вас. Ако сами отивате, вие нямате успех. Това е за четирите стиха. В петия стих се говори за Духа. Духът, това е Божествената светлина, силното. Духът е, който поддържа живота на

всички същества, не само онова, което говори на човека. Духът е онова, което дава живот, плътта нищо не ползува. Казва стихът: „Думите, които аз ви говоря, са Дух и Живот.”

Тези стихове, които ви дадох, ще приложим. Ще трябва да се правят ред малки опити, за да имате пълна вяра. Някой ще каже: „Бедните хора не може да ги направим богати.” Не е необходимо света да го направим богат. В света има много богатство. Тези богатства са на Бога, но богатството не е равномерно разпределено. Ако станат всички богати, то ще имат един лош живот. При сегашното разбиране не могат да бъдат богати. И тези, които са богати, не живеят съобразно с Бога. Сиромашията повече съдействува. В нея има отлични черти. Има една благословена сиромашия и благословено богатство. Има неразумно богатство и неразумна сиромашия. Когато са доволни богатите и бедните, тогава има благословено богатство и благословена сиромашия, а когато мърморят, и богатството, и сиромашията не са благословени. Никой не може да бъде богат, който не е бил сиромаш и никой не може да бъде сиромаш, който не е бил богат.

Ще кажеш: „Как така?” Никога едно същество не може да обича един мъж, който не е бил жена. Никога едно същество не може да обича една жена, която не е била мъж. Защото жена, жена не може да обича. Щом е така, нека се съберат тогава всички жени да живеят един човешки живот на земята. Значи закон е: Жената, за да бъде обичана, трябва да бъде обичана от мъжа. Но никога едно същество не може да обича една жена, която не е била мъж. Следователно, едно същество, което трябва да обича жената, трябва да е било мъж. И всяко същество, което трябва да обича един мъж, трябва да е било жена.

Вие искате да ви обичат. Кой? Някой мъж. Какво означава мъжът? Разумното, духът. Само духът може да обича една жена. Само душата може да обича един мъж. Тогаз това, което вие очаквате, трябва да бъде духът. Вие не

очаквайте вашето щастие да дойде оттам, отдето няма да дойде. Сегашният живот е един етап, който ви е даден с всички условия, само за да се подигнете една стъпка по-високо. Всяка една от вас, при каквито условия и да е поставена, това е само един етап. Не съжбялявайте, не казвайте: „Защо не съм като тази сестра?“ Не! Тази сестра трябва да е доволна и благодарна от това положение, в което се намира. На всеки един от вас са дадени тези условия, които са необходими за подигането на вашата душа. И ако всеки мъж може да ви примаму, вие не сте жена. Една жена само един мъж да я любу. Една жена не може да любу дваму мъже. В природата не съществува такъв закон. Ниту един мъж [не] може да любу две жени. Това са илюзии. И оттам се раждат всички грешни състояния.

Или с грузу гуму казано: само един Дух съществува в света, Който дава всички блага. Мъжът е образ на Божествену дух. Ако този мъж, който иде, носи Божественото начало, за да ви помогне, това е мъжът, когото трябва да обичате. Дойде ли някой мъж, който иска да ви отдалечи от целта на живота, той е един ваш неприятел. Ако искате да имате един идеал, това е. Към този идеал трябва да се стремите. Каквито и да са погрешките на мъжа, който имате, вие ще държите този идеал, додето той изправи всичките си погрешки. И мъжът има свой ред погрешки, не по негова воля, но отнякъде са дошли тези недъзи. Също така и у жената.

Божествену Дух трябва да дойде, за да ви освободи от тези недъзи. Това са навиците, привычките. И когато човек се освободи от всички тези нечистотии и като се намира в един свят на Любовта, тогава ще каже: „Сляп бях, но сега прогледнах.“

Вие искате да знаете в какво седе Новото Учение. Как сте живели, това го оставете настрана. Вие не сте живели, вие сте се мъчили досега. Аз наричам Живот, когато царят Любовта, Мъдростта, Истината, когато Животът се проявява в своята пълнота, когато Светлината се проявява

в своята пълнота и когато Свободата се проявява в своята пълнота. Имаш една другарка, приятелка, да нямаш никакво съмнение в нея. Като я погледнеш, всякога да имаш доверие в нея. Като я видиш, да ти трепне сърцето и да се зарадваш, че имаш една другарка. Това трябва да бъде идеалът ти. Ти казваш: „Сега не живеем по Бога.” Това са празни работи. Не по Бога да живеем ние, но Бог в нас трябва да живее. Ние досега все без Бога в нас живеем. Извън Бога никой не живее, но Бог трябва да живее вътре в нас, за да придобием това разбиране. Тогава идеята за мъжа трябва да бъде идея не външна, но вътрешна. Мъжът трябва да бъде вътре във вас, да го носите в душата си и където и да е той, вие да се радвате. Жена, която подозира мъжа си в някое престъпление, това не е жена. Тя не трябва да го подозира в никакво престъпление, ако иска да бъде жена. Ако имате нещо горчиво в една чаша, която е направена от скъпоценни камъни, които струват милиони, то трябва ли тази чаша да я блъснете в земята, за да се освободите от горчивото. Излейте горчивото, измийте чашата веднъж, дваж, не е виновата чашата. В тази чаша ще турите нещо хубаво. Считайте, че един мъж е една скъпоценна чаша, турите нещо горчиво в него. Изпразнете горчивото. Не да блъснеш мъжа си. Не. Мъжът не е горчивото съдържание, но скъпоценната чаша. Той е душата. И тази чаша, като оживее, ще каже: „Много ти благодаря, че ме избави от тази отрова, която щеше да ми причини смърт!”

Отче наши.

*Беседа, държана на сестрите на
31 март 1932 г.
(четвъртък), 4 ч. след обед
София, Изгрев*

ЕСТЕСТВЕНИ ПРАВИЛА

Ще ви дам няколко правила, които са необходими, правила, които трябва да ги забележите, правила които са естествени, които съществуват в природата. Под думата „Природата” разбирам разумния Живот. Никакъв разумен Живот не може да има без правила, вън от Природата. Вън от тия правила е глупавият живот. В рамките на тия правила е разумният Живот.

Първия опит направете: Когато идете в някоя планинска местност, размътете някой планински извор, дайте му ход, спрете се 10-15 минути и вижте какво ще направи. Размътете извора, изчистете го и вижте какво ще направи. Той ще вземе от центъра да се чисти, изхвърля всичката мътилка и най-после се избистри. Ако имате часовник, вижте за колко минути изворът ще бъде чист. Каквото направи изворът, направете и вие. Доиде някой екскурзиант при вас, във вашата планина, и той ви размъти по същия начин. Туй, което вие ще направите с извора, друго същество дойде от външния свят, като ви види, като някой извор ще бръкне, да ви почисти. Казваш: „Какво да прави?” Направете туй, което изворът прави. Туй, което изворът прави, и вие ще пристъпите да направите. Това е едно правило.

Вие казвате: „Свободна мисъл.” Под думата „свободна мисъл“ разбирам мисъл, която функционира по законите на Истината. Свободна мисъл не може да имаш, ако ти не си в областта на Истината. Вие говорите за свободни желания

и свободни постъпки. Ще имаш предвид, че твоите желания може да бъдат свободни само ако си в областта на Истината. И постъпките са свободни, ако си в областта на Истината. После вие казвате: „любовно желание, любовна мисъл”. Тъй, както схващаш свободната мисъл, туй ще схващаш и за любовната мисъл. За да имаш любовна мисъл, трябва да си в областта на Любовта. Тогава твоята любовна мисъл ще върви не по твоето лично желание, но по законите на Любовта. Ако имаш една любовна мисъл, една светла мисъл, веднага трябва да стане промяна на твоето състояние. В любовната мисъл, любовното желание и любовната постъпка законът действа. В закона на Любовта ще се тонирате. След това ще дойде[те] в областта на Божествената Мъдрост: мисълта ще бъде светла, желанието ще бъде светло и постъпката ще бъде светла.

Вие отивате при Бога и разправяте за всичките ваши нещастия, обиди или сте изгуби[ли], или детето умряло, или обществото ви гони, или някое изкушение имате, вие идвате да се оплаквате и Му разправяте, разправяте. Питам: колко пъти може да разправяте? Вие Му разправяте, като че Той не знае. И с какво внимание разправяте. Казва: „Разправи ми още веднаж нещата.” Господ иска още веднаж да разправиш. Ти ще разправиш. Ако Господ те е разбрал, тебе ще ти стане леко на душата, ако не те е разбрал, тежината ще остане – не си могъл да си кажеш урока. Ако си казал хубаво урока на Господа, веднага ще ти олекне. Но трябва по първия метод или по закона на свободната мисъл. Трябва да знаеш с какво ще функционира. Ти при Бога като идеш, ще започнеш или от закона на Любовта или от закона на Мъдростта или от закона на Истината. Ако не говориш по закона на Любовта, ще говориш по закона на Истината или Мъдростта. Няма да смесваш. Най-първо ще говориш по закона на Истината и Свободата – не те разбере Господ, да допуснем по човешки, по закона на Любовта ще говориш и най-после, като гово-

риш по закона на Мъдростта, Господ веднага ще те разбере и тебе ще ти олекне на душата.

Та рекох, трябва да се научите на едно: да се справяте с вашите скърби и страдания. Скръбта, това може да бъде слуга, слугиня, може да бъде някой ваш син, гъщеря от миналото. Много пъти сте живели на Земята, имате много синове и гъщери, намира те мой един ген. Казва: „Закъсах, осиромашах!” Хване те и казва: „Ще ми помагаш.” Искане от тебе, пък ти си закъсал, нямаш нищо. Казва: „Ще дадеш, хайде оттук искай, оттам искай.” Тамън се оправяш с един твой син, гоиде втори. Тамън с втория се оправяш, гоиде трети, четвърти, пети, десети син – всеки иска от тебе. Казваш: „Много са лоши тия желания.” Не са лоши тия желания. Щом гоиде такъв твой син, иска да го заговориш, да го пратиш в странство да следва в някой университет. Най-първо научи го да знае да преклони коляно, научи ли да свива колената, да прави поклони... Едно време хората се молеха прави, сега ще коленичиш и кажи: „Каквото аз правя и ти ще го правиш.” Сега вие като се молите, ще накарате и вашите желания да се молят с вас.

Този ваш син, то е алегория. Туй ваше желание, тази ваша мисъл, какво трябва да направите за нея? Тази мисъл трябва да се реализира. Ти не може да изпъдиш една мисъл, тя ще влезе в други, ще обиколи целия свят и туй, което иска, ще го направи. Ако сте вие първи, вие сте на прав път. Казваш: „Нямам време.” – Ще намериш време. Ако сте вие последен, вие от нея не може да се освободите. По средата ако сте, може да се освободите, ако сте пръв, може да се освободите, но ако сте последен, тогава няма отървяване. Благодарете, че не сте всякога последен, а сте по средата или в началото, но ако сте в края, ще трябва да я изпълните.

Аз ви говоря сега за една истина. В края, тогава ще употребите трите закона. Доиде една мисъл и казвате: „Много лоша мисъл.” Доиде една мисъл да откраднеш и ще откраднеш нещо, ще обереш някоя каса, ще задигнеш торба-

та. Това са доказани работи. Че ти ако не знаеш как да постъпиш, ще иде касата на някой банкер и ти ще идеш заедно с касата. Казваш: „Как може да стане с мене?“ Ако може да стане с някого, може да стане и с тебе.

В миналото минава един много набожен човек покрай къщата на богат банкер в Америка. Гледа една кесия с пари, забравена на прозореца. След като броил парите, в една голяма кесия турил парите и ги забравил. Набожният беден човек взима кесията и я туря под палтото, отива си вкъщи. Казва: „Господ ми даде тия пари. Този банкер има много, нищо не значи, че съм [взел] кесията.“ Става той да се моли и щом рече да се моли, между Бога и него застава кесията. Молитвата му отива до кесията и се връща назад. Той пък държи кесията, не иска да я върне, казва: „Опитва ме Господ, дали съм доволен от кесията или не.“ Той разсъждава и казва: „Доволен съм Господи, но да ми позволиш да харча.“ Той не иска да харчи от парите, докато Господ не му позволи. На втория ден пак се моли, молитвата отива до кесията и пак се връща назад, на третия, четвъртия – същото. На десетия ден той усеща, че започва да изгубва вдъхновение, да губи своята радост. Решава да я върне. Отива при този банкер и казва: „Минавах покрай твоята къща, видях тази кесия на прозореца, задигнах я, но връщам ти я, понеже загубих вярата си в Бога. Река да се моля – кесията е между мене и Бога. Прости ми. Аз не искам да имам като твоята кесия. Ако ти си готов да ми я дадеш, ще направя опит, какво ще каже Господ.“ Казва банкерът: „Ела утре.“ Отива той и банкерът му дава две торби. Казва: „Господ на голям изпит ме туря.“ Взел двете торби, мисли. Като се моли казва му: „Нито пет пари няма да употребиш от торбите.“ Ходи и раздава на бедните. За всяко нещо, което ще раздаде, трябва да се моли, да кажат. Носи кесията и му казват: „Еди къде си ще дадеш.“ Като раздал двете кесии в една година, отива при банкера и казва: „Братко, ще ме освободиш, други две кесии няма да ми

даваш, ще намериш някой груг”. Защото за всяка монета, която е вътре, той трябва да се моли, къде да я даде.

Неща, които са станали, по същия начин няма да станат с вас. В природата два пъти нещата не може да станат по един и същ начин.

Ние казваме: „Да се въздържаме.” Ето аз какво разбирам под думата „въздържание”. Когато човек прилага закона на Свободата, закона на Любовта и закона на Мъдростта, той трябва да се въздържа от какво? Трябва да се въздържа от всички ония мисли, които могат да нарушат неговата свобода, от всички ония желания, или, казано на прост език: никога не трябва да вземаш една храна, която мъчно ще се смели. В стомаха храната трябва да бъде добра. Рекох, всяка една мисъл, която служи за нашето подигане, изпълни я! Както и при храненето: онази храна, която служи за твоего здраве, употреби я; онази храна, която уврежда здравето ти, не я приемай. Всяко едно желание, което разширява твоята душа, внася свобода, или внася Любов в душата, или внася Свобода, туй желание – изпълни го! Не питай никого. Всяко желание, което ограничава Свободата, всяко желание, което ограничава Любовта, ти го остави настрана. Това са вътрешни правила. Има някои неща, в даден случай вие не знаете как да изпълните. Няма правило за всяко едно желание, нито за мислите има правила. Има общи правила, но специфични правила в даден случай как трябва да се постъпи, няма. Там се познава умният човек. Умният човек в даден случай, ако постъпи правилно, ще прогресира.

Някой път човек може да постъпи както не би трябвало. По който и начин да постъпи, не че ще направи прегрешение. Ако яде човек сега, прави ли прегрешение? Ял някой храна, че после повръща. Няма прегрешение. Но втори път ако ти дадат същата храна, ти няма да искаш да я приемеш. Или след като ядеш, вие ще проявите неприятност. Не съм в яденето. Може да ядеш по-малко отколкото трябва или може да ядеш повече отколкото трябва. При

яденето ще възприемеш толкова, колкото трябва. После, храната трябва да бъде доброкачествена. Същият закон е и при желанията. Трябва да се подбират желанията. Всички ония желания, които дойдат до вашата гуша, трябва да знаете дали са за вас. В дадения случай може да е изпратено до вас, само вие да го изпратите на друго място, то не е пратено за вас. Някой път известно писмо е агресивно до вас по пощата, но вие да го предадете на друг човек. Вие няма да го четете, само вие ще препратите писмото. В духовния свят някое писмо може да мине до 10-15 души. Може някое ваше писмо да е минало през десет души и всеки един, който получил вашето писмо, той е внесъл нещо. Ако тия хора са напреднали, добри, вашето писмо ще дойде окичено със скъпоценни камъни. Ако тия хора не са високо подигнати, може да го отворят, да го прочетат и пак да го затворят. Те ще знаят какво ви пишат.

Та, в този път, в който сега вървите, има неприятности, тъй както един ученик заучва уроците си. Запример вземете за молитвите или размишленията, или за медитацията. Източните народи ще определят известно време, ще напуснат работата, колкото време остава, толкова ще работи. Ако е чиновник, ще напусне работата. Туй е източното разбиране. А пък ти може да бъдеш чиновник и да медитираш. Вземи перото, пиши полека, после спри се, като че мислиш, и медитирай една две минути, после пак напиши две три думи, защото този, старият господар на Земята няма право на всичкото ти време. Казвате: „Длъжностно лице.“ Кажете ми, ако едно лице е длъжностно, колко време трябва да работи? Осем часа. Кой е онзи вътрешен закон, който ангажира човека. Да кажем, преписваш едно съдебно решение – смешно е, има ли закон, който определя в колко време трябва да препишеш туй решение. Всеки един от вас, който е чиновник, трябва да научите всички банкови чиновници да медитирате. Те ще имат туй настроение. Сега това е по стария начин.

Разправяше ми един евангелист: „Преди да бях научил Евангелието, воловете ме познаваха, с един остен на общо основание биех воловете, казвах: „Трябва да работите“, мушках ги с остена. Но като четох Евангелието, хвърлих остена вече, дам им малко хляб, побутна ги по рога, по муцуната. Като се обърнах, престанах да мушкам и да бия воловете с остена. Стана една промяна. Учудиха се и воловете, по коя причина – по силата на Евангелието.” Именно когато действа Истината, трябва да стане една промяна, човек да хвърли остена. Пак ще вървят воловете, пак ще ореш, няма да се спре орането. В живота става натрупване на много мисли, на много желания.

Да кажем, говори се върху една беседа два-три пъти, натрупа се един материал и нещата станат обикновени. Те стават обикновени като любовните писма. Първите любовни писма с трепет се пишат. Второто, пропуснал си нещо някъде, не си толкова усърден. Само едно любовно писмо човек може да напише на свят¹, всичките други куцат. Колкото писма съм чел, първото е всякога хубаво написано, в другите вече се правят погрешки. Като намеря погрешка в писмото, зная, че не е първо. Във второто има една погрешка, в третото – две, после – четири, пет и накрай, когато всичко е погрешно, рекох: Туй е последното. Защо човек изгубва интересите си? И в любовта човек изгубва интересите си. Най-първо човек пред вас минава за ангел. Турците имат една поговорка, когато човек е свободен, казват: „Княз на князете.” Той иска да стане по-високо, сгоди се. Казват: „Близо до хората.” След това казва: „Чакай да се оженя.” Казват: „С хората е заедно.” Като не може да живее и рече да се разведе, казват: „На хората маскара.” Най-първо е княз на князете, после – близо до хората, след това – с хората заедно и най-после на хората маскара става.

Та, най-първо свещената идея показва, че ние мислим. Човек не трябва да идва до последното положение. Сега туй, което е турено в живота, това са опити на човешкия

¹ на свят – както трябва

дух да даде ясна представа, какви трябва да бъдат отношенията на човека към живота. В края на краищата, след като минат всичките методи, ще станете като ангелите съвършени, няма ни да се жените, ни деца да раждате. Ще бъдете съвършено свободни, ще имате един живот, който ще се обуславя от всичката разумност. Женитбата е една Божествена школа, през която трябва да минеш, с отличие ще свършиш. Някой казва: „Да се освободя!“ Докато по всичките предмети нямаш шест и когато държиш матура, да получиш шест, не може да си свободен. Жена [ти] и ти свършите училище, казвате: „Свършихме училище.“ Като се издигнете на една по-висока степен на развитие, ще добиете сила да ходите и да учите другите хора.

Та рекох, онзи ученик, който не знае как да се учи, той ще намери погрешката в окръжаващата среда. Възможно да е в учениците. Той може да намери причината в баща си, той не е богат, няма средства, че не е достатъчно здрав – може много причини да намери, но причината сега в самия човек. Несвършването сега в другата една причина. В Духовния [свят] има един закон: Всеки човек трябва да мине и да се опита, може ли да стане най-голям светия. Ти ще бъдеш подложен на изпит като последен. Последно място ще вземеш с хората заедно. Ако не издържи изпита, ще го пратят наново да държи. Той не е издържал светийството, щом го пратят наново. Той е светия подпоручик и после ще върви оттам нагоре, има степени. В това отношение, когато ти се дава страдание, като дойде едно страдание, не го считай за едно нещастие, но привилегия. Като идеш при Бога, какво ще се оплакваш, благодари, че те е удостоил със страдание, благодари, че ти може да се учиш, то е цяла тайна, то е живо страданието. Туй страдание, което претърпяваш, с него са свързани хиляди същества на развитие. Ти трябва да разбереш вътрешния смисъл на страданието, да станеш весел. Дойде ли страданието, стани весел, позасмей се, попей си малко. Като дойде страданието, ни най-малко не питай за колко деня е дошло. Вие се тони-

рате при една голяма скръб. Трябва в пет минути да можете да се тонирате. Пет минути са достатъчни.

Имайте едно свещено правило: Не отивай при Бога да се оплакваш, не да се безпокоши, да се самоосъждаш. Ти, като идеш при Бога, Той като те види отдалече, ще ти олекне. Господ много добре знае за страданието. Искай да бъдеш весел, не си могъл, искай да станеш, но не си го направил. „Защо да съм весел, как може да съм весел?” Да си весел при скръбта, не да се смееш отвън, но отвътре при скръбта да бъде човек весел. Това е първото правило. Това са били светите. Запример забият му нож, той гледа спокойно. Подигне ръката, той го забие повече, мушне го, мече кръв – той стои. Случвало се е онзи, който го мушка, не може да издържи, падне, започне да моли: „Прости ми!” Сега в България колко души има такива? Ако има един, за образец ще бъде. Аз казвам: Образец да станеш, идеал да станеш, не е лесна работа. Много голямо изкуство е. Тия ножове дойдат, мушкат, толкоз подскочиш.

Някой път казвате: „Отидохме в гъното на ада.” Едно същество, на което Бог му преподава, в гъното на ада не може да иде. Това е внушение. Ужасно нещо е внушението. Като ти внушат, като ти турят едно състояние, може да преживееш какво е в неговата гуша. То е най-тежкото състояние, може да ти внушат. Мисълта може да те огради отвсякъде, казва: „От тебе човек няма да стане.” Казваш: „Случайно съвпадение.” Ти ще кажеш като един дълбок извор: „В името Божие всички тия граници турени, да си идат по местата.” Всички страдания от един закон на внушението. Казвате: „Тази сестра няма да я бъде.” Вие не се произнасяте добре. Най-малкото, което може да кажете: „Господ да ти е на помощ, но каквото стане, то е Божия работа.” Казваш: „Закъсал е.” Не казвай така, защото друг утре за тебе ще каже същото. Турил ги е Господ, тази сестра или този брат, на изпит, за добро ги е турил. Може вие да мислите, може братът светия да стане.

Разправяше ми един, на 33 години се е научил да пие. Казва: „Връщам се една вечер и един ме пита: Защо си се напил? – Не е твоя работа!” Но онзи започва да го бие, удря го, казва: „Този човек така ме наложи, та в мене влезе едно отвращение към пиянството. Щом като река да ида някъде да пия, изскочи в ума ми: Никакво пиене! Този човек страх внесе в мене, толкова страх внесе, че много му благодаря, че ме наби. Спаси ме той. Много пъти се молих на Господа да ми помогне да не пия, да ме спаси Господ по някой начин. Аз мислех, че ще дойде някой проповедник да ми казва: Братко, недей да пиеш.” Няма някой от вас, който да не е налаган. И вас по някой път ви налагат по общо правило. Ако туй налагане, по който начин и да е станало, ако придобиете една вътрешна свобода, страданието е на място.

Сега закон е: Никога не употребявайте отрицателното, прилагайте положителното. Ако не знаеш една работа как е, кажи: „Тази работа е за добро.” Като казваш, че една работа няма да я бъде и че от тебе човек няма да стане, ти какво печелиш. Кажи: „Тъй както съм, няма да стане, но Бог е по-силен от всички работи в света.”

Тия правила ще почнете да ги прилагате. Започнете със свободата на вашите мисли, постепенно да се чистят, да имате тази вътрешна свобода, не да се роди във вас амбиция да кажете: „Подигна се този живот.” Туй да не желаете, но вие да сте господари на себе си. Добрият човек не трябва да го е страх от нищо. Аз бих желал от нищо да не ви е страх. Вас ви е страх от дявола, от лошите хора ви е страх. Ще ви разправя какво може да направи една млада мома, какво може да направи някой, който обича. Един човек отиде да направи пакост нещо, среща една млада мома, тя го хваща за ръка, хваща го под ръка, говори с него и оттам напоследък в него се родило желание пакост да не прави. Ще кажете: „Какво е направила момата, омагьосала го.” Сега вие имате такива правила в света. При всяко едно изпитание в живота ви трябва да бъдете смели. Бог ви е поставил на страдание, за да имате една опитност, да знаете. Вие ще

направите опит с човека, с животните, а може да направите опит някой път и със себе си. Някой път и себе си ще хванеш за ръцете. Хвани го, погледни го, пак го хвани за носа и този брат ще ти благодари. Че това е самовъзпитание. Ако този човек не е могъл да слуша лекцията, може да е богат, но каква полза. Ако човек е богат и не може да употреби богатството, какво го ползува? Богат човек наричам, който може да прави железници, фабрики, да оре, всичкото богатство да го тури на работа. Това е богатство.

Сега какъв опит искате, вие искате да направите опит нали. Направете следното: Да кажем, често сте разсеяни, забравяте. Дето турите нещо, не го помнете. Има ред школи за подобрене на паметта. Знаете ли от какво произтича разсеянният човек? Разсеян човек всеки може да стане. Когато в човека се явява една неувереност в онова, което може да направи, явява се разсеяност. Когато е чрезмерно уверен, става напрегнат, а когато не е уверен, той е разсеян. Когато виждам някои хора са нахални, аз зная законите. Когато онези са разсеяни, пак зная законите.

Мнозина, които идват, казват: „Мене Духът ми говори, но не го помня.” Ти искаш другите хора да го помнят, пък ти сам не го помниш. Туй се крие в тяхното подсъзнание – всички да си кажат, че не са заинтересовани. Най-първо като говори Духът, ще говори на мене. Не може Духът да говори на другите, преди да е говорил на мене. Истината трябва да дойде в моята душа. Иде ли от другите души, не е Божествено проявление. Туй, което говориш, трябва да го знаеш тъй ли е или не. Туй, което говориш, трябва да знаеш добро ли е или не. Тъй както казва, аз ви го предавам. Когато Господ праща един пророк, той казва: „Ще идеш и ще кажеш така и така.” Имаме един пример в Библията. Давид е един голям пророк, но той искаше да живее като човек. Когато сгреша Давид, Господ каза на Натана да каже да Давида: „Тебе Господ те взе, знаеш къде беше, едно малко овчарче, взе те и те направи цар да ръководиш хората, така ли ги управляваш?” Господ му каза каква притча да му даде:

„Имаше един богат човек и един беден. Сиромашът имаше едно агне, а богатият – хиляда. Дойдоха гости на богатия и той не взе от своите агнета, но взе единственото агне на сиромаша и с него угости гостите си.” – „На смърт” – казва Давид. Натан му казва: „Ти това направи. Така рече Господ. Ти го направи в тайно, но аз ще го изявя наяве. Хората след хиляди години като четат да знаят.” Тогава Давид написа 51 псалом.

Тъй е сега, когато Господ гоиде да говори, Той ще говори ясно. Знаете, че Божествените работи са точно определени. Ти не трябва да бъдеш разсеян, трябва да имаш памет, да помниш нещата. Ако не помниш, ще се научиш да помниш. Ако не може да мислиш, ще се научиш да мислиш. Ако не си вярваш, ще се научиш да вярваш. Ако не знаеш как да говориш, ще се научиш да говориш, понеже всяка дума си има свой ефект.

За една седмица направете едно упражнение. Тази лекция е за сестрите, но и братята нека направят. Ти, като станеш, тури си единия пръст на центъра на паметта. Може да туриш единия си пръст, двата пръста, може да туриш и трите пръста, може да туриш и всичките пръсти ту[k], на мястото на човешката памет, в средата на челото. Тогава, ако си разсеян, ще концентрираш ума, да се възвърне твоята памет. Онзи, разсеяният, да достигне да си спомня неща от няколко прераждания. Пет, десет минути ще си туриш пръста там, няма да мислиш, може да седнеш на коляно, може да седнеш по турски, може да седнеш на стол, но да си спокоен, никой да не те безпокои. За една седмица ще направите едно микроскопическо подобрене, да помните една дума повече, отколкото преди.

Аз забелязвам, че мнозина от вас, както ви гледам, сте недоволни от живота. Един човек, колкото остарява, доволен трябва да бъде, не недоволен. Ти си доволен, че се запознаваш с един мъж, който утре умре, ти останеш и плачеш. Ти се запознаваш с едно отражение, което отвътре говори, казва: „Дали е тъй или не е тъй.” По човешки разсъждаваш.

Опитал си. Туй вече не е вяра, но суеверие, че в някое друго прераждане вие сте започнали. Всяко едно прераждане вие все започвате. Кой от вас кога е започнал? Симеон преди две прераждания е вървял по този път, по който сега върви, и още в ранна възраст е закъсал. Затуй сега иде рано да върви по този път. Започва работа оттам, отдето е прекъснал. На колкото години напусне този живот, оттам започва да довърши. Може да е напуснал на 56 години, като дойде на 56 години, тогава започва. Дотогава живее нашироко, яде, пие, казва: „Аз съвсем закъсах, не може така.“ То е минало. Навсякъде свързвате един живот с друг – оттам, отдето сте свършили единия, почвате другия. От Невидимия свят всякога използват всичките условия. Някой път съществата загатват. Никога Невидимият свят не застава насила. Ще се предостави, ако ти имаш добрата воля. Значи на Симеона казват: „Хайде!“ Казва: „На драго сърце, дано сега да се поправа. Благодаря, че ми казахте.“ Вземете цигулката, започне. Аз даже, като го видях в Търново, рекох: „Кой ли го е накарал да дойде тук?“ Но сега вземам Симеона за пример, казвам как стават връзките. Понеже сте влезли в този път, използвайте всички благоприятни условия.

Никога да не те спъва един извор като е мътен. След пет, десет, петнадесет минути изворът ще бъде чист. Може някой човек да го размъти, стане нещо. Трябва да се създаде една атмосфера благоприятна. То е новото. По този начин дарбите, които са скрити в човешката душа, може да се развият. Всеки човек трябва да приеме една дарба. Той не може само да се моли, той ще се приготви за една област. Всеки човек е определен за една работа. В този живот всеки човек е определен за една работа, която никога не може да свърши.

Рекох, има много работи, които бих ви казал, но то е по-нататък. Най-първо подобрете вашата памет. Помнете, че вашите мисли трябва да бъдат свободни, вашите желания трябва да бъдат свободни, вашите постъпки трябва да бъдат свободни. Мислите също трябва да бъдат

любовни. Всичките желания трябва да бъдат любовни и постъпките трябва да бъдат любовни. После, мислите трябва да бъдат светли, желанията трябва да бъдат светли и постъпките трябва да бъдат светли. Туй е Божественото! Как ще го направите, какво ще каже някой, не му мислете много, направете го, не бойте се!

Дойде някой човек, иска ти нещо. Като бръкнеш в джоба си, което хванеш, дай, не си връщай ръката да хванеш друга монета, по-малка. Този човек казва: „Бръкни в джоба си!” Ти бръкнеш, хванеш голяма монета, оставиш я, после хванеш по-малка. Каквото хванеш, дай го, хич не го гледай. Ти, като не го гледаш, ще хванеш дявола за опашката.

Тогава ще ви приведа примера за Иван Кронщадски. Идва една бедна вдовица при него и го моли да ѝ помогне. Той ѝ казва: „Аз ще се помоля и каквото Господ каже, ела след една седмица.” В туй време умира един виден княз, на когото потомък бил Кронщадски. В един плик роднината турил 8 хиляди рубли. Дават му ги. Като идва жената, той казва: „Това е, което Господ даде, повика княза, а той оставил това.” Тя, като отворила плика, уплашила се, казва: „Братко, погрешка си направил, мене не ми трябва толкова пари.” – „Но това Господ изпрати чрез мене, вземи го, послужи си.” Като дойде да извършим волята Божия, ще я извършим както трябва. Като дойде да работим по закона на свободата, каквото намериш, изпълни волята Божия. Да не мислиш по човешки, да не дойде мисълта на тщеславието да благослови Господ. Когато изворът извира, той не мисли, че той трябва да извира, понеже има вътрешен напор, той не прави усилие – водата, която иде, дава напор.

Първо ще поемете вашия занемарен път. Ще знаете, не че сте лоши, но да знаете, отде сте напуснали доброто, да намерите вътрешната връзка, там, додето сте напуснали доброто, там веднага да направиш връзка и да започнеш работа. Не какво си бил в миналото. Някой дойде и казва: „Какво съм бил в миналото?” Аз му казвам: „Еди коя си работа си напуснал, започни, да я свършиш.” Някой станал

на 45 години, иска да следва. Той преди едно прераждане трябвало да напусне университета, до 45 години не е могъл да свърши. Казва: „Тази работа не може да бъде.” Сега иде на стара възраст и казва: „Ще свърши университета.” Има баби, които на 60 години държат матура. То е едно желание, което на 22 години не могла да изпълни, не е могла да свърши гимназия, любовни работи имала тази баба, този любила, онзи любила, не е могла да свърши гимназия. Този момък излъгала, онзи момък излъгала, не ѝ идвало на ум да свърши гимназия. Идва в този живот, станала на 60 години, дойде ѝ желание да свърши гимназия. Като млада мома взема диплома, пък заминува за другия свят. Родил се в трето прераждане като млада мома в обществото с обществено положение.

Тия работи ще ви станат ясни. Четете такива книги, романи. Вашите романи са написани из библиотеките. Трябва да имаме печатан целия роман, в който вие сте видния герой в романа. Кой от вас няма роман? Няма някой, който да няма роман, всички имате роман. Един ден, когато завършите вашето развитие, вие тогава ще ходите в библиотеките да четете от единия край до другия и да изучавате вашия живот. Вие ще четете в едно съществуване как сте живели, във второ трето, четвърто, пето, десето и след като прочетете целия ваш живот, тогава ще започнете да четете живота на другите, на вашите приятели. Но те са неща за бъдеще.

Сега практически. Искам всички да станете като малки деца. Много възрастни сте станали. Христос казва: „Ако не станете като малките деца, няма да влезете в Царството Божие”. Вътре по сърце като децата трябва да бъдете. Десет пъти да те лъжат, пак да вярваш.

Като правех своите изследвания имах много интересен случай. Две деца оставени в количките, едното дете тригодишно, другото четири-пет годишно. Двете деца седят в количките. По-голямото дете хвана другото за косата, разтърси го, разтърси го. Другото почна да плаче.

Онова го гледа сериозно като професор. След туй гледам, малкото го хвана за косата и то го разтърси. Голямото почна да плаче. След туй първото пак го хвана. Така се хващаха няколко пъти и тия деца поумняха, засмяха се, презърнаха се и започнаха да се целуват. Ето едно представление. Питам: защо, за какво? Някой дойде, хване те за косата, разтърси те. Сега волята Божия в света е, като те хване някой и те разтърси, да научите нещо.

Първото нещо, което трябва да научите е, че Бог ви обича. Второто нещо, което трябва да научите е, че вие обичате вашите ближни. Третото нещо, което трябва да научите е, че ближните ви обичат. Първото е, че Бог ви обича, после, че вие обичате. Когато дойде да обичаш, ти започваш да чувствуваш, че хората те обичат. Някой път чувствуваш, дойде някой, не го обичаш. Друг дойде, приятно ти е неговото присъствие.

Първото нещо, което ще знаете, е че Бог ви обича, че вие обичате ближните си и че ближните ви обичат. Сега това е програма. Ако сполучите да я приложите, вие ще разрешите задачата си.

Сега изпейте „В начало бе Словото“.

*Беседа, държана от Учителя на сестрите
(с присъствието на братята)
7 април 1932 г., Благовещение
Изгрева, София*

ДОБРОТО СЕМЕ

Добрата молитва

Ще прочета от Матей 13-та глава 24-ти стих.

„Друга притча им предложи и казваше: Уподоби се царството небесно на човек, който посея добро семе на нивата си.“

За идната седмица заучете 93 псалом.

Във вашия живот трябва да влезе нещо ново. Аз считам всички ваши възгледи като овехтели стари грехи. Трябват ви нови грехи до Великден. Поизтъркали са се, туктам имат гупчици, цветът се е изменил, някъде гупките са големи, трябва да се турят еми¹.

Рекох, човек отначало, от детинство до края на живота си, трябва да учи. Целия свой живот трябва да го посвети на учение. Да не мисли, че за една, две, три години ще научи всичко и после ще ходи само да се разхожда по курорти, да спи на меко и да яде много хубаво сготвено. Тези неща са възможни, но много солени излизат на човека. Ако вземете цялата човешка история, онези, които са живели много охолно, много охолен живот – царете, много солено им е излязло. Соломон, който беше един от най-мъдрите царе на Израил, през носа му излезе. Писанието нищо не казва, но има една вътрешна страна, че и сам той се изказва с тези думи: „Суета на суетите и всичко е суета.“ Един голям мъд-

¹ ема (тур.) - кръпка

рец, който е имал големи разочарования. Той иска да каже: това, с което живее, е празна работа. За тези празни работи вие бихте пожертвували всичко. Ако рекат да ви направят царица, вие бихте отишли да приемете. Можете да бъдете на разни събрания, на някой журфикс². Като стане човек цар, на църква не ходи. Като рече да ходи на църква, ще има цял ескорт. По-рано ходеше пеш, а сега – с автомобил. Знаете ли, аз как гледам на работите, на всички тези хора, които се возят с колички и деца, които не могат да ходят, а се движат с колички и слугини има с тях? В духовно отношение всички тези, които се возят на автомобили и файтони, те са деца, коне и кочияши ги карат и мислят, че са големци. Това са деца. Те трябва да слязат и да ходят. Детето, като порасне, слеза от количката и ходи пеш. И вие някой път съжалявате, че нямате файтон. Хубаво е човек като е дете, да има файтонче, но като стане възрастен – не! Понеже възрастният, ако не се упражнява да ходи, атрофират се краката му. Щом се атрофират краката му, той не може да бъде добродетелен. Краката отговарят на Добродетелите, ръцете – на Правдата, очите – на Истината, ушите – на Мъдростта, устата – на Любовта. Файтонът е за деца, възрастният ще ходи пеш. И ще се молите ръцете и краката, всичко у вас да бъде здраво.

Човека ще го познаеш по къщата му. Домакина ще го познаеш, че е спретнат, по къщата му. В духовно отношение между физическия и духовния живот има връзка, те са свързани. Няма отделен духовен и светски живот, те са само едно наше разграничение. Духовен живот наричаме живота с по-високи стремежи, а светски живот наричаме живота с по-ниски стремежи. Един може да го впрегнеш да вози хора, а може да го караш да вози дете.

Христос казва: „Доброто семе.” Паралелно със семето може да изникне нещо противоположно. Това да ви не смущава. Запример покрай някоя добра мисъл може да проникне някоя лоша мисъл. Това става, когато съзнанието ви не е

² журфикс (остар.) - определен ден от седмицата за посещение на гости

будно. Влязла е някоя лоша мисъл. Като се върнеш в съзнанието си, ще видиш, че е дошъл някой образ отнякъде. Човек винаги трябва да пази съзнанието си будно. Запример, ако вие сте в града, оперете дрехата си и я прострете, от саждите ще стане мръсна. А умният ще я тури там, дето няма да се нацапа. Хубавите неща трябва да се държат в такова място закътано, дето да няма никакви сажди. И често хората за дълго време казват, че Господ ще ни направи това онова. Господ много добре си върши работата, но нашата работа е останала назад. Ние не я вършим. Ние трябва да се опретнем, всеки един трябва да има задача. Да каже: „Аз какво трябва да върша?“ Често ние се спираме в света и казваме: „Светът не е такъв, какъвто ние го желаем.“ Това няма защо да ни спъва. Това е само едно субективно схващане, че светът е лош. Друг човек може да бъде точно на обратното мнение. Светът е добър, когато ние сме добри. Светът е лош, когато ние сме лоши. Често сте страдали от треска, развали се вкусът ви. Каквото и да ви дадат, когато го вкусите, казвате, че е горчиво, безвкусно. Не че яденето е безвкусно. Като се избавите от треската, яденето ви става вкусно. Някой път и водата става горчива за вас.

Та, трябва да преминете към едно ново състояние. Живота трябва да вземете като наука, като изкуство. Животът е цяло едно изкуство. Всеки един от вас трябва да изучава едно, две, три, четири, пет изкуства. Човек има около 40 способности и с всяка способност може да развие едно изкуство, значи има място да 40 изкуства. После, има толкова чувства в себе си. Там може да развие известни добродетели, а пък сега религиозните хора са се научили да направят някоя молитва, два пъти на ден да се обърнат към Бога и се считат за много религиозни. Казват: „Той по три пъти на ден се моли.“ Хубаво, той по три пъти на ден яде, спи по 8 часа. Какво е придобил от съня, като спи човек? Или като яде три пъти, или като се моли три пъти. Три пъти като се моли човек, какво е придобил? От всяка

молитва той трябва да придобие нещо. Ще ви кажа нещо, което трябва да запомните. Ако идете при някой чист извор, все ще напълните някой съд с вода и ще го донесете. Ако отидете в някоя местност, дето има диаманти, смарагди, кой от вас няма да си позволи да задигне, да вземе някое камъче. Често хората отиват при Бога, от тази хубава област, без да са донесли нещо. Какво струва такава една разходка? И най-после, човек като се подвизава 10-20 години, той е почнал да остарява, почва да се съмнява. Много е естествено. Човек като осиромашава, почва да се пита дали някога е бил богат. И човек като остарее, мисли че той едно време е бил млад, сега е стар. И сам даже не вярва, че е бил млад. Старият е променен толкова незабелязано, като че всякога е бил стар. И във възгледите си човек постоянно трябва да се подмладява. С едно ядене, с три яденета на ден работа не става. То е много малко три пъти на ден. Сега се забранява много да се яде, защото, ако се яде много, много средства се изискват. Някои ядат на 24 часа един път, други – два пъти, три пъти, четири пъти. Но в духовно отношение човек трябва да храни ума си.

Сега има обикновени положения, с които човек се забавлява. Зависи от неговите чувства. Някой път някоя идея, някое чувство се налага без да иска той. Една празна мисъл може да занимава дълги години човека, вследствие на това, тази мисъл или това чувство именно не дава място на нищо възвишено, благородно в него. Запример на някой човек му се иска да стане богат. Той от сутрин до вечер мисли само за това. Събира, събира пари всяка вечер, ден, два, седмица, две мисли, че ще разполага да яде. Невидимият свят го задигне. Не че желанието на човека да бъде богат е лошо. Човек трябва да бъде богат, но трябва в правата посока да търси своето богатство. Той трябва да има богатство, което никой да не може да му отнеме. Ако човек е богат, за да развие своите добродетели, за да услужва на своите ближни, тогава е добро, но ако богатството е спънка за неговото добро, то това е един капан. Запример ако

говорите в една стая, то вашата реч не се чува отвън. И ако се молите в една златна къща, то вашата молитва ще отиде до златния таван, няма да отиде при Бога. Ако вашата мисъл не е гореща и ако вашето сърдце не е горещо, то тази молитва не е силна.

Във всяка молитва съзнанието трябва да бъде силно пробудено. Това, което искате, трябва да бъде за вас необходимо. Писанието казва: „Всичко, каквото поискате, да ви бъде.“ Това, което искаш, трябва да бъде най-същественото, да бъде много важно, а пък другото само по себе си ще дойде. Най-първо трябва да дойде важното. Ако животът дойде, то той носи всичките си благословения. Ако Божественият дух присъствува, ако Той дойде, то свободата сама по себе си идва. Ако светлината дойде, то ще има знание. Дето има Любов, там има и светлина.

Под „доброто семе“ се разбира това, с което човек е надарен. Например човек е остарял и той очаква да умре, да иде на онзи свят. В онзи свят защо им са стари хора, не им са нужни. В онзи свят от стари хора нямат нужда, от невежи, от грешни, от хилави, от бедни хора нямат нужда. Там болници няма. Писанието казва, че нищо нечисто няма да влезе в онзи свят. Щом влезеш чист, тогаз няма да се подложиш на онези промени, които стават на Земята. Зло няма да има, сиромашия няма да има, болести няма да има. Вие искате един живот, но този живот вие го очаквате да ви се даде отвън, механически да ви се даде. Вие не искате да работите заради него. Запример колцина от вас, каква част от времето си от 24 часа посвещавате за Господа? Постоянно за себе си употребявате своето време. Съвсем малцина съм срещнал да употребяват времето си за Господа. Всеки един се моли на Бога за децата си, за мъжа си, за шапка, за грехи. Някой път ще се моли да стане добър, но да работи за Бога, много малко съм срещал. Първо трябва придобиете, всички ваши нужди трябва да се запълнят. Човек ако служи на Бога с разбиране, то всички неговите нужди ще се задоволят. А ако иска да се задоволят неговите

нужди и после от изобилието да дава, и това може. При първия начин се ражда едно недоволство. Колкото и човек да се стреми да бъде чист и свят, ще види, че му липсва нещо. Той е постоянно недоволен. Той чака да стане чист и свят и тогава да направи и понякога път така си заминава от [този] за онзи свят. Той мисли, мисли и казва: „Тази работа няма да стане сега.“ И така си заминава. А пък тя може да стане. Човек не трябва да уповава на доброто, което прави, но трябва да остави доброто в него да работи. Доброто е общо у всички хора. То не е частна собственост на някои. Доброто е Божественото, което работи в него. Някои са по-добри, понеже дават повече място на Божественото да работи в тях. Някои не са толкова добри, понеже дават по-малко място на Божественото да работи в тях. Или, да ви обясня: На някои къщите им са с повече прозорци, а на някои с по-малко прозорци. Зависи донякъде от вашите възгледи. Вие искате най-първо да живеете между хората съвършени. То е хубаво, то е идеално. Но като няма тези съвършени хора? Като живееш между хора, които не са съвършени, тогава какво трябва да правиш?

Та човек е изобретателен. Някой път добрите хора трябва да бъдат изобретателни както онези пияници. Един пияница пил и се моли на Господа. Почнала ръката му да трепери. Като вземе чашата и ръката трепери, не могъл да пие вино. Почнал да тъжи, че не може да пие. Мислил как да изпие вино от чашата. Един ден той взел и с едно дърво прекарал през шията, теглил и пил вино. Най-сетне Господ му свързал и двете ръце и престанал да пие. Силният човек ще каже: „Не чашата, аз съм господар.“ Сложи чашата с виното пред себе си и казва: „Аз съм, който заповядвам. Сега ти заповядвам да седиш отвън и да мируваш.“ Туря я на масата и излиза да се разходи. Пък се върне и казва същото.

Да допуснем, че ти си недоволна от някоя сестра – какво трябва да направите? Някоя сестра, като я видиш, трепне ти сърцето, гразниш се. Купи ѝ образа, да я нарисуват, и дръж образа в стаята си. Ще ѝ кажеш: „Няма

да ме гразниш, аз съм ти господар.” Другояче – мръдва ти сърцето. Днес, утре и т.н. и ти не може да се молиш. Тури ѝ образа там, докато ти се справиш най-първо. Ти си умен човек. След време ще забележиш, че портрета на тази сестра ще почне да се изменя. Ако гледаш тази сестра два – три месеца по един начин, ще видиш, че като се измени портрета ѝ и онази сестра ще се измени. Като те срещне сестрата, ще почне да те гледа по-мило.

Та рекох, вие живеете в един свят, в едно училище. Всички тези работи, които имате, това са задачи, които трябва да разрешите, задачи в училище. Тази задача трябва да я разрешите правилно. Един ден ще те вика учителят по този предмет и ще те пита как ще решиш задачата. Така трябва да гледате. Казваш: „Защо Господ ни даде това?” Чудна работа! Учениците в училището знаят защо им са дадени геометрия, география, математика и пр. Това са предмети за изучаване. Вземете например, някои от вас имат страх. Това е един предмет. Страхът е лош, но без страх е съвсем лошо. Ако човек нямаше чувството на страх, ако влезеше в София, ще го прегазят каруците, а пък сега, като се пазиш, като ходиш по краищата, запазваш живота си. При този страх трябва да се тури чувството на благоразумие. Когато Бог вижда, че ние може да използваме онези заложи, които ни е дал, и ги обработваме, Той е доволен. Когато ученикът се учи, то учителят е доволен. Когато ученикът свири добре, рисува добре, когато декламира нещо хубаво, ученикът е доволен.

Като влезете в Небето, в Невидимия свят, като отидете при царските врата, ще ви накарат да декламирате едно стихотворение. Кое стихотворение ще декламирате. Вие още не знаете едно стихотворение и се чудите кое. Ще ви накарат да изпеете една песен най-първо. Коя песен ще изпеете? Ако изпеете песента хубаво, вратата сама по себе си ще се отвори, ако не я изпеете, то вратата ще стои затворена. Ако издекламирате стихотворението ху-

баво, вратата ще се отвори; ако не го издекламираме хубаво, вратата ще стои затворена.

Някой ще каже: дали това е буквално или алегорично? Както искате го вземете, но така ще бъде. Писанието казва така: „Страхливите няма да наследят Царството Божие.” Защото страхливите всякога, като тръгват за Невидимия свят, ще го опитат с най-големите изпитания, фиктивни. Той ще се уплаши и няма да влезе. И да искат да го вкарат, няма да влезе. Една българска учителка я карали на кола, но нея я било страх от биволи. На половин километър тя видяла биволи, скочила от каруцата и хукнала да бяга. Где е по-безопасно: на каруцата или като бяга? Като бяга, не може да се спаси, ако я гони бивол, а на каруцата по-лесно може да се спаси. Та, най-после, този бивол не мисли за нея. Той ще си повдигне главата, за да види кой минава оттам. Всеки един от вас има по един бивол. Няма никой от вас, който да няма по един бивол, който като дойде, ви трепне сърцето. Един от едно нещо, друг от друго нещо, но всеки човек има нещо, от което го е страх. Дойде болестта, подуването на краката и казвате: „Ако се качи на сърцето ми?” Докато е здрав, той е с кураж, но силата на човека се показва като е болен. Човек трябва да заболее, да види колко е силен. Това е изпитание.

Болести, неразположения, онези мъчни състояния, които идват, те са състояния само на физическото поле. Всеки един от вас ги има. Не му знаеш причината на неразположението. Умъчнен си. Предполагаш, като че целия свят е станал лош. Някой път си недоволен, не искаш да срещнеш никого. Искаш да бягаш в гората. Щом мине, промени се състоянието. Това не е човекът, той е един чужд наемател. Често вас ви впрягат като кон и целия ден возиш каруцата. Онзи, който те е впрягал, пусне те вечерта, но целия ден си работил на господаря.

Сега другото положение. Често ние от незнание си създаваме свои нещастия. Едно малко теле влиза в един двор на един чифликчия, намира едно гърне с ечемик, изяжда ече-

мика и най-после вдига главата с гърнето. Не може да вижда. Хората не може да си обяснят, как е дошло гърнето на главата на това теле. Това теле не знаеше последствията. Някой път и човек си тика на главата такава гърне. Идва чифликчията. Как са го освободили? Чуди се сега чифликчията. Теглят гърнето, не могат да го изтеглят. Казват: „Да заколим телето.“ Други казват: „Чуждо е телето.“ Други казват, че е хубаво гърнето. И най-после решават да счупят гърнето. Някой път човек трябва да се тури в гърнето, да се оправи работата. Добрите гърнета стават за саксии за цветя, но не и да висят на главата на хората. Или, другояче казано: Никога човек не трябва да туря една мисъл, която да обгърне ума му така, че да стане като едно гърне. Никога не се привързвай за каквото и да е предмет така, който ще те ослепи. Това теле мислеше, че като си пъкне главата в гърнето, ще разреши всички въпроси.

Тези неща, които ви привеждам, показват от какво човек трябва да се пази. Той трябва да знае кои са съществени неща в света. Има неща съществени, които сами по себе си ще дойдат, а пък има неща, които не са съществени. Те са товар за самия човек.

Различие има между жените. Някоя жена е по-силна, по-интелигентна, някоя е страхлива. То си има свои причини. Силната е станала силна, защото се е упражнявала. Страхливата е станала страхлива, защото се упражнява за страх. Човек чрез упражнения става това, на каквото се упражнява. И чрез упражненията човек може да развие както едно отрицателно чувство, така и едно добро чувство. Само че човек трябва да постоянствува в пътя. Някой път работите не стават с един опит.

Например някой казва: „Ще се помоля на Господа.“ Ти, като се помоли на Господа, Господ ще те прати при онзи, който е минал по твоя път, да те научи. Все ще отидеш при онзи, който може да те научи. Не търсете да бъдете щастливи. Никога не желайте да бъдете щастливи, защото е невъзможно да бъдеш щастлив. Вие не търсете щастието.

Вие никога не можете да бъдете щастлив. Погледнете небето и вижте, че всичко е хубаво, там е Бог, там е щастието. Там, дето е Бог, там е щастието. Щом намериш мястото на Бога, там е щастието. Хубав ден вълн от Слънцето не съществува. Щом Слънцето залезе, хубавият ден изчезва. Като тръгнеш в тъмната нощ със запалената свещ, то ти ще бъдеш щастлив, докато имаш запалената свещ, но като изгасне свещта, ще бъдеш нещастен. А пък истинското щастие, което е поради присъствието на Бога, то никога не изгасва.

Не търсете да бъдете добри, но търсете доброто. Защото човек не може да бъде добър. Дойде един, който вие обичате, гадете му по-чиста кърпа. Дойде друг някой, когото не обичате, говорите му с пренебрежение. Де ти е доброто? Ако на тебе направят така, ти веднага ще се докачиш. По сегашните си схващания ние се считаме много добри. Онзи, който не знае да пее, се счита за голям певец.

За едного ми казаха, че бил голям, много добър цигулар. Дадох му да свири и видях, че е обикновен. Аз си обяснявам защо свири на тях добре. Песните, които той свири на тях, попадат им, а пък според мен, песните, които свири на мене, са обикновени песни. Той за някои е добър цигулар, а за някои – не. Един цигулар, който може да свири добре на умрелите, ако свири на живите същото, ще го бият. Ако един цигулар свири добре на живите, ако засвири същото на умрелите, пак ще го бият. На умрелите защо пеят много тъжни песни. Ако тези души отиват при Бога, защо им пеят мрачни песни? Как ще оправим тази логика? Свирят им такива песни, като че ги водят на ешафода. Не си е на място тази песен. Значи този човек не отива при Бога, а на мястото на страданието. Рекох, тази песен не е за Небето. Ако вие тръгвате за онзи свят, каква песен трябваше да ви свирят?

Рекох, трябват ви съвсем нови възгледи. Когато човек се ражда и когато човек заминава за онзи свят – като се ражда, ще изпеете една песен до половината, а като умре, ще изпеете края на песента. Същата песен до половина при

раждането, а като заминава за другия свят, ще завършите другата половина на песента. Една и съща песен, половината при раждането, другата половина – като заминава за другия свят. Не различни песни. Ако песента е от четири куплета, то двата ще изпеете при раждането, а другите два – при заминаването. Ако ви се роди дете, вие ще искате да му изпеете една хубава, която му носи щастие. Ще кажете: „При заминаването му да изпеете другата половина на песента.” Сега ще ви кажа половината истина и като заминавате за другия свят, ще ви кажа половината истина. Всичко не може да се каже сега. Има неща, които ако ви кажа сега, ще кажете: „То времето не позволява това, онова не позволява.” Но когато умираме и когато се раждаме, времето позволява.

Та рекох, доброто семе като расте, плодът се събира в Божествената житница – то е отиване в другия свят. Вие не разбирайте лошия смисъл. Аз не разбирам физическия свят. Когато човек се измени коренно, той ще мине от един живот в друг живот. Ако попитате онзи, който напуща тялото си, той е готов всичко да жертвува. Дотогава той е бил скъперник, като умира, казва: „На този толкова, на онзи толкова.” Всичко раздава, само че късно го дава. Не при умирането да го раздаде, но приживе да го раздаде. А като завежда след смъртта, те ще се карат, ще го викат, той ще ги убеждава да не се карат. Тогава ще му създадат цяло нещастие.

Вие искате да намерите правия път. Не остав[яйте] да намерите правия път като тръгвате за онзи свят. Трябва да имате една книга, един пътеводител от Небето, пътя да го знаете къде се намира, как трябва да тръгнете. В този път вие вървите в живота. Аз не казвам, че вие не сте убедени. Човек трябва да знае нещата добре, за да бъде полезен на другите. Защото някой път човек се поставя на едно изпитание, докато дойде да си обясни истината. Крайната истина, в която вярва, не трябва да има колебание.

Две неща има, в които човек не трябва да се колебае. Първото положение: Той не трябва да се разколебава никога в истината. Второто положение: Той никога не трябва да се разколебава в силата на своето знание. Аз за Любовта не говоря. Защото най-малкото разколебаване в Любовта винаги води към смъртта. Разколебаването в Божествената Мъдрост води към големи страдания. А пък разколебаването в Любовта води към смъртта. Който се разколебава в Любовта, той умира. Смъртта последва от разколебаването в Любовта. А пък страданието произтича от каквото и да е разколебаване в Истината или в Божествената Мъдрост. Тогава дойдат страданията да ти покажат, че има Един, Който знае. След като страдаш дълго време, ще отидеш при Господа и Той ще ти каже, че страдаш защото се разколебаваш.

Питам сега: Кой от вас не се [е] разколебал? Не че е грях, не че го искате нарочно, но казвам ви, че има един вътрешен закон. Един закон има в света, както онзи, който посява житото и го туря в решето. Житото, като стане брашно, остава долу, а пък другото е горе. Не че жената прави разлика. Коемо остава горе го туря на една страна, а коемо е долу го туря на друго място. Всеки човек все ще гоиде на това решето, ще се намериш на Божествената нива посят. Ще минеш през процеса на житното зърно. Ти трябва да намериш процеса да поникнеш, ще претърпиш зимата, вятъра, студа, додето разбереш Божиите пътища. Не че Бог има нещо против тебе, но то е за твоя полза. Тогава ще се развиваш. Иначе ще стоиш в хамбара. Когато Бог иска да ни даде свобода, то е преминаване от едно състояние в друго. Външните страдания идат като един процес на съзнанието. Страданията показват, че ние сме на правия път. Щом страдате, бъдете сигурни, че се намирате на правия път. Но престанеш ли да страдаш на Земята, тогава може да се разколебаеш.

Сега трябва да изучавате тази, дълбоката наука за самовъзпитанието. Трябва да се възпитаваме. Човек трябва

да работи върху себе си, за да стане силен. Човек трябва да изработи своята свобода, трябва да придобие и знание. А пък за да придобие знание, трябва да има широк поглед, трябва да учи. Аз желая всички вие да бъдете много трудолюбиви, да учите и да правите постоянно малки опити. Вие сте в окултна школа. Аз виждам един стремеж, вие искате да служите на Бога. Аз мога да ви създам работа колкото искате, да ви кажа следното: Десет-дваседем километра да се разхождате по шосе и който пътник мине, да му дадете вода. Цял ден да прекарате така, до обед да раздавате вода. Ще кажете: „Това не ми помага.“ Нали искате един опит. Кой ще се изпита: вие ли ще се изпитате или пътниците ще се изпитат, ако ви се даде такъв опит? Може да го направите. Мислите ли, че ще бъде един опит? То е учение. Сега няма да ви пратим да продавате нещо, ще седнеш четири-пет часа на пътя и ще даваш вода от стомната. Наука е това да знаеш кой човек е жаден. Всички няма да черпите. Ще седнете да раздавате кой човек е жаден и ще му дадете една чаша вода. После ще седнете на пътя и ще четете и пак ще видете кой е жаден. Ще отбележите колко жадни хора има. Това ще бъде ваша печалба. Ще видите колко чаши вода събира стомната. Ще вземете нова стомна. Няма да я мерите по-рано, а пък като давате водата, няма да изгубите нито една капка. Ще имате една книжка и ще запишете кой човек какво ще каже. Ще имате едно тefтерче. Ако каже нещо, ще го запишете. После, като се връщате, ще сметнете колко чаши вода сте дали и какво са казали. То ще бъде вашата заплата. Някой път, ако мога да ви дам този опит, ще имате една опитност. И като свършите, ще ви питам какво научихте, колко изречения ще имате написани от стомната. Ще имате четири куплета поетически, поезия. Но, за да направи човек всичко това, трябва да е вдъхновен със закона на Божествената Любов. Ще имате един опит, който рядко се случва.

По същия начин Бог понякога път поставя човека на едно странно положение. Христос, като дойде на Земята,

беше поставен в едно странно положение. Пратен беше да служи на хората, които бяха много по-ниско от него. Затова не трябва да ви дотяга живота. Ще вземете пример от великите души, които са живели на Земята, и са прекарвали живот на смирение. Трябва да знаете, че смирението, това е посоката, по която отива Божиата благодат. Човек, който няма смирение, не може да приеме Божието благословение.

Щом си горд, ти си висок връх, към който не може да отива Божието благословение. Ти трябва да бъдеш смирен, кротък, милосърген, добър, за да гоиде Божието благословение към тебе. Защо трябва да бъдеш добър? За да гоиде Божието благословение към тебе.

Това е „доброто семе“, което е посято. Други хора са посели плевели. Но само това, което Бог е вложил в човека, то е добро. Правило е това. Само онова, което Бог е вложил в нас, то е доброто, а пък онова, което после всички други хора са вложили в нас, то е плевел. Всяко нещо, което после е вложил някой в нас, то няма да принесе плод, а другото ще принесе плод.

Отче наш

*Беседа, държана на сестрите на
21 април 1932 г.
четвъртък
Изгрев, София*

УЗРЯЛ ПЛОД

Добрата молитва
„Духът Божий”

Ще прочета 22-а глава от Притчи.

„Бог е Любов”

Изобщо най-първо децата се учат да ходят. Най-първо лазят. Страхливият човек, като дойде до голяма опасност, той започва да лази по земята. След като четете тази глава, ще научите истинския път, по който човек може правилно да се развива. Вие много пъти сте слушали, но има известни пътища, които не извеждат доникъде. Има известни пътища в гората, по които до никакъв край не може да дойдеш, ще дойдеш до някоя река, до някой планински връх. Тук се разбира за един път, който има смисъл. Да може да се върнеш, онова, което си събрал, да може да го пренесеш. Има един вътрешен път и който го знае, той може да направи всяко едно нещо. Вие казвате: „Какъв път?” Всички ние хората сме свикнали да ни е сгодно, къщата ни да ни е приятна и всеки желае да има друг да му шета. Човек не е склонен сам да се завземе да работи. Някои, които не работят за себе си, искат други да работят за тях. Колко ще струва да дойдат да измият салона? Считате го в реда на нещата да дойдете с обуща в салона, а не считате в реда на нещата да измиете салона. Вие ще кажете: „Аз ще се простудя.” Че, всеки, който мие салона, може да се простуди.

Най-първо ще се научи човек в Духовния свят, дето се събират хората, да бъде чист. Ще си оставиш обуцата вѣн. Мойсей, като дошъл до онова място, му казали: „Събуй обуцата си!” Колко пъти вие искате да ви кажа някои работи. Защо не ви казвам? Защото всички вие сте все обути. За лук и пипер ще ви приказвам, но за важно нещо – не. Ще кажете: „Човек не трябва ли да бъде обут?” Човек ражда ли се обут? Защо тогава вие давате толкоз голяма тежест, че дето влезете трябва да бъдете обути и го считате за срамота да сте боси? Прави сте в какво отношение? Има известни места, дето ако човек не е обут, е срамота. Кога? Краката му трябва да бъдат обути от добродетели. И кожата, от която са направени обуцата, добродетелната кожа не се каля. Една птица, която хвърчи из въздуха, има право да влезе в салона. Един ген, като хвърчат хората като птиците, тогаз може би няма да има нужда да се събуват обуцата. Аз не съм за изуване на обуцата, но аз съм за следното: Всеки, който влиза в салона, трябва да измие салона. И сега желая всички сестри да си изкупите греховете. Млади и стари, без разлика, дайте пример. Защо мием салона? Защото го окаляхте, влизайте с обуца.

Трябва да започнем с това положение. Най-първо ще внесете чистотата навсякъде. С чистотата ще започнете на физическия свят. Видиш ли някое петно по себе си, ще го очистиш. Не го оставяй, като го видиш, ако искаш да се образува един добър навик. Или видиш, косата ти е малко разчорлена – вчеши я. Или видиш, че краката ти миришат – умий си краката веднага, за да поддържаш онова Божествено правило. Сегашиният живот е живот на отлагане. Отлагаш веднаж, два пъти, три пъти. Щом ти отлагаш, и Господ отлага. Дойде ти една добра мисъл и ти отлагаш и казваш: „Чакай малко.” Тогаз и ти като отидеш при Господа, Той казва: „Почакай малко.” Защото тази, добрата мисъл е Негова. Той казва: „Както аз чакам, така и ти ще чакаш.”

Един човек отишъл при един богат търговец и търговецът казал на слугата си: „Кажу му, че ме няма.” После

търговецът имал нужда да отиде при този човек, да му направи някаква услуга. Този човек казал: „Кажете му, че ме няма” Търговецът казал: „Ама аз чувам гласа му, как го няма?” Казали му: „За тебе го няма.”

Духовният свят е крайно възискателен. Там няма извинение. Там като отидеш, ще видиш абсолютна чистота, абсолютна коректност. Които са готови за бъдещия живот, бъдещия живот такъв трябва да бъде. Ние искаме да си уредим живота тук и все остава неуреден. Няма да се уреди той. Правилото е: Онзи, който иска земният му живот да се урежда, той трябва да урежда Божествения живот. В това няма изключение. Не търсете да се уреждате само външно, но най-напред уредете Божествения живот и после уредете материалния. Най-първо, сутрин като станеш, помолу се, даже един час нека да ти отнеме. Мисли това и другите работи ще ги свършиш по-добре. Ще забележите, че очите, които са направени от най-деликатното вещество, постоянно имат за миене клепачите. Около десет пъти на минута ги мият. То е все чистота, защото гледаш ясно. А пък човешката мисъл трябва да бъде още по-чиста, за да бъде ясна. Ако ти я оставиш за две-три минути, то няма да виждаш вече ясно с мисълта си. Ти направиш една погрешка, отлагаш, пак отлагаш и казваш: „И царят греша и ангелите грешат” и ти все праведен оставаш. Хората са грешили и са понесли последствията. Ангелите са грешили и са понесли последствията. И ти ще ги понесеш. Грехът на другите не може да те оправдае. Че онзи съгрешил, какво те ползува това? Нищо. Защото с греха си един човек е принесъл пакост на другите. Отговорността ни става голяма, понеже се засягат и другите хора. И колкото нашият грях засяга повече хора, толкова отговорността става по-голяма. Този закон е верен и в друго отношение, по отношение на доброто. Като направиш едно добро, законът пак важи. Колкото повече хора доброто е засегнало, толкова е по-голямо доброто. Този закон действа еднакво за зло и добро.

Някой ще каже: „Злото Бог не е направил, така че лошото влияние да не се разпространява.” Тогаз и доброто не щеше да се разпространява. Но понеже доброто е по-силно, то всякога влиянието на доброто ще бъде по-голямо. Макар и лошите хора да са повече, то добрите хора са по-силни. Хиляда души като направят зло, то един човек като направи добро, то се компенсира. Ако си добър човек, ти струваш колкото хиляда лоши хора. Затова всякога лошите хора искат да обърнат един добър човек към тях си, защото това е голям капитал. Ще ви дам сега няколко правила.

Има някои неща, които сега ги учите. Запример, учите краснопис. Какво ще ви ползува? Не, че не е хубаво, хубаво е то. Ако вие сте млада мома и вашият възлюбен е много възискателен, вие веднага ще си измените почерка. (*Учителят написа на дъската: „Прелюбезни ми.”*) Защо прелюбезни? Може би ще подчертаете. Той е вече над всичко, освен него друг няма. Ще му кажете така: „Откак Ви срещнах, моят живот се осмисли.” Защо се осмисли? За да се осмисли животът, разбрали сте нещо. Вие сте срещнали някого, но не сте го познали. Като сте срещнали момъка, вие сте гледали само физическия човек, дали косите му са дълги, дали веждите му са дебели или тънки, какво му е челото, дали е къдрава косата му и после този човек ще се вкисне за вас. Той има свойство да се вкисва, да ферментира и става на вино. Вие като пиете от това вино, вие ще се опиеете. Като станете сутринта, главата ви боли.

Да изясня гумите си: Между вас се ражда дисхармония, понеже не сте видели Истината. Вие не сте видели Този, Който ви обича. Вие търсите този, който никак не ви обича. Този на Земята по някой път се чуди как се е влюбила тя в него. Тя не се е влюбила в него, но тя се е влюбила в някого. Той се чуди, защо тя се е влюбила в него. Защо и за какво той не може да си даде отчет. Как може да се влюбиш в един човек, когото ти не познаваш. Ти не може да обичаш една книга, която не си чел. Само една хубава книга, която си чел, може да я обикнеш. Някой път може да се заблудите

от хубавата подвързия. Един човек трябва да го четеш най-малко 45 години, за да го познаеш. От кора до кора 45 години ще го четеш и след 45 години ще се върнеш, ще направиш коментар на прочетеното, за да видиш какво се крие в душата му.

Ако вие имате един приятел и му направите една забележка, то любовта ви не издържа. Ако вие тръгнете по един път – обич към Бога, и вие направите една забележка на Бога, защо ви е дал тези и тези неприятности, кажеш: „Не знае ли Господ колко Го обичам аз!“ Да допуснем, че Господ не ви обича, но вие обичате ли Господа? Любовта покрива много прегрешения. Ако Бог е допуснал някои работи, то в какво можем да намерим, че те не са съобразни? Да допуснем, че една млада мома се е сгодила за някого. Невидимият свят пречи и гледа да развали тази работа. Питам: Какво зло има в това? Господ знае, че този момък ще развали тази мома. Той е за друга, а не за тебе. Ти казваш: „Аз без него не мога!“

Ако ние искаме другите да са криви, а ние все прави, тогава де е любовта, де е погрешката? И като се ожени за него, след седем години той казва: „Ти този боб не го сготви както трябва.“ Тогава как се осмисля този живот? Оттам насетне „многолюбезната“ става „любезна“. След забележката за яденето и той става „любезен“. Тя, след като прегори боба още три пъти, знаете ли каква става? Гърците имат една дума, казват „Иванаки“. Щом прегори боба, тогаз вече няма Иванаки. Отначало има „Иванчо“, после само „Иване“.

Аз искам да ви наведа на онзи велик закон: Всяка една мисъл, която се заражда в човека, има известно влияние. Много малки работи нарушават закона на Любовта. Това го правят и мъже, и жени, и учители, и свещеници, и други. Никога не поставяй препятствие на една чиста вода. На онзи чистия извор, който блика, не туряй преграда, за да се събере кал. Защото всяка една бележка, която направиш на този човек, който ви обича, то е кал. И после тази вода

трябва да я пиеш. Защото Любовта е един велик закон, който иде от Бога. И тази вода назад не може да се върне. Калта ще остане в тебе, а пък Любовта ще си замине. Ти ще чистиш калта. Законът е такъв. Ти не може да се освободиш от последствията. Ти, ако кажеш една лоша дума, тази кал непременно ще проникне през тебе, водата ще се прецеди, калта ще остане в тебе. Калта ще остави известни утайки в тебе. Някой път взема години, за да се очистиш.

Трябва правилно разбиране на живота. Вие трябва да знаете силата на човешката мисъл, силата на човешките чувства. Трябва да знаеш, като кажеш една дума, какви последствия ще има. От онова, което кажеш, той да е доволен. Всяка дума, която кажеш, да е разбрана. Той може да е направил някоя погрешка, но ти остави погрешката настрана. Ако една чешина изтича от Бога, някои са погпушили тази вода, окаляли са я, но ти не ставай като един от тях. Писанието казва: „Всеки ще понесе своето бреме.” Всеки ще понесе последствията от своята мисъл, чувства и постъпки. Това е закон. Този закон е верен в едно и в друго отношение. Доброто и злото, което направиш, ще мине през тебе. Добрата мисъл, която имаш, ще мине през тебе и ще остави своето влияние. Това е начин, по който трябва да работите върху себе си. Той извади от Писанието някой пасаж.

Някой път вие усещате стеснение, когато кажете: „Прелюбезни.” Това стеснение произтича оттам, защото не сте казали истината. Когато кажеш „прелюбезни”, ти [не] трябва да се измениш през целия си живот. Щом се измениш, то твоего заключение не е правилно, защото скъпоценният камък не се изменя, той си остава един и същ. Онзи камък, който не е скъпоценен, той си остава все прост. Простият човек и между учени да го турите, и между добри хора да го турите, той си остава все прост. А пък добрият човек, и между лоши хора да го турите, той пак си остава добър. Даже може да предаде нещо на другите.

Скъпоценните камъни от външната атмосфера не се повлияват, но от живота на хората се повлияват. Има известни гуаманти, като ги носят известни хора, те изгубват своя блясък и се принуждават да ги дадат на някои хора да ги носят, за да възстановят блясъка. Има известни хора, които се показват лоши, но в сърцето си са добри. Има някои, които отвън са лоши, но вътрешно са чистосърдечни. Всяка една дума в тях има смисъл, не да говори едно, а да се разбира друго. При такива добри хора скъпоценните камъни не губят своята цена. При добрия човек камъните стават проводници на Божествена сила.

Светията дава на своята греха нещо хубаво, но след време то се изгубва. По същия начин човек трябва да бъде добър, за да се образува една аура вътрешна, едно ухане и като се образува тази аура, около себе си той започва да усеща, като че е в дома си. Много пъти вие се тревожите, мъчно ви е, понеже нямате една хубава аура. Тук там ви е продупчена аурата. Създайте си една аура. Това може да стане за една година, две, за десет години спартански живот. Един сериозен живот, не отшелнически.

Трябва да знаете, че само доброто в света е силно. Кажете: „Бог е Любов, Бог е Мъдрост, Бог е Истина. При Бога никой не умира и аз няма да умра. При Бога всички живеят – и аз ще живея.” А пък ти казваш: „Аз ще умра.” Умирането е едно, а пък отиването при Бога е друго. Който умира, с тарага¹ го изнасят навън, из къщи, а пък който си заминава, той сам си заминава, затваря си къщата и си заминава и никой не го придружава. Някой път може да има и изпращачи. А пък онзи, който умира, искат да го погребат.

Та рекох, сега, в пътя на развитието аз не искам във вас да влезе една отрицателна мисъл. Има наслоено зло в човека. Те не са само от това поколение, а стотина поколения, двеста, триста поколения. Злото е дошло по тази линия у тебе, но и доброто, което е оставено от дядо ти, то е твое наследство, както и злото. Като не изплащаш

¹ тарага, тарга (арх.) – гървена носилка

злото, няма да ти се даде и доброто. Не е важно дали външният свят ни одобрява или не. Всички вие живеете в един свят, който е добър. Как ще обясните следното? На два-три километра дълбочина, при най-неблагоприятни условия как се е образувал този скъпоценен камък, който струва милиони английски стерлинги? Един въглен, за който не давате пет пари, става скъпоценен камък. Съзнанието на този, скъпоценния камък се е подигнало. Скъпоценните камъни са камъни, чието съзнание е прогресирало. Това са праведните скъпоценни камъни, а пък другите са въглища. Като излиза един скъпоценен камък на повърхността, той си има цена. Той в дълбочините на земята е водил чист живот.

Ако при най-лошите условия въгленът стане гуамант, после светията, при тия условия, в които живее, защо да не стане светия? Може, стига да иска човек. Онзи, който мисли, че лесно може да влезе в Царството Божие, но това ще бъдат по-обикновени камъни. Може да бъде гуамант, а има разрези камъни, додето дойдеш до обикновеното стъкло, до обикновената пръст, до обикновената кал. Калта всеки я газу и в калта се зараждат всички буболечици. Калта е изложена на постоянни страдания, разлагане и пр. Същият закон важи и за човека. Ако човек не се стреми към Бога, ще има постоянно тези страдания. Страданията са, за да имат хората един стремеж за постижение. Да се стремим към Бога, то е да добием богатствата, които Бог е приготвил. Когато станем добри, ние не допринасяме нищо на Духовния свят. С това ние ставаме проводници на Бога, което Бог е внесъл в света. Един ден, като скъпоценен камък, някой ангел може да ни тури на някой прозорец. В онзи свят не може да припарите, както сте сега. Ако влезете такъв, какъвто сте, ще внесете смраг. Ангелите един ден трябва да се чистят от миризмата, която ще внесете. Нали съм ви разказвал примера с онзи калугер от ада. Той посетил манастира, казал къде са парите, но след това манастирът запустял.

Най-първо трябва да започне едно пречистване на тялото. Това е една от задачите. Вие казвате, че човек е красив, докато е млад. Не, човек е красив, докато е добродетелен. Докато е по-млад, човек има по-щедро сърдце. А пък като поискаш нещо от дядото, той не иска да дава. Аз съм наблюдавал бабите колко са щедри. Тя си турила торба с орехи и едвам даде два ореха на детето, а не пет-шест-десет ореха. Тя му каже: „Утре пак ще ти дам.” С много малко отплаща. Тя все казва: „Ако дам десет-двадесет ореха, ще се свършат орехите и няма кой да носи вода.” Една баба, която може да накара детето само с орехи да ѝ носи вода. Аз съм срещал само един дядо, той свири на гъдулка и децата играят. След това те донесат вода и дядото им казва: „Утре пак ще ви свиря.” Кой [е] по-майстор: който дава орехи или който свири? Дядото не с орехи подкупва, но със свирене. С това дава именно, как свири.

Та рекох, не трябва да се подкупвате с два ореха, но дядото трябва да ви свири. Свиренето е мисълта. Вие доброволно, без да ви дадат нещо, да отидете за вода. Дядото всички го обичат, той е засмян, щедър е той. Той половин час свири. А пък бабата даде два ореха и трепери. Той е щедър. Всички деца скачат и всички са доволни. Под „бабата” тук аз разбирам стария живот. Казвате: „Да направим добро.” То е бабиното добро. Орех даваш. По този начин децата няма да се оправят. Тези орехи не са нейни.

Вие всички трябва да научите пътя на Любовта. Когато човек е умен и добър, душата му е пълна с Любов, той ни най-малко не трябва да мисли как ще прекара живота си на Земята. Трябва да мисли как да изпълни волята Божия, да бъде полезен на ближните си и той като мисли за тях, трябва едновременно да мисли за себе си. Защото водата, която тече, остава чиста. Нейното гъно е чисто.

Трябва едно практическо приложение, онова, което знаете, дръжте го. Обичате да се гневите, купвате изведнаж. Не се стремете, не се гневете, но задайте си задачата щом се гневите – спреш се с гнева. Гневът си има ключ,

завърти ключа. Ще му кажеш: „Чакай, сега имам малко работа.” Ако ти можеш да спреш гнева в себе си, то неговата енергия може да я пренесеш в по-горна област на твоя мозък. С тази енергия ти помисли за светилите, за Бога. Че се е случило някое шише, толкова фабрики правят шишета, едно шише струва само десет лева, а пък да си изгубиш равновесието през този ген, тази загуба струва милиони. Ти тъкмо носиш едно богатство и за десет лева шише, изгубиш го. Знаете ли онзи гръцки философ, той след като се е научил да живее един естествен живот, останало му само едно канче. Той, като видял, че някои пият вода с ръка, хвърлил и канчето. Ако едно шише може да наруши вашия мир, това шише на място ли е? Ако имате едно шише, което може да се чупи и да ви разгневи, то тогаз все го туряйте на високо място, за да не се чупи. В бъдеще може да се прави чаша, която да не се чупи.

Аз бих желал всички вие да станете еластични като гумени топки. Като падне, пак добива формата си. Прави погрешки, но после като гумена топка да заемеш своето първоначално положение. Да допуснем, че някоя ваша сестра има такъв навик, че не я обичат. Тя е толкоз красива, че ѝ завиждат, всички се плашат от нея, защото тя хапе, кълве, не я харесват, но нищо не ѝ казват. Какво трябва да правите? Съберете се две сестри и се помолете за нея да има мекота. После се съберете и повече сестри и пак се помолете и вижте има ли мекота. После пак продължете и ще видите, че след няколко месеца, ще има малко мекота. И тя ще каже: „Домегна ми, и аз искам да бъда малко по-мека.” С взаимен труд може да си съдействувате. Да кажем, че една сестра много говори. Нека си говори. Но аз бих помогнал на една сестра, която много се обезсърчава, не иска да живее, иска да се самоубие. Аз бих се заела да помогна на тази сестра. Тя иска да напусне къщата, не иска да работи. Ще се съберат две сестри да се помолят за нея да се насърчи, после пет сестри. И след една година тя ще стане по-добра, по-весела. Законът ще проработи. Тя ще стане една от добри-

те работници. Това е един начин. Ако някоя сестра е болна, даже и без да знае тя, помолете се за нея, за да се усили вашата вяра. Вие казвате: „Какво трябва да работи?“ Че ако вие помогнете на една болна сестра или на една обезсърчена сестра, вие помагате на себе си. Всичко, каквото може да направите на другите, това ще се отрази върху вашия духовен живот.

Сега, в какво трябва да вярваме? Вие имате достатъчно вяра и достатъчно любов. Вашата любов е затворена в бъчва с грозде, голяма бъчва със стотици килограми. Имате и тейфтер, като дойде някой, гледате да плати или не. Който плаща, давате му. Досега имате любов на канелка.

Ще ви приведа един анекдот. Той е от едно варненско село. На едно младо момче и сестриче, майката казала: „Накладете огън и ако може, да омесите хляб.“ Те почнали да шътат и пуснали виното да тече от бъчвата. Старото вино трябва да се пусне от бъчвата. Никога не се спирайте върху вашите стари навици. То е старото вино. Много навици има.

Невидимия свят има за цел да преобрази хората. То е едно Ново учение. Съществата идат от Невидимия свят и всеки ден ще ви кажат нещо ново. Не само да вярваш, но да влезеш във връзка с братята и сестрите по-напреднали. И ако ти ги обичаш, и те ще те обикнат. И работата тогава става добре и лесно. Ако те идат всеки ден, тогава работата върви добре. Тогава си весел и добър. Тези същества, които идат от Невидимия свят, те искат един живот съответстващ. Ако човек живее между млекопитаещите, той не може да научи нищо, но ако той живее между разумните хора, той ще научи много добри работи.

Психологически закон е: Трябва да се намери разрешението на една задача за онзи вътрешен индивидуален живот. Когато никой не съчувствува на човека, какво трябва да направи? Ако човек знае как да възприема въздуха, как да се храни, как да мисли, може да бъде здрав. Сегашните хора постоянно губят равновесие. Колко пъти се смуща-

вате. Всеки ден по десет, двадесет смущения, губи се равновесието. Следствие на това мъчно ще срещнеш хора, които да не са нервни. Казват: „Тежки времена.” Не, че животът е тежък, сега хората ходят в една вътрешна тъмнота. Някой казва: „Лоши са условията.” Друг казва: „Лоши са условията.” Но всички тези условия могат да се подобрят. Тези условия се развалят от хората. Един човек може да развали условията на хиляди хора. Един човек може да гоїде и да запали цял един град. Един човек може да гоїде и да научи хората на добро. Въпросът сега е в това: Да бъде човек проводник на Божествената Любов, да бъде във връзка с реалността и да знае какво нещо е тази реалност. Както човек идва в съприкосновение със светлината на Слънцето, така той трябва да гоїде в съприкосновение с Божествените мисли. Той трябва да има тази опитност.

Някой може да ви разправя своята опитност. Това може да бъде побудителната причина, но това, което сами опитате, то може да ви ползува. Винаги повдигај ума си. Никога не се спирайте върху отрицателната страна на живота. Защото всеки, както и да е мислил, ако е мислил зле, той от това няма придобивка. Трябва да обясня: Ако водата е станала мътна, то това си има своята причина. Ако виното се е вкиснало, то това си има своята причина. Ако хората са станали лоши, то това си има своята причина. Причините не произтичат от самото битие. Има едно вътрешно отклонение и тогава се създава злото в света. Щом допуснеш най-малката отрицателна мисъл, тя може да стане проводник на бъдещо нещастие. Трябва сега да мислите едно: Човек е в сила да подобри своя живот. Второто положение: Във всички хора има желание да подобрят живота си, само че не знаят, незнание има. Един инженер може да съгради едно здание, но онзи, който не се е учил много, мъчно може да съгради. Сега трябва да знаете отде трябва да се започне.

Вие казвате: „Трябва да се живее добре и да се говори добре.” Но трябва да има образци. Как ще живее човек

добре? Той трябва да мисли добре. А пък за да мисли добре, той трябва да има обект. Вие може да направите най-хубавата чешма, но трябва да има един извор, който да се изтича през нея. Тогава тази чешма има вътрешен смисъл, за да се осмисли животът ви по този начин. Защото вие ще дойдете до едно място и ще кажете: „Ние всичко знаем.“

Религиозните хора имат една малка опитност, но те не са влезли в Духовния свят да го видят. Те нямат тази опитност. Те само предполагат, книги са чели, представяли са Духовния свят както на Земята, а не да имат опитност, както човек, който ходил в Америка, Франция. Християнинът трябва да бъде като онзи студент, който е прекарал четири-пет години в едно заведение. Такъв трябва да бъде за него религиозният живот. Някой може да каже: „Човек като умре, ще влезе в религиозния живот.“ Някой може да отива така, но с това отиване нищо не се добива.

Христос казва: „Ако гумите ми пребъдат във вас, то аз и Отец ми ще дойдем и ще направим жилище във вас.“ Рекох, сега тази е опитността, която трябва да имате. Онези от вас, които искате да се домогнете до нещо за бъдеще, трябва да имате тази опитност. Вие казвате: „Това не е възможно.“ А за онзи, който се учи, за него постепенно е възможно да се постигне. Та, необходимо е сега тази опитност да я имате. Вие, като срещнете един човек, който и да е, задайте си въпроса, защо го срещате. Един човек, когото срещате, или ще му повлияете, или ще ви повлияе. Понеже Бог живее във всеки човек, то Бог, Който живее във вас, какво ще му каже? Бог, Който живее в него, какво ще ви каже? Бог, Който живее в него, все ще ви остави нещо. И всеки човек, когото срещате, все ще ви даде нещо, което друг не може да ви даде. И вие ще му дадете нещо, което друг не може да му даде. Всеки ден вие ще придаете нещо на хората и на вас ще ви придатат нещо. И всеки ден вашият живот ще се отрази, ще се формира от тези същества, които дойдат. Те ще го копират и ще го занесат като спомен горе.

Някой път нали чувствувате някои възвишени чувства. То е дошло като приток отвън, от тези същества. Някой път казвате: „Едно време беше друго.“ Които почнат да говорят за едно време, те са остарели. Опитвахте миналото добро, сегашното добро да опитаме и да опитаме и бъдещето добро и тогава да имаме право да говорим за едно време. Вие сега миналото опитвахте, започнали сте настоящето. Пред вас стои бъдещето. Някой ще каже: „Нашата възраст е напреднала.“ Младите казват: „Ние сме млади, трябва да си поживеем.“ Старите казват: „Ние остаряхме вече.“ Тогава кой ще живее за бъдеще? Дядото казва: „Да свирят младите, аз ще си гледам старините.“ Младият казва: „Ако дядото носи орех, аз ще му нося вода.“ Никой не му носи вода. Някой няма орехи и няма никой да му носи вода. Никой тогаз не се интересува от дядото. Една чешма, от която тече вода, не се ли интересуват хората от нея? Интересуват се. Всички се интересуват, и животните, и буболечиците. Но, като престане водата, всички престават да се интересуват от нея. Човек, и млад, и стар, трябва да бъде извор. Тогава няма да бъдете стари. И тогаз, като дойдат децата, и вода, и всичко ще ви донесат. Не чакайте да остареее. Човек е остарял само по една известна причина. Той трябва да остарее, за да замине за другия свят. Старият човек е узрял плод. Само старите хора се ядат. Младите хора са зелен плод. Старите хора са узрял плод. Щом остареееш, ще дойдат отгоре и ще те приберат в кошницата и ще те занесат горе. Какво лошо има в това. Някой казва: „Да не би да умрем.“ Аз не искам да умираме, но искам всички да узреете, всички вие да живеете. Трябва да се живее в света и да стане човек един узрял плод.

Отче наши

*Беседа, държана на сестрите на 5 май 1932 г.
четвъртък, 4 часа след обед
Изгрев, София*

ПЪТИЩА НА МЪДРОСТТА

Добрата молитва
„Бог е Любов“

Ще прочета първа глава от Притчи, от 20-ти стих. Може да я прочетете цяла.

От прочетеното се вижда, че всички страдания в света произтичат от това, че хората не вървят по пътя на Мъдростта. Човек, който се спира при недоволството от живота, при мъчението в живота или при скръбта, той не разбира живота. Те са неопределени величини. Какво нещо е мъчението, вие не знаете. Недоволни сте от нещо. Може да имаш къща, недоволни сте от нея, не харесваш прозорците. В какво седи хубостта на прозорците? Прилича ли един прозорец на една красиво, добре облечена мома? Не. Красотата на прозореца седи в това, да влиза изобилна светлина. Малките прозорци не са красиви, големите прозорци са по-красиви. Колкото са прозорците по-големи, толкова са по-красиви. После казвате за някой човек, че не е красив. Лицето му е красиво. Кое е по-добро: лицето му ли да е красиво или друго нещо? Кое е по-важно: лицето трябва ли да е голямо, да възприема повече светлина и сила? В същност силата на лицето не е в това, което възприема, а силата му е в това, което дава – да излиза от него нещо. Ако от лицето не излиза нещо, това лице е грозно. Или когато някой човек се намръщи, човек, който свие своите вежди и устата, той взема, а не дава. Някои казват: „Красиво лице е

лицето, което дава, когато всяка част на лицето дава.”
Най-красиво лице е, когато всички части на лицето са живи и дават.

Сега трябва да схващате правилно. Вие всички седите в живота и сте взели по един лотариен билет. Някои от вас четиридесет годишни сте и сте чакали да ви се падне нещо. Някои двадесет години сте чакали. Всеки един от вас трябва да има по един лотариен билет и по три пъти го гледате, седите, лягате, молите се на Бога, дано излезе нещо от билета. Някой път шестдесет години все чакате. Някои заминавате за другия свят, без да се тегли билета ви. Някой път шестдесет години чакате и ви се чете номерът и той е празен. Дават ви книжка, в която пише, че вашият билет не печели нищо. Всеки билет за живота струва шестдесет лева. Значи шестдесет години вие сте чакали да получите нещо, да ви излезе номера, освен че не сте спечелили, но и парите отидоха, и шестдесет години изгубихте, и парите, които дадохте, изгубихте.

Човек очаква нещо, но какво очаква? Той очаква нещо като сполука. Прав е той да очаква, но той трябва да знае дали това, което очаква, ще стане или не. Някои от вас могат да кажат, някой гадател казал, че той ще стане богат, завиген. Прав е, но при какви условия. Някой, който има двеста-триста декара земя, ако той я разработи и направи десет декара лозе и от нивите така, тогава ще му кажа, че след двадесет-тридесет години ще бъде богат. Той може да каже: „Ще дам тази нива на наемател, на изполица.” Но ако гадеш на изполица и тези хора обещават и нищо не дават, тогава какво ви ползува това, което имате?

Та рекох, това е верно по отношение на живота. Всеки един човек се самозаблуждава в нещо. Някой се самозаблуждава, че като свърши училище, ще завземе някой висок пост и ще си нареди работата. Някой път това става, а някой път никак не става. Когато повикали [паяка] и дошъл най-първо на Земята, било е като райска градина, разгледал какъв занаят да хване. Помислил за градинарство. Помислил

за градинарство, но казал, че тази работа няма да я бъде, който ще гони мухите по листата. Дошъл до един човек, който предял и казал: „Този занаят е лесен.“ Човекът казал: „Изтеглям тънки нишки, да връзвам мухите, които ядат гърветата.“ Паякът казал: „Вземаш ли ме за ученик?“ – „Вземам те.“ Учил се при него. Почнал да преде. Станал по-майстор от учителя си. И след като се научил да преде, казал: „Няма да ги гоня по гърветата, но под тях ще направя примки и като кацне там...“ Той ще пухта всяка муха, защото ходи по гърветата да яде цветовете. Вие се смеете на този паяк, че не могъл да си избере занаят. Паякът се сърдил на мухите, на пеперудите, че те ходят по гърветата.

Това се отнася до човека. Често човек се занимава с известно знание, което не съответствува на неговия живот. То е губене на време. Както ти чакаш билета, така и този паяк някой път по десет дена чака да хване някоя муха и стои гладен, понеже няма друг занаят. Той казва: „Хванах си един много тънък занаят.“ Отначало мухите не знаели и се хващали, но после мухите се научили и не се хващали толкова. Паякът започнал да гладува. Гладуването в света, това са непостигнати желания. Всеки, който чака като паяка да хване мухата и не се хващат мухите, неговите желания са непостигнати. Непостигнатите желания са тези, които не вървят по онзи Божествен път. Някой казва, че човек трябва да е млад, здрав, да се храни добре. Човек се е родил здрав, но после станал болен. Човек трябва да знае как да се храни. Като механически закон, вие може да турите в един чувал колкото жито искате, но в стомаха си не може да турите повече жито, за да не се развали. Клетките на стомаха са разумни. София не е разумна, но софиянци са разумни. София не сте срещали. Софиянци са разумни, културни, някои са по-разумни, а някои по-малко разумни. Стомахът е както София, но стомашните клетки са много умни, специалисти. Ако турите в стомаха неподходяща храна, то всички клетки гладуват и тази храна ще я изхвърлят навън. Тези клетки на стомаха са много по-умни, от-

колкото неговия господар. Но хората мязат на онзи гръцки поп, който кръстил десет деца в студена вода и те умирали. Всякога, когато човек не може да роди нещо, да е свързано с каквато и да е идея, умира. Страданията в света са необходимата връзка, която показва, какви трябва да бъдат отношенията в света.

Сега вие посещавате събранията, толкоз време сте ги посещавали. В какво седи набожността. Какво се нуждае Господ от нашето вярване? Ако едно лице влезе в училището и вярва в учителя си, каква полза допринася този ученик на учителя си? С това, че той вярва в учителя си? Ученикът трябва да се учи. Степената на вярата се показва от прилежанието на ученика. Ако прилежанието му е голямо и е придобил в учението, той има вяра в учителя си. Вярата едновременно трябва да предизвика обич и любов и ако не може да предизвика любов и прилежание, то тази вяра не е истинска вяра. Всякога може да опитате вашата вяра. Силата на вашата вяра може да я опитате и всеки един от вас трябва да се опита, да се види доколко има вяра. От тази вяра, която имате, зависи вашето щастие. Да знаете колко е силна вярата ви. Някой път имате главоболие или някой път ви се зачервят очите. Вие не знаете причините и казвате: „Възпаление на очите.“ Но това възпаление не е дошло произволно. Хора, които много пият, всякога върхът на носа им е червен. Така че, щом се зачерви върхът на носа, причината е пиянството. Също така, ако човек има неестествени желаниа, пак носът става червен. Нито пий вино, ракия, нито имай неестествени желаниа! Човек не трябва да туря на мозъка си по-голяма тежест, отколкото може да носи. Най-малката пращинка, турена в окоето, знаете ли колко тежи? Една мисъл може да ви причини много големи страдания. Вземете за пример мисълта, че вие вярвате, че някой може да ви убие. Тази мисъл отде е дошла? Някой път имате идеята, че не те обичат. Несъвместимо е това. Ако никой не ви обича, никога не може да дойдете на Земята. А

щом сте на Земята, тогава най-малко двама души ви обичат. Тогава твърдението, че не ви обичат, не е вярно.

Въпросът сега така: Има някой, който ме обича, но аз не го обичам. Въпросът има два начина на разглеждане. Ако никой не ме обича, де сега причината? Ако никой не ви обича и вие не го обичате, коя е причината, как ще разрешите въпроса? Ако никой не ви обича или някой ви обича и вие не го обичате, коя е причината? Причината е същата. Ако вие не обичате, причината е същата, както когато [не ви обичат]. Вие казвате: „Не зная защо никой не ме обича!” Тогава казвам: вие, който не обичате, защо не го обичате? Ти казваш: „Не ми харесва!” Тогава и онзи не харесва вас. Ти не виждаш никакъв недостатък в себе си, но другите виждат. Тогава де е истината? Казва се: „Истината ще ви освободи.” Когато имате правилни понятия, то страданията ще изчезнат или най-малко вие разумно ще се справите със страданията.

За пример ноктите си трябва да ги режеш. Има части на тялото, които не са чувствителни, а пък има части на тялото, които са чувствителни. Защо някои части не са чувствителни. Ноктите не са чувствителни по единствената причина, понеже са една написана книга. На тях се пише. Като погледнете нокъта на показалеца, може да гадаете какво има във вас – дали сте скържави или не, дали сте ученолюбиви или не, дали сте ученолюбиви или забистливи. Всеки нокът показва по коя причина са станали нещата. Някои режат ноктите си, дано изтрият написаното, но не могат. Тази книга е такава, защото колкото повече се изтриват, толкова повече растат. Вие имате известни дарби, които трябва да ги разработвате.

Вие имате за онзи свят същата идея, както една млада мома за момъка. Някоя млада мома фантазира, че ще дойде нейният възлюбен и тя ще бъде като царица, ще има ядене и пиене и те само ще се потриват. В онзи свят има интензивен живот. Там не може да влезе човек невежа, който казва, че не знае това и онова. Ако това, което правите на

Земята, там го направите, то за десет хиляди години не може да стъпите там. Запример, жената за един плод от осем хиляди години е изпъдена от рай. За две ябълки за осем хиляди години са изпъдени от рай. Вие мислите, че да се отиде в онзи свят е лесно. За да отидете в онзи Божествен свят, непременно се изисква един чист и Божествен живот. Тогава ще кажете: „Тогава кой ще влезе в Небето?” Той и сега е в Небето. Ние под Небе разбираме разумните хора, които са свършени. Те не могат да пуснат при себе си невежи хора. Допуснете, че вашето обоняние е развито, може ли да допуснете някой човек заразен от проказа? Болестта е едно нещо, Любовта е друго нещо. Да търпим всичките миризми на болния, ние благодарим за тази любов. Любовта има за цел да подкрепи живота. Целта не е да подкрепим болния. Като е болен някой, може да го гледат, но целта на Любовта не е да гледа болни. Това е вметнато нещо. Целта на Любовта не е да търпи грешните, то е вметнато нещо. Целта на Любовта е да развие добродетелите.

Вие казвате, че трябва да се търпи. Търпението е в един свят, дето хората не живеят добре. Когато говорим за търпение, ние подразбираме един свят, дето хората не живеят добре. Когато единият човек е добър, а другият – лош, ние казваме: „Търпи го.” А когато и двамата са добри, и двамата се обичат, тогава каква нужда има да се търпят? Много добре. Щом ви е дотегнало търпението, вие може да го смените с друго. С какво може да смените търпението? (*– Със самообладанието.*) Самообладанието и то има известни черти като търпението. Може да търпиш, когато вземат нещо от тебе, когато постъпват несправедливо спрямо тебе. Да допуснем, че вие сте дошли до крайния предел на търпението и казвате: „Човек не трябва да търпи.” Като не търпите, какво трябва да правите? Търпеливият човек е мързелив. Значи търпението ще го замените с разумното слово. Един човек можеш много лесно да го възпитаеш. Вие имате деца. В Америка един професор е пра-

вил следното упражнение. Ти говориш, говориш на едно дете, а нямаш метод на възпитание. Казваш: Това дете не можеш да го възпитаеш. Този професор ще направи една малка стая с малък прозорец, целия под е бил направен от мед и отдолу може да се пуска електризатор. Непослушното дете го турят там. То бие нещата. Като ги бие излиза електричество и през него минава ток. Като прави много пъти така, то гледа с респект на всичко. Детето тамън рече да направи нещо, Господ пуска тока, но вие скъсате жицата. Така на стари години детето почва да бие майка си. От вашето гледище не трябвало да има сега никакви бури, не трябва да се разклаждат никакви листи, всичко да бъде тихо. В света, в който живеете, този вятър, който по видимому причинява големи бури, големи болки, той причинява и голяма полза на растенията – усилва тяхното кръвообращение, носи храна, спомага за слънчевата светлина и дава едно вътрешно опресняване на растенията.

Та сега, за известни страдания, които имате, ще кажете: Ако при сегашните условия, които имате, ако нямаше мъчения, скърби, страдания, щяхте да приличате на онези рохки грънци, които, като бутнеш, ще се счупят. А пък сега чрез тях, човек става пъргав и еластичен. Който е боледувал много, той лесно преодолява една нова болест. А другите, които не са боледували, като дойде болестта, могат да умрат.

Вие сте в една такава стая, дето има ток отдолу. Един проповедник казва: „Какво ми дойде до главата, аз казвах, че жените не трябва да носят скъпи коприни, а моите дъщери, като пораснаха, и те почнаха да носят такива коприни. И те не слушат. Хората ми казват сега: Ти като учиш другите, как не можа да научиш своите дъщери?” Значи само с казване не става. Ако аз бях на мястото на проповедника, щях да кажа: „Вие вземете още по-хубава шапка, още по-хубави грехи, от хубави по-хубави.” Аз така бих проповядвал. Тогава щеше да има по-добър резултат. Ето какво щеше да стане. Бащата щеше да загази, да

осиромашее и най-после ще дойде време да ходят без шапки. Ще задлъжняят и токовете ще почнат да идват. Няма да го възпитавам гругите хора отвън. Така и природата възпитава. Каквото някой пуска от вас, тя дава, но след тези шапки ти ще фалираш, ще дойдеш до едно място, че после ще страдаш. Природата ще даде всичко, но за всичко, каквото ти даде, ти ще отговаряш. Сега какво се крие под гумата „шанка“, хубава шанка? Аз нямам нищо против хубавата шанка, но да има и такава глава. А на една лукова глава хубава шанка не струва. На хилаво тяло хубави грехи не струват. Ако главата няма хубава мисъл, тогава шанката не е на място.

Ние изпадаме в друга една крайност. Природата не е скържава като нас. Тя иска децата ѝ да бъдат облечени първокласно. Никак не щади грехите, които искате. Ако Бог облякъл пеперудите, то тяхната греха за петстотин хиляди лева не може да я направите. Колко повече един човек може да се облече. Трябва да се облече, но на тази външна греха трябва да има нещо, което да съответствува, трябва да има някоя добродетел. Запример, искаш да имаш златен пръстен. Трябва да имаш това злато отвътре. Искаш да имаш някой скъпоценен камък, но трябва да имаш отвътре някой скъпоценен камък. Някой може да мисли, да ви лъже, че неговият камък е скъпоценен. Трябва да носите онези добродетели, да дадете израз на великите добродетели. Само така човек може да бъде разумен, учен човек. А всички трябва да станете учени, силни, които знаят, че трябва да учат. Има неща, които не се купуват, които всеки един трябва да ги изработи. Добродетелта не се купува, тя се изработва. Запример, да изработиш своята предвидливост, че да знаеш, какво ще ти се случи, да го предвиждаш, да го чувствуваш. Или да знаете, как да запазвате онези, добрите отношения. Да знаеш как да запазиш приятелството.

Вие казвате, че Бог е Любов, че Бог живее във всеки човек. И тогава Бог живее в умовете и сърцата на хората. И

всеки един ден от Невидимия свят ангелите слушат вас какво говорите. Вие какви ли не глупости говорите. Даже най-добрите от вас говорите глупости. След като сте говорили с една сестра, казвате: „Тя е смахната, малко ѝ хлопа дъската, няма маниери. Я ѝ виж каква ѝ е шапката.” Не е лошо човек да направи една критика, но да направиш една критика намясто, да отговаря на известни истини, не само да предполагаш, но точно намясто да го кажеш. Ако човек постоянно само критикува, на какво ще заприлича светът? Светът се нуждае от много малко критици. Ще се изнесат хубавите и лошите страни. Вие взимате мястото на критици. Тогава изнесете въпроса. Когато критикувате, какво трябва да направите? Пишете му едно анонимно писмо: „Според мене ти трябва да постъпиш така и така.” По едно хубаво писмо му напишете, че ако човек прочете вашата критика, да се ползува. Някой път не е необходимо да си кажете името. Ще кажете: „Сестра, вие имате хубави страни, но имате и слаби страни. Много мизаш, езикът ви е много къс. Много мислиш, малко говориш. Малко лъжеш. Проточи си езика малко.” Човешкият език е къс. Аз бих желал да имате език както у животните.

Много пъти когато хората говорят, това не са техни мисли. Запример дойде някой и ви каже някоя новина, вие не сте я проверили. Често в селата, някоя баба чула някоя новина и казва: „Ще ви я кажа само вие да я знаете.” Иде на друго място и там казва същото. Скоро цялото село знае. След като новината обиколи цялото село, какво е спечелила тя? После, като я хванат, казва: „Не съм казала аз.” Ти казваш на десет места това, което си чул. Мислиш ли, че тези хора ще задържат това, което са чули. Не. Те ще кажат: „Не трябва да казваме нещо, което не знаем точно.” Неца, които не са точно проверени не трябва да се казват. Трябва да казваме неща, които са точно проверени. Често има същества, които ще ти прогадат своите стъкълца и казват, че са скъпоценни камъни.

Вместо човек да се занимава с великия закон на Любовта, той целия ден ще се занимава с неща, които нищо не могат да му допринесат. Запример, на едн-коя си наша съседка мъжът ѝ донесъл богатство, копринена рокля, лачени обувци и всички целия месец все за това говорят. После се зароди кисело чувство, защо и твоят мъж не е донесъл на тебе копринена рокля. Да допуснем, че и ти имаш копринена рокля, какво си спечелила. Ще те заровят в копринена рокля. На онзи свят какво ще занесеш от своята копринена рокля. Казва някой: „Да си поживеем!“ Няма никаква философия в това живеене. Роклята, която се скъсва за една година, аз не бих я турил на гърба си, след това да се поправи цветът ѝ и пр. Никога да не остарява грехата, както у птиците. Такава е била грехата, с която е бил някога облечен човек. А сега турят грехи, които никак не са хигиенични и следствие на това се явяват много болести. Сегашната мода какво е направила? Ако платът е много прост, той не е здравословен. В плата трябва да прониква въздух. После, вие обичате да имате грехи притиснати, да има усилие. Арабските коне ги стягаха с каиши отдолу, с каиши, да имат усилие. Дрехата трябва да бъде свободна, здравословна, за да циркулира правилно кръвта. После, по-рано носеха обувци с високи токове, стиснати пръсти. И в това стискане на пръстите се зараждат много болести, мазоли и пр. После, едно време мъжете носеха високи яки, впрегнати като воло[ве]. Задната част на врата не трябва да се стяга много, тя трябва да бъде еластична, да бъде мека. Едно време жените носеха кауифени шапки, сега почнаха да носят малко по-хигиенични шапки.

Вие постоянно трябва да чешите косите си, да вървят в едно направление, да ви разбират, защото каквито са косите на човека, такава е и неговата мисъл. Косите на човека не трябва да бъдат разчорлени, постоянно трябва да ги гладите, да вървят гладко. Ако вашата коса не се подчинява на вашия ум, тогава как ще искате да работите в света. Аз считам знание – да почерни човек косите си. Най-

първо да я направи руса. Сега побелява косата на някои от незнание, мъчение, скърби. Има едно побеляване естествено, има едно побеляване неестествено, както замазването стеамте с бяло отгоре. Не че е бяла, но стениите са белосани. Белият цвят на косата показва, че няма користолюбива цел, всичкото богатство, каквото има, го дава, за себе си не мисли. А пък някой път виждаш хора с побелели коси повече мислят за себе си, отколкото за другите. Тогава ти имаиш фалшива бяла коса. Бялата пръст не ражда, а черната земя ражда. Тогава каква трябва да бъде косата на човека от вашето гледище. Според мене косата не трябва да бъде бяла, но като тубероза¹ естествена, но не от скръб да стане бяла. Аз казвам: Косата трябва да се мени, тя трябва да придобива най-малко три краски през деня. Вечерно време трябва да става черна, когато почне да залязва Слънцето; сутрин да е руса, а когато Слънцето е горе, да бъде бяла. Когато косата мени своите нюанси, тя е здравословна коса. И като я пипнеш, тя трябва да бъде здрава.

Човек трябва да има една разумна мисъл, понеже светът, в който живеем, е разумен и тези, които управляват света, те са красиви. Те не са стари, те са свежи, в тях има жив поглед. Нищо костеливо няма да видиш в тях. Един ангел, като го видиш, няма да забележиш на колко години е. Все ще мислиш, че е на тридесет години, а той има с хиляди години живот. Неговото лице е младо. Защо ангелите не остаряват? Защото не се мъчат? Само човек, който се мъчи, остарява. Грижите, скърбите на хората ги остаряват.

Вие търсите Бога, нали? На всяка стъпка Бог ви казва отвътре, говори ви отвътре, че не трябва да живеете, както сега живеете. Този живот е на миналото, трябва да измените малко живота си. Запример, дойде ви страдание, една отрицателна мисъл. Защо не може да я смените, да я погледнете тихо и спокойно, да се позасмеете малко на страданието, да считате, че ви е привилегия. Искам да се

¹ тубероза – луковично растение с красиви бели и уханны цветове

отпушвате. Вие сте направили в себе си бентове, бентове. Отпушете всички тези бентове. Нека си върви течението, да бъдете съвършено естествени. Но не каквото искаш да говориш. Това не е естествено. На музиканта тонът е определен. Вие като срещнете един човек, колко думи трябва да му кажете и как трябва да започнете. Вие казвате: „Откъде идеш?” Онзи отговаря: „Не зная отде идя.” – „Къде отиваш?” – “Не зная.” – „Къде се спираш?” – “В хотел Лондон.” – “Колко време ще седнеш там?” – “Като си замина, ще ти кажа.” – “Колко плащаш?” – “По 50 лева на вечер.” Аз откъде идя, не зная и накъде отивам, не зная, къде се спирам и колко плащам, зная. Обаче откъде идат тези пари? В Америка има обичай, като спреш в някой голям хотел от 10-15 етажа, ще ти кажат: „Ето тук има голяма кука и дълго въже. Като има пожар, да знаеш как да бягаш.” В България такива въжета няма.

При самовъзпитанието, при всичките несгоди и неволи на живота, вие трябва да имате знание. Вие се спирате върху една мисъл и казвате: „Защо Господ направи света така?” Този въпрос са го задавали хиляди хора преди вас. Но никога досега не е казано защо светът е така създаден. За мухата светът е създаден според мухата, за вола – според вола, за хората – според хората и за ангелите – според ангелите. Всеки свят съответствува според съществата, които живеят там. Аз не виждам в света нещо лошо, но има нещо в неразбирането на този свят. В тебе остава някоя мисъл, че нещо ти недостига. По-богат от баща ти няма, но не само баща ти трябва да бъде богат, но и ти трябва да се опретнеш да работиш. Не само учителите трябва да бъдат способни, но ти трябва да се опретнеш да учиш. По-богат от баща ти няма. Ако вие ходите окъсани, то е защото не работите и не учите. И ако има някой невежа, той ще се оплаче, че баща му не го праща в училище, че училище нямало в тяхното време. Целият свят е едно училище.

Ще ви приведа пак онзи разказ. Във варненско имаше една знаменита селянка, тя минаваше за мързелива, имаше

две служини, но след като изпадна, тази жена към четиридесет – петдесет години стана учителка, да учи другите как се тъче и преде. Вие как ще се научите да говорите на хората? Човек никога не може да предаде на другите това, което не е опитал. Никога не може да говориш за любовта, която не си опитал; никога не може да говориш за вяра, която не си опитал; никога не може да говориш за знание, което не си опитал. Може да говориш, но в пълния смисъл не може да се предаде това знание, което не сте опитали. Та, трябва да започнете с нещата, които знаете. Някои от вас сте суеверни и казвате, че вторник и петък не трябва да се почва работа. Защо във вторник не вървят работите? Понеже във вторник имало войни, бой и който излезе, главата му се пука. А петък е опасно, понеже там стават любовни работи и като излезеш, можеш да се уплашиш. Тогава остава понеделник – на Месечината, сряда – на търговията, четвъртък – на благородството, на аристокрацията, а събота е на набожните хора, които трябва да се молят. Съботата е още по-опасна от вторника и от петъка. В събота, ако ти не се молиш, работата е зле. Като дойде съботата, ти през целия ден трябва да се молиш, за да не те сполети някое зло. А пък в петък защо е зле? Ако ти излезеш в петък и не знаеш как да обичаш, работата ти ще бъде зле. Ако не знаеш как да обичаш, ще се върнеш със счупено сърдце. Който не знае да обича, петък е опасен за него. И който не знае да воюва, вторник е опасен за него. В петък сърдцето ти да е на място. Защо петък е лош? Защото сърдцето ти не е на място. Защо вторник е лош? Защото волята ти не е на място.

Ти казваш: „С любов работа не става.“ Но какво разбирате вие под думата „любов“? Любовта носи живот, изобилие. Всички блага в света идат по закона на Любовта. Но това не е онази привидна любезност, която хората имат. Онзи, който ви обича, той ще донесе нещо и ще си замине. Когато светлината минава и заминава, тя ви обича, тя донася нещо и излиза навън, пътува. Това е законът на

Любовта. Светлината и топлината, като идат заедно, всичко донесат: плодове и всички блага. Като излезеш в петък, ти трябва да бъдеш като светлината и топлината. Тогава, ако не бъдете като светлината и топлината, вие ще бъдете като свещи, които не могат да се запалят. Всеки ще ги хвърли настрана. Някой ще каже: „Може ли човек да бъде светъл?” Човек е запалена свещ и трябва да се усили неговата светлина. Всички трябва да бъдете умни, мъдри трябва да бъдете всички и тогава новият ви дом, който ще построите, ще се преобрази. Нали в бъдеще вие ще остарее-те и животът ви съвсем ще се обезсмисли. На седемдесет-осемдесет години, някои може би на деветдесет години, като остареете, къде ще намериш утеха в себе си? Утехата е в онази Любов, която носи вечното подмладяване. Човек трябва да влезе в закона на подмладяването. Въпреки че остарявате, не вярвайте в остаряването. Въпреки че умира-те, не вярвайте в смъртта. В какво трябва да вярвате. Казвате: „Аз не го ли виждам това?” Че ако аз дегизирам някого, че го направя стар, тогава трябва ли да повярвам, че е стар. В театъра млади хора на 20 години се дегизират ка-то старци. Вярваш, докато си на сцената, но като слезеш, не си вече стар. Кажете си: „Ние сме актьори и условията на актьорството изискват да сме стари и ние сме стари.” Актьорството изисква някой път да плачем, но ние не сме плачливи. С четири реда сълзи плачеш. Кой би повярвал на онези сълзи на актьора?

Същественото е да гоидем до искрения живот. Човек, който страда, той цялата Земя може да носи на гърба си. Щом не може да носи цялата Земя на гърба си, той не [е] страдал. Аз търся хора на страданието. Аз съм петимен да видя човек, който страда. Много красиво е страдащото ли-це. Аз не съм намерил страдащ. Някой казва: „Знаеш ли колко страдам?” Погледна го и казвам: Не си дошъл още до страданието, до скръбта си дошъл, а в страданието има нещо обновяващо. Има някоя надежда. Дошъл си в поло-женieto на змията, която хвърлила кожата си. Погледът

му е жив, с надежда, а не с обезсърчение. Той е сериозен. В света страданието носи най-хубавите работи. А пък радостта, която човек може да има, то е вече качество на ангелите. Човек значи тогава е влязъл в техния живот. Страданието е нещо възвишено, благородно. Всички светии са страдали, Христос е страдал. Всички учители са страдали. Страданието е последното, с което се завършва еволюцията. Йоан, който се е пренесъл в Невидимия свят, е попитал: „Кои са тези в белите грехи?“ Казали му: „Те са, които са минали през голямото мъчение, минали са през страданието и сега са облечени в бели грехи.“

Аз не искам да ви представя живота такъв, какъвто не е, да ви кажа, че ще бъдете късметлии. Ще ви кажа: Най-първо ще бъдете недоволни в първата фаза, във втората фаза ще се мъчите, а в третата фаза ще скърбите, в четвъртата фаза ще страдате. Ако можеш да превърнеш недоволството, ще имаш едно богатство. Ако превърнеш мъчението, ще имаш второ богатство. Ако превърнеш скръбта ще имаш трето богатство, а пък като превърнеш и страданието, ще имаш всичкото богатство. Недоволен си, мъчиш се, скърбиш, страдаш, ще ги превърнеш тези неща.

Епиктет живял при един римски патриций, който имал две хиляди роби. Този патриций бил много своеобразен. Той потупвал Епиктета и Епиктет тогава се поусмихвал. Страшно се възмущавал римският патриций от това. Епиктет му казал: „Един ден ще разбереш.“ Случило се веднъж, че господарят силно натиснал крака на Епиктета, който му казал: „Както ми натискаш крака, ще го счупиш, пък като се счупи, няма да мога да ти върша работа.“ Патрицията се зачудил на неговото самооблагане, дал му голяма сума пари и го освободил. Епиктет отишъл в Гърция, където живял свободен. Ако един човек, който нямал познанията на Християнството, живял така, тогава вие, които имате познанието на християнството, как трябва да живеете? Вас са ви учили малко по-другояче. По-друго въз-

питание имате. Някой ученик отива при учителя си и му казва да му тури по-горна бележка, за да мине. Учителят може да му тури по-горна бележка, но в живота той ще има пак слаби бележки.

Това, което сега придобиеете, ще го имате през цялата вечност. Та заслужава човек да изучава пътищата на Мъдростта. Първото нещо е да имате силна вяра, [г]а бъдете пълни с любов, която да лекува даже. Ти обичаш една болест, да ти стане много приятна, тогава тя ще си замине вече. Аз съм виждал хора, които като ги тресе, вземат си стомната и отиват за вода. След един два месеца треската ги остави, замине си. А пък онзи, който се бои, с години и години може да има треска.

Събуди в себе си Божественото, мисли за Божественото, за да те освободи от всички мъчнотии. Да събуди човек Божественото в себе си и като го събуди, то е всесилно в него. Ако не го събуди, ще ходи на чешмата, а като го събуди, ще има извор.

Та основното нещо разберете. Щом сте недоволни, [подложете] недоволството на научно изследване. Щом имаш мъчнотия, подложи мъчнотията на научно изследване. Щом скърбиш, подложи скръбта на научно изследване. Щом гойде страданието, подложи страданието на научно изследване и вижте какво Бог е вложил. Причините кои са. Та, когато гойдат дните на изпитанията, трябва да сте готови. Трябва да вървите по пътя на Мъдростта сега, та когато гойдат дните на изпитанията, като се обърнете към Мъдростта, да я повикате да ви говори. Вслушайте се в доброто, което живее във вас. Не казвайте, че във вас няма добро. Във всеки човек има добро. Човек трябва да се вслушва вътре и да вярва в това добро. Като каже, че в него няма добро, значи не е развил доброто, не го е използвал.

Сега бъдете силни в Словото. Прилагайте Словото, прилагайте търпението, говорете тогава на себе си. На себе си да говори човек е най-интересно. Да кажеш на себе си: „Ти си много даровит, но дарбите ти не са развити. Много

любов имаш, но не си я проявил. Много сила имаш, но не си я развил. За Небето си кандидат, но не си готов още. Дълго време имаш още да учиш на Земята и ще се стегнеш да учиш.” Ако трябва да отидете на царските врата, трябва да нарисувате една хубава картина. Ако работите, тогава ще ви приемат. Ще трябва да изпеете една хубава песен, да изтъчете едно хубаво платно, да напишете едно хубаво произведение, за да ви приемат. Ако поискате да кажете нещо от Евангелието и не можете. Някои от вас даже и Евангелието не знаете. Запример в десетия стих от десетата глава от Евангелието на Йоана какво пише. Ще кажете: „Духът да ми проговори!” Какво има в петнадесета глава, първия стих? „Аз съм истинната лоза, а Отец ми е земеделецът.” Трябва да знаете поне първия стих от всяка глава. От вас искам от всинца ви първия стих от 21 глава от Евангелието на Йоана и първия стих от всичките глави. За идната седмица засега ще научите първите стихове на първите седем глави.

Няма да приличате на онзи американски професор, който отишъл на пощата и си забравил името и трябвало да се върне вкъщи и да пита жена си за името си. То е вече едно болезнено състояние. Човек трябва да учи да помни. Слабата памет показва, че има едно стълкновение между ума и сърцето. Когато имаш разнообразна мисъл и чувство, които не си хармонират, тогава винаги паметта отслабва.

Един ми казва: „За философия да ми разправяш, аз гладен ще умра.” Аз му казвам: „И много пари да имаш, гладен ще умреш.” Всички хора все гладни умират. Ти няма да мислиш, че гладен ще умреш. Ти гладен няма да умреш, но когато умираш, няма да ти дадат да ядеш, за да не бъдеш сит, че като ти дадат обед, там да яде[ш]. Или другояче казано: Ти там не може да имаш обед. Ти ще гладуваш известно време тук, че като ти дадат ангелски обед там, ще кажеш: „Отличен обед!”

Та, страданията на Земята са едно подготвление, за да оцените благата, които ще ви се дадат. Ако тук страдате, вие сте съучастници на радостите, които ще имате. Защо са страданията? Както сте съучастници на страданията, така ще бъдете и съучастници на радостите. Та онова, което ви се дава на Земята, то е за да придобиете големи блага. Това е истинското верую. Та, трябва да вървите по правия път на живота. Ако имате друго верую, ще имате разочарование. Този живот, който сега имате, е отчасти. Нито царят е доволен, нито майката е доволна. Нито една майка не е имала гъщери и синове като ангели. Ако се родят два ангела при нея, тя втори път няма да иска да има деца. Тя ги търси тези две деца. Аз взимам това в мистичен смисъл. Докато се родят две мисли в човека, едно желание и една мисъл, които да бъдат център на целия човешки живот – Любов към Бога, която трябва да осмисли живота и този Бог трябва да бъде навсякъде с вас. Като Го повикаш, да послуша. Когато сме недоволни, когато се мъчим, скърбим, страдаме, като Го повикаме, да ни отговори. Това е Любовта. Като чуем гласа Му, недоволството изчезва. Като проговори Бог, недоволството, мъчението, скръбта и страданието изчезват и се превръщат на радост. Направете пълна връзка с Любовта и почнете да учите. Изучавайте стиховете, изучавайте притчите.

Вие мислите за остаряване. На онзи свят като идете, ще се приготвявате да работите. Като отидете на онзи свят, ще се върнете тук, на Земята двадесет години да проповядвате, от дом на дом, невидими. Някой се отчаял, ти ще го обърнеш, ще идеш при втори, трети, четвърти, двадесет години ще проповядваш. Някои от вас двадесет години ще учите хората да не пият вино. Други двадесет години ще проповядвате на момите да не се женят пощо-защо. Други двадесет години ще учат момците на същото. Двадесет години други ще учите да не лъжат. Други ще учат двадесет години да се не страхуват. Други ще проповядват на хората да ядат умерено. Че това е наука.

Господ ви е турил някъде. Сега вие искате да ви дадат големи дарби и знание изведнъж, че като проповядвате, да кажат: „Колко знае този човек!“ Във варненско преди известно число години се явява гадателка и цялата местност се стичаше. Гадаеше с един голям морски охлюв. Тя всичко знаеше. Тази гадателка я обраха разбойници и тя не можа да види на охлюва, че ще я оберат.

Та, сега човек може да има всичкото знание, всичко да гадае, но трябва да знае и кога ще го оберат.

Всяка една работа на Земята не трябва да се довършва. И аз ще направя същото. Има нещо, което няма да кажа. Не искам да ме оберат.

Отче наш

*Беседа, държана на сестрите на
12 май 1932 г.
четвъртък, 4 ч. след обед
Изгрев, София*

НОСИТЕЛИ НА НОВОТО

Добрата молитва

Ще прочита част от десетата глава на Йоана от 1-ви до 19-ти стих.

“Бог е Любов”

Първият стих от прочетената глава казва: „Истина, истина ви казвам: Който не влезва през вратата в кошарата на овците, но пролазя от другата, той е крадец и разбойник.” Исус взе една много обикновена дума – „вратата”. Всяко нещо си има врата. Всяка стая си има врата. Естествен път е вратата. Когато някой разбойник иска да влезе в стаята, той пробива някоя дупка и през нея влиза. Значи, който не влиза през вратата, той се различава в своите намерения. Това е обикновено вътре в живота. Искате да знаете какво е искал да каже Христос. Той взима сравнението, Той казва, че крадецът, който влиза в някоя кошара, удва да вземе някоя овца или да я продаде, или да я изяде.

Някой път вие се запитвате защо зло то съществува в света. Но ако бяхте на мястото на някоя овца, как щяхте да си обясните положението на един крадец, който влиза в кошарата? Какви са побужденията, с които влиза и задига от кошарата? Има интерес. Сега може да запитате, какво зло сте му направили. Никакво зло не сте му направили. Мрази ли ви? Не ви мрази, обича ви, от голяма обич влиза в кошарата и ви задига. Сега на същото основание, когато влиза някоя мисъл, може да причини някоя пакост. Има някои живи мисли, които влизат като живи същества и причи-

няват големи вреди. Всяка мисъл, която влиза като този крадец, си има своя стремеж. Как да ги разпознаваме? Всяка мисъл, която влиза във вас и ви причинява пакост, не влиза през вратата.

Запример вие сте напълно уверени, че Бог ви обича. Някой дойде и ви каже, че някой ваш приятел говорил лошо заради вас. Вие, без да проверите, свиете веждите, начумерите се, свиете устата, неразположен сте, започвате да мислите защо така е говорил. Не сте проверили. Почвате да се заканвате в себе си: „Аз ще му дам да разбере, как той говори така.“ Хората са много лековерни. На истината не вярвате, но на един [...] вярвате. Ако се разнася каква да е лоша мисъл, всички ще повярвате.

В този век най-първо трябва да се научите да разпознавате качествата на своята мисъл. Защото мислите са сили, които строят. Каквито са мислите, такъв и човек става. Щом почват да влизат обикновени мисли, огрубява лицето на човека. Целия ден той се занимава с обикновени мисли. Обикновени мисли аз наричам всички мисли от материален характер, свързани са само с земния живот. Така човек свързан, огрубява. Как някой човек работи? Казват, че човек като работи, има мазоли, пришки на ръцете.

Силата на един учен седи в това, че учените хора познават нещата. Мнозина от вас правите известни разлики, но някои от плодните дървета вие не може да ги оправите по какво се различават. Запример листата на една ябълка, череша, на една слива, зарзала, череша, мушмула и други. Хората считат, че тези неща са маловажни. Някои от вас не може да правите разлика между една физиономия и друга. Казвате: „Хубаво лице, валчесто, вежди хубави.“ Но какви са веждите, не знаете да ги опишете. Казвате, че устата са много хубави, но не може да ги опишете. Също така и ушите. Имате известно понятие само. После казвате, че космите му са много хубави. Но той не знае дали са тънки или дебели. Хубавият косъм е гладък като коприна.

Като извадиш един косъм от главата си и го прекараш през пръстите си, тогава може да опишете характера на човека какъв е. И всичкият живот е написан на един косъм. Ако си нервен, то е написано на косъма. И косъмът е такъв. Ако си скържав, и косъмът е скържав. Има известни грапавини. Ако си груб в характера си, и косъмът е груб, дебел. Ако имаш хубав, възвишен, благороден характер, косъмът е гладък от единия край до другия. И като го пипнеш, приятно ти е, като че ли влива нещо в тебе. Ако вземеш косъм на един светия, който е прекарал 30 години в планината, косъмът му е особен. Защо светиите носят дълги коси? Защото отрязването на косите означава физическа свобода, а пък като не ги режеш, казваш: „Каквото Господ каже.” А пък сега, като си стрижат косите, казват: „Каквото ние кажем.” Част от жените подгържат „каквото Господ каже”, а пък част от жените си стрижат косите и казват: „Каквото ние кажем.” Но да оставим това. Това е външната страна.

Ако прекарате пръстите си по косъма на светиите от единия край до другия, то неразположението ви ще изчезне, ще ви дойде приятно разположение и ще мислите, че имате смисъл да се живее. Затова хората обичат да гържат нещо от светиите. Като имаш косъм от светиите и прекараш косъма през пръстите, си както жената, като преде, прекарва нишката, тогава косъмът ще предаде това, което има.

Така и с храната. Ако вашият организъм не прекарва тази храна през себе си, за да изтегли което Бог, което Слънцето са вложили в храната, не може да се ползува. Всяка мисъл, всяко чувство се отпечатват върху ума ви. Запример някой казал някоя хубава дума. Вашият приятел е казал това и вие, като го повтаряте, вашето настроение се изменя. Това е вярно и по отношение на Евангелието. Като четете, някои думи имат отношение към вас, не са изгубили своя дълбок смисъл, който те съдържат. Тогава всяка мисъл, която влиза през вратата, през вратата влизат само добрите мисли. Лошите мисли се отличават, че имат друг

цвят, други трептения, звукът им е съвсем друг. Лошите мисли са крайно ужасни грозотии. Всяка мисъл има формата на човек. Какъвто е човекът, такава е и тя. Защото, ако мислиш да откраднеш едно агне, то мисълта ти на краденото агне изразява как си задиждал агнето, как си го взел, всичкият процес по-нататък как агнето е било живо, как си го заклаал и н.т.

Като кажете по адреса на някой ваш приятел нещо, в края на краищата започвате да съжбялявате. Защо съжбялявате? Самата лоша [мисъл] има отрова в себе си. Разни отрови има. Не само като я възприемеш, но и като я пуснеш по някой адрес, тази мисъл, като минава през тебе, ще повреди и на тебе, и на онзи, който праща мисълта. Ще си напакости, както пчелата, като ужили някого, ще плати с живота си. Всяка мисъл, която излиза от човека и причини някоя вреда, тази мисъл ще умре. Това умираше има обратно действие върху човешкото съзнание.

Съвременните страдания произлизат от неестествено приложение. Вие някой път се чудите отде ви напакат тия лоши мисли. Лошите мисли идат винаги от материалния свят. Достатъчно е някой от вас, който има най-хубаво религиозно настроение, любов към Бога, да излезе и да посети някой приятел, да види как имат хубави легла, разполагат, може да се върне неразположен. Къщи, постлани с килими, като се върне, каже: защо той няма тези блага, които има богатият. Има едно различие. Ако един голям кит, който живее в морето, има голямо тяло и знае да се движи навсякъде, човек съжбялява, че не е такъв голям кит. Кое е по-хубаво: човек ли да бъде или кит да бъде? Един богат човек е един голям кит, който живее във водата. Ти си го посетил и искаш да бъдеш като него. Китовете са изложени на големи опасности. Вие пожелавате положението на богатия човек, но богатият човек има много големи страдания. Сиромашът има външни страдания. Някой път не си дояде, но той няма онези страдания, които богатият има. Бог така е определил нещата, че богатст-

Вот си има своя лоша и добра страна. И сиромашията също така. И учението си има своята лоша и добра страна. Също така и религиозният живот си има своя добра и лоша страна. Защото, за да си религиозен, вече си имаш известни задължения. Живееш в едно общество и не може да правиш каквото си искаш. Запример живееш в едно културно общество. Ти ще говориш това, което е благоприлично, което е морално и което хората няма да осъждат. Хората имат едно вътрешно съзнание и всички хора познават кога човек вътрешно е добър. Даже и животните познават.

Във Варненско имаше един бедняк, наричаха го Дели Васил, крайно беден. В цялото село, където и да мине той, и при най-лошите кучета, които съдират дрехите на другите хора, той като влезе, кучетата не го лаят. Как ще си обясните това? Пък всички хора го наричаха Дели Васил – смахнатия Васил. Питам, защо не го лаеха кучетата? Защото този човек обичаше кучетата. Куче, като го обичаш и като те види, познава, че го обичаш, то си маха опашката. Кучетата са много честолобиви. У него има едно чувство. Кучето е пробния камък на привързаност. То, като го погледнеш и като нямаш чувство към него, то те залае. Казва: „Не си благороден.“ Единственото нещо е, че кучето е образ на привързаност. Откъде е останало това чувство у кучето? Това е един психологичен момент. И ако хората биха имали тази привързаност даже на кучетата, те биха живели много по-добре. У кучетата, освен чувство на привързаност, има чувство на кавалерство. Едно мъжко куче никога няма да сдрави едно женско куче. Благородство има. Може да има някои изключения, ако е дресирано куче, но поне аз не съм видял. Ако дойдете между хората, така ли е? Значи в кучето има чувство на привързаност, едно благородно чувство, после чувство на самосъзнание, на дълг към противния пол. Хората трябва да го вземат за пример.

Когато ние говорим за религия, каква е целта на религията? Да внесе най-красивото, най-благородното в човешката душа. А в сегашния век има една опасност от морали-

зиране. Казвате: „Така трябва да живеем.” Аз съм за учението. Всеки един човек да се стреми да прилага. Защото в приложението е красотата на живота. Някой ми разправя как ял череши, колко са сладки. Този господин, ако ми даде и аз да опитам черешите, той може да разправя тогаз и аз ще споделя, ще кажа: „Верно е, аз опитах, действително е така.”

Вие казвате: „Трябва да бъдем добри хора.” Има едно застояло добро в света. Някой казва: „Да бъдем богати”, но има едно състояние, когато всеки един човек може да бъде богат. Ако човек е умен, всеки ден има един момент, когато той може да стане богат, щастлив, но той пропуска моментите. Когато дойде този момент за неговото щастие, той се занимава с други посторонни работи. След като мине красивият момент, когато няма никакъв изглед за някое щастие, той тръгва да го търси и казва: „Няма го щастие то в света.” Тръгва да търси добрите хора. Има добри хора, но добрите хора минават все през вратата, през царските врата, а пък онези, които минават през прелезите, те не са добрите хора. Ако две сестри се карат, те са при прелезите от едната и от другата страна. Ако две момичета се карат, че кокошката на едната снесла в другия двор и да даде яйцето, карат се за едно яйце. Питам сега, през вратата ли се карат? През прелеза, през дупките за едно яйце. Да допуснем, че цялата седмица е снасяла яйцата в чуждия двор – турете по двадесет лева за яйцето, струва ли си един спор за двадесет лева? Ако е няколко милиона английски лири поне, ще кажете: „голяма сума”, а тук за двадесет лева, които даже не правят един швейцарски лев. Така човек изгубва своето добро настроение. Някой път за цяла година изгубва хубавите случаи и огрубява човек. Най-първо направи една погрешка и после се извинява, казва: „Имам право да го кажа, аз не съм глупав.” Който има правила и ходи да се разправя с хората, мислите ли, че е много умен? Че ако ти ходиш да кажеш, че този не върви добре, че онзи не върви добре, тогава питам: Има ли някой

да ти е благодарил, че сте го окаляли при вашата опитност? Поне аз не съм срещал такъв човек.

Някой път човек има едно вътрешно говорене. Има едно вътрешно говорене, има едно външно говорене. А пък някой път човек говори със себе си и спори със себе си. Казва: „Той е такъв, той е онакъв, че защо Господ го направил такъв, не можеше ли да го направи груз?” Той мърмори, после пак иде да се моли. Като се моли, казва: „Не ме слуша Господ.” Ти като отидеш със свои правила, какво ще постигнеш? Господ не се нуждае от никакви правила. За Господа те са абсолютно непотребни. Господ е направил хората толкова съвършени, че абсолютно няма нужда да ги пилиш. Ако онзи червей, онази гъсеница, която яде листа, знае как да преобрази характера си, кой професор ѝ дава наставления? Тя се качва на това гърво, на онова гърво и става на пеперуга. Някой казва да възпита някого. Някоя сестра казва: „Да възпитаме онази сестра!” За мене много е интересен въпросът. Да намерим от вашия опит случаи, че две сестри са могли да опият някоя сестра хубаво, че после тази сестра да е станала светия. Няма такъв случай. Аз зная една сестра, която видяла друга сестра, която много грешила. Тя ѝ казала: „Сестра, аз много ви обичам, бих желала да съм като тебе. Съжалявам, че не мога. Колко ми е приятно да другарувам, аз съм самотна.” Другата казала: „И аз съм самотна. Считат ме много лоша. Да се съберем!” Аз мисля, че тази сестра разсъждава много добре.

Някой път това, което наричаме зло в света, ние не знаем побудителните причини, които са заставили някое добро в дадения случай да придружи дадена постъпка или да гържи поведение.

(Една котка ходи около Учителя.)

Това е предметно учение. Тя слуша беседата без да я разбира. Тя си има свой маниер. Ще си поглади опашката, и тя си има нещо предвид. Аз зная защо се глади. Тя иска нещо материално, нищо идеално няма. Казано на ваш език: „Ако сестрите ти донесат някои хубави работи, и на мене да

оставиш. Хубав каукавал ако ти донесат, и на мен да гадеш, да не забравиш.” Понеже котката е едно колективно същество, онези същества от Невигимия свят съвсем друго искат да изразят. Те искат да покажат, котката иска да каже: „Характер трябва да имате, да не ви е срам.” Котката казва: „Аз добре разбирам, благодаря на Учителя. Готова съм на послушание. Щом съм повикана, готова съм.” Да оставим сега котката. Тя отвлече сега вниманието.

Рекох, в самовъзпитанието на човека, човек никога не трябва да се изтезава. При сегашния развой на човешкото развитие, постоянно трябва да изправя своите погрешки. Всичките погрешки са колективни погрешки. Запример някой път гъжд вали, окаля се стената – ще вземеш четката, ще намажеш стената. Някой счупил джама – ще купиш нов джам, ще го туриш. Някой оцапал – ще очистиш. Това става постоянно. Светът е пълен с добри и лоши мисли. Човек като не разбира законите, е изложен на външно влияние. Ако вие влезете в едно общество, веднага ще възприемете настроението му. Ако влезете между учени, музиканти, религиозни и други, ще вземете настроението им. Ако се печете на слънце, ще вземете настроението на Слънцето, ще имате разположение. Ако се печете на Месечина, ще имате съвсем друго настроение. В духовно отношение светът е стигнал до положението, изисква се едно вътрешно разбиране, изисква се всеки един от вас да има силна мисъл, а не да се влияе от средата, в която живее, но да излезе в по-висша среда.

Запример, влезе една Божествена мисъл у вас. Как познавате, че една мисъл е Божествена? Дойде ви някой на гости и на вас ви дойде мисълта: „На този човек, дайте му две хиляди лева да си върви.” Друга мисъл минава: „На този човек да му купиш костюм, дрехи и да го изпратиш.” Трета мисъл: „Ще го приемеш на гости и утре ще го изпратиш.” Коя мисъл е Божествена от тези трите? Някой ще помисли, че да му гадеш две хиляди лева е Божествена. Или ще помисли, че втората е Божествена. От моето гледище

Божествена е третата мисъл. Аз ще направя така. Пари, грехи няма да му дам. Ще го нагостя. Защото ако е закон, че трябва да му дам грехи или пари, то ако Бог изпрати при мене една птица, какво ще правя? Една птица ме посети, седи на моя прозорец и ходи по джамовете, иска да влезе. Няколко часа седи по прозорците и се качва, после пак седи. Какво иска тази птица? Тази птица ми гоиде на гости. Ако е Божествен закон да дам пари, то тази птица няма нужда от пари, тя и от грехи няма нужда. От храна има нужда.

Следователно Божествено е това, което в дадения случай е общо за всички. Това ще дадеш, необходимото – това, което е общо за птичката, човека и ангела. Това е Божествено. Тази е Божествената мисъл. А пък другите неща са специфични. Който постъпва по човешки, ще се намери в противоречие. След като дадеш на един човек две хиляди лева, него го е страх и той ще каже: „Я прати слугата си да ме пази, да не ме оберат.“ А пък ако му дадеш да се наяде, няма да го е страх. И ако иска да му пратя слугата си, няма да го направя. Понеже този човек е пратен от Невидимия свят не да му служат, а той е пратен да служи. Всеки един човек е пратен да служи. Онзи, който не разбира закона и чака другите да му услужват, той е забравил своето обещание.

Много болести идат в света поради следния закон, когато ти кажеш: „Домегна ми да шетам, искам да си почина.“ За момента, когато пожелаеш да имаш слуга, ще гоиде слуга, ще почнеш да боледуваш. Господ ще ти прати един слуга. Аз говоря на вас, които искате да вършите волята Божия. Аз не зная как може слугата да желае други да му служат. Един слуга да иска други да му служат, това е малко чудно. Той да иска да има слуга, а пък той е слуга на по-голям господар. Той иска да бъде господар на друг слуга. Божественият закон гласи: Докато си в положение да служиш, искай да служиш, ти ще бъдеш здрав. Докато искаш да служиш на Бога, ти си здрав, краката ти са добре, ще бъдеш здрав, нищо повече. Няма да казваш: „Домегна ми

да служи.” Щом туриш мисълта да имаш слуга, щом искаш да станеш господар, то вече дъщеря ти, мъжът ти, всички ще бъдат недоволни от тебе. Те са възприели твоята мисъл. Твоята мисъл се предала на мъжа ти. Тогава мъжът ти иска да бъде господар. Тогава всички вкъщи воюват, на нож са. Дъщеря ти не се подчинява и тя казва: „И аз не искам да служавам.” В дома си вие често си създавате своите нещастия. Каквото пожелаете, пожелават го и другите. Ти пожелаеш да имах хубава греха, но син ти, дъщеря ти и другите пожелават да имат хубава греха, но няма пари за всички. Тогава се карат: „Защо на онзи направи, уши му греха, а на мене не?”

В света има и друг един закон, у птичките този закон съществува. Колкото птиците повече носят своите грехи, толкова стават по-хубави. Някое перце като падне, друго изниква. Ако пазите този закон, то вашите грехи няма да се изтриват. Аз зная хора, които десет години са носили един костюм и не се изтрива. Десет години нов костюм. Това е икономия. Онзи, който живее по Бога, има икономия. Десет години по един костюм от две хиляди лева. Ако живееш по Бога, тези грехи ще бъдат все нови. Някой светия е седял 30 години с наметало и това наметало остава ново. Който светия не си издържи изпита, наметалото му става вехто. Христос не снемаше грехите от гърба си, не ги закачаше като влезе някъде.

Искам да ви наведе на една основна мисъл за онази велика вяра в Божественото, което дава мир и спокойствие на човешката мисъл. Онова самосъзнание в дадения случай да преодоляваш мъчнотиите. Запример скръбен си, мъчно ти е. Като отправиш мисълта си, изчезне мъката ти. Или имаш спор, отправиш мисълта си към Бога, казваш: „Господи, уреди тази работа.” Като се е оцапала една греха, ти ще я опереш и ще се свърши работата. Казал ти някой нещо, ще разбереш това в Божествения смисъл. След всяка лоша дума, която ти е казана, след всяко изпитание, ако издържите, ще се яви едно велико благословение, което даже

не подозирате. Изпитанията са Божествени блага, които са скрити, за да ви опита Бог. Бог ще ви изпрати едно голямо благо, откъдето е толкова страшно, че вие ще кажете: „Това нещо не го искам.“ Вие не разбирате Божия път. И затова Писанието казва: Всички онези, които изтърпят каквото им се случи, онези, които правилно разрешат въпросите, ще имат вътрешно спокойствие и вътрешна сила. Запример, всеки един от вас могат да го изведат от вашето равновесие. Запример нощем минават през гората, един казва: „Засада!“ Няма никаква засада. Там дето е Господ, каква засада може да има. Никаква пречка [мечка] няма да се приближи към тебе, ако слушаш Бога. Мечката ще мине и ще замине. Но ако не слушаш Господа, мечката ще ти държи една лекция, ще те пита: „Защо не изпълниш волята Божия?“

Писанието казва: „Всеки, който не влиза през вратата.“ Тази врата е Божествената Любов, да вярваш, че в Бога няма никакво изменение. Онова, което Бог е казал, няма изменение. Има една наука, която не зависи от знанието на човека. Защото ако едно дете посади една семка и един учен посади една семка, резултатите ще бъдат едни и същи. Детето и ученият човек ще заровят семката в пръстта и семките ще дадат същия плод. Вие мислите, че ако сте учени, ще бъдете по-добри. Не, учението ще бъде един придатък. Нито пък невежеството може да ви ползува. Учението ползува до известна степен. Специалист може да бъде човек. Но и добър да бъде човек, специалистът си има своите постижения.

При сегашните условия трябва да се справите с известни мъчности. Да допуснем, че вие искате да развivate онова чувство на яснота. Някой казва: „Учителю, защо не ни отворите очите?“ Аз мълча. Аз ще ви кажа защо не ви отварям очите. Представете си, че вие седите в една стая и искате да излезете навън, да видите планината. Рекох, ти трябва да излезеш вън от стаята, за да видиш планината с очите си. Ти казваш: „Няма ли някой бинокъл,

някой телескоп?” Рекох, ще излезеш и ще видиш на самото място планината. Като се качиш на високия връх горе, ще видиш това, което при обикновените условия няма да може да видиш. Онези, които не искат да развиват тези гарби: „Много високо е горе планината, може да се пукне сърцето, там има студ, сняг. Като се направят специални пътища с автомобил и с аероплан.” Кога ще бъде то? Хубаво е с аероплан. Трябва да чакаш двеста-триста години, а пък сега, без да чакаш аероплан, може да отидеш и да придобиеш каквото ти трябва.

Запример, за ясновидството вие имате едно понятие, че то може да се даде отвън. Ясновидството, аз да ви кажа как може да го придобиете. Представете си, че вие живеете в един салон, но дегите ви никога не са измивали прозорците и те са зацапани, че влиза слаба светлина. Рекох, нищо не се вижда. Вие всеки ден ги миете, но пак не се вижда. Рекох, измийте ги отвън и отвътре, ще прогледнете. Рекох, отвън сте ги мили, сега отвътре ще ги измиете и веднага ще прогледнете. Ясно ще видите през прозорците. Една сестра ще дойде, ще каже: „Това не е за нас. Може да паднеш от стълбата, нека дойде една служиня да ги измие.” А пък никога една служиня не може да измие вашите прозорци нито отвън, нито отвътре. Рекох, как се мият прозорците? Ако вие не може да измиете вашия ум, като минават лошите и посторонни мисли да ги изпъдиш – втора, трета, четвърта, те някой път нападнат ума ви. В ума си човек трябва да тури яз. Всички непотребни мисли да не позволява да смущават ума му. Това е като у един ученик. Трябва да преодолява онзи материал, който Учителят му е задал. Не да се занимава с въпроси, какво отношение има Учителят към този и онзи. Когато дойдеш на изпит, няма да те питам дали обичаш Учителя си или не, а знаеш ли или не, учил ли си или не. В Невидимия свят, който не учи, няма добро поведение. Там учение и добро поведение вървят заедно. Не учиш ли, имаш лошо поведение. И едното, и другото вървят заедно. Тук, на Земята има ученици с много добро поведение,

но не учат. Разсеяният ученик има нещо лошо. Човек, който е с добро поведение и не се учи, има нещо лошо в него. Това психологически е верно. Умът му е отвличен. Той привидно е добър, но за Природата, която не се лъже, той има лоша привычка, която разсейва ума му. Тази разсеяност може да не е силна. Ти седиш и мислиш, че си една княжеска дъщеря, да си имаш добра стая, деца, слуги, да разполагаш и не учиш, постоянно се разсейваш. Много работи си въобразяваш и се разсейваш. Ще се стегнеш сам, ще кажеш: „Никакъв княз, никаква княгиня!” Една наша сестра казваше на друга: „Нашата Райна княгиня, небесната ни слугиня.”

Да знаеш да работиш, да знаеш да учиш, да разчиташ на това, което Бог е вложил в тебе. Вложеното във вас може да развивате. Може да развивате вашите дарби. Духовната наука дава онези методи, чрез които може да ги развивате. А пък всяко едно учение в света може да бъде достъпно за човека само тогава, когато той обича. Ако обичате един човек, вие ще запомните думите му; ако не го обичате, няма да ги запомните. Ако обичате един предмет, вие ще напредвате в него. Според обичта ви, колкото е обичта ви, толкова ще бъде и паметта ви. Паметта ви отслабва, когато механически помните нещата.

Способният ученик се учи, учи, учи. Дарбата му е гадена, но той ще работи и ще заслужи това, което е придобил. Ти трябва да вземеш пример от него. Добрият човек не само има дарба, но той е работил. Музикантът, и той е работил. Това е верно и за каквато и да е друга дарба.

Та рекох сега, да ви задам една задача, както Пифагор е правил. Да кажем, че ще се намерите в една пифагорова школа. В неговата школа са идвали княжески синове и той ги е подлагал на три-четири години на крайни подигравки, които могат да го засегнат. И ако издържи след четири години, той е бил приет в школата да му разкрият тайните науки. Ако вас един месец ви подиграват, не зная колко души ще издържат. Ще има нещо, което не сте сънвали. Вие ще кажете: защо Господ допуща това. Това е

изпит. Онзи ученик няма да отговори на подигравките, но ще се задържи четири години. Той разсъждава и като мине през този изпит, той има за цел да влезе в училището. Ако човек иска да влезе в Небето, той трябва ли да обръща внимание, когато му кажете: „Вие сте извратени, смахнати.“ Могат да ви кажат, че вие по три пъти на ден се молите на Господа и не сте богати, живеете в цигански колиби, а онези хора нито се молят и какви къщи имат. Я оставете тези шуротии. Вие един ден кажете: дали тия хора не са прави. Аз задавам въпроса на вас, които не сте шури: „Вие гробища имате ли, свещеници заравят ли ви, оп[я]ват ли ви?“ Поне ние сме шури. Като умрем, я ни заравят, я не. И да не ни заравят, все едно ни е. За погребение пари не оставяме. Ще кажете: „Той умира и трябва да го погребат.“ Христос дава една притча. Бедния Лазар никои не го погребва, турят го в една кола и му направят просто погребение. Умира богатият и му направят тържествено погребение, с музика, с кимвали. В другия свят турят богатия в пъкъла, а пък Лазаря, когото занасят с тарага¹ на гроба, ангелите го занасят в лоното Аврамово. Как бихте желали да ви погребат: като богатия и да отидете в ада или като Лазара и ангели да ви занесат в лоното Аврамово.

Това е старият порядък на нещата. В новия порядък на нещата човек няма да умира. Ще дойде един ден, няма да има умирање. Просто като дойде време, човек ще замине със съзнание за онзи свят. Той ще тръгне и ще замине и никои няма да знае къде е отишъл, нищо повече. Сега всички знаят. Или Илия, като замин[а] за онзи свят, остави кожата, Елисей взе кожата му.

Една сестра говори много красноречиво. Тази сестра, която ви говори, дава един ребус. Тя говори едно, а се разбира алегорично. Ребус е това. Тя казва: „Ти си такъв, ти си такъв, вие сте такива.“ Това е общо казано. Тя казва: „Иване, Драгане ти си такъв.“ Но има хиляди Ивановци и Драгановци. Според тази теория всеки един ученик [е] на

¹ тарага, тарга (арх.) – гървена носилка

едно вътрешно голямо изпитание. А пък при сегашните условия тези неща са непонятни.

Сега за всички няма материални условия да бъдат щастливи. В семейството няма достатъчно умни синове и дъщери, за да направят дома щастлив. Не са достигнали до тази степен на развитие. Тепърва трябва да се подготвят хората, за да разберат, да работят по великия Божи закон. И вие трябва да разберете Божиите пътища.

Има един начин за изучаване Библията. Има един механически начин, но има и друг начин за изучаване. Някои хора изучават Библията като онзи, десет хамбара с костилки от сливи, ябълки, круши, мушмули. Всяка година той броял семената, изваждал ги, броил ги и пак ги турял в хамбара. Знаел в кой хамбар колко костилки имал. Хората така знаят Библията. Но това не е знание. Знанието е в посаждането. Трябва да се посади, после да се смели плода, да стане плът и кръв в човека. И ако не приемеш соковете на черешата, не може да приемеш нейната сила. Черешата е писмото. Като прочетеш това писмо, ще разбереш. Сегашното разбиране е съвсем механическо. Сега хората искат да станат здрави, а здравето зависи от човешката мисъл, чувства и постъпки. Всеки човек може да бъде напълно здрав, когато има единство между неговите мисли, чувства и постъпки, да няма никакво противоречие. Да кажем, че вие имате картофи и трябва да ги опечете. Известни мисли приличат на картофи. Опечи я в Любовта, на този Божествен огън. Плодът на дърветата е печен на най-хубавата светлина.

Един турчин във варненско натоварил една кола с череши и отишъл да ги продава в Добрич. По пътя ял череши с костилките. И като отива в Добрич, не може да слезе от колата. Извадили 8 кила костилки от червата му чрез операция. Има неестествени желания у хората. Ти туриш едно желание, второ, трето, напълниш си сърцето с костилки и после знаете ли какво може да стане. Една череша – изяж месото, сгъвчи я и костилката посеи! Като изядеш

десет черешки, достатъчно е. Няма защо през целия ден да ядеш черешки.

Рекох, сега ние искаме да разрешим въпросите както този турчин. Той мислеше, че като тури осем кила костилки в себе си, ще разреши всички въпроси. Но трябваше да се направи операция и да се извадят костилките. Стомахът не е място за костилки. Той е място за храна. Човешкият ум, мозъкът не е място за скотобойна, а е свещено място да мислиш. Свещен трябва да бъде мозъкът, хубави мисли да има. И сърцето не е място да го напълниш с тревоги, но то да носи най-хубавите желания и чувства. Ако всеки ден така правиш, тогава животът ще има друг смисъл. Няма да има страх от смъртта. Всеки един от вас го е страх, че един ден ще умре. Сега всеки, който се е родил, [в]се ще мине през смъртта. Смъртта сама по себе си не е страшна. И Христос е минал през нея. Всички мъченици и светии, всички хора, искат или не, все ще минат през смъртта. Трябва да се справите, с едно правилно разбиране. Смъртта е опасна, когато умираш без Любов, а когато умираш с Любов, то не е смърт. Всеки, който не влиза [през] вратата в живота, всеки, който не изучава така Истината, той е крадец и разбойник – разбойник за благата, които Господ му е дал. Може да бъде крадец и разбойник за себе си. Защото ще го осъдят за сто години и така да прекара целия си живот. Или може да прекара целия си живот в боледуване, нещастие, може да прекара живота си така, както може да прекара един добър човек посред бурното море, всред нещастията на живота, може да прекара един добър живот. Така е, който разбира законите.

Над всичките условия седи Божия закон, Божествената Промисъл. В света има един общ Промисъл, има едно общо съзнание, което се грижи за всички същества и промишлява. Това е и за народите. Каквото и да става, каквото и да мислят хората в света, има друго нещо, което помага, на което човек всякога трябва да разчита. И доколкото човек съзнава и е верен на този закон, дотолкова той може

да бъде щастлив. Бог казва, че онези, които Го обичат и изпълняват закона Му, Той ги е написал на дланта Си. Това е една фигура, за да се покажат грижите, които Бог има. Всякога Неговият Дух махва несгодите, страданията, които човек има. Мъчиш се, смъкнат се условията и дойде нещо хубаво. Не бой се, има такъв един пример в Писанието. Апостол Петър, когато беше затворен в тъмницата, сто и двадесет души се молеха и през вечерта дойде ангел и му каза: „Излез и не се връщай.” Така е, ако човек вярва. Някой ще каже: „То е било едно време.” И сега е същото. И сегашните времена е пак същото време. Всякога е време, когато вярва човек, и всякога не е време, когато човек не вярва. Щом човек вярва, нещата могат да бъдат. Аз говоря за онази жива вяра на Любовта, която твори чудеса. Тази трябва да бъде общата мисъл. Всички трябва да бъдете носители на новото в света. Човек трябва да бъде проводник на Божията Любов.

Някой ще каже: „Какво може да бъде от мене?” През един прозорец влиза светлина. Като има много прозорци, ще влезе много светлина. Ще вземеш една стъпка, после втора, трета, хиляди стъпки ще правиш. В това отношение всеки човек има велико бъдеще. Това, което има да се постигне, е несравнимо много повече в сравнение с това, което е постигнал човек. Сега човек е в областта на скръбта, но след скръбта ще дойде страданието, след страданието човек ще влезе в радостта. След страданието ще дойде радостта. Христос казва: „Сега скръб имате, Аз ще ви видя и скръбта ви ще се превърне на радост.”

Отче наш

*Беседа, държана от Учителя на сестрите на
19 май 1932г.
четвъртък, 4 часа след обяд
Изгрев, София*

ЕДНА ЗАДАЧА

Добрата молитва

“Ще се развеселя”

Ще прочета първа глава от Притчи.

“Духът Божи”

Ще ви дам само за една седмица една задача. Искам тази задача да я изпълните. Който я изпълнява, може да се учи, а който не я изпълнява, не може да се учи. Ще вземете едно малко тefтерче от десет листа или може да си направите такова. Задачата започва от утре. Всеки ден ще отбелязвате по три пъти какво е времето, какво е вашето небе, състоянието ви какво е: ясно ли е, облачно ли е, гъждовно ли е, снежно ли е, бурно ли е. Ще отбелязвате както метеоролог. Ще имате една графа и в нея три пъти ще отбелязвате, ще си туряте бележка. Ако имате една лоша мисъл, ще си я отбележите, като че на някой ученик преподавате. Ще си туряте бележка – 1, 2, 3, 4 и т.н. Да видим колко добри мисли ще имате. Това ще правите до идния четвъртък. Няма да забравите. Дойде ви някоя лоша мисъл – ще я отбележите, като ви дойде добра мисъл, и нея ще отбележите.

Нали някой рибар, като хвърли мрежата, хване нещо, хваща риба. Които са за работа, турят ги в коша, а които не са за работа, връщат ги обратно. Да видим колко добри мисли ще хванете. Да видим какъв е капиталът ви. Когато

кажем, че някой търговец е богат, ние определяме неговото богатство. Може ли при сегашните условия, който има хиляда лева или две хиляди лева да бъде богат? С две хиляди лева вие едва може да преживеете. И пет хиляди лева, и то не е богатство. И със сто хиляди не е богат. Богат човек за да бъде, не обикновен богат, трябва да има един милион. Това е за България. Един обикновен богат американец трябва да има един милион долара. Един милион долара са петстотин хиляди златни лева. Помножете ги по сто и четиридесет лева, колкото струва всеки долар, колко правят? Сто и четиридесет милиона лева. Значи един българин е богат с един милион лева, един американец е богат с сто и четиридесет милиона лева. Неговото съзнание е такова. Един американец с десет хиляди долара, какво може да направи? Една разходка из Европа. Като се върне, няма да има пет пари в джоба си.

Като казвам „добър човек“, трябва да знаем в какво седи неговата добрина. Трябва да знаем, че касата на този търговец е пълна. Когато кажем, че някой земеделец е богат, той трябва да има ниви, някой овчар трябва да има стадо – десет хиляди овце, някой градинар трябва да има нещо. Ние казваме за някого, че е учен човек. В какво седи богатството му, неговата ученост? Или казваме, че някой е красив. Красотата е качество на човешкия ум, на човешката душа, има си външен израз. Много пъти вие сте се оглеждали, някой път сте красиви, някой път сте грозни. Някоя статуя, направена от восък, е всякога красива, а човек всякога не е красив. Това, което всякога е красиво, то е красиво, а това, което някой път е красиво, а някой път не, то не е красиво. В какво седи красотата? Ще кажете: „Той има красиви очи.“ В какво седи красивите очи? Красивите очи трябва да бъдат меки, изразителни, да няма разсеяност, да не гледа едного, а да вижда другото. Някоя гама ви дойде на гости, гледа тук-там, не са красиви очите ѝ. Красивият човек нищо не го интересува. Той, като влезе в стаята, всичко вижда, после не обръща внимание, нито

столовете вижда, нито другите вещи. Който вижда столовете и другите неща, очите му не са красиви, занимават го греболуи. Щом го занимава каква е твоята рокля, той няма красиви очи. Ако утре твоята рокля овехтее, той ще каже, че не е хубава роклята.

Тогава вие ще приличате на Настрадаин Ходжа. Отишли да пренускат с конете си, а той се качил на стария си вол да пренуска. Те казали: „С този стар вол не може.” Той казал: „Като беше младо теле, много бягаше.” И вие ще кажете: „Едно време какви бяхме, като тръгнахме в този път. През целия ден се молахме, сърцата ни горяха, но то едно време беше. И любовта ни каква беше, но сега не е вече тъй.” Всички говорят все за едно време. Кое време: едно време или сегашно време? Младият, който остарява, е изгубил любовта си. Някой от вас казва: „Остарях.” Рекох, изгубил си любовта си. Старият казва: „Ще умрем.” Изгубил си мъдростта си. Питам тогава: какво ни ползува, че ние сме остарели и че сме умрели? Казвате: „Ще се мре.” Каква философия има в това, че ще се мре. Защо хората сега остаряват? Малкото дете, което е напуснало куклите си, не е вече дете. Ти се занимаваш с големи работи. Когато младият напусне онези хубавите работи на своята младост, той остарява. Когато старият напусне хубавите работи на своята старост, той умира.

Аз още не ви познавам вие кои сте. Вие всички пред мене носите псевдоними. Всички пишете под чужди имена, никой не е дошъл със своето име. Вие пътувате с някоя титла, както някои видни хора пътуват като графове, например граф еду-кой си. Името, с което сте знайни в другия свят, а не тук, на Земята, то е важно. Вие сте забравили даже вашето име. Вие приличате на затворник, турят номер едно, две и т.н. Питам го: „Кой си ти?” Той казва: „Аз съм номер едно или номер две.” Стражарят го пита: „Кой си ти?” Той казва: „Аз съм номер сто двадесет и пет.” И вие носите номера само. Питам: Човек, който носи номера само, може ли да се нарече човек? Стражарят, който

носи номер едно, е мъж; който носи номер две, е жена; номер три е дете; номер четири е стар дядо. Той е баща вече на едно поколение. Номер пет е стара баба, шест е правнук, седем е прадядо. Всички физически стражари са дегизирани.

Та рекох, вие не сте имали ясна представа, какво представяте. Вие седите някой път и имате недоволство. Но не сте си задали въпроса вън от тялото какво представяте. Човек вън от съзнанието си не може да излезе. Човек е това, което не се мени. Когато дойдеш до онова положение в живота, когато нищо да не те смущава, това си ти. Докато скръбта те засяга, ти не си човек. Това, което не се мени, това, което не се засяга, то е човека. Нали искате да бъдете свободен човек? Който и да е от вас, и най-търпеливия, може да го изкарат от релсите. Някои от вас минавате за много кротки, много търпеливи. Но представете си, че всички са се надумали и изсипват върху вас куп хули. Казват: „Тези сестри какво направиха върху мене днес?“ Дойде една сестра, говори ти и те нахока. Възможно ли е един извор един момент да излиза от него чиста вода и после, в друг момент, да излиза лоша вода? Възможно ли е от една уста да излиза и добро, и зло? След като говоря аз, сестрите си гугукат нещо отрицателно. Това тяхно съзнание ли е или не? Това е сдружение, фирма е това, подхлъзва се. Казва някой: „Той е такъв и такъв.“ Да не мислите, че аз искам да ви обвинявам. По този начин като разсъждавате, нещата се познават кои са позлатени и кои не са позлатени. Това, което се изтрива, е позлатено, а това, което не се изтрива не е позлатено. Ако твоето добро се изтрива, то е позлатено; ако не се изтрива, то не е позлатено.

Животът, който живеете на Земята, е едно училище. Тук е място за крайни изпитания. От това, което очаквате, нито една хилядна няма да видите реализирана. Най-първо сте красиви, всички говорят за вас. След това, след четиридесет-петдесет години, всичко това изчезне. Косите ви бяха черни, гладки, по-рано сте били стройни, изправени, а после всичко това изчезне и казвате: „Този

живот не струва.” Защо? Защото имате една представа, която не е верна.

Животът е едно опитно училище. Тук, на Земята, се изпращат всички хора да ги проявят. Когато някой ангел иска да го пратят на работа в друга слънчева система, Господ го изпраща на Земята да го опита. Най-после един ангел ще го изпратят в една волска форма, да оре при един български земеделец, десет години да му оре и земеделецът ще го мушка. И този ангел да каже: „Много добре прави той.” После, като се върне, ще каже, че той учил десет години в един български университет. Какво ще кажете на това? Не че е така, но аз го давам като пример, който приблизително е верен. Казва се, че ония ангели, които били херувими, за да излъжат първите хора, станали на змия. Какво унижение е това? И оттам насетне този ангел, като излъгал хората, останал в змийска форма, изгубил ръцете си – значи изгубил своята воля. Всички лоши хора се отличават по това, че нямат воля, имат ум, но воля нямат. Той не може да те хване да те удуши, но може да насъска другите против тебе. Все търси някой да дойде да го вземе на гърба си. Винаги турят на змията помощници, слуги. Нали сте чели „Фауст”? Какво спечели накрая Мефистофел? Нищо. Той искаше да ограничи човека. Някой път се разслабваш. Ще кажеш: „Аз ли съм или не?” Това е външната сила. Тази сила ще я туршиш на работа и цял ден ще ти оре. Запример гневен си – ще впрегнеш гнева на работа. Най-работливите хора са гневливите хора; тези, които не работят, не са гневливи. Писанието казва: „Гневете се, но не съгрешавайте.” Вместо той да ви впрегне, вие го впрегнете.

Един анекдот има. Един стар български чорбаджия много рано сутринта, в един-два часа след полунощ, отива и събужда слугите си в абаджийската чаршия, да почнат работа още през нощта. Той после пак се връща вкъщи и продължава да спи. Казва: „Младите нека работят.” Най-после слугите му решили да го изцерят. Имало слух, че в

едни гробища имало таласъм. Когато една нощ пак излязъл да събужда слугите си, двамата от неговите слуги се предрешили, единият се качил на гърба на чорбаджията, а другият го водил и го развеждали два часа из гробищата през нощта. После го пуснали и той се върнал вкъщи. Жена му го пита: „Събуди ли слугите?“ Той казал: „Опасна работа е.“ Оттам насетне той никога не е тръгвал нощем да буди слугите си, а чакал Слънцето да изгрее. После казва: „Нека си поспят момчетата, Ти, Господи, и малката работа ще благословиш!“ Не казвал, че таласъми са го уплашили. Казва: „Защо да ходя вечерно време да ги безпокоя?“

Да направим аналогия. Дойде във вас една мисъл на малодушие. Ти си яхнат, таласъмните те мушкат. Като те мушкат, какво ще кажеш? Значи не си изпълнил великия закон на Божията Любов. Защо така върви светът, защо не върви по правия път на Любовта? Нещастията днес се дължат на безлюбието на цялото човечество. Както първите хора са се отклонили, после и другите по същия начин са се отклонили.

Каквото и да ви се говори, вие може да кажете, че Учителят много добре говори. Ако аз говоря хубаво, то е за мене, но и вие трябва да слушате и хубаво трябва да прилагате. Първото нещо: Човек трябва да се отличава с търпение, да може един човек, като говорят най-лошото за него, да може да търпи. В Питагоровата школа един ученик ще го поставят при другите ученици, които ще го плюят, ще му казват най-грозните думи. Ако може да издържи, приемат го за ученик. Той гледа спокойно и се усмихва малко. Ще му говорят подигравателно. Коя сестра от нас би издържала този опит? Питагор, преди повече от две хиляди години, е работил така. Малцина са влезли в школата. Защо? Защото само на този, който търпи, само на него могат да му се поверят Божествените богатства. Че малко знае човек, се познава по това, че изгубва младостта си и старостта си. Тогава де е човекът? Като стане и там ако не може да спре, после умира. Ако не може да намери своето

място в другия свят, тогава де е човекът? Какво го ползува след смъртта, че тук е бил богат, че имал милиони. Какво го ползува един богат богатството му, ако той изгуби зрението си, вкуса си, не може да яде? Очите са важни и полезни, доколкото може да си служи с тях. В живота важи само онова ядене, което може в дадения случай да се възприеме. И онази мисъл важи в живота, която може да даде подтик на човека към хармоничен живот.

Та рекох, човек се задоволява като казва, че е вярващ, че принадлежи към някоя школа. Той може да принадлежи, но важно е знанието, което притежава, добродетелта, която притежава или онази добродетел, с която той има благословение. Кой е благоугоден на Бога? Който върши Волята Му. Трябва да знаем, когато вършим Волята Му. Писанието казва: „Изпитвайте каква е волята Божия.” Във всеки момент трябва да знаем, кога вършим волята Божия и кога не вършим. Може в някой момент да вършим, а в друг да не вършим.

Човешкото естество е много сложно. Когато някой е разсърден, това не показва, че той е лош и когато някой път човек е мек, когато има разположение, това не показва, че той е добър. Ако може да се молиш, когато имаш разположение, това не показва още, че е добър. Но ти трябва да се молиш, когато ти не си разположен. Някоя лоша мисъл може да дойде, но нищо не значи това. На добрия човек може да му турят халат и той остава добър човек. А пък лошият човек, и да го позлатят, пак си остава същия.

Когато някой паяк направи своята паяжина, вие търпите нали? Защо? Каква причина ни дава паякът? Някой път не може да търпите паяка в къщата си. Защо си направил този паяк паяжината? Той чака да хване някоя муха, да я хване и да я изяде. Днес хване една муха, утре втора, трета, четвърта, изядва ги и вие претърпявате този разбойник. Казвате: „Защо Господ направи света такъв?” Аз казвам: Защо търпите този паяк пред вас да изяде една муха? Аз съм правил често опити с паяци. Видя,

че един паяк е хванал една муха. Казвам му: „Пусни мухата!” Паякът се нахохори. Казвам му: „Ако ти в моето присъствие не пуснеш мухата, няма да оставя паяжината. Ще пуснеш мухата сега.” Паякът откъсне нишките и пусне мухата. Казвам му: „Ти си умен паяк.” Ако не беше пуснал мухата, щях да си послужа с бастуна и щях да го пратя на хаджалък, но не щях да го убия. Този паяк може да гоиде във вашия ум. Човек трябва да бъде господар на себе си. На този паяк казах: „Ти си свободен, но в мое присъствие нямаш право да изядеш една муха.” И мухите нямат право да кажат, че в мое присъствие е изядена една муха. Аз не искам да ме викат свидетел в съдилището за това нещо.

На вас ви трябва самооблагане. Вие минавате през една фаза на самовъзпитание. Силната воля на човека се познава по това, че той се самовлада. Не само да се въздържаш. Някой път някои минават за търпеливи. Какво разбирате под думата „търпение“? Един млад момък иска да се ожени, намерил една мома. Тя много внимателно се разхождала с него, той се сгодил за нея и казал: „Намерих една годеница, няма втора като нея!” Веднъж той случайно я спянал и тя се спъва, излива чашата, която носила. Тя казала засмяна: „Няма нищо, изля се чашата.” Тя излязла да напълни чашата. Той казва: „Вижте характер! Какво самооблагане!” Онзи, комуто казал това, отговорил: „Блазе ти, че Господ ти даде едно такова красиво същество, ще живеете добре.” Като се оженил за нея, не излязло така. Той ѝ казал: „Ти беше като ангел, като те бутнах веднъж, ти се прояви като ангел.” Тя казала: „А като слязох долу, удрях масата.”

В Невидимия свят ни представят едно предметно учение. И вие представяте едно предметно учение, както гърветата, както всички по-нисши животни под нас, така и по-горните се отнасят към вас. Вие правите една постъпка и по-горното същество изучава защо така правите. Както аз изучавам ябълка, по същия начин те ви изучават. Има кой да се интересува от вас. Всички тези мисли, които опитваш, лоши или добри, вие минавате през един или друг свят.

Когато имате лоши мисли, вие минавате през областта, дето живеят лошите същества, а когато имате добри мисли, вие минавате през областта, в която живеят добри същества. После имате тъжни мисли, музикални мисли и т.н. Във всичките тези области, които минавате, трябва да извлечете поука.

Та рекох сега, трябва да имате един начин за изучаване на Писанията. Пророците, преди да станат пророци, Бог ги е поставил на най-големи изпитания, преди да ги прати да проповядват. И когато са минали през тази школа, на тях е било поверено знание и са били пращани. Също така и християните минават през много изпити. И вие сте дошли на Земята да научите нещо. Първото нещо е да научите търпението, второто нещо е да научите въздържанието и третото нещо е да можете да се справите с всяка една мъчнотия.

Дојде ви една лоша мисъл. Един комар ви е ухапал, може да го духнеш, кое е по-право? Като ви ухапе комарът, духнеш го да си отиде. Той ще отхвъркне, ще дојде друг комар. Ти може да го натиснеш и убиеш, но по-добре е да го духнеш. Казвам му втори път да не идва. Аз познавам гали идва втори път. Във Варна имаше един комар много интелигентен. Като дојде време да заспивам, той бръмчи, като се събудя, той се отстраняваше. После цялото време не можех да го намеря. Разговарях се с него. Дене се криеше и не можех да го намеря. Той беше много умен, знаеше кога аз спя, кога съм буден. Щом съм буден, няма го никакъв. Значи той знаеше, кога аз излизам от тмялото си. Как знаеше, това е негова работа.

В живота си ние трябва да извеждаме известни изводи. Човек е поставен на Земята. Какво е неговото предназначение на Земята? Да се саморазвива и да се самовъзпитава. И това самовъзпитание няма капан отнякъде. Той ще мине през едно самовъзпитание, през един режим неприятен. Всеки един си представя на Земята един живот, какъвто на Земята не може да се постигне. Някой път вървите до едно

място добре, после става обратното. Единственото нещо е: каквито са вашите отношения към духовното, такива ще бъдат отношенията на всички сили, които действуват в природата, към вас. Но законът на Любовта е разумен. Ако вие имате закона на Любовта, тогава пак ще минете през известни мъчности, но лесно ще минете, ще се спогажате. А ако не живеете в закона на Любовта, тогава ще дойдат най-големите мъчности. Когато имате Любовта, тогава човек има прозорливост, предвижда нещата, приготвя се и знае как да постъпва. А когато изгуби Любовта си, той изгубва своето равновесие.

Трябва да се наблюдавате не да се съдите. Ще изучавате себе си. Някой път не може да познаеш. Някой път вие сте легнали по един начин и могат да дойдат много низши същества и между тях не може да се познаете. Размесвате съзнанието си с другите съзнания. Ти не знаеш тогава как да постъпиш. Запример, кажат ти нещо, ти търпиш, търпиш до известно време и после кипнеш. Развали се всичко. Този човек, който учи търпението, той прилича на следния случай. Българинът, като играе, клекне и викне: „Иху-ху!“ Веднъж един казал на този, който играе: „Ще играеш, но няма да викаш „иху-ху“ и тогава ще ти дам крава с теленце.“ Онзи почнал да играе и по едно време казал: „Ритам ти кравата и телето“ и извикал: Иху-ху!“ Ти казваш: „Аз ще търпя вече.“ Но дойдеш до едно място и кажеш: „Не се търпя вече!“

Някой път се опитвате да търпите и наблюдавате, колко пъти сте изтърпели. Като си търпял, дойде едно ново просветление и се радваш, че си търпял. Някой път дойде до конец. Ти избухнеш, ти съжаляваш, дойде ти желание да му кажеш, да не мисли, че си говедо. Ти мислиш, че като му кажеш, ще се оправи работата. Пък тя става още по-голяма каша.

Две булки се карали, между тях имало река. Едната говорила, другата я слушала спокойно. Първата казала: „Кажу нещо, ще се пукна!“ Онази била спокойна. Та, онзи във вас казва: „Кажу нещо, ще се пукна!“ Ти като кажеш, не се пука

той, а се пукаш ти. Стомната като се пукне, не я бива вече. И да я мажеш, не става вече. Рекох сега: При търпението накарай онзи да ти каже: „Ще се пукна, кажи нещо!“ Той нека се пука, но ти търпи и гледай ти да не се пукнеш. Вие сте много щедри, за да не се пукат другите, вие се пукате. Както виждам, все на пукане върви. Не жалете вашите неприятели, нека те се пукат, но вие да не се пукате.

Един човек на Новото учение трябва да се отличава с един характер. Господ не дава на хората повече страдания и мъчности, отколкото могат да изтърпят. Всеки има много малко страдание в сравнение с другите. Запример някой се оплаква, че има много големи страдания. И като го заведеш при другите казва: „Моите са нищо.“ Втория заведеш при трети и вторият казва: „Моите са нищо.“ Глъбините на страданието никои не може да издири. Също така и добрините са несигурни, от добро – по-добро.

Именно това е училище. Когато слизаш надолу, да имаш сила да се качиш нагоре. Като направиш погрешка, силата на човека сега да изправи погрешката си. Аз ви занимавам с типическата страна на живота. Ако се усилите, животът се подобрява. В човека се намира магическа сила и животът става по-лесен. А пък човек като се демагнетизира, отслабва, става нервен, както колата, която скърца.

Човек не трябва да осиромашава, човек трябва да бъде богат. Някой път човек се обезсърчава и казва: „Не съм използвал условията.“ Изменява се съвсем лицето му. Казва: „Едно време мислех така и така, но не трябва да се живее така.“ Трябва да живеем така, както светите са живели. Човек трябва да бъде богат. Но богат може да бъде само този, който има вътрешно богатство. Да имаш богатство, което да не изгубваш. Това богатство да остане с тебе заедно. Богат е онзи човек, който замине за онзи свят и вземе богатството със себе си. И Христос казва: „Събирайте богатства, които да носите с вас.“

Та рекох: Дето мнозина спят от вас, то е хубаво. Някой път мене ми е приятно, като видя, че някой спи.

Защото ако аз гощавам десет души, а деветте спят, то ще нахраня само едного, а другите не. Мене ми е приятно по-дълго време да спят. Който е буден, той се ползува. Някой път ще говоря защо заспивате. Някой път тези, които спят, се събират на едно място. Аз гледам друго-яче на спането. Спането е благословено от Бога, да спи човек, когато трябва. Ако тук не може да ме разбере, че отива горе да ме разбере, то е хубаво. Но ако отиде горе и там не разбира, тогаз няма смисъл. Да спиш и да си починеш, това разбирам, но да спиш и да не си починеш, това няма смисъл. И онова спане се познава. Онзи, който спи, тогава той прилича на светия. Ако заспи на стола и си клати главата, тогава не е хубаво. Най-първо ще се отучите да си клатите главата при спането. Аз ви позволявам да спите. Онзи, който спи, мога да го събудя много лесно с амоняк. Някоя сестра заспала, обременена, пари ѝ трябвават, уморила се. Оставам една торба със злато да я носи, тогава тя не спи. Това заспиване се дължи на натрупване на млечна киселина. От големи грижи и тревоги се натрупва млечна киселина в мозъка. А пък млечната киселина има свойство да съкращава краката на мозъчните клетки. Когато тези крака са скачени, то всичките енергии текат правилно, а инак токовете не могат да минат и тогава човек заспива. Затова трябва да не се грижите много. Много грижи, много безпокойства, много мълвене за това и за онова причинява натрупване на тази отрова – млечна киселина. На стотина души все трябва един да спи. Спането не е голям недъг. Онзи, който спи, е човек, който търпи. Аз бих предпочел един да спи, отколкото да гърдори. Кое е по-хубаво? Спането е най-малката погрешка, която на Земята може да има.

Сега на вас ви трябва самовъзпитание. Възрастните, напредналите сестри в учението с какво трябва да се отличават? Младите с какво трябва да се отличават? Със сръчност, а старите с умение в дадено поле как трябва да се направи. Младият да е готов да служи, да е готов да

направи нещо. Старият да знае как да се направи нещо, да даде най-добрия план. Младият и старият едновременно работят в човека. Щом ти дойде една хубава мисъл и разбереш най-хубавия начин на приложение и приложиш, тогава едновременно си и млад и стар. Тогава работят в тебе едновременно законите на Любовта и Мъдростта. Вие сега ще се посмеете малко на себе си. Че някой спал тук в събранието или вкъщи, каква разлика има? Тук се спи по-слабко.

Един проповедник казва в едно събрание: „Аз проповядвам на тези, които спят.” И които спят, и които не спят, еднакво са отговорни, стига това, което се говори, да се приложи. Да кажем, че десет сестри спят и изпълнят задачата, а тези, които не спят, не я изпълнят. Тогава кои са за похвала? Които спят или които не спят? Разбира се, тези които спят и изпълняват задачата са за похвала, защото и като спят, изпълняват. А пък най-хубавото е без да спи, човек да изпълни. Писанието казва: „Стани, ти, който спиш.” В Притчите се казва „разумното знание”. Човек трябва да има знание за своето естество. Не да се бои от проявите. Ще дойдат хиляди прояви в него. Ако той не разбира своето естество, той ще дойде в големи противоречия. Ще каже: „Аз едно време бях такъв и такъв.” А пък човек, който има всички добри заложи, работа трябва само. Ако вие два часа прекарате в размишление в свободното си време, ще имате големи постижения.

Мога да ви дам една система за самовъзпитание. Не да се дресира човек, но да се самовъзпитава. Сегашните негъзи, при едно самовъзпитание, могат да се отмахнат. Запример разстройство на стомаха, най-вече на нервната система или други подобни състояния, могат да се премахнат. Тогава човек добива един весел поглед, Божествена промяна става в него. Като срещнеш някой човек, имаш общение. Някой път сте между хората, но не ги виждаш, няма ги хората там. Като че ли от васък са направени хората. Човека го няма там. А пък някой път виждаш човека, влизаеш във връзка с

душата. Сега много пъти човекът го няма. А пък за да събудиш душата си, трябва да се създадат нови условия. Тогава иде разрешението. Без него идат постоянни разочарования. Днес ще бъдеш разположен, утре неразположен, после пак разположен и т.н., докато човек каже, че не знае какъв е смисълът на живота.

Та сега, основната мисъл. Първо да работите за търпението. И като ви дойде мисъл да говорите, да се попитате дали да говорите или не, да мислите ли по този начин или не, да кажете ли това или не.

За една седмица турете си един контрол. Ще отбелязвате, каквито мисли ви дойдат в тетрадката. Запример, сутрин ви дойде добра мисъл, на обед – лоша, вечерта – лоша мисъл. Или сутринта – лоша мисъл, на обед – добра и вечерта средна. За една седмица да видим, колко мисли ще ви дойдат. Ще отбелязвате в едно тефтерче по три пъти на ден. Тефтерчето ще го носите за една седмица. Ще имате за една седмица статистика за съмнението.

Вие едва сте влезли в едно учение. В бъдеще има да изучавате Природата, тя сега за вас е една книга затворена със седем печата. Отсега нататък трябва да изучавате. Вие чакате да идете на Небето при ангелите, да свирят с китари. В Небето, за да слушаш един хор, ти трябва да разбираш музика, там трябва да вземеш участие в пеенето. Там няма да бъдеш само слушател. И на Земята е така. Човек трябва да вземе живо участие според степенята на своето развитие. Някой казва, че времето не е дошло. Времето за всички е дошло. Времето за всички не е дошло да станат съвършени и всесилни, но времето за всички е дошло да бъдете добри и умни. Вие казвате, че имате пари. Всеки от вас трябва да вложи доброто като една вътрешна сила. Това е една работа, която човек постоянно трябва да върши. Доброто е прогресивно. Ще направите това, което може да свършите.

Тогава прочетете още веднъж Притчите. Знанието е необходимо. Без знание и без добро човек не може да служи на Бога и да изпълни Неговата воля.

Отче наш

*Беседа, държана от Учителят на сестрите на
2 юни 1932 г.
четвъртък, 4 часа след обед*

НЕПОКЛАТИМАТА КАНАРА

Добрата молитва

Трябва да прочетем цялото Евангелие на Йоана и да приложим най-малкото от Евангелието. Казано е: „В този час, в който каза, в този час оздравя синът му.” (*Ев. от Йоана 4:53*)

Ученикът трябва да учи. Не учи ли, не е ученик. Така, както правите вие сега, ще остарееете и после какво ви чака? Какво ще стане с вас? Ще остарееете. Вие сте ученици, обаче не учите. Вие сте като младите, които остаряват, а пък аз желая да бъдете като старите, които се подмладяват, и като младите, които се учат.

Да дойде Бог да живее във вас и щом Бог живее във вас, само тогава ще се подмладите. Едно [ви] липсва на вас, както Христос казва на младежа, същото. Аз ще ви кажа: На вас Любов ви липсва. Като дойде Любовта във вас, тогава ще се подмладите и всичко добро ще дойде. Любовта ще ви подмлади. Но кога ще дойде Любовта във вас? Когато заживее Бог във вас. Не онази любов, физическата, но онази Любов, която търпи всичко. Тази Любов, която е канара непоклата и всички страдания пренася с радост. Любов е, когато през всичките дни си благодарен и да кажеш: „Този ден ми е най-хубавия ден! Като този ден съм нямал.” Утре пак така да кажеш. Ако ние не сме доволни и всеки ден съжаляваме за това, за онова и се тлюхаме, така ще остареем. Любовта е да бъдем благодарни. Като отидем да

работим в света, като ни питат какво трябва да правим, ще кажем на всекиго: „Да живеем като Христа. Търсете първом Царството Божие и Неговата Правда и всичко друго ще ви се приложи.” Вие чакате Христос да дойде. Кой знае как Го чакате. Казано е там: „Царството Божие е вътре във вас.” Христос ще дойде вътре във вас. Който върши волята Божия по любов, за него Царството Божие и сега е дошло.

Ангелите, светиите биха искали да имат нашите страдания. Това го считат за привилегия. Сега както живеете, живеете като децата: ядете, пеете, спите си, а пък трябва да учите. Мислите, че вършите духовни работи. А пък главното е да живеете като Христа.

Сега, както ви гледам, вие сте с един прозорец. Трябва да си направите още един прозорец, за да влиза повече светлина във вас. Светлината не разбива вратата и прозорците. Тя чака свободно да отворите прозореца, за да влезе.

Сега, както ви гледам, ще остарееете скоро. Какво чакате вие сега? Ден на ден ще остарееете. Ще ви повикам горе. Понеже не учите, то Господ ще каже: „Тези непослушни ученици, повикайте ги при мене!” Да нямате мисъл, че ще остарееете, а да имате мисъл, че ще учите, това е Божият закон. Младият, който се учи, не остарява, а старият, който се учи, се подмладява. Не е Божествено една мома, като се ожени, да накара мъжа си да не обича свекървата. Защото иначе ще дойде ден, когато и тя ще ожени сина си и с нея ще стане така.

Една майка, за да не мъчи детето си, не го застава да учи. Тогава какво ще стане с това дете? Значи и Небето, ако много ни гали, нищо няма да излезе от нас. Този свят е отражение на Невидимия свят. Този свят е както изрисуваните на едни картини мечки, езера, природа. Но вие не се страхувате от нарисуваната мечка да я похванете, но ако отидете при същинската мечка, ще се страхувате да я похванете. Същинската реалност е горе, а пък физическият

свят е отражение на духовния свят. Духовният свят е реален свят. Тук е всичко на картина.

Когато искате да дадете нещо на човека, ще го накарате да изпразни торбата си и тогава ще му дадете от съдържанието на вашата торба. Ще му кажеш: „Моето е по-хубаво, махнете онова, за да вземете това.“ Ако има някой в торбата хляб, не му давай. Ако каже, че има, ти му кажи: „Не, не, моето е по-хубаво.“ Вземе ли, ще види. Значи да се освободи от своите стари разбирания. Изпитайте в някои села, къде могат да ви дадат цяла пита. Ако сте с Бога, ще ви дадат цяла пита; ако не сте с Бога, няма да ви дадат цяла пита. Ако отиваш някъде и вратата е отворена, влез, но ако вратата е затворена, не влизай! Т.е., ако душата на човека е отворена, говори му, а пък ако не е отворена и той не приема, не иска, не му говори. Когато влезеш в една къща, ще омесиш питата, ще почистиш къщата, ще изметеш, ако ги няма там, като дойдат, да се изненадат. Т.е., ако намериш една душа готова, работи в нея и той сам да се изненада и да каже: „Какво става с мене?“ Нянеш се хубаво някой път и отиваш някъде. Там са разточили баница. Не хапвай, ти си се наял. Трънеш някъде и нещо ти вика: „Не ходи там!“ Ти тогаз не ходи.

Отче наши

*Беседа, държана на сестрите на
30 юни 1932 г.
четвъртък, 4 часа след обед
Изгрев, София*

СЪДЪРЖАНИЕ

1. ХИГИЕНА НА ЧОВЕШКАТА ДУША	5
8.02.1917	
2. ВЕНЕЦЪТ НА ЖИВОТА.....	12
17.02.1917	
3. ВОЛЯТА БОЖИЯ.....	23
29.03.1917	
4. ОПРАВДАНИЕ И СПАСЕНИЕ	29
5.04.1917	
5. КОЕТО БОГ Е СЪЧЕТАЛ.....	38
3.05.1917	
6. ПРОСТОТА.....	49
31.05.1917	
7. БЕСЕДА ЗА ЖЕНИ	60
26.06.1918	
8. СЪХРАНЕНИЕ НА ДУШЕВНАТА ЕНЕРГИЯ.....	64
10.10.1918	
9. КОЙТО НАМИГНУВА.....	74
7.11.1918	
10. МАЛЪК РАЗБОР.....	91
5.12.1918	
11. ВСТЪПЛЕНИЕ В ЛЮБОВТА.....	102
16.01.1919	
12. ТОВА УЧЕНИЕ	113
17.04.1919	
13. ПРИЗОВАХА ИСУСА	130
19.06.1919	
14. ПОЯСНЕНИЯ ВЪРХУ ОКУЛТИЗМА.....	148
12.02.1920	
15. СИЛИТЕ В ПРИРОДАТА.....	162
19.02.1920	

16. ВЕЛИКАТА МАЙКА.....	178
26.02.1920	
17. В Я Р А.....	195
5.03.1920	
18. РАБОТЕТЕ С ЛЮБОВ.....	212
10.05.1920	
19. ДВАТА ПРИНЦИПА	238
8.08.1920	
20. ВЛИЯНИЕТО НА ХАРМОНИЯТА В ЖИВОТА.....	247
20.06.1921	
21. СВИДЕТЕЛСТВОТО НА ДУХА.....	271
10.11.1921	
22. АКТЬОРИ И РАБОТНИЦИ.....	293
02.06.1922	
23. ПРИЛОЖЕНИЕ	304
21.06.1923	
24. СЪБИРАНЕ И ИЗВАЖДАНЕ.....	328
18.12.1925	
25. БЕЗ НАУКА НЯМА СПОЛУКА.....	345
21.01.1926	
26. СГЪВАНЕ И ПРЕЧУПВАНЕ.....	359
18.02.1926	
27. ИСТИНА И ЖИВОТ	373
17.03.1932	
28. ПРИНУЖДАВА НИ.....	391
24.03.1932	
29. ВЯРАТА КАТО ЗАКОН	407
31.03.1932	
30. ЕСТЕСТВЕНИ ПРАВИЛА.....	427
07.04.1932	
31. ДОБРОТО СЕМЕ.....	443
21.04.1932	
32. УЗРЯЛ ПЛОД.....	457
05.05.1932	

33. ПЪТИЩА НА МЪДРОСТТА.....	471
12.05.1932	
34. НОСИТЕЛИ НА НОВОТО.....	490
19.05.1932	
35. ЕДНА ЗАДАЧА.....	507
02.06.1932	
36. НЕПОКЛАТИМАТА КАНАРА.....	522
30.06.1932	

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

ВЕЛИКАТА МАЙКА

**Беседи пред сестрите
1917-1932**

София 2019
Издание по оригинали

Набор, коректура, предпечат:
Теодора Шкодрева
Меглена Шкодрева

Формат: 145/210/30
Печатни коли: 33

ISBN 978-619-7215-04-5
© ИЗДАТЕЛСТВО ПИЛГРИМ БГ
publishing@pilgrimbulgaria.com

Печатница Инвестпрес

издателство ПИЛГРИМ БГ
ISBN 978-619-7215-04-5

9 786197 215045

Цена 14 лева

Сл
П